

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HE'S HER GREATEST ENEMY
AND HER DEEPEST DESIRE

INTERNATIONALLY BESTSELLING AUTHOR
JULIE SOTO

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

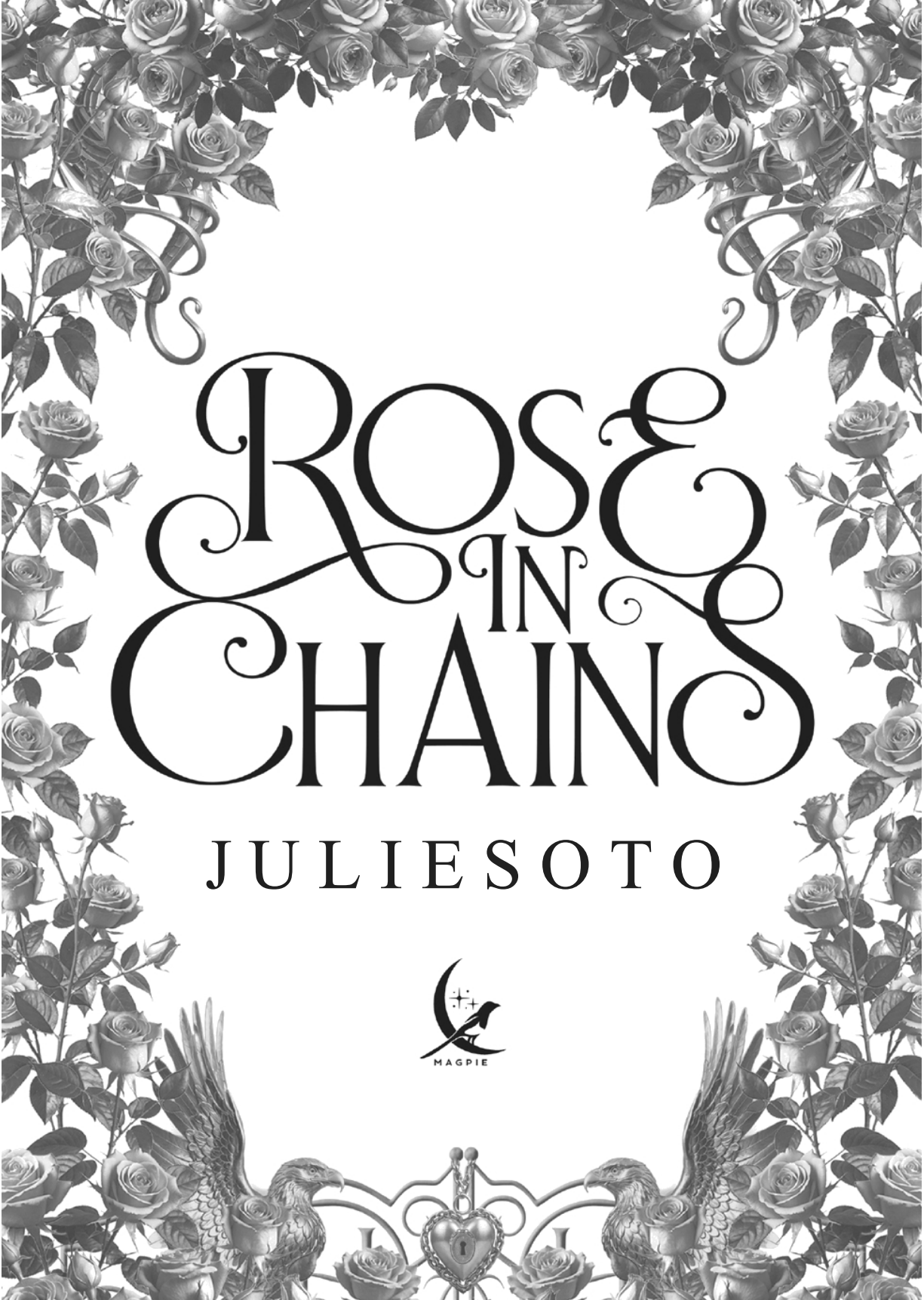
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

TELİF HAKKI

Magpie Books An
imprint of
HarperCollinsPublishers Ltd
1 London Bridge Street
London SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk olarak *HarperCollinsPublishers* Ltd 2025

tarafından yayımlanmıştır Telif Hakkı © Julie Soto 2025

Bölüm başlığı, soy ağacı ve bölüm başı illüstrasyonlarının telif
hakkı © Steve Stone/Artist Partners 2025

Harita telif hakkı © Tom Roberts 2025

Metin düzeni ve soy ağacı Taylor Navis'e aittir

Kapak tasarımı Toby *James/HarperCollinsPublishers* Ltd
Kapak illüstrasyonu © Steve Stone/Artist Partners

Julie Soto bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak
olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen
isimler, karakterler ve olaylar yazarın kendi eseridir.

yazarın hayal gücüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Herhangi bir yazarın, katılımcının veya bu yayının
yayıncısının münhasır haklarını sınırlamaksızın,
herhangi bir

Bu yayının üretken yapay zeka (AI) teknolojilerini eğitmek için
izinsiz kullanımı açıkça yasaktır. HarperCollins ayrıca aşağıdaki
haklarını da kullanmaktadır

2019/790 sayılı Dijital Tek Pazar Direktifi Madde 4(3) ve bu
yayını metinden açıkça ayırır ve
veri madenciliği istisnası.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca
tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-
kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır
olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir.

Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni
olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda
dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya
elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra
icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla
herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz
veya bu sisteme sokulamaz.

Kaynak ISBN: 9780008711672
e-Kitap Baskısı© Temmuz 2025 ISBN: 9780008711696
Sürüm: 2025-06-23

ZİNCİRLİ GÜL İÇİN ÖVGÜ

'Beni sayfalara perçinleyen çarpıcı bir romantizm.
Julie Soto, hem aydınlık hem de karanlık ipleri güzel, yürek
parçalayan bir romantizmle örerek unutulmaz bir hikâye
yaratmış.

Yemyeşil, karmaşık ve son derece sürükleyici'
**Rebecca Ross, *Sunday Times* ve *New York Times*'ın
1 numaralı çok satan yazarı *Divine Rivals***

'Bir peri masalının karanlık bir ateş rüyası. *Zincire Vurulmuş
Gül*, kalp atışlarımı hızlandıran, büyüleyici, kalbimi kırıp
tekrar bir araya getiren yasak bir aşk hikayesi.

**Stephanie Garber, *Caraval* serisinin *Sunday Times* ve
New York Times'ın 1 numaralı çok satan yazarı**

'Sürükleyici, benzersiz ve bağımlılık yapıcı'
**Jodi Picoult, *Sunday Times* ve *New York Times* 1 Numara
Deli Bal'm çok satan yazarı**

'Karanlık ve ateşli, güzel yazılmış, büyülü ve incelikli ve tamamen
unutulmaz'

**Thea Guanzon, *Sunday Times*'ın çok satan yazarı
*Kasırga Savaşları***

'Rüyalarımın romantizmi. Briony ve Toven arasındaki tümüyle
tüketen, büyüleyici kimya hayatımı değiştirdi... tüm romantizm
severler için okunması gereken bir kitap'

**Lindsey Kelk, *Sunday Times*'ın çok satan yazarı
*Aşk Hikayesi***

"Büyüleyici bir büyüdü dünya, gerilim dolu bir entrika ve düşmandan aşığa sürükleyici bir romantizm
**Abigail Owen, *Tanrıların Oynadığı Oyunlar* kitabının
New York Times çoksatın 1 numaralı yazarı**

'Julie Soto çökmekte olan ve son derece seksi bir fantezi dünyası yaratmış. *Rose in Chains*'in yeni takıntınız olmasına hazır olun'

B.K. Borison, Lovelight serisinin USA Today çoksatın yazarı

'Entrika ve gerilimin ortasında Soto ustalıkla lezzetli, karanlık ve hassas bir romantizm yaratıyor. Hava almak için yukarı çıkmak istemedim.

Brigitte Knightley, *The Irresistible Urge to Fall for Your Enemy* kitabının yazarı

'Karanlık, tatlı, yıkılmaz bir romantizm başlangıcı. Soto sihir, şehvet ve özlemle dolu karmaşık ve büyüleyici bir dünya örüyor.

Kate Golden, *A Dawn of Onyx* kitabının USA Today çoksatın yazarı

"Yasak aşkın sarhoş edici hikâyesi... Bu karanlık ve çökmekte olan dünya büyüdü ışık anlarıyla noktalanıyor, severek destekleyeceğiniz bir kadın kahraman ve sizi koltuğunuzun ucuna getirecek yavaş yavaş yanan bir cazibe." **Sarah Hawley, *A Witch's Guide to Fake Dating a Demon* kitabının USA Today çoksatın yazarı**

'Karanlık, sürükleyici ve ters köşelerle dolu'
Nisha J. Tuli, *Güneş Kraliçesinin Davası'nın uluslararası çok satın yazarı*

'Seksi, gerilim dolu bir yolculuk. Julie Soto, son derece tehlikeli erkekler ve çivi gibi güçlü kadınlarla dolu fantastik bir dünya yaratıyor. Büyü, romantizm ve maceranın iç içe geçtiği *Rose*

Zincirler özel bir şey ve her sayfasında daha fazlasını
istiyorsunuz.

**Elissa Sussman, *Funny You Should Ask* kitabının çok
satan yazarı**

ADANMIŞLIK

Cumartesi Kızları için...

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık Sayfası Telif](#)

[Hakkı](#)

[Rose in Chains için Övgüler](#)

[İthaf İçerik Uyarısı](#)

[Harita](#)

[Evermore Rosewood Aile Ağacı](#)

[Birinci](#)

[Bölüm](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)

[Üçüncü](#)
[Bölüm 38.](#)
[Bölüm](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)

[Sonsöz Teşekkür](#)
[Julie Sotonun Diğer](#)
[Kitapları' Yayıncı Hakkında](#)

İÇERİK UYARISI

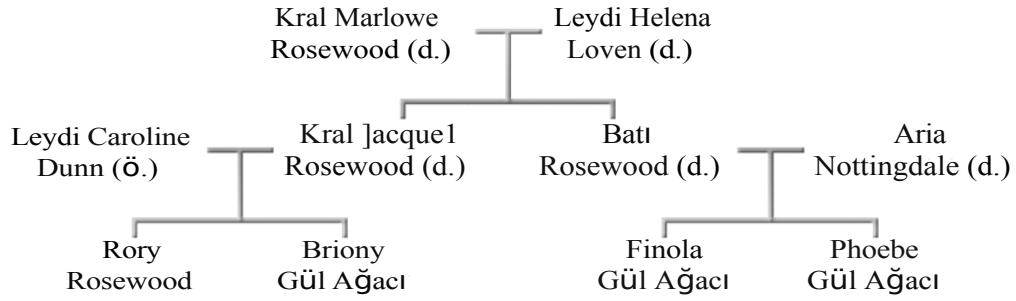
Bu eser açık cinsel içerik, kan ve şiddet içeren sahneler ve bir POV karakterine cinsel saldırı içermektedir. Rızaya dayalı olmayan sekse atıfta bulunmaktadır ve insanların esaret ~~altında~~ alınıp satılması *Zincire Vurulmuş Gül* 'ün ana temasıdır. Zorla kısırlaştırma, küçük karakterlerin ölümü ve işkence bu hikayede mevcuttur. İçerik uyarılarının daha ayrıntılı bir listesi için lütfen www.juliesotowrites.com adresini ziyaret edin.

HARITA

EVERMORE @OSEWODD SOY AĞACI

')\$OMARD

BOMARD'IN KOLTUĞU - VERONIKA MALLOW

E'YE

SEAT

1" - Riann Cohle
2⁽ⁿ⁾ - Aron Car vin
3^d - Genevieve Trow 4th -
Hap Kazançlar
5[^] Moira Lockli
6" - Caspar Quill 7[^] n
- Alba Twindle 8" -
Orion Hearst 9°
Florence Kle
10" - Cal Hidrey ve

yerine Del Burkin yerine Lucille
Piken yerine Canning Trow
yerine Stance Green yerine
Rowan Locklin yerine Liam
Quill yerine Collin dwindle
yerine Toven Hearst yerine
Ryden Kleve yerine Evelyn
Gidrey

BİRİNCİ BÖLÜM

Bazılarımız büyümüzün kaynağının kandan, yani kalpten geldiğini iddia edebilir ama bence bu çok basit bir açıklama. Onu çağırıyor muyuz? Aklımızla mı? Niyetlerimizle?

Bunu söylediğim için asılacağım, biliyorum, ama zihinlerimizden güç almanın büyümüzü atalarımızın ötesine nasıl yükselttiğimize inanıyorum. Kalplerimizi kullandığımızı söylemek çok basit.

Aramızda sevmiş olanlar bunu kalpleriyle yapmışlardır, evet- ama aynı zamanda zihinlerinin istekli bir hatasıyla.

-VINDECCI'NİN İLK YAZILARI, KAYITTAN SONRA 1507 YILI
CIVARI, 8 BV YILI OLARAK DA BİLİNİR
(VINDECCI'DEN ÖNCE)

BÖLÜM 1

BRIONY, kardeşi öldüğünde bunu hissetmemesinin garip olduğunu düşündü. Buharlaşan sınırın çatırtısı kaburgalarını sarstı ve kaya parmak uçlarının altında sıyrıldı.

çıkıntıyı kavrayıp gemiden geriye kalanlara baktı.

Ama Rory öldüğünde ruhunda hiçbir şey hissetmemişti.

İkizi olarak, Rory yaralandığında ya da yardıma ihtiyacı olduğunda, aralarındaki ipi birçok kez çekmişti. Briony şimdi o ipliğe uzanıyor, göğsünde sadece Rory'ye ayrılmış olan büyü damarını arıyordu.

Tek yanıt koyu bir sessizlik oldu. Sanırım

Babası dört yıl önce öldüğünde ve annesi öldüğünde de hiçbir önsezisi yoktu.

Briony'yi ondan koparmışlardı.

Ama toz, bir yaz öğleden sonrasında bir bulut gibi yarım milden az bir mesafede yükseldiğinde ve Cordelia'yla birlikte etrafını saran sükûnet gürleyen bir kaosa dönüştüğünde, Briony Rory'nin öldüğünü biliyordu.

Şatonun etrafındaki koruma kalkanı düşmüştü. O ölmüştü.

Yine de ruhu ikiye bölünmemişti.

Briony ayın güneşten uzaklaşmasını, tutulmanın başladığı gibi bitmesini izledi.

Ne kadar tuhaf, diye düşündü

uyuşukça. "Hayır..." Cordelia fısıldadı.

Briony sağına baktı ve arkadaşının soluk parmak uçlarını neredeyse yarı saydam bir şekilde dudaklarında buldu. Rüzgâr Cordelia'nın kumral saçlarını gözlerinin etrafına savurdu, sanki onu bu görüntüden kurtarmaya çalışıyordu. Cordelia'nın diğer tarafında,

Anna sanki transa geçmiş gibi ağzı açık bir şekilde balkonun çıkıntısına doğru adım attı. Güneş ışığı zırhındaki mor gül armadan yansiyordu.

Briony arkasına dönüp toz ve kül bulutuna baktı. Ay ve güneşin dansını örtmek için çiçek açtıkça açtı. Sol tarafındaki gölün suyundaki yansımasını gördü.

Son ejderha cılız kanatlarını çırpı ve yükseldi Savaş alanındaki insan karmaşasından uzaklaşarak kuzeye döndü.

"Burada kal," dedi Anna, hızlı adımlarla balkon merdivenleri. Fikrini değiştirerek döndü. "Hayır... İçeri girmelisin. Güvenli bir yere git ve bekle."

Briony ona baktı. Cordelia hıçkırıklara boğuldu.

Anna ona baktı ve Briony muhafızının zihninin planları ve stratejileri arasında dönüp durmasını izledi. Anna'nın onun yanında kalması gerekiyordu; onu bebekken kucağına almış ve Briony'nin hayatı için kendi hayatını vereceğine dair babasına söz vermişti.

Briony daha fazla düşünmeden Anna merdivenlerden aşağı fırladı.

Briony toz bulutuna geri döndü ve kardeşinin parçalarının bulutun içinde olup olmadığını merak etti. Bu savaşı sona erdirecek kişi olması gereken kardeşinin. Kehanette bulunulan kardeşi.

O anda nefesi kesildi, sanki başarısız kehanet fikri ihtiyacı olan tokatmış gibi.

Rory gitmişti. Titreyen bir nefesle gözleri yaşlarla doldu ve ön tarafın nasıl olacağını hayal etti. A

Binlerce asker, uzun zamandır besledikleri umutlarının, iki kere varislerinin aslında sadece bir insan olduğunu fark etti.

Pelerinini silkti. Koşmasına yardımcı olmayacaktı. Terlikleri ya da dökümlü ipek elbisesi de öyle ama üstünü değiştirecek zamanı yoktu.

Cordelia bileğini tutup onu geri çektiğinde bir ayağı merdivenlerdeydi. "Nereye gidiyorsun?" Panik sesini kısmıştı. "Saklanmak zorundayız!"

Briony elini arkadaşının bileğine koydu. "Eğer saklanırsak, son kalanlar biz oluruz," dedi sesi düzleşerek.

Cordelia'nın mavi gözleri irileşti. Cordelia'nın tutuşu gevşer gevşemez Briony döndü ve merdivenlerden aşağı koşmaya başladı, arkadaşının hafif ayak sesleri onu takip ediyordu.

BÖLÜM 2

Altı Saat Önce

BRIONY YATAK ODASINDAKİ MASASINDA oturmuş, bakışları çay fincanından dans eden alevler gibi kıvrılan buhara odaklanmıştı. Dikkati dağılmış bir şekilde parmaklarını oynatarak en sevdiği Gölün kenarındaki söğüt ağacına uzandı ve buharın onun emirlerini yerine getirmesini, bir gövde oluşturmak için yükselmesini ve suyu öpen yüzlerce saz dalına düşmesini izledi.

Bazen dünyayı düzeltmek için ihtiyaç duyduğu büyüü bulamadığında önemsiz bir şeyi manipüle etmek daha kolaydı. Fincanından çıkan buhar güzel bir resim oluşturabilirdi, kale duvarlarının dışındaki resim o kadar güzel olmasa bile.

Gözlerinin arasında uğuldayan sihirli ipliği kavradı. Sıcak çayın yarı saydam buğusu, yanındaki gölü göstermek için dalgalanıyordu ve zihni dibinde oturan kıvrak vücutlu bir çocuk silueti. Ağacı. Yatak odasının kapısı açıldığında kitabı daha yeni eline almıştı. Briony irkildi ve söğüt ağacı kayboldu, buhar yine normal bir şekilde kıvrıldı.

Kendini bir şey yaparken yakalanmış gibi hissederek arkasını döndü ve Rory kapısının önünde duruyordu.

"Vakit geldi mi?" diye sordu, saati kontrol ederek.

"Hayır, ben sadece... ziyarete geldim."

Briony yüzünü buruşturdu. "Yapma bunu." "Neyi yapmayayım?"

"Veda etme." "Pekala, demeyeceğim."

"Güzel."

Dudakları kıpırdadı. İkiz olarak aynı kavisli ağzı, aynı kahverengi gözleri, aynı kestane rengi saçları paylaşıyorlardı. Rory'nin burnu babasınıninki gibi daha geniş, saçları da annelerinininki gibi dalgalıydı, ama görünüşlerindeki farklar çok inceydi.

Rory başparmaklarını savaş için diktirdiği özel pantolonun içine soktu. "Ama seni uyarmalıyım ki Didion veda etmek istiyor. Muhtemelen vedadan daha fazlasını söylemek istiyor-"

Briony inledi ve yüzünü tekrar yüksek tavana doğru eğdi. "Bu senin hatan," dedi. "Eğer Cordelia'ya evlenme teklif etmeseydin, Didion bunları asla alamayacaktı. fikirler."

Rory yatağına uzandı. "Aslında, diyebilirim ki gece yarısından sonra onunla yürüyüşe çıkmaya başladığında -"

Nefes nefese kaldı. "Bunu sana kim söyledi? Bu bir yıl önceydi ve tek yaptığımız yürümekti!"

Rory bakışlarını ona dikti. "Yürümek için günün daha iyi bir saatini bulamadın mı?"

Briony dudağını ısırıldı. "Pekâlâ, belki biraz daha-" Rory kulaklarını kapattı. "Kes şunu."

"Ama yemin ederim namusuma bir şey olmadı."

Sırt üstü yuvarlandı ve gözlerini sıkarak kapattı. "Konuşmayı kes, yalvarırım."

Briony gülererek yatağın diğer tarafına uzandı. "Veda etmek isteyen *başka* biri var mı? Bilmem gereken başka talipler var mı?" Yazdan kalma uçuşan eteklerini bacaklarının etrafında kabarttı.

Rory gülümsedi ama sonra ağzının kıvrımı balmumu gibi damladı. "Bilmiyorum. Var mı?" diye sordu sessizce.

Kızın nefesi göğsünde sıkıştı. "Ne demek istiyorsun?" Gözleri onunkiler arasında gidip geliyor, arıyordu. "Eğer değilse Didion, o zaman dikkatini kim çekti?"

"Hiç kimse." Sesi yüksek ve aceleciydi. "*Savaş*ta¹ız Rory, fark etmediysen söyleyeyim. Neden birileri

zamanınız var mı?"

"Şey, bazılarımız zamanı oldukça kolay buluyor. Her neyse, bugünden sonra her şey farklı olabilir." Adam ayağa kalktı ve kadın onun uzun deri kordonla oynayan parmaklarını izledi. Genellikle gömleğinin altına sokardı; ucundaki gümüş kolye annelerine aitti.

Zafer olasılığı gündeme geldiğinde Rory hep çok alçakgönüllü davranırdı. Sanki kehanette bulunulan kişi o değilmiş gibi. galip. Sanki kendisi de buna tam olarak inanmıyormuş gibi.

"Evet. Bugün her şey değişebilir." Yatağın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Tekrar üzerinden geçmek ister misin?"

Adam ona baktı ve başını salladı. Aralarındaki ilişkinin hep böyle olacağını fark etti.

Okulun ilk günü babası ondan Rory'ye göz kulak olmasını istediğinde, neden on altı yaşındaki ikiz kardeşiyle ilgilenmesi gerektiğini anlamamıştı. Ona göz kulak olması gereken kişi o değil miydi?

"Senin başarılı olduğun derslerde zorlanabilir," demişti babası. "Bomardi çocuklarının, geleceğin Evermore Kralı'nın kız kardeşi tarafından alt edildiğini görmemeleri iyi olurdu."

Briony, ilk sınavların sonuçları açıklanıncaya ve babası ondan tüm ödevlerini Rory ile değiştirmesini isteyinceye kadar bunu hâlâ anlamamıştı. Sonraki beş yıl boyunca saatlerce yaptığı işler genellikle ağabeyine verilmiş ve onun artıklarından toplayabildiği kadarını toplamak zorunda kalmıştı.

Bunun için babasını asla affetmedi, ölümünde bile.

Briony derin bir nefes aldı ve parmaklarını avucuna doğru kıvrarak eline suyla dolu küçük bir şişe aldı. Şişeyi Rory'ye doğru tuttu.

"Bu gölden gelen su. Kalenin kuyusundaki su ile Eversun okulunun kuyusundaki su aynı." Briony yutkundu, bu olay gerçekleşene kadar gölün karşısındaki okulda barınan binlerce Eversun ailesini düşündü.

Savaş bitmişti. "Korumayı yaptığında, bunu

ve son damlayı da dilinin üzerine koy. Göl, Claremore Kalesi ve okul sana bağı tek bir kalkan altında birleşecek."

Rory başıyla onaylayarak ondan aldı. "Bu arada General Meers bu planı beğenmedi."

"O bunu anlamıyor. O bir Rosewood değil," dedi Briony.

Rosewood soyu koruma büyü-kalkanları, sınırları ve koşullarıyla güçlüydü. Briony ve Rory'nin babasına göre bu, onların kaderinde hükmetmek olmasının ana nedenlerinden biriydi. O, büyükbabaları ve tüm erkekler

Arkalarında barış zamanının ünlü hükümdarları vardı. Rory Beş yüz yıldan uzun süredir savaşla tanışan ilk Rosewood.

"General hücum sihrine değer verir. Bu onun işi."

Briony devam etti. "Ama bir kral ve bir Rosewood olarak halkımızı korumak senin görevin."

"Onlardan geriye ne kaldıysa," dedi Rory, sesindeki yorgunluk çok açtı.

Son dört yıllık savaş boyunca güneye doğru gittikçe daha fazla yenilmişler, topraklarını ve insanlarını kaybetmişlerdi. Bomard'ın gerçekten istediği bir arazi değildi. Bu değildi. Yol boyunca alınan esirler, güce aç Bomardi için her zaman bir artı olmuştur. Rory'ydi. Rory'ydi.

İki Kez Varis'in sonu.

Briony elini onun elinin üzerine koydu. "Yakında bitecek. Bugün o gün."

"Ya bitmezse?" Rory sordu, sözcükler hızla yuvarlanıyordu. Gözleri ona yalvarıyordu.

"Bitecek." Briony'nin sesi hissettiğinden daha güçlüydü. O güven verici bir şekilde gülümsedi. "Güneş tutulması. Herkes bugün olduğunu biliyor. *Güneş gece parladığında, savaşa son verecek olan-*"

Rory elini ondan çekti. "Bana kehanetten söz etme. Altı yüz yıllık saçmalık."

Ayağa kalktı ve yazı masasına bakan pencereye gitti. Briony onun pencere kenarında öne doğru eğilmesini izledi.

dışarıda oynayabilmeyi dileyen bir çocuk. Parmaklarını yorganın üzerinde gezdirdi, aklından çıkmayan o eski kehaneti düşündü Dört yıldır Rory.

Gece güneş parladığında, bu topraklarda savaşa son verecek olan kişi galip gelecektir. O bir varis olacak, ve kıta üzerinde hak sahibi bir hükümdar.

Kehanet yarım bin yıldan daha uzun bir süre öncesine aitti. Kıtayı Evermore ve Bomard olarak ikiye bölen Moreland iç savaşının sonunda gerçekleşmediğinde, pek çok kişi bunu unutmıştu. Fakat dört yıl önce Yeni çatışmanın patlak vermesiyle herkes kehanette bulunan kişinin Rory olup olmadığını merak etmeye başladı.

Briony'nin gözleri masasının üzerindeki kâğıtlara ve yazışmalara kaydı; denizin ötesindeki ülkelerden aldığı, yardım gönderemeyeceklerini ama Rosewood'ları ve saraylarını sıcak bir geri çekilme ile kabul edeceklerini bildiren mektuplar; diyardan gelen haberlerle her gün güncellenen *Journal* sayfası; Rory için yazdığı zafer konuşması;

Eversun'un güvenli evlerinin yerlerini gösteren haritalar.

Boğazını temizledi. "Onu öldürmek zorundasın," dedi Briony usulca. "Bu iş bitmeli. Tamamen."

Briony daha Mallow'un adını bile söylememişti ama yine de göğsüne soğuk bir rüzgâr yerleşti.

Rory dudaklarını birbirine bastırdı. "Biliyorum."

"Başka hiçbir şey işe yaramazsa Heartstop'u kullanman gerekecek-" "Biliyorum Briony," dedi sertçe. Burnunu çekti.

"Özür dilerim. BEN... BEN

olacak. General Meers ve ben üzerinde çalışıyorduk ..."

Sesi kesildi. Briony, Claremore çevresindeki hangi küçük hayvanların ya da kuşların kaybolduğunu bilmek istemiyordu.

Kalp Durdurma Evermore'da yasaklanmıştı. Tüm kalp büyülerini arasında, bir kalbin sahibinin göğsünde ezilmesi olan Kalp Durdurma, bir büyücüye en ağır bedeli ödetirdi. İlk kez bir insanın canını almak insanın kendi kalbini parçalıyor ve sonraki her cinayet daha da derinlere iniyordu. Rory'nin

Bu karmaşık büyüü sıfırdan öğren, sadece Bomardi kalp büyüü kullanırdı. Tıpkı sadece Eversun'ların zihin büyüü kullanması gibi.

Veronika Mallow iki ülke arasındaki bu ayrılıktan faydalanmıştı. Bomard onun yönetiminde radikalleşmiş, Eversunların zihin büyüünün Zihin *kontrolü*, basitçe ne olduğu yerine: sihir çekmek için farklı bir kaynak. Disiplinler arasında da farklılıklar vardı - bazı zihin büyüleri bir kalp büyücüsü tarafından asla ustalaştırılamazdı ve bunun tersi de geçerliydi, ama asıl fark gücün kaynağıydı. Zihinden çekilen büyü bedeni tüketmezdi, Oysa kalpten gelen sihir daha büyük bir fiziksel zarar veriyordu. Kalp büyücüleri uzun süreli büyü kullanımında güçlerini korumak için her zaman hayvan dostlarına güvenmek zorunda kalmışlardır.

Ya da daha kötüsü.

Mallow'un etkisiyle bazı Bomardi'ler bunu bir adım öteye taşıdı. Bir insanı kullanmak varken neden bir hayvanı kullanasınız ki? Başka bir sihirbazın kalbi size bir hayvanınkinden çok daha fazla güç verebilirdi ve bir bağ -kalp yayı bağı- oluşturmak kendi kalbinizin tükenmemesini sağlardı.

Pencerenin dışında bir çığlık duyuldu ve ikisi de gergin bir sessizlik içinde Mallow'un tanıdığının siyah kanatlarını gökyüzüne doğru çırpışını izlediler. Bilinen dünyadaki son ejderha, adı zaman içinde kaybolmuş olan yaratık, şafakta dönmeye başlamıştı.

Briony'nin Bomardi'yi suçlamadığı zamanlar olmuştu. Mallow'u takip ediyordu. O da son ejderhayla bağ kurabilen büyücüye güvenmiş olabilirdi. Mallow'un bu bağdan aldığı anlatılmamış güçten bahsetmiyorum bile. ve bir kalp büyücüsünün daha sıradan bir hayvandan, hatta bir kalp pınarından asla edinemeyeceği becerilere erişim. Ejderhaya bağlanan Mallow, onunla bağlanan son büyücü gibi iki ömür yaşayabilirdi. Tarih kitaplarındaki adıyla Ejderha Lordu yüz elli yıldan fazla yaşamıştı. Ve bu sadece bir

Mallow'un ejderha bağıyla sahip olduğu uzun yaşam. Bu Mallow'un ejderhanın büyüyle düşünceleri okuyabildiği yaygın olarak biliniyordu; bu özellik şimdiye kadar sadece en deneyimli *zihin* büyücüleri arasında biliniyordu.

Okyanusun üzerinde tekrar gözden kaybolana kadar ejderhanın süzülüşünü izlediler.

Rory pencereden dönünce Briony dikkatini yeniden topladı. Rory ona, sanki bir öğretmen sorusuna yanıt arıyormuş gibi, küçüklüklerindeki aynı ifadeyle baktı.

"Kehanetin benimle ilgili olduğuna inanıyor musun? Gerçekten mi? Kalbinde mi Briony?"

Briony sesini hiç bozmadan, "Evet," diye cevap verdi.

Rory tereddüt edip etmediğini anlamak için onu izledi, ama o bunu belli etmedi. Kapı çalındı ve Briony yerinden sıçradı.

Rory içini çekti. "Didion olmalı o zaman."

Dudakları kaşlarını çatarak aşağı doğru çekildi.

Rory güldü. "Ona kötü davranma!" dedi. "Bugün ölebilir, biliyorsun."

"Böyle bir şey söyleme."

"Bu doğru!" Rory kapıya doğru koştu ve çekerek açtı. "Doğru değil mi, Did?"

Didion'ın sırık gibi vücudu kapı aralığında mahcup bir şekilde duruyordu. Briony ve Rory'ye bakarak, "Ne doğru değil mi?" diye sordu.

Dağınık siyah saçlarının altından.

Rory basitçe, "Bugün ölebilirsin," dedi. "Ah.

Evet. Çok üzücü."

Briony gözlerini devirdi ve kuş tüyü yatağında dimdik oturdu. "İkinizin de olaylara sağlam bir bakış açısıyla bakıyor olmanıza sevindim."

Didion gülümsedi ve boğazını temizledi.

Rory ellerini birbirine vurdu. "Cordelia'yı bulmam gerekiyor. İkinizi refakatçisiz bırakmamın bir sakıncası var mı?"

Briony itiraz etmek için dudaklarını araladı ama Rory çoktan kapıyı yarılamıştı bile.

Didion gülerek, "Biz pek çok kez yalnız kaldık," dedi.

Rory kapının pervazına tutunup tekrar içeri girdi. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen bugün *kesinlikle* ölebilirsin."

Briony ciyakladı ve Didion'ın zeytin rengi tenini pembe bir kızarıklık kapladı.

"Sanki ~~sen~~ *de refakatsiz* kalmaya gitmiyorsun!" diye bağırdı. Briony yastıklarından birini kaptı ve ağabeyinin kafasına fırlattı. Bileğinin bir hareketiyle yastığı havada ikiye ayırdı. Tüyler her yere uçuştı ve Rory koşarak tüy bulutunun içinde kayboldu.

Briony inleyerek avuçlarını göğsüne doğru çevirdi, tüyleri toplayıp çöp kutusuna attı.

Ev yeniden temizlendiğinde, bir yıldır ilk kez Didion'la yalnız kaldı. Yatak odasına baktı, masasını ve duvarlarda asılı tabloları inceledi.

"Burası senin için rahat mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Hoşuma gidiyor. Biltmore Sarayı'nı özlüyorum ama ne yapabilirsin ki?" Omuz silkti. Ve o anda kendini çok garip hissetti. "Ne yapabilirsin ki?"-sanki kıyı sarayını kuşatma yerine yazı tura atarak kaybetmişler gibi.

Bakışları kitaplarının yanındaki çay fincanına odaklandı. "Ne yapabilirim ki?"

Daha on dakika önce buharını başka bir çocuğun hafızasına yönlendirdiği aynı çay fincanı. İşaret parmağını sıvının üzerinde gezdirdi ve ısınıyı tekrar yükseltti. Çay fincanını ona doğru uzatırken buhar yukarı doğru süzüldü.

"İşte," dedi utangaç bir gülümsemeyle.

Briony fincanı alırken yüzünü buruşturmamaya çalıştı ve adam onun yanına, yatağına oturdu.

"Uzun zamandır doğru dürüst baş başa kalmamıştık," dedi Didion.

Briony başıyla onayladı. Bu onun fikriydi. Taktik toplantıların stresi ve kale duvarları içindeki gerginlik

Didion'la birlikte geceleri Biltmore Sarayı'nın yakınındaki rıhtımda yürüyüşe çıkarlardı, Meraklı gözlerden ve meraklı kulaklardan kaçıyor. General Meers'in stratejileriyle ilgili hayal kırıklıklarını anlatırken onu dinledi ve kısa süre sonra yürüyüşler, okulda paylaştıkları gibi yumuşak öpücüklerle sona ermeye başladı. Ve sonra öpücükler kumaşların altındaki ellerle bitmeye başladı.

Didion nazik ve sabırlıydı. Elleri Briony'nin kalçaları arasında doğru noktayı bulmak için saatlerce uğraştı ve bir kez bulduğunda da çabucak kaybetti, ama Briony onun hoşuna gidip gitmediğini sorduğunda sadece gülümsedi. Belki de daha fazla... eğlence olması gerekiyordu. Briony en azından *bunu umuyordu*. Belki de işin içine bir yatak girdiğinde işler daha kolay olacaktı ama Didion'ı yatağına almayı reddetti. Kralın kız kardeşi olarak Didion'a sadece bir kocanın sahip olması gereken pek çok özgürlüğü zaten tanımıştı.

Didion rahat bir seçim olsa da, Biltmore Sarayı'ndan çekildikten sonra aralarındaki ilişkiye ara vermek onun fikriydi. Güvenli. Nazik. Babası onu Didion Winchester'la evli görmekten mutlu olurdu. Ağabeyi de öyle. Briony sık sık neden rahat, güvenli, nazik *birini istemediğini* merak ederdi.

"Bugün senden bir iyilik istemeyi umuyordum," dedi ellerine bakarak.

Zaman kazanmak için yudumlayan Briony, başparmaklarının birbiri etrafında dönmesini izledi. "Öyle mi?"

"Belki bugün sahada rozetinizi takabilirim?"

Parmakları gümüş broşa gitti. "Bu benim

Annemin," dedi hızla, şimdiki zaman kullanmasına aldırmadan.

"Hiç çıkarmadım. Ondan ayrılamam, üzgünüm." "Hayır, tabii ki, doğru," diye kekeleydi. "Tam olarak senin iğnen değil

Sonra. Bir tutam saç mı?"

"Bu... aynı zamanda annemin," diye garip bir şekilde takıldı. Annesinin tüm portreleri, yirmi beş yaşına geldiğinde Briony'ye çarpıcı bir benzerlik göstermişti - tesadüfen, annesinin öldüğü yaşta

Briony ve Rory'yi doğururken. "Ben..." Briony boğazını temizledi. "Bu gerekli mi? Sadece iyi dileklerde bulunamaz mıyım? Hem sana hem de kardeşime?"

Başını salladı, hafifçe kızardı. "Sorun değil. Tek umudum ... Şey, eğer eve döndüğümde yanımda biri olduğunu bilseydim ..."

"Eve mi geldin?" Güldü. "Neredeyse bir mil uzakta olacaksın ..."

"Resmi olarak sormaya çalışıyorum ve sen bunu çok zorlaştırıyorsun." Bir elini siyah saçlarının arasında gezdirdi.

"Soracak bir şey yok," dedi kararlı bir şekilde. "Bu iş bitene kadar, başka bir şekilde faydalı olmam gerekip gerekmeyeceğini bilemeyiz."

Adam ona sertçe baktı. "Bir barış anlaşması nişanı mı demek istiyorsun? Rory bunu sana yapmaz."

"Seçme şansы yok! Başka bir şey düşünmüyor. Dört yıldır savaş taktikleri uyguluyor ama bugünden sonra Evermore Kralı gibi düşünmeye başlaması gerekecek." Buharın içindeki çocuğu hatırlayarak çay fincanını bıraktı. "Bomard ve Evermore arasında anlaşmayı sürdürecektir pek çok evlilik oldu."

"Bu kadar heyecanlı görünme," diye mırıldandı

Didion. Başını ona doğru çevirdi. "Ne?"

İçini çekti ve yatağından kalktı. "Briony, lütfen bana sadece bugünü atlatırsam mutlu olacağını söyle. Tek istediğim bu. sor."

"Bugün yaşarsan elbette mutlu olacağım-" "Harika. Teşekkür ederim," dedi. Ve o daha söyleyemeden Bir cümle daha kurduktan sonra kapıdan çıktı ve yumuşak bir tıkırtıyla arkasından kapattı.

Kadın inledi ve yatağına uzandı. Kasıtlı olarak kaçamak cevaplar vermiyordu. İki kuzeni dışında, Rosewood soyunda siyasi bir evliliğe kurban olarak sunulabilecek tek kadın oydu. Rory muhtemelen bu düşünceyi aklında tutamazdı ama siyasi bir evlilik, bugün bir kez güvenin yeniden tesis edilmesinde uzun bir yol kat edecektir.

sona ermişti. Bomardi soyunda kana susamış intikam peşinde koşmayan pek çok aile vardı. Kendisi ve soydan gelen genç bir Bomardi arasında yapılacak bir evlilik, işkence dolu bir hayata dönüşmek zorunda değildi.

Okula birlikte gittiği, Eversun'ları küçümseyen ama bu kadar aşağılık olmayan bazı kişiler vardı. Koyu teni ve koyu gözleriyle Finn Raquin de yarı Eversun'du; anne ve babası böyle uygun bir evlilik yapmıştı. Raquin'lerin atası, Bomard'daki en yüksek güç pozisyonu olan Koltuk için on dördüncü sıradaydı. Finn bir serseriydi ama kötü değildi.

Öte yandan, kötülüğün Canning Trow'da bir yüzü vardı. Kocaman gözleri ve soluk teniyle Canning'in görünüşü korkunçtu, ruhu da bir o kadar kasvetliydi. Çok yaygındı okulun karanlık koridorlarında ondan uzak durmayı öğrenmişti. Buranın sahibiymiş gibi yürümesinin tek nedeni, öyle olmasıydı. Annesi koltuk için üçüncü sıradaydı, ve babasının ailesi Bomardi okul arazisinin oyulduğu dağın tamamına sahipti.

Lorne Vult ve Liam Quill gibi sadece işlerine geldiğinde zalim olan birkaç genç adam vardı, ancak Liam Quill'in soyunu genişletmekten çok Lorne ve Finn'le ilgilendiği söyleniyordu - babası altıncı olmasına rağmen.

Bir de deşifre edilmesi çok daha zor biri vardı. Çoğu gün buz gibi soğuk, sadece en tuhaf anlarda çözülüyor. Lorne ile Güçlü eller ve donuk gözler, hınzır bir ağız ve gümüş bir dil. Göğsünde özlem kadar korku ve belirsizlik de uyandırıyor.

Briony düşüncelerinden sıyrıldı. Böyle şeyler üzerinde durmak faydasızdı.

Çay fincanına baktı. Yine soğumuştur. Buhar bir iç çekişle gitti.

* * *

Birkaç saat sonra Briony kalenin avlusunda duruyordu, kardeşinin en iyi arkadaşına veda öpücüğü verişini izliyordu. Cordelia kollarını Rory'nin omuzlarına daha çok doladı. Ama bu karanlık günlerde nezaketi önemseyen pek fazla insan yoktu.

"İğrenç," dedi solundan bir ses.

Briony kuzeni Finola'ya sırttı. Eldivenlerini çekiştiriyor ve Rory'yle Cordelia'ya şakacı bir tavırla kaşlarını çatıyordu. sevgi gösterisi.

Briony kıkırdadı. "Bir gün sen de öyle olacaksın, biliyorsun."

Finola ona göz kırparak, "Elimde olsa yapmazdım," dedi. O da bal sarısı saç örgüsünü omzunun üzerinden geçirdi. "Bu iş bittiğinde görüşürüz, tamam mı?"

Briony başıyla onayladı. Finola avlunun köşesine doğru koştu, kalede geçitten çıkılabilecek tek yer orasıydı. Briony, Finola'nın nereye gittiğini sormayı çok istiyordu ama hayal kırıklığına uğramasına neden olacak şekilde kendisine bu tür bir bilgi verilmemişti.

Sağ tarafında, General Billium Meers yumuşak bir sesle Anna Wevin, Briony'nin kişisel koruması. Aslında Anna, Finola dışında Briony'nin General Meers'e saygı gösterdiğini gördüğü tek kadındı. Özellikle de Briony'nin strateji toplantılarına katıldığında, ki bu toplantılar hep tartışmalara dönüşürdü. General saldırılarında saldırganlığa, hatta risk almaya öncelik veriyordu ve Briony her zaman Rory'ye savunma, kalkanlar ve halkını koruma konularını hatırlatıyordu. Son iki yılın bir noktasında General Meers, Rory'yi askeri strateji toplantılarının ihtiyat ve verimlilik açısından sadece önemli danışmanların katılımıyla yapılması gerektiğine ikna etmişti.

Briony yasaklanmıştı. Rory şimdi onu özel olarak bilgilendiriyordu. Ona bir danışman atayabilirdi ama yapmamıştı ve Briony de böyle bir şey önermeyecekti.

Anna generali selamladı ve hayatı boyunca yaptığı gibi Briony'nin üç adım gerisinde durdu. General Meers Briony'ye üstünkörü bir baş selamı verdi, Briony de ona ters ters baktı.

Öte yandan generalin oğlu babasından daha zıt olamazdı. Sammy Meers kızıl kahverengi saçları, pembe teni ve Neşeli mavi gözler Briony'nin önünde durdu. Derin bir selam vererek yere eğildi ve Briony geri çekemeden elini yakaladı.

"Bayan Briony Rosewood," dedi yüksek sesle, "bugün bana iyilik teklif etseniz de bunu kabul edemem."

Briony elini geri çekti. "*Kes şunu!*" diye tısladı, Didion'un Sammy'nin tiyatrosuna gözlerini devirdiğini fark edince yanakları kızardı.

"Döndüğümde evlenme teklif etmemi istediğini biliyorum," diye devam etti Sammy tüm avluya bağırarak, "ama benim kalbim başkasına ait."

Sammy aşk dolu gözlerini Briony'nin omzunun üzerinden kendisinden yirmi yaş büyük olan Anna'ya çevirdi. Derinden eğildi.

"Lütfen prenesten uzak durun," dedi Anna kuru bir sesle.

"Bu küçük flörtler ne kadar hoşuma gidiyor," dedi Sammy. gözleri. Briony'ye göz kırptı ve kapıların dışındaki birliklere katılmaya yöneldi. Eversun bayrağını eline aldı, ailesinin arması olan mor gül beyaz zemine hâkimdi.

Briony avludaki rahat yüzlere ve rahat konuşmalara baktı. Havada bir uğultu vardı; bunun kehanet edilen gün olduğu ve babaları Kral Jacquel'in ölümünden sonra dört yıl süren uzun savaşın yakında sona ereceği duygusu. Kehanette sözü edilen varis olduğunu kanıtlayan Rory'nin egemenliği her iki krallığa da yayılacaktı.

Briony de aynı rahatlığı hissetmeye, aynı şekilde gevşemeye çalıştı. Ay, kehanette söylendiği gibi güneşe yaklaştı. Bir ejderhanın çığlığı gökyüzünü deldi. Ve herkes sohbet etmeye, kucaklaşmaya ve son bir kadeh daha içmeye devam etti.

Askerlerin ayrılma vakti geldiğinde Rory sarılmak için ona yaklaştı.

"Hayır," dedi. "Gerek yok."

Kollarını indirdi ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Briony."

"Birkaç saat sonra görüşürüz," dedi kararlılıkla. "Birbirimize söyleyeceğimiz başka bir şey gereksiz."

Alnını onunkine dokundurdu. "Yakında görüşürüz, Biney."

"Bizim için bir ziyafet hazırlatacağım, Endişe."

Çocukluk lakabını duyunca göz kırptı ve adamlarını avludan çıkarmaya hazır bir şekilde atına doğru döndü.

Didion onu takip etmeden önce bir kez ona baktı.

Anna Briony'nin yanına yaklaştı. "O Didion denen çocukla kavga edemezsin, değil mi?"

Cordelia homurdandı.

Briony ofladı pufladı. "Dediğim gibi, gerek yok," dedi kollarını kavuşturarak. "Hava kararana kadar evde olurlar."

Kalenin kapıları askerlerin arkasından kapandı ve Briony dönerek onları izlemek ve beklemek üzere balkona götürdü.

Bir şey güneşi engellediği için dünya bir anlığına karardı. Briony tutulmanın başlayıp başlamadığını görmek için döndü.

Siyah bir ejderha kalenin üzerinde kanatlarını çırpıyor, Rory'nin koruma sınırı yüzünden onlara dokunamıyordu.

Yaratık çığlık attı ve Briony bunu iliklerinde hissetti.

BÖLÜM 3

BRIONY'NİN KALBI GÖĞSÜNDEN FIRLAYACAKTI. O

Sessizliğin anahtar olup olmadığını merak edemeyeceği kadar hızlı bir şekilde dış balkondan merdivenleri iniyordu. Dördüncü kattaki açık pasaja geldiklerinde Cordelia'nın kalın nefesi onun sadece üç adım gerisindeydi.

Bir kemerin yanından uçarak geçti ve bir sonrakinde durup göle baktı. Toz ve kemik bulutu başlamıştı.

Ay, güneşi bir öpücükle geride bırakmıştı. Ejderha ufukta hiçbir yerde görünmüyordu. Avluya baktı ve kanı damarlarında dondu.

Kapılardan koyu mavi paltolardan oluşan bir nehir akıyor, kollar gibi yayılıyordu.

Mallow'un adamları içerideydi.

Cordelia gördüğü manzara karşısında nefesini tuttu. Bomardi'lerden bazıları az sayıdaki muhafız ve hizmetçiyle çatışyordu.

Geride kalanlar da vardı, ama bazıları sanki direktifleri bayrağı ele geçirmek kadar basitmiş gibi doğruca içeri koşuyordu.

Briony yüz metre yukarıdan, mavi paltolu bir adamın parmaklarıyla havayı kestiğini ve bir hizmetçinin boğazını tuttuğunu, düşerken kanının etrafa saçıldığını gördü.

Briony onun kendi hizmetçisi Sofia olup olmadığını merak etti.

Zihninin içinde bir duvar vardı. Cordelia yanında panik içinde hıçkırıklara boğulurken, Briony beyniyle gözleri arasında henüz ağlamasına izin vermeyen bir barikat hissetti. Belki de boğazında bir baraj vardı ve bedeniyle beyninin etkileşime girmesine izin vermiyordu.

Aynı adamın uşaklardan birine doğru geldiğini gördü ve Briony pencere pervazına doğru eğilerek kolunu uzattı

En yüksek kuledeki zihin büyüsunün babası Vindecce'nin heykeline doğru. Kolunu keserek büyüsunün emrini yerine getirmesine izin verdi ve aziz heykelin Filozof eğik bir şekilde direğinden kaydı. Düşerken avuçlarını birbirine vurdu. Mermer heykel patladı. Kadın tam uşağın boynunu kesmek için uzandığı sırada büyük bir parçayı adama doğru yönlendirdi. Taş adamın omzuna çarptı. Adam bağırdı ve acı içinde başını geriye attı.

Briony onu tanıdı. Reighven. Bomardi okulunda savaşın başladığı günden beri Briony'ye kişisel bir ilgi duyan Mallow'un en acımasız askerlerinden biriydi. Yüzü Briony'nin endişeli gecelerinin çoğuna musallat olmuştu.

Diğer taş parçaları etrafına düştü, bazıları diğer mavi paltolara çarptı. Adamlar ya Briony'ye saldırırken ya da ya da içerideki düzenli akışlarında. Ve sonra elli çift göz yukarı doğru döndü.

Briony Cordelia'yı bir an için çok geç geri çekti. Onları nerede bulacaklarını biliyorlardı.

Cordelia'nın elini tuttu ve koşmaya başladı. Bu kattan, sarayın bu tarafından uzaklaşmaları gerekiyordu.

Onları hizmetkârların odalarından oluşan bir labirentin içinden geçirdi. ve hayal meyal hatırladığı geçitler vardı. Yarım bir merdivenden yukarı çıktılar, aşağıda mutfak olduğunu bildiği yerin üzerinden geçtiler ve sonra göl kenarındaki koridora geri döndüler. Burada bir yere gizlenmiş dar bir merdiven vardı, hizmetkârların katlar arasında hızlıca gidip gelmeleri için yapılmıştı. Hangi duvarın arkasında olduğunu hatırlaması gerekiyordu. Rory'yle birlikte uçarak geçtikleri o kadar çok yer vardı ki. Atlar gibi dörtnala koşuyor ve birbirlerine daha büyük çocuklar için olan sihirleri öğretiyorlardı. Kardeşini düşündükçe boğazındaki düğüm çözülüyordu.

Cesedi neredeydi?

Kehanet neden yanlış çıkmıştı?

Neden onun yenilmez olduğunu düşünmesine izin vermişti?

Önlerinde, koştukları kapının arkasında bir çarpışma oldu.

Patlayan taşların sesi ve

kıymıklanan tahta. Briony ve Cordelia kayarak durdular. Beynindeki bir şey bir adım atladı. Gittikleri yön buydu. Gitmeyi bildiği *tek* yön buydu.

Ve sonra Cordelia tarafından sürüklenen Briony oldu. O da arkadaşının adımlarını geriye doğru takip etti, bir oyuğa girdi ve bir çamaşır dolabına atladı.

Nefes alışları çok gürültülüydü.

Briony'nin merdiven kapıları çarparak açıldığında ve odaya giren adamlar bir anda içeri daldığında düşünebildiği tek şey buydu.

Önce kale koridordan hızla aşağı indi.

Zihnindeki sihirli ipliği kavradı ve kalbini yavaşlamaya zorlayarak çekti. Cordelia'nın bileğini tutarak başparmağını damarın üzerine sürttü ve onun da kalbini yavaşlattı.

Nefes alış verişleri kesilmişti ve şimdi tek duyabildiği, botların taşa vuruş sesleriydi.

"Gains'i al ve her odayı kontrol et. Onları toplayın."

Briony bu ses karşısında yutkunduydu. Kaba çatırtı Caspar Quill'e aitti. Ve korkunç bir şeyin farkına vardı.

Babasının kalesinde bulunan Bomardi adamları-

Kardeşinin ölümünü izleyen adamlar-

Eversuns'u avlayan adamlar-

Onlar, önünde reverans yaparak büyüdüğü, devlet işlerinde selamlaştığı, Mallow'un koltuğa oturup onu yere sermesinden birkaç hafta önce babasının elini sıkın adamlardı.

Muhtemelen hepsini tanıyordu.

Liam Quill ve Larissa Gains, beş yıl boyunca aynı okulda okuduğu iki Bomardi. Dolap kapısının diğer tarafında onların babaları vardı.

Ve kendi çocuklarının babasından bu şekilde saklanacağını hayal edip edemeyeceklerini merak etti.

İki çift ayak sesi koridorda uzaklaşırken kulak kabarttı. Sağ taraftan gelen sesleri seçebiliyordu.

oda parçalanıyordu. Hizmetçilerin oturma odası olabileceğini düşündü-

Kulaklarında bir çığlık koptu.

"Hayır! Lütfen! Lütfen, ben sadece bir hizmetçiyim!"

Cordelia'nın nefesi kesildi ve Briony kalp atışlarını ve sessiz nefes alışlarını korumak için parmaklarını onun bileğine bastırdı.

Kız bir çığlık attı ve bir gürültü koptu.

"Üst katta uyuyorlar! Beşinci katta!" diye bağırdı.

Briony dudağını ısırды. Bir yalan. Bütün ana odalar üçüncü kattaydı.

"Belki de aradığımız onların yatak odaları değildir," dedi derin bir ses, kötü niyetle damlayarak. Bu Gains'ti. "Sence dikkat dağıtmak için birkaç dakikamız var mı?"

Ortağı, "Hiç yağma yapamayacaksak burayı yağmalamanın ne anlamı var?" dedi.

Hizmetçi bağırdı. Bir bedenın duvara çarpma sesi duyuldu. Kumaş yırtıldı.

Cordelia yalvaran gözlerini ona çeviremeden Briony dolaptan çıktı.

Cordelia ileri atılırken dolabın kapısı taş duvara çarptı. Koridora doğru savruldu ve dönüp odaya baktı.

Adrenalin Briony'nin vücudunu sarstı. Genç bir kadının küçük bir kanepeye atıldığını ve iki adamın üzerine çullandığını gördüğünde nefesi göğsünü titretti.

Briony sihriyle Cordelia'nın henüz çıkmakta olduğu dolap kapısına doğru uzandı. Bütün vücuduyla hamle yaptı ve çekiştirdi. Kapı bir çatırtıyla menteşelerinden fırladı ve ona doğru uçtu. Tahta parçalandı ve iki parçanın havaya kalkmasını sağlamak için ellerini kaldırdı. Sihirle itti ve keskin odunlar oturma odasında.

Tahta kazıklar her iki adamın da kalçalarını delip geçerken birbirini andıran iki acı çığlığı duyuldu.

Cordelia bileklerini bükerek iki keskin parçayı daha havaya kaldırdı. Adamların gözleri iri iri açılmıştı.

Cordelia iterek odunu bu kez göğüslerine doğru fırlattı.

Gains havaya vurdu ve tahta parçası yolunu değiştirdi, ancak ortağı omzuna bir kazık sapladı. Gains'ten önce Gains karşılık vermeye fırsat bulamadan hizmetçi kız kanepeden kalktı ve yan masadan aldığı kalın bir şamdanı Gains'in kafasına doğru savurdu.

Gains tökezledi ve Cordelia kırık kapının son parçasını havaya kaldırarak bu kez karnına doğru gönderdi.

Delinen organların çıkardığı gıcırta Briony'nin rüyalarına girecekti.

Hizmetçi odadan fırladı, Briony ve Cordelia'nın ellerini tutup çekiştirdi.

"Bir geçidimiz var! Gitmek zorundasınız!" Aksanında başka bir ülkeden gelen sesli harfler vardı.

"Ben de bunu bulmaya çalışıyordum," dedi Briony, adamların yerde olduğundan emin olmak için arkasına bakarak. Gains hayattaydı,

Acı içinde yuvarlanıyordu ama en azından bu onu yavaşlatacaktı. Diğerleri ... emin değildi.

Kızı, üzerine basıldığında kaybolan taş bir duvardan geçerek takip ettiler ve Briony aniden ıslak merdivenlerden aşağı yuvarlandı. Cordelia parmaklarının bir hareketiyle yollarını aydınlattı; bir ışık topu hizmetçinin çilek sarısı başının arkasına gölgeler düşürüyordu.

Briony şimdi onu hatırlıyordu, bir düşünce yığını her taş adımda bir geldi. Sadece birkaç aydır buradaydı, Shurtarth'tan yeni gelmişti. Hem o hem de kardeşi. Kardeşi dün Rory'nin ordusuna katılmak için gönüllü olmuştu, bunu yapmak isteyen tek Shurtarthlı büyücü olmayan kişiydi.

Merdiven dönmeye başladığında zihni yeniden odaklandı. Hizmetçi en alttaki kapıda durdu.

"Burası üçüncü kat. İkinci kata inen başka bir geçit daha var-"

"Annemin portresinin arkasında. Şimdi hatırladım," dedi Briony. "Çabuk olmalıyız."

Hizmetçi başıyla onayladı ve Briony bileğinin bir hareketiyle kireçtaşından kapıyı yok etti. İki tarafa da baktı ve sonra

dışarı çıktılar.

Büyük salonda kimseyi bulamadılar ama biri Evermore bayrağını ateşe vermişti. Kumaş çatırdayan parçalar halinde yere düşüyordu, ailesinin gülü yanarak kül olmuştu. Hizmetçi onları hızlı adımlarla portre galerisine doğru götürdü ve Briony hiç vakit kaybetmeden annesinin portresini açtı; koyu renk gözleri ve güçlü çenesiyle Briony'ye miras kalmamıştı. Portre çerçevesini bir kapı gibi açık tuttu ve önce hizmetçi, ardından da Cordelia içeri girdi.

Briony çerçeveyi arkalarından kapatmak için döndü, diğer kadınların merdivenlerden inen ayak seslerini dinledi ve-
BOOM!

Patlama ayaklarının altındaki taşları sarsmıştı. Cordelia bir düzine adım aşağıda, karanlıkta gözleri bembeyaz olmuş bir halde dönerken Briony kendini geçidin iki duvarı arasına sıkıştırdı.

Ve sonra tavan çökerek Cordelia'yı Briony'nin görüş alanından sildi.

BÖLÜM 4

BRIONY ezilmeden önce GEÇİDİN DIŞINA İTTİ.

Yere düşerken kalbi küt küt atıyordu. Arkasından bir toz ve moloz bulutu yükselirken Rory'yi düşündü. Onun da benzer bir gri bulutun içinde olduğunu.

Cordelia da bunun içinde miydi?

İleri atıldı, taşları kaldırıp kaldırmak için büyüyle uzandı.

"Cordelia!" diye seslendi, ciğerlerine toz çekerek.

Arkasında, duvarlardan yuvarlanan tabloları duyabiliyordu, patlama hâlâ her şeyi sarsıyordu. Şato Rory'nin sihirli koruma döngüsü olmadan daha fazla dayanamazdı. Taşlardaki sihir akıp giderken etraflarındaki her şey yıkılıyordu.

Molozlardan bir tepki duymadı ve tam da işitme duyusunu tek bir alana daraltmak için tam büyü yapmak üzereydi ki, ağır botların koşma sesi kulaklarına ulaştı.

Portre galerisinin zemininde, göz önündeydi ve önünde hiçbir çıkış yoktu.

Briony ayağa fırladı ve koşmaya başladı. Kapıdan döndü Yemek odası, koridorun sonundan gelen bir kadın çığlığını dinliyordu. Başka hangi yöne gideceğini bilmeden büyük merdivenlere yöneldi.

Köşeyi döndü ve tökezleyerek durdu. Anna'nın bedeni merdivenlerin tepesinde yan yatmış bir şekilde duruyordu, Gözleri açık ama boştu. Briony acısını içine gömdü ve aşağı inmeye devam etmek için etrafından dolaşmaya çalıştı.

Bir başka patlama duvarları sarstı ve Briony sendeledi, yer sarsılırken dengesini zar zor koruyabildi. Dengesini sağladığında tekrar Anna'nın bedenine baktı.

Anna neden bu merdivenlerden geliyordu? Kalenin diğer tarafından aşağı inmeliydi.

Bu tarafta yatak odalarından başka bir şey yoktu. Ve Briony, zihninde çakan bir şimşek gibi masasının üzerindeki kâğıtları hatırladı. Gizli Onlara sığınma hakkı verecek ülkelerden gelen yazışmalar. Generalin casuslarının kıta boyunca toplanacağı güvenli evlerin listesi.

Merdivenin dibinde, yukarı doğru kıvrılan dört mavi palto vardı. Onu henüz görmemişlerdi. Koridordan sağa doğru hızla ilerlemeye devam etti.

Uçarak ilerledi, tek planı gazetelere ulaşmaktı. Bu yönde başka bir çıkış yoktu. Aşağı inmek için tırmanmanın bir seçenek olup olmadığını görmek için dış duvarı kontrol etmesi gerekecekti.

Tökezleyerek ön odasından geçip yatak odasına girdi ve büyüyle her iki kapıyı da arkasından kapattı. Ellerini birbirine kılıcım ile vurdu ve masasının üzerindeki kâğıtlar alev aldı.

Yan odada bir kapı çarparak açıldı. Kireçtaşı duvarların arasından sesi duyabiliyordu.

Briony olduğu yerde donup kaldı, kararını vermesine yetecek kadar uzun bir süre; geldiği yoldan gidemezdi.

Pencereye doğru koştu ve aşağıya baktı. Mallow'un beş adamı aşağıda devriye geziyordu. Aşağı inmeden önce onları çıkarmak mümkün olabilirdi. O sadece akıllıca davranması gerekiyordu.

Şimdilik saklanacak bir yere ihtiyacı olduğu için odasının etrafına göz gezdirdi. Bitişikteki banyo sinir bozucu derecede seyrekti.

Yatağının ayak ucundaki sandık en uygun yerdi. Gardıroba doğru koştu, bunun aptalca olduğunu biliyordu ama en azından büyü yapmak için zaman kazanacaktı.

Karıştırma büyüü haince zordu, ama ağabeyi son dört yılda bu konuda ustalaşmıştı.

savaşı. Başka birinin gözünü kandırmak için odaklanmış bir zihin büyüğü gerekiyordu.

Gardırobun içine adım attı ve giysilerini bir kenara itti. Kapağı çekiştirerek kapattı ve gözlerini yumdu, Alnının arkasındaki büyü ipini hayal etti. Parmaklarını uzattı ve kendini görünmez olarak hayal ederek dolabın renklerine karıştı. Üstünkörü bir Odaklanmayı sürdürebildiği sürece gardıroba bakması hiçbir şey göstermeyecekti.

Yatak odasının kapısı taş duvara çarparak açıldı, Briony gardırobun kapıları arasındaki aralıkta bir adamın koşarak içeri girdiğini ve olduğu yerde durduğunu gördü.

Kalbi sıkışmış ve dudaklarından bir nefes kopmuştu.

Ve uyum sağlama büyüğü bozuldu.

Adam daha uzun görünüyordu. Uzun, solgun bacakları siyah gömleğinin ve özel dikim yeleğinin altında kaslarla doluydu ama beli hâlâ siyah pantolonunun içinde, yıllardır gözlerini alan o sinir bozucu şekilde sivriliyordu.

Onun bir daire çizerek dönmesini izledi, gözleri yatak odasının her yerindeydi - onun göreceğini hiç düşünmediği her yerinde.

Ve o yönünü bulmaya çalışırken, kadın yeniden harmanlama büyüğü, fiziksel formu kaybolana kadar gözlerinin arasındaki o ipliğe sıkıca tutunarak.

Kapıdaki aralıktan, adamın kâğıtların kıvrıldığı masaya yaklaşmasını izledi.

küller. Onlara ikinci kez bakmadan banyoya doğru koştu. Hızla geri döndü, sonra yatağının ayak ucundaki sandığı yırtarak açtı.

İçinde küçük bir memnuniyet ürpertisi yükseldi. Kesinlikle doğruydı - en kolay iki yer *bunlardı*.

Ama sonra adam gardıroba doğru koştu ve o da nefesini tutarak büyüye odaklandı.

Adam kapıları açtı ve kadın Toven Hearst'le yüz yüze geldi.

Yıllar önce tamamen gri değil, benekli mavi olduğunu fark ettiği gözler doğrudan ona bakıyordu.

Kalp atışlarını yumuşatmak için bir büyü daha yapmalıydı. Bunu duyuyor olmalıydı.

Saçları alnına düşüyordu, ince ve o kadar solgundu ki gri neredeyse gümüş rengindeydi.

Bu adamı en son gördüğünde, ormanda onu avlıyor ve yoluna çıkan insanları öldürüyordu.

Onun yakınlığıyla titredi. Kendi kendine bunun korku olduğunu söyledi.

Bir adım öne çıktı, sağa sola baktı.

Gardırobun süpürgeliklerinin yüksekliği onu daha uzun yapıyordu, neredeyse onun boyundaydı ve başını biraz daha içeri soksa dudaklarını onunkilere değdirecekti.

Geri çekilirken gözlerinde bir şey vardı, sanki bir şeyi hatırlamaya çalışıyordu. Tekrar gardırobun içine baktı ve elini uzattı.

Briony ürperdi. Bu her şeyin sonuydu.

Sonra parmakları Briony'nin solundaki yeşil elbisenin kenarlarında gezindi. Yıllardır giymediği bir elbise.

"Toven."

İkisi de sıçradı.

Toven ondan uzaklaştı, eli neredeyse vücuduna değecekti.

En iyi arkadaşı Finn Raquin kapıda duruyordu.

"Gitmeliyiz," dedi Finn. Göğsü hızla inip kalkıyordu. "Mallow burada olduğunu biliyor."

Toven gardıroptan uzaklaştı ve pencereden dışarı bakmak için Briony'nin masasına doğru ilerledi.

"Toven," diye tekrarladı Finn. Bir elini yüzünde gezdirdi.

"Yapma bunu."

Toven'ın soluk parmaklarının uzanıp masasındaki bir şeye sürtünmesini izledi. O sabahki çay fincanı.

"Henüz iptal etmediler," dedi Toven. Sesi derin bir baritondur ve her zaman midesinin derinliklerinde gümbürdüyordu.

her konuştuğunda. "Hâlâ zamanımız var."

Odadan fırladı ve Finn iç çekerek arkasından gitti.

Briony zorlukla düşünebiliyordu. Onları uzaklaştıran ayak seslerini dinledi. Karıştırma büyüsunü kaldırdı ve derin bir temizleyici nefes aldı.

Nane ve baharat burnuna çarptı.

Gardıroptan çıktı ve odasının kapısına koşarak dışarı baktı. Finn, Toven'in peşinden uzak koridorda gözden kayboluyordu.

Hâlâ zamanımız var. Ne için? Belli ki bir şey arıyordu. Yatağının ayak ucundaki sandığı ve gardırobu düşündü. *Birini* arıyordu.

Sanki soğuk bir banyoya dalmış gibiydi. Adam onu arıyordu.

Toven Hearst yine onun peşindeydi. Tıpkı diğerleri gibi.

Onun için bir pislikten daha değersiz olduğunu her zaman biliyordu - tüm Evermore için öyleydi - ama bugün ön saflarda olmayacağını ummuştı.

Kardeşinin ölümünü izlemiş miydi? Onu yakalasa kına yakar mıydı?

Briony derin bir nefes aldı ve sarayın diğer ucuna doğru yöneldi.

Ve bir göğse çarptı.

Nefes nefese kaldı ve bir el boğazına sarıldı. Bir büyü yapmadan önce Gains'in yüzündeki muzaffer sırıtışı fark etmek için bir saniyesi vardı. Gözleri kapandı ve her şey karanlığa gömüldü.

BÖLÜM 5

Sekiz Yıl Önce

BRIONY'nin Bomard'ın soğuşuna alışması diğerlerinden daha uzun sürmüş gibi görünüyordu. Evermore'un gençleri Briony ortak eğitimlerinin ilk yılı için baharda geldiklerinde, baharın sıcaklık, esinti ve keskin kokulu ağaçlar anlamına geldiğini varsaymıştı. Evermore'da bahar böyle bir şeydi.

Bomard'da ise bahar sadece kışın sonuydu. Kar hâlâ eriyordu ve hâlâ ağır kürkler giyiliyordu. Açık hava etkinlikleri sınırlıydı. Briony ve Rory, babalarıyla birlikte resmi devlet işleri için Bomard'ı pek çok kez ziyaret etmişlerdi ama hiç bu kadar kuzeye gitmemişlerdi. Burada, Bomard'ı denizin ötesindeki diyarlardan koruyan sıradağların kenarına oyulmuş olan Bomardi okulu karlar içinde kristalleşmişti.

Briony Evermore'daki ılık esintileri özlemişti. O Pelerinini daha sıkı kapadı ve parmaklarını yüzüne vurarak kanının sihirli bir şekilde yüzeyin altında ısınmasını teşvik etti.

"Dikkatli ol," dedi Rory, ortak kahvaltı masasında onun arkasına geçerek. "Simon Leatherby'nin geçen hafta bunu denediğini gördüm ve sonunda ateşi çıktı."

"Ben dikkatliyim," dedi dişleri gıcırdayarak. Sönmekte olan ateşe özlem dolu bir bakış gönderdi. "Sence onlar bizimle oynuyor? Eversun varisine günde sadece üç kütük mü veriyorsun?"

Rory onun karşısına oturmuş, parmaklarını sıcak çay fincanına dolamıştı. "Evet. Sanırım zayıflığımıza gülmeyi umuyorlar. Belki de bunun için yalvarmamızı istiyorlar."

Briony gözlerini devirdi. "Pekâlâ, gelecek yıl eve döndüğümüzde bunu hatırlamamız gerekecek. Belki de tüm pencerelerini kaynakla kapatırız, böylece sadece bunalırlar."

Evermore ve Bomard'ı beş yüz yıl boyunca barış içinde tutan anlaşmanın bir parçası da, her iki ülkenin gençlerinin büyü eğitimlerinin son beş yılında alternatif ülkelerde birlikte eğitim görmeleri idi. Gelecek yıl, Bomardi Evermore'un ılıman göllerinin yakınında eğitim görecekti, ancak bu yıl ev sahipliği yapma sırası Bomard'daydı.

Bomardlılar arasında kesinlikle bir bölünme olsa da Zihin büyüğü uygulayanlar ile kalp büyüğü uygulayanların temel ilkeleri hemen hemen aynıydı. Farklı olan gücün kaynağı ve onunla kurulan bağlantıydı. Bir kalp sihirbazı için, bir taşı havaya kaldırmak kaslardan başlar. Bir zihin sihirbazı için ise hareket, yani beyin. Kalp büyücülerini göğüslerinde nabız gibi atan bir büyü damarı hissederken, zihin büyücülerini gözlerinin arasında zihinlerini dış dünyaya bağlayan bir iplik hissederdiler.

Briony'ye her zaman Eversun zihin büyüğünün gelişmiş bir teknik olduğu öğretilmişti: Zihin büyücülerini kalp büyücülerini kadar çabuk yorulmazdı ve Bomardi'nin zihin büyüğü için sabrı yoktu. Kalp büyücülerini kazara büyülerini tüketebilirdi, evet, ama bu daha az zaman alırdı.

İlk seferde güçlü sonuçlar almak için eğitim. Tutarlılık zihin sihirbazının dostuydu.

"Rosewood'lara tahsis edilmiş özel odalar olduğu için mutlu olalım," dedi Rory.

"Bunun bize ne yararı var bilmiyorum. En azından yatakhanelerde daha fazla vücut ısı var." Briony çay fincanına uzandı ve sıvıyı kaynama derecesine kadar ısıttı. Bomard'a geleli bir ay olmuştu ve o hâlâ burada kalan son Eversun'du. sınıflarda titriyor.

Meyve ve ekmekle dolu küçük masanın karşısındaki Rory'ye baktı, o da ağzına bir şeyler tikiştiriyordu. Artık ondan tam bir baş daha uzundu ve iki kat daha fazla yiyordu. Şimdi, on yedisine birkaç ay kala

Sonunda birbirlerine daha az benziyorlardı. Piyadelerle geçirdiği kış eğitimi boyunca kas yapmış, o da sezonu, yapmamayı dilediği tüm yerlerini genişleterek geçirmişti. Bomard'a vardıklarında Larissa Gains'in kıvrımlı beline ve narin bileklerine bir kez bakmak yetmişti

Briony'nin, okuyarak ve ballı hamur işleri yiyerek geçirdiği bir kışın belki de kendisine hiç iyi gelmediğini fark etmesi için.

"Gidelim mi?" Rory ağzına bir bisküvi daha atarak sordu.

Briony son çayını da yutarak dilini yakmasına izin verdi. Gardırobundan yün bir atkı aldı, boynuna dolanmadan önceki serin ağırlığından nefret ediyordu.

onun sıcaklığına alıştı.

Rory'yi birinci kattaki, birinci sınıf öğrencilerinin her sabah dokuzdan öğlene kadar ders gördükleri büyük salona kadar takip etti. İkinci sınıflar bir üst katta, üçüncü sınıflar da onun bir üst katındaydı ve bu böyle devam ediyordu.

yatakhaneler bunların üstündeydi. Eversun varisinin özel süiti en tepede, bir kulenin içindeydi. Rory ve

Briony derslerin ilk gününe on dakika geç kalmıştı ve Bomardi öğretmenleri bu konuda inanılmaz derecede tatsız davranmışlardı. Babası ertesi gün bir mektup göndererek Briony'ye kardeşinin zamanında gelmesine odaklanmasını tembihlemişti.

Yedinci katta Didion'u erkek yatakhanesinden aldılar ve altıncı katta Cordelia da onlara katıldı.

"Yatakhanelenize ateş için kaç tane kütük veriyorlar?" Briony kollarını birleştirirken Cordelia'ya sordu.

"Bekleyin! Geliyorum!" diye seslendi arkalarından bir ses.

Briony ve Cordelia inlediler. Gülümsemelerini takındılar ve döndüler.

Parlak yeşil gözlü ve saman sarısı saçları olan bir kız onlara yetişmek için tökezledi.

"Günaydın Katrina," dedi Briony.

"Hava ısınmaya başlıyor, değil mi!" Katrina sesini yükselterek sürekli biraz fazla gürültülüydü. Briony kaşlarını çatı ve

Soğuk. Katrina'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Notlarımı unuttum!" Arkasını döndü ve yatakhane'nin kapısına doğru koşmaya başladı.

Briony Rory ve Didion'a baktı, onlar yollarına devam ediyor, bir sonraki merdivenleri iniyorlardı.

Cordelia kuru bir sesle, "Sanırım onu öylece bırakamayız," dedi.

Briony onaylayarak iç çekti. Babası ona bir Briony bir yıl önce, hiçbir ortak noktaları olmamasına rağmen Katrina Cove ile dostluk kurdu. Katrina bir barış anlaşması evliliğinin kızıydı. İlk on beş yılında Bomard'da büyümüşü ama annesinin ölümünden sonra babası onunla birlikte Evermore'a dönmüşü.

Açıkçası Katrina'nın hiçbir *sorunu* yoktu ama gürültücü, sakar ve Briony her gün içini çekip titrerken Bomard'a döndüğü için ne kadar mutlu olduğundan bahsediyordu.

Cordelia ve Briony onu beklediler ve erken kalkanların odalarını terk edip merdiven boşluğunu doldurmaya başlamalarını izlediler.

Briony'nin kemikleri, yanlarından esen bir rüzgârla titredi.

"Hâlâ üşüyor musunuz, majesteleri?"

Göğsündeki hava buz tutmuş gibiydi. Kimin konuştuğunu görmek için dönmesine gerek yoktu. Rosewood'la dalga geçme ihtiyacı hisseden sadece bir avuç insan vardı
royalty.

Toven Hearst ve Bomardi oğlan sürüsü yedinci kattaki yatakhanelerden aşağı iniyordu.

Briony son bir ay içinde Toven ve arkadaşları tarafından hayatı boyunca görmediği kadar aşağılanmış ve hakarete uğramıştı. Ona "penses" ya da "lütfunuz" diyorlardı.

Koridorlarda ona Rosewood armasının sembolü olan mor güller attılar. Onu süpürdüler

Bir odaya girdiğinde eğilerek selam verirdi. Hayatının ilk on altı yılını, bu şekilde davranmaması konusunda eğitilerek geçirmiş biri için

Kardeşini gölgede bırakmak -sade ve fark edilmeyen biri olmak- utanç vericiydi. Briony ilk kez yastığına kapanıp hıçkırığa hıçkırığa ağlamıştı.

hafta, kendi halkının da onun Bomardi'nin iddia ettiği kadar züppe ve küçümseyici olduğunu düşünüp düşünmediğini merak etti.

Briony çenesini yukarı kaldırdı ve onlara doğru bakmadan geçip gitmelerini bekledi.

"Ah taşlar, soğuktan kulağı da duymuyor," dedi Liam Quill, esmer, bakır tenli yakışıklı bir çocuk Kibri görünüşünü mahvetmişti.

"Hey, Prenses!" dedi kalın bir ses. "Seni neyin ısıtacağını biliyorum."

Briony'nin burnu kırıştı ve onlara doğru dönerek kahkahalarla inlediler. Ahlaksız olan Canning Trow'du. Onlardan üç yaş büyüktü ve hiç işi yoktu.

Briony'ye göre on altı yaşındaki bir çocukla bu şekilde konuşmak. Yanlarından geçerken adamın geniş ve müstehzi yüzüne dik dik baktı.

"Hayır, duymadın mı?" Kızların yatakhanesinden tiz bir ses geldi. "Erkek kardeşi onu yeterince sıcak tutuyor. Bu yüzden aynı odayı paylaşıyorlar."

Larissa Gains oğlan sürüsüne doğru süzüldü. Çiçekli bir koku onu takip etmek yerine bir şekilde gelişinden önce geliyordu ve kalın sarı saçları hipnotik bir şekilde sallanıyordu. kalçaları ile zaman.

Merdivenlerden inerlerken çocukların kahkahaları çınladı. Toven Hearst ona doğru keskin bir sırtışla geri çekildi ve merdivenlerden inmeden önce Larissa'nın kolunu tutmasını bekledi.

Briony, Rosewood soyundan gelen bir kadın olarak öğrenebileceği en değerli şeyin, çığlık atmayı tercih ettiğinde gülümsemek olduğunu çok küçük yaşlardan itibaren öğrenmişti.

Diğer yandan Cordelia-

"Ne kadar ahlaksızca bir söz!" diye bağırdı Larissa'nın ardından. Briony bileğini tutarak onu susturmaya çalıştı ama Cordelia devam etti. "Ve bunu ona bile söyleyemiyorsun. Yüzüne!"

Larissa en üst basamakta durakladı ve geri seslendi, "Yüzüne karşı söyledim, sadece doğrudan bakmayı çok iğrenç buluyorum." O

dramatik bir şekilde yüzünü buruşturdu ve merdivenlerden aşağı fırladı.

Toven başını geriye attı ve boğazının derinliklerinde bir kahkaha attı. "Çok *kötüsün*," dedi ve peşinden giderken sesi de onunla birlikte kayboldu.

Briony gözlerini kapadı ve derin nefesler aldı. Cordelia onun yanında homurdandı.

"Katrina hangi cehennemde?" Briony tısladı.

"Burada! Özür dilerim!" Katrina ikisiyle de kol kola girip onları merdivenlere sürükledi. "Görevle ilgili başka sorun yaşayan var mı?"

Briony sürüklenmesine izin verdi. Genç öğrenciler çok uzun süre beklerse her zaman olduğu gibi, dairesel merdiven boşluğunda bir tıkanıklık vardı. Toven ve Larissa'nın arkasından hızla yetiştiler ve Briony Katrina'yı yavaşlattı. Merdivenler kıvrılırken Toven başını kaldırdı ve kendini beğenmiş bir ifadeyle onlara gülümsedi. Briony kaşlarını çatarak ayakkabılarına baktı. Merdiven boşluğuna yine cereyan çökmüştü ve tüm vücudunun titremesini engellemek için içindeki her şeye odaklanması gerekiyordu.

Larissa, Liam Quill'e onların duyabileceği kadar yüksek sesle, "Bomard'da kraliyet ailesi olmaması ne yazık," dedi. "Prenses olmak isterdim."

"Bizim yöneticilerimiz bir kan bağıni takip eder," dedi Cordelia hızlıca. "Sizinkiler zenginlik ve gücü takip ediyor. Tamamen şansa bağlı."

"Ah, bilmiyorum," dedi Toven, sesi onun kulaklarına kadar ulaşarak. "Babam Bomard'ın, aslında tüm Moreland kıtasının en zengin adamı ve koltuk için sadece sekizinci sırada."

Liam alay etti. "Sadece denizin ötesindeki mülkleri ve holdingleri sayarsan en zengin-"

"Biz de öyle," dedi Toven patronluk taslayarak. "Hepimizin var."

Çıkılacak sadece bir merdiven daha vardı ve sonra onlardan kurtulmuş olacaktı. Briony Cordelia'nın dirseğini sıkarak dilini biraz daha tutması için ona yalvardı.

"Katrina, canım, bizi terk etmekten nasıl kurtuldun bilmiyorum," dedi Larissa. "Bomard'ı Evermore'a tercih ediyor *olmalısın*."

Katrina hepsine baktı, kimseyi aşağılamadan nasıl cevap vereceğinden emin değildi. "Şey, orayı özlüyorum-"

"Elbette biliyorsun. Bomard'ı Evermore'a her zaman tercih ederim," dedi Larissa. "En azından Bomard'da ataerkil veraseti kaldırdılar. Bir kadın asla Evermore'un hükümdarı olamaz.

Ne kadar yüksek ve kudretli davransalar da..." Gözleri Briony'nin işlemeli yün elbisesinden yüzüne doğru kaydı.

"Eğer altınlarım olsaydı ben de kendimi çok beğenirdim. kanıma karışıyor," dedi Toven.

Briony, etraflarındaki enerji çatırdasa da yüz ifadesini boş tuttu.

Sonunda bir tarafında duvar halıları, diğer tarafında büyük pencereler olan uzun bir salondan oluşan sınıfa döndüklerinde burayı tanınmaz halde buldular. Odanın ortasında, bir gecede filizlenmiş gibi görünen üç düzine yüksek çam ağacı sıralanmıştı. Ağaç gövdelerinin diplerinde bir insanın göğsü kadar geniş iğneler vardı.

Briony, Rory ve Didion'ı bir ağaca bakarken buldu ve onlara katılmak için yanlarına gitti.

"Biz... ağaçlara mı tırmanıyoruz?" Didion sordu.

"Hayır, Bay Winchester." Eğitimci'nin uzun süredir acı çeken sesi Amelia sınıfın önüne doğru yürürken arkalarından geldi. Kırklı yaşlarında, öğretmekten pek de hoşlanmıyor gibi görünen kaba bir kadındı.

Didion kızardı ve notlarını çıkardı.

Briony, Didion'ın utancına gülümserken, bir ürperti Omuzlarının üzerinde tepelendi ve nefesi göğsünde titredi. Pelerininin ve atkısının içine daha da gömüldü.

Toven Hearst onlarınkinin yanındaki ağacın yanına geldi ve Finn ile Liam da ona katıldı.

Toven sohbet edercesine, "Burası kesinlikle ılık, öyle değil mi Finn?" dedi.

Briony kaşlarını çatı. Demek onun titrediğini görmüştü. "İçimden soyunmak geliyor," dedi Finn.

"Keşke şu anda Eversun kumaşlarından biraz olsaydı," dedi Toven, pelerininini dramatik bir şekilde çıkarıp

odanın kenarında. "*İpekler.*"

Ona doğru bir bakış gönderdi ve onu sıcak bir yaz günüymüş gibi gömleğinin kollarını sıvarken buldu. Solgun teninin altındaki damarlar gerilmiş gibiydi.

"Kesinlikle," diye onayladı Finn. "Ve buzlu bir bardak peri şarabı için her şeyi yaparım. O kadar soğuk ki bardak çatlayabilir."

Briony ön tarafa döndü ve Öğretmen Amelia'nın başlamasını bekledi. Çenesini atkısının içine sokarak sıcak hava üfledi. ve yüzünün alt kısmını ısıtmasına izin verdi.

Rory kaşlarını çatarak ona baktı.

"Üşüyor musun?" "Üşümüyor musun?"

Yine o cereyanı hissetti. Ve aniden bir şey oldu.

Briony'nin boynu kırılarak Toven'a baktı. Diğer kolunu sıvamış, neşeli gözlerini ona dikmişti. Yanındaki elinin parmak uçları sonsuz küçüklükte daireler çizerek dönüyordu.

Ona doğru bir esinti gönderen oydu. Toven Hearst yüzünden üşüyordu.

Briony'nin gözleri alev alev yanıyordu. Toven'ın dudaklarının sırtışını izledi.

"Rahat mısınız, Majesteleri?"

Öfkeyle kızardı ama buna rağmen vücudu onun izni olmadan titredi.

Finn'in bir kahkahayı öksürükle bastırdığını duydu.

Briony eşarbını çıkardı ve Toven'ın peşinden gitti, Meydan okurcasına pelerinini çıkarıp odanın köşesine fırlattı. Hava ona hızla çarparak açıkta kalan kollarının ve omuzlarının üzerinden geçti ama gözlerinin arasındaki sihirli ipliği kavradı ve parmak uçlarını döndürerek kanındaki ısıyı çekmeye, onu soğuğa karşı ısıtmaya başladı.

Artık onu neyin etkilediğini bildiğine göre, buna güzelce karşı koyabilirdi.

Öğretmen Amelia dikkat istedi. Briony yüzünü öne döndü ama Toven'ın gözlerini hâlâ üzerinde hissedebiliyordu.

Öğretmen Amelia, "Geçen haftaki dersimizi bugün uygulamaya koyacağız," dedi. "Bildiğimiz gibi, tüm sihirler

jestlerle. İlk eğitiminizden itibaren nesneleri size getiren ya da sizden uzaklaştıran basit büyüler öğrenmiş olabilirsiniz, ancak bunlar en iyi ihtimalle ilkeldir. Geçen hafta orijinal sekiz sihirli hareketi belirledik, bunlar-?"

Bir düzine el havaya kalktı. Rory'nin avucu utangaa havaya kalkarken bile Briony'ninki yanında kaldı.

Cevabı biliyordu ama bu babasıyla yaptığı anlaşmanın bir parçasıydı. İyi notlar almasına izin vardı ama asla Rory'den daha iyi olamazdı. Sınıfta onu gölgede bırakamazdı. Eğer Rory zorlanıyorsa, onun başarılı olmasını sağlamak onun göreviydi. Nasıl olursa olsun.

"Bay Rosewood."  ğretmen Amelia kara tahtaya döndü. "İt, ek, fırlat, parçala, yırt, kaldır, sürükle..." Rory temizlendi boğazını sıktı ve notlarına baktı.

Briony'nin (ve aslında Toven'in) şu anda kullandığı bir hareketi unutuyordu. Briony, kanının sıcaklığını toplayan parmaklarının daireler çizmesine ara verdi ve Gözlerinin arkasındaki ipliğe tekrar dokundu. Parmağının bir kıvrımıyla Rory'nin sayfasındaki sözcükleri yeni şekillere, yeni harflere soktu.

Onun, üzerinde oynadığı mürekkebe odaklanmasını izledi. "Toplan," dedi listeyi bitirirken. Briony mürekkebi serbest bırakarak eski haline dönmesini sağladı. Rory ona minnettarlığını ifade eden kısa bir gülümseme gönderdi.

"ok iyi."  ğretmen Amelia kara tahtaya ilk sekizini yazdı. "Ve Vindecci zihin büyüsünün ortaya çıkışıyla birlikte iki tane daha tanımladı. Nedir onlar, Bayan Rosewood?"

"Bilmiyorum,  ğretmen Amelia."

Yaşlı kadın kolunu, kara tahtadaki listenin en altına *toplamak* kelimesini eklediği yerden indirdi. Döndü ve sınıf nefesini tuttu.

"İki hareket. Bu listede yok," dedi ve tahtayı işaret etti.

Briony teninin ısındığını hissetti ve bunun kullandığı ısıtıcı tılsımla hiçbir ilgisi yoktu. Başını salladı ve tekrar Rory'nin notlarına baktı, tam olarak ne olduğunu biliyordu

olacağını düşündü. Parmağını kıpırdattı ve mürekkebi tekrar sayfanın etrafında gezdirdi.

"Onlardan biri mi, Bayan Rosewood?"

Harfler yeniden düzenlenmiş. *R . . . E . . .*

"Bay Rosewood, kız kardeşinize yardımcı olabilir misiniz? Geçen haftaki dersleri uyuyarak geçirmiş gibi görünüyor," dedi Öğretmen Amelia küçümseyerek.

Rory notlarına baktı, onun değiştirdiği harfleri takip ediyordu. Evdeki eğitimlerinin ilk yıllarında bile matematik ve tarih derslerinde ona bu şekilde yardım etmişti. Çok küçük yaşlardayken, Rory'ye, onların soruları *birlikte*, bir takım olarak yanıtlıyorlardı. Bu takım çalışması ruhu şimdi okulda da devam ediyordu.

"Reach," dedi Rory, sayfasındaki hareketli harflerden başını kaldırarak.

"Bay Hearst? Son jest eklendi mi?" Öğretmen Amelia tekrar tahtaya döndü.

Briony bakışlarını kaldırdı ve "*reach*" kelimesinin eklendiğini gördü. liste. Toven konuşmadan önceki duraksama Briony'nin ona bakmasına neden oldu.

En yakındaki ağaç gövdesine yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve gözlerini ona dikmişti.

Hayır. Ona değil. Rory'nin notlarına.

Gri bakışlarında şüpheyle ona baktı ve ipek gibi, "Nüfuz et." diye cevap verdi.

Briony gözlerini kaçırdı, yanakları yanıyordu.

"Mükemmel. Lütfen not alın, Bayan Rosewood." Öğretmen Amelia ellerini çırpı. "Bugün jestlerin pratik bir uygulamasını yapacağız. Birinci adım, artan mesafelerden ahşaba kelimeler veya desenler oymak olacaktır. Daha ileri adımda ise gövdeyi keseceğiz, tıpkı bir Balta."

Cordelia homurdandı, "Savurganlık. Bu zavallı ağaçlar."

"Kaderlerinde sizin yakacak odunuzun olmak vardı, Bayan Hardstark," dedi Öğretmen Amelia. "Biz Bomard'da sıcaklığımızı 'savurganlık' olarak görmeyiz."

Cordelia, Bomardlı sınıf arkadaşlarının gülüşen fısıltılarına karşı dudaklarını büzdü.

Öğretmen Amelia, "Şimdi dördünüz bir ağaca yaklaşın," diye talimat verdi.

Briony sağındaki ağaca yaklaştı, ama ne yazık ki Rory, Didion, Katrina, Cordelia ve kendisi beş tane yaptı. Etrafta boş bir yer aramak için ayaklarını sürüyerek yürüdüler. Briony arkasına döndüğünde Toven Hearst, Liam Quill ve Finn Raquin ağaçlarından ona sırtıyorlardı.

"Ah, Briony, canım," dedi Finn şekerli ve tatlı bir sesle. "Burada bir kişilik yerimiz var."

Briony içini çekti ve arkadaşlarından ayrılmayı kabul etti.

Eğitmen Amelia, "Görevinize en uygun hareketi seçerek başlayın," dedi. "Ağaç gövdesine baş harflerinizi çizeceksiniz. Önce yakın bir mesafeden. Sonra daha uzak bir mesafeden."

Briony ağacından bir metre uzakta durdu ve kaşlarını çatarak ağaç kabuğuna baktı. Gövdenin hemen ötesinde Toven Hearst'ün de aynı şeyi yaptığını görebiliyordu. Finn solunda, Liam sağındaydı.

İt, çek, fırlat, parçala, yırt, kaldır, sürükle, topla, uzan, nüfuz et. Hangisi?

"Bir hareket seçtikten sonra büyüünü çağır. Kalp büyücülerini için göğsünüzdeki damarı. Zihin büyücülerini için zihninizdeki ipliği."

Zihninin gözünde bir bıçak hayal etti. Onu ağaç kabuğuna dayadı ve sürükledi. *B'* nin ilk çizgisi kabuğun içine doğru ilerledi. Silikti ama oradaydı.

Briony ilk denemesindeki başarısından dolayı gülümsedi. Bu sevinç kısa sürdü, çünkü sandığın yanından geçerken Toven'ın gözlerini ona diktiğini gördü. Çenesini yukarı kaldırdı ve *B'* nin kıvrımlarını oymaya yeniden odaklandı.

Sadece temel hatlarını çizmişti ve harflerin üzerinden tekrar geçmeye başlamıştı ki, sağ tarafında Liam'ın öfkeyle ofladığını duydu. Ağacın onun tarafına baktı ama *L'* nin ilk satırını bile bulamadı.

Briony hemen onun arkasını aradı. Rory, Didion, Cordelia ve Katrina'nın üzerinde çalıştığı ağaca henüz hiçbir harf kazınmamıştı.

Etrafındaki sınıf arkadaşları ağaç gövdelerine bakıyorlardı. Hatta bazılarının konsantrasyonlarından şakaklarındaki damarlar dışarı fırlamıştı.

Öğretmen Amelia onların etrafında dönüyor, Briony'nin ağacına yaklaşıyordu.

Briony geri döndü ve kabukları hızla bir araya getirerek ağacı iyileştirdi ve baş harfini gizledi. Öğretmen Amelia, Toven'ın omzunun üzerinde durarak onlara yaklaştı.

"Zar zor orada, Bay Hearst, ama orada. Çok iyi," dedi Eğitimci Amelia. "Şimdi *H* harfi üzerinde çalışın."

Briony'nin kaşları kalktı. Hepsi içinde Toven ilerleme mi kaydediyordu? Aslında bu sürpriz olmamalıydı. Hearst ailesinin inanılmaz derecede güçlü bir soyu vardı. Her birkaç nesilde bir, bir Hearst güçlü bir yetenek ortaya çıkarırdı - diğerlerinin oluşturmak için yıllarca çalıştığı bir güç veya beceri. Toven'ın babası Orion, büyü yapma yeteneğini ikiye bölebiliyordu. Normalde bir büyücü her eliyle sadece bir büyü yapabilirdi ama Orion Hearst bir büyülü hareketi iki büyüye bölebiliyordu.

Eğitimci Amelia ağacın etrafından dolanıp Liam'ın ilerleme kaydedememesine söylenirken, Toven gururla Briony'ye sıırttı.

Belki de Toven Hearst'ün ağaç kesme yeteneği ortaya çıkar, diye düşündü Briony huysuzca. Ondan iyi bir oduncu olurdu. Toven'ın böylesine önemsiz bir işle görevlendirildiğini düşününce neredeyse homurdanacaktı.

Bakışları tekrar adamın açıkta kalan kollarına kaydı, sonra Öğretmen Amelia yanına geldiğinde ağacın çıplak kabuğuna yeniden odaklandı.

Eğitimcilerinden ağır bir iç çekiş geldi. "Teori derslerine daha çok dikkat edin Bayan Rosewood, belki ilerleme kaydedersiniz."

"Evet, Öğretmen Amelia."

Briony, *B*' sini sakladığı ağaç kabuğundaki noktaya baktı. Yaşlı kadın uzaklaşırken, Briony'nin gözleri

Sandığın diğer tarafındaki gri ağaçlara doğru çekildi. Toven kaşlarını birleştirmiş, sanki çizmesine sıkışmış bir taşmış gibi ona bakıyordu.

"Ağacına iki çift baş harf kazıyan ilk kişi bugünkü ders için en yüksek notu alacak ve ay," diye duyurdu Öğretmen Amelia. "Bay Hearst şu ana kadar herkesten fersah fersah önde."

Sınıf homurdandı ama Toven hâlâ onu izliyordu.

Briony ondan uzaklaşıp Rory'nin ne durumda olduğunu görmek için döndü. İlerleme yok. İçini çekti. Babaları, Rory'nin ilk ayın notları için bir Bomardi tarafından geçildiğini duysa pek sevinmezdi.

Briony yüzünü öne dönmüş, ağaç gövdesine bakıyor ama bakışlarını gevşetiyordu. Göğsündeki damarlardan biri kullanılmayan sihir. Kendisiyle Rory arasında, kalplerini ve sihirlerini birbirine bağlayan bir ip hayal etti.

Onu ilk kez güçlendirmiyordu. Yıllardır farkında olmadan onun sihrinin bir kısmını kabul ediyordu-

Dersler sırasında, yaralarını iyileştirirken, nadiren çocukluk kavgalarında. Bunu ilk kez nasıl yaptığını hatırlayamıyordu ve Evermore'da bu tür bir büyü hakkında sorabileceği pek fazla insan yoktu. Bu, ikiziyle arasındaki bağdan kaynaklandığını varsaydığı bir tür *kaļp* büyü olmalıydı.

Büyüsünü bir iple Rory'nin kalbine pompaladı. Ve bekledi.

Arkasından bir soluk sesi duydu. "Vay canına," diye fısıldadı Rory. "Başardım."

Onun ağacına baktı. Hangi hareketi kullandığından emin değildi ama orada, ağaç kabuğunun içinde mükemmel bir *R harfi* vardı.

Didion onu görmek için boynunu büktü. "Peki, tekrar yap!" diye fısıldadı heyecanla.

Briony Rory'nin konsantre olmasını izledi ve şimdi bağlantıyı açtı, onun çekiştirdiğini hissetti. Kabuk birbirinden ayrıldı. İlkini yanında eşleşen bir *R harfi* belirdi.

Rory'nin ağzının kenarının şaşkın bir sırıtışla yukarı kalktığını gördü. Bu kez sessiz bir teşekkürle ona bakmadı. Bu Sadece Rory'nin daha fazla yardıma ihtiyacı olduğunu düşündüğü kitap çalışmaları ve ödevler. Briony ayakkabılarına baktı.

Didion elini kaldırdı. "Öğretmen Amelia! Rory başardı!"

Bütün sınıf dönüp Rory ve Didion'ın ağacına baktı.

Biri hariç tüm sınıf.

Toven Hearst'ün bakışları onun üzerinde yoğunlaşmıştı.

Öğretmen Amelia Rory'yi tebrik etti ve üç metre uzaktan denemesini söyledi. Briony onun geri çekilip yeniden odaklanmasını izledi. Öğretmen Amelia onun yanında duruyordu.

Rory güç patlamasını hissettiğine göre, nereden geldiğini bilmesine bile, onu nasıl çabucak çekeceğini biliyordu.

R R bir kırbaç şaklaması gibi ortaya çıktı. Sınıfın nefesi kesildi ve Rory'nin gülümsemesi o kadar parlaktı ki Briony ona eşlik etmekten kendini alamadı.

O sabah Rory ağacın kendi tarafına bütün bir şiiri kazırken, diğerleri de baş harflerini yazmaya çalıştılar. Genel olarak, Bomardi oymaları daha hızlı yapıyordu, ancak Eversun'lar daha hassaslardı. Pratik ve sabırla, Zihin büyüsü çok daha etkiliydi ama kalp büyüsü her zaman önce gücünü gösterirdi.

Yine de Liam Quill bunu en son başaran kişi oldu. Şakaklarından ter boşanıyordu ve *Q* harfini geçtiğinde nefesi kesilmişti. Briony ilk kez kalp yerine zihninden büyü yaptığına memnun olmuştu. Yıpranmış görünen tek kalp sihirbazı Liam değildi.

"Bay Quill," dedi Öğretmen Amelia. Nazik bir elini onun omzuna koydu. "Mükemmel bir iş çıkardınız ama artık dinlenmeniz gerek. Büyünüz yakında tükenecek."

Quill onun tesellisine omuz silkti, yüzünde bir hırıltı vardı. "Öyle bir şey yapmayacağım. Bu ağaçların her birini kesmeye niyetliyim!"

Briony ondan dalga dalga yayılan utanç ve öfkeyi hissetti. Arkadaşlarına baktı ve Finn'in endişeyle yanağını çiğnediğini, Toven'in da gözlerini devirdiğini gördü.

"Kabuk bağlamaya çok yakın görünüyorsun Liam," dedi Toven.

Kabuklaşma, kendini tüketen kalp büyücülerinin başına gelen şeydi. Hayattaydılar ama bir kabuktan ibaretiler. kendileri; sihir tükenmişti. Zihin büyücüleri için böyle bir risk yoktu.

"Tanıdıkların okula girmesine izin verilseydi bu sorun olmazdı," diye homurdandı Liam.

"Peki kalede ayılar ve kurtlar dolaşıyor mu? Hayır, teşekkürler," dedi Finn.

Öğretmen Amelia, ağacı gövdesinden vurarak kesme görevine dönmelerini istedi.

"Bu, burada ağaçların yıkılacağı anlamına gelmeyecek mi?" Larissa, büyüsünün tükenmesiyle solgun görüldüğünü söyledi.

"Bugün gerçekten bir ağacı kesebilen olursa çok şaşıracığım, Bayan Gains," dedi Öğretmen Amelia patronluk taslayarak. "Bu ders hem becerinizi hem de nişan alma yeteneğinizi sınayacak, bu yüzden lütfen sınıf arkadaşlarınıza fırlatmamaya dikkat edin."

Briony, Toven Hearst'ün elini kaldırıp sanki elinde bir balta varmış gibi havayı yarmasını izledi. Ağaçları titredi.

"Mükemmel, Bay Hearst."

Liam da aynı hareketi yaptı ama özensizdi.

"Dikkat et," dedi Finn. "Odaklan, yoksa *beni* ikiye böleceksin."

Briony, elleriyle yırtma hareketi yaparak gövdeyi kendinden ayırmaya çalışan Rory'ye baktı.

Tekrar denemek için ellerini kaldırdığında, büyüsünün nabzını damardan aşağı, ona doğru itti.

Büyük bir çatırtı oldu ve oda sessizliğe gömüldü.

Herkes dönüp Rory'nin ağacına baktı. Ağaç ortadan ikiye ayrılmış, gövdenin ortasından dışa doğru iki parça kopmuştu. Parçalar yanlara doğru düşerken sınıf çığlık attı, ama Öğretmen Amelia yumuşak bir iniş için inişlerini yavaşlattı.

"Çok iyi iş çıkardınız Bay Rosewood. Geri kalanınız başka bir ağaca dağılsın."

Katrina hızla kendi ağacına geçti ve Briony de Liam'la kendisi arasında ona yer açtı.

Katrina saçlarını yüzünden uzaklaştırarak, "Taşlar, kalp büyüsü yerine zihin büyüsü kullanmak çok daha zor," dedi. "Yine de Rory'nin ne kadar güçlü olduğunu görmek inanılmaz!"

Briony bir öfke homurtusu duydu ve Toven'ın onlara ters ters baktığını görmek için döndü. Kolunu havada salladı ve ağaçları yeniden titredi.

Liam Toven'a döndü ve fısıldayarak, "Güçlendirme mi yapıyorsun?" diye sordu. Toven, "Okulda buna izin verilmediğini biliyorsun," diye cevap verdi.

Sonra gözlerini ona çevirdi. "Öyle mi Rosewood?"

Briony bu konuşma karşısında gözlerini kıstı. "Güçlendirme" neydi? Bir kalp büyüsü tekniği mi?

Liam nefesinin altından, "Her Eversun'un beni geçmesine izin vermeyeceğim," dedi. Öğretmen Amelia'nın bakışlarının başka yerde olduğundan emin olmak için kontrol etti ve sol eli Katrina'ya doğru seğirdi.

"Liam," dedi Finn sertçe.

Briony şaşkınlıkla Katrina'nın soluk soluğa kalışını ve elini göğsüne götürüşünü izledi. Briony ne olduğunu anlayamadan Liam sağ kolunu ağaca vurdu ve ağaç kabuğunda balta darbesine benzer bir iz belirdi.

Katrina tökezledi ve Briony onun dik durmasına yardım etti.

"Ne oldu?" Briony ona sordu.

Katrina Liam'a baktı, gözlerinde korku vardı, o da ona sırtarak karşılık verdi.

"Hiçbir şey," dedi Katrina. "Sadece karnımda bir ağrı..."

Briony tam Katrina'nın elinin neden karnında değil de göğsünde olduğunu soracaktı ki Öğretmen Amelia geldi.

"Bayan Cove? Eğitiminizi kalp büyüsüne değil, zihin büyüsüne odakladığınızı sanıyordum. Vücudunuzun yorgun düşmesi için hiçbir neden yok."

"Ben... evet, Öğretmen Amelia. Bunun yerine zihin büyüsü kullanmalıydım, özür dilerim."

Öğretmen Amelia, "Husking çok gerçek bir şey," dedi. "Git dinlen."

Katrina odanın kenarına çekildi ve Briony Liam'ın Katrina'ya ne yaptığını anlamaya çalışarak Liam'dan Toven ve Finn'e baktı. Larissa'nın ortadaki ağaca diktiği kendini beğenmiş gözlerini yakaladı, sonra sol elinin yanındaki kişiye, bir Eversun kızına doğru uzanışını izledi.

Kızın nefesi kesildi ve ardından Larissa tek bir hareketle ağacı kesti, kırılan kabuğun çıkardığı çatırtı herkesin dikkatini çekti. Larissa kaydettiği ilerlemeye gülümsedi ve Eversun kızı öksürerek nefesini tuttu.

"Hadi ama Toven," dedi Liam. "Sadece yakalanırsan kurallara aykırı olur."

Liam Briony'ye baktı ve Briony onun elinin kendisine doğru uzandığını gördü. Briony şoku bekledi. Acıyı. Herhangi bir şeyi.

Liam'ın kaşları çatıldı. Briony sonuç alamayınca hiç şaşırmayan Toven'a baktı. Hâlâ onu izliyordu, neredeyse onaylamıyordu.

Liam tekrar denedi.

"Hey!" Döndüklerinde Rory'nin öfkeyle Liam'a baktığını gördüler. "Takviye mi yapıyorsun?" Rory tısladı. "Kralın kızından!"

Toven, "Bunu senden duymak büyük zenginlik," dedi.

Rory bakışlarını ona çevirdi. "Sen neden söz ediyorsun?"

Toven sanki ondan bir açıklama bekliyormuş gibi tekrar Briony'ye baktı.

Onu güçlendiriyor muydu? Ona sihrini gönderdiğinde yaptığı şey bu muydu? Ama büyüsünü Rory'ye göndermek, Katrina'nın elinden alındığında ona yaptığı gibi onu yormuyor ya da acı vermiyordu.

Öğretmen Amelia geldiğinde, "Burada boosting hakkında konuşulduğunu duyuyorum," dedi. "Umarım hepimiz bir insandan boosting kullanmanın Bomardi için okuldan atılma sebebi olduğunu biliyoruzdur, Eversun'lar için *yasadışı* olduğundan bahsetmiyorum bile."

Briony ona gözlerini kırpıştırarak baktı, şoku yüzünden okunuyordu. Botlarına baktı ve dudağını dişlerinin arasında sıkıttı.

Bomardi oğlanları mazeretler mırıldandılar ama grup olarak her ne yapıyorlarsa bırakmış görünüyorlardı. Ders sona erdiğinde, Rory dışında kimse bir ağacı tam olarak kesemediği için Briony, neredeyse yeniden tam gücüne kavuşmuş olan Katrina'yla birlikte geride kaldı.

"Katrina, boosting nedir? Hiç duymadım."

Katrina iç çekti. "Kalp büyüünün hızlı bir şekilde artırılması, ama izin almadan."

Briony kaşlarını çatmış, daha fazlasını bekliyordu.

Katrina devam etti. "Kalp sihri paylaşılabılır, tıpkı bir çiftin evlenip sihirlerini paylaşmaya karar vermesi gibi. Onlar genellikle evlilik yeminlerine dahil edilen bir törenle birbirlerine kalpten bağlanırlar." Katrina

onun sözlerine ulaştı. "Ailelerinizi birleştirdiğinizde altınlarınızı birleştirmek gibi, kalp büyüü de birleşerek her bir kişiyi daha iyi, daha güçlü hale getirir. Kalp sihirbazları daha hızlı zayıfladıkları için, bu bir alternatif gibi

Bir hayvan tanıdığına bağlanmak. Ya da her ikisine de sahip olabileceğiniz için bir ekleme, gerçekten."

"Eşlerin kalp büyüünü paylaştığını duymuştum ama bu karşılıklı bir güç döngüsü diye düşünmüştüm," dedi Briony. merdivenlere ulaştı. "Liam senden bir şey *aldı*, değil mi?"

Katrina yüzünü buruşturdu. Eli neredeyse bilinçsizce göğsünü ovuşturdu.

"Evet. Bir zap gibi, bir şimşek çakması gibi. Büyü senden alındığında güçlendirme böyle hissettirir. Eğer izin isteseydi ya da ben büyümü özgürce yapsaydım, bu acı verici olmazdı."

Briony'nin derisi karıncalandı. Büyüsünü her zaman Rory'ye verirdi. Bunun kendisinden alınabilecek bir şey olduğunu hiç düşünmemişti, sadece paylaşılabılırdi.

"Yani kalp olarak bağlanmadan da kalp büyüsü alıp verebilirsin... kalp-"

"Heartsprings, evet. Resmi bağ büyüünün her zaman akmasını sağlar. Genellikle mücevherlerle bağlantılıdır. Ailem ..." Katrina yutkundu. "Babam bir Eversun olarak kalp büyüsü kullanmasa da, evlilik yüzükleri aracılığıyla anneme bunu özgürce verdi."

Briony ona baktı. Katrina'nın yüzü merdivenleri çıkarken harcadığı çabadan dolayı solgundu ve ailesinden bahsederken gözleri sulanmıştı. Briony'nin içinden bir sızı geçti.

Hiç tanımadığı bir anne yerine on beş yıldır tanıdığı bir anneyi kaybetmenin nasıl bir şey olacağını düşündü. Kendisinin ve Katrina'nın

bazı ortak noktalara sahipler.

Briony gülümseyerek, "Kalp pınarı bağı bir bakıma aşkla eşanlamlıymış gibi geliyor," dedi. "Evermore'da buna benzer bir şeyimiz yok. Çok hoş bir şey."

"Her zaman aşka bağlı değildir." Katrina sesini alçaltmadan önce kulak misafiri olmadığından emin olmak için koridoru kontrol etti. "Bomard'da, ormanda ya da şehirden uzakta, Liam gibi izin istemeyen bazı insanlar var.

Derin ülkede sadece kişinin büyüsünün çeyizi için gerçekleşen nişanlar var. Eşler arasında sihir döngüsü yok, sadece biri için fazlalık var. Bu hale geliyor

giderek daha da yaygınlaşıyor. Hizmetkâr olarak tutulan insanlar bile var, büyüleri günlük tüketim yüzünden zayıflamış."

Katrina'nın dinlenebilmesi için merdivenlerin arasında durdular. Briony'nin aklı karışmıştı. "Bu tür şeylere nasıl izin veriliyor?

Bomard mı? Neden her yerde yasadışı değil?" diye sordu.

Katrina'nın kaşları havaya kalktı. "Yani, ne düşünüyorsun ülkelerimizin altı yüz yıl önce ayrılmasına neden oldu? Bu kıtada çok uzun zamandır mutlu bir ülkeydik."

"Ta ki Vindecce zihin büyüsünü keşfedene ve Bomardi bunu öğrenmeyi reddedene kadar," dedi Briony, tarihi anlatarak.

Katrina'nın burnu kıışı. "Sana öğrettikleri tarih bu mu? Gerçekten mi? Kralın kızı mısın?"

Briony'nin göğsünde kaynayan bir öfke yükseldi. Kendisini bilgisiz hissettirilmesinden nefret ederdi. Bunu bastırdı ve şimdi ve buraya odaklandı.

"Anlamıyorum. Babam Bomard'da neler olduğunu biliyor mu?" Briony sordu.

"Eminim biliyordur. Ama neden bunun için başka bir savaş başlatsın ki?" Katrina omuz silkti ve tekrar merdivenleri çıkmaya başladı. "Bu arada beni beklemen gerçekten çok hoş."

Briony zayıf bir gülümseme takındı ve başını salladı.

Şimdi kafasında pek çok soru vardı ama onu en çok endişelendiren şey, hayatları boyunca Rory'yi "güçlendirdiğini" artık biliyor olmasıydı. Ve bu sadece onun için yasadışı değildi. ve okulda yasaklanmıştı ... ama şimdi, Toven Hearst bunu biliyordu.

BÖLÜM 6

BRIONY NEFES NEFESE KENDINE GELDİ. Vücudu dikleştirdi ve gözlerini kırıştırarak karanlık bir odaya açtı. Hareket ediyordu, dalgalanıyordu, kıvranıyordu.

Ve sonra Cordelia önündeydi, yüzünü iki soğuk elinin arasında tutuyordu.

"Briony, benim!"

Ses kulaklarına çarptı. Oda kayıyor ve ona doğru sürünüyordu.

Hayır. Cesetlerdi. Oda cesetlerle doluydu. İnsanlarla. Yalnız değildi.

"İyi misin?"

"Ne hatırlıyor?" "Yaralı mı?"

Briony Cordelia'yı itti ve karanlıkta boğulduğunu hissederek nefes nefese kaldı.

"Su!" Cordelia bağırdı.

Briony'nin gözleri alıştı ve yetersiz ışıktaki bir silüet hareket etti. Su dökülürken bir ses duyuldu.

Briony elini göğsünün üzerinde tutarak kalp atışlarını yavaşlatmaya çalıştı. Artık Claremore Kalesi'nde değildi.

"Neredeyim ben?"

"Bilmiyoruz."

Briony sağındaki siyah saçlı kadına döndü. Rosewood ailesinin kuzenlerinden biri olan Phoebe'ydi.

Finola'nın küçük kız kardeşi.

Cordelia birinin elinden su bardağını kaptı ve dudaklarına götürdü. Briony suyu ondan almak için uzandığında ellerinin kelepçeli olduğunu gördü. Öksürdü ve suyu tükürdü.

"Nedir bu?" Ellerini ekiştirdi. Zincirler avuçlarının arasında sadece birkaç santim bırakıyordu.

Bu yapabileceği büyüleri sınırlayabilirdi-

Cordelia, "Boyunlukta özel bir şey var," dedi.

Briony, Cordelia'nın boynunda bir tasma gördü. Kendi tasmaına uzandı, soğuk bir metaldi ve kilidi yoktu. Her kadının tasmaı ve zinciri birbirine uyuyordu.

"Shurtarth'tan gelen Gowarnus bitkisiyle aşılanmış olabilir ya da tamamen yeni bir şey olabilir, ama her ne ise, büyümüzü kesiyor."

Briony gözlerini kırpıştırarak tasmaya baktı, aklı karışmıştı. Gowarnus bitkisi büyücü ile büyülu ipliği arasındaki bağlantıyı azaltmaya ve çözmeye çalışıyordu. Briony bunu ilk elden hiç tecrübe etmemişti ama babası Shurtarth bölgesindeki karşılaşmasını tedirgin edici olarak tanımlamıştı. *Hayatımda kendimi hiç o lanet otun büyümü keştiği andaki kadar savunmasız hissetmemiştim.*

Derin nefes aldı, gözlerinin arkasındaki ipi, büyüünün uğultusunu bulmaya çalıştı. Ama ona ulaşmak sanki Uyandıktan sonra bir rüyayı geri çekmeye çalışmak. Gitmişti.

Briony başını kaldırıp Cordelia'ya baktı ve kendi yıkımının mavi gözlerden ona geri yansıdığını gördü. Onlarla ne yapacaklardı?

Odayı değerlendirdi. Herhalde elli kişi vardı. Hepsi kadındı ve çoğunu kendi sarayından tanıyordu. Katrina kollarını on altı yaşından büyük olmayan bir kıza dolamış, odanın diğer ucunda oturuyordu.

"Diğerleri nerede? Erkekler?"

Phoebe onun koluna uzandı ve nazikçe, "Rory ölmedi-" dedi.

Briony sert bir sesle, "Rory'nin öldüğünü biliyorum," dedi.

Phoebe'yi dinledi.

Sonrasında sessizlik yankılandı. Boğazını temizledi. "Didion ve Sammy? Generaller mi?"

"Onları ayrı ayrı tutuyorlar. Birkaç gün önce onları bir anlığına gördük."

"Günler mi?" Briony'nin gözleri büyüdü. "Ne zamandır baygındım?"

Cordelia ve Phoebe karşılıklı bakıştılar. Cordelia, "Seni daha bugün bıraktılar," dedi.

Briony'nin çenesi düştü. Kendini taradı. Hiçbir yara yoktu. Ama kolunda bir şey vardı. Ay ışığı altında çevirdiğinde altın gibi parlayan siyah bir mürekkep.

Hap Gains. Bir çeşit dövme. Bu onun imzasıydı.

Başındaki kan çekildi.

"Seni yakalayan kişi bu." Phoebe dövmeye bakarak başını salladı. Briony'nin gözleri Phoebe'nin koluna kaydı ve orada *Lag Reighven*'i gördü.

Cordelia boğazını temizledi. "Hatırladığın son şey neydi?"

Briony'nin zihni görüntüler arasında gidip geldi -Rory'nin sınırının düşmesi; Anna'nın merdivenlerdeki bedeni; onlara yardım eden hizmetçi; Toven Hearst'ün gözleri kendisinininkinden birkaç santim ötede, gözlerindeki mavi benekler-

"Savaş günü. Sınır düşüyor." Toplu bir soluk alma sesi odayı titretti. "Briony, bu *günler* önceydi-"

"Üç gün mü? Belki dört?" "Hiç yemek yedin mi?"

Phoebe ayağa fırlayarak odadakileri susturdu. "Ona biraz yemek getirelim." Sesi otoriterdi ve Briony, ona savunmayı öğreten büyük kuzeninin bir anlık görüntüsünü gördü. Kral Jacquell'in suikastını takip eden günlerde büyü.

Briony'nin zihni berraklaştı. "Yiyecek?"

Ve aniden önüne bir tepsi meyve kondu. Üzümler, elmalar, armutlar.

"Bizi besliyorlar mı?" diye sordu Briony. "Tanrı aşkına bize ne yapmayı planlıyorlar?"

"Biri ona söylesin. Bu çıldırtıcı." Ses bir çan gibi net bir şekilde çınladı ve Briony tanıyarak geri çekildi.

Cordelia ve Phoebe'ye doğru eğildi ve orada - odanın diğer ucunda, tek başına bir köşede, ilk kez etrafında hiçbir arkadaşı olmadan - Larissa Gains vardı, diğerleri gibi yakalanmış ve zincirlenmişti.

Briony onu savaşın başlamasından bu yana geçen dört yıl boyunca hiç görmemişti ama üzerindeki her türlü kir ve kanın altındaki o mükemmel simetrik yüzü tanıyacağı kesindi. Saçları gevşek olsa da az ışıktâ parlaktı. Larissa'nın soğuk gözleri ona parlıyordu.

Aklı Larissa'nın bu zindanda onlarla birlikte olmasının olası nedenlerine takıldı ama önce konuşmaya yeniden odaklandı.

"Bana neyi anlatacaksın? Neden burada tutuluyoruz?"

Larissa zalimce gülümsedi. "Açık artırma için."

Teninde bir ürperti belirdi. "*Ne açık artırması?*" diyebilmeyi diledi. Ama anıları zihninin yüzeyine çıktı ve bir kez daha Bomardi okulunun tanıdık koridorlarındaydı.

Altı yıldan biraz fazla bir süre önce, Bomardi Koltuğundaki adam suikasta kurban gitmeden sadece birkaç hafta önceydi. Veronika Mallow'un adı Bomard'daki herkesin dilindeydi ve eğer bu tamamen mantıksız bir fikir olmasaydı, değişimin yaklaştığına dair ilk ipucu bu olurdu. On nesildir bir Bomardi Koltuğu suikasta kurban gitmemiştir.

Ancak Veronika Mallow, halefiyet hattının kalbine seslenmenin bir yolunu bulmuştu. *Gerçek sihir biziz, demişti. Zihin büyüsü evrimleşmiş bir büyü değildir. İşbirlikçi ve ikiyüzlü. Eversun'lar sizi zayıf tutmak istiyor.*

ve kalp bağlarınızı koparmak için. Ama biz onlardan daha güçlüyüz ve onlar da bunu biliyor. Onları alt etmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Birlikte okudukları üçüncü yılda, tüm Bomardi onun sözlerini mırıldanıyor ve Eversun öğrencilerini tehdit ediyordu her fırsatta.

Açık artırma fikrini ilk ortaya atan Liam Quill olmuştu.

"Babam Kral Jacquel'in kafasını kesmemizin an meselesi olduğunu söylüyor," demişti yüksek sesle, baharın sonlarında, herkesin öğle yemeğini dışarıda yiyebileceği kadar sıcak bir günde. Bomardi okulunun avlusunun en uzak köşesinde, güneşin en güçlü olduğu ve esintinin olmadığı yerde toplanmışlardı. Bronz dirseklerinin üzerine yaslanmış, düşünceli bir şekilde elmasını çiğniyordu,

Kuzguni saçlarını birkaç dakikada bir gözlerinden silkeliyordu.

"Peki size ne olacağını düşünüyorsunuz Prenses?"

Briony üstü kapalı bir oyukta kitap okuyordu. Oraya ilk o gitmişti ve Liam, Finn, Toven ve Collin Twindle adında etli butlu, kalın kafalı, soluk tenli bir Bomardi ondan on adım kadar uzakta oturmuşlardı. Cevap vermek yerine bir sayfayı çevirdi.

"Onun da kafasını koparacağız," dedi birisi.

"Onun kafasıyla ne yapacağıma dair daha iyi birkaç fikrim var-

" "Bunlar için epeyce altın bulmanız gerekecek.

fikirler, Collin," dedi Toven, kedi gibi gerinerek.

"Duymadın mı?" Liam, Collin Twindle'dan çok ona söyledi.

"Onları en yüksek teklifi verene satacağız. Tıpkı eski zamanlarda Daward'da yaptıkları gibi."

Briony gözlerini kaldırdığında hepsinin ona sırtıttığını gördü. Toven'in gömleği pantolonundan sıyrılmış, kolları başının üzerine uzanırken solgun teni bir parça ortaya çıkmıştı. Artık on sekiz yaşındaydı, uzun boyu ve gümüş gibi parlayan beyaz-gri saçlarıyla koridorlarda görmezden gelinmesi imkânsız hale gelmişti. Bakışlarını tekrar kaçırmadan önce karnına dikti. Eğer o giderse, onlar kazanacaktı.

"Kendi Eversun'uma sahip olmak fena olmazdı," diye devam etti Liam. "Onlara evimi ve sikimi *temizletirdim*"

Kahkahalar kulaklarına ulaşırken Briony dudaklarını birbirine bastırdı.

Toven, "Asıl noktayı kaçırıyorsun Liam," dedi.

onaylamayarak. "Bir *fahişe* satın almıyorsun. Satın alıyorsun

Güç. Kendine saklayabileceğin bir kalp pınarı. Kendine çekebileceğin ikinci bir büyü kaynağı."

"Bence asıl noktayı kaçıyorsun, Tove," dedi Collin kıkırdarak. "Sakral Büyü'yü unutuyorsun."

"Evet, *Tove*," dedi Liam. "O kalp yayı büyüğü iyi olacak, ama Sakral Büyü sadece geliştirecek-"

Toven onları düzelterek, "-özgürce verildiğinde," diye bitirdi. "Eversun'unuzun bunun için size yalvarmasını sağlamada iyi şanslar."

Briony kitabını kapadı. "İnsanlardan bahsediyorsun. İnsanlardan."

"Bir Eversun insan değildir, aşkım," dedi Liam.

Onunla birlikte gülmeyen tek kişi, elmasını bıçakla soymakta olan Finn'di. Onun annesi de Eversun'du.

Briony kafasını anılardan silkeleyerek yeniden odaklandı ve hücrenin karanlığına yeniden uyum sağladı.

Cordelia Larissa'ya dönmedi bile. "Onu dinleme. Neler olup bittiğini bilseydi burada olmazdı."

"Onun burada ne işi *var*?" Briony sesi kısık bir şekilde sordu. "Sen bırakıldığında o da bırakıldı," dedi Phoebe.

Briony, Larissa'nın tırnaklarını sanki altlarında kir yokmuş gibi incelemesini izledi.

Cordelia'ya döndü. "Sana ne oldu?" Cordelia bir nefes verdi.

"Geçit çöktü, ve o hizmetçiyle kayaları temizlemek için biraz uğraştık. Sonunda sensiz gitmeyeceğimi söylediğimde kaçtı."

Briony gözlerini kapadı ve gözyaşlarının filizlendiğini hissetti. "Gitmeliydin."

"Artık yardım etmek için çok geç," dedi Cordelia, Briony'nin saçlarını yüzünden uzaklaştırarak.

Briony'nin parmakları elbisesinin kıvrımları arasına gizlenmiş olan annesinin broşuna gitti. Onu yanında tuttuğu için sulara sessiz bir teşekkür etti.

Briony tek kapıya bakarak, "Ne biliyoruz ki? İnsanları ne sıklıkla bırakıyorlar?"

"Başlangıçta saatte birdi, ama şimdi günde bir kez." Phoebe burnunu çekti ve sonra burnunu

Soluk bileğinin arka tarafını. "Her sabah bir tepsi yemek getiriyorlar. Karne yapıyoruz."

Briony başıyla onayladı. Bacaklarını uzattı ve kendini ayağa kaldırdı. Kir içinde olmasına rağmen üzerinde hâlâ savaş gününden kalma dökümlü elbisesi vardı. Odadaki tüm gözler onun hareketlerine kilitlenmişti.

"Herkes sihrini denedi mi?"

Odadaki kadınlar evet anlamında başlarını sallayarak etraflarına bakındılar.

Briony olasılıkları gözden geçirdi. Eğer onları besliyorlarsa Bomardi onları öldürmeyecekti. Eğer bir açık artırma olacaksa, ayrılmalarına, sayıca güçleri tükenene kadar çok zaman vardı.

"Savaş eğitimi almış biri var mı? Göğüs göğüse?" Briony odadakilere sordu.

Larissa boğazının derinliklerinde bir kahkaha attı ve Briony ona ters ters baktı.

"Buradan tekmeleyerek ve iterek mi çıkmak istiyorsun?" dedi Larissa. "Bu zincirlerle mi? Sen kesinlikle delirmişsin."

"Neden buradasın?" Briony tersledi. "Bizi gözetlemek için mi?"

Larissa gözlerini devirdi. "Casusluk yapacak kadar önemli değilsiniz. Artık değilsiniz."

"O zaman sen bir hainsin, öyle mi?" Cordelia da Briony'ye katılarak ayağa kalktı. "Buna inanmıyorum."

"Neye istersen ona inan." Larissa yine tırnaklarına bakarak onları başından savdı.

Odanın uzak köşesinde bir kadın ayağa kalktı. Uzun boylu, geniş omuzlu ve koyu bronz tenliydi. Kadın Briony'ye hazır olda duruşuyla Anna'yı hatırlattı. "Bayan Rosewood, ben Velicity Punt. Son yedi yıldır Eversun milislerinde görev yapıyorum" dedi. "Hizmetimin çoğu Eğitimim savunma ve saldırı büyüğü üzerineydi ama bundan önce ağabeyine ve babana hizmet ettiğim gibi sana da memnuniyetle hizmet ederim."

Briony yutkundu. Anna'dan başka hiç kimseden bağlılık yemini almamıştı. Tüm bağlılıklar krala verilirdi.

ve onun Evermore'daki erkek varisi. Velocity'ye bunun gerekli olmadığını söyleyemeden başka bir kadın ayağa kalktı.

"Milislerde sadece bir yılım var ama göğüs göğüse çarpıyacaksak ben de katılmak istiyorum." Şimdiden morarmış bir gözü vardı ve uzun kuzguni saçlarını örmüştü.

Briony seçenekleri tartmaya başladı, hücrenin dışında kaç muhafız olduğunu merak ediyordu.

"Gerçekten hızlıyım," dedi genç bir ses. Katrina'nın teselli ettiği on altı yaşındaki kızdı bu. Kıvrık saçları ve dişlerinin arasında bir boşluk vardı. "Gerçekten çok hızlıyım. Kardeşlerim beni asla yakalayamaz."

Briony endişelenmesine gerek olmadığını, onu dövüşmeye zorlamayacaklarını söylemek için ağzını açtı.

Bam!

Oda sıçradı ve kadınlar birbirlerine sarıldı. Yüzlerini sürgülerin iniltiyle açıldığı kapıya döndüler. Kapı açıldığında, mavi önlüklü iki adam içeri girdi.

Lag Reighven uzun boylu ve zayıftı, kalın siyah kaşları ve çarpık bir burnu vardı. Kendisinden en az on beş yaş büyüktü ve bu adamla yaşadığı her münakaşa ona kâbuslar gördürmüştü. Büyülü karaborsayla bağlantıları vardı ve kalp yayı-insan familiarları alıp satma işinde olduğu biliniyordu. Bomard'ın eski koltuğu

ama Veronika Mallow ona hizmet ettiği sürece istediğini yapmasına izin veriyordu.

Bomard'da insanların kalp atışı olarak kullanılması son dört yılda patlama yapmıştı ve Reighven'in hem bu işe öncülük ettiği hem de bundan cömertçe kâr ettiği iyi biliniyordu.

Diğer adam Hap Gains'ti, Koltuğun dördüncü sıradaki varisi ve Rory'nin öldüğü gün onu yakalayan adam. Larissa'nın babası olduğunu söylemeye gerek bile yok. Briony Larissa'ya baktı ve onu yere bakarken buldu.

"Bugün tıbbi muayeneler var." Gains'in sesi kalın ve alçaktı. Sarışın kaşlarından birinin üzerinde pembe bir yara izi vardı.

daha önce orada bulundum.

Reighven alaycı bir sırıtışla doğrudan Briony'ye bakıyordu.
"Bakın kim uyanmış."

Briony cevap olarak çenesini kaldırdı.

"Siz beşiniz," dedi Gains, Phoebe ve Cordelia'nın da aralarında bulunduğu bir grubu işaret ederek. "Gelin."

Kimse kımıldamadı.

"Gerekirse sizi sürüklerim."

Phoebe ilk olmak için gönüllü olarak yavaşça öne çıktı.
Cordelia ve diğer üçü sıraya girdiler, ellerinin arasındaki zincirler tıkırdıyordu. Cordelia omzunun üzerinden diğerlerine bakarken Briony'nin kalbinde ağır bir gümbürtü duyuldu.
Briony kapı üzerlerine kapanmadan hemen önce.

Sonrasında odada sessizlik hakim oldu.

"Bu iyi oldu," dedi Velicity. "Bize dışarıda ne beklememiz gerektiğini söyleyebilirler. Ve ikimize karşı iki kişi olacaklar."
Siyah saçlı kadına başını salladı.

"Üç kişiyiz," dedi kıvrıkcık saçlı genç kız, onlara savaşmaya istekli olduğunu hatırlatarak. "Ben Eden." Velicity'nin selamlama sırasında hazırolda durma şeklini taklit etmeye çalışarak kendini tanıttı.

Briony bugün hayatlarını tehlikeye atacak kişileri nasıl seçeceğini bilemiyordu. Larissa'ya döndü.

"Larissa, bize yardım edebilir misin? Nerede olduğumuzu biliyor musun?"

Larissa sessizdi, gözleri odaklanmamıştı. Sonunda başını kaldırıp Briony'ye baktı. "Sanırım Trow malikanesi. Onların bir zindan."

Briony'nin kalbi küt küt atmaya başladı. "Bize bu yer hakkında bir şey söyleyebilir misin? Bildiğiniz bir çıkış yolu var mı?"

Larissa alay etti. "Oh, yani beni arkada bırakarak kapıdan çıkıp gidebilecek misiniz? Hayır, teşekkür ederim."

"Seni arkada bırakacağımı kim söyledi?" Briony, Larissa gözlerini kaçırana kadar ona dik dik baktı.

"Sanırım..." Larissa boğazını temizledi. "Sanırım beş kat aşağıdayız. Sanırım ana çıkış dört merdiven yukarıda olacak."

Briony'nin içinden biraz umut sızdı. Bu çok fazla kat demekti. "Teşekkür ederim," dedi. Briony'nin onlara ne yapacaklarını söylemesini nefeslerini tutarak bekleyen diğer kadınlara baktı.

"Rory gerçekten öldü mü?"

Başını sola çevirdi. Ceset yığınlarının arasından bir ses çıkmıştı. Kim olduğunu söyleyemiyordu ama biri kalbindeki soruyu dile getirmişti.

Yutkundu. "Ben-"

"Öyle." Velocity önce ona sonra da başka bir yere baktı.

"Öyle." "Ama nasıl?" diye sordu bir kadın. "Peki ya kehanet?"

Briony de aynı şeyi merak ediyordu. Altı yüz yıl önce, iç savaş patlak verdiğinde, kahinlerden biri bir kehanette bulunmuştu: *Gece güneş parladığında, bu topraklardaki savaşa son verecek olan kişi galip gelecek. İki kat daha fazla varis olacak ve kıtanın hakiki hükümdarı olacak.*

Ama yüz yıl sonra, Briony'nin atası Bomard'ın Evermore'dan ayrılmasını kabul etmek ve Bahar Antlaşması'nı imzalamak için Bomard'ın ilk Koltuğu'yla masaya oturduğunda, hiçbir "iki kere varis" antlaşmanın şartlarına aracılık etmemiş ya da antlaşmanın yapılmasında herhangi bir rol oynamamıştı. Gerçekleşmeyen kehanetlerin çoğunda olduğu gibi kehanet de unutulmuştu.

Mallow'la olan bu karmaşaya kadar. Rory'ye kadar.

Babasının tek erkek çocuğu olan Rory, Evermore'un varisiydi. On yıl önce babaları, üç güney adasından en büyüğünde çıkan bir anlaşmazlığı bastırmış ve kendi kendini yöneten adanın bağlılığını kazanmıştı. Rory, Evermore'un varisi olmuştu. Adanın da varisiydi.

Bu onu tıpkı kehanette belirtildiği gibi iki kat daha fazla varis yapıyordu.

Briony kadınlara usulca, "Bu eski bir kehanetti," dedi.

"Moreland kıtası ilk kez savaşa girdiğinde de doğru değildi."

Ağzında kül gibi, ihanet gibi bir tat vardı. Rory'ye kaç kez onun doğru kişi olduğunu söylemişti. Kaç kez halkına, savaşın bir an önce biteceğine dair söz vermiş miydi?

tutulma günü ve Rory'nin onları barış içinde bir araya getireceğini mi?

Göğsündeki o damara uzandı, büyüünün karşılık verdiğini hissetmek için yanıp tutuşuyordu. Ama hiçbir şey olmadı. Briony derin bir nefes aldı ve Rory'yi kalbine kilitledi.

İlk grubun geri dönmesini beklerken hava çok yoğundu. Sadece bir kadının hıçkırık sesi sessizliklerini böldü.

Kapının kilit açma sesi tekrar duyulduğunda, Herkes sıçradı ve gözlerini girişe çevirdi. Cordelia, Phoebe ve diğerleri yeni yıkanmış ve yıpranmış görünmeden döndüler. Gains ve Reighven beş dakika içinde ve onları yalnız bıraktı. Kapı tekrar kilitlendikten ve ayak sesleri kesildikten sonra Phoebe dikkatini tozlu zemine verdi ve ayakkabısıyla hafızasından bir harita çizmeye başladı.

"Önce duşlar," dedi Cordelia, harita şekillenirken işaret ederek. "Sonra sağlık görevlileri. Duşlar iki kat yukarıda. Onlar izlerken soyunmanız gerekecek." Sesi kesildi ama devam etti. "Zincirleri hep üzerinizde tutacaklar.

Sağlık görevlileri de aynı katta. Önce bize hamilelik testi yaptılar, ki bu beklenmedik bir şeydi."

Briony kalın kalın yutkundu. Phoebe dizlerinin üzerine çöktü ve muhafızların yerini işaretlemek için üzümlere ve meyvelere uzandı.

"Ve Reighven bunu doğruladı," dedi Cordelia. "Kalp yayları için bir açık artırma yapılacak. Bizi kullanacaklar." Onun sesi ilk kez titredi. "Sihrimizi alıp kendileri için kullanacaklar."

Cordelia burnunu çekerek Briony'ye, sonra da Larissa'ya baktı; haritanın çizilişini izlemek için yerinden kıpırdamayan tek kişi oydu.

"Babana söyleyebileceğin hiçbir şey yok mu?" Cordelia tersledi, sabrı açıkça tükenmişti.

Larissa ona ters ters baktı. "Senin babana söyleyebileceğin bir şey var mı?"

Odadakilerin hep birlikte nefesi kesildi. Cordelia'nın babası bir yıl önce öldürülmüştü. Baş şüpheli Hap Gains'ti.

Cordelia yüzünde bir hırıltıyla öne çıktı, ama Phoebe ayağa fırladı ve bir elini onun omzuna bastırarak odadakilere, "İşte bildiklerimiz" dedi.

Briony yaklaşıp Phoebe'nin yanında durdu. Velicity ve siyah gözlü kadın da ona katıldı.

"Bu katta ve duşların olduğu katta birer pencere var. Aradaki kat hakkında hiçbir fikrim yok - merdivenden görmedik."

"Pencere mi?" Briony Larissa'ya döndü. "Beş kat aşağıda, zindanda olduğumuzu sanıyordum?"

"Trow mülkü, tıpkı Bomardi okulu gibi Tampet Dağları'nın diğer tarafına inşa edildi. Zindandayız ama yine de her katın manzarası var."

"Mülk ne kadar yüksekte? Dağın tabanından ne kadar uzaktayız?" Briony sordu.

Larissa dudaklarını birbirine bastırdı. "Yüzlerce metre."

Kadınların arasından bir mırıldanma geçti. Umut bir kanalizasyona doğru akıp gidiyordu. Bir insan elleri zincirliken bir dağın yamacından nasıl inebilirdi ki?

Phoebe sessizce Briony'ye, "Elindeki tek şey sürpriz unsuru," dedi. "Bunu boşa harcama." Velicity'ye döndü. "Briony'yi dışarı çıkar. Bizim için geri gelme."

Briony'nin kafası ona doğru döndü. "Ne? Hayır. Adamları bulacağız ve biz-"

Cordelia Briony'nin elini tuttu. "Gitmelisin, Briony. Rory'nin güçlerinden geriye ne kaldıysa bulmalısın. Arkasında toplanacakları bir Rosewood'a ihtiyaçları var."

"Benim çizgimin artık bir önemi yok," diye fısıldadı Briony. "Bir kadın Evermore'un hükümdarı olamaz."

Cordelia itiraz edemeden kapıların açılma sesi duyuldu.

Phoebe ve diğer birkaç kişi yerdeki meyveleri topladı. Velicity Briony'nin dirseğinden tuttu ve onu sürükleyerek

Gains'in bir sonraki tur tıbbi muayeneler için kadınları seçtiği odaya gitti. Örgülü ve siyah gözlü kadın da onlara katıldı. İkinci kapının kilidi açılmadan hemen önce, bir figür odanın öbür ucuna fırladı ve bir sonraki gruba katılmak için neredeyse Briony'ye çarpıyordu. Bu Eden'di.

Katrina da hemen peşindeydi.

Kapı açıldı ve beş kadın hücreye yeniden kabul edildi. İçlerinden biri o kadar çok titriyordu ki dizlerinin üzerine çöktü.

Gains diğer beşini işaret etti: Briony, Velocity, siyah saçlı kadın, Katrina ve Eden.

Velocity öne çıkarak ilk sırada yer almaya gönüllü oldu ve Briony aniden hiçbir planları olmadığını fark etti. Sadece... savaşmak mı? Bu yeterli değildi. Sinyalleri yoktu. Ve büyü olmadan savaşmak hakkında ne biliyordu ki?

Sırada Katrina vardı, sonra Briony. Eden ve siyah saçlı kadın onun arkasında sıraya girdi.

Reighven onu geçerken dişlerini şaklattı.

Karanlık duvarlardan oluşan küçük bir ön odaya adım attıklarında gözleri zindanın dışındaki her ayrıntıda gezindi. O karanlıktan sonra ışık neredeyse çok parlaktı ve meşalelere karşı gözlerini kısmak zorunda kaldı. Reighven kapıyı kilitlediğinde Gains ellerini iki yana sallayarak bir sonraki hücreyi açtı. Briony kat planını hatırlamaya çalıştı; kirli taşlara karşı meyveler.

Gains'i takip ederek ikinci kapıdan çıktılar ve koridorlardan oluşan bir labirent buldular. Phoebe'nin her şeyi nasıl hatırladığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ve aniden hatırlayamadığına dair bir korku kapladı içini. Ya hata yaptıysa? İki sola dönüş onları pencereye yeterince yaklaştıracaktı, ama ya değil mi?

Reighven ikinci kapıyı sert bir gümbürtüyle kilitledi ve Briony onun ne tür bir kilitleme hareketi kullandığını izlemek için döndü, böylece bu tasmayı çıkardıktan sonra onu taklit edebilecekti. Adam onu bakarken yakaladı ve sarı dişleriyle gülümsedi.

"Şimdi akıllı olma."

Briony, ön odadan çıkan Katrina'nın sarı saçlarını takip etmek için acele etti.

Gains onları soldaki iki köşeye götürdü ve orada Briony pencereyi görebildi. Şafak söküyordu.

Velocity şaha kalkıp zincirlenmiş ellerini Gains'in kafatasının arkasına savurduğunda pencereye on adım uzaklıktaydılar. Adam bunun gücüyle yana doğru düşerek duvara çarptı.

Siyah saçlı kadın Reighven'in karnına sert bir yumruk indirip onu şaşkınlıktan ikiye katlayınca Briony döndü. Eden pencereye doğru on adım attı ve pencereyi açmaya başladı.

Gains toparlandı ve Velocity'nin bedenini büyüyle geriye iterek onu taş duvara yasladı. Briony, Velocity'nin yaptığı gibi zincirlerini onun kafasına doğru savurmak için hamle yaptı ama beline dolanan bir kancanın onu bir iple geriye çektiğini hissetti. Sert bir göğse çarptı ve Reighven'in solgun eli göğsüne dolanarak onu boğazından tuttu.

Kadın tekmeleyerek adamın kendisini bırakması için manevra yapmaya çalıştı. Reighven homurdandı ve sıkıca tutarak siyah saçlı kadını

büyü ile duvara vurdu. Katrina Gains'in karnına tekme attı ve Briony onun Velocity'yi tutuşunun çözülmesini izledi.

Eden pencereyi açtı.

Reighven elini uzattı ve Eden saçlarından tutularak pencereden çekildi. Uçarken çığlık attı ve sert bir şekilde sırt üstü yere düştü.

Briony olabildiğince öne doğru kıvrıldı ve zincirlenmiş ellerini başının üzerine doğru savurdu. Metal bir çatırtıyla Reighven'in yüzüne değdi ve Reighven bir çığlıkla onu serbest bıraktı.

Oof!

Eden pencereye geri döndü, çevikçe kaçtı Koridordaki her vücut parçası ve yapılan her büyü. O Hızlı.

Kuzgun saçlı kadın zincirlerini Reighven'in boynuna dolamış, onu boğuyordu. Kelepçelerinin vurduğu darbeden dolayı başından aşağı kan damlıyordu. Eden

Briony'ye pencereye koşmasını işaret ediyordu ama Katrina ve Velocity Gains'le boğuşuyordu.

"Yeter!" Gains bögüdü. Elini uzattı ve kolunu büktü. Velocity çığlık attı ve yere düştü. Onun Dizinin açısı yanlıştı. Yerinden çıkmıştı.

Gains, Katrina'yı boynundan yakaladı ve başını taş duvara çarptı. Katrina yere yığılırken Briony'nin nefesi kesildi.

Briony'nin kalbi öfke ve korkuyla çarpıyordu. Mantıksızca, büyüü bir içgüdüyle kolunu havaya kaldırdı.

Göğsünde bir şey kıpırdadı.

Gains soluk soluğa göğüs kafesini tuttu. Kan, mavi ceketinin üzerinde parlak kırmızıya dönüştü.

Briony, Gains ile kendi eli arasına bakarken zaman durmuş gibi ydi. Az önce sihirle göğsünü yaran el. Velocity'nin acı içindeki yüzü hayretten gevşemişti.

Briony döndü ve Reighven'in siyah saçlı kadının üzerinde durduğunu, büyüden vazgeçip kaburgalarına tekme attığını gördü. Parmaklarını şıklattı ve kalbi damarlarına büyü gönderdi. Reighven'in bedeni yerden uçarak tavana çarptı. Onu orada sabitledi.

Gains kendini iyileştirmeye başlayıp derisini tekrar bir araya getirirken şok içinde ona baktı.

Velocity üzerine atladı ve parmaklarını kesiklere geçirerek onu tekrar yırttı. Gains acıyla bağırdı ve Velocity, "Briony, git!" diye haykırdı.

Briony sihrini -*kalp* sihrini- çekiştirdi ve etrafına bir kalkan ördü, Gül Ağacı'nın gücü kan bağı. Pencereye doğru koştu, kalkanından yansıyan büyüü hissetti.

Briony de Eden'a pencereden aşağı bakarken katıldı. Sivri kayaların üzerine dik bir düşüştü.

Eden tekrar pencereden çekilirken yanından bir çığlık geldi.

Briony etrafında döndü ve Velocity'yi yerde bilinci kapalı, Katrina'yı baygın, siyah saçlı kadını acı içinde yuvarlanırken ve Reighven'i

Eden bir kalkan gibi göğsüne yaslanmış, her şeyin ortasında duruyordu.

Bir eli onun boğazını tutuyordu; diğer eli ise avuç içi yukarı bakacak şekilde önündeydi.

Briony'nin gözleri Kalp Durdurma büyüünün başlangıcını fark ettiğinde genişledi - bir kalbi ezme büyü.

Briony Reighven'a bakarken Gains solgundu ama yerdeki yarasını iyileştiriyordu.

"Oyun zamanı bitti Prenses," diye hırladı Reighven.

"Tasmaya nasıl direniyorsun bilmiyorum ama birinize karşı ikimiz varız. Pencereden uzaklaşırsan bu yaşar."

Siyah saçlı kadın dengesiz hareketlerle ayağa kalktı ve Reighven'a doğru koşmaya çalıştı. Reighven bacağını tekmeledi ve ağır botu kadının kalçasına çarparak onu uçurdu. duvara doğru.

Briony onun parmaklarının avucuna doğru kıvrılmaya başlamasını izledi. Eden nefesini tuttu, kalbi sıkışmaya başladığında kıvranmaya başladı. göğsünde çöktü.

Eden'in gözleri ona yalvarıyordu. Briony çıkıntıdan ayrılmaya başladı. Velocity'nin sesi onu durdurdu. "Yapma-"

Reighven parmaklarını yumruk yaptı ve Eden son bir nefes alırken Briony çığlık attı - kalbi buruştu, gözleri Briony'ninkilerden hiç ayrılmadı. Reighven bedenini yere bıraktı ve pencereye doğru ilerlemeye başladı. Gains yeniden ayağa kalkmak üzereydi.

Koridorun diğer ucunda muhafızlar belirdi ve Briony sola, merdivenlere doğru ilerledi. Pencereyi daha yüksek bir katta bulacaktı ve belki de ayrı düşerlerse kadınlara bir şans verecekti.

Reighven'ın ağır ayak seslerini hemen arkasından duydu. Onun birkaç büyüünün kalkanına çarptığını hissetti.

Kendisi de aynı zemine yayıldı. Duvardan kopan bir taş parçası Briony'nin yan tarafına çarptı. Kadın yere yuvarlandı. Kalkanı büyü içindi, fiziksel güç için değil.

Kaburgaları acıyla yandı ama yuvarlanarak ayağa kalktı. Koridorda koşarken ayaklarının topları taşlara çarpıyor, bir sonraki merdiveni ya da bir sonraki pencereyi arıyordu. Zihin büyüsünün ipliğini bulmaya çalıştı ama hala sessizdi. Büyü yaptığı şey kalbiydi.

Briony kendini bir koridora attı ve kayarak durdu. Burası bir çıkmaz sokaktı. İki kapıyı denedi ama kımıldamadılar.

Arkasını döndüğünde Reighven koridorun girişindeydi, nefes nefese kalmış ve ona gülümsüyordu.

"Seni kırmak eğlenceli olacak," dedi. Koridorda ilerlemeye zahmet etmedi. Onu köşeye sıkıştırmıştı.

Briony elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı. Göğsündeki büyü damarını çekiştirdi, Reighven'ı bu dünyadan götürmek anlamına gelecekse kalbini sökmeye hazırды.

Reighven'ın gözleri fal taşı gibi açıldı.

Daha önce hiç Kalp Durdurma büyüsü yapmamıştı ama mekaniğinin yeterince açık olduğunu düşünüyordu.

Briony parmaklarını yumruk şeklinde kıvrarak onu öldürmenin ne anlama geldiğine odaklandı. Birini öldürmenin.

Reighven'ın bedeni hareketsiz kaldı ve Briony bekledi. Göğsündeki büyü'nün nabızı atarken bile hiçbir şey olmadı.

Sarı dişleri bükülmüş burnunun altından ona gülümsedi. "Gerçekten ciddi olmalısın Prenses. Bir dahaki sefere anlayacaksın," diye alay etti onunla.

Eli dışarı fırladı ve bıçak kadar keskin bir büyü derisinin her santimine battı. Acı tünelinin içinden çığlık attığını duydu. Dizlerinin üzerine çöktü ve durması için içindeki büyüye tutunmaya çalıştı.

Saman renginde saçları olan ince bir beden Reighven'a çarparak ikisini de görüş alanının dışına fırlattı. Katrina.

Briony'nin zihni acıyı serbest bıraktı.

Kendini ayağa kaldırdı ve Katrina çığlık atarken onlara doğru koştu.

Reighven Katrina'yı saçlarından tutmuş, onu Eden'in kalbi durduğunda bulunduğu pozisyona çekiyordu.

elinde durdu. "Hayır-"

"Bunu tekrar deneyelim, Bayan Rosewood."

Gains, Reighven'in arkasındaydı ve merdivenleri koşmaktan nefesi kesilmişti.

Gains, "Ellerini kalbinin üzerine koy, dizlerini yere koy," diye emretti.

Katrina'nın kaburgaları havada sürüklenirken Briony'nin zihni hızla çalıştı. "Caspar Quill ve Riann Cohle'a zaten birkaç borcum var.

Bu küçük gösteri için bin altın," dedi Reighven. Sırıttı. "Trow bunun da boşa gitmesine aldırmayacaktır, eminim."

Eden ölmüştü. Bir başkası da mı? Velocity mi yoksa siyah saçlı kadın mı? Katrina burada, ölmek üzere. Elli büyüsüz kadın iki kat aşağıdaki bir odaya kilitlenmişti.

Erkekler bir yerlerde yaşıyordu ama Rory ölmüştü.

"Yere yat Rosewood," diye bağırdı Gains.

Kızın gözleri Reighven ve onun arasında gidip gelirken, adam kıza yaklaştı. Elleri zincirlere kadar uzanıyordu. ikisine de saldırmaya hazırđı.

İkisini de öldürebilirdi. Biraz dövüşmek gerekebilirdi ama bunu yapabilirdi.

Sonra ne olacaktı? Geriye kim kalacaktı? "Bunu da öldürecekđim Prenses."

Heartstop'u tekrar deneyebilirdi. Gains'i ortadan kaldırabilirdi. Ama Reighven Katrina'nın işini bitirmeden önce değil.

Katrina'nın bedeni yere düşerken önce Gains'i, sonra da Reighven'ı öldürebilirdi.

Ve sonra yalnız kalacaktı.

"Sorun yok, Briony." Katrina ona gülümsedi. Dişlerinde kan vardı.

Briony hiçbir zaman yeterince nazik davranmadığı arkadaşına gözlerini kırptırdı.

Katrina başını salladı. "Beni düşünme. Git."

Reighven hırlayarak parmaklarını yumruğuna doğru kıvırmaya başladı. Katrina'nın nefesi kesildi ama gülümsemeye çalıştı.

"Git, Briony," diye hırıldadı
Katrina. Yapmak zorundaydı,
yapabilirdi.

Briony dizlerinin üzerine çöktü ve zincirlenmiş ellerini
başının üzerinde hareket ettirdi.

Katrina, Reighven'in elinden kurtulup soluk soluğa yere düştü.
Yaşıyor.

Gains, Briony'nin zincirini yakaladı ve onu sırt üstü yere
fırlattı. Botunu göğsüne koyarak onu aşağıda tuttu.

"Git Orion'a o Gowarnus iksirine ihtiyacımız olduğunu söyle,"
diye emretti Gains Reighven'a. "Ve bunu temizle."

Katrina göğsünü tutarak öksürürken Briony yüzünü buruşturdu.
Doğru şeyi mi yapmıştı?

Neden büyü yaptığını bilmiyordu. Bu onun tek şansı mıydı?
Onu boşa mı harcamıştı?

Gains, Briony'nin zincirine uzandı ve onu koridorda sırt üstü
sürükledi. Briony Katrina'nın nefes alışını izledi, sarışının kendisi
için de aynısını yapacağını biliyordu.

Gözden kaybolana kadar bu düşünceyi aklından çıkarmadı.

BÖLÜM 7

ONU TEK BAŞINA BİR HÜCREYE KOYDULAR. Gains onu soğuk taş duvara dayadı ve kollarıyla ayakta durmaya zorladı.

Başının üstünde, ayak bilekleri de zincirlenmişti. Kız Kapının üzerindeki bir tünekten onu yakından izleyen siyah bir kuş dışında yalnızdı. Onu Reighven'in tanıdığı olarak tanıdı.

Bu pozisyonda yapabileceği yarım düzine kalp büyüğü vardı ama tek düşünebildiği şey

Eden'in gözlerinden süzülüyor. Peki ya diğer ikisi? Velocity ve Adını bile bilmediği siyah saçlı kadın? Onlara ne olmuştu?

Tamamlayamadığı Kalp Durağı'nı düşündü. *Gerçekten ciddi olmalısınız Prenses*, demişti Reighven. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Karanlık büyüleri kullanabilmek için kişinin kendi içindeki karanlığı yönlendirmesi gerekirdi.

Reighven Eden'ı öldürmüştü çünkü onun için bir hiçti. Şu anda kalbinde yanan nefret, onu öldürmek için yeterliydi. onun canını sıkmak. Eğer bu fırsat tekrar eline geçerse, başarısız olmayacaktı.

Ellerindeki hissin kaybolmasıyla ayağa kalkan Briony sonunda düşünecek bir an buldu.

Neden sihri vardı? Hayır, *onun* büyüğü değil. Onun sihir zihin sihriydi. Bu büyüğü nadiren kullanıyordu ve o zaman da sadece Rory'ye yardım etmesi gerektiğinde kullanıyordu.

Bu tasma sadece zihin büyüğü üzerinde mi çalışıyordu? Hayır. Larissa da bir tasma takıyordu ve o bir kalp sihirbazıydı. Larissa onları kandırmak için orada değilse...

Briony göğsündeki büyüyü çekiştirdi. Parmak uçlarını döndürdü ve bir esintinin karanlık boş odada kendine yol açtığını hissetti. Göğsünde bal gibi yoğun bir nabız hissetti.

Bu ona Rory'yi düşündürdü.

Rory ölmüştü. Babası ölmüştü. Bildiği başka Rosewood erkeği yoktu. Soyu tükenmişti. Tüm krallığı sona erdi. Diğer birçok ülkeye rağmen

Ataerkil veraseti yavaş da olsa geride bırakan Evermore hiç değişmemişti. Sadece kral ve sonra da onun erkek varisi vardı. Asla bir kraliçe olmayacaktı. Geçmişte Evermore ne zaman erkek varisi olmadan böyle bir durumda kalsa, ailedeki kadınlar Kabine naip olarak hüküm sürerken bir tane üretmek için çabaladı. Briony kaç kabine danışmanının hayatta kaldığını bile bilmiyordu. Hiç mi? Öyle bile olsa, soylarını yeniden kurmak için Briony, Phoebe ya da Phoebe'nin kız kardeşi Finola'dan bir erkek varis gerekecekti.

Finola neredeydi? Diğer kadınlarla birlikte zindana girmemişti. Briony onu en son gördüğünde Claremore'un avlusundan çıkıp bir görevi yerine getiriyordu. Finola'nın hiç yakalanmamış olmasını umabilir miydi?

Briony, cevabı olmayan sorulardan oluşan listeler üzerine listeler oluşturdu. Muhtemelen Finola'nın hayatta kaldı. Sammy, Didion... Sammy'nin babası hâlâ hayatta mıydı? General Billium Meers gibi birinin yaşamasına izin vermeyi hayal bile edemiyordu. Belki de krallığın tüm askeri bilgileri için işkence görüyordu.

Briony zihninin müzayedede gibi acil sorunlara odaklanmasına izin vermeye çalıştı.

Bomardi onları gerçekten hayvan gibi satar mıydı?

Ama bunu uzun uzun düşünmesine gerek yoktu. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Bomardi okulundaki son yılında, saldırıdan önce, Bomardi çocukları bu konuda fısıldaşmışlardı.

O da

birkaç numaradan daha fazlasını duydum.

daha güzel sınıf arkadaşları yanlarından geçerdi. Ona sahip olmak için ödeyecekleri rakamlar.

Briony ürperdi.

Belki de Toven Hearst'ün diğerlerinden daha az sayı konuştuğunu görmüştü. Belki de hayal etmişti -arkadaşlarına kesmelerini söyleme şekli, Collin'e söylemek zorunda kaldığı Twindle'ın ne kadar çok para harcaması gerektiği konusunda çenesini kapatmasını istedi.

Belki de sadece bunun doğru olmasını istiyordu.

Liam Quill, Bomard'daki son yılında Didion'la yumruk yumruğa bir kavgaya tutuşmuştu ve ayrıldıklarında - Liam'ın durumu daha da kötüleşmişti - Liam bir veda konuşması yapmıştı: "Evermore'da duvarlar yıkıldığında, en iyisi Seni bulacağım," diye tıslamıştı. "Seni satmayacağım bile. Seni tutacağım, zincirleyeceğim, sihrini kurutacağım"- başını sallayarak

Kalabalığın içindeki Briony-"ve her gece senin kızını becerirken seni seyrettireceğim."

Briony o sırada Liam'ın neden bahsettiğini pek bilmiyordu, sadece aniden anlatının bir parçası olduğunu fark etmişti.

Didion ona bağırış, kendisini tutan öğretmenlerle mücadele etmişti. Toven araya girmiş, Didion'ı büyüyle geri itmiş ve yıldırım hızıyla elini Liam'ın boğazına dolamıştı. Liam'ın yüzüne öyle bir şey fısıldadı ki çocuk hırlamaya başladı ve daha fazla öğretmen ortaya çıkarken Briony geri çekilen kalabalığın arasına karıştı. Üç çocuk da ihtar cezası almıştı. Briony hem o zaman hem de şimdi Toven'ın tepkisi hakkında çok düşünmüştü. Kabalıktan nefret ederdi, her zaman da etmişti. Toven'ın annesi denizin ötesinden gelen bir sosyetikti, bir devlet adamının kızıydı. Briony belki de

Serena, Toven'ı diğer Bomardi çocuklarından oldukça farklı yetiştirmişti.

Ama elbette, onun yanıldığını kanıtladığı zamanlar da olmuştu... Siyah kuş öterek Briony'nin sıçramasına neden oldu.

Kapı

Gıcırtilı bir sesle açıldı ve Briony'nin yorgun bedenine adrenalin doldu. Sarkmaya başlamışken dik durdu.

Reighven nazlı bir sırıtışla hücreye girdi ve kapıyı kapatmak için kapıya yaslandı. Kollarını kavuşturdu, ve bu kaybolmadı

Briony'nin tehlikeli ve şehvet düşkünü bir adamla yalnız kaldığını fark etti.

"Mücadelenizi takdir ediyorum

Prenses." Hiçbir şey söylemedi, sadece onu izledi.

Adam yaklaştı ve Briony'nin gözleri kapıdaki aralığa kaydı, birinin içeri girmesi için yalvardı.

"Her zaman öyleydim," dedi adam başını eğerek. "Seni takdir ettim yani. Beni orada öldürememiş olman çok yazık. Senin için."

Adam kadının önünde durdu ve kadın nefes alırken adama sürtünmemek için sırtını taşlara yaslamak zorunda kaldı. Adam elini kaldırdı ve kadının kanı damarlarında dondu. Adam bir parmağını omzundaki ince kolun üzerinde gezdirdi.

"Gains seni bana özel olarak satmayacak. Evermore Prensesi'nin açık artırmada yüksek bir fiyat getireceğini düşünüyor." Parmak uçları elbisenin kumaşını takip ederek aşağı doğru kaydı. "Ama endişelenme, tatlım. Uzun zamandır bunun için para biriktiriyordum. Benim olacaksın."

Eli kaburgalarının üzerinden, kalçasının üzerinden geçti.

"Bu yüzden erken tatmakta bir sorun olduğunu sanmıyorum."

Kız titredikçe zincirler takırdadı. "Çek ellerini üzerimden," diye hırladı, hissettiğinden çok daha cesurca.

Adam ona sırtıttı, kokuşmuş nefesi yüzüne çarpıyordu. "Birlikte çok eğleneceğiz." Elini elbisesinin üzerinden bacaklarının arasına götürdü.

Vücudundaki tüm kaslar buza dönüşürken Briony'nin nefesi kesildi. "Gains'in pazarlığa açık olduğunu bilmiyordum," dedi Kapı aralığından gelen ses. Reighven elini çekip geri adım attı ve Briony'nin dizleri rahatladı. Ta ki kim olduğunu anlayana kadar.

Orion Hearst hücre girişinde duruyordu. Toven'ın babasıydı ve buna hiç şüphe yoktu. Oğluna o olağanüstü gümüş grisi saçlarını ve uzun boyunu o vermişti.

Orion sadece Bomard'ın en zengin adamı değil, aynı zamanda en acımasızıydı. Evermore'un sahip olduğu dört yıl boyunca Bomard ile savaştan Orion Hearst, her büyük

ön cephede. Oyuncu kadrosunu birden fazla rakibe karşı bölmek gibi duyulmamış bir beceriyle Bomard'ın en korkulan dövüşçüsüydü. Mallow iktidara geldiğinden beri gücünü artırmaya başladı, artık her öldürüşünde kalbinin parçalandığını hissetmiyordu. Heartstop'un bedeli artık Orion Hearst'ün ödemek zorunda olmadığı bir şeydi.

Rory bir keresinde Briony'ye Orion Hearst'ün neden koltuk için sadece sekizinci sırada olduğunu sormuştu. "Bu kadar güç ve para varken, neden sıralamada bu kadar aşağıda?"

Briony, "Kendini korumak için," diye tahmin etmişti. "Biraz daha yukarı çıkarsa hedef olur."

Rory bunu anlamamıştı ama yıllarca kendini sıradan biri olarak saklamış olan Briony'nin, daha fazlasını hak ettiğini bilen ama her ne sebeple olursa olsun kendini geride tutan birine karşı belli bir saygısı vardı. Briony'nin nedeni Rory'ydi. Orion'un nedeninin ne olduğunu merak ediyordu.

Reighven kaşlarını çatarak Orion'a baktı. "Mesajımı aldın mı?" Orion cebinden bir şişe çıkarıp hafifçe oynattı. "Gowarnus bitki karışımı." Orion odaya adım attı, koridordaki meşalelerin ışığıyla aydınlanmıştı. "Ona eşlik etmen çok iyi oldu Reighven," dedi ipek gibi. "Gains'e senin gibi bir dostu olduğunu söyleyeceğimden emin olabilirsin."

Lot. Yani, açık artırmaya çıkarılan bir parti.

Reighven dudak büktü ve ondan uzaklaştı. "Yakında benim olacak. Gains'e beş bin dolar ödeyecektim. bin altın."

Briony'nin kaşları bu meblağ karşısında havaya kalktı.

"Eminim," diye mırıldandı Orion. Briony'nin tam önünde durduğunda gözlerini ona çevirdi. "Bayan Rosewood. Sizi tekrar görmek ne güzel," dedi alaycı bir tavırla. "Sanırım en son Bomardi okulunun düştüğü gün karşılaşmıştık." Kaşları sahte bir farkındalıkla kalktı. "Ah, hayır. Ben daha çok tamamen başka biri. Öyle değil miyim?"

Briony dudaklarını birbirine bastırdı. İnsanların Orion Hearst hakkında söylediği bir diğer şey de avıyla oynamayı sevdiğiydi.

Briony onun bakışlarını hissettiğinden daha büyük bir cesaretle karşıladı.
"Bay Hearst.

Hearst. Aramanız büyük incelik," dedi, midesi buza dönerken bile sesi sabitti.

Gözleri ona dikilmişti ve bir an için incelendiğini, derisinin yüzüldüğünü hissetti. Oğluna çok benziyordu ama Toven'ın sabırsız olduğu yerde, Orion Hearst sabırlı değilse hiçbir şeydi.

Şişenin tıpasını açtı ve dudaklarına götürdü. Kadın başını sallayarak ağzını kapattı ama adamın parmaklarının bir hareketiyle ağzı sihirli bir şekilde açıldı. Boğazını kapatmaya çalıştı ama ekşi iksiri sonuna kadar öksürerek yuttu. Gözlerini sıkarak kalp sihrini yönlendiren damara tutunmaya çalıştı ve göğsündeki nabızı aradı. Ama son bir çırpınıyla nabız yok oldu. Orada hiçbir şey yoktu, artık uykudaydı.

"Tasma onda neden işe yaramadı?" Reighven sordu. Orion soluk bir parmağını kaldırdı ve metalin etrafında gezdirdi. Briony'nin boynunda. Siyah taşlı bir yüzük parıldıyordu. "Bu pek çok şey olabilir. Gül ağaçları koruyucu büyülerle bilinir. Tasmayı bir şekilde engellemiş olabilir." Orion Reighven'a baktı. "Bu onun gelecekteki gardiyanı için bir çıkmaz. Şimdilik, Gowarnus iksiri onu zararsız hale getirecektir."

"Ne kadar süre için?" Reighven sordu.

Orion gözlerini Briony'ye çevirdi. "Hepsine her üç günde bir doz verilmesi gerekecek. Sadece emin olmak için." Şişenin kapağını kapattı ve başını eğerek şimdi onunla konuşmaya başladı. "Bayan Eden Wincet öldü. Bayan Velocity Punt yaralandı. Bayan Katrina

Cove da ağır yaralı. Neden kendi halkınıza zarar vermekte ısrar ediyorsunuz Bayan Rosewood? Eversun kanını boşa harcadığınızı söyleyebilirim - eğer iddia ettiğiniz gibi Eversunlara değer veriyor olsaydınız."

Briony yutkundu, onun nasıl bir akıl oyunu oynadığını biliyordu. "Eden Wincet bir çocuktan daha fazlası değildi," diye tısladı. "Ve siz -siz gururlu ve sadık Bomardiler- onu çiftlik hayvanları gibi satacaktınız."

Adamın kaşları sahte bir konsantrasyonla çatıldı. "Hayır, hayır. Ben ineklerime bir Eversun'a davrandığımdan çok daha iyi davranırım. Beni işaretle."

Briony onun yüzüne tükürdü.

Orion Hearst gözünü bile kırpmadı.

Cebinden bir mendil çıkardı ve gözlerini ondan ayırmadan tükürüğünü sildi.

Bir keresinde oğlunun yüzüne tükürmüştü.

O tamamen farklı bir tepki vermişti.

Orion mendilini katlayıp cebine geri koyarken yere baktı.

"Bunun için seni öldürtmeliyim." Başını kaldırıp ona baktı. "Ama paramı kölelere harcamıyorum ve Gains'e sırf bir köle için otuz bin dolar ödemekten nefret ediyorum.

boğazını kesiyor." Briony titreyen nefesini içine çekti,

Orion sesini yükselterek Reighven'a hitaben şöyle devam etti:

"Benim gibi adamlar işte böyle zengin kalıyor. Sihirli kalp atışları için para harcamamıza gerek yok."

"Onu istememin nedenlerinden sadece biri, ama tüyo için teşekkürler," dedi Reighven zehirli bir şekilde.

"Ah." Orion diğer adama baktı. "Benim gibi adamlar *bunun* için de para ödemez." Reighven'a alaycı bir gülümseme gönderdi.

"Şimdi, Bayan Rosewood. Birisi seni görmek istiyor. I

Umarım onlara biraz daha saygı gösterirsiniz."

Briony'nin kalbi burkuldu. Orion'un gözlerine baktı ve sadece Toven'ı gördü, burada olup olmadığını, onu görmeye gelip gelmediğini merak etti-

Kapı açıldı ve Veronika Mallow içeri girdi. Briony'nin kasları dehşet içinde kilitlendi.

"Briony. Seni tekrar görmek güzel." Mallow'un sesi pürüzsüz ve kıvrımlıydı, sanki bir insanı sarıp sıkıştırabilirdi. Uzun siyah cübbesi arkasından akarak, suda ilerleyen bir su perisi gibi hücreye girdi. Kazançlar

onu takip etti ve sonra Bomard'daki en tehlikeli dört kişi Briony'ye bakıyordu.

Adrenalin onu sardı ve Briony boğazındaki korkuyla yutkundu.

Mallow kedi gibi başını eğdi. Briony'den daha inceydi.

Briony hatırladı. Uzun siyah saçları dümdüzdü. ve bir çarşaf gibi düştü. Oniks taşlı bir kolyesi ve ona uygun küpeleri vardı. Gözleri Briony'nin vücudunda gezindi, Kirli ve kanlı elbisesine bakarak.

"Kaçma girişimi banyodan önce oldu sanırım."

Bu kadın babasını öldürmüş, kardeşini öldürmüştü ve hâlâ Briony'nin tenindeki ve giysilerindeki kiri umursama cüretini gösteriyordu.

"O küçük gösterisini düzenlediğinde biz de hamama ve sağlık görevlilerine doğru gidiyorduk," dedi Gains.

"Çok alingan biri," dedi Reighven. "Birini daha öldürttü-"

"Sessizlik," diye fısıldadı Mallow.

Briony tepkiyi fark etti; adamların hemen sessizleştiğini. Nefeslerinin göğüslerinde nasıl sıkıştığını, talimat bekliyordu.

Mallow'un dudakları kıpırdadı. Bir adım öne çıktı ve Briony onun gözlerindeki sonsuz tünelleri görebiliyordu.

"Onun da tıpkı bizim gibi kanadığını görmek büyüleyici değil mi?" dedi diğerlerine. Briony'nin çenesini kavradı ve yüzünü çevirerek üzerindeki kan lekelerini inceledi. "Hiçbir yerde tek bir altın zerresi yok. İnsan Rosewood soyu hakkında neden bu kadar yaygara koparıldığını merak ediyor."

Briony yüzünü Mallow'un elinden çekti. Kral ve ailesinin altın kanı akıttığı yaygın bir efsaneydi. Kralın soyunun asaleti sayesinde yönetmeye yazgılı olduğu varsayımından başka bir şey üzerine kurulmamıştı.

Mallow başını öne eğdi. "Bayan Rosewood, yaşamınıza izin veriyorum çünkü takipçilerim bunu talep etti. Görünüşe göre sizi son gördüğümünden beri tüm Bomardi erkeklerinin dikkatini çekmekten geri durmamışsınız."

Briony titredi.

Mallow kemikli bir elini kaldırdı ve Briony'nin buklelerinden birinin üzerinde gezdirdi.

"Onu hâlâ açık artırmaya çıkarmaya niyetli misin, Gains?" diye sordu.

"Evet, Hanımefendi."

Briony'nin gözleri unvanı duyunca ona kaydı. Bomard'ın koltukları "Yüksek Koltuk" ya da "Efendim" veya "Madam" olarak geçerdi.

"Pekâlâ," dedi Mallow. "Onu kısırlaştırmamız gerekecek."

Briony'nin midesi bulandı. Ağzı açıldı. Şunu demek istemiş olamaz-

"Bekle." Kelimeler hızla döküldü. "Lütfen-"

"Reighven'in çocuklarına sahip olmak ister misin, Briony?" Mallow dudaklarını bükerek konuştu. "Seni kazanma ihtimali en yüksek olanın o olduğunu duydum. Ve sanırım ellerini bir kızdan uzak tutmakta zorlanacaktır.

... senin gibi bir ödül."

Briony yutkundu ve muhtemelen kendisine gülümseyen söz konusu adama bakmayı reddetti.

"Korumaya ihtiyacı olabilir," diye mırıldandı.

Her zaman çocuk istemiş, sahip olmadığı bir aileye sahip olmayı arzulamıştı. Ama bu şekilde değil.

Ve bundan da öte, bunun Evermore'un sonu olmadığına inanmak istiyordu. Bir gün onlar da organize olup küllerinden doğacaktı. Ailesinin geleceğini kurtarmanın bir yolunu bulacaktı.

Mallow, Briony'nin en derin arzularını fark ederek ona baktı.

"Hayır, Briony," dedi usulca. Soğuk parmaklarını yanağından aşağı. "Hayır, her şey bitti, sevgili kalbim. Onu öldürdüm. Ve cesedini yaktım." Briony'nin kulağına eğildi ve fısıldadı, "Geri dönecek bir ev yok."

Briony kırmızı gördü. İleri atıldı ve dişleriyle Mallow'un derisine uzandı. Kavrayışının altında kemik vardı ve Mallow çığlık atarken onu ısırıldı.

Büyü her yönden ona doğru fırlatıldı. Başı çatırdayarak taşa doğru geri itildi. Çenesi neredeyse kırılma noktasına kadar itti.

Orion Mallow'un yanındaydı ama Mallow onun koruyucu kolundan kurtuldu. Zarif çene çizgisinin köşesinde mükemmel bir diş çemberi belirmişti.

Briony ağız açık bir şekilde gülümseyebilseydi, gülümserdi.

Adamlar birbirlerine hırıltılı tehditler savurarak konuştular ama Briony'nin gözü sadece Mallow'daydı. *Bir gün seni kendim öldüreceğim*, diye düşündü, niyetinin açık olduğunu umarak.

Mallow ona hayranlıkla baktı ve adamları durdurmak için ellerini kaldırdı. Büyüler aniden onu serbest bıraktı. Mallow gözlerini kıstı ve gülümsedi. "Ellerin dolu olacak Reighven. Ondan hoşlanıyorum."

Mallow'un elinin bir hareketiyle Briony'nin ağız kapandı, dişleri gürültüyle takırdadı ve onları ayırmak. Ağız bağlanmıştı.

Mallow tekrar ona doğru adım attı, sadece birkaç santim uzaktaydı. "Açık olalım. Seni hayatta tutuyorum çünkü sen ilginç ve adamlarım istediği için." Omuz silkti. "Ayrıca ölümden daha kötü bir kadere doğru gittiğinize inanıyorum. Ancak diğer kadınlar için verilen hiçbir sözün tutulmadığını da unutmayın. Eğer tekrar kaçmaya çalışırsan, o hücredeki bütün Eversun'ları öldürürüm. Ve Cordelia Hardstark ile başlayacağım."

Briony'nin göğsü titredi ama ağlamayı reddetti.

"Beni anlıyor musun?"

Briony başını salladı. "Evet," dedi kapalı dişlerinin arasından.

"Güzel." Mallow parmaklarıyla havayı çekiştirdi ve Briony boğazında bir sıcaklık hissetti. "Bu senden duymak istediğim son söz."

Sesini almıştı.

BÖLÜM 8

BRIONY DUVARDAN İNDİRİLDİ ve Reighven ile Gains'e teslim edildi.

Ağrıyan bileklerini ovuşturdu, sonunda prangalarından kurtulmuştu. Tasma takılı kalmıştı. Dirseklerine birer el koyarak onu merdivenlerden yukarı, kan sıçramış pencerelerin önünden geçirdiler ve banyoların olduğu kata çıkardılar.

Onu içeri ittiler ve Reighven, "İki dakikan var," dedi.

Musluklar canlandı ve fokur fokur kaynayan sıcak su küvete sıçradı.

Önce ikisine, sonra da kapıya baktı. "Devam et," dedi

Reighven alaycı bir ifadeyle.

Yutkundu, çenesi susturma büyüleriyle gerilmişti. Soyunması için ona mahremiyet vermeyeceklerdi.

Briony küvetin dolmasına baktı. Görünüşe göre küvet yıllardır temizlenmemişti. Kenarları kirle kaplanmıştı ve su hattında çok sayıda halka vardı.

Elbisesini yukarı kaldırdı ve sıcak suya girdi. Bu onu haşladı ve cildini parlak kırmızıya çevirdi. Kendini aşağıya Suyun içine doğru inerken elbisesinin üzerini örtmesine izin verdi. İki adama baktı ve Gains'in uzaklara baktığını, neredeyse sıkıldığını gördü, ama Reighven'in gözleri, su elbisesini ıslatırken göğsüne yapışmıştı.

Adam yavaşça ona yaklaştı ve Briony küvetin kenarlarını sıktı. Adam bir kalıp sabun çıkardı ve bir sıçramayla suyu boşalttı.

"*Her yeri* fırçaladığınızdan emin olun," dedi göz kırparak. "Yoksa senin yerine ben yaparım."

Briony gözlerini banyoya dikti. Cildi yanıyordu ve su şimdiden kir ve kireçle renklenmişti.

Kan. Saçlarını geriye doğru daldırdı ve sabunu kafa derisinde ve cildinde elinden geldiğince gezdirdi. Reighven küvetin kenarında durdu ve tüylü siyah kaşlarını kaldırdı. Elini tuttu sabunu aldı ve dişlerinin tıktırısına aldırmadan bacaklarının arasına itti.

Adamın kolu uzandı ve kadının bedeni, adamın kendisine dokunacağından korkarak dehşet içinde dondu. Adam kadının ıslak elbisesini tuttu.

sonra parmaklarının arasında parlayan gümüşle geri çekti.

Annesinin broşu. Ondan kalan son parça.

Reighven onu cebine koyarken gülümsedi. Briony'nin kalbi ikiye bölündü.

Dışarı çıkma vakti geldiğinde Gains ona bir havlu attı ama elbisesini kurulumadılar. Elbisesinin eteklerinden su damlıyordu. Onu koridorda başka bir odaya götürdüler.

Gains kapıyı çaldığında, koyu sarı tenli, kalın yapılı, yaşlı bir kadın kapıyı açtı. Üzerinde Bomardi tıbbi üniforması vardı. Gözleri Briony'nin üzerine dikildiğinde biraz fazla uzun kalmış gibiydi.

"Sınavlar için son bir tane," dedi Gains.

Briony ıslak elbisesinin ve ıslak saçlarının altında titrerken onu öne doğru ittiler. Köşede başka bir genç kadın doktor vardı. Soluk tenli ve parlak kızıl saçlıydı ve Briony'den biraz daha yaşlı görünüyordu. Briony'yi görünce yüzü kızardı. Yaşlı kadın Briony'ye bir masaya oturmasını işaret etti.

Gains Reighven'a döndü. "Git Meers'in çocuğunu kontrol et."

Briony kafasını onlara doğru çevirdi. Sammy yakınlardaydı.

Reighven sinirlenmiş görünüyordu ama itaat etti ve kapıyı arkasından kapattı.

Onu sırtüstü yatırdılar ve vücudunda büyü yaptılar, Ellerini havada tutup ışığın ve ısıнын kıvılcımlanmasını bekliyorlardı. İçlerinden biri hipotermi hakkında mırıldanarak saçlarını ve elbisesini kuruladı.

Genç doktor iki elini Briony'nin karnının üzerine koydu, soluk parmakları genişçe açıldı. Başını kaldırıp Gains'e baktı. "Hamile değil."

Briony yutkundu ve asla hamile kalamayacağını anladı.
İri yarı doktor, dallı beyaz çiçekleri olan bir bitki demetini
karnının üzerine yerleştirdi ve eski bir melodi mırıldandı.

Briony bunu biliyordu. Düğünden bir gün önce bunu
çaldıracağını hep biliyordu.

Kadının elleri daireler çizdi ve demet elbisesine çarparak alev
aldı, sonra da aynı hızla söndü. Sıcaklık ve ışık kalmıştı ama
derisinin derinliklerinde yanıyordu.

Doktor Gains'e "Bakire" derken kadın çenesi kapalı ve sesi
kesik bir şekilde tavana bakıyordu.

Gains kıkırdadı. "Bana beş bin daha."

Briony'nin gözleri sıkıca kapandı. Bir gece gerçekten beş bin
altın değerinde miydi? Ya da bir an? Bakire kanıyla yapılabilecek
eski ritüeller olduğunu tahmin ediyordu. Reighven ticaretin
karaborsasını kesinlikle biliyordu ama onunla konuşma şekli, ona
bakışı. Onu sadece kan için istediğini sanmıyordu.

Gains, "Onu sterilize edeceğiz," dediğinde sağlık görevlileri
işlerini bitirmek üzereydi.

Briony'nin sol gözünden bir damla yaş süzüldü.

Oda çok uzun süre sessiz kalmıştı. Gözlerini açtı ve bakışlarını
yaşlı olana bakan genç sağlık görevlisine çevirdi.

"Bir sorun mu var?" Gains sordu.

"O..." Kızıl saçlı yere baktı. "O soyun sonuncusu değil mi?"

Gains yaslandığı duvardan kalkarken soğuk bir sesle,
"Evermore gitti," dedi. "Bayan Mallow
Rosewood soyuyla bağı olan tüm kadın ve erkeklerin
kısırlaştırılmasını talep etti. Bayan Mallow'un kararına karşı
çıkamazsınız, değil mi?"

Kızıl saçlı kadın çaresizce, herhangi bir duygu belirtisi
göstermeyen yaşlı doktora baktı.

Boğazını temizleyen kızıl saçlı kadın çenesini yukarı kaldırdı.
"Bunu yapmayacağım."

Briony havayı üfledi, Bomardi-'deki bu kadını izliyordu. Mallow'un karşısındaki mavi tıbbi cüppeler. Belki de bir umut vardı.

Ama kadın gözlerini kocaman açarak kalbini tutarken Gains'in eli dışarı fırladı, parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. Kadın tükürdü ve dizlerinin üzerine çöktü.

"Ben yaparım," dedi yaşlı doktor, neredeyse tembelce. "Onu öldürmeyin. Ona ihtiyacım var."

Gains'in parmakları sihirli ezme üzerindeki kavrayışlarını hafifletti. genç kadının kalbine saplandı. Nefes nefese kaldı ve yerde bir top gibi kıvrıldı.

Yaşlı doktor Briony'nin yanına gitti ve baş ve işaret parmaklarını üçgen şeklinde leğen kemiğinin üzerine getirdi, gözlerini kapattı. Briony kendini hazırladı ve kızılın nefes alışını dinledi. Karnının sol tarafında bir sızı ve yanma oldu ve Briony sarsıldı. Sol fallop tüpü dağlanmıştı.

Doktor masanın etrafından dolaşıp diğer tarafına geçerken Briony, Gains'in sırttan yüzünün görüş alanının dışında kalmasından memnundu. "Kaç kişiyi daha sterilize ediyorsunuz?" diye sordu doktor Gains'e sohbet edercesine.

Briony'nin gözlerinden yaşlar süzülürken kadın Ellerin üçgenini tekrar karnının üzerinde, sağ tarafında gezdirdi. Kendini tekrar o hissi yaşamaya hazırladı.

"Burada sadece bir tane daha var," dedi Gains.

"Eh, bütün gün bekleyemeyiz," dedi yaşlı doktor.

Ve sırtı Gains'e dönük olan kadın, tırnaklarıyla Briony'nin karnını olabildiğince sert bir şekilde çimdikledi.

Briony sarsıldı ve bacaklarını tekmeledi. Söz konusu doktora baktı ama o çoktan Gains'e dönmüştü.

"Bitti. Her iki fallop tüpü de yakılarak kapatıldı. Hamile kalmayacak."

Briony yüzünü rahatlatmaya çalıştı. Kadın onun sağ tarafını dağlamamıştı.

Ve ikisi de bunu biliyordu.

Gains bir adım öne çıktı. "Gidelim," dedi Briony'ye. "Ve sen." Hâlâ sağ tarafını dağlayan kızıl saçlı kadına döndü.

geri nefes al. "Burada iyi bir dönüş yaparsan, hizmetlerine artık ihtiyaç kalmadığında başının kesilmesini istemem."

Kızıl saçlı ağlayarak başını salladı.

Briony masadan kalktı. Yaşlı doktor evrak işlerine dönmüştü. Sanki hiçbir şey olmamış gibi.

Briony, Gains'i kapıdan çıkarken takip etti, kalbi küt küt atıyordu. Zincirleri bileklerine geri taktı ama düşünceleri başka bir yere odaklanmıştı.

Dışarıda Evermore'a yardım edebilecek Bomardi'ler vardı. Sadece onları bulması gerekiyordu.

Gains onu iki merdivenden indirip kadınların bulunduğu hücreye götürürken zihni dönüyordu.

Kapıları açarken ona tek kelime etmemişti ve bu sorun değildi. Göğsünde bir tapınma sarayı gibi umut inşa etmekle meşguldü.

Hücreye adımını attığında kadınlar ayağa fırlayıp ona doğru koşmaya başladılar. Gains onları tekrar içeri kilitledi, sorular her yönden ona doğru fırlatılıyordu. Briony hiçbirine odaklanamıyordu.

Cordelia onun önüne çıktı. "Briony?"

Parmaklarını boğazına vurdu ve başını salladı. Sonra çenesine vurdu ve eliyle ağzını kapatma taklidi yaptı.

Ama içinde yanan bir ateş vardı. Odanın öbür ucundaki Velocity'ye takıldı gözü. Kolları başının üzerinde duvara zincirlenmişti, tıpkı Briony'nin olduğu gibi, sadece yüzünde kurumuş kan vardı. Katrina duvarda onun yanındaydı. Kadınlardan biri su içmesine yardım ediyordu.

Briony gözlerini odanın içinde gezdirdi.

Kadınlar ona bakıyordu ama onlara destekleri olduğunu söyleyecek bir sesi yoktu. Dışarıda hâlâ onları savunacak insanlar vardı - ya yüksek sesle

Kızıl saçlı ya da yaşlı doktor gibi sessizce.

Bakışları yiyecek sepetine takıldı ve Phoebe'nin kirli zemine meyve yerleştirdiğini hatırladı.

Briony dizlerinin üzerine çöktü, bir üzüm salkımına uzandı ve hızlıca asmayı kopardı.

"Briony?" diye sordu biri ama dikkatini vermiyordu. Onlara anlatmak zorundaydı.

Söyleyemediklerini hecelelemeye başladı, üzümler hızla harflere dönüştü. Bir başka üzüm asmasına uzanırken, kadınlar onu yakalayıp arkasında toplandılar Briony.

İlk kelime oluştuğunda o kızıl saçlı kadının kendisi için neredeyse öleceğini düşündü. *Onun* için. Bir Eversun.

Birisi onun için üzümleri çekmeye ve onlarla bir yığın yapmaya başladı. Briony ikinci kelimeyi oluşturdu. Bu kadar az şey söylemek için hızlı.

Ama umarım bu onlara, Gains'in burnunun dibinde Mallow'a meydan okuyan yaşlı sıhhiyeci hakkında bilmeleri gerekenleri anlatırdı.

Sonunda bir üzüm kalmıştı ve onu da sonuna ekledi. Bir nokta. Bir ifade.

Kadınlar eserine bakarken ayağa kalktı ve geri çekildi.
Yalnız değilim.

BÖLÜM 9

Yedi Buçuk Yıl Önce

BRIONY DEVLET YEMEKLERİNDEN, özellikle de kış gündönümüne denk gelenlerden nefret ederdi. Şimdiye kadar -birinci ve ikinci yılı arasındaki kış- Bomardi öğrencileriyle okulda vakit geçirmenin onun için yeterli olduğunu öğrenmişti. Onları okul yılı dışında da görmesine gerek yoktu.

Rory ve babasıyla birlikte büyük balo salonunun girişinde durmuş, Bomard ve Evermore'dan gelen devlet yetkililerini ve ailelerini karşılıyorlardı. Balo salonu Bomard'ın dağlarına özgü köknar ağaçlarıyla süslenmişti ve Bomardi ormanında karlı bir sabahı tasvir eden yeni bir duvar halısı asılmıştı. Tüm bunlar Biltmore Sarayı'nın açık kemerleri, süslü revakları ve yansıtıcı havuzlarıyla çok tezat oluşturuyordu. Gece yarısına kadar kaynaşp dans edecekler, sonra ziyafet başlayacak ve bütün gece şafağa kadar sürecekti.

Sadece yirmi dakika olmuştu ve şimdiden umursamadığı on kişi görmüştü.

Ve elbisesi kaşındırıyordu.

Kollarını üçüncü kez düzelttiğinde babası, "Briony, kes şunu," diye uyardı. "Artık on yedi yaşındasın. Öyle giyinmeye başlamalısın."

"On yedi yaşındakiler kaşınır mı?" diye homurdandı. Elbise yeşil dantelliydi, belinden omuzlarına kadar dar ve bileklerine kadar bağcıklıydı. Eversun'ların tercih ettiği dökümlü ve bol kıyafetlere o kadar benzemiyordu ki, babasının o donmuş itleri ağırlamak için gerçekten de çok uğraştığını düşündü. Omuzlarının arasında bir yer vardı

Rory'den kendisi için kaşınmasını isteyecekti ama bundan kaçındı.

Briony çoktan içeri girmiş olan Bomardi'ye baktı. Bu da o soğuk hava akımı gibi büyüünün eseri miydi? İçlerinden biri onu kaşındırıyor muydu? Hayır. Toven henüz gelmemiştir.

Finola ve Phoebe içeri girdiğinde Briony onlara sıkıca sarıldı.

Finola, Rory ve ona doğru eğildi. "Vultların ailelerini getirdiklerini duydun mu?"

Briony, Vult ailesinin kabul sırasına yeni girdiği yere baktı.

"Neden?" Rory sordu. "Kavga mı bekliyorlar?"

Finola gülerek, "Ben de bunu sordum," dedi.

Briony sıradakinin kim olduğunu görmek için baktı: Hap Gains ve kızı Larissa. Briony içini çekti.

Evermore'un kralı ve ailesinin saygı ve hoş geldin işareti olarak önce eğilmeleri adettendi. Ve Larissa'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, bu açıkça tüm devlet yemeğinin en sevdiği kısmıydı.

Larissa hesaplı bir gülümsemeyle Briony'nin tam önünde durdu ve onun alçak bir reveransa dalmasını izledi.

Briony sıkılmış dişlerinin arasından, "Hoş geldin Larissa," dedi. "Okul yılı bittiğinden beri nasılsın?"

"İyi, teşekkür ederim, Briony. İkinci yıl Evermore'da olmaktan kesinlikle *korkuyorum*." Etrafındaki dekora baktı -Evermore'un çektiği onca zahmete- ve ekledi, "Evermore o kadar rahat değil. Çok sıcak ve yapacak yeterince şey yok."

Briony sözünü geri aldı ve Larissa Rory'ye döndü, eğilmesi gerektiğini işaret etti. Rory içini çekti ve öyle yaptı. Larissa her ikisine de en küçük, en saygısız reveransı yaparak karşılık verdi ve Gainses'e el salladı. devam etti.

Sırada Bomard'ın koltuğu Gin Pulvey vardı. O bir Pembe yüzünün büyük bir bölümünü kaplayan iri bıyıkları olan yürekli bir adamdı. Seat Pulvey'in King ile iyi bir ilişkisi vardı.

Jacquel, birçok Bomardi'yi dehşete düşürdü. Onun arkasında Sammy ve babası, Eversun ordularının baş generali Billium Meers. Briony'nin babası yayından kalktı ve nadir görülen rahat bir dostluk anında General Meers'e bıkkın bir yüz ifadesi takındı.

"Bence bu gece ilk dansı bana vermelisiniz, Briony," dedi Sammy reveransından doğrulurken. Sesi muziplikle parlıyordu.

"Ne?" Kız dudağını büktü. "Neden?" "Çünkü bunun Didion'ı rahatsız edeceğini düşünüyorum."

Rory homurdandı ve gülümsemesini gizlemek için bir elini ağzına götürdü. Briony kızarak Sammy ile Rory'nin arasına baktı. Sonra Didion'ın balo salonunda Katrina ve Cordelia'yla birlikte durup onu izlediği yere baktı. Gözleri uzaklaştı.

"Elbette seninle dans edeceğim," dedi Briony, "ama neden ilk dans?" İlk dans genellikle krala ayrılırdı.

ve eşi (ancak bu durumda Jacquel yeniden evlenmeye niyetli olmadığı için bundan kaçındı), Seat ve eşleri ve bahar kur sezonunda bir sıçrama yapmak isteyen genç çiftler.

Sammy dramatik bir şekilde elini göğsüne koydu. "İkinci, üçüncü ve dördüncüyü de seve seve kabul ederim, ama sanırım çok çabuk kabul edilecekler."

Kız ona gözlerini kırptırdı. "Anlamıyorum."

Sammy gülerek onun elini tuttu ve parmak eklemlerini dudaklarına götürdü. "Nasıl olduğunu bilmemene bayılıyorum.

harika görünüyorsun. Eğer altı yaş daha büyük olsaydın, çoktan nişanlanmış olurduk, aşkım."

Elini geri çekti ve yüzünü ona çevirdi.

Sammy güldü ve Rory öğürür gibi bir ses çıkardı.

Sammy, Briony'nin kardeşi için yanlış telaffuz ettiği çocukluk adını kullanarak, "Buna alışman gerekecek, Worry," dedi. "Barış ve birlik adına Bomardi'li bir çocuğa satılması için sadece birkaç yıl geçmesi gerekecek," diye ahkâm kesti.

General Meers nazikçe, "Sammy, bu kadar yeter," dedi. Jacquell'e özür dileyen bir gülümseme gönderdi. "Bir sonraki grubu kapıdan içeri alalım."

Sammy babasını selamladı, Briony'ye göz kırptı ve "İlk dans" dedi. Yürümeye devam ettiler.

Briony omuzlarını geriye attı, elbisesi hâlâ onu kaşındırıyordu. Sammy "harika" demişti. Bu nazik bir davranıştı ama bundan fazlası değildi. Sammy'yi kardeşi gibi seviyordu ve onun duygularının da aynı olduğundan emindi. Ama kralın kızı olarak aşk evliliği yapamayabileceğinin hatırlatılmasından hoşlanmıyordu. Bomardi'yi biraz kıskanıyordu. Kadınlarına bir oyundaki piyonlar gibi davranmazlardı. Bir kadın Bomard'ın koltuğuna bir erkek kadar kolay oturabilirdi.

Briony kabul hattına geri döndüğünde Toven Hearst'ün sırttan yüzüyle yüz yüze. Daha çok göğüs göğüse gibiydi. Bir ay önce okulun bitiminde olduğundan bile daha uzun boyluydu.

"İlk dansı çoktan aldın mı?" dedi nazlı nazlı. "Vay, vay, hiç vakit kaybetmiyorsun, değil mi?"

Briony kendini toparladı ve sol tarafa baktı. Orion Hearst babasının önünde, Serena Hearst de Rory'nin önünde duruyordu. Rosewood'lar hep birlikte eğilip reverans yaptılar.

Ayağa kalktı ve Toven'ın gözlerini kendisine dikmiş, dişlerini neşeyle alt dudağını ısırırken buldu. "Hoş geldiniz," diye mırıldandı.

Toven saçlarının soluk renginde gri bir takım elbise giymişti. Babası Orion'la yapmacık bir şekilde hoşbeş ederken ve Serena balo salonunu hoşnutsuzlukla incelerken, Briony üstü örtülü bir nefretle Toven'ın yüzüne baktı.

Adam kibirle doluydu ve Briony onun kendi evinde kendisine tepeden bakma cüretini gösterdiğine inanamıyordu.

"Meers haklı, biliyorsun," dedi Toven neşeli bir ses tonuyla can sıkıntısıyla bakıyordu. "Reşit olduğunda kendini hangi Bomard'ın oğluna bağlayacağına karar verdin mi? Bir sülük gibi."

Kirpiklerini kırptırdı. "Tabii ki seni hedefliyorum."

Parlak bir şekilde gülümsedi. "Ah. Çok hoş. Kupa serime mükemmel bir katkı yapacaksın. Seni duvara asacağım."

"Kupa mı? Ne için?" diye sordu masumca. "İksirler dersi olamaz. Rory geçen yıl iksir dersinden en yüksek notu almamış mıydı?" Kız ona gülümseyerek baktı.

Toven ona dik dik baktı. "Öyle mi?" Ses tonundan, Rory'nin nasıl olup da sürekli en yüksek notları aldığını bildiği anlaşılıyordu.

Briony'nin gülümsemesi kayboldu ve arkadaşlarının toplandığı balo salonuna doğru baktı. Rory'nin okul ödevlerine yardım ettiği ve onu desteklemeye devam ettiği için ona bir şey söylememiştir ama bu konuda onu sıkıştırmak için böyle fırsatlardan yararlanıyordu. Sadece birkaç tanışma faslından sonra gece yarısı yemeğine kadar Bomardi'den saklanabilecekti.

Anne ve babası Rory ve babasıyla sohbet etmeye devam ederken Toven sessizce, "Prensesle ikinci dansı kim yapacak?" diye sordu. Gözlerini kalabalığın üzerinde gezdirdi. "Didion Winchester, sanırım?"

"Birinci ya da ikinci dansı yapmaya niyetim yok."
_"

"Ancak elbette tüm bunlar tartışmaya açık" dedi, onu görmezden geliyordu. Soluk gri gözlerini ona çevirdi. "Böyle durumlarda hattaki birinin önceliği vardır."

Kadın bakışlarını ona dikti. Bomard'dan biri neden Sammy'den ilk dans için kenara çekilmesini istesin ki?

"Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Elbette sadece gelenekleri dile getiriyorum," dedi melodik bir sesle. "Eğer On'dan biri ilk dansı isteseydi ya da ikinci dans için Meers ve Winchester'ın kenara çekilmesi gerekecek, değil mi?"

Onlular sıranın ilk onundaki Bomardi'lerdi. Bu onlara belli bir üstünlük duygusu veriyordu. Aralarında Orion Hearst, Canning Trow'un annesi, Hap Gains ve Liam Quill'in babası da vardı.

Briony çok büyük bir yapbozun bir parçasını kaçırmış gibi hissetti ama o daha sormadan Orion Hearst yüksek sesle konuştu.

"Ah, işte geldi. Jacquell, misafirimizi tanıştırmama izin ver. Veronika Mallow."

Soluk beyaz tenli, düz siyah saçlı, uzun boylu bir kadın öne çıktı. Gözleri de dipsiz çukurlar gibi siyahtı ama birbirine yakındı, bu da ona tilki benzeri bir hava veriyordu. Ellili yaşlarında görünüyordu ama ışık onu farklı bir açıdan yakalamıştı ve yirmi yaş daha genç olabilirdi.

"Bayan Mallow. Welc-"

"*Bayan* Mallow," diye düzeltti Briony'nin babasını, garip bir yarım selamla durdurdu. "Eversun'ların aksine, Bomardi kadınlarının tanışmak için evli olmaları gerekmez." Siyah gözleri Briony'ye kaydı ve omuzlarını bir ürperti kapladı.

"Elbette," dedi Kral Jacquell. "Küstahlığım için özür dilerim." Eğilmeye devam etti, Rory ve Briony de aynısını yaptılar.

"Ne tuhaf bir gelenek," dedi Mallow. "Kendi sarayında bir yabancıyı selamlamak. Çok demode görünüyor." Rory ve Karşılığında yaptığı reverans Larissa'nıninkine çok benziyordu; zarif başını hafifçe eğiyor ve krala karşı şok edici bir kabalık sergiliyordu.

Briony gözlerini kırptırdı. Orion'un dudaklarının seğirdiğini ve bir gülümsemeyi bastırdığını gördü.

Rory nazikçe, "Sanırım bu yüzden buna gelenek diyorlar," dedi.

Serena ona gülümsedi. Başka kimse gülümsemedi.

Briony Toven'a baktı ve onun da gözlerini kaçırarak balo salonuna çevirdiğini gördü.

Hearst'ler ve Veronika Mallow uzaklaştığında, Briony balo salonunu inceleyen Mallow'u izlemeye devam etti. Son derece hoşnutsuz görünüyordu.

"Kim o?" Briony babasına sordu.

"Mallow bir askerin kızı. Tek bildiğim bu. Sanırım kırkinci sırada."

Rory homurdandı. "Kesinlikle On'un içindeymiş gibi davranıyor." "Kırkıncı sırada ve bir devlet yemeğine mi davet ediliyor?"

Briony fısıldadı.

"Briony, elitist olma."

Bakışları babasınıninkilere kaydı. "Elitist değilim. Ben... ben öyle olmak istemedim."

Yüzü kızardı ve yere baktı. Raquin'ler öne çıkarken utançla gözyaşlarını geri itti.

Finn ona göz kırptı ve o da Finn'e ters ters baktı. "Umarım bu gece bana bir dans ayırırsınız, Bayan Rosewood."

Briony küstahça gülümsedi. "Kendimi en yüksek kuleden atmayı tercih ederim."

"Briony." Babasının sert sesi onu şaşırtmıştı; Raquin'ler ve ailesi bu konuşmayı duymuştu. "Kendini unutuyorsun," dedi sertçe.

Toven onu telaşlandırmıştı. Yanaklarında sıcak bir utanç belirdi. Bu gece babasına karşı iki sıfır öndeydi.

Finn düpedüz baş döndürücü görünüyordu. "Ekselansları, önemli bir şey değil. Okulda hep böyle oynuyoruz. Değil mi Briony?"

Sesine güvenemediği için konuşmadan başını salladı. Briony ve Rory, Finn'in annesi Ember'a merhaba dediler.

Koyu kahverengi tenli ve yeşil gözlü bir Eversun kadınıydı. Kendisi ve Rory doğmadan önce annelerinin arkadaşymış ve Finn'in bir Bomardi olan babasıyla barış antlaşmasına dayalı bir evlilik yapmış. Söylendiğine göre, anneleri Briony hâlâ karnındayken yavaş yavaş kan kaybından ölürken, Rory doğduğunda onu kucağına alan ilk kişi Ember olmuştu. Onu yılda sadece birkaç kez bu devlet yemeklerinde görüyorlardı. Briony'yi de benzer bir geleceğin beklediğini, Evermore'a sadece devlet yemekleri için döneceğini fark etti. Yüreği burkuldu.

Ember uzanıp hem Rory'nin hem de Briony'nin yanaklarına nazik bir gülümsemeyle dokundu.

"Oğlum okulda uslu duruyor mu?" diye sordu. "Zar zor," dedi hem Rory hem de Briony birlikte.

Ember öfkeyle ofladı ve oğluna azarlayıcı bir bakış gönderdi. Oğlu kirpiklerini masumca annesine doğru kırıştırdı.

"Ne diyebilirim ki? Ben iflah olmaz biriyim." Ember'a kolunu uzattı, o da gözlerini devirerek kolunu tuttu.

Kabul sırası bittiğinde Briony ve Rory nihayet Didion, Cordelia ve Katrina'nın yanına gittiler. Cordelia ona bir kadeh şarap uzattı ve Briony duvara dönerek neredeyse hepsini bir dikişte içti. Haberci şunu duyurdu
Dans beş dakika içinde başlayacaktı ve Briony, Sammy'nin ilk dansı teklif ettiğini umarak Cordelia'nın arkasına geçti. şakayla karışık dans etti.

Didion onun yanından boğazını temizledi ve Briony kadehinden son bir yudum alırken ona baktı.

"Briony, ilk dansı seninle yapabilir miyim diye merak ediyordum."

Yanakları şaraptan şişmiş halde ona göz kırptı ve yutkunmaya odaklandı. Rory öksürerek eline gülümsedi ve başka biriyle konuşmak için döndü.

"Ben... Sammy teklif etti," diye ağzından kaçırdı. "Pardon, demek istediğim, ikinci dansı seninle yapmayı çok isterim, Didion."

Kaşları birbirine yaklaştı. "Sammy mi? Senden altı yaş büyük."

Briony, "Bir arkadaş olarak elbette," demek için atladı.

"Arkadaş olarak değil," diye gürledi Sammy'nin neşeli sesi arkasından. Kaşlarını çatarak ona döndü. "Bir hevesli olarak hayranı." Eğilerek selam verdi ve Didion'a göz kırptı. Briony'nin dudağı kıvrıldı. "Benimle flört ederek vaktini boşa harcama, Sammy."

Sırıttı ama onunla tartışmadan arkasından derin bir bariton sesi duyuldu.

"Ekselansları."

Briony döndüğünde Toven'ın karşısında durduğunu gördü. Elleri garip bir nezaket taklidiyle arkasındaydı ve Briony ona baktı, yapmak için burada olduğunu düşündüğü şeyi yapmaması için dua ediyordu.

"Ne?" dedi kısaca.

"İlk dansınız," dedi adam. "Konuştuğumuz gibi." Ona parlak bir gülümseme fırlattı.

Arkadaşlarının her biri onun arkasında sessizdi.

Kaşlarını kaldırdı. "Hiçbir şey konuşmadık. Sammy ile ilk dansı ben yapıyorum."

Yardım için Sammy'ye bakarak elini ona uzattı ve tutmasını bekledi. Ama o sadece Toven'a ters ters baktı.

"Ciddi misin, Hearst?" dedi Sammy.

"Kesinlikle," dedi Toven. "Ne de olsa odadaki en iyi şeye sahip olmaya alışkınım."

Briony gözlerini ona çevirdi. Bakışları elbisesinin bedeninde, dantelin göğüslerini sıkıca sardığı ve beline oturduğu yerde geziniyordu.

Didion bir adım öne çıktı. "Pekala. Bu kadar yeter-"

"Birinci ve ikinci dans," dedi Toven, omzunun üzerinden Didion'a baktıktan sonra gözlerini tekrar ona çevirerek. "Ekselansları."

Onun arkasında çiftler dans pistine giriyordu. Dans başlamadan önce sadece birkaç dakikaları vardı.

Briony, "İlk dansımı Sammy ile, ikincisini de Didion ile yapacağım," dedi, sesi düz ve sertti. "Elinizi kabul etmiyorum."

Briony onun yanından geçmeye başladı ve Sammy'nin kolu fırlayıp dirseğini yakalayarak onu kendi tarafına çekti.

"Ve *ben*," dedi usulca, "sekizinci sıradaki hakkımı kullanarak araya giriyorum."

"Baban sekizinci sırada," diye tısladı Briony. "Bana sorarsa, bu şartları seve seve kabul ederim."

Sammy'ye baktı, onu kendisini dans pistine kadar takip etmesi için cesaretlendirmeye çalışıyordu. Ama elleri cebinde, boyun eğmiş bir halde duruyordu. "O On'un bir üyesi, Briony," dedi Sammy.

"O *değil*! O sekizinci sırada. En iyi ihtimalle on altıncı!"

Toven onu nazikçe kendisine çevirdi ve elini yanağına koyduğunda içini bir korku kapladı. Parmakları sıcaktı ve gözleri onu gerçekten tanımayan birine nazik görünebilirdi. Briony, Katrina'nın soluğunu duydu.

Kıpırdamaya cesaret edemeyerek gözlerini hızla ona dikti. Eğer onu bir devlet yemeğinde öperse, bu bir kur ilanı kadar iyi olurdu. Ama ilk dansı onunla yaparsa, bu da en az onun kadar iyi bir duyuru olmaz mıydı?

"Buradaki herkesin önünde beni aptal yerine koymaya çalışma," dedi.

"Bunu kendin çok iyi yaparsın. Çek ellerini üzerimden." "Yoksa ne olur?" diye sordu hafifçe. "Olay mı çıkaracaksın? Şimdi bakma ama herkes bizi izliyor."

Nefesi göğsünde kekeliyordu. Odadaki hava yoğunlaştı ve bakmadan onun haklı olduğunu anladı. Gözler onların üzerindeydi.

Sonra gülümsedi ve ona doğru eğildi. Adam son anda direksiyonu kırıp dudaklarını kulağına götürene kadar nefesini tuttu. "Ya şimdi benimle dans pistine gelersin ya da babana kur yapmak için resmi bir talepte bulunurum. Karar senin."

Briony'nin gözleri kocaman açılmıştı. Omzunun üzerinden Katrina'nın kollarıyla buluştular. O da donup kalmıştı. Didion'ın çenesi sıkılmıştı. Balo salonunun karşısında, Canning Trow'un onları hesaplı bir şekilde izlediğini gördü.

Önemli olmadığını fark etti. Ona herkesin önünde bir hamle yapmıştı. Bu gösteriden sonra ilk onunla dans ederse, kur yaptıkları düşünülecekti.

Müzik bir vals için başladı. Briony yutkundü. İki dans yapıp bahara kadar onunla işi bitirebilirdi.

"Elbette," dedi ondan uzaklaşarak. "Toven, bu benim için bir onurdur."

Sırıltısı neredeyse gerçek gibiydi ve bir an için onun ne kadar şaşırtıcı derecede yakışıklı olduğunu hatırladı. Adam elini ona doğru uzattı, bedenini odaya doğru açtı, böylece izleyen herkes için kabul etmenin onun seçimi olduğu açıktı.

Dans pisti çiftlerle dolup taşıyordu ve Toven'ın karşısındaki yerini alırken babasıyla göz göze geldi. Babası

Toven soru sorar gibi başını ona doğru eğdi, o da başını hızlıca sallayarak bunu ciddiye almamasını işaret etti.

Dans pistinde Toven'la yüz yüze geldi ve müzisyenler onları sayarken yüzünde kendinden memnun bir gülümseme vardı.

Toven ona doğru uzanıp bir elini beline doladığında ve diğer eliyle de elini gevşekçe sarkıttığı yerden kaldırdı.

Toven Hearst'le dans etmenin ne anlama geldiğini ancak diğer elini onun omzuna koyduğu anda fark etti. Ona dokunmak demekti. Onu içime çekiyorum.

Yüzüne bir kol boyu mesafeden bakmak ya da *bakmamak* Yapmaya karar verdiği gibi yüzüne bakıyordu. Onun yerine kulağının arkasına baktı.

"İkinci yılımızda Evermore'da eğitim göreceğin için heyecanlı olmalısın," dedi.

"Konuşmak zorunda değiliz," diye tersledi.

Alnının üzerinde bir hava kabarcığı yükseldi ve onu güldürüp güldüremeyeceğini merak etti.

Adam onu döndürürken, göğüs kafesine uyguladığı baskıyı ustalıkla değiştirerek onu yerde dolaştırırken, Briony gözlerinin onları görebilen tüm insanlar üzerinde çılgınca dolaşmasına izin verdi.

Sammy, Katrina ve Didion köşeden onları izliyorlardı ama Cordelia ortalıkta yoktu. Briony bir tane bulduğunda Dans pistinde uçuşan kumral saç yelesi, gözlerine inanamadı.

Vals, Cordelia ve eşini onlara doğru yaklaştırdı. En iyi arkadaşını kucağına almış olan ağabeyine bakakaldı.

"Bu da ne?" dedi kuşkuyla Rory'ye. "*Bu* da ne?" diye karşılık verdi Rory, Toven'a bakarak.

Cordelia'nın dudakları bir açılıp bir kapanıyordu.

Toven kıkırdadı. "Bilmiyor muydun?"

Dönerek uzaklaşırlarken Briony ona baktı. Adam Kesinlikle neşeliydi. Tekrar kardeşine baktı. O da

King'in varisinin ilk dans için eş seçmesi de Briony'nin yaşadığı karmaşa kadar etkili bir ifadeydi.

"Oh, bu çok zengin," diye şarkı söyledi Toven. "Bir yıldır birbirlerine ay gözüyle bakıyorlardı ve sen bunu bilmiyor muydun?"

Briony ağzını kapattı. Kolunu kaldırdı ve onu kolunun altında döndürdü, sonra tekrar içeri çekti.

"Eminim bu yıl okulda gizlice dolaşacaklar, tüm özel oyukları bulacaklar-"

"İğrençsin."

"Gerçekten ikinci sınıfta herkesin ellerini kendine sakladığını mı düşünüyorsun?" Güldü. "Artık merdivenlerde korunmaya ihtiyacınız olacak Prenses."

"Peki sen gönüllü müsün?" dedi kuru bir sesle. "Konu bu mu yani?"

Onun yanından geçerken dudakları kıpırdadı. "Belki de ağabeyiniz özel bir odadayken kapınızı çalmaya gelirim. Bayan Hardstark ile meşgul."

"Denersen belki seni ateşe veririm."

"Babanızdan yaz gündönümü tatilinde Hearst Hall'da bulunmanızı rica etmeliyim sanırım," dedi.

kendi kendine konuşuyordu. "Kaçınılmaz olanı geciktirmenin bir anlamı yok." "Annenin yüzüğünü de yeniden boyutlandıralım mı?"

kendi akıl sağlığı için onunla birlikte oynayarak alay etti.

"Güzel fikir canım," dedi ellerini döndürerek. "Ellerin o kadar da narin değil, değil mi?"

Ona bakmamaya çalışırken bakışları dans pistinin kenarındaki Finn ve Larissa'ya takıldı. İkisini de yakından izliyorlardı. Ve fark etti ki-

"Larissa ile tartışıyorsunuz, değil mi?" Neredeyse rahat bir nefes alacaktı. "Sular adına!" diye küfretti. "Ve *beni* mi kullanıyorsun? Ne aptalca bir plan!"

Adam gözlerini dikmiş ona bakıyordu ve kadın çenesinin keskin açısını ve alnına düşen gri saç tellerini fark etmekten kendini alamadı. "Ne planı bu?"

"En ufak bir fikrim bile yok," dedi. "Ama Larissa'yı kızdırmaya çalışıyorsun ve işe yarıyor."

Sanki o ana kadar bu fikir aklına gelmemiş gibi gözlerinin sarışının dans pistinin kenarında durduğu yere kaymasını izledi.

"Sizi temin ederim, Majesteleri," dedi, "sadece giydiğiniz bu olağanüstü elbiseye saygı göstermeye çalışıyorum."

"Bana böyle hitap etmek zorunda değilsiniz," dedi, bu oyundan aniden yorulmuştu. "Kralın kızı olabilirim ama unvanımın resmi bir hitabı yok."

"Oh, ama sen biliyorsun," dedi hızla. Dans yavaşladı ve onları bir kez daha döndürdü. "Sen *Eversun*' sun ve bu yeterince resmi, değil mi?"

Müzisyenler sona erdiğinde ve kalabalık alkışladığında kaşları birbirine yaklaştı. Ellerini bıraktı ve geri adım attı. "Ne demek istiyorsun?"

"Zihinden sihir çekmek," dedi alaycı bir tavırla. "Bizden çok daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Evrimleşmiş, öyle demiyor muydunuz?"

"Bu evrimleşmiş bir şey," diye karşılık verdi. "Kendi zihninden büyü çekmek, kendini kurutmadan -kendini Ne seni destekleyecek bir tanıdığa ihtiyacın var, ne de yasalara karşı gelip bir kalp pınarını boşaltmaya."

İkinci dans başladı ve adam onu tekrar kollarının arasına aldı. Daha yakın, diye düşündü.

"Yine de kan hepiniz için hâlâ önemli, değil mi? Tek bir soy. Bir kral."

Ona baktı, yüzleri öncekinden daha yakındı. Bunun çoğu Eversun ve Bomardi arasında belirgin bir yanlış anlama olduğunu biliyordu ama bu onun için kişisel görünüyordu.

"Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki bu soydan pek bir şey elde edemiyorum. Kardeşim kral olurken ben sadece sizden birine geçeceğim."

"İşte bu yüzden Eversun kadınlarının bu konuda ayaklanmalarını çok etkileyici buluyorum." Adam bir adım öne çıktı ve kadın geri adım atarak onu takip etti. "Tüm Bomardi'ler güçlenmek için diğer büyücüleri kullanmaz."

Adamın gözlerinin yüzünde gezinmesini izledi. "Tüm Eversun'lar düşüncelerinize burnunu sokamaz."

Dudakları kıpırdadı. "Hayır mı?" Onunla göz göze gelmek için başını eğdi. "Şu anda ne düşündüğümü bilmiyor musun?"

Ayakları yerde kayarken gözleri onunkilere yapışmıştı. Grinin içinde mavi lekeler vardı. Adamın nefesini yüzünde hissedebiliyordu.

"Ne düşündüğünü asla bilemiyorum," diye fısıldadı.

Adam ona bakarken bakışları yanıyordu.

Omzuna bir dokunuş oldu ve yerinden sıçradı.

Liam Quill arkasında duruyordu, çocuksu yüzünde yapmacık bir sırıtış vardı.

"Toven," dedi. "Düşündüm ki belki de Bayan İkinci dans için Rosewood." Gözleri parlıyordu. "Altıncı sırada."

Briony şaşkınlıkla Liam'a baktı, ta ki Toven kollarını ondan çekip Liam'a hançerler gönderip kenara çekilene kadar.

Ona boyun eğmek zorundaydı.

Briony onun kollarını ve emin adımlarını özlemekten nefret ediyordu.

Liam ona tepeden bakarak gülümsedi. "Ne büyük bir sıçrama yapıyorsun, Briony."

"Evet, Bomard'ın çocukları bu gece beni kesinlikle onurlandırıyor," dedi Briony, ses tonunda alaycılık vardı.

Bu fırsattan yararlanarak dans pistine bir göz attı.

Rory hâlâ Cordelia'yla dans ediyordu ve midesi bulandı.

"Toven seninle ne hakkında konuştu?" Liam sordu.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Cordelia. "Her türlü şeyden."

Liam gözlerini ona dikti. Gözlerini ondan kaçırdı ve bakışları Toven'la konuşmakta olan Larissa'ya takıldı, yüz ifadesi sertti. Adam sıkılmış görünüyordu.

Briony haklı olmalıydı. Bir aşıklar kavgası.

Liam, Briony'yle neredeyse hiç konuşmadan üçüncü dansa geçmeye çalıştığında, Briony tam bir bahane uydurmak üzereydi ki kalın bir el Liam'ın omzuna indi.

İkisi de başını kaldırdığında Canning Trow'un ona sırtıttığını gördü.

"Bayan Rosewood."

Annesi üçüncü sıradaydı. Sammy ya da Didion'la dans etmesi gerektiği konusunda yalvaramazdı bile.

Liam kenara çekildi ve Briony Canning'in elini kabul etti. Canning onu kendine fazla yaklaştırmıştı ve eli Briony'nin sırtında olması gerekenden yaklaşık beş santim daha aşağıda duruyordu.

Canning okuldaki dördüncü yılına giriyordu ve Bomardi oğlanlarının elebaşı gibi davranıyordu. Geniş bir çenesi, iri gözleri ve büyük bir burnu vardı ama etrafta sanki suların kadınlara armağanıymış gibi dolaşırdı.

Adımlar başlarken, "Bu gece çok güzelsin," dedi. Kadın hiçbir şey söylemedi, bundan çoktan yorulmuştu.

"Bu bedeni nerede saklıyordun?"

Gözlerini ona dikti ve adam onu çevirirken sert bir bakış fırlattı. "Bu kadar kaba olmak zorunda mısın? Sadece benimle dans et."

Adımları takip ettiler, birbirlerinden uzaklaştılar ve daire çizdiler.

"Bu bahar dördüncü sınıfa geçeceğim ve iksirler üzerine uzmanlaşmaya başlayacağım."

Esneyebilirdi ama kaçındı. "Öyle mi?" "Ama sana sınıfa kadar eşlik etmekten mutluluk duyarım."

"Merdivenlerden nasıl ineceğimi biliyorum, teşekkür ederim."

Güldü ve onu daha yakına çekti. Artık yerde daha fazla çift vardı ve ortalarına gizlenmişlerdi. Adamın ellerinin daha da cesaretlendiğini hissedebiliyordu.

"Annem üçüncü sırada, biliyorsun." "Bunu unutmamıza asla izin vermezsin," dedi Briony.

"Ve aramızda harika bir eşleşme olurdu."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Ona dudakları kapalı bir gülümseme verdi. "Çok nazıksın."

Dans pistinin kenarında Didion'ı gördü, hâlâ onunla dans etmeyi bekliyordu. Bütün bunlardan sonra enerjisi olup olmadığını bilmiyordu.

"Gerçekten çok güzelsin." Adam onun göğüslerine baktı. "Öyle diyorsun."

"Hepimiz bunun hakkında konuşuyorduk. Ne kadar güzelsin." Canning kadının belindeki elini daha da aşağı kaydırđı.

"Yapamaz mısın?" Briony tısladı.

Canning onu daha da yaklaştırdı. "Sıradaki üçüncü kişi tarafından istenmek bir onurdur."

"Sıradaki üçüncünün oğlu." Müzik sona ererken Briony onun ellerini itti. "Dans için teşekkür ederim."

Topuklarının üzerinde döndü ve başka biri ona saldırmadan önce dansçılardan hızla uzaklaştı.

Dans pistinin kenarına, çıkışa yakın bir yere kaydı. Korumalardan birine başıyla işaret etti, o da Anna'yı bulup yukarı çıkarmak için dışarı çıktı.

"Bu bana çok garip geliyor," dedi solundan bir ses. Veronika Mallow köşede durmuş, karanlığın içine karışmıştı.

Briony elbisesini sıvazladı ve ince bir şekilde gülümsedi.

"Nedir, Bayan Mallow?"

"Evermore'daki erkeklerden istediğinizi seçiyor olmalısınız, ama tüm uygun Bomardi'lerin dikkatini çekmekte ısrar ediyorsunuz.

çocuklar."

Mallow'un gözleri kırpmadan onu izledi.

Briony yorgundu. Bunun için çok yorgundu.

"Ne diyebilirim ki? Ben bir avım."

Mallow çenesini kaldırarak onu değerlendirdi. "Krallıklar arasındaki görücü usulü evlilikleri çok arkaik buluyorum."

Briony ona katılmaya meyilliydi ama farklı şeylerden bahsettiklerini hissediyordu.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Mallow şarabından bir yudum aldı ve gözlerini dans pistine dikti. "Şey, eğer gerçekten barış içinde iki krallık olsaydık, Neden kadınları teminat olarak vermek zorundayız? Ya da gençlerimizi?"

Briony gözlerini ona dikti. "Teminat mı? Dönüşümlü okul yıllarını mı kastediyorsun?"

Mallow karanlık bakışlarını Briony'ye çevirerek, "Neden, evet, elbette. Onlara zarar vermeyeceğimize dair ebedi bir söz vermediyse, gençlerimizi hangi nedenle bir arada okutuyoruz?" Mallow başını ona doğru eğdi. "Sözler sonuçta sadece kelimelerdir. Bozulabilirler."

Briony, Anna onu odasına götürmeye hazırlanırken arkasından hafifçe öksürene kadar ona baktı. Mallow'a son bir kez omzunun üzerinden baktı.

Üç buçuk yıl sonra, Bomardi esir almak için Eversun'ları ararken okula saldırdığında bu konuşmayı hatırlayacaktı. Ve tam olarak ne olduğunu bilecekti. kimin fikriydi.

BÖLÜM 10

BRIONY ertesi günü kapalı çenesinden su içerek ve dişlerinin arasına daha yumuşak meyveler sokmak için yaratıcı yollar bularak geçirdi. Hâlâ sesi çıkmıyordu ama bu iki gündür yemek yemediği için önemsiz görünüyordu.

Briony geri döndükten sonra Phoebe'yi kısırlaştırmaya götürmüşlerdi. Geri geldi ve bir köşeye kıvrıldı, Gece boyunca hıçkırarak ağladı. Orion'un iksiri Briony'nin tasmaya direnme nedeninin yaygın olması ihtimaline karşı önlem olarak herkes.

O gün kimse onları kontrol etmemişti ve bazı kadınlar onların orada solup ölmelerine izin verip vermeyeceklerini merak etmeye başlamıştı. Briony aklını öldürülen Eden'dan alamıyordu. Ama merak ederek odanın etrafına bakmaya başladı...

Herkes yatmak için uzanmaya başlamadan hemen önce Briony Velocity'ye yaklaştı. Ona soru sormak için el hareketlerini kullanmaya çalıştı, eliyle beşe kadar sayarak sordu: *Beşinci kadın nerede?*

Velocity başını salladı. "Bize onun öldüğünü söylediler. Onu öldürdüklerini görmedin mi?"

Briony başını salladı. Ve Orion Hearst, siyah gözlü kuzgun saçlı kadın hakkında hiçbir şey söylememişti. aptalca kararlarının kayıplarını sıralamıştı. Velocity odaya bakarken kaşları çatıldı.

"Onu son gördüğümde pencereden dışarı tırmanıyordu." Durakladı. "Belki de düşmüştür."

Velocity ve Briony bakışlarını paylaştı. *Belki de bilmiyordu.*

Velocity uzun parmaklarıyla uzanarak kâsedden bir üzüm kopardı ve sırtarak ağzına attı,

Briony'nin onlar için o üzümlerle hecelediği kelimeleri geri çağırıyordu.

Briony sessizce kabul etti. Yalnız olmadıklarına inanmak için daha fazla neden.

Ertesi sabah kadınları tekrar yıkadılar. Sıra Briony'ye geldiğinde onu yalnız bıraktılar ve zincirlerini çıkardılar. Sonra Gains onu Reighven'la birlikte banyoda bıraktı.

Bu sefer elbisesini çıkarmaması için ona bir seçenek sunmadı.

"Çıkar yoksa ben senin yerine çıkarırım. Ve güven bana, Rosewood, bundan zevk alacağım."

Briony yüzünü küvete döndü. Gözlerini gevşetirse Biltmore Sarayı'nda olduğunu hayal edebilirdi. Belki de bu taş duvarlar kumtaşıydı, belki de akan su tüm saray boyunca akan derelerin şırıltısıydı, belki de özel süitindeydi.

Omuzlarındaki askılara uzandı ve kollarından aşağı kaymalarına izin verdi.

Belki Sofia birazdan gelip akşam yemeğine ne kadar kaldığını söyleyecekti.

Briony küvete girdi, süslü muslukları ve görünürde bir su halkası olmadığını hayal etti. Su tenini yakıyordu ve o da buna odaklandı.

Belki de küvetin içine girip çocukken yaptığı gibi bir sirenmiş gibi davranabilirdi-

"Bütün gün sürmez."

Ve zihninin lastik gibi bir hareketiyle Trow zindanındaydı, çıplak bedenini gören ilk erkekle birlikteydi.

Briony suya battı ve Reighven küvete yaklaşp suyun içinde ona bakarken, bunun gerçekten kendi teni olup olmadığını merak etti. Bu gerçekten onun teni değildi.

Vücudu. Belki de her şeye rağmen Biltmore'daki küvetindeydi. "Seni köpürtmemi ister misin, aşkım?"

Onu görmezden geldi, sabuna uzandı ve olabildiğince hızlı bir şekilde kendini temizledi.

Dışarı çıkma vakti geldiğinde, kapının yanına bıraktığı havluyu işaret etti. Briony kendini sudan çıkardı ve bacaklarını zorlayarak onu odanın diğer ucuna taşıdı.

Kuruyana kadar adamın pantolonunda bir çadır oluşmuştu. Giyinirken gözlerini yerden ayırmadı.

Tekrar zincire vurulup hücreye geri götürüldüğünde Briony yalnız kalmak istedi ama yapamadı. Her ne kadar bu elli kadından uzaklaşmak istiyordu, onlar için metanetli kalması gerekiyordu.

Zincirlenmiş ve ağzı bağlanmış halde otururken, sonunun nereye varacağını tam olarak bildiğinde umut bulmak zorlaşıyordu.

Bir süre sonra, beş kişilik bir grup cıvı cıvı bir enerjiyle hamamdan geri döndü. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz içlerinden biri dışarı fırladı-

"Sammy ve Didion'ı gördük. Hâlâ hayattalar."

Briony tekrar uykuya dalmadan önce göğsünde bir şeylerin kıpırdadığını hissetti. Hâkim duygusu yorgunluktu. Sadece tanıdık bir yüz gördüklerinde sevinmek zordu - önlerindeki hayat kölelik ve büyü boşaltımından ibaretken ve bundan kimsenin görebileceği bir çıkış yolu yokken değil.

Müzayedenin bu gece için planlandığını öğrendiler. Ertesi akşam, Cordelia da dahil olmak üzere kadınların yaklaşık yarısında hâlâ umut edecek enerji vardı.

"Pekâlâ, bir şeyler yapmalıyız," dedi Cordelia. "Yine sayıca güçlü olmayı deneyebiliriz. Genelde bir seferde sadece iki kişi gelir, o yüzden belki ikiye elli olur. Sonra adamları buluruz ve bu belki iki katına çıkar." Cordelia ona baktı. "Briony?"

Briony elli çift gözün kendisine çevrildiğini hissetti. Nedense en çok Larissa Gains'in bakışlarını üzerinde tutuyordu.

Sarı saçları gevşek ve yağlıydı ve sanki yeni yaptırdığı manikürü kontrol ediyormuş gibi sürekli tırnaklarını karıştırıyordu. Kaşlarını kaldırarak Briony'ye baktı.

Briony yere baktı ve omuz silkti. Cordelia'nın planının akıllıca mı yoksa denemeye değer mi olduğunu bilmiyordu. O kadar yorgundu ki.

Cordelia ona bön bön baktı. "Hiçbir şey mi? Sadece-"
İnanmayan gözlerle Briony'nin omuz silkişini taklit etti. "Vaz mı geçiyorsun?"

Briony dudaklarını birbirine bastırdı, sesi çıkmadığı halde sözcükleri ısıırıyordu. Cordelia Eden'in ölümünü izlememişti. Cordelia, Reighven'in gözlerini çıplak vücudunda hissetmemiş ya da onun elinin bacaklarının arasına uzandığını hissetmemişti. Cordelia, Mallow ona her şeyin bittiğini söylerken onun gözlerinin içine bakmamıştı.

Bu yeni dünyada sahip olacakları tek amaç Bomardi'nin büyüsünü güçlendirmektir. Briony bir Eversun olmaktan çıkacak, bir Rosewood olmaktan çıkacak ve bir insan olmaktan çıkacaktır. Bunu anlamaya başlamıştı.

Cordelia hazır değildi.

"Bizden vazgeçemezsin," diye tısladı Cordelia. "*Dört yıl* boyunca Evermore'u güvende tutmak için çalıştın -savaşlar kaybedildiğinde inancını korudun... ve *şimdi* pes mi ediyorsun? Kehanet doğru değildi, ne olmuş yani?" Boğazı kalınca yutkundu ve gözleri affetmezdi. "Rory öldü," dedi sesi çatlayarak. "Ne olmuş yani? Sen değilsin."

Phoebe ayağa kalktı. "Pekâlâ Cordelia. Bırak biraz dinlensin."

"Hayır!" Cordelia Phoebe'nin kolunu attı ve zincirleri birbirine çarptı. "Neden artık savaşmadığını bilmek istiyorum. Çünkü *hepimiz* insan kaybettik ve ben onu kaybedemem-" Cordelia boğulurcasına bir solukla sözünü kesti. Gözleri yaşlarla dolmuştu.

Briony ayağa kalktı ve Cordelia'yı göğsüne doğru sürükledi, zincirlerle onu doğru dürüst tutamıyordu. Briony savaşacağına, onu bulacağına, onu yeniden inşa edeceğine dair sessiz sözler fısıldadı. Cordelia onun omzuna yaslanarak hıçkırdı.

İlk kapı büyük bir *gürültüyle* açıldı ve birbirlerinden ayrıldılar. İkinci kapı açıldığında kadınlar ışıktaki kalan fareler gibi köşelere kaçtılar.

Canning Trow geniş yüzünde bir sırıtişla içeri girdi ve gözleriyle odayı inceledi.

Briony şaşkınlıkla geri adım attı. Okula birlikte gittikleri birinin onlara bakıp böbürlendiğini görmek... Çok fazla anıyı geri getirdi. Bu ona daha birkaç gün önce Toven'in

Hearst ve Finn Raquin yatak odasını didik didik etmiş, onu avlıyorlardı.

"Hanımlar," dedi neşeyle. "Ne kadar çok tanıdık yüz var." Bakışları odada gezindi ve sonunda Briony'de durdu. "Bayan Rosewood, her zaman bir zevk." Elinde bir kâğıt tutuyordu ve ona bakmak için yere baktı. "Ah. Tabii ki hayır." Gözleri tekrar ona kaydı ve dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Gerçek olamayacak kadar iyi olurdu."

Canning derin bir nefes alırken Briony kağıda dikkatle baktı.

"Velocity bir adım öne çıksın, Coral bir adım öne çıksın ve ..." Kaşları kalktı ve gözleri odayı taramaya başladı. "Larissa Gains," dedi neşeyle. "Öne çık."

"Ne için?" dedi Larissa ve gözleri sonunda onu iddia ettiği köşede buldu.

"Test etmem gereken yeni bir iksir var," dedi Canning, kış gündönümündeki bir çocuk gibi ayak parmaklarının üzerinde sallanarak. "Şimdilik her şey biraz gizli kapaklı ama bence bu ortamda Sakral Büyü'nün başlatılmasına yardımcı olmak inanılmaz kazançlı olacak. Bu listedeki herkesi seçebileceğimi söylediler, yoksa birine beş dolar borçlu olurmuşum. bin altın."

Briony'nin kalbi küt küt atmaya başladı. O zaman cinsel bir şeydi. Elinde bakire olmayanların bir listesi vardı.

"Öyleyse bir adım öne çık," dedi karanlık bir sesle.

Velocity ve kısa kıvılcı saçlı bir kadın itaat etti. Larissa yerinde kaldı. Canning onlara baktı ve dilini şaklatarak listesine göz attı. Briony arkasındaki açık kapıya baktı; kapıdaki aralıktan Reighven'in profilini seçebiliyordu.

"Mm, Velocity, geri çekil. Bakalım... Oh, Jellica Reeve!" Gözleri odayı taradı ve Briony'nin okuldan tanıdığı uzun boylu, sarışın bir kadına takıldı. Kendisinden birkaç yaş büyüktü. "Jellica, canım, uzun zaman oldu." Dişlerini göstererek ona sırıttı. "Bir adım öne çık, bir adım öne çık."

Jellica titreyen bacaklarının üzerinde ilerledi. İri mavi gözleri ve dolgun dudaklarıyla okuldayken de çok güzeldi. Ayağa kalktı

Canning'in önünde çenesini yukarı kaldırmıştı.

Canning eğildi ve fısıldadı, "Beşinci sınıfta seni öptüğümde yüzüme bir tokat atmıştın, hatırlıyor musun?" Güldü, geniş yüzü ona sırıtıyordu.

Cevap vermedi, sadece başını dik tuttu.

Bir şimşekten daha hızlı bir şekilde Canning'in avucu dışarı fırladı ve ona tokat atarak başını yana devirdi.

Diğerlerinin nefesi kesilirken Briony sıçradı. Velocity öne doğru bir adım attı ama sonra durdu.

Jellica yavaşça yüzünü Canning'e döndü ve ona baktı.

Coral ve Jellica'yı işaret ederek, "Bu ikisini ben alacağım," dedi. "Bomardi kızını tercih eden olursa diye Larissa'yı da yanımıza alacağız." Larissa'ya göz kırptı. "Hatırladığım kadarıyla birkaç numara biliyorsun."

Larissa ona hançer gibi baktı ve Reighven onu büyüyle öne çekene kadar diğerlerinin arkasında sıraya girmede.

Kapılar arkalarından kilitlendi.

Cordelia Katrina'ya döndü ve sessizce sordu, "Ne demek istedi? Sakral Büyü nedir?"

Katrina'nın sesi titriyordu. "Aşk maçları içindir.

Bu bir tür... kalp baharı bağının yükseltilmesi. Bazı açılardan güçlendirmeye çok benziyor," dedi Briony'ye bakarak. "Ama aynı fiziksel bir birlikteliği paylaşmanın bazı durumlarda evliliğinizi güçlendirmesi gibi, gönül bağı büyüğü de siz ..." Nefesi titredi ve gözleri paniğe kapıldı. "Aşk maçları içindir," diye tekrarladı.

"Peki ya bu bir aşk maçı değilse?" Cordelia sordu, onun Sesim titriyor. "Sihrimizi kendilerine zincirlediklerinde ve güç için bizi tükettiklerinde mi? O zaman Kutsal Büyü ne olur?"

Katrina kalın kalın yutkundu. "Fiziksel bir birleşmeden elde edilen güç... sadece özgürce verildiğinde işe yarar. Bunu yapamazsın.

-Sakral Büyüyü sizinle paylaşması için birini *zorlayın*."

"Ama Canning bir yol bulduğunu mu düşünüyor?" Cordelia sordu. "Sakral Büyü'den serbestçe değilken yararlanmanın bir yolu. verildi mi?"

O ana kadar sessizce duran Phoebe, düz bir sesle onlara döndü. "Okulda Canning Trow'la beş yıl geçirdim. Her şeyine bahse girerim ki o iksir

O kadınlara bir şey, 'özgürce vermelerini' sağlayacak bir şey."

Cordelia, Briony'nin Reighven'in elini üzerine koyduğu andan beri bildiği şeyi nihayet fark ettiğinde Briony dudağını çiğnedi: Eversun'ları esir tutmanın büyüğü faydaları ne olursa olsun, bazıları için hâlâ bir erkeğin evinde kilitli bir kadın olacaktı. Ve Canning Trow bundan en iyi şekilde nasıl yararlanacağını bulmuştu.

Sadece Canning'in "gizli" yorumunun, iksirinin Bomard'da yaygınlaşmayacağı anlamına geldiğini umabilirdi.

Briony kendi geleceğini biliyordu -Reighven bunu açıkça belirtmişti -Ama arkadaşları aynı şekilde acı çekmek zorunda kalmayabilir. Başta hattaki kadınlar olmak üzere pek çok Bomardi bunu hiç hoş bulmayacaktır. Canning'in bu konudaki cüretini merak ediyordu.

Koltukta bir kadın varken böyle bir iksir dağıtmak.

"O zaman bazılarımızın bakire olmasının ne önemi var?" Cordelia gözleri ıslak ve sesi çatlayarak konuştu. "Bakire kanı ve bakirenin gözyaşları karanlık iksirler için önemlidir, ama eğer öyle yaparsanız neden bir bakire için fazladan altın ödeyesiniz ki?"

Cordelia boğuldu. Briony onun elini tuttu.

Katrina konuşurken sesi boş çıkıyordu. "Genç kızken bize müstakbel kocamızla kalpten gelen büyüümüzün bakireyken daha güçlü olacağını söylerlerdi ama ben hep bunun-"

"Tamamen saçmalık," diye bitirdi Phoebe onun yerine.

"Bomard'da bir kadın koltukta ya da hatta olabilir, ama hepsi Evermore'dakiyle aynı bok."

Briony, Cordelia'nın sönerken Phoebe'nin ateşinin yanışını izledi.

Coral ve Jellica dört saat sonra geri döndüler. Kimseyle konuşmadılar, sadece bir köşeye uzandılar, dokunulmak istemediler.

Larissa geri gelmedi.

* * *

Briony müzayede günü sessiz bir odada, sadece boğuk bir ağlama sesiyle uyandı. Kendini uykudan kaldırdı ve gözlerini açtı.

Larissa Gains onun yanında oturuyor, sanki göz kapakları açık uyuyakalmış gibi açık bir ifadeyle yüzüne bakıyordu. Briony'nin uyanık olduğunu görünce Kendini kapattı, dudaklarını tanıdık bir şekilde büzdü ve kaşlarını çattı.

Briony ona baktı. Hâlâ zincirler içindeydi. Larissa'nın ne kadar süredir kayıp olduğunu bilmiyordu. Larissa ona söylemese bile iksirin ne olduğunu sormak için can atıyordu.

Larissa ona doğru baktı.

"Eskiden seni kıskanırdım," dedi alçak bir sesle.

Briony gözlerini kırıştıırarak ona baktı, anlamamıştı. Larissa'nın kendisine gülmesini ya da saçıyla veya kıyafetleriyle alay etmesini bekledi. Tanıdık bir şey.

"Dokuz yaşımdayken babam bana sıradaki yerini bir kadına bırakmayacağını, bu yüzden kendime bir koca bulmam gerektiğini söyledi.

çabuk." Saçlarını omzunun arkasına attı ve gözlerini odaya dikti. Boynunda ısırık izleri vardı. "Kanamaya başlamamış birine söylenecek tuhaf bir şey olduğunu düşünmüştüm ama ne bilebilirdim ki. Birinci ve ikinci sınıflar arasındaki o devlet yemeğinde tüm Bomardi erkeklerinin seninle dans etmek için birbirlerini ezdiğini görünce çok sinirlenmişti. Benim olmam gerektiğini söyledi. Erkekleri nasıl baştan çıkaracağımı öğrenmem için beni bir gece kadınına gönderdi. On yedi yaşındaydım."

Briony şaşkınlıkla gözlerini kırıştıırarak ona baktı.

Larissa iç çekti. "Yine de iyiydi." Gizlice gülümsedi. "*Gerçekten* iyiydi. Onunla geçirdiğim iki hafta ..." Larissa gülerek başını salladı. "Geri döndüğümde ikinci yılın başlama zamanı. Babam bana veda etti ve yaz sonuna kadar nişanlanmamı istediğini söyledi. Eğer nişanlanmadıysam, en azından hamile olmalıydım."

Briony'nin dişleri birbirine çarpıyor, damarlarında endişe dolaşıyordu.

"Ama ben, 'Merak etme baba' dedim. Hearst'ün oğlu parmağıma dolandı. Yıl sonuna kadar ona sahip olacağım."

Sanki şakanın katmanları varmış gibi karanlık bir şekilde kıkırdadı.

Briony yerde aynı uyku pozisyonunda kıvrılmış bir şekilde duruyordu, bu rüyayı, bu hayali bozmak istemiyordu.

Larissa... onunla paylaşmak? Ona karşı açık olmak? Neyin bu kadar komik olabileceğini düşünmeye çalıştı. Larissa ve Toven o yılı nasıl bitirmişlerdi? Hatırlamakta zorlandı.

Larissa dudağını ısırdı, hâlâ kendi kendine gülüyordu.

"Ve şimdi buradayız. Dünyanın sonunda. Satılmak ve sihrimizin boşaltılması için sırada bekliyoruz ve bazılarımız tecavüze de uğradı. Ve hala seni kıskandığım için uyuyamıyorum. Hayatının nasıl olacağını."

Larissa'nın başı duvara yaslanmış, gözlerini tavana dikmişti. Briony konuşabilmeyi, ona ne demek istediğini sorabilmeyi diledi.

Briony, Larissa'nın dönüp tembelce kendisine bakmasını izledi. Yüzünün her santimini inceliyor gibiydi. Larissa tekrar konuşmak için nefes alırken dudakları aralandı.

"Uzak dur ondan! Ne yapıyorsun sen?" Cordelia sarsılarak uyandı ve Briony'yi Larissa'dan uzaklaştırdı.

Kargaşa diğer birkaç kadını da uyandırdı.

Larissa gözlerini devirdi ve ayağa kalktı. "Yok bir şey. Sadece küçük bir kız konuşması. Sakin ol." Odanın kendi tarafına geri döndü.

Cordelia Briony'ye iyi olup olmadığını sordu. Briony, saatler sonra kapı açılana kadar Larissa'yı tırnaklarına bakarken ve kırık uçlarıyla oynarken izledi.

Larissa'nın babası yanında yaşlı bir beyefendiyle içeri girdi. beyaz saçları ve gözlükleri vardı. Nazik bir yüzü vardı ve Briony'ye on beş yıl önce ölen büyükbabasını hatırlatıyordu. Bulanık beyaz kaşları, kadınlarla dolu odayı incelerken kıpırdadı. Boğazını temizledi ve mahkûmlardan herhangi biriyle göz teması kurmaktan dikkatle kaçındı.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordu Gains'e.

"Koridorun sonunda yaklaşık yirmi adam var."

Yaşlı adam başını salladı ve gözlüklerini temizlemek için çıkardı. "Eğer bu akşam sekizde başlamak isterseniz, belki Kadınlar... hazırlanırken erkeklerle birlikte değerlendirmelere başlamalıyız."

Gains başını salladı. "Trow beş dakika içinde ilk adamlarla birlikte sizinle yukarıda buluşacak. Prenses," diye seslenerek Briony'yi işaret etti. "Benimle gelin."

Yaşlı adam hızla odadan çıkarken, Gains Briony'nin kendisine doğru yürümesini bekledi.

Onu dışarı çıkardı ve merdivene doğru götürdü. Merdivenden indiklerinde Koridorda nöbet tutan Reighven'in yanından geçerken Briony'ye sırtıttı.

"Trow'a söyle, değerlendirme için Meers'i toplasın, sonra geri kalanını beşer beşer yapsın."

Briony'nin kalbi yerinden fırladı. Sammy bu kapılardan birinin hemen arkasındaydı.

Reighven başını salladı ve köşeyi dönmeden önce Gains'e ılık çaldı. Gains arkasına baktı.

"Onlara hepsini almalarını söyle," dedi Reighven şehvetle. "Onları çıplak seviyorum."

"Hepimiz öyle değil miyiz?" dedi Gains düz bir sesle.

Briony yıkanıp bornoz giydirilene ve denizin ötesinden gelen aksanlı iki güzel kadın onunla ilgilenene kadar vücudundaki tüylerin alındığını, cildinin parlatıldığını ve saçlarının şekillendirildiğini fark etmedi. Çok şey vardı

Briony'nin cildinin parlak görünmesi için geçen süre içinde diğer tutuklu kadınlardan birkaçı gelip gidiyordu. Bu talepten Gains'in sorumlu olduğu hissine kapıldı.

Keskin yüzlü ve patronluk taslayan gülümsemeli kadınların onunla işi bittiğinde, Gains ona temiz iç çamaşırları verdi ve bir kombinezon giydirdikten sonra onu bir sonraki merdivene götürdü. Kadın merakla onu takip etti. Bu kata daha önce kimse çıkmamıştı. Onu hizmetkârlarla dolup taşan mutfakların arasından yukarı çıkardı. Bomard ve Evermore'da bunlar genellikle denizin ötesinden gelen ve iş arayan büyücü olmayan kişilerdi.

Büyük bir odaya geldiklerinde Briony, Trow Şatosu'nun misafir salonunda iç çamaşırlarıyla olduğunun hemen farkına vardı. Ama daha da önemlisi, Bomardi seçkinleri odanın diğer ucunda, şöminenin yanında pipolarını tüttürüyor ve kehribar rengi alkollerini içiyorlardı.

Odanın ortasındaki iki ayak yüksekliğindeki kürsüye doğru götürülürken onları saydı.

Mallow yoktu ama Koltuk için ilk sırada duran adam oradaydı: Cohle. O vahşi bir adamdı.

gücü liderlikten daha çok seviyordu, bu yüzden Evermore Seat Pulvey öldürüldüğünde sıradaki yerini korumasına izin verildiğinden şüphelenmişti. Canning'in annesi Genevieve Trow (üçüncü sırada), Briony'nin beşinci ve yedinci sırada tanıdığı iki kadınla sohbet ediyordu, sırasıyla. Liam'ın babası Caspar Quill altıncı oldu, Gidrey-tenth'in söylediği bir şeye gürültülü bir şekilde güldü. Yetmiş yaşlarında, koyu bronz tenli bir kadın olan Florence Kleve, ikinci sıradaki Carvin'e fısıldadı. Ve sekizinci sıradaki Orion Hearst, gözlerini ona dikmiş, bir bardak kehribar rengi sıvıdan içiyordu. Dördüncü sıradaki Gains de yanında, onu platformda, On'un hesaba katıldığını anladı.

Görünüşe göre buradaki kadın ve erkekler açık artırmaya çıkarılacak olanları önceden görüyorlardı.

Az önceki gözlüklü yaşlı adam bir adım öne çıktı. Göz teması kurmak istemiyormuş gibi görünüyordu.

onunla hiç.

Briony, On'dan yaklaşık otuz metre uzaklıktaki platforma ulaştığında sabah havasında titredi.

Gains onun bileklerini çözdü ve şaşkınlık içinde yakasını açtı. Gains'in sürgüleri açmak için kullandığı büyüü ezberleyecek zamanı bile olmamıştı ki yakası üzerinden çıktı. Çenesini kavradı ve parmaklarıyla yanaklarını iterek dudaklarını ayırdı. Dişleri hâlâ birbirine yapışıkta ama adam ağzına bir iksir döktü ve

sıvı boğazına aktı. Boğuldu ve bunun Orion'un kendisine getirdiği büyü bastırıcı iksir olduğunu anladı.

Sonra zorla platforma itildi, ayağı takıldı ve dirseklerinin üzerine düştü. Kadınlardan biri kendini yukarı kaldırırken güldü. Kendi aralarında konuşuyor, rahat sandalyelerde oturuyor ve ona neredeyse hiç bakmıyorlardı.

Yaşlı adam gözlüklerini burnuna doğru kaldırdı ve "Adın?" dedi.

Briony'nin sesi yoktu, ama Gains onun yerine söyledi.

Yaşlı adam bunu bir kâğıda yazdı. Sol dirseğinin iç tarafındaki mürekkebe baktı ve Briony onun Gains'in sahipliğini not etmesini izledi.

"Yaşınız?"

"Yirmi beş," dedi Gains.

"Burada tıbbi faturasının temiz olduğunu görüyorum." Yaşlı adam -değer biçen- Briony'ye hızlıca baktı, sanki onun yüzünü görmek istemiyormuş gibi, ruhunu görmek istiyormuş gibi. Parmaklarını oynattı ve çantasından bir ölçüm bandı fırladı. Hızlıca boyunu ölçtü, sonra sonsuz küçük bir duraklama ve Gains'in bir bakışından sonra çantasına dönmeden önce Briony'nin kalçalarını, belini ve göğsünü sardı.

Değer biçici kollarını Briony'nin önünde açtı ve onun tanımadığı bir büyü yaptı. Avuçlarının arasında bir ışık parladı ve giderek daha da parlaklaştı.

Deri sandalyelerde oturan Bomardi'den bir mırıltı yükseldi. Titreşen ışıkla ilgili bir şey onların dikkatini çekmişti.

dikkat.

Genevieve Trow bir bardaktan yudumlarken, "Bu Rosewood kanı olmalı," dedi. "Gücünü bu şekilde görmek büyüleyici."

"O zaman bu beş mi?" Gains iştahla sordu.

"Bana verdiğiniz *ilkel* ölçeğe göre," dedi değer biçici, "evet. Bugün gördüğümüz beşe en yakın derecelendirme bu."

Bu onun büyüsunü ölçmek için bir büyü müydü? Briony'nin gözleri uzanıp puro içen kadın ve erkeklere kaydı. Orion Hearst'ün bakışları onun üzerindeydi, hesap yapıyordu.

Ekspertiz boğazını temizledi.

"Bayan Rosewood için başlangıç teklifi, sizin derecelendirme sisteminize göre yetmiş beş yüz altından daha düşük olmamalı."

Gözlüklerini yüzünden çekti. "Ama Bayan Hardstark ve Bayan Rosewood'un ne olursa olsun on binden başlayacaklarını duydum."

Briony ona bakakaldı. On bin dolar. Bu, bir büyücünün Evermore'da kralın ordusuna bir yıl hizmet ettikten sonra kazanacağı miktarla aynıydı.

"Özür dilerim," diye devam etti, gözlerini tekrar kısarak rakamlara bakarken. "Bekâretle birlikte on beş binden başlayacaklar."

Briony sıkılı dişlerinin arasından sessiz bir nefes aldı. "Peki senin tahminin ne?" Gains açgözlülükle sordu.

Değerleme uzmanı işaret parmağı ve başparmağını Bomardi'nin odasına dönmeden önce burnunun köprüsü. Yüksek sesle, muhtemelen sihirle güçlendirilmiş bir şekilde konuştu.

"Briony Rosewood. Tahminen otuz bin altın."

Briony kum yutuyormuş gibi hissetti. Bu para dört kişilik bir ailenin karnını doyuracak büyüklükte bir çiftlik satın almaya yeterdi. Bu para, denizin öte yakasında, en yüksek derecede büyülu şifa eğitimi veren Heatherly okulunun ücretleri için yeterliydi.

Öldürülmeyecekti. Kimse onu satın alıp sonra da öldürecek kadar aptal olamazdı. Hayır, bu onun için yavaş bir ölüm olacaktı. Belki yıllarca.

Reighven bunu karşılayabileceğini nasıl düşünmüştü?

Bomardi bu tahmine şaşırmayarak kıkırdadı ve Genevieve Trow'un, "Reighven'in o kadar altını var mı ki?" dediğini duydu.

Quill, "Kesinlikle olduğunu düşünüyor," dedi. Sesini Gains'e doğru yükseltti. "Zengin bir adam olmak üzeresin Hap!"

Gains, Briony'yi geldikleri yoldan geri götürürken adımlarında bir sıçrama vardı. Kalenin derinliklerine inen merdivenlerden indiklerinde, bir muhafız esmer bir adamı yanlarından geçirerek merdivenlerden yukarı çıkardı.

"Briony! Briony!"

Didion'du. Adamın yaptığı gibi mücadele edecek gücü yoktu ve adamın ne yapacağını merakla izlemekten başka bir şey yapamadı.

Gardiyanın kollarında çırpınıyor, onu merdivenlerden yukarı sürüklerken adını haykırıyordu.

"Her şey yoluna girecek! Söz veriyorum!"

Briony yol boyunca onun kendisine seslenişini dinledi. Kadınlarla birlikte hücreye geri götürüldüğünde bu sesin zindandaki yankısını neredeyse hâlâ duyabiliyordu.

Her kadının temizlenip akşam için giydirilmesine sadece birkaç saat kalmıştı. Bağlanmışlardı yeni tasmalardı ama ellerinin arasındaki zincir çıkarılmıştı. Briony hücrenin karanlığında emin olamıyordu ama yeni tasmaların parlak metalik olduğunu düşündü. Bazılarına Bomardi tarzında, bedeni dar ve yere kadar uzanan beyaz elbiseler verilmişti. Diğerlerine ise siyah elbiseler verilmişti. Beyazın ne anlama geldiğini tahmin edebiliyordu. Sonra Bomardi savaşçıları ödülleri almak için geldiler.

İlk adam hücreye girdiğinde, iki kadını topladı, avucunu kollarındaki mürekkebin üzerine koydu ve sonra bir geçit çizerek kadınları kendisiyle birlikte sürükledi.

Briony ten temasını not etti.

Üç ya da dört kadını toplamaya gelen ve birkaç erkekleri olduğunu iddia eden birkaç kavgacı halk vardı.

Mümkün olduğunca çok sayıda Eversun yakalayıp satarak kâr elde etmek isteyen avcılardı bunlar.

Reighven içeri girdiğinde Cordelia'yı ve çoğu beyazlar içinde üç kadını daha yanına aldı. Briony, Reighven'in onu nasıl karşılayabileceğini düşündüğü hakkında bir fikir edinmeye başladı.

Sayıları azaldıkça, kısa süre sonra sadece Briony, Larissa ve Larissa'nın babası kalmıştı.

Briony nefesini tutmuş Hap Gains'i izliyordu. Larissa'ya odanın ortasında onlara katılmasını emretti.

Larissa siyah elbisesinin içinde titreyen bacakları üzerinde duruyordu, tüm vücudu titriyordu.

"Buraya gel," diye tekrarladı Gains.

"Baba..."

Briony, Larissa'nın hıçkırıklarla sarsılan bedeniyle ağlamaya başlamasını dehşet içinde izledi.

"Baba, yapma bunu."

Gains onu görmezden gelerek bileklerindeki manşet düğmelerini düzeltti. "Ben senin tek kızınım-"

Gains başını çevirip doğrudan ona baktı, Briony onu son bir haftadır ilk kez böyle görüyordu.

"Benim bir kızım yok," diye hırladı. "Artık yok."

Larissa içinde derin bir yerde nefes alıyor gibi görünürken Briony'nin gözleri irileşti, hıçkırıklarını son bir yudumla sakinleştirdikten sonra geçit için onlara katılmak üzere ilerledi.

Gains Briony'ye döndü. Parmaklarının bir hareketiyle elbisesi vücuduna daha sıkı yapıştı. Kumaş üzerinde titreyerek altın rengine dönüşürken Briony sessizce soludu.

Gains gülümsedi. "Altın kanlı asilimiz."

Briony ona ters ters baktı. Önce Larissa'nın, sonra da onun koluna girdi ve onları karanlığa doğru sürükledi.

BÖLÜM 11

PORTALLAR

HER ZAMAN SİZİ DÜZLEŞTİRİP AYNİ ZAMANDA AYIRIYOR GİBİ HİSSETTİRİR. Gains onu arkasından çekiştirirken, teni dövmesine değerkken, geçidin ortasında onu bırakırsa ne olacağını merak etti. Vücudu nereye gidecekti?

Hedeflerine vardıklarında, Briony'nin gözlerinin karanlığa alışması için iki saniyesi vardı, sonra kolları arkasından sürüklenerek bir sandalyeye oturtuldu. Bomardi mavisi giymiş iki muhafız, tutkal gibi işleyen basit bir büyüyle ellerini sandalyenin arkasına yapıştırdı.

Gains, Larissa'yı sol tarafındaki bir sandalyeye bağladı ve alçak sesle muhafızlara talimat verdi. Briony elleri bağlanmış sandalyeler gördü.

insanlar tüm odayı kaplıyordu.

Burası bir oda mıydı? Yüksek bir tavana baktı, belki üç kat, baş döndürücü bir yükseklik. Podyumlar ve halatların yanı sıra makaralardan sarkan tuhaf şeyler de vardı. Tüm oda bir çember gibiydi.

Yüzlerce sesin uğultusu tavandan aşağıya, onlara doğru süzülüyordu.

Nerede olduklarını biliyordu. Burası Bomardi Sirki'ydi. Babası onları küçükken götürmüştü ve göstericiler ona saçları için mor güller vermişti.

Ve şimdi alkış için dans eden hayvanlardan biri gibi güvertenin altındaydı.

Sağına baktı ve Cordelia'nın birkaç sandalye ötede oturduğunu gördü, gözleri ıslaktı ve yere bakıyordu.

Briony etrafına bakındı. Mahkûmların oturduğu sandalyeler Geniş bir daire çizmeye devam etti ve Didion'un kendisine baktığını fark edince ırkıldı.

Gözleri morarmış ve dudağı kesilmişti. Solunda, çoğu Rory'nin ordusundan olan, aynı görünümde başka adamlar da vardı. Sammy'yi buldu ve çemberin öbür ucundan ona başıyla selam verdiğinde gözleri yaşardı.

Briony kafasını sağa sola çevirerek alabildiği kadar çok şey almaya çalıştı. Çıkışlar, saklanma yerleri, silahlar.

Gains'in dünkü sayımına göre yaklaşık yetmiş mahkûm vardı. Aşağıda onlarla birlikte on dört Bomardi saymıştı ve bunların yarısı yüksek sesle teklif vermeyi planlıyordu.

Bunu buradan yapamazlar. Bir gardiyan

Briony'nin tam önünde, sırtı ona dönük bir şekilde duruyordu. Odayı taradı, tehdit arıyordu.

Yine de çok gençti. Briony'den daha yaşlı olamazdı. Yirmi yaşındaydı. Soluk bir teni ve kara kaşları vardı, bu da onu zayıf yapısının gösterdiğinden daha tehditkâr gösteriyordu.

"Parsons, değil mi?" Larissa solundan seslendi. Bakışları muhafızın ensesindeydi. Adam da ona profilini göstererek karşılık verdi. "Stones, büyümüşsün. Baban nasıl?" Konuşur gibi söyledi.

Briony gözlerini kısarak ona baktı. *Şimdi* gerçekten arayı kapatmanın zamanı mıydı?

"O iyi," dedi Parsons kısaca.

"Trow'ların onun kumar borçlarını silmeyeceğini duyduğuma üzuldüm. Yazık."

Larissa anlayışlı görünüyordu ama Briony bunu anlayamadı. bir sandalyeye bağlıyken ağırlı bir konuyu dürteceğine inanıyordu.

Parsons cevap veremeden, Cohle'un peşinde olduğu bir adam sahne kapısından içeri daldı. Briony onu hemen tanıdı ama adını bilmiyordu. Bomardi'nin en tanınmış şovmenlerinden biriydi.

Şehirlerde,

Gösterilerinin reklamını yapmak için binaların kenarlarına onun yüzünü çizerlerdi. Muhtemelen Rory ve babasıyla birlikte olduğu gün sirkte çalışıyordu, gençti ve yeni başlamıştı.

Adamın delici mavi gözleri sandalyelerin üzerinde gezindi, yüzünde kısa bir süre durdu. Onu tanıyordu. Ayakkabılarına baktı ve elindeki kâğıtlarla oynadı.

"Bomard hizmetleriniz için size teşekkür ediyor, Bay Vein," diye tısladı Cohle, omzuna vurarak.

"Evet, Cohle. Yardım edebildiğime... memnun oldum." Adam kâğıtları karıştırdı ve Briony bunların değerlendirme uzmanının aldığı notlar olduğunu anladı.

Çıglık atmak istedi. Vein bunu durdurabilirdi. Deneyebilirdi. O diğerleri gibi değildi.

Vein sayfalardan birine baktı ve Cohle'a döndü. "Bu bir hata mı? Bu numara mı?"

Cohle gülümseyerek Cordelia'ya başını salladı. "Hata yok. Geleceğin Evermore Kraliçesi. Eğer bunun iyi olduğunu düşünüyorsan Eversun prensesi."

Damar bir sonraki sayfaya geçti ve yüzü soldu.

Briony kaşlarını çattı. Hearst'ler Eversun'ları hücreden almaya gelmemişlerdi. Orion olmayacağını söylemişti. kalp atışları satın alıyordu, ama bu onun hiç kimsesi olmadığı anlamına mı geliyordu?

Satmak mı? Hearst'lerden biri bu gece kalabalığın arasında olacak mıydı?

Larissa'ya baktı. Toven olabilir. Briony yapamazdı. Toven Hearst'ün Larissa Gains'i istemeye gelmediği bir dünya hayal edin. Okuldayken çok yakındılar ve bir zamanlar nişanlanmaları çok yakındı. O zamandan beri neden evlenmediklerine gelince, Briony sadece savaşın belirsizliğinin genç Bomardi'yi birliktelik kurmaktan alıkoyduğunu varsayabilirdi, tıpkı Rory ve Cordelia evliliği ertelemişti.

Cohle, diğer Bomardi'nin dikkatini çekerek, "Yerlerimizi almamız gerekiyor, Bay Vein," diye anons etti. Elini uzattı ve Vein elini tuttu. "Sirk sizindir."

Briony, Gains ve diğerlerinin Cohle'u takip ederek dışarı çıkışını izledi. Reighven onun yanından geçerken parmak uçlarını bir omzunda gezdirdi, köprücük kemiğinin altına daldırıp geçti. Gözlerini yerden kaldırabildiğinde başını kaldırıp Parsons'ın kendisinden uzaklaştığını gördü.

"Evet, bütün hafta boyunca ilgi odağı oldu," dedi Larissa Parsons' a. "Herkesin gözü onun üzerinde." Larissa aniden kollarının izin verdiği ölçüde öne doğru eğildi. "Ve ne kadar para kazanacağının tahmin edildiğini duydun mu? Ne için?" dedi yüksek sesle fısıldayarak, sanki Parsons'la aralarında bir sır varmış gibi. "Otuz bin altın."

Bu Parsons'ın dikkatini çekti. Briony, Larissa'nın tahmini fiyatını nereden duyduğunu bilmiyordu ama bunun bir önemi yoktu. Parsons omzunun üzerinden bakmak için döndü, dudakları numaradan ayrılıyor.

Bir zil çaldı. Ven boğazını temizledi ve odanın ortasına doğru ilerledi. Satışını yapmak üzere olduğu insanların varlığını görmezden gelmeye odaklanmış görünüyordu. kolaylaştırır. Tavandaki bir daire açıldı ve üzerinde Vein'in bulunduğu bir platform yükselerek onu seyircilerin üzerine kaldırdı.

Bir sahne ışığı ona vurarak gülümsemesini ve gösterişli adımlarını ateşledi.

Tiyatro kükredi ve Briony bunun baskısıyla sıçradı. Binlerce insan.

Platform yükselişini tamamladı ve tavan tekrar kapandı.

"Hoş geldiniz!" Vein'in güçlendirilmiş sesi kalabalığın üzerinde dönerek sahnenin altına kolayca ulaştı. "Hoş geldiniz. Yerlerinize oturun, bayanlar ve baylar!"

Briony'nin kalbi alkışlarla birlikte gümbür gümbür atmaya başladı.

Birkaç sandalye ötedeki kadınlardan biri hiperventilasyona başladı. Başını dizlerinin arasına eğdi, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu, ağzı sonuna kadar açıktı. Muhafızlardan biri onu kontrol etmeye gitti ve ayağa kaldırdı.

Vein açılış konuşmasına başladı. "Bu gece Bayan Mallow'un varlığıyla onur duyuyoruz. Sonsuza dek hüküm sürsün."

Briony ürperdi. Mallow yukarıdaydı. Bağırışları ve alkışları dinlerken Briony, Bomard onu en yüksek teklifi verene satarken Mallow'un kara gözlerinin tünellerini hayal etti.

Damar, Mallow'un gücünü ve Bomard'ın tüm Moreland kıtasını yönetme hakkını işaret ederek gelecek günler hakkında propagandaya başladı.

Muhafızlardan ikisi gözlerini kaldırmış, Vein'i dinliyordu. Diğerleri ise odanın karşısındaki adamların etrafında dolanıyordu.

Bela bekliyordu.

"Ve o bir bakire," dedi Larissa. Briony ona ters ters baktı, Neden hâlâ bu konuda ısrar ettiğini merak ediyordu. Larissa sandalyesinde rahatladı ve ona baktı. "Birinin *bunu* yatak odasında ne için isteyeceğini anlayamadım, ama kan?" Larissa ısıklık çaldı.

Parsons dinlemek için başını çevirdi.

"Bakireler için sadece beş bin daha istediler ama ben olsam daha fazlasını isterdim. Haftada bir kez kanını akıttığınızı düşünün, tabii ki onu öldürecek kadar değil ama sağlıklı bir miktarda. Burada karaborsada ne kadar eder? Beş yüz altın mı?" Larissa gülümsedi. "Matematiğim hiçbir zaman iyi olmadı ama bunu bir yıl boyunca haftada bir kez yapsan? İki yıl mı?"

Briony ona bakakaldı. Nereye varmaya çalışıyordu bu?

Üstlerinde, Vein devam etti. "Bu gece açık artırma için yetmiş dört lotumuz var," diye cömertçe duyurdu. Kalabalık patladı. Odanın diğer ucundaki Didion sandalyesini çekiştiriyor, ellerini sandalyeye yapıştıran büyüyle savaşıyordu.

"Bayanlar ve baylar, her bir parçayı teker teker sahneye getireceğiz. Burada beş üzerinden sihirli güçlerinin bir ölçüsü var. Tüm lotlar olduğu gibi satılacaktır. Kazanan teklif sahipleri ödemeyi ayarlamak için en sonunda Gains ile koordine olacak. Geceye doğru bir başlangıç yapalım," diye bağırды Vein. "Bir Meers ile."

İki muhafız Sammy'yi platformun onu yukarı kaldıracağı merkeze çekmek için harekete geçti. Tavanda bir kapak açıldı.

Briony'nin kalbi yerinden fırladı. Açık artırma başlıyordu.

Larissa şaşkırmamıştı. "Ee, Parsons," dedi. "Teklif vermiyor musun? Onun yerine burada bizimle mi takılıyorsun?" Mırıldandı. "Bu doğru görünmüyor."

Sammy'nin elleri arkasında kenetlenmişti, gözü morarmış ve topallıyordu. Ortadaki çembere doğru itildi ve sahne onunla birlikte yükseldi.

"En azından Bayan Mallow'a verdiğin hizmet için sana ödeme yaptılar mı?" Larissa sordu.

"Konuşmayı kes," diye tersledi Parsons onu. Onlarla yüzleşmek için döndü. "Yoksa sizi susturmak zorunda kalacağım."

Larissa sırtıırken Briony ikisinin arasına baktı.

"Sadece bunun utanç verici olduğunu düşünüyorum.

Hepsi bu," dedi Larissa.

Yukarıda, Vein Sammy'nin kataloğunu okudu. "Otuz bir yaşında. Evermore'lu General Meers'in oğlu."

Kalabalık tısladı.

Parsons'ın gözleri Briony'ye kaydı, dudakları verdiği bir kararla gerilmişti. Ona bakışıyla Briony'nin nabızı hızlandı. Sanki cam bir kutunun içindeki bir elmas gibiydi.

"Okulda savaş ve strateji üzerine uzmanlaştım, yani bu Heartspring, Bomard'ın ordusundaki biri için mükemmel olurdu. Büyüsünün gücü beş üzerinden dört olarak ölçüldü. Çok etkileyici."

Parsons diğer muhafızların pozisyonlarına baktı. Neredeyse hepsi yukarıya bakıyor, açık artırmayı dinliyordu. Hızla harekete geçti.

"Açık artırmayı iki bin altından başlatalım."

Parsons'ın parmaklarının bir hareketiyle Briony'nin elleri tahta sandalyenin arkasındaki yerlerinden kurtuldu. Briony ona karşı koyamadan, Parsons'ın eli kolundaydı ve onu ayağa kaldırdı.

Larissa ayaklarının üzerinde öne doğru eğildi, tahta sandalye arkasından havaya kalktı ve bir hırıltıyla vücudunu Parsons'a doğru savurdu. Uçu de yere düştü, sandalye etraflarında parçalandı. Briony'nin kafası yere çarptı.

Parsons bağırdı.

Gözlerini açtığında kafatası ağrıyordu. Larissa'nın elleri hala kırık tahta sandalyenin parçalarıyla havadaydı.

onlara yapıştı. Çığlık atarak onları Parson'ın boynuna ve göğsüne kazık gibi sapladı.

Parsons boğulurken ve kan fokurdarken Briony dehşet içinde baktı. Larissa ona dişlerini gösterdi. "Git, seni aptal!"

Ayağa fırlayan Briony koşmaya başladı.

Odanın her yerinde kıymıklar kopuyordu. Homurdanmalar ve bağırışlar.

Muhafızlar ne olduğunu anlayınca küfredip dağıldılar.

Briony çemberin dış kenarına doğru koşarken başı yere çarptığı için dönüyordu. Önünden geçtiğı her sandalye çatlayıp parçalanırken bir çıkış aradı.

Yerde.

Larissa Gains'in peşinden giden yetmiş dört mahkûm ve onları durduracak sadece bir avuç gardiyan.

Cordelia'nın yanından geçerken, onun yumruklarında sertleşen tahta parçalarının gardiyanlardan birine vurduğunu gördü. Jellica Reeve sandalyesinin büyük bir kısmını hâlâ bir araya getirmişti ve onu koşan bir muhafızın kafasına savurarak onu geriye düşürdü ve üzerine tırmanarak tahtayı ona çarptı. Diğer muhafızlar önce adamları zapt etmek için hızla harekete geçti.

Vein'in sesi yukarıdan aşağıya süzüldü. "Bir tür ... kargaşa. Endişelenecek bir şey yok-"

Büyüler uçuşmaya başladı. Biri Briony'ye çarptı ve Briony dış duvara doğru uçarak omzunu patlattı, mide bulandırıcı bir şekilde. Hiç ses çıkarmadan bağırdı.

Biri onu çıkık kolundan tutup kaldırdı ve ellerinden kurtuldu. Başındaki kesikten gözlerine kan damlıyordu ve omzundaki acı onu kör etmişti.

"Briony!" Didion'dı. Onu çıkış olduğunu umduğu bir yöne doğru çekti.

Koşan ayak sesleri yukarıdaki sahneden gürledi ve sonra Bomardi oradaydı, büyüler yapıyor ve kalabalığı yarmak için mahkûmları kenara atıyorlardı. Reighven'in öfkeli hırıltısını tanıdı.

Havada yoğun bir büyü kokusu vardı. Cızırtısı burun deliklerini yakıyordu. Sadece birkaç adım atmışlardı ki Didion çığlık atarak onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. Biri ona çarptı ve birbirlerinden ayrıldılar.

Cohle bağırarak emirler yağdırdı ve Gains zapt edilmiş bedenleri düzene sokarak Briony'ye ulaşmaları için bağırды.

Bir çift kol arkadan beline dolanarak onu geriye doğru çekti. Kadın tekme attı ve adam onu yere düşürdü, dirseği yere çarptı. Briony'yi tekrar saran kolların aynı kollar olup olmadığından emin değildi.

Yukarı çekildi, bir kolu omuzlarına dolanmış, diğeri kalçalarına sarılmış bir adamın göğsüne doğru tutuldu. Havayı tekmeleyerek sessizce çığlık attı. Adam onunla birlikte hareket ederek onu sürükledi.

Onu alıyor muydu yoksa geri mi getiriyordu?

Hava kan ve çam kokuyordu ve başı zonkluyordu.

Kapıya doğru sürükleniyordu.

Yakınlarda Gains'in sesini duydu ve onu tutan adam döndü.

"İyi iş, Hearst."

Gains onu bayıltmadan önce kendisini saranın Toven'ın mı yoksa Orion'un mu kolları olduğunu merak edecek kadar zamanı vardı.

* * *

Başı yarıldı ve acıya karşı gürültüsüzce nefes aldı.

Gök gürültüsü kafatasını sarsarak geçti. Gözlerini kırıştıtararak açtı ve kendini karanlık, dairesel bir odada buldu. Bir tokmak sesi duydu ve nerede olduğunu anladı.

Briony'nin iki yanında iki muhafız vardı ve onu kendi başına ayağa kalkana kadar çeğiştiriyorlardı. Onlardan biri tarafından kendine getirilmişti. Dönüp baktı ama bulduğu tek şey kırık sandalye ayakları ve kurumakta olan kandı.

Etrafına bakmak için döndüğünde omzunu çekti, yeni sıfırlanmıştı. Sahne arkasında bir ayna buldu, ortasından kırılmıştı ve yüzündeki kanı temizlediklerini gördü. Beyin sarsıntısının iyileşip iyileşmediğini anlayamadı. Midesi bulanıyor ve başı dönüyordu ama bunlar başka şeylerin belirtileri de olabilirdi.

Başını arkaya yatırdı ve tavanın diğer tarafında sahnenin bulunduğu yere baktı. Yukarıdan gürültülü bağrışmalar geliyordu.

"Locklin, hepimiz biliyoruz ki sende o kadar altın yok!"
Vein'in sesi kulaklarındaki uğultuyu bastırdı. Seyirciler güldü.
"Bayan Hardstark için sadece ciddi teklifler var, bayanlar ve baylar!"

Briony'nin dizlerinin bağı çözüldü ama muhafızlar onu destekledi. Hasta olacaktı.

Cordelia açık artırmaya çıkarılıyordu. Sonra da o.

Kaçırmıştı. Bütün müzayedeyi kaçırılmıştı. O herkesin nereye gittiğini asla bilemeyecekti. Phoebe'nin, Katrina'nın, Didion'un ya da Sammy'nin nereye gönderildiğini. Elinden geldiğince bilgi toplamak ve onları bu hayatta tekrar görmeyi ummak zorunda kalacaktı.

Tokmak vurulduğunda tavana baktı.

"Satıldı!" Seyirciler patladı. "Cordelia Hardstark, merhum Rory Rosewood'un aşkı, Riann Cohle'a yirmi sekiz bin beş yüz altına satıldı!"

Karnı guruldadı.

Ne kadar çok para. Çılgınca bir miktar. Gerçekten de biçilen fiyatı -otuz bin altından fazla- bulabilecek miydi?

Kalabalıktan gelen gürültü onu bir an için sağır etti ve sonra beyin sarsıntısının iyileşmediğini anladı.

Tavanda bir daire açıldı ve Cordelia aşağıya doğru inmeye başladı. Beyaz elbisesi kırmızıya boyanmıştı ve benek benek parlayan yüzü donuktu.

Briony tavandaki delikten Cohle'un öne çıktığını, ince dudaklarıyla kalabalığa sırttığını gördü. Damar bir tabanca çıkardı.

Cohle uzatılan kalemi aldığında bağırışlar daha da şiddetlendi.

Platform onu aşağı indirirken Cordelia kolunu salladı ve Cohle parşömene imzasını atarken yüzünü buruşturdu. Kollarındaki damga sahipliklerini yansıtacak şekilde değişmeliydi.

Cordelia'nın kolunda bir zamanlar Reighven'in imzası vardı, şimdi Cohle'un adını taşımalıydı.

Cordelia ona gittikçe yaklaştıkça Briony'nin başı dönüyordu. Kaçırdığı bir şey olup olmadığını merak etti. Farklı yapabileceği bir şey olup olmadığını.

Belki de Anna onlara saklanmalarını söylediğinde saklanmalıydılar. Belki de Katrina'nın zindanda ölmesine izin vermeliydi.

Belki de herkesin inancını Rory'nin etrafında toplamamalıydı. Belki de onun savaşa gitmesine hiç izin vermemeliydi.

Belki de onun yanında olmalıydı.

Cordelia'nın alt dudağı birinin kurumuş kanının altında titrerken Briony'nin orada durup beklediğini gördü ve Briony tek gerçek hatasının Reighven'ı zindan koridorlarında öldürmemek olduğuna karar verdi.

Önce Reighven'ı, sonra Gains'i öldürmeli, sonra da hâlâ hayatta olan kim varsa alıp kaçmalıydı. Katrina'nın ölmesine izin vermeliydi. Muhtemelen en iyisi bu olurdu.

Cordelia muhafızlardan kaçarak Briony'nin kollarına koştı. "Seni bulacağım, Briony. Her şey bitmedi."

Muhafızlar Cordelia'yı geri çektiler ve Briony son kez Cordelia'nın yüzüne baktı.

Briony sessizce, "*Yalnız değilim*," diye cevap verdi.

Muhafızlar Cordelia'nın kollarını tuttular ve Cordelia sahne arkasındaki kapıdan geçerek gözden kayboldu.

"Ve şimdi... büyük finalimiz."

Gözlerini kırıştıtarak odaklanmaya çalıştı. Orada olması gerekiyordu. Belki de bu gün bittiğinde geçirdiği sarsıntı yüzünden uyuyakalacak ve bir daha uyanamayacaktı.

Muhafızlar onu platforma itti. Sahne yükselmeye başladı ve kalabalığın kükremesi sanki canlı bir

şey. Vein bağılıyor, onları kışkırtıyordu ama kendisine çarpan ışıklara karşı sadece gözlerini kısıbiliyordu.

Sahne yükselişini tamamlarken ayaklarına baktı. Altın rengi elbisesi parılıyordu.

Sirk doluydu. Balkon üstüne balkon. Seyircilerin tam çemberini görmek için döndü. On binden fazla insan olmalıydı ve Briony, Mallow'un şimdiden bu kadar hevesli takipçisi olduğunu düşünerek umutsuzluğa kapıldı. Bu insanlardan kaç tanesi savaşın sonuna kadar pusuda beklemişti? Ve şimdi buradaydılar.

Gürültü uzun süre devam etti. Gözleri zemin katta, ön sıraların çoğunu dolduran Bomardi'ye takıldı. Bazıları ayaktaydı, bağııyorlardı. Bazıları oturmuş, birbirleriyle fısıldaşıyor ve sahneyi işaret ediyordu.

Kalabalığı taradı. Mallow, Bomard'ın Koltuğu için ayrılan locada oturuyordu. Briony'ye sanki bir topun üzerinde dengede durmaya çalışan bir filden farksızmış gibi bakıyordu. Gains önde, Reighven onun yanındaydı. Cohle ve Quill. Orion Hearst'ün gri buklelerini bulamadı.

"Tamam, tamam! Pekâlâ!" Vein güldü, sesi yine eski performansını sergiliyor gibiydi. "Heyecanlı olduğumuzu biliyorum. Bazılarımızın test edecek yeni bir güç kaynağı var."

Bomardi kıkırdarken Briony gözlerini Vein'e kaydırды. Her şey onu baştan çıkarmıştı. Enfekte olmuş. Onun gözleriyle karşılaştı ve hızla başka tarafa baktı.

"Bu akşamki son lotumuz," diye teatral bir şekilde duyurdu. Ekspertiz notlarını okudu. "Briony Rosewood." Tıslama. "Eversun doğumlu." Yuhalama. "Evermore'un altın kanlı prensesi." Alay. "Katil Rory'nin kız kardeşi ve Bayan Mallow'un düşmanı."

Tekrar ayağa kalkmış, Bomard'ın Koltuğu adına bağııyorlardı. Serin bir banyo gibi kendisini yıkamasına izin verdi.

Sadece bir kişi tüm salon boyunca hiç kıpırdamadan oturdu. Sol koridorda dört sıra geride. Sahne ışıkları onu kör etmişti.

yüzünü görmek.

"Bayanlar, baylar," diye mırıldandı Vein. Barış çağrısı yapmak için ellerini kaldırdı. "Henüz açık artırmaya başlamadım."

Işıklar çok sıcaktı.

Hâlâ sosyalleşmeyen yalnız kişiye odaklandı.

Belki de kendi payına çoktan teklif vermişti ve şimdi sadece sirkte bir gecenin tadını çıkarıyordu.

Damar notunu okudu. "Bildiğiniz gibi, tıpkı Bayan Phoebe Rosewood gibi, bu kalp pınarı da altın kanla akıyor. Rosewood soyunun kalkan büyüğü ve koruma büyülerine karşı bir eğilimi vardır. Bu altın kalp pınarına bağlanan kişinin, Bomard'daki herkesin ne yapacağını bildiğinden daha fazla kalkan büyüğüyle dolup taşıacağı teorisini ortaya atabilirim."

Briony ona baktı. Bunun doğru olup olmadığını ya da Bomardi'nin yaptığı gösterinin bir parçası olup olmadığını bilmiyordu. Onu satın alan Bomardi büyüğü kalkanını da alacak mıydı?

güçlü mü?

Vein devam ederken sesi alçaktı. "Bayan Rosewood, ölçtüğümüz sihirli güç skalasında beş puana en yakın değeri verdi."

Odadan meraklı bir mırıltı geçti. Mallow başını öne eğdi.

"Ve eğer merak ediyorsanız..." Sesi alçaldı. "Bunun için fazladan beş bin olacak."

Akustik, fısıldanan ilginin uğultusuyla titredi. Yalnız Bomardi bir bacağını diğerinin üzerine atmaktan başka bir şey yapmadı.

"Bayan Mallow," dedi Vein kalabalığın arasından. "Açık artırmaya on beş bin dolardan başlamak için izninizi alabilir miyiz? altın?"

Mallow elini cömertçe sallarken bakışları Briony'nin üzerinden hiç ayrılmadı.

Elli el havaya kalktı, parmak uçlarından çıkan turuncu alevler Vein'in dikkatini çekti.

Briony yutkundu ve Reighven'in tembel bir el kaldırdığını görmek için aşağı baktı.

Eller sadece zemin katta havaya kalkıyordu, bunu fark etti. Belki de balkonlar için seyirci bileti satmışlardı. "Seni biraz ayıklayalım, olur mu?" Damar espriyi patlattı.

"On altı bin."

Sadece beş el kalktı.

"On altı beş. On altı beşe atlıyoruz, bayanlar ve baylar," diye başladı Vein.

Ellerin yavaşça inişini izledi, Reighven ve Cohle birbirlerine ayak uyduruyor, küçük oyunlarına gülüyorlardı.

Dizleri titriyordu ve yakın zamanda tekrar yemek görüp göremeyeceğini merak ediyordu.

"On sekiz bin altın. Duyuyor muyum- Evet efendim, on sekiz bin. Peki ya on sekiz beş?" Reighven'ı işaret etti. "Reighven'a on sekiz beş. Birkaç kişi daha var. On dokuz?"

Gözlerinin donmasına izin verdi, kıpırdamayan Bomardi'yi izliyordu. Kıpırdamadan oturuyordu, bir eli kalçasında, diğer eliyle başını destekliyordu. Genç görünüyordu. Geniş omuzlu. Uzun boylu. Briony onu tanıdıkça ürperdi. Tembel duruşunu ve uzun parmaklarını yakından tanıyordu.

"On dokuz beş mi? Evet, on dokuz beşten Quill'e. Var mı-?"

"Yirmi beş bin," dedi gergin bir ses. İlk üç sıradaki herkes dönüp o sese bakarken Briony gözlerini kırptırdı. yalnız bir adam. Elini kaldırmış ve parmak uçlarından bir işaret fişeği çıkarmıştı. Ona bakarak sesini mi çağırmıştı?

Fısıltılar ve karıştırmalar. Cordelia'nın az önce bundan biraz daha fazlasına satıldığını biliyordu.

"Ee, evet. Yirmi beş bin ila ..."

"Yirmi altı," diye hırladı Reighven, genç adama ters ters bakarak.

"Yirmi altı beş," dördüncü sıradan.

"Yirmi yedi."

"Yirmi yedi beş."

"Yirmi sekiz!" Reighven dördüncü sıradaki adama sinirlenerek bağırırdı.

Sesi sanki para onun için hiç önemli değilmiş gibi "Yirmi sekiz beş" diye çıkan adama. Bazı ışıklarda gözlerinin maviyle beneklendiğini bildiği adam. Uzun parmakları sınıfta kalemini şimdi olduğu gibi döndüren adam, havayı topluyor ve alevler üretmek için kıvılcım çıkarıyordu.

Reighven tereddüt ederek Vein'e baktı. "Yirmi dokuz."

"Yirmi dokuz beş."

Ve bir açık artırma olduğu ve açık artırmaya kendisinin de katılacağı düşüncesi uyuşmuş bilincinden süzüldü. birkaç dakika içinde biri. Ve Toven

Hearst teklif veriyordu.

Salonda uğultu vardı. Kalabalığın çoğu Hearst'ün Lag Reighven'a karşı parasını ortaya koyduğunu anlamıştı.

"Otuz," dedi Reighven, sanki bir iskambil oyununu bitirmiş gibi kararlı bir şekilde.

"Otuz bin beş yüz," diye mırıldandı Toven.

Fısıltılardan oluşan bir dalga. Briony ayaklarına baktı, ayakkabılarının üzerinde temizlemeyi unuttukları kan lekelerini buldu.

"Otuz bir bin mi duyuyorum?" Vein tekrar konuşarak sordu.

Reighven'ın eli havaya kalktı. Toven'inki de onu takip etti.

Reighven çok kibirliydi, ona parasının yeteyeğine dair inancı o kadar sağlamdı ki. Ama bunu destekleyecek altını yoktu. Var mıydı?

Kanı dondu.

Cordelia. Cordelia'nın yirmi sekiz bin altını artık Reighven'a aitti.

Ve Katrina'ya. Ve yakaladığı diğer kadınlara.

Birkaç bakiresi olduğu için artık harcayacak çok parası vardı.

"Otuz iki bin," diye bağırdı içlerinden biri ama Briony başının çarpmasına, omzunun ağrmasına odaklanmıştı.

Teklifler yükseldikçe Toven Hearst'ü düşündü.

Onu son gördüğünde ne kadar tehlikeli bir adam olduğunu kanıtlamıştı.

"Otuz üç bin," dedi Toven.

Onu bir ormanın içinde kovalamış, onunla oynamış, bir hayvan gibi gütmüştü.

"Otuz üç beş," diye tısladı Reighven.

"Otuz dört."

"Otuz dört beş."

Evermore'da bir söz vardı: *Elini sıkmış olan iblis, sıkılmamış olandan daha iyidir.* Hangi iblisin daha iyi olacağını bilmiyordu. Reighven onun büyüüne olduğu kadar bedenine de sahip olmakla ilgileniyordu ama Toven... Yıllar önce onu dansa kaldırdığında ne demişti?

Ne de olsa odadaki en iyi şeye sahip olmaya alışkınım.

Bütün bunların bundan ibaret olduğunu umabilir miydi?

"Otuz beş bin," dedi Toven yine bacak bacak üstüne atarak.

"Senin için biraz dikleşmeye mi başladı, whelp?" Reighven ayağa kalktı ve

dördüncü sıraya baktı. "Tereddüt mü ediyorsun?"

"Benim için dik mi?" Toven güldü. "Bu kadar yüksekten sayabilmene şaşırdım."

Reighven tekrar sahneye döndü. "Kırk beş bin altın."

Briony tıslamayı dinlerken yutkundu. Toven'a baktı, hareketsiz ve sessizdi.

"Babam sana mirasın ne kadarıyla oynaman için verdi, evlat?" Reighven ona sırtarak karşılık verdi.

Briony de aynı şeyi merak ediyordu. Orion Hearst Bomard'ın en zengin adamıydı ve miras yasaları Toven'ın mirasın bir kısmına erişebilmesini gerektiriyordu... ama bu miktara yakın mıydı?

Mallow kıpırdandı ve Briony'nin dikkatini çekti. Koyu renk gözleri Toven'ın üzerindeydi ve onu değerlendiriyordu.

Ven boğazını temizledi ve "Kırk beş bin duydum. Ben kırk altı bin mi duyuyorum?"

Toven'ın eli havaya kalktı. Turuncu kıvılcımlar.

"Bütün gece devam edebilirim, Hearst," dedi Reighven kollarını iki yana açarak. "Bir süredir servetimi kazanıyorum ve bu akşamki lotlarımdan az önce elli iki bin kazandım."

"Elli üç bin," diye mırıldandı Toven.

Reighven güldü ve Vein'e döndü. "Elli beş." "Altmış." Toven'ın sesi çatallaştı.

"Altmış bir." Reighven sırtıttı, sarı çarpık dişleri ona doğru parlıyordu.

Sarsıntıdan mı, sahne ışıklarından mı, yoksa geleceğin üzerine çökmesinden mi emin değildi ama ciğerleri hava almak için yalvarıyordu.

Bunun olacağını biliyordu. O olacaktı Reighven ile ayrılmak. Bir haftadır zihinsel olarak hazırlanıyordu.

Toven Hearst'le gerçekten daha iyi olup olmayacağını bilmiyordu ama şimdi, "Altmış iki," demeden önce tereddüt ederken, keşke hiç atlamasaydı, diye düşündü. Artık hep merak edecekti.

"Altmış beş bin," dedi Reighven kıkırdayarak.

Vein beklerken onun yanında bembeyaz kesilmişti. "Altmış beş bin diye duydum," dedi sonunda. Kalabalık dönmeye başladı, fısıltılarla uğulduyordu. "Altmış altı mı duyuyorum?"

Ona bakmaya cesaret edemedi. Bakarsa, omuzlarını tutuşunda kararsızlık görebileceği fikrine dayanamadı. Belki de okuldayken yaptığı gibi, bir soruna dalmadan önce omuzlarını geriye atıp duruşunu yeniden ayarladığında düşüncelerini tahmin edebilirdi.

"Altmış beş bin bir kerede gidiyor."

Ya da iksirler dersinde kara tahtaya bakıp başını yana eğdikten sonra aniden

Kalem, hızlı davranmazsa kaybolacakmış gibi düşüncelerini not alıyordu.

"Altmış beş bin iki kere gidiyor."

Ya da üçüncü yılda, aniden ona ödeme yapmayı bıraktığında onu kızdırmak için bile dikkatini çekmezdi. Sadece kendini kapattığında ve sadece en garip durumlarda onunla kavga edebilir ya da sadece göz teması kurabilirdi.

Tokmak vuruldu.

Dünya çatırdayarak açıldı ve şiddetli bir ses lav gibi kulaklarına doldu.

Reighven koşarak sahneye çıkıp Vein'le ortada buluştuğunda gözleri ayaklarının üzerindeydi. Parşömen. Sol kolunda bir yanma. Ve sonra saçlarına inen bir yumruk başını geriye doğru sürükledi.

Reighven oradaydı ve ona sırtıyordu.

Onu itti ve kalabalık buna bayıldı.

Mallow ayağa kalktı, sanki bir bis istermiş gibi diğerleriyle birlikte alkışladı.

Gains ön sırada, kaymağı yiyen kedi gibi gülümsüyordu.

Briony artık sesleri ayırt edemiyordu. Kulaklarına çok fazla şey geliyordu.

Platform alçalıp onu sahne arkasına götürürken son bir kez bakıp kalabalığın ayakta olduğunu ve dördüncü sıradaki bir koltuğun boş olduğunu gördü.

İKİNCİ BÖLÜM

Moreland'm en yüce kralına,

Bir sihirbazın bağ kurabileceği en güçlü aşınayı bulma isteğiniz beni çok etkiledi. Ejderhalar elbette çok sevilirler ama huysuzdurlar. Kendi sihirlerine sahiptirler ve insandan doğdukları için bir tanıdık çağırmak istemeleri doğaldır.

Size ve sarayınıza sunmayı çok istediğim yeni bir teorim var. Sizi tükenmeyen bir büyü kaynağı vaadiyle ikna etmek istiyorum.

Bu sihri sunmak için iki hafta içinde mahkemeye geleceğim ve umarım buna açık bir zihinle yaklaşırsınız.

*Saygılarımla,
Gio Vindecci*

-MORELAND KRALI TOMAS'A YAZILAN MEKTUPLARDAN, KAYITTAN SONRA
1514 YILI CIVARI, 1 BV YILI OLARAK DA BİLİNİR (VINDECCI'DEN ÖNCE)

BÖLÜM 12

Yedi Yıl Önce

OKULDA İKİNCİ YIL ÇOK FARKLIYDI, artık Rory ve Cordelia utangaç bakışlar atıyordu. Ve daha fazlası.

Briony'nin baktığı her yerde el ele tutuşuyor ya da güneşin altında birbirleriyle oturuyor, hatta Briony'nin kardeşiyle *paylaştığı* süitte doyumsuzca öpüşüyorlarmış gibi görünüyordu.

Briony, Didion'un onu üst kattaki odasına götürmek istemesi dışında giderek daha fazla yalnız kalıyordu. Bir gün dersten sonra onu öpmesine izin vermişti ve sorun olmamıştı. Ertesi gün Didion onu tekrar öptüğünde, Toven'ın sözleri *aklındaydı* - *İkinci sınıfta gerçekten kimsenin ellerini kendine sakladığını düşünüyor musun?*

Kız uzaklaştığında yüzünde mahcup bir gülümseme vardı ve Briony bunun hoş olduğunu düşündü. Ancak Ertesi gün bir an önce odasına dönmesi gerektiğine dair bir bahane uydurdu ve orada biraz daha fazla zaman geçirdi.

Eversun okulunda, Bomardi dağlarının soğuğu uzak bir hatıraydı. Okul bir gölün üzerindeydi ve Tıpkı komşu Claremore Kalesi gibi kireçtaşından yapılmıştı. Arazi, Bomardi okulu gibi yukarı doğru değil, dışarı doğru yayılıyordu. Briony'nin odası mükemmel bir göl manzarasına sahipti ve pencereden dışarı bakıp suyu görmek ona büyük bir huzur veriyordu.

Ta ki yaz dayanılmaz sıcakıyla gelene kadar. Ve Bomardi çocukları penceresinin altındaki iskeleyi kullanmaya başladılar.

iç çamaşırlarına kadar soyunup suya atlamak için.

Briony bir öğleden sonra matematik dersine konsantre olmuştu ki, tanıdık, derin bir bariton sesin penceresine doğru geldiğini duydu. Derin bir nefes aldı ve bu hafta her öğleden sonra yaptığı gibi onları görmezden gelmeye çalıştı.

Ama sonra Toven Hearst'ün içten kahkahası ona doğru gürlledi ve kitabını kapatıp penceresine gitti, görünmemek için kenarda durmaya dikkat etti.

Finn Raquin ve Collin Twindle çoktan suya girmiş, su sıçratıyor ve yüzüyorlardı. Liam Quill botlarıyla boğuşuyordu. Toven ise gömleğini omuzlarından yeni sıyrıyordu, sırtı bu hareketle dalgalanıyordu.

Briony bıkkınlık içinde içini çekti. Bu konuda bir şey söyleyemezdi, çünkü bunun *onun* penceresi olduğunu bilselerdi, muhtemelen dikkatini dağıtmak ve onu kızdırmak için daha da yaratıcı yollar bulurlardı.

Liam pantolonunu çıkarıp beceriksizce suya atlarken, Toven'ın elleri kemerine gitti ve acele etmedi. Pantolonunu çıkardığında, tecrübeli bir yüzücü gibi suya dalmadan önce rıhtımda düzgünce katladı.

Saçları ıslakken daha koyuydu.

Briony güneş ışığının omuzlarındaki su damlalarından süzülüşünü kabul etmek istemediği kadar uzun süre izledi.

Sonunda kendini pencereden çektiğinde, odasından dışarıdaki sesleri engellemek için sağır edici bir büyü yaptı.

Ertesi hafta derslerden sonra ödevlerini dışarıda yaptı ve gölün etrafındaki sık ağaçların arasından en sevdiği ağaca doğru ilerledi. Gölün üzerinde yalnız bir söğüt ağacı vardı. Gölün batı yakasında, dalları her yana sarmaşıklar düşüren, neredeyse ağacı tamamen çevreleyen bir ağaçtı. Dışarısı ılık olduğunda orada kitap okumayı çok severdi.

Ancak şimdi, yaklaşırken, ağacının dibinde oturan ve elinde kendi kitabı olan birini gördü.

Briony kalın bir meşe gövdesinin arkasına eğildi ve sarkık dalların arasından baktı.

Toven Hearst. Tabii ya.

Söğüt ağacının gövdesine yaslanmıştı, kucağında bir kitap vardı ve yakası açıktı. Ayakkabıları çıkarılmıştı ve çorapları farklı renkteydi.

Nedense Briony'yi geceleri uyutmayan şey, şatoya kadar yürüdükten sonra odasında kitap okumaktan vazgeçtiği çoraplardı. Acaba

Renklere ve desenlere karşı kör müydü? İç çamaşırları konusunda tembellik mi ediyordu? Briony bunu anlayamadı ve bütün gece dönüp durdu.

Bir hafta sonra yazın en sıcak günü geldi. Briony sıcaklığı severdi ama bu kadarı da fazlaydı. Sırılsıklam olmuştu.

Ağacına ulaştığında nefes nefese kalmıştı ama bu sefer çıplak ayaklarla karşılaşmıştı.

Briony homurdandı ve yaprakları itti.

Toven Hearst sırt üstü uzanmış, kitabını yüzüne kapatmış uyukluyordu. Çıplak olan tek şey ayakları değildi.

Gömleği bagajdaki bir düğümden sarkıyordu ve karnı ile göğsünün genişliği Briony'nin incelemesi için oradaydı.

"Hayır," dedi Briony. "Git buradan."

Adamın eli yukarı uzandı ve kitabı yüzünden kaldırdı.

"Affedersiniz."

"Bu benim ağacım," dedi Briony, hâlâ nefesini tutarak. "Git buradan."

Adam soluk bir kaşını kaldırıp ona baktı. "Senin ağacın mı? Adını ona sen mi kazıdın, Rosewood?" Adamın gözleri alaycı bir şekilde büyüdü. "Oh, doğru ya. Bu konuda yetenekli olan kardeşindi.

"Adını ağaçlara kazıyordu, değil mi?"

Briony, Toven'ın sırrını bildiğini hatırlatınca kızardı.

"Kardeşimi güçlendirdiğimi kimseye söylemeyi düşünüyor musun, yoksa okulun geri kalanında benimle alay mı edeceksin?"

"Belki de sana şantaj yapmak için mükemmel bir fırsat bekliyorumdur." Kitabı tekrar gözlerinin üzerine koydu ve kollarının üzerine yaslandı.

Öfkelendi. "Ağacı ilk hafta buldum. O benim. Gitmek zorundasın." Sesinin son derece huysuz çıktığını biliyordu ama elinde değildi.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Buraya ilk ben geldim," dedi, sesi kitabın arkasında boğuklaşarak.

Adam orada, göğsü çıplak ve rahat bir şekilde uzanırken, kadın onu bir tehdit olarak görmediğini fark etti. Bu konudaki fikrini değiştirmek için can atıyordu ama babasının ne diyeceğini biliyordu.

Ayağını nemli kıyıya vurdu, onu göndermenin bir yolunu bulmak için etrafına bakındı ve hiçbir şey bulamadı.

Sonra bakışları kıyıdaiki iki uyumsuz çoraba takıldı.

Ağacın dibinde. Gözlerini onlara dikti, okulda tavus kuşu gibi dolaşan, her aynada yansımasını yakalayan ve pantolonunu katlamadan önce

Göle atlamak çoraplarıyla uyuşmayabilirdi. "Hâlâ burada mısın Rosewood?" diye sordu tembelce.

Ayağını yere vurup uzaklaştı, ertesi gün onu ağaçta yenmeye kararlıydı.

Öyle de yaptı. Onun söğüde doğru yürüdüğünü görünce, yaprak perdesine bir bariyer tılsımı yaptı.

"Buraya ilk ben geldim. Bu sefer gitmen gerekecek, Hearst."

Adam ona ters ters baktı ve yaprakları itmeye çalıştı. Onu engellediğini fark ettiğinde yüzünde beliren ifadeye *bayılmıştı*.

Ertesi gün oraya ilk o geldi.

Briony ertesi gün öğle yemeğinden koşarak çıktı, bir elma aldı ve başka bir şey almadı. Didion onu durdurmaya çalıştı ama Briony özür dileyerek onu itti.

Göle doğru hızla ilerledi ve ağaca ilk ulaşabilmek için kıyı boyunca bir yol açtı.

Yanındaki ağacın hizasında ayak sesleri duydu.

Briony hızını iki katına çıkardı, gölün etrafındaki çalıların arasından hızla geçerken elbisesi ağaç köklerine takılıyor ve yırtılıyordu.

Toven ona ayak uydurmak için geldi. "Bu ağaç senin için gerçekten bu kadar değerli mi?"

"Seni yenmek benim için bu kadar değerli," dedi, Toven'ın nefesi zorlanırken onunkinin etkilenmemiş gibi görünmesine sinirlenerek.

Toven bir kahkaha atmış olabilirdi ama sonra uzun bacaklarını onun önüne doğru uzattı ve aniden arkasını dönüp geriye doğru koşmaya başladı, hâlâ onun ileriye doğru koşabileceğinden daha hızlıydı.

"Bak ne diyeceğim Rosewood," dedi. "Bana iksirlerde en üst sırayı verirsen ağacı rahat bırakırım."

Ayakları tökezledi. "En tepede ben yok-"

Adam ona bilmiş bilmiş sırtınca kendini durdurdu. *Rory* iksirlerde en üst sırada yer alıyordu.

"Ama elbette, her gün benimle yarışmayı tercih edersen," dedi ve sırtarak vücuduna baktı. "Manzara umurumda değil-"

Toven keskin bir solukla aniden bir köke takılarak sırt üstü yere düştü.

Briony kahkahayı bastı ve dizlerinin üzerine çökerek destek aldı. Toven'ın buruşmuş yüzüne bakıp kahkahalar atarken yarış unutulmuştu.

Toven ayağa kalktı, derin nefesler aldı ve kendisini yere düşüren köke ters ters baktı.

Briony gözlerini silerek, "Bu paha biçilemezdi," dedi. "Bunun için teşekkür ederim."

"Taşlar, bu..." Toven başının arkasına uzandı ve hafifçe dokundu. Parmak uçları kırmızıya döndü.

Briony'nin yüzü kızardı. "Oh! İyi misin?"

Onun yanında dizlerinin üzerine çöktü.

"Sorun yok." Elindeki kanı uzaklaştırırken onu omuz silkmeye çalıştı.

"Bir bakayım-"

"Gerek yok."

"Gerçekten, Toven, bunu çabucak düzeltebilirim." Kadın onun omzuna uzandı.

"Rosewood, çekil üstümden," dedi kötü niyetli olmadan. "Sanki bir Eversun'a iyileşmesi için güvenebilirim de."

Briony ona ters ters baktı. "Zihin büyüğü de iyileştirmede işe yarar. Bir sıyrıkla bile başa çıkabilirim." Gözleri masumca açılmıştı, rol yapıyordu. "Tabii sağlık ekibi çağırmam gerektiğini düşünmüyorsanız? Tüm öğretmenleri göle çağırmamızı gerektirecek kadar korkunç bir şekilde mi yaralandın?"

İç çekti. "Sadece acele et. Ve iz bırakma."

Briony homurdandı ve elbisesinin dizlerini çamurlayarak arkasından süründü.

Gümüş grisi saçları kızıla boyanmıştı. Yüzünü buruşturdu ve bir itme hareketiyle kanı hızla uzaklaştırdı. Kafatasının dibinde, tam saç çizgisinde bir kesik vardı. Baş ve işaret parmaklarını kesiğin etrafında birleştirdi ve kan akışını yavaşlatmaya, pıhtılaşmayı teşvik etmeye odaklandı.

Hafif bir esinti vardı ve adamın kokusu ona çarptı. Nane olabilir.

Parmaklarını yaranın üzerinden geçirerek deriyi tekrar bir araya getirdi. Boynunda tüyler diken diken oldu.

"Beni yaralama," diye tekrarladı.

"Bebek gibi davranma."

Parmaklarının havaya karşı yaptığı küçük itme ve çekme hareketleriyle kesiğin kenarlarını kapatmaya çalıştı. Yüzü adamın boynuna yakındı ve nefesinin adamın yakasının üstündeki ince tüyleri karıştırdığını görebiliyordu.

Ve birden sık ağaçların arasında yalnız olduklarını fark etti. Refakatçisiz.

Briony'nin kalbi bulundukları konumun mahremiyetiyle çarptı. -Arkasında diz çökmüş, kalçaları ve karnı neredeyse sırtına değiyordu.

Sesi kış gündönümünden ona geri döndü -*İkinci yılda gerçekten kimsenin ellerini kendine sakladığını düşünüyor musun?*

Yutkundu ve parmaklarını çekti.

"İşini bitirmeleri için sağlık görevlilerini çağırman gerekecek," dedi, dikişi tamamlayıp gidebileceğini çok iyi biliyordu

Yara izi yok. Dizlerinden doğrulup ayağa kalktı ve kitabını ve elmasını aldı. "Bugün ağacı ben alıyorum. Sen de gidip baktırmalısın."

Tam omzunun üzerinden dönüp ona bakmaya başlamıştı ki, Briony uzaklaşmaya başladı, teni kızarmış ve kaburgaları bir şeyle gerilmişti.

Ertesi gün Didion onu söğüt ağacının altında otururken buldu ve Briony onun başka biri olmamasından duyduğu hayal kırıklığını bastırdı. Didion yumuşak bir öpücükle dikkatini okumaya verdiğinde Briony ona izin verdi. Söğüt ağacının altında uzanırken onun üzerine kıvrılmasına izin verdi ve gözleriyle

O kadar sıkı sıkıyordu ki, siyah saçlarının daha soluk bir renkte olduğunu hayal edebiliyordu, ellerini göğüslerine götürdü.

Oradaki bağcıklarını çözemiyordu ve

Tüm bu süre boyunca kramp girdi, ama içindeki yanmayı dindirmek için çaresizdi, onu devam etmeye, daha sert bastırmaya, ona karşı sallanmaya teşvik ediyordu.

Zaten ikinci yılda kimse elini kendine saklamıyor.

BÖLÜM 13

Sirkte KARANLIK BİR DOLABIN İÇİNE ATILDI ve kilitlendi. Gözlerinin alışması zaman aldı ama bir süpürge buldu. İkiye bölüp bir silah yaptı. Beklediği saatler gibi gelmişti. Briony hemen Reighven'a verileceğini düşünmüştü ama belki de ödeme süreci sandığından daha karmaşıktı.

Kapı nihayet patlayarak açıldığında ve ışık gözlerine vurduğunda, tüm adrenalini kaybetmişti. Kalbi hızla çarpmaya başladı.

Ama bu Reighven değildi. Gains sanki az önce onu çok zengin bir adam yapmamış gibi ona ters ters bakıyordu.

"Kalk."

Briony ayağa kalktı, süpürge'nin sapındaki sivri çubuğu saklamaya bile zahmet etmedi. Parmaklarının bir hareketiyle Gains sopayı bir kenara fırlattı.

"Benimle gel."

Kadın yavaşça onun peşinden dolaptan çıktı. Onu bir merdivenden aşağı indirdi ve sirkin sahne arkasına doğru döndürdü. Kapalı kapıların ardında hiçbir ses duymadı ve arkadaşlarının hepsinin çoktan gitmiş olup olmadığını merak etti.

Gains üzerinde *Akrobatlar* yazan kapalı bir kapının önünde durduğunda, kolu itti ve içeri girmesi için kenara çekildi. Reighven'ı bulmayı umuyordu. Belki de onu zorla yatırıp elbisesini yukarı iteceği bir karyola ya da sandalye.

Larissa Gains'i bulmayı beklemiyordu. Onu bir daha bulmayı hiç beklemiyordu.

Larissa da aynı şeyi hissediyor gibiydi, yaslandığı tezgâhtan doğruldu, gözleri kocaman ve açtı.

Duvarlarında aynalar olan ve büyük mumların titreştiği bir giyinme odasındaydılar.

Gains kızına bir kez bile bakmadan kapıyı kapattı ve onları içeri kilitledi.

Larissa ona bir şey söyleyemeden Briony'nin sol kolunda keskin bir yanma oldu. Ağzı sessiz bir acı tıslamasıyla açıldı. *Lag Reighven*'in derisine kazındığı yere baktı. Harfler cızırdadı. Yumruğunu sıktı ve mürekkebin kalkışını, derisinde farklı bir imza oluşana kadar yeniden düzenlenişini izledi.

Toven Hearst.

Gözlerini kırıştırtarak harflere baktı, gözleri dalgalanıyordu. Bu olamazdı...

Larissa onun yanındaydı ve kolunu tutuyordu.

"Ha!"

Ses onu sarstı.

Larissa arkasını döndü ve tırnaklarını saçlarında gezdirdi. Aynalar Briony'nin onun gözlerini kapattığını ve dudaklarını birbirine bastırdığını görmesini sağladı.

"İnanılmaz." Onunla yüzleşmek için döndü. "Ne kadar?"

Briony başını salladı ve Larissa'nın bilmesine gerek olmadığına karar verdi.

"Otuz bin mi?" Larissa ona bakarak tahmin etti. değerlendirdi. "Otuz beş bin mi?" dedi Briony cevap vermeyince. "Hadi ama, şimdi. Merak ediyorum. Kırk mı?"

Briony arkasını döndü ama Larissa'nın yüzünün kendisine yansımadağı bir duvar bulamadı. Kendi yüzü neredeyse tanınmaz haldeydi, gözlerinin altında derin halkalar ve kuru bir cilt vardı. Çene çizgisi hoş olmayan bir şekilde dışarı çıkmıştı.

"Söyle bana," diye tısladı Larissa omzunun üzerinden. Briony onun gözleriyle buluştu. Larissa'nın ifadesinin içinde bir şey fırtınaya dönüştü.

gök gürültüsü patlamadan önceki an. Briony izlerken Larissa'nın mavi bakışları dolup taşı ve "Kırk binden fazla mı?" diye sormadan önce yavaş bir nefes aldı.

Briony titreyerek başka tarafa baktı. Larissa'nın kolundaki mürekkebi gördü; *Toven Hearst*'le eşleşiyordu.

Briony her şeyi tam olarak bir araya getiremeden, soyunma odasında şiddetli bir rüzgâr esti. Yüzünü korumak için ellerini kaldırdı ve Larissa da aynısını yaptı.

Baktığında odada geniş bir delik olduğunu gördü. Bir geçide açılan siyah bir giriş.

Larissa ve Briony birbirlerine baktılar. Briony ne tür bir seçenekleri olduğunu bilmiyordu. Birinin gelip onları zorla içeri sokacağından emindi.

Larissa kapıyı son bir kez daha denedi ama başarılı olamadı ve sonra Briony'nin elini tutup onu içeri çekti.

Basınç göğsünü kavradı ve diğer tarafa fırladıklarında Briony'nin yüzü kalın yağmur damlalarıyla dövülmüştü. Gökyüzünde çakan şimşekler önlerindeki geniş ve karanlık şatoyu aydınlatırken Briony sessizce nefes aldı. Ferforje kapılar kapalıydı.

Briony Hearst Malikânesi hakkında bir şeyler okumuştı ama burayı daha önce hiç görmemişti. Armitage Dağları'nın eteklerinde, Bomard'daki birkaç düz araziden birinde inşa edilmişti. Hearst Malikânesi Hearst mülklerinden yalnızca biriydi ama en değerli mülkleri idi ve bu nedenle de en sık oturdukları yerd.

Larissa sanki orada güvende olup olmayacağını bile bilmiyormuş gibi endişeyle yağmurun içinden oraya baktı.

Briony bir daire çizerek döndü ve bir ormanın kenarını buldu. Arkasında şimşekler çakıyordu, karanlık ve aşılmaz. Şimdi kaçabilirlerdi. Larissa'nın elini tutup ormana doğru kaçabilir, Gowarnus iksirinin sistemlerinden çıkmasına izin verip düzgün bir şekilde portal açabilirlerdi.

Bunu yapmaya karar vermişti ki birden ağaçların arasında bir hareket oldu. Briony geri adım attı ve Larissa dikkatini çeken şeyin ne olduğunu görmek için döndü.

İri bir tilki bir ağacın gövdesine sinmiş, onları izliyordu. Belki de küçük bir kurttu.

Arkalarından gelen bir tıkırtı, kadınların dönüp siyah metal kapıların açıldığını görmelerine neden oldu. Uzun bir parkın sonunda, Hearst Malikânesi'nin kapısı açıktı.

Briony her yöne döndü. Ormandaki yaratığa ya da karanlık satoya doğru olmayan bir çıkış yolu var mıydı?

Larissa'nın kolunu tuttu ve dış duvarın köşesinden ayrılan bir patikanın olduğu sol tarafı işaret etti. Larissa sessizce başını salladı, gözleri ormandaki yaratıkla evin açık kapısı arasında gidip geliyordu. Bir ışık topu uzun yolda yavaşça onlara doğru ilerliyordu.

Briony Larissa'nın kolunu bıraktı ve patikaya doğru ilerledi. Bunu tek başına yapabiliirdi.

Çenelerden hırıltılı bir ses geldi ve Briony geri sıçradı ve hayvanı yolunda buldu. Bir tilki olduğunu görebiliyordu ama daha derin bir hırıltısı vardı.

Tökezledi ve ıslak çimenlere basıp kayarak arka tarafına yuvarlandı. Larissa kalkmasına yardım ederken ışık topu ileriye doğru zum yaparak kapılarda durdu. Havada asılı duruyordu ve Briony bunun denizcilerin okyanusun karanlığında kendilerine yol göstermek için kullandıkları yön bulucu aleve benzediğini fark etti.

Briony, avuçlarını yalayan tilkiye baktı ve Larissa'yı da peşinden sürükleyerek ışığı takip etmek için ilerlemeye başladı.

Tilki saldırdı ve panik içinde Briony ve Larissa birbirlerinden ayrıldılar. Briony kapıların ötesine doğru düştü ve Larissa dışarıya doğru dağıldı. Briony'nin sol kolunda keskin bir acı belirdi ve daha ayağa kalkamadan siyah kapılar sallanarak kapandı ve onu içeri kilitledi.

Briony kapılara doğru koştu, metali tutup çekiştirirken Larissa da aynısını dışarıdan yaptı. Şimşek gökyüzünü ikiye böldü ve bir gök gürültüsü ardından bir saniye sonra. Briony tüm gücüyle çekiştirirken, parmakları yağmur suyunun altında kayarken ve yeniden yerleştirilen omzu yanarken Larissa'nın iri gözleri tilkinin üzerindeydi.

Tilki son bir bakışla döndü ve ağaçlara doğru yöneldi. Ve bir saniye sonra, ormanın kenarında simsiyah bir kapı açıldı. Kukuletalı bir adam adım attı

Larissa bir ılık atarak kapılara doğru hamle yaptı ve kapıların kendisi için açılması için yalvardı.

Adam elini uzattı ve "Yapma!" diye bağırdı. Kapüşonunu itti ve Finn Raquin'in endişeli gözleri üzerlerindeydi. "Bariyeri geçme Larissa."

Larissa hıçkırıklara boğuldu ve onun kollarına koştı.

Briony, Larissa'nın yüzünü arkadaşının göğsüne gömmesini sessizce izledi. Ve şu anda Cordelia'ya neler olduğunu merak etti. Didion'a.

Finn kapıdaki Briony'ye bakmadan Larissa'nın kolunu tuttu ve cebinden bir şişe çıkardı. O çekti

mantarı dişleriyle çıkardı ve "Bu acıtacak" dedi. Adam iksiri koluna, Toven'in adının yazılı olduğu dövmenin üzerine dökünce

Larissa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Briony onu izledi Larissa'nın derisi yanarken dehşete kapıldı. Sarışın kadın ılık attı ve geri çekilmeye çalıştı ama Finn onu sıkıca tuttu. Şişe boşaldığında Finn onu yere fırlattı ve hızla Larissa'nın koluna bir büyü yapmaya başladı. Gökyüzünü şimşekler aydınlattı ama Finn Larissa'nın derisinden mürekkep gibi ve ıslak siyah bir duman çıkarırken gök gürültüsünün sesi bile Larissa'nın feryadını bastıramadı. Larissa düşüp bayıldı ama Finn, duman kana dönüşene kadar çekiştirip dururken onu sıkıca göğsüne bastırdı.

Yanık derisinin üzerine yerleştirmek için bir yaprak yaması çağırdı, sonra onu göğsüne bastırarak Briony'ye bakmadan kapıdan çıktı.

Briony'nin kalbi dört nala atıyordu. Parmaklıklara vurdu, umutsuzca onu duymasını istiyordu. Adam döndüğünde, kadın Kolunu gidebildiği yere kadar uzattı, gözleriyle ona yalvardı.

Sıradaki benim.

Finn ona baktı ve derin bir nefes aldı. "Burası senin için en güvenli yer, Briony."

Onun Hearst Salonu'na bir bakış atıp sonra da kapıdan içeri girmek için dönmesini izlerken gözleri dehşetle açıldı Larissa'nın kollarından sallanıyordu.

Kapı bir *fermuar*la kapandı ve Briony yağmur altında, Hearst Malikânesi'nin kapılarının ters tarafında tek başınaydı.

BÖLÜM 14

BRIONY SIRTINI ferforje demire dayadı ve kaleye baktı. Ortasında büyük bir kubbe bulunan, taştan yapılmış üç kattan oluşuyor olmalıydı.

Burası onun hapishanesi mi olacaktı? Tekrar koluna baktı. *Toven Hearst*. Onu elde etmek için nelerden vazgeçmişti? Reighven'in onu astronomik bir meblağdan daha azına vereceğini hayal bile edemiyordu.

Hearst'ler zengindi; kanıtlar gözlerinin önünde olmasa bile bu çok açıktı. Ama neden onun için bu kadar çok para harcadılar?

Toven bir keresinde sırf ona ulaşmak için dört kişiyi öldürmüştü, o yüzden şimdi ona sahip olmak için on binlerce dolar harcaması o kadar da sürpriz değildi. İçini bir ürperti kapladı.

onu nasıl kovaladığını hatırladı, koşarak Sanki onu ne kadar kolay yakalayabileceğiyle alay edercesine yanında duruyordu.

Bir yıl önce o gece onu yakalayamamasının tek nedeni büyüğü konusunda açgözlü davranmış olmasıydı. Aynı anda dört kişiyi öldürmenin kalbine ne yapacağını yanlış değerlendirmişti. İlk kez birinin tek bir Kalp Durdurma ile birden fazla can aldığını görmüştü - bu duyulmamış bir beceriydi. Eversun'lar *Orion*'un bunu yapabildiğini biliyordu. Tek bir Heartstop atışıyla iki kişiyi öldürebildiğine dair raporlar gelmişti. En yetenekli kalp sihirbazları bile Heartstop'ı bir seferde yalnızca bir kez kullanabilirdi. Orion Hearst tehlikeli bir istisnaydı ve Toven Hearst kendisinden önce gelen her kuralı yıkma potansiyeline sahipti.

O gece Briony karanlık bir ormanda ilerlemişti, Sonunda Toven Hearst'ü kalbinin bir anda dört kez parçalanmasının acısıyla güçsüz düşmüş halde bulana kadar ceset üstüne ceset, toplamda dört cesetle karşılaştı.

Normalde tek bir büyücü için imkânsız olan katliama bakarken, onu yattığı yerde öldürüp Evermore'u ileride Toven Hearst belasından kurtarıp kurtaramayacağını merak etmişti.

Ama yapamamıştı. O zaman olmazdı.

Gökyüzünde tekrar çakan şimşek onu anılarından kopardı.

Yönlendirici alev sanki şöyle der gibi sallanıyordu, *Şimdi gel*. Tekrar eve doğru süzölmeye başladı ve onu içeri götürdü.

Kesinlikle olmaz, diye düşündü Briony. Kapılara baktı, gözleri ferforje çitin mürekkepli geceye doğru uzanan uzun uzantısını takip etti. Briony çitleri takip ederek ve bir açıklık bulmayı umarak sağa doğru ilerledi.

Kaleye tekrar baktı, yarı yarıya birinin kapı aralığından ya da üst kattaki bir pencerenin arkasından onu izlemesini bekliyordu. Karanlık kalmıştı.

Yağmur yüzüne vuruyor ve elbisesini daha da ıslatıyordu. Terlikleri yağmura, hatta açık havaya bile uygun değildi, hele hele çit boyunca uzanan çamurlu çimenlere hiç uygun değildi. Zamanla

taş bir duvara doğru giderken, terliklerinden birini çamurda kaybetmişti.

Briony, şimşek gökyüzünü yararken duvara baktı. En az on metre yüksekliğindeydi ve tırmanmak için hiçbir dayanağı yoktu. İlerlemeye devam etti, bir gözü yön bulucu alevin birinin yön bulmasını beklediği kapıdayken kalenin etrafında dönmeye başladı.

Güneydoğu tarafını döndüğünde omzu yanıyor ve başı çarpıyordu. Her nefes bir bıçak darbesi gibiydi. kaburgalarından. Zihin ya da kalp büyüüne uzandı ama hiçbir şeyin ona yanıt vermediğini görünce şaşırmadı.

Briony Larissa'yı düşündü. Toven Finn'in onu kaçırdığını biliyor muydu? Elbette biliyor olmalıydı. İnce elbisesinin içinde rüzgâra karşı titrerken, kendini neredeyse Larissa'nın kaybının yasını tutarken buldu. İki kişi oldukları zaman, Briony bir şekilde kendini daha güvende hissetmişti. Toven Hearst'ün çatısı altında yalnız, pek çok açıdan güçsüz olma fikri...

El ele savunmayı bilmesine hiç gerek olmamıştı. Anna her zaman yanındaydı. Briony her türden saldırganı savuşturacak pek çok büyü öğrenmişti ama büyüsüzken bir erkekle nasıl dövüşeceğini öğrenmesine hiç gerek olmamıştı.

Hearst Salonu'nun arkasından dolanırken Briony arazide büyük bir gölet görünce durdu. Belki de küçük bir göl. Ay yüzeyinden yansıyor ve yağmur suları dalgalandırıyor. Dağlardan inen nehirler dışında, Bomard su kaynaklarından yoksundu. Eversun'ların, dağlar boyunca bolca bulunan sulara dua ettiği yerde

kıyılarında ve büyük iç göllerinde, Bomardi taşları çağırırdı.

Yeniden odaklandı ve taş duvarın ucunu buldu. onun önünde. Duvarın etrafından dolandı ve bir tarlaya açılan küçük bir tepenin zirvesindeydi. Uzaktaki dağların eteklerini görebiliyordu. Zihni koştur Orada saklanma ihtimaliyle. Dağlarda ne bulacağını bilmiyordu ama tek yapması gereken Gowarnus bitki iksiri vücudundan çekildikçe daha uzun yaşayacaktı.

Sadece bu tepeden aşağıya ve dağlara doğru koşması gerekiyordu.

Şansını denemeye değerdi.

"Ben olsam orada dururdum, Rosewood."

Döndü. Toven Hearst on adım arkasında durmuş, temkinli gözlerle ona bakıyordu.

Gök gürültüsü gökyüzünü salladı ve o da bunun gücüyle sarsıldı. Kalbi, yaklaşan savaşın adrenalini ile çarpıyordu. Kaçış ve ondan, bu bilinmeyen Toven Hearst'ten duyduğu korku.

Müzayededeki kıyafetlerin aynısını giymişti ama şimdi yakından bakınca yeleğinin gümüş işlemeli olduğunu görebiliyordu. Yağmur saçlarını daha da koyulaştırmıştı ve aklına Eversun okulunda iskeleden atlayan çocuklar geldi.

Yağmura karşı gözlerini kırıştırdı. Adam bir adım öne çıktı ve ondan uzaklaşmamak için elinden gelen her şeyi yaptı.

"Bu tura yağmur yağmadığı zaman devam etmeyi düşünür müsünüz?" dedi, zekâsı her zamanki gibi acımasızdı.

Briony omzunun üzerinden fırtınada korkunç görünen Hearst Hall'a, sonra da arkasındaki dağlara baktı. Özgürlüğe.

Ondan kaçabilir miydi?

"Soğuktan ya da yaratıklardan ölmek için dağlara koşmadan önce, kolundaki mürekkebin amaçları için toprakların burada bittiğini bil. Çizgiyi aşarsan zarar görürsün."

Briony kolundaki dövmeyle baktı, siyah ve altın rengi dövmede onun adı parlıyordu. Bu doğru muydu? Yoksa onu korkutmak için miydi?

Adam gözlerini ona dikmişti. Yanıt vermemesinin onu sinirlendirip sinirlendirmediğini merak etti. Sesi olsa bile, ona eskisi gibi cehennemini yaşatacak cesareti bulabileceğinden emin değildi. Onun bir katil olduğunu öğrenmeden önce ona karşı koyardı.

"Gel bakalım," dedi ona bir adım daha yaklaşarak. "İnatçılık ediyorsun, seni sürüklemek zorunda bırakma beni."

İlk hücresinde uyanmış, ikinci hücreesine sırtında sürüklenerek götürülmüş ve üçüncü hücresinin karanlık dolabına zorla sokulmuştu. Ve şimdi de son hücreesine yürümesi isteniyordu.

Yağmur yavaşlıyordu.

Bir esinti üstlerindeki ağaç dallarını hışırdattı ve ay gözlerine yansdı.

Denemeye değirdi.

Yanılsa, nasıl olsa planladığı gibi kendini hücrede bulacaktı.

Briony hâlâ sahip olduğunu bilmediği bir çeviklikle topuğunun üzerinde döndü ve görünmez bariyerin üzerinden tarlaya doğru sıçradı.

Kolunda bir ateş kıvılcımı patladı, sinir uçlarını yaktı, çatırdattı, cızırdadı. Altında ıslak çimlerin gıcirtısı vardı ve ivme onu bir o yana bir bu yana yuvarlarken hızlı hareket ediyordu. Ateş tüm vücuduna yayıldı, onu içten içe kızartıyordu. Acı zihnini sararken ve onu dönen bir karanlığa sürüklerken arkasında bir çığlık yankılandı.

* * *

Sallanıyor. Sallanıyor.

Briony okuldaki gölde yüzüyordu. Su üşüyen bedenine karşı ılıktı ve hafif dalgalar onu sallıyordu.

Zihni yukarı doğru süzülüyor, düşünceler anılara bağlanıyordu. Yağmurda dışarıdaydı. Bir tepeden aşağı yuvarlanmak istemişti.

Toven Hearst onu durdurmuştu.

Gözleri dalgalandı ve acıyı hatırladı. Vücudu titredi ve kollar onu daha yakına çekti.

Biri onu göğsüne bastırmıştı, sıcak, katı, sabit bir kalp atışı, yürüyor, sallanıyor, onu uykuya geri sallıyordu.

Cildi acıyordu. Yağmuru duyabiliyordu ama hissedemiyordu.

Sıcak parmaklar ıslak saçlarını alnından itti ve kollar onu daha sıkı sıktı.

Gözlerini kırpar gibi karanlığın içine geri düştü.

* * *

"Ne oldu?" Bir ses zihninde patlayarak onu uyandırdı. Bir kadın sesi.

Göz kapakları, onları birbirine kapatan macuna karşı savaştı.
"Mülkiyet sınırından atladı," diye gürledi kulağının dibindeki
fırından gelen bir ses. "Bu lanet dövme onu elektrik çarpmış."
"Yaşıyor mu?" dedi kadın. Bu bir annenin endişesiydi. Ama
annesi ölmüştü. "Toven, yaşıyor mu?"
Nefesi kulağının yanında takıldı. "Ben... O çığlık atmadı."
Sesinin alçak titreşimi onu uyuşturdu. Tekrar denize doğru
sürüklendi.

* * *

Briony'nin bilincine vardığı ilk şey yatak oldu. Gözlerini açtı ve
üstündeki alçak tavana baktı. Her uzvu canlanmıştı ama onları
hareket ettirmeye çalıştığında sadece seğiriyorlardı.

Gözleri yaşardı. Babasına seslendi ama hiç ses gelmedi.
Başını hareket ettiremiyordu. Kasları ağırlaşmıştı; göz
kapakları bile çok zor çalışıyordu.
Sonra acı geldi. Zihni bedenini kapatana ve tekrar uyuyana
kadar boş bir odanın sessizliğinde çığlık attı ve çığlık attı.

* * *

Soğuk bir kompres alnına dokundu ve odadaki hareket
karşısında gözlerini kırıştırdı. Bir ses uğultusu vardı ama
kelimeleri seçemiyordu.

Rory'yi çağırdı. Onu iyileştirebilirdi. Onu pek çok kez
iyileştirmişti, tek yapması gereken göğsündeki damardan
aşağıya, onunkine doğru büyü yapmaktı. Rory bunu
düzeltebilirdi.

O anı hatırladı. Ona nasıl veda etmeye çalıştığını ve onun buna
izin vermediğini. Ona nasıl *sormuştu*?

kehanetin benimle ilgili olduğuna inanıyor musun? Gerçekten mi? Kalbinde mi Briony? Ve onun ölümüne gitmesine nasıl izin verdiğini.

Hıçkırarak hıçkırarak ağlarken gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu. Onları silmek için elini kaldırmaya çalıştı ama kasları artık çalışmıyordu.

"Ağlıyor," dedi derinden gelen bir ses. "Acısı için bir şeye ihtiyacı var."

"Ona zaten verdim-" "O zaman daha fazlasına ihtiyacı var!"

Briony ağlıyor, gözlerini açamıyordu. Rory'nin öldüğü bir dünyayla yüzleşemiyordu. O dünyada uyandı. onu satmışlardı, sanki hasat edilecek bir toprak parçasıymış gibi. Cordelia ve Didion'ı da.

Korkunç bir düşünce omurgasından aşağı süzüldü. *Onun öldüğünü işte böyle anlıyorum,* diye düşündü karanlığın içinde. *Açık artırmayı durdurmaya çalışmamıştı.*

Bir planı ve ordusu olmasa bile Rory orada olacaktı.

Bunun acısı içini sızlatan bir ıstıraba sürükledi.

* * *

Bir sonraki uyanışında gündüz olduğunu anlayabildi. Başını güneşe doğru çevirdi, ağır perdelerin altından bakıyor ve kapalı perdelerin kenarından dökülüyordu.

Briony'nin vücudu hâlâ ağrıyordu ama yavaşça hareket edebiliyordu. Bulunduğu odayı incelemek için boynunu çevirdi ve yalnız olmadığını görünce vücudu sarsıldı.

Serena Hearst yatağın başucundaki masada duran çay fincanını karıştırıyordu. Briony, uzun bacakları karanlıkta zarifçe uzanan, uzun boylu kadının başında dikilmesini izledi.

"Merhaba Bayan Rosewood," dedi kadın, sesi okunmuyordu.

Briony onun gözleriyle karşılaştı. Soğuk bir mavi parıldıyordu.

"Ağrınız nasıl?" Bayan Hearst sordu. Briony cevap vermeyince devam etti. "Ne olduğunu hatırlıyor musun? ne oldu?"

Briony yağmuru hatırladı. Toven'ın ona içeri gelmesini söylerkenki bakışlarını. Tarlaya atladığında keskin elektrik patlamasını. *Bu lanet dövme onu elektrikle çarpmıştı.*

Başını salladı.

Briony odanın geri kalanına göz gezdirdi. Bomboştu. Şömine yoktu, sanat eseri yoktu. Sadece yatak takımları, perdeler ve komodin vardı.

Toven'ın annesi onu dikkatle izliyordu. Briony, bu kadının evinde olduğunu fısıldayan kalbini sakinleştirmeye çalıştı. Oğlunun onu bir çocuk gibi satın aldığı bu kadının değerli atı. Bu kadın Bomard'ın en ölümcül adamıyla evlenmişti.

"Beyin sarsıntısı geçirdin ve omzun kötü bir şekilde yerinden çıktı. Yağmurun yol açtığı hipotermiyi önledik ama bildiğiniz gibi çok ciddi bir elektrik çarpmasına maruz kaldınız.

Kaslarınızın hazır hale gelmesi birkaç gün daha sürebilir."

Birkaç gün daha. Sanki günler çoktan geçmiş gibiydi. Sormak istedi ama sesinin gittiğini hatırlayınca ağzını kapattı.

Bayan Hearst başını ona doğru eğdi. "Fiziksel olarak başka bir sorunuz var mı Bayan Rosewood? Başka bir ağrınız var mı?"

Briony başını salladı. Toven'ın annesi ona bakmaya devam edince, Briony elini yavaşça boğazına götürdü, her hareket kaslarında titreme yaratıyordu. Briony boğazına dokundu, parmakları hâlâ üzerinde duran metal tasmanın yanından geçti ve dikkatle başını salladı.

Bayan Hearst gözlerini kırıştıtarak ona baktı, farkına varmıştı. Elini kaldırdı ve parmaklarını kıpırdattı. Briony'nin boğazındaki ısı alevlendi ve sesini test etti.

"Teşekkür ederim," dedi Briony. Ses telleri bakımsızlıktan çatallaşmıştı.

Serena Hearst bir süre daha ona baktı ve Briony sanki onun yüz hatlarını ezberleyip katalogluyormuş gibi hissetti.

Sonra aniden komodinden çay fincanını aldı ve kapıya doğru döndü.

"Dinlen." Bir öneri değil, bir emir.

Bayan Hearst gitti. Briony onun arkasından bakmaya çalıştı. Hearst Hall'un hangi bölümünde olduğunu merak ederek kapı aralığına baktı ama boynunu eğmek için çok fazla çaba harcadı.

Kapının dışında yumuşak sesler duydu ve kelimeleri anlamaya çalışırken yorgun bedeni yeniden dinlenmeye çekildi.

* * *

Rory ığlık atıyordu.

Briony uzun çitlerden oluşan bir labirentin içinden koşarak umutsuzca onu aradı. Ona sesleniyor, kendisini bulması için yalvarıyordu. Her dönüş onu labirentin daha da derinliklerine götürüyordu. Gökyüzü gittikçe kararıyordu ve bir şeyin onu kovaladığını duyabiliyordu. Onu avlıyordu.

Gökyüzüne baktığında, ay güneşi kapatmaya başlamıştı.

"Briony!" Rory ığlık attı.

Ayağı takıldı ve yere doğru düştü. Düşüyor, düşüyor.

* * *

Briony sarsılarak uyandı, gözyaşları yüzünü ıslatmıştı. Kardeşinin ığlık atma anısı kafasında bir an gibi çaldı. Göğsü kabardı. Yüzünü silmek için elini kaldırdı ve kasları itiraz etti ama en azından bu sefer hareket ettiler.

Çarşafın içinde kıpırdandığında yalnız olmadığını fark etti.

Toven Hearst perdeli pencereden dışarı bakıyor, yüzünü ona çeviriyordu. Alacakaranlık gökyüzü onu arkadan aydınlatıyor, solgun saçlarını mor ve turuncuya boyuyordu.

Kapalı kapıya, boş odaya baktı. Sadece ikisi vardı ve adamın ondan ne istediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

BÖLÜM 15

BRIONY onun uyanık olduğunu bilip bilmediğinden emin olamıyordu ama bunun bir önemi olmadığını düşünüyordu. Kaslarını koşacak kadar hızlı hareket ettiremiyordu. Kalbi bilinmezlikle çarpıyordu.

"Annem sesinin alındığını söylüyor," dedi sessizliği bozarak. "Bu da, sınırı geçersen zarar göreceğini söylediğimde neden *duyma* yetini kaybettiğini açıklamıyor. sınır çizgisi."

Onun sırtına dik dik baktı. "Evet," diye fısıldadı şiddetle, sesi yanlış kullanımdan dolayı gırtlaktan geliyordu. "Çünkü sana güvenmek için her türlü sebebim vardı."

Bu açıdan, adamın çenesinin sıkıştığını zar zor görebiliyordu.

Briony müzayedede giydiği elbiseyi çıkardığını ve şimdi üzerinde yumuşak beyaz bir gecelik olduğunu fark etti. Kadın Bunu yapanın bir hizmetçi olmasını umuyordu.

Oturmak için kıpırdandığında dişlerinin arasından tısladı, onun önünde bir bez bebek gibi sırtüstü yatmaktan nefret ediyordu. "Neden bu kadar zor iyileşiyorsun?"

Gözleri hâlâ pencerenin ötesindeki manzaradaydı. "Bariyeri geçmek dövmeli kişiyi şok etmeli ve onlara kendilerini çevreden çekmeleri için bir şans ver. Bariyerin *içinden* atladınız, tüm vücudunuz bariyerin ötesine *geçti*. Sonra bir tepeden aşağı yuvarlanmayı başardın. Sen neredeyse tam bir dakika boyunca sınırın dışında."

Adamın, hapsedildiği süre boyunca sırtını ona dönüp dönmeyeceğini merak etti.

"Kesinlikle yeterince uzun sürdü," dedi.

İşte bu oldu. Toven yavaşça gözlerini kırptırdı ve öfkeli gözlerle ona döndü.

İşin içinde bu adam varken neden kendini korumayı bırakmıştı? Üzerinde bir slipten başka bir şey yoktu, yataktaydı, adamın evindeydi. Çığlık atsa koşup gelecek kimse yoktu. Neden onu dürtmek ona bu kadar doğal geliyordu?

Yutkundu ve başka tarafa baktı. Elektrik çarpmasının üzerinden tam bir dakika geçmişti. Hatırlayınca kasları seğirdi.

"Peki beni nereye getirdin?" Dekorasyonsuz küçük odayı başıyla işaret etti. "Bu benim hücrem mi?"

"İyileşmen için en yakın yer bahçe bekçisinin kulübesiydi," dedi. "Geçici bir süre için."

Köşelerdeki örümcek ağlarına göz gezdirdi. "Peki bahçıvan nerede?"

"Bahçıvanımız yok. Hearst Malikânesi'nin hizmetçiye ihtiyacı yok."

Briony ona gözlerini kırptırdı. Bu kadar büyük bir evin hiç çalışanı olmaz mı? Briony, dedikodular duvarların arasından sızmaya başladığında ev sahiplerinin personel sayısını azalttığını duymuştu. O halde bu tedbirsizlik miydi? Hearst'lerin ketum oldukları bilinirdi ama bu aşırı bir şeydi.

Daha fazla soru sormak istedi ama Toven yüzünü tamamen ona döndü ve ellerini arkasında kavuşturdu, yüzünde ekşi bir ifade vardı.

"Bayan Mallow sizi görmek istiyor."

Briony'nin nefesi göğsünde sıkıştı. Gözleri kapıya kaydı, açılmasını beklerken kasları kilitlendi.

"Onu mümkün olan en kısa sürede ziyaret edeceğiz," diye açıkladı. Briony şok içinde ona baktı. "Şimdi mi? Zar zor hareket edebiliyorum." "İdare etmek zorundasınız," dedi. "O bir süredir üç gündür bekliyorum."

Gözleri büyüdü. "Üç gündür yatakta mıyım?" "Altı, aslında."

Ağız açıldı, sonra kapandı, nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. Adam ona bakıp bekledi. Onu yataktan sürükleyecek miydi?

Briony bacaklarını kaydırды, çarşafı geriye atarken onları gerdi. Bacakları çıplaktı, geceliği kalçalarının altında kıvrılmıştı.

Toven yine pencereye bakıyordu ve ona sağlanacak tek mahremiyetin bu olduğunu tahmin etti. Titreyen hareketlerle kendini yataktan çekti ve ayakta durmasına yardımcı olması için duvara dayandı. Yerde bir çift sert tabanlı terlik vardı, o da onları giydi. Aralarında yatak varken, geceliğini çekiştirerek ayak bileklerine kadar indirirken ona döndü. Üzerindeki tek şey buydu. İç çamaşırı yoktu.

Sol işaret parmağını sağ eline götürmeden ve başparmağının pedini sihirli bir şekilde kesmeden önce okunamayan gözleri bir kez onun üzerinden geçti. Bir geçit için kullanılan alçıyı tanıdı.

Özel mülkte, bir sakinin kanı

giriş ve çıkış portalları oluşturmak gerekiyordu. Bu olmadan, ziyaretçiler ön kapıların dışından portal açmak zorundaydı.

Portalın yarığı boş odada genişledi ve Toven ona yanına gelmesini işaret etti.

Briony seğiren bacaklarının üzerinde ilerledi, üzerinde gecelik kıyafetlerinden başka bir şey olmadan sulara varmak üzere olduğunun farkındaydı.

"Sol kolun," dedi Toven.

Briony ona baktı. Dirseğinin iç tarafındaki mürekkep parlıyordu. *Toven Hearst*.

Toven elini mürekkebin etrafına sardı. Elinin sıcak tenine yaptığı serin baskı Briony'nin ateşi olup olmadığını merak etmesine neden oldu. O bu hissi her yerde yaşamayı dilemeden önce, Toven onu geçide doğru çekti ve kolundaki mürekkebin üzerinde bir ısı parıltısı yandı. Boşluk üzerine bastırmayı bitirdiğinde nefesi kesildi.

Uçsuz bucaksız tepelere ve vadilere bakan büyük bir dağın yamacında duruyordu. Briony uçuşunun kenarından geri çekilirken başı dönüyordu. Döndüğünde, dağın yamacına oyulmuş gotik bir kale vardı.

"Gel." Toven alacakaranlıkta dik merdivenlerden çıkmaya başladı.

Briony onun tırmanışını izledi, vücudu şimdiden protesto için inliyordu. Kendini solundaki kayaya dayadı ve basamakları birer birer çıkararak yavaşça onu takip etti.

Onu bir sonraki katta, yaklaşık elli basamak yukarıda bekledi. Yolun yarısına geldiğinde, nefes nefese kalarak duraklamak zorunda kaldı.

Adam ona yardım etmek için hiçbir çaba göstermedi ama kadın sonunda sahanlığa ulaşmayı başardı.

Devam etmeden önce ona döndü. "Bayan Mallow artık tüm Moreland'ın yüce hükümdarıdır. Ona hak ettiği saygıyla davranacaksınız."

Briony nefesini tutmaya çalıştı. "Yoksa ne olur? Bana elektrik mi vereceksin?"

Toven ona soluk bir kaş kaldırdı. "Biliyorum altı gündür uyuyorsun, Rosewood, bu yüzden Bunu anladım," dedi ipek gibi, "ama kalp atışlarının dile ihtiyacı yoktur. Parmaklara ihtiyaçları yoktur. Hatta bacaklara bile ihtiyaçları yok. Kalbin atmaya devam ettiği sürece itaatsizlik Mallow'un uygun gördüğü şekilde cezalandırılabilir."

Briony titredi ve bunun dağdaki rüzgârla hiçbir ilgisi yoktu.

Briony bir şeyleri toparlarken o döndü ve sonraki basamakları tırmanmaya devam etti.

Müzayedenin üzerinden altı gün geçmişti ve o artık Toven Hearst'ün kalp kaynağıydı. Bu dünyadaki tek amacı buydu: Toven Hearst'ün büyüsunü güçlendirmek.

Yavaşça onu dağın yamacına kadar takip etti.

Bir sonraki sahanlıkta yanan meşalelerin arasında, ilk iç savaştan kalma eski bir Bomardi mührüyle süslenmiş iki büyük taş kapı vardı ve Briony nerede olduğunu anladı.

Mallow, Bomard'ın ilk koltuğu olan Ejderha Lordu'nun orijinal evine taşınmıştı. Kendisi, bir ejderhayı tanıdığı olarak kabul eden ilk büyücüydü - aynı ejderha Mallow'a bağlanmıştı.

Taş kapılar açıldığında, ateşin ışığı girişin iki yanında mavi pelerinli adamlar tarafından korunduğunu gösterdi. Adamlardan biri Toven'a yaklaşırken başıyla selam verip kenara çekildi ama diğerinin gözleri Mallow'un vücuduna takıldı. Bakışlarını aşağı çevirdi.

Mağara benzeri kalenin derinliklerinde ikinci bir kapı açıldı ve Toven onu içeri götürdü.

Taş zeminli ve açık tavanlı büyük bir salondur burası, bir ejderhanın içine inebileceği kadar büyüktü. Uzun duvarlardan biri, doğrudan dağ silsilesine bakan ve altlarındaki büyük bir damlada kaybolan devasa kemerli pencerelerden oluşuyordu.

Veronika Mallow salonun en ucunda durmuş, gözlerini tepelere dikmişti. Bomard'da liderle yapılan görüşmelerde adet olduğu üzere ne bir taht ne de bir "koltuk" vardı.

krallığı. Mallow, dar bir pantolon, baldırlarına bağlanmış botlar ve transparan bir bluz giyerek boş bir odada öylece duruyordu.

Kemerlerin arasından geçen rüzgârın ısılığı ayak seslerini bastırıyordu. Briony başının döndüğünü hissetti.

Toven onu taş zeminde kurumuş kanla kararmış bir noktaya götürdü ve dizlerinin üzerine çökerek onu da kendisiyle birlikte aşağı çekti. Başını eğdi ama Briony Mallow'un sırtına bakarak yavaşça onlara doğru dönmesini izledi.

Mallow'un solgun teni yükselen ay ışığında parlıyordu ve Briony onun kaç yaşında olduğunu tekrar merak etmekten kendini alamadı. Saçları kadar siyah olan gözleri Briony'nin üzerine dikilmiş, onu delip geçiyordu.

"Briony Rosewood." Mallow'un dilinden dökülen adının sesi tüylerini diken diken etti. "Evime hoş geldin. saray."

Briony derin bir nefes aldı, hava boğazında düğümlendi. Kadın selam vermeyince Mallow devam etti.

"Müzayedede epey bir meblağa gitmişsin." Mallow'un gözleri ışıldarken kaşları kalktı, sanki Briony ile aralarında küçük bir sır varmış gibi. "Bütün o Bomardi erkekleri senin için yarıştı. Eminim oldukça memnun kalmışsınızdır."

Briony dudaklarını birbirine bastırdı ama sonra derin bir kıkırdama sesi odada yankılandı. Kemerlere doğru baktı ve yalnız olmadıklarını fark etti. Gölgelemlerin arasına gizlenmiş Bomardi muhafızları vardı.

Mallow, "Ayağa kalk," diye emretti ve ardından Toven onu ayağa sürüklemeye başladı. "Toven."

"Hanımefendi."

"Müzayedeyi kaybettin ama sonra Reighven'la hesaplaştın," dedi Mallow.

"Evet,

Hanımefendi."

"Neden?"

Briony nedenini de merak ederek bekledi.

"Her zaman en değerli eşyalara ilgi duyarım," dedi Toven.

Mallow sırtıttı ve konuşmaya devam ederek odayı adımlamaya başladı. "Parasını ödediğin her şey ve daha fazlası onda var mı? Kalp yayı bağını tamamladınız mı?"

"Henüz değil, Hanımefendi."

Bomardi muhafızları fısıldaşarak yer değiştirdi. Bağlanma sürecinin neleri içerdiğini merak ederken bir düzine gözün kendisine çevrildiğini hissetti.

Mallow'un kaşları kalktı.

Toven onun sorulmamış sorusunu yanıtladı. "Bildiğiniz gibi bir kaçış girişiminde kendini yaraladı. Artık dersini aldı ama zayıf düştü."

Mallow hızla, "Hemen yap," dedi. "Ne anlamı var ki Eğer o altını çıkaramayacaksan altın bir kalp pınarına sahip olmak ne demek?" Gülümsedi. "Baban onun tasmaıyla ilgili sorunu çözdü, değil mi?"

"Evet, Hanımefendi," dedi Toven. "Geriye bir tek bağ kaldı."

Briony'nin zihni hızla çalışıyordu. Altın kalp yayı. Açık artırma sırasında Vein ona böyle seslenmişti. Bunun sadece Rosewood'ların altın kana sahip olduğu efsanesine bir gönderme olduğunu düşündü. Daha fazlası var mıydı?

Ve Orion onun yakasındaki sorunu çözmüş müydü? Uyudu mu? Artık zihin büyüünün yanı sıra kalp büyüünü de düzgün bir şekilde bastırıyor muydu? Briony'nin bedeni daha önce denemeyecek kadar zayıftı ama göğsünde nabız gibi atan damara uzanarak kalp büyüünü aradı. Sonra gözlerinin arasındaki uğultulu ipliğe, zihin büyüüne. Hiçbir şey yanıt vermedi.

Korkunç bir düşünce belirdi: Bu tasma kalıcı mıydı?
Onu asla çıkaramayacak mıydı?

"Briony." Mallow'un mırıldanan sesi düşüncelerini böldü.
Mallow onunla yüzleşti ve ellerini arkasında kavuşturdu.
"Kuzenin nerede, Finola?"

Gözlerini kırıştırdı. Mallow görmeden önce şaşkınlığını gizleyemedi.

"Ne?"

Toven'ın kafası ona doğru döndü. "Ona Hanımefendi diye hitap edeceksin," diye tısladı, gözleri Briony'yi yakıyordu.

Briony neredeyse ona ters ters bakacaktı. Onu itaatkâr olması konusunda uyarmıştı.

Mallow bir adım öne çıkarak, "Finola Rosewood," diye devam etti. "Onun güvenli evleri. Annesinin tarafındaki uzak ailesi, yanılmıyorsam Nottingdale'ler?"

Mallow yaklaştıkça Briony'nin ciğerlerindeki hava azaldı.
Kendisini arayan ısıltılı gözlere bakarken kalbi küt küt atıyordu.

Mallow başını bir kaplan gibi eğerken Briony soruyu hatırlamaya çalıştı.

Finola. Finola, Phoebe'nin ablasıydı. Finola, savaş başladıktan sonra Briony'ye gelişmiş zihin büyüsünü öğreten kişiydi - gizlenme, harmanlama, gelişmiş kurnazlık.

Bir görevden eve döndüğünde tüm dikkatini Briony'nin derslerine verirdi. Eversun milislerinin en üst düzey danışmanı olarak çalışıyordu ve birçok Briony'nin babasının ölümünden bu yana geçen dört yılda Bomard'a stratejik saldırılar düzenledi.

Finola, Briony'ye politik bir evlilik için sadece güzel bir yüz olmak zorunda olmadığını gösteren ilk kişiydi. Milislere, kralın kabinesine, hatta savaş patlak vermemiş olsaydı *Bomardi kabinesine* bile faydalı *olabilirdi*.

Mallow'un soruları karşısında Briony'nin boğazı düğümlenmişti ama bir şey netleşmeye başlamıştı.

Finola'yı Trow zindanında görmemesinin nedeni buydu. Finola hiç yakalanmamıştı.

Ve bir nedenden ötürü Mallow bundan dolayı tehdit altındaydı. Rory'nin bariyerinin düştüğünü hissettiği anda söndüğünü sandığı bir ateş içini yaktı.

"Finola, Eversun ordusunun baş stratejisti ve gizlenme konusunda baş eğitmeniydi," dedi. "Nereye gideceğine dair bir fikrim olsa bile yanılmış olurum." Dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı. "Finola dışarıdaysa, o isteyene kadar onu bulamayacağınızı bildirmekten memnuniyet duyuyorum."

Mallow'un siyah gözleri ona dikildi ve Briony bir an sonra Mallow'un bu yorum için dilini yutabileceğini hatırladı. Mallow'un parmakları bir hareketin izini sürdü ve Briony kendini acı verici bir büyüye, bir cezaya hazırladı-

Yüzüne çarpan bir şey yanağını yaktı ve boynunu yana doğru kırdı. Tökezledi, kendine geldi dengesini kaybetti ve elini yüzüne bastırdı. Gözleri yuvalarında sallanıyordu.

Başka bir saldırıya hazırlanmak için silahı aradı. Toven elini indirdiğinde bakışları yeniden odaklandı, keskin bir Orta parmağındaki taş yüzük ona doğru parlıyordu. Dudağı kanla ıslanmıştı.

Ona elinin tersiyle vurmuştu. Ona vurmuştu ve kanıyordu.

"Ağızından çıkana dikkat et. Hanımefendiye hitap ediyorsun. Alem."

Adamın sesi karşısında ürperdi ve gözlerini adamın buz gibi gözlerinden kaçırıldı.

Başı çınlasa da, bu gece başına gelebileceklerin en azıydı.

Mallow Toven'ın cevabından memnun görünüyordu. "İçinde hâlâ biraz ateş var, Toven. Dört gözle bekliyorum izliyordum." Bakışlarını tekrar Briony'ye çevirdi ve sorgulamasına devam etti. "Finola Rosewood'un Kilwoven'ın dış mahallelerinde, sahilde vakit geçirdiğini biliyoruz. Başka nerede?"

Briony dudağındaki kanı yalayarak ona baktı. Finola'yı en iyi ne tür bir cevabın koruyacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Mallow başını öne eğdi. "Ben kendim bakacağım."

Briony onun ne yapmak istediğini anlayınca öne doğru kaydı. Briony geri adım atmaya çalıştı ama kasları kilitlenmişti. Mallow etrafını sararken dehşet içinde boğazı düğümlendi, tekrar önüne geldi ve yüzüne doğru eğildi. Briony, Mallow'un bakışlarındaki siyah tünellere baktı ve amansızca onlara doğru çekildi.

Ve sonra beyninde hançerler vardı, gözlerine batıyor ve derinlere saplanıyordu. Anılar kafasının içinde süzülürken nefes alamıyor, bir öne çekilip bir geri itiliyordu.

Finola'yı keskin bir acıyla gördü, geniş dişleri ve örgülü bal sarısı saçları olan bir genç kızdı. Altı yaşındaki Briony ile çimlere oturmuş, karahindiba tutamlarını üfleyerek Claremore Kalesi'nin arkasındaki tarlaya. Yanakları şişti ve Briony kıkırdadı.

Mallow, sadece ileri düzey zihin sihirbazlarının bildiği sihirleri kullanarak düşüncelerini, anılarını tırmaladıkça Briony'nin zihni alev alev yanıyordu. Briony, Mallow'un zihin okuma konusundaki gücünü duymuştu -ejderha bağının faydası- ama bu çok kötü yapılmış bir zihin büyüsüne benziyordu. Briony, Mallow'un bu tekniği daha az rahatsız edici ve acısız bir hale getirmesi için hiçbir neden olmadığını düşündü, tıpkı zihin büyücüleri gibi çalışıyordu. Mallow'un büyüsü kafatasını yırtıp plakaları açan pençeler gibi hissettiriyordu.

İçinde kopan bir lastik bant gibi, Finola artık genç bir kadındı ve Kral Jacquel'in cenazesinde Phoebe'nin yanında duruyordu.

Briony kendi zihninde bir yolcuydu, her an kendi varlığının ve Mallow'un varlığının farkındaydı.

Biltmore Sarayı'na bir sekme oldu ve Finola Rory babalarının ordusunu nasıl çağıracaktı? Artık Rory'nin ordusu. -Briony not alırken.

Finola'nın melodik sesi, "Vindecci bunu kendisi geliştirdi," dedi. Yemek masasının üzerinde büyük bir harita açtı. "Sadece avucunuzu çağırmak istediğiniz kalenin üzerinde gezdiriyorsunuz."

Elini resmin üzerinde açarak gösterdi
Biltmore etiketli. Yirmi bir yaşındaki Briony, mumlar alev alev
yanarken nefesini tuttu, alevler tavana sıçradı, sonra
Finola elini çekince gözleri karardı.

Finola Rory'ye döndü. "Stratejik danışmanlar Kilwoven'da
ikamet ediyor." Haritaya dokundu. "Yarın seni oraya
götüreceğim-"

Ve zihninde şaklayan bir kırbaç gibi, Finola'nın Biltmore
Sarayı'nda Briony'nin yatağında oturduğunu ve kolunu on
sekiz yaşındaki Briony'nin omuzlarına doladığını görerek
sarsıldı.

"Hayır, bu karşılıklı değil." Genç Briony gözyaşlarının arasından
güldü. "Ben sadece bir aptalım."

Briony, Mallow'un zihninin acısı düşüncelerini yarıp sinir
uçlarını cızırdatırken bile kalbinin göğsünde çarptığını hissetti.
Nabızı hızlandı ve vücudu daha da gerildi.

Hayır, hayır, hayır. Mallow bunu göremedi ...

Mallow, Briony'nin bunu gösterme konusundaki
isteksizliği hakkında ipucu vermek için havada asılı
dururken bir anlık durgunluk oldu

Hafıza. Mallow'un bilinci sahnenin içinde kayarak yataktaki
iki kadının etrafında dönüp onları inceledi.

"Aptal değilsin," dedi Finola, Briony'nin kulağının üstündeki
saçları iterek. "Ben de senin yaşıdayken Bomardi'li bir çocuğa
aşık olmuştum."

Briony şaşkın gözlerle ona baktı. "Ne oldu?"

"Okulun bittiği günün ertesinde evlendi ve babana beni
Bomard ile siyasi bir nişanlılık dışında herhangi bir şekilde
kullanmaması için yalvardım. Stratejistler konseyine katılmama
izin verdi.
onun yerine."

Briony homurdandı. "Babam mı? Bu benim için asla bir
seçenek olmaz."

"Göreceksin. Bu gündönümünde benimle Güney Camly'ye gel.
Orada sana ... gizlenmeyi öğretebilecek arkadaşlarım var..."

Finola yedi yıl önce yavaşlamamış olmasına rağmen yavaşladı. Mallow onları geriye doğru çekerek sahneyi tekrar oynatıyordu.

"... Güneyli... Camly..."

Briony zihnindeki acıya rağmen başka nedenlerden dolayı çılgılık atacak gibi hissediyordu. Mallow'a Finola'yı aramaya başlaması için bir yer vermişti. Denizin ötesindeki Güney Camly ülkesi.

Mallow'un zihnini serbest bırakmasını, tekrar kendi kafasında yalnız kalmasını ve acıyla oradan başa çıkmasını bekledi.

Ama Mallow hâlâ yüzünde merakla yataktaki iki kadına bakıyordu. Onları tekrar geriye doğru çekti.

Finola, "Ben de senin yaşındayken Bomardi'li bir çocuğa aşık olmuştum," diye tekrarladı.

Briony, Mallow'un şatosunun kabul odasında asılı duran gerçek bedeninin dehşetle seğirdiğini hissetti. Zihni, fırtınaya karşı kapıları kilitlemek ve pencereleri kapatmak gibi, kapanması için ona bağıırıyordu.

Birdenbire anıların ve görüntülerin dalgaları arasında kaymaya başladılar. Briony'nin zihni geriye doğru kaymaya zorlandı. Başka bir anı öne çekmek için mücadele etmeye çalıştı ama Mallow'un merakı bastırılamadı.

Briony bir meşe ağacının arkasında durmuş, göl kenarındaki söğüdün altında en sevdiği yerde oturan uyumsuz çoraplı bir çocuğu izliyordu.

Sonra iksirler sınıfındaydı, aynı çocuk ona talimatları okurken malzemeleri karıştırıyordu.

"Yusufçukların daha ince doğranması gerekiyor-" "Bunun için değil," dedi Briony. "Ne kadar düzensiz olursa, o kadar daha iyi."

"Sen neden bahsediyorsun?" dedi Toven. Kadının bıçağı kavrayan eline uzandı. "Bedenler, evet, ama kanatlar değil."

Toven ona yusufçuk kanatlarını nasıl keseceğini gösterirken Briony'nin bakışları ona kaydı. Gözleri adamın çenesinde, ağzında, elmacık kemiklerinin havayı kesiyor gibi görünmesinde gezindi.

Briony genç halinin Toven'a bakışını izledi, her şey yüzüne yazılmıştı.

Mallow'un bilinci onunkinin yanında geziniyordu. Briony, Mallow'u kafasının içinde hissedebiliyordu; genç kıza değil, kendi anılarını izleyen kişiye bakıyordu. Briony döndü Zihninin içinde Mallow'un kurnaz, sırıtan yüzüyle karşılaştı.

Anılarında Toven dönüp ona baktı, vücudu sarsıldı ve bıçak yere düştü.

Briony, beline dolanan bir kanca gibi zamanda geriye doğru çekildi.

Yedi yaşındayken Bomardi Sirki'ndeydi, Bomard'a ilk kez geliyordu. O ve Rory'nin üzerlerinde Eversun yeşili tunikler vardı. Babası Orion'la el sıkışıyordu ve Serena Hearst gri saçlı, soğuk bakışlı yedi yaşındaki bir çocuğun arkasında duruyordu.

"Sanırım okula birlikte girecekler," dedi babası konuşurcasına.

Kır saçlı çocuk gözlerini devirdi.

Gözlerinin arkasında patlayan ışıklarla ileriye doğru zım yaptı. Toven Hearst parmaklarını döndürdü ve ona doğru serin bir esinti gönderdi. Kadın titredi ve ona ters ters baktı.

Mallow onları ileri itti. Briony'nin üzerinde kaşındıran bir elbise vardı ve Toven onları Biltmore dans pistinde döndürürken elini sırtına bastırmıştı.

"Hayır mı?" Toven gözlerini onunkilere indirerek, "Hayır mı?" dedi, yüzlerini bir araya getirdi. "Şu anda ne düşündüğümü bilmiyor musun?"

Briony, Mallow'un arkasında, omzunun üzerinden onu izlediğini hissetti. Onlarla dans ediyordu.

Toven'ın gözleri parladı ve nefesi kesildi. "Ne düşündüğünü asla bilemem."

Mallow onun kalp atışlarını duyabiliyor, tenindeki ürpertiği hissedebiliyordu.

İleri doğru sekti. Sırtı bir duvara çarptı.

Karanlık, terk edilmiş bir koridordaki taş duvarda Toven'ın eli çenesindeydi ve ona ters ters bakıyordu.

"Anlamadığın konularda konuşma," diye tısladı. "Neden bahsettiğimi *çok* iyi biliyorum."

"Kardeşin bir gün kazığa geçirilmiş bir kelle olacak ve Mallow istediğini yaptığında bedeninin sokaklarda sürüklenenecek." Gözleri aşağı baktı. "Böyle güzel bir vücut için ne utanç verici."

Kadın adamın yüzüne tükürdü. Adam şok içinde ona baktı. Sonra yüzünde bir gülümseme belirdi, kıvrıldı ve açıldı. Briony'nin nefesi yüzünde sıcaktı ama eli yanağında serindi.

Vücudu ona doğru bastırdı ve onu olduğu yerde sabitledi. Briony, adamın üzerinde yükselen uzun hatlarını hissedince gözleri büyüdü.

"Eğer görgü kurallarını unutmakta ısrar edersen Rosewood, belki ben de kendiminkileri unuturum," diye fısıldadı ağzının içine.

Ve boğulduktan sonra hava solumayı andıran bir hızla, zihninde yalnızdı. Ve Mallow büyük salonda onunla birlikteydi, bedeninin önünde duruyordu.

havada asılı kaldı. Sanki beklenmedik bir sorun çıkarmış gibi Briony'yi kısık gözlerle inceledi.

Briony'nin kafası Mallow'un zihninin yokluğunu beyninin donması gibi hissetti, ürpertici bir şey kafatasının plakalarını doldurdu.

Mallow, Briony'nin bedeni üzerindeki büyülü tutuşunu bıraktı ve Briony yere yığıldı, bacakları garip yönlerde doğru büküldü. Gözlerini açık tutmak acı veriyordu ama Briony Mallow'a baktı ve onun gözlerinde yavaş yavaş bir fikrin, bir farkındalığın oluştuğunu gördü.

Briony'nin bir zamanlar Toven Hearst'e karşı bir şeyler hissettiğini biliyordu. "Ah canım." Mallow küçümseyerek kıkırdadı. Gülümsedi

Briony'ye baktı, sanki ona büyük bir şey verilmiş gibiydi. Ama aynı anda yüzü düştü ve Toven'a döndü. Eli dışarı fırladı.

Briony, Toven'ın nefesini tuttuğunu duydu ve vücudu ipe bağlı bir kukla gibi öne doğru fırladı. Çenesi Mallow'un bekleyen eline doğru uzandı. Bacakları yere basmak için mücadele etti.

Mallow siyah gözlerini Toven'ınkilere çevirdi ve Mallow Toven'ın anılarını ve düşüncelerini benzer bir şekilde ararken ortalık aniden sessizleşti.

Düşüncelerinde *onu* arıyordu. Briony bundan emindi.

Mallow kapsamlı bir inceleme yaparken Toven'ın şakağından bir damla ter süzüldü.

Briony ne kadar süredir muayene edildiğini bilmiyordu ama bu daha uzun sürmüş gibiydi.

Toven homurdandı, nefesi kesik kesikti.

Ve on dakika kadar sonra Mallow onu serbest bırakarak Briony'nin yanına yere bıraktı. Toven kendini dizlerinin üzerinde tuttu ve Mallow'a baktı.

Mallow gülümsedi. Memnun olmuştu.

Bakışlarını tekrar Briony'nin zayıf bedenine çevirdi. Ve kıkırdadı. Bu ses salonda yankılanırken Briony irkildi.

Briony -bir *zamanlar*- onu esir tutan ve her gün büyüünü emen adam için

hayatının geri kalanında. Bağırsaklarında tanıdık bir kaynama yükseldi ve onu boğdu - okulda ne zaman gözlerini ondan ayırmak zorunda kalsa yaşadığı aynı his. Bu duygu Gerçekten iğrenç. Seni bu kadar az düşünen birini istemek.

Briony'nin zar zor bir arada tuttuğu bilincinde bir düşünce dolaştı: Eğer Toven'ın kendisi hakkında ne hissettiğine dair şüpheleri varsa, en azından Mallow bu şüpheleri yok etmesi için ona bir sebep vermişti. Ona karşı hiçbir şey hissetmiyordu. Hissetseydi, Mallow bunu kesinlikle bulurdu.

Briony gözlerini sıkarak kapattı.

Mallow, "Onunla iyi eğlenceler, Toven," dedi. Briony onun sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Ona bağlandığında ne kadar güçlü olacağını merakla bekliyorum."

Solundan titreyen bir ses, "Ben de öyle, Hanımefendi," diye fısıldadı. Mallow muzaffer bir edayla, "Güneyli Camly," dedi. Briony o gece kendi sırlarından çok daha fazlasını vermişti. "Teşekkür ederim, Briony. Hepsi bu kadar."

Toven Mallow'un önünde eğildi ve Briony'yi dirseğinden tutup kaldırarak arkasından sürükledi.

Kapılardaki muhafızları geçtikten sonra dağın yamacına inşa edilmiş merdivenleri aştılar. Bir geçitten keskin bir çekiş onları Hearst Hall'un kapılarının içindeki çimlere geri gönderdi.

Toven'ın eli dövmenin üzerindeyken, muhtemelen tekrar kilitlendiğinde sıcaklığın titreşimini hissetti. Gözlerini yere dikti, sanki Mallow hâlâ oradaydı ve ona doğru geliyordu. Belki de zihninin içindeydi.

Sürünüyor ve ondan besleniyordu. Belki de hiç gitmeyecekti.

Toven'ın eli onun kolunu bırakmadı. Gri gözleri onunkileri aradı, yüzünde çılgınca hareketler vardı. "Ne buldu?"

Kadın başını salladı. "Önemli bir şey değil." "Her neyse, benim de suç ortağı olduğumu düşünüyor," dedi adam.

Rüzgâr içlerinden geçiyor, pelerinini kıvrımlı desenlere dönüştürüyor ve çıplak omuzlarında dans ediyordu.

Belki ona söyleyebilirdi. Aslında önemli bir şey değildi. *Sana karşı hislerim vardı.* Çok basit olurdu ve artık hiçbir ağırlığı kalmazdı. Omuz silkip gülebilirdi.

Ama üzerinde kontrolsüz bir gücü olan bir adamın önünde geceliğinden başka bir şey giymeden duruyordu.

Briony rüzgâra karşı titredi. Kolunu ondan uzaklaştırdı.

"Kafanın içine baktı ve seni masum buldu, Toven. Yani anlatacak bir şey yok." Sert gözlerini uzun yolun aşağısındaki Hearst Hall'un silüetine çevirdi. "Üşüyorum ve yorgunum. Vücudum ağrıyor ve şimdi de başım yanıyor.

Ve *bilinmeyen* bir nedenden dolayı yanağım acıyor-

"Onunla konuşmaman konusunda seni uyarmıştım-"

"Ve ben açlıktan ölüyorum-"

"Bir kere şımarmış bir velet, her zaman

şımarıktır-" "Bırak da yatayım," diye yalvardı.

Briony'nin bekçinin kulübesinin nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama çimlerin arasından sağa doğru yürüdü. O da

kendini yaraladığı yere yakın olduğunu söyledi.

"Rosewood. Bu taraftan."

Arkasına baktı ve onu büyük şatoya giden patikada dururken buldu.

"Kalacağın yeri göstermenin vakti geldi."

Hearst Hall'a giden yolda kendisini takip etmesini işaret etti.

BÖLÜM 16

Briony, Toven'ı patikada takip ederken ön kapılar gittikçe büyüyordu. Onun kendisini takip ettiğinden emin olmak için arkasına bakmadı.

Taş basamakları onun önünde tırmandı ve neredeyse alışkanlıktan kapıyı ona açık tutacaktı ki kendini tuttu ve önce içeri girdi.

Giriş holü, en az yüz metre yüksekliğe uzanan zengin mermer ve altın duvarlardan yapılmıştı. Mumlar alçaktan yanıyordu ve merdivenler tüm salonun etrafında dönerek ikinci bir kata, oradan da üçüncü bir kata çıkıyordu. Bunların üzerinde en dikkat çekici mimari olan kubbeli tavan vardı. Vindecci'nin dönemine ait görkemli tablolar yaldızlı çerçeveler içinde yüksek duvarları süslüyordu.

Briony sağına, soluna ve ortasına bakarken üç kişiyle karşılaştı. Karanlık kanatlara açılan oymalı mermer kemerler. Hayatında hiç bu kadar mermer görmemişti. Mermer Moreland kıtasına özgü değildi, bu yüzden onu edinen herkes bunu bir bedel karşılığında yapıyordu.

Ve *ona* şımarık demişti. Briony Hearst Hall'a baktı, *Zenginlikten* tamamen bunalmışım. Mermer zemin sıcaktı. Terliklerinin içinden hissedebiliyordu. Avizelerde örümcek ağı yoktu; pencerelerde toz yoktu. Her şeye fevkalade özen gösterilmişti ama kim tarafından?

Toven ön kapıları kapatmak için parmaklarını şıklattı ve kadın bu tür basit bir sihri tekrar kullanmak için can attı. Adam onun yanından geçip merdivenleri çıkmaya başladığında midesi bulandı.

Bodrumda bir hücre ya da mutfağa yakın bir köşe hayal etmişti. Onun yükselişini izlerken, üçüncü katta hizmetçilerin odaları olup olmadığını merak etti. Belki de o

bekçinin kulübesinde kaldığı gibi mobilyasız bir odaya sahipti.

Ama kadın onu merdivenlerden yukarı kadar takip ettiğinde, adam ikinci katta durdu. Geleneksel olarak aile yatak odaları.

Briony mermer tırabzanı kavradı ve sahanlıkta durdu.

Hatırladığı konuşmalar aklından geçerken kendini orada tuttu.

Bomardi oğlanları, kalp yaylarını elde ettiklerinde ne yapacaklarını konuşuyorlardı.

Dokunulmamış olduğu için beş bin altın değerindeydi.

Sakral Büyü ona yabancıydı ama en azından bir kalp yayı bağı içinde seks yaparak güç kazanılabileceğini anlamıştı.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu

hissettiğinden daha güçlü bir sesle.

Döndü, karanlık bir koridorda birkaç adım ilerledi. "Kalacağın yere."

"Nereye?"

"Bir yatak odası," dedi basitçe, görünüşe göre ona sinirlenmişti.

Kadın yutkundü. "Kimin yatak odası?"

Toven Hearst ona baktı ve kız onun iyi olduğu zamanları hatırlamaya çalıştı. Diğer çocuklar kaba davrandığında nefret ettiği gibi. Gözünü korkutmak yerine flört edişini.

Bir kez göz kırptı. Ve dudakları gerildi.

"Senin," dedi, yumuşak bir sesle.

Dönüp koridorda ilerlemeye devam ettiğinde nefesi hâlâ göğsünde sıkıştıyordu ama gevşiyordu. Kadın Onu takip etti, gözlerinin duvar halıları ve aplikler üzerinde gezinmesine izin verdi.

Koridorun sonuna yakın sağdaki bir kapıda durdu, tokmağı çevirdi ve önce onun içeri girmesine izin vermek için kenara çekildi.

Kadın yaklaştığında, adam ona geniş bir alan verdi.

Bekçinin yatak odasından iki kat daha büyük, rahat bir odaydı. Karşı duvarda

İnce perdelerle örtülü pencereler ve basit bir koltuk. Sağ tarafta cibinlikli bir yatak ve bir gardırop vardı. Sağdaki komodinde bir şamdan ve mücevherler için dekoratif bir kutu vardı. Yatağın solunda bir kapı vardı.

Briony kapının özel bir banyoya açıldığını görebiliyordu.

İçeriye doğru bir adım daha attı ve kapının sağındaki duvarda bir kitaplık olduğunu gördü ama rafta sadece üç kitap vardı.

Sade ama hoş bir yerdi. Gerçekten de umabileceğinin en iyisi buydu.

Onu yakından izleyen Toven'a döndü kapının diğer tarafında. Söyleyecek daha iyi bir şey bulamadığı için, "Güzelmış," dedi.

Adam gözlerini kıstı ve alaycı bir tavır takındı. "Dolapta bir karyolayı mı tercih ederdin?"

Kadın omuz silkti. "Bunun neden önemli olduğunu bilmiyorum. Kalp spreylelerinin dillerine ihtiyaç duymadığını sanıyordum. uyumak için rahat bir yer."

Onun bunu anlamasını izledi. "Kalp pınarı ne kadar sağlıklı olursa büyü de o kadar sağlıklı olur."

"Ah, bu iyi. Senin için." Kız ona ters ters baktı ve o da ona karşılık verdi. "Gönül bağı ne anlama geliyor?"

"Bu konuda endişelenmene gerek yok," dedi adam ve kapıya döndü.

Kadın kaşlarını çattı. Elbette bu konuda endişelenmesine gerek yoktu. Bu sadece onun sihriydi.

"Mantık çerçevesinde bir şeye ihtiyacın olursa ev için," dedi. "Yemekler, battaniyeler, ağrı iksirleri. Sağlayacaktır."

Adam kapının koluna uzandı ve Briony hayatının geri kalanında hiçbir şeye ya da hiç kimseye erişimi olmadan içeride kilitli kalmak üzere olduğuna dair bir korku kıvılcımı hissetti.

"Herkesin nereye gittiğini bilmek isterdim," dedi, sözcükler aceleyle çıkmıştı. "Eversun'lar."

Durakladı, sonra dönüp kapı pervazına yaslandı. "Yorgun, üşümüş ve aç olduğunu sanıyordum."

canın yanıyor ve vücudun acıyor-"

Onun huysuzluğu karşısında iç geçirerek gözlerini devirdi.

"Tanrı suları korusun..."

"Ama daha fazla sohbet etmek istersen, belki bana Mallow'un kafanda ne bulduğunu söylersin."

"İnsanların *hayatlarını*, güvenliklerini soruyorum Toven."

"Ben de öyle," dedi. "Ailemin güvenliği."

Adam bu konuda son derece ciddiye ve o bunu bilmiyordu. Neden? Bakışlarını ona dikti ve kollarını kavuşturdu. "Kafamın içinde ne bulmasından *korkuyorsun*?" Briony sordu.

Kapı aralığından ayağa kalktı. "Seninle yirmi tahmin oyunu oynamayacağım. İyi uykular, efendim."

Kapıyı çekerek kapattı. Briony bir kilit sesi duydu ve bu ses zihninde kesin bir şekilde yankılandı. Duvarlar çok sıkı hissettiriyordu.

Aniden. Kim bilir ne kadar süre içeride kilitli kalmıştı. Nefesi kesildi ve dört duvar olmayan bir şeye bakmak için pencereye doğru ilerledi.

Perde ışığı neredeyse hiç engellemiyordu ama güzellik uykusu alma konusunda endişelenmeyeceğini düşündü. Perdeyi kenara itti ve gözlerini kısarak karanlığa baktı. Oda arazinin ön tarafına bakıyordu ama kapıları seçemiyordu.

Etrafını incelemek için bir daire çizdi.

Kitaplığa doğru ilerleyerek atılmış üç kitaba baktı. Bunlar kurgusal olmayan kitaplardı, biri de tıbbi bir ders kitabıydı. Komodinin üzerindeki mücevher kutusunda hiçbir şey yoktu. Kilitlendiğini duyduğundan emin olmak için kapı kolunu denedi. Duymuştu.

Briony banyoya göz attı. Seyrek bir odaydı.

Mermer ve pirinçle dekore edilmiş odanın ortasında pençe ayaklı bir küvet vardı. Kendi yansımasını görünce sıçradı. Solgun ve zayıftı, saçları kırılıyordu.

ve yıkanmamıştı. Geceliği kemikli omuzlarından sarkıyordu.

Altı gün önce geldiğinden beri bir şey yemiş miydi?

Aynada altın yakasına baktı, gözden kaçırdığı bir şey var mıydı diye kontrol etti ama açmanın bir yolu yoktu.

Briony akşam yemeği istemek üzere yatak odasına döndü. Duvarlardan yiyecek isteyerek kendini utandırmadan önce, pencerenin yanındaki koltuğun yanında daha önce orada olmayan bir yan masa gördü. Dumanı tüten bir tabak et ve sebze onu karşıladı. Midesi guruladı.

Patatesler Eversun'ların patateslerini yediği gibi taraklanmıştı ve burnu etin üzerindeki ev baharatını tanıdı.

Briony, Toven'ın kalp yaylarını sağlıklı tutmakla ilgili söylediklerini düşündü. Bu yemekte zehir yoktu ama yine de yemek yanlış geliyordu.

Cordelia ne yiyordu? Didion bir yatak ve bir küvet mi aldı?

Rory'nin yüzü gözünün önüne geldi ve gözleri yaşardı.

Briony koltuğa çöktü, sadece ekmeği aldı ve yavaşça karıştırmaya başladı.

Şimdi Rory olmadan ne yapacaklardı? Orada Umut edecek bir şey var mıydı? Sıcak ekmeği çiğnedi ve Finola'yı düşündü. Kaçıyor ve başkalarıyla temas kurabiliyorsa, bu yeterli miydi? Acaba Güney Camly veya denizin karşısındaki diğer ülkelerden herhangi biri Mallow'un buradaki eylemleri hakkında söyleyecek bir şeyiniz var mı? Rosewood soyunu bitirmişti.

Briony'nin kalbi ağrıyordu. Rory'ye bağlanan damara dokunmaya çalıştı ama orada hiçbir şey yoktu.

Neden ona sarılıp vedalaşmamıştı?

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve ekmeği tabağa geri fırlattı. İçinde, babasının ölümünden beri gittikçe daha fazla kemiren bir boşluk vardı. Son dört yıldır tek amacı Rory'ye yardım etmek ve onu başarıya ulaştırmaktı ama artık o yoktu.

Cesedi neredeydi? Mallow onu gerçekten yakmış mıydı?

Briony'nin gözleri acıyla buruştu: Onun yasını tutacak bir yer bile yoktu. Annesi ve babasıyla birlikte Rosewood anıt mezarına konulmayacaktı.

Titrek bir nefes göğsünü parçaladı ve yanındaki yemek soğuyana kadar ağladı.

Sonunda gözlerini silip gözyaşlarını geri çektiğinde, yemek tabağına uzanmak için döndü ama tabak yerinde yoktu.

Yerinde bir kağıt parçası vardı, mürekkep aşağıdan çekiliyormuş gibi görünürken kelimeler yavaşça beliriyordu. Yazılan ilk birkaç satıra göz gezdirdi.

Riann Cohle-Cordelia Hardstark

Del Burkin-Didion Winchester, Velocity Punt

Aron Carvin-Phoebe Rosewood

Briony nefesini tuttu ve geldiği gibi hızla kaybolmadan önce onu kaptı. Bilgiyi yalayıp yuttu, duygularını gerçeklerden ayırıyordu.

Toven, "Mantıklı bir şeye ihtiyacın olursa, evden isteyebilirsin" derken bunu mu kastediyordu? Ev onun isteğini dinlemiş miydi? Kelimelerin doluşunu, tüm sorularının cevaplanışını izledi.

Liam Quill ve babası Katrina ve Simon'ı, birlikte okula gittikleri genç Eversun'u satın almıştı. Canning Trow'un iksirini test etmek için hücreden aldığı Jellica Reeve'i satın aldığını okurken midesi bulandı.

Listede Larissa'ya hiç yer verilmemişti ama tabii ki Larissa şimdi Finn Raquin'le birlikteydi.

Gözleri sayfanın üzerinde gezindi; eksik olan bir şey vardı. Ne Sammy Meers ne de babası general bu listede yoktu. Ama Sammy açık artırmaya çıkarılmıştı. Sahneye çağrılan ilk Eversun oydu. Briony'nin kalbi sıkıştı. Meers'ler bu listede yer almıyorsa, hâlâ hayatta mıydılar?

Briony, gözleri daha fazla açık kalamayana kadar isim listesini ezberledi. Ne yapabileceğini bilmiyordu.

Ama arkadaşlarının nereye dağıldığını bilmek iyi bir şeydi.

Parmak uçları arasında ezilmiş kâğıt parçasıyla yatağa girdi ve derin, rüyasız bir uykuya daldı.

* * *

Sabah uyandığında kahvaltının kokusu burnuna geliyordu. Yan masa. Sıcak ballı hamur işleri, baharatlı sosis ve bir haftada yiyebileceğinden daha fazla meyve. Briony tepsiyi karıştırdı ve banyo yaptı.

Gardıropta dolu askılardan çok boş askılar buldu. Dolapta iki tane sade yün elbise vardı.

Bomardi tarzı, soğuk için yapılmış ve dünden beri içinde olduğu gibi iki temiz gecelik. Bir de

sabahlık, bir çift çorap, soluk tonlarda sade iç çamaşırları ve her hava koşuluna uygun ayakkabılar.

İç çamaşırını sanki onu ısıracakmış gibi hızla kaldırdı ve askıdan soluk bir elbise çekti. Giysilerin içine girdi, acaba giysiler sihirle mi ona uydurulmuştu?

mükemmel bir şekilde giyerdi. Büyülü kumaş çok pahalı bir lükstü.

-Ama belki de Hearst'lerin zenginliği, büyülmeyen alternatifleri düşünmedikleri anlamına geliyordu.

Uyandığından beri güneş ince perdelerin arasından parlıyordu, ama şimdi nihayet onları geri çekti. Güneş doğduğunda

Rory'nin öldüğü günden beri güneş görmediğini fark etti.

Hearst Hall olağanüstü muhteşemdi. Gece gri gölgelerin olduğu yerde bu sabah parlak yeşiller vardı. Ön kapıları görüyordu; tilkinin kaçtığı orman sol taraftaydı. Odası neredeyse kanadın sonundaydı. Yüzünü soğuk cama dayadı ve binanın sonunu görebiliyordu.

Solda, belki de köşede sadece bir oda daha vardı. Briony dönüp odasına baktı ve güneşin ensesini ısıtmasına izin verdi.

Artık hayatı bu muydu? Aynı odada yemek yiyecek, yıkanacak ve uyuyacaktı, Toven Hearst uzaktan onu tüketecekti ve arada sırada Mallow onu kesip biçecekti.

Bilgi için zihnini.

Bir an için Finola gibi düşünmeye çalıştı. Finola bir çıkış arıyor olabilirdi ama Briony zaten çıkış yolunun nerede olduğunu biliyordu.

sınır çizgisiydi.

Briony dövmesine baktı. Toven dövmesini onu araziden çıkarmak için elini uzattı. Sadece Toven Hearst ile gidebilirdi.

Kadını cazibesini kullanarak özellik yine onu güldürdü. Briony başını ellerinin arasına aldı ve yüzünü ovuşturdu. Belki de Larissa Gains'ten bir iki şey öğrenmek için daha fazla zaman harcamalıydı.

Parmakları yanaklarından boynuna doğru ilerledi ve oradaki metalde durdu. Tasma onun sihrini alıyor, dövme ise mülkte kalmasını sağlıyordu. Bu iki büyü hakkında da hiçbir şey bilmiyordu.

Kalp yayı büyüğü hakkındaki sınırlı bilgisi sadece okuldaki söylentilerden geliyordu. Kalp yayları yaygın değildi. Çünkü zihin büyücülerinin güçlerini beslemek için onlara ihtiyaçları yoktu ve hatta Mallow'un iktidara yükselişine kadar Bomard'daki kullanımları hakkında bile pek konuşulmamıştı. Katrina'nın yıllar önce ona söylediği gibi, kalp atışı aslında evlilik için yapılmış, aşka dayalı bir sihirdi.

Büyünün iki yönlü paylaşımı her bir ortağı daha güçlü kılırdı. Bomard'ın yaptığı ise bu amacı kirletmek, tek yönlü bir büyü *almı* yaratmaktı. Tasmanın sihrini aldığını ve bağı tamamladıktan sonra kısa süre içinde Toven'a akıtacağını, böylece kendi gücüne erişiminin kalmayacağını tahmin etmişti. Sakral Büyü de başka bir şeydi.

birbirine bağlanmış ve bedenlerini cinsel olarak birbirleriyle paylaşmak isteyen iki kalp atışı için ek bir sihir itkisi. *Canning* iksiriyle bunu da kirletmenin bir yolunu bulmuştu.

Dövmelere gelince, Briony'nin nereden başlayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Elinin altında Eversun kütüphaneleri olsaydı, bu konuda çalışabilirdi.

Dövmeler için kullandıkları sihri bulmak için günlerce uğraştı.

Birden dövmenin etrafından dolaşan birini hatırladı.

Larissa.

Finn Raquin kapıdaki dövmesini sildirmişti ama Toven Finn'in planını biliyor olmalıydı.

Briony bu cevabı Toven'dan alıp alamayacağını merak ediyordu.

Briony iç geçirerek odanın karşısındaki kitaplığa gitti, şifalı otlar ve lapalar üzerine bir metin aldı, az sayıdaki seçenekleri arasında en az kuru olanı buydu ve günün geri kalanı için koltuğuna yerleşti.

O gece rüyasında Rory'yi gördü. Resmi siyah beyaz giysiler içindeydi ve yakasında bir gül vardı. Sisin içinden Cordelia'nın Eversun elbisesi içinde sahilde onunla buluşmasını ve gün batımının altında birbirlerine kalpten ve zihinden bağlanarak evlenmelerini izledi.

Briony hıçkırarak uyandı, nefesini tutamıyordu. Yastığına döndü ve çığlık attı.

Ertesi gün yine aynı şeyi yaptı, raftaki ikinci kitabı, Bomard'daki Kül Ormanı'nın çocuklar için yazılmış tarihini okudu.

Ve ertesi gün üçüncü kitabı: Evermore'un tarih metinlerinde bahsetme zahmetine bile girmediği, Vindecci'nin en büyük rakibinin biyografisini.

Dördüncü gün, şifalı bitkiler kitabına yeniden başladı.

Her sabah kapının kolunu denerdi. Her akşam, evin ona verdiği isim listesine baktı.

Her gece rüyasında Rory'yi, Didion'ı, Cordelia'yı görüyordu. Hıçkırarak uyandı. Sonra kapı kolunu tekrar denerdi.

Yıkanma ya da gece kıyafetlerini değiştirme isteğini kaybetti, bu yüzden sadece durdu. Yiyecek

görüldüğünde, ona bir göz attı ve bir sayfaya ya da pencereden dışarı bakmaya geri döndü.

Bazen kapıyı yumrukluyor, dışarı çıkmak için çığlık atıyor ama kimse ona cevap vermiyordu. Şamdanı ve uyumsuz mücevher kutusunu duvara fırlattı ama ya inanılmaz derecede zayıflamıştı ya da pirinç kaplı kutu kırılmadı. Hiç ilgi görmedi. Koltuğunu pencereye doğru kaldırmaya çalıştı ama cam kırılmadı.

Toven onu bir daha rahatsız etmedi. Sadece böyle mi var olacaktı?

Kalp yayı bağının neleri içerdiği hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden Mallow'un emrinden sonra bunu çoktan yapmış olması kuvvetle muhtemeldi. Tasmayı çoktan takmıştı. O biliyordu Heartspring büyüsü boosting'den farklıydı. Güçlendirme hızlı bir güç atıymıydı, ancak kalp yayma büyüsü zaman ve mesafe boyunca devam ederdi - kişi aşırı hevesli olmadıkça uzun süreli bir enerji kaynağı. Her iki durumda da Briony büyü eksikliğine dönüştü. Hâlâ zihnindeki ya da kalbindeki hiçbir şeye erişemiyordu.

Altıncı gün Briony yataktan çıkmadı. Başını yastığa koyup pencereden dışarı baktı, gözyaşları burnunun üzerinde ve çarşaflarda izler bırakıyordu. Boşa harcamak istiyordu Uzakta. Belki Rory'yi tekrar görebilirdi.

Kapısı sert bir şekilde çalındığında gözleri güneş ışığına karşı kapanmak üzereydi.

Briony sarsılarak uyandı. Yüzünü sildi ve aceleyle yataktan çıktı. Ziyaretçiyi içeri davet edemedi kapı açıldı.

Serena Hearst yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle içeri girdi. Uzun kollu ve dar korsajlı, Bomardi tarzında dikilmiş mavi bir elbise giymişti ve malikânenin hanımefendisi gibi görünüyordu.

Briony birden yıkanmamış vücudunun farkına vardı. "Yemek yemiyorsun," dedi Bayan Hearst açıkça. "Ve Görünüşe göre banyo yapmıyormuş."

Briony yutkundu, utancı artıyordu.

"Yemek yemelisin," dedi Bayan Hearst. "Ziyan etmene izin yok. Senin b y n Toven'inkini güçlendirmeli. Kalp atışın ne kadar sağlıklı olursa b y n de o kadar sağlıklı olur."

Briony kaşlarını çattı ama itiraz edemedi. Bayan Hearst parmaklarını şıklattı ve gardırop açıldı. Sabahlık dışarı fırladı ve bir çift ayakkabıyla birlikte yatağının üzerine düştü.

"Gel," dedi.

Briony sabahlığın içine girdi ve beline bağladı. "Nereye?"

"Yemek yiyeceksin ve egzersiz yapacaksın. Gerekirse seni bir köpek gibi gezdiririm."

Serena Hearst kapıyı açık bırakarak  ıktı.

Ayakkabılarını  ekiştirirken Briony'nin kalbi k t küt atıyordu. Dışarı  ıkarılıyordu.

BÖLÜM 17

BRIONY HIZLA HAREKET ETTİ, Serena Hearst'le vakit geçirmek anlamına gelse bile o dört duvardan uzaklaşmaya can atıyordu.

Briony koridorda ona katıldığında sarışın kadın hiçbir şey söylemedi. Sadece topuklarının üzerinde döndü ve yavaşça merdivenlere doğru yürüdü. Briony de onu takip etti ve içeri girerken karanlıkta gözüne ilişen tablolara ve duvar halılarına baktı. Bayan Hearst yavaş ilerliyordu ve Briony buna minnettardı. Altı gün sonra Hearst Hall'da kilitli altı gün Trow zindanında geçirdiği bir haftanın ardından elektrik çarpması sonucu iyileşiyordu... Fiziksel olarak tam olarak kendinde değildi.

Briony korkuluklara yaslanırken Bayan Hearst merdivenlerden aşağı indi. Nefesi kesilmişti ve sonunda açlığının farkına vardı.

Malikânenin arka tarafına bakan büyük bir pencerenin önünden geçtiler ve Briony'nin bakışları ilk gecesinde gördüğü büyük gölete takıldı. Bayan Hearst'e bunun sihirli mi yoksa doğal mı olduğunu sormak istedi ama kadın hayal kırıklığı içinde Briony'ye baktı.

"Gelin," dedi Bayan Hearst.

Briony'nin odasının bulunduğu kanadın karşısındaki kanada döndüler ve Briony'nin incelemesi gereken bir dizi yeni kapı vardı,

Bazıları açık, bazıları sıkıca kilitli. Resmi bir yemek odası, gayri resmi bir yemek odası, bir çalışma odası ve bir oturma odası gördü ve bunlar sadece *açık* kapılardı.

Sonunda mutfağa geldiler ve Briony neredeyse Böylesine büyük bir odanın boşluğuna güldü. Çok fazla yemek vardı ama hizmetkâr yoktu ve evde besleyecek sadece üç kişi vardı. Şimdi dört oldu, diye düşündü. Bayan Hearst onu süpürdü.

eliyle tezgâhların üzerinden geçerek meyve ve peynirleri, ballı hamur işlerini, baharatlı etleri ve haşlanmış sebzeleri işaret etti.

"Ye," diye emretti. Yüzü can sıkıntısı içindeydi, sanki o gün yapılacak işlerin uzun bir listesine başlıyor gibiydi.

Tezgâhın üzerinde bir çay fincanı buğulandı ve Briony yavaşça yudumlamaya başladı. O sırada midesi gurulduyordu.

meyve ve peynire yaklaştı. Bayan Hearst odanın köşesinde durmuş, ellerini önünde kavuşturmuş, Briony'nin itaat etmesini bekliyordu. Peynir ve elmaları kemirdi ama

Meyve sepeti Briony'ye Trow zindanını ve artık kendisinden çok uzakta olan kadınları fazlasıyla düşündürdü. Sebze ve etlere doğru ilerledi.

"Toven, Hearst Malikânesi'nde hiç hizmetçi olmadığını söylüyor," dedi Briony usulca.

"Hayır, gerek yok," dedi Bayan Hearst basitçe. Briony tek söyleyeceğinin bu olabileceğini düşündü ama devam etti. "Salon Starksen taşlarından inşa edildi, büyüyle korundukları ilan edilmeden önce."

Briony dönüp iri gözlerle ona baktı, parmakları servis kaşığına uzanmanın ortasındaydı. Starksen ülkesinden gelen taşlar, büyücülerin okulda öğrendikleri büyü jestler sisteminden bile önce, erken büyü döneminden kalmaydı. Taşların varlığı

Bilim adamlarının kafasını karıştırmış ve *taşlar tarafından* ya da *taşların sizi kutsaması* gibi ifadelerin kökenini oluşturmuştur. Starksen taşları Moreland'da çok nadir bulunurdu ve genellikle

onurlandırılmış mermer heykeller ya da güçlü bir şekilde

korunan kapı evleri. "Tüm salon Starksen taşlarından mı yapılmış?" Briony

tekrarladı.

Bayan Hearst'ün soğuk bakışları onun üzerinde gezindi. "Yemeğinizi yiyin Bayan Rosewood."

Briony yemeğe döndü, bu konuyu daha sonra düşünmeye hazırды. Oyulmuş ete uzandığında gözleri mutfak duvarına takıldı.

Duvarda kıtanın haber kaynağı olan *Journal*'dan bir sayfa asılıydı. Evermore ve Bomard'daki çoğu ev

her gün güncellenen en az bir günlük sayfası vardı. Kendi ev çalışanlarının da mutfakta asılı bir günlükleri vardı ama Briony bugünkü sayfada yazılanlar karşısında şok olmuştu.

Sammy Meers'in yüzü ona baktı ve Briony'nin kalbi yerinden fırladı.

Kaba bir tasvirdi, kk şeytani gözler ve çukurlaşmış yanaklar, ama oydu. O bukleleri ve çene şeklini nerede olsa tanırdı. Manşette şöyle yazıyordu: *Meers En ok Aranan, Tehlikeli*.

Aklı karıştı. Sammy lmemişti. Görünüşe göre kaçıyordu ve kargaşaya neden oluyordu.

Finola'nın hâlâ hayatta olduğunu duyduğunda göğsünde hissettiği o kıvılcım yeniden aktı. *Günlük*'ten daha ne kadar sır öğrenebilirdi?

Bayan Hearst'e baktı ama kadının ilgisiz bir şekilde pencereden dışarı baktığını gördü. Briony baharatlı sosislerin başında durdu, yirmi tanesini yemeye hazırđı, yeter ki Burada dur ve haberleri oku.

Sammy'nin resminin üstünde bugünün tarihi, başlığın altında ise Briony'nin aceleyle yutmaya çalıştığı karmakarışık bir kelime vardı.

Son cinayet serisinde, Armitage sıradağlarının kuzeybatı tarafındaki bir köy dün gece Sammy Meers ve adamları tarafından vahşice saldırıya uğradı. isyancı etesı.

"Bitirdin mi?"

Briony yerinden sıçradı. Bayan Hearst başını ona doğru eğdi. Briony bu ziyareti günlüğün daha fazla sayfasını okuyacak kadar nasıl erteleyeceğini bilmiyordu.

"Evet," dedi Briony, bir ısırık daha aldı ve tanıdık başka isimler ya da yerler var mı diye sözcüklere tekrar göz gezdirdi. İnsanların tasvirlerini gördü ama hiçbiri aklına takılmadı.

Bayan Hearst, Briony'ye mutfaktan çıkarken kendisini takip etmesini işaret etti. Briony'nin dikkatinin *dergi* sayfasında olduğunu fark etmemişti. Briony bakışlarını son bir kez Sammy'nin yüzünde dinlendirdi.

mutfağa ve bilgi kaynağına geri dönmenin bir yolunu bulmaya kararlıydı.

Briony hâlâ Bayan Hearst'ün açlık grevi yapması halinde onu tekrar mutfağa getirme ihtimalinin ne kadar yüksek olduğunu düşünüyordu ki eskisinden farklı bir yöne doğru yürüdüklerini fark etti.

Gözleri Hearst Salonu'nun daha büyük bir bölümünü taradı ve şimdi kalenin hangi tarafında olduklarını bulmaya çalıştı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu sonunda Bayan Hearst onu bir oturma odasının önünden geçirdikten sonra geldikleri yöne doğru döndü.

Bayan Hearst sert bir tavırla, "Sizi gezdiriyorum," diye cevap verdi. "Bunu kendiniz yapmaya zahmet edemeyeceğinize göre."

Briony kendini yürüyüşe çıkar**ı** varsayımı karşısında dudaklarını birbirine bastırdı, sonra sarışın kadının peşinden aralık bir kapıdan geçti. Bayan Hearst bileğine bir fiske vurdu ve kapı bir tıkırtıyla kapandı. Briony'nin adımları daha önce Devam ediyorum. Başka hiçbir kapı Bayan Hearst'ün dikkatini bu kadar çekmemişti. Briony bakışlarının koridorun mümkün olduğunca büyük bir bölümünü taramasına izin vererek nerede olduklarını ezberledi; kuzeybatı kanadındaki mutfakların yakınında, evin arka tarafına bakan, Ash Wood ormanının duvar halısının yanında.

Briony onlar devam ederken Bayan Hearst'ün üç adım gerisinde kaldı ve sonunda tekrar merdivenin bulunduğu giriş holüne çıktılar. Yukarıdan süzülen güneşe baktı. Kubbeli tavandan gelen ışığın sıcaklığını teninde ve ayaklarının altındaki mermerde hissediyordu.

Ama Bayan Hearst onu tekrar merdivenlerden yukarı çıkarmak yerine diğer kanada doğru yürüttü. Aklında ezberlemesi gereken yeni tablolar, duvar halıları ve kapı girişleri vardı. Briony'nin yatak odasıyla aynı kanattaydılar ama bir alt kattaydılar. Sol taraftaki büyük çift kapı açık ve davetkârdı ve Bayan Hearst onu kapıların önünden geçirirken Briony'nin nefesi kesildi.

Bir kütüphane.

Küçük bir kitapçı dükkânı büyüklüğündeydi. Belki de büyük bir kitapçı, çünkü Briony arka duvarı göremiyordu. Büyük bir balo salonu kadar uzun, rafları tavana kadar uzanıyordu ve daha da fazla rafın bulunduğu bir sahanlığa çıkan yarım bir merdiven vardı.

"Gel."

Briony bakışlarını Bayan Hearst'e çevirdi ve durup baktığını fark etti. Bayan Hearst'ün yüz ifadesi nötr ama sabırsızdı. Briony, Bayan Hearst'ü koridorda takip edip basit bir merdivenle ikinci kata çıkmadan önce büyük odaya son bir kez baktı. Briony'nin yatak odasının kapısına geri döndüler ve Briony'nin nefes alış veriş zorlaştı.

Bayan Hearst onu içeri götürdüğünde.

"Lütfen bugün yıkanın Bayan Rosewood," dedi tartışmaya yer bırakmayan bir sesle.

Briony başını salladı, Bayan Hearst'ün saçlarına ve yağlı cildine Bayan Hearst'ün saçlarına ve yağlı cildine bakışlarından utanarak başını salladı. Bayan Hearst kapının girişinde duruyordu ve Briony onun suyu başlatmak için Briony'yi bekleyip beklemeyeceğini merak ediyordu.

"Kendini buraya alıştırmalısın," dedi Bayan Hearst aniden. "Hapishane gibi hissedebilirsin ama aslında o kadar da kötü değil. Şık bir hücre, değil mi?"

Briony içinde, kaburgalarının etrafına yerleşen boş bir rüzgâr hissetti. Yapacak başka bir şey bulamadığı için başıyla onayladı. söyle. Akli çok uzaklarda, mutfaktaki *günlük* sayfasındaydı ve tekrar nasıl yürüyebileceğini merak ediyordu.

Bayan Hearst içini çekti, dimdik durdu. "Bütün bunlar için özür dilerim. Kaybettiniz ama size Hearst Hall'un sizin için en güvenli yer olduğu güvencesinden fazlasını veremem."

Briony bu sözleri ikinci kez duyuyordu ve daha iyi anlayamıyordu. Bayan Hearst' n bakışları eşitti ve sözleriyle biraz rahatlatırsa da ses tonu bunu göstermiyordu.

Briony'nin bir şekilde bu kadının güvenini kazanması gerekiyordu. Belki de "minnettar mahkûm" rolü en iyisiydi.

"Yemek için teşekkürler Bayan Hearst," dedi Briony yumuşak bir sesle. "Yürüyüş ve sohbet bana iyi geldi, sanırım."

Tam gülümseyip yikanacağına söz verecekti ki Bayan Hearst konuştu.

"Bana Serena diyebilirsin."

Briony'nin kaşları ani bir şaşkınlıkla kalktı. Kadının yüzünde ilk kez bir gülümsemenin izi var gibiydi.

Bayan Hearst-Serena- yumuşak bir tıkırtıyla kapıyı kapatarak odadan çıktı. Briony durduğu yere baktı ve o anın anlam kazanmasını bekledi. Koltuğa oturdu, Serena'nın elini tekrar "yürümeye" nasıl zorlayacağını düşünürken fark etti-

Briony kilidin döndüğünü duymamıştı.

Ayağa fırlayarak kapıya doğru ilerledi ve titreyen elleriyle kapı koluna bastı.

Kapı döndü. Kapı açıldı.

Kapıyı aralayıp dışarı bakarken Briony'nin kalbi küt küt atıyordu.

Koridorda mermer üzerinde ayak sesleri duydu ve hızla tekrar kapattı. Beş dakika süren gergin bir sessizlikten sonra, emin olmak için kolu denedi. Döndü.

Serena teselli sözleriyle dikkati o kadar dağılmıştı ki unutmuş muydu? Daha sonra hatırlayacak mıydı?

Briony banyoya gitti ve şaşkınlık içinde küveti doldurdu. Akşam ev halkı uyurken deneyecekti.

Bütün geceyi *Journal* sayfasıyla geçirecek, içindeki bilgileri kurutacaktı. Göğsü olasılıklarla yanıyordu.

* * *

Gece yarısı Briony temiz elbisesiyle yalınayak durmuş, parmaklarını bükerek saatin çok yavaş ilerleyişini izliyordu.

Kapıyı açıp dışarı çıkmadan önce birkaç dakika bekledi. Briony, Serena'nın onunla birlikte yürüdüğü yolu izleyerek küçük merdivenden çıktı.

giriş holündeki büyük olanın yerine. O geçti kütüphaneye girdi ve önceliğinin bu duvarların dışında neler olduğunu öğrenmek olduğuna karar vermeden önce sadece bir an durakladı.

Hearst Hall'un gölgeleri her adımda onunla alay ediyordu ve onlara yaklaştığında loş aplikler titriyor gibiydi. Girmesi gereken giriş holünde durakladı.

diğer kanada geçmek için. Tavandaki cam kubbe, ay ışığını garip açılarla duvarların ve heykellerin üzerine yansıtıyordu.

Hızlı adımlarla mermerin üzerinde sessizce sekti. Mutfacı tekrar bulmak kolaydı. Yalnız olduğundan emin olduktan sonra rafta unutulmuş bir şamdanı aldı ve mumun fitilini zar zor yanan apliklerden birine doğru eğdi.

Briony aceleyle duvardaki sayfaya baktı ve o günün haberlerinin hâlâ Sammy'nin resimleriyle birlikte asılı olduğunu gördü. Vindecci'nin kendisi yaklaşık altı yüz yıl önce, her hanenin sayfasına doğrudan haber ve bilgi göndererek kıtanın dört bir yanındaki insanları birbirine bağlamak için *Günlük*'ü yaratmıştı.

Parmak ucunu sayfaya dokundurarak kalın parşömene fısıldadı ve ondan tutulma tarihiyle, yani Rory'nin öldüğü günle ilgili haberleri göstermesini istedi. Mürekkep aktı ve yeniden oluştu.

Bomardi propagandasını sayfa sayfa okudu, kutlamalar ve başarılardaki çatlakları bulmaya çalıştı. O Rory'nin cesedinin yakılmasıyla ilgili bölümleri gözden geçirdi, ayrıntıları okuyamadı ve bunun yerine üç isim için: Sammy Meers, General Billium Meers ve Finola Rosewood. Müzayede günü, evin kendisine verdiği listeye eşleşen bilgilerle rapor edilmişti. Sammy Meers'in açık artırmaya çıkarılan ilk kişi olmasına rağmen akıbetinden *gazetede* bahsedilmediğini fark etti.

Briony'nin derisi farkına vardığı bir şeyle gerildi. Larissa korumaya saldırdığında Sammy de sahnede idi. ve sahne arkasındaki itiş kakışı başlattı. Kaçmış olmalı.

kaos. Derin bir nefes aldı ve o başarısız girişimden iyi bir şey çıktığı için sulara şükretti.

Sammy Meers'den ilk kez müzayededen sekiz gün sonra bahsedilmişti. Briony kafasının içinde tarihleri saydı, iki gece önce Toven ile Mallow'u ziyaretten yeni geldiğini hatırlayarak.

BURKİN MALİKANESİNDE HIRSIZLIK

Del Burkin dün gece malikanesinde yaşanan korkunç bir trajedinin ardından bu sabah hayatını kaybetti. Bu koordineli ve acımasız katliam gece yarısı gerçekleşti ve Burkin'in kalp atışlarının kaçırılmasıyla sonuçlandı.

Kaçak Eversun mahkûmu ve bilinen bir ayaklanmacı olan Sammy Meers, "gizlenme" ya da zihin kontrol büyüsü konusunda yetenekli bilinmeyen bir saldırganla birlikte Del Burkin'i yatağında öldürdü ve iki kalp yayını alıp kaçtı.

Briony'nin parmakları çaresizlik içinde tezgâhın kenarına kıvrıldı. Gözleri kelimelerin üzerinde tekrar tekrar uçtu. Del Burkin çizginin üzerinde bir yerdeydi, değil mi?

Birinin halefi, diye düşündü. Bilinmeyen saldırgan Finola olmalıydı. Briony kaçmakta olan ve gizlenme konusunda yeterince yetenekli olan başka kimseyi tanımıyordu. Ama aklında başka bir düşünce dönüp duruyordu: Burkin açık artırmada Didion ve Velocity Punt'ı satın almıştı.

Sammy, Finola, Didion ve Velocity... Umudunu yutarken boğazı tıkanı. Sammy'nin kurnaz entrikaları, Finola'nın bağlantıları ve becerileri, Didion'un sadık cesareti ve Velocity'nin inatçı mücadelesiyle Briony bu takıma gözünü kırpmadan para yatırırdı.

Göğsünde olasılıklar çiçek açarken parmakları titriyordu. İsyan büyüyordu.

Tarihleri atlayarak Sammy'den bir kez daha söz edildiğini ve Velocity'nin tarif edildiğini gördü: *koyu kahverengi bir ten, sol ön kolunu kaybetmiş.*

Gözlerini kapatarak kısa bir nefes aldı. Dövme. Briony kolunu keserse dövmenin etrafından dolaşabilirdi.

Briony bunu hayal etmeye çalıştı. Velocity'yi gotik bir yapının sınır çizgisinde, Sammy'ye onu parçalaması için izin verene kadar bakarken düşünmeye çalıştı. Sammy ve Finola önce Burkin'i öldürürdü, bunun işe yarayacağını düşünürdü - efendisi ölürse kalp yayının özgür kalacağını. Dosyalamak için bir bilgi daha: Efendinin ölümü mahkûmu serbest bırakmadı.

Didion onun da kolunu kesmiş miydi? Gözleri yaşlarla doldu.

Burkin öldükten sonra büyülerini geri almışlar mıydı?

Briony, Sammy ya da Velocity'nin açıklamalarında bir tasmadan bahsedilip bahsedilmediğini araştırdı ama hiçbir şey bulamadı.

Briony kendi seçeneklerini düşündü. Şu anda bir mutfak bıçağı çalıp kendi etini ve kemiğini kesebilirdi.

Silahsız ve kanamasız nereye giderdi?

Sihir mi? Sammy ve Finola'yı nasıl bulacaktı? Dövmenin etrafından dolaşmanın, kendini böylesine savunmasız bir duruma sokmayı gerektirmeyen başka bir yolu olmalıydı.

Briony derin bir nefes aldı ve *Gazeteye*, "Sonraki sayfa lütfen," diye fısıldadı.

Aplikler mutfakta canlandı.

Arkasını döndü ve Orion Hearst'ü kapı aralığında eğilmiş, kurnaz gözlerini ona dikmiş halde buldu.

"Ah," dedi. "Mutfakta haşarat bulmak her zaman hayal kırıklığı yaratır."

BÖLÜM 18

BRIONY'NİN NABZI ATIYORDU, kasları ona koşması için yalvarıyordu.

Orion mutfağa girdi, kollarını kavuşturmuş ona doğru yürüyordu. Kadın geri adım atarak köşeye kıvrıldı. Onu bir aşağı bir yukarı süzdü, sonra da *derginin* sayfasına bakmak için eğildi. Sanki onunla oynuyormuş gibi her hareketi abartılı görünüyordu.

"Ah, evet. Sammy Meers," dedi sayfaya dokunarak. "Ben de onu arıyordum. Nerede olabileceğine dair bir fikriniz var mı, Bayan Rosewood?"

Adam başını ona doğru eğdi ve Briony mümkün olduğunca küçülmeyi umarak geri çekildi.

"Hayır," dedi usulca, sonunda onun bir cevap beklediğini anladığında.

Orion döndü ve parmaklarını bıçak bloğunun üzerinde gezdirerek tezgâhın etrafında dolaştı. Koyu renkli taşlı bir yüzük ışığa takıldı.

"Peki bu saatte odanın dışında ne yapıyor olabilirsin?" diye sordu.

"Uyuyamadım," diye yalan söyledi.

"Ve biraz kitap bulmuşsun," dedi gözlerini ona kaldırarak. Onunla yüzleşti. "Birkaç gündür bir görev için uzaktaydım Bayan Rosewood, bu süre zarfında koşullarınızın nasıl değiştiğini görünce ne kadar şaşırdığımı tahmin edersiniz."

Briony bunun hangi görev olduğunu merak etti ama o daha fazla düşünmeden adam devam etti.

"Evimde kontrolsüzce dolaşmana izin veren oğlum muydu yoksa karım mı?"

Onun bakışları altında dizlerinin bağı çözüldü.

"İkisi de değil. Kilitlenmemiş bir kapı kendini gösterdi."

Dudakları küçümseyici bir sırıtıyla kıvrıldı. "Senin için büyük şans." Omuzlarını yuvarladı. "Odanıza dönün, Bayan Rosewood. Odanızda dolaşmanızı istemeyiz.

Toven seni *kurtarmak* için orada olmadan mülk sınırı yine."

Kenara çekildi ve ona yolu göstermesi için işaret etti.

Briony onun yanından geçip koridora, giriş holüne ve merdivenlere doğru hızla ilerledi. İnışten aşağıya baktığında Orion Hearst'ün onu yavaşça takip ettiğini gördü, tıpkı son anda hızlanmaya hazır bir yırtıcı hayvan gibi. Kadın Kendini odasına kapattı, nefes nefese kapı ile arasına bir koltuk koydu.

Kilit tıkırdadı.

Briony kendini sakinleştirmeye çalışarak gözlerini kapattı. Zihni yeni öğrendiği her şeyle uğuldarken göğsü çarpıyordu. Bakışları pencerelere kaydı.

Dışarıda Eversun isyancıları vardı. Şu anda bile onun için yola çıkmış olabilirlerdi. Bugün erken saatlerde okuduğu *Journal* sayfasında Sammy'nin Armitage Dağları'nın kuzeybatı tarafındaki bir köye "saldırdığı" yazıyordu. Bu, Hearst Hall'u kucaklayan dağ silsilesiydi.

Briony pencereye doğru ilerledi ve dışarı baktı. Kalbinde bir kıvılcım çakmış, alev almıştı. Büyüsüne uzandı ve cevap vermediğinde şaşırmadı. Dokunmak

Briony boynundaki tasmayı görünce Hearst kütüphanesine girmesi gerektiğini anladı. Dövme ya da tasma, her ikisi de doğru kitapla çözülebilirdi, bunu biliyordu.

Sadece Hearst'lerden birinin onu tekrar dışarı çıkarmasına ihtiyacı vardı.

* * *

Briony yine yemeyi bıraktı. Ama bu sefer acıkmıştı.

Her sabah kahvaltı tepsisine salyalarını akıtıyor, her öğleden sonra öğle yemeğinden kaçmak için banyoya saklanıyordu.

ve her akşam bayılana kadar yemek tepsisine baktı.

Bu sefer kapısının alınması sadece üç gün sürmüştü, ama Şimdi gelen Toven'dı.

Kız yataktan sertçe kalkarken kapıyı açtı, bu sefer en azından banyo yapmış ve geceliğini deęiŐtirmıŐ olmasına sevindi. Gözleri onun üzerinde gezindi ve Sonra da bir saattir onu çağıran yemek tepsisine yöneldi. Lacivert bir gömlek ve açık mavi bir yelek giymişti ve bu kombinasyon midesini bulandırarak gerçekten ne tür bir açlık hissettiğini merak etmesine neden oldu.

Adam ona ters ters bakıp ellerini pantolonunun ceplerine soktuğunda, kadın karyolanın direğine yaslanıp adamın yüz ifadesini taklit etti.

"Burada solup gitmeyi mi planlıyorsun?" diye sordu.

"Yapacak başka bir Şey yok."

Gözlerinin arkasında bir Şey parladı. Gözlerini ondan kaçırdı ve yatak odasına doğru ilerleyerek pencerenin yanındaki yemek tepsisine yöneldi.

"Yemek yemelisin. Benim kalp atışlarım gibi sağlıklı kalmalısın."

Gözlerini ona dikti. "Söylemeliyim ki, bu benim için en ikna edici argüman. Zayıf olduğumda bymn *tadı* deęiŐiyor mu, Toven? *Tadı* yok mu aynı mı? O altın kalp baharı büyüsü o kadar lezzetli değil mi?"

"Birileri acıkmıŐa benziyor," diye mırıldandı adam, bir tart alıp dudaklarının arasına attı.

Kadın onun ağzının hareketini, çenesinin çiğnemesini, dilinin dudaklarındaki Őekeri almak için dışarı çıkmasını izledi. Bakışlarını başka yöne çevirdi.

"Peki, planın nedir Rosewood?" diye sordu, sonra ballı bir hamur işi aldı - en sevdiği, üzerinde Şeker kristalleri olan yapışkan rekler. Isırdı ve gözlerini ona dikti. "*Dergi* sayfasını okuyabilmek için birinin seni tekrar mutfağa götürmesini mi bekliyorsun?"

Gözlerini hamur iÇinden kaldırdı. Masum görünme zahmetine girmedi.

Adam, soğuk ve okunmaz hale gelmeden önce okuldan hatırladığı tüm havasıyla ona doğru yürüdü. Bakışları adamın çiğnemekte olan çenesi ile elindeki poğaçasının ikinci yarısı arasında gidip geldi.

"Birinin kapıyı kilitlemeyi unutmasını mı bekliyorsun? Yine mi?" diye sordu yavaşça, önünde durarak. Onunla göz göze gelebilmek için başını geriye eğmek zorunda kaldı.

"Eğer teklif ediyorsan," dedi.

Dudakları kıpırdadı. Adam çöreği aralarına getirdi ve kadın onun bitirilişini izlemeye, bir ısırık almaya hazırlandı. Ne kadar aç olduğunu acı içinde inledi. Ama sonra tatlı hamur işi dudaklarına doğru uzatıldı.

Ve kendini durduramadan ağız açıldı.

Toven çöreği usulca ağızına iterken Briony'nin gözleri daldı, çekilirken başparmağı alt dudağını çekti. Şeker dilinin üzerinde patladı ve midesi aynı anda hem sıkıştı hem de gevşedi. Gözlerini açtığı anda, az önce Toven Hearst'ün onu beslemesine izin verdiğini fark etti. Açlık grevi sırasında.

Zafer kazanmış bir edayla ona baktı ve geri çekilmeden önce başparmağındaki yapışkan balı emdi. Kadın kalın kalın yutkundu.

"Her öğünde seni elle beslememe ihtiyacın var mı? Yoksa artık idare edebileceğini mi düşünüyorsun?"

Yanakları yandı ve doğruldu.

"Eğer kalp baharının sağlıklı ve mutlu olmasını istiyorsan, yapacak daha çok işim var, Toven. Okuyacak daha çok şey." Derin bir nefes aldı ve cesurca, "Kütüphaneye erişim istiyorum," dedi.

Adam güldü. O kadar yakışıklıydı ki, bu ona acı veriyordu.

"Kütüphane," diye tekrarladı.

Ona baktı, kabul etmesini bekliyordu ama kabul etmeyeceğini biliyordu.

"Bana ne okumak istediğini söylersin, ben de sana getiririm," dedi.

"Hayır."

Alay etti. "Hayır mı? Hangi kitapları okuduğunu bilmemi istemiyor musun Rosewood?"

"Hayır. Önce 'Toven Hearst nasıl sakatlanır ve işkence edilir'e bakmayı planlıyorum ve yöntemlerim konusunda seni uyarmak istemem."

Öne doğru yürüdü. "Sen -bir mahkûm- dünyanın en geniş arşivlerinden birine sınırsız erişime sahip olmak istiyorsun. kütüphaneler," dedi. Yutkundu ve onun bakışlarını üzerinde tuttu. "Peki bu pazarlıktan benim çıkarım ne olacak Rosewood? Bir şey takas etmeyi planlıyorsun, değil mi?"

Briony'nin teni buz kesti ve kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Adamın yüz ifadesinde onu tehdit ettiğine inanmasını sağlayacak hiçbir şey yoktu. Yine de onun duraksaması, sözlerini yeniden değerlendirmesine neden olmuş gibiydi. Yüzündeki şakacı ifade silinip gitmişti.

"Ne istiyorsun?" diye sordu sessizce.

Toven gözlerini kırıştırdı. Sonra gülerek ona baktı ve geri çekilip pencerelere döndü.

"Vay, vay. Kraliyet ailesi ne derdi. Anlaşmamızın hemen ardından bedeninle pazarlık yapmak. Ve tek gereken bir ballı çörekti-"

"Bedenimi sunmuyordum," dedi çabucak. Çenesini kaldırdı. "Demek istediğim, ne istiyorsun? Mallow'un kafamda ne bulduğunu bilmek mi? Sammy Meers'in nerede olabileceğini bilmek mi?"

Toven'ın gözleri onun üzerinde gezindi. Dudaklarını büzdü ve yere baktı.

"Bilgiyle takas yaparken elini gösterme Rosewood," dedi alaycı bir tavırla. "Aklından geçenler senden alınabilir."

Kaşları birbirine çatıldı. Mallow tarafından mı? Kastettiği bu muydu? O daha soramadan adam içini çekti ve tepsisine başıyla işaret etti.

"Yemeğini ye, sonra sana kütüphanede beş dakika vereceğim," dedi. Kızın nefesi kesildi. "On beş dakika."

"On dakika."

"Anlaştık."

Titreyen bacaklarının üzerinde yemek tepsisine doğru ilerledi, yan masaya doğru attığı birkaç adımda bayılmamayı umuyordu. Briony bir sandviçin yarısını ve birkaç sebzeyi mideye indirdikten sonra bir ballı çörek daha aldı ve bez peçeteye ağzını sildi. Çayından bir yudum alıp içti.

"Hazır," dedi çöreği ısıtırken.

Bakışlarını onun ağzından ayırdı ve kapıdan çıkıp gitti. Kadın onu koridorda ve merdivenlerde takip etti, düşünceli bir şekilde çiğniyordu. Ne tür kitaplar araması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Büyülü markalar, belki? Çapraz referans dövmeleri ve sınır çizgileri?

Toven çift kapıyı iterek açtı ve Briony tekrar görünce tökezledi. Kütüphanenin ne kadar büyük olduğunu hayal ettiğini sanıyordu ama etmemişti.

İçeri adımını attığında, eski kitapların kokusu duyularını doldurdu. Yığınlar arasında zum yapmak ve kanamak istedi. Hearst kütüphanesi kuru bir bilgi deposuydu. Sağ tarafta araştırmaları yaymak için uzun bir masa, ortada ise rahat koltuklar ve sandalyeler vardı.

Toven sol köşedeki büyük boy bir kitaba doğru ilerledi. "Bu bir katalog. Bir konu ya da belirli bir başlık isteyebilirsiniz. Kitaplar da kendi kendilerini organize edecekler, ya bir navigasyon ışığıyla size rehberlik edecekler ya da kitapları doğrudan size getirecekler."

Briony başıyla onayladı ama araştırdığı şeyle ilgili herhangi bir iz kalmasını istemediği için bundan uzak durdu. Üst sahanlığa çıkan altı merdiveni tırmandı ve sıra sıra kitaplarla karşılaşmak için bir yığının etrafından döndü. Nefesi kesildi, sessiz uğultu içinde yüksek sesle.

"On dakika," diye hatırlattı Toven ona kapının yanından.

Briony büyülü koruma bölümüne geçti, sınır çizgileri ve mülk büyüğü ile ilgili ciltleri açtı. Beşinci içindekiler tablosunu ararken aklından korkunç bir düşünce geçti.

Zihni.

Gördüğü görüntüler... okuduğu şeyler...

Mallow, Briony'nin zihnine tekrar baksa hepsini görebilirdi. Ve Toven az önce dememiş miydi: "Aklındakiler senden alınabilir."

Mallow'un erişebileceği sadece onun önemli anıları değildi. Ne kadar sıradan olursa olsun Briony'nin yaptığı her şeyi görebiliyordu. Sayfalar, kelimeler ve bilgiler. Onun en sevdiği şeyler.

Briony titreyen parmaklarıyla kitabı yerine koydu, dövmeleri araştırmanın onu suçlamak için yeterli olduğunu biliyordu. Daha önce kendi zihninden hiç korkmamıştı.

Sadece doğru kişi tarafından kullanılan sayfalarıyla Mallow'u ve tüm Bomard'ı yenebilecek kadar karanlık ve güçlü bir kütüphanenin raflarına bakan Briony, bunların hiçbirini kullanamayacağını fark etti.

Zorlukla nefes alarak geri çekildi. Araştırabileceği hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey güvenli değildi. Yığınlara hızla göz kırptı, nefesine odaklandı, kaburgalarında keskin bir acı hissetti.

Zihni kendisine ait değildi. Mallow'un varlığını hâlâ içinde hissediyordu, yağ gibi kaygandı. Belki de Mallow'un Briony'nin bilinci tekrar yerine geldi ama buna güvenebilir miydi?

Gözlerini kapatarak raflara yaslandı. "Aklımı okumasını nasıl engelleyebilirim?" diye kendi kendine fısıldadı.

Solundan gelen kıpırtı sesiyle gözlerini açtı. Bir kitap raftan koridora doğru süzüldü ve sanki çağırılmış gibi havada asılı kaldı. Gözlerini kırpıştırarak, Toven'ın ön taraftaki katalogdan kitap çağırıp çağırmadığını görmek için rafların arasına baktı.

Adam bir bacağına diğerinin üzerine atmış, koltukta oturuyordu. Bu o değildi.

Ama kitap hâlâ havada asılı duruyordu. Briony koridorda ilerleyerek metne doğru dikkatle yürüdü. Kavrayacak kadar yaklaşıncı sırtını okudu.

Yeni Başlayanlar İçin Zihin Engelleri

İnce kitaba uzanırken kalbi göğsünde tekledi. Kitap, ağaçtan düşen bir elma gibi eline düştü. Parmakları titreyerek içindekiler sayfasını çevirmeden önce bir dakika boyunca boş gözlerle kapağına baktı.

Düşüncelerini korumak üzerine bir kitaptı bu. Briony kaşlarını çattı. Kütüphane onu duymuş muydu? Katalog kendisine sorulmadan yardım mı sağlıyordu? Belki de bu Hearst Salonu'ndaki taşların büyüünden daha fazlasıydı.

Zihin barikatları Mallow'un araştırmasına karşı en iyi koruma olabilirdi ama bu sihirli bir yetenektir. Ve onun büyüü yoktu.

Bölüm başlıklarını okudu:

Meditasyon

Zihin Duvarlarınızı

ve Kapılarınızı

Temizlemek

Zihin barikatları hakkında kendi okumalarından bildiği kadarıyla, odaklanmış bir zihin gerektiriyorlardı. Bu son derece ileri düzey şeyler. Beşinci sınıflar daha önce bu konuya çok az değinmişlerdi.

Ama bu ilk bölümler kulağa yeterince basit, muhtemelen büyüü olmayan şeylermiş gibi geliyordu.

Briony ince kitabı tarımla ilgili büyük bir metnin kılıfına yerleştirdi ve kurgu raflarına hızla göz atarak en sevdiği iki kitabı yem olarak aldı.

Merdivenlerden indiğinde Toven şaşkınlıkla saatini kontrol etti. "Son on iki saniyeyi ister misiniz yoksa işiniz bitti mi?"

Kalın kalın yutkundu ve gülümsedi. "Benden bu kadar."

Briony kendini pazardan hırsızlık yapmış bir çocuk gibi hissediyor, Toven tarafından yakalanıp yakalanmayacağını görmek için bekliyordu.

Satıcı. Toven kucağındaki kitapların sırtlarına baktı, sadece tarım kitaplarını ve iki romanı gördü.

Onu kütüphaneden dışarı çıkardı ve Briony omzunun üzerinden son bir sevgi dolu bakış gönderdi. Üst kata doğru yürüdüler.

sessizlik, ve onun için kapıyı açtı. Kitapları bir kalkan gibi göğsünde tutuyordu.

"Bundan sonra yemek yiyecek misin?" Toven bir eli kapı kolundayken sordu.

"Okuyacak şeylerim bitene kadar," dedi hafifçe.

Adam kaşlarını çattı ve kapıyı kapattı. Kilit döndü.

Briony yatağına koştu, kitapları bıraktı ve *Yeni Başlayanlar için Zihin Engelleri*'ni açtı.

Büyü olmadan ne kadar ilerleyebileceğini hâlâ bilmiyordu. Finola ona ~~gizlenmeyi~~ öğrettiğinde, *haftalarca* sadece meditasyon yapmıştı. Finola'nın meditasyona ayrılmış koca bir odası vardı. Briony bir kez içine girmişti ama o kadar boştu ki başını döndürmüştü. Pencere yoktu, duvarlar beyazdı ve kapı kapandıktan sonra kayboluyordu. Klostrofobisi vardı ve oradan çıkması gerekiyordu.

Briony yatak odasının etrafına bakındı ve ilk kez dikkat dağıtıcı bir dekor ya da büyük mobilya parçaları olmadığı için minnettar oldu. Belki de kendi meditasyon alanını yaratabilirdi.

Bütün gece okudu, kitaptaki teknikleri yalayıp yuttu. Ertesi gün bunları uygulamaya koydu ve gizlenme çalışmalarındaki aynı meditasyonlarda aşinalık buldu. O kadar çok şey ona Finola'yı hatırlatıyordu ki, bir saatlik yoğun bir konsantrasyondan sonra kendini tamamen bitkin hissederek gözyaşlarına boğuldu.

Briony erkenden yatağa girdi ve dikkatini uyumadan önce zihnini boşaltıyordu, ama rüyalar örümcek ağları gibi kafasının içinde dönüyordu.

* * *

Bilinci yavaş dalgalar halinde rüyalarından kalktı, ağırlıksız bir şekilde tekrar yüzeye çıktı. Her seferinde Rüya görmeye geri döndüğünde, Rory oradaydı. Orada, ikizinin hâlâ hayatta olduğu bir yerde kalmak istedi ama Bir şey onu acımasızca yüzeye doğru çekiyordu.

Dileklerini ve anılarını çözen Briony, teninde bir iğnelenme hissetti, vücudu onu Rory'nin öldüğü Hearst Hall'daki yatağına geri sürükledi. Kolları karıncalanmıştı.

Tüyleri diken diken oldu ve dikkatli gözlerin o tanıdık hissi üzerine çöktü.

Saçlarından yumuşak bir çekiştirme oldu, boynunu gıdıkladı.

Kirpikleri dalgalandı ve gözlerini karanlık yatak odasına açtı. Başını kapıya doğru eğdi, bir an için yalnız olmadığından emin oldu. Bir el

saçlarının arasından geçti, bir bakış sürekli onu izliyordu.

Belki de biri onu kontrol etmeye gelmişti.

Aptalca düşüncelerini gözlerini kırıştırtarak uzaklaştırdı, bacaklarını ve diğer tarafına dönerek yatağına uzandı.

Karanlıkta bir gölge hareket etti.

Ve alçak bir hırıltı yüzüne sıcak hava üfledi.

Ormandan gelen gri tilki bir pençesini göğsüne bastırıp onu yerde tutarken Briony çığlık attı. Bir an boyunca üzerinde durdu, köpek dişlerini gösterdi, sıcak etli nefesi donmuş teninde gezindi. Sonra çenesini kırdı ve dişleri boynunun derinliklerine battı.

BÖLÜM 19

SICAK VE ACIYDI ve bembeyaz bir ıstıraptı ve çığlığı soluk soluğa bir haykırıyla kesildi. Briony ayaklarını tekmeledi ve tilkiyi itmeye çalıştı ama kasları hâlâ çok zayıftı. açlıktan ölüyordu.

Tilki dişlerini açıp ona tekrar hırladı, çenesi ay ışığında kıpkırmızı parlıyordu. Tekrar saldırmak için geri çekildi ve Briony kollarını kaldırarak yüzünü korudu.

Dişleri ön koluna saplandı.

"*Vesper*."

Oda emir gibi gelen bu kelimeyle sarsıldı ve Briony kollarının arasından bakınca Toven'ın sadece pijamasının altıyla odanın ortasında durduğunu gördü. Gözleri vahşiydi ama ona hırlamak için omzunun üzerinden dönmüş olan tilkiye odaklanmıştı.

"*Vesper*," diye tekrarladı. "Hayır."

Briony bir an için boynundaki yaraları ve onu terk eden hayatın sıcak hissini unuttu. Sadece Toven'ın kıpırdamadan durup hayvana sanki efendisiymiş gibi komut vermesini izleyebildi.

Efendisi miydi?

Gri tilki homurdandı ve Briony çenesinden akan kanın çarşaflarını lekelediğini gördü. Başını tekrar ona çevirdi, Dişlerini gösteriyordu. Sonra pençesini göğsünden kaldırdı ve Briony olabildiğince hızlı bir şekilde yana yuvarlandı. Yataktan yuvarlanıp kendini iterken oda dönmeye başladı. duvara yaslanmış, gri tilkinin tekrar Toven'la yüzleşmek için dönmesini beklenti içinde izliyordu.

Elleri yanındaydı, sanki kendi güvenliği için hiç korkmuyor gibiydi. Birbirlerine baktılar, Toven

ay ışığında yarı çıplak duruyordu ve kanlı tilki yataktaydı.

Briony, aralarında ne geçtiğini bilmeden tilkinin yataktan sıçrayarak kapıdan çıkışını izledi.

Adrenalin vücudundan çekildi ve görüşü karardı. Isırığın üzerine baskı uygulamaya çalıştı ama tasma engel oluyordu. Arkasındaki duvarın yana doğru hareket ettiğini hissetti. Yere çarpmak için hazırlandı ama o an gelmedi.

"Rosewood."

Gözlerini açtı, kendini yatay bir pozisyonda ve Toven Hearst'ün bakışlarına bakarken buldu.

Bilinci şimdiki zamana girip çıkıyordu. Boynunda bir yanma vardı. Belki de yanmadan ziyade bir uğultu.

Tekrar karanlığın içinde kayboldu ve karanlıktan çıktığında Toven'ın ağzı gergin bir çizgi halindeydi. Dudaklarına baktı ve onlardan damlayabilecek zehri düşündü. Toven'ın parmakları zor şekillerde bükülürken, derisinin üzerinde nazikçe gezinirken ve yarasının kenarlarını bir araya getirirken boynunun tekrar dikildiğini hissetti.

Zorla ya da hapsedilerek dokunulmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, tüm vücudunun zevkle titremesine engel olmaya çalıştı. Şekerli bir başparmak Dudağının üzerinden geçen fırça hafızasında patladı, ama onu yerleştirmek için çok zayıftı.

Vücudu adamın kucağında, uzuvları garip açılarla bükülmüş ve başı adamın kalçasına yaslanmıştı. Gövdesi ay ışığında parlıyordu. Parmaklarını göğsünün üzerinde gezdirmek, sert kaslara karşı teninin yumuşaklığını hissetmek için can atıyordu. Elinin yukarı doğru süzüldüğünü, parmak uçlarını yavaşça kalbinin üzerine yerleştirdiğini ve hareketlerini takip edecek ürpertiye hayal etti - tüyleri diken diken olacaktı. onu kışkırtmak. Söğüt ağacına doğru yaptıkları yarışta olduğu gibi.

Adamın ellerinden biri kadının kafatasını kavramak için hareket etti ve parmaklarının sert baskısı kadından yumuşak bir iç çekişin yükselmesine neden oldu

dudaklar. Diğer eli kaburgalarının üzerinde gezinen kızinkine uzandı ve dirseğinden aşağı kan damlayan ısırıklarla uğraşmak için ön kolunu çevirdi.

Boynu kurumuş kanla yapış yapıştı ama güçlendiğini hissedebiliyordu.

Adamın yüzünü, sıkı çenesini, köprücük kemiklerinin renkten fırçalanmış soluk tenini ezberlemeye çalıştı. Gözlerini kaldırdı ve onu kendisine bakarken buldu.

Briony üzerinde sadece bir gecelikte savunmasızdı. Adam onu hareket ettirmek için hiçbir harekette bulunmadı, bu yüzden Briony hala adamın kalçalarının üzerinde yatıyordu. Bir kolu onu destekliyor, diğeri ise kalbinin üzerinde yumuşak bir şekilde duruyordu.

Bakışları boğazında ve göğsünde gezinirken pamuğun ne kadar kanla ıslanmış olduğunu merak etti.

Gördün mü? Benim kanım altın değil, demek istedi.

Teninin üzerindeki serin hava ve adamın ilgisi göğüs uçlarını diken diken etmişti ama kendini örtecek enerjisi yoktu. Geceliğinin altında dikkat çekmek isteyen göğüslerinin tepelerini gördüğü anda anlamıştı.

"Kanama durdu," dedi üstünkörü, bakışları yüzüne geri dönüyor. "Kan kaybın için sana biraz iksir getireceğiz. Yıkanmalı ve dinlenmelisin."

Adam hareket etmedi. Parmak uçlarının sıcaklığını köprücük kemiklerinde hissetti, ağır avuç içi göğüs kafesinin üzerindeydi, sanki kalp atışlarını sayıyordu.

"Burada mı uyuyacaksın?" diye mırıldandı.

"Bundan sonra mı?" "Geri gelmeyecek," dedi adam.

Bir açıklama bekleyerek onun yüzünü izledi ve sonunda bağımlı zihni bir açıklama buldu.

"O senin tanıdığın," diye fısıldadı Briony.

Toven gözlerini kapıya dikmiş bakıyordu. "Hâlâ... bunu çözmeye çalışıyoruz."

Göğsünden içi boş bir kahkaha fırladı. Bu çok sıradan bir cümleydi. Çiftlerin söyleyebileceği bir şeydi. Bakışlarını ona doğru çevirdi.

"Familiar'ların büyücünün emirlerini yerine getirmesi gerekmez mi?"

Dudaklarını büzdü. "Sanırım kolay itaat eden birini hiç aramadım."

Adam ne söylediğini yeni fark etmiş gibi gözlerini ona çevirdi. Briony teninde bir ürperti daha hissetti. Ve gözleri tekrar göğüslerine kaydı.

"Neden beni öldürmek istedi?" diye sordu. "Senin isteğinle burada olduğumu bilmiyor mu?"

"O... kıskanç bir yaratık. İkimiz de olabiliriz."

Briony onun yutkunurken boğazının titremesini izledi. Kıpırdamak istemedi, adamın dikkatini vücudundan uzaklaştırmak istemedi. Toven'ın bakışlarını daha önce de vücudunda hissetmişti ama bu kadar açıkta, bu kadar soyunukken hiç hissetmemişti.

Toven'ın kollarının onu tutuş şekli, avucunun göğsünün kabarıklığından birkaç santim uzakta oluşu, gözlerinin ağzını öptüğünü hayal ettiği her yerde oyalandı.

...

Ona dokunmak istiyor muydu? Ona dokunur muydu? Tek yapması gereken elini kaydırmak ve göğsünü avuçlamaktı. Bunun için can attığını biliyor muydu?

Gözleri o kadar yumuşak, kolları o kadar sıcaktı ki, onu avlayan adamla şimdi ona şefkatle sarılan adamı nasıl bağdaştıracağını bilemiyordu.

"Neyi kıskanıyorsun?" diye fısıldadı.

Adamın gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Senin yeni büyü kaynağı olduğunu anlıyor."

Zihni kan kaybı ve adamın dokunuşunun işkencesiyle bulanıktı ama sözlerini anlamlandırmaya çalıştı. "Ama kalp büyücülerinin bir tanıdıkları ve bir kalp kaynakları olabilir, değil mi? Birden fazla kaynak?"

Toven başını salladı. "Olabilir ama senin gücün ve Gül Ağacı kanın sayesinde daha fazlasına ihtiyacım yok." Yutkundu, gözleri kızın köprücük kemiklerinin üzerinde ve altında gezindi. "Eğer seni bir güç kaynağı olarak kullanacak olsaydım Heartspring."

Eğer ben olsaydım ...

Gözleri onun yüzünde gezindi, itirafının farkında olup olmadığını merak ediyordu.

Henüz ona bağlanmamıştı. Kendisinin haberi olmadan bir şeyler yapıldığını düşündü ama Katrina' nın bir tür tören olduğunu söylemişti. Bu bağlanma töreni her neyi gerektiriyorsa, henüz tamamlanmamıştı ve Mallow bunu bir hafta önce talep etmişti.

"Çok kışkandım o zaman," dedi Briony, onu tutmak için başka bir şey düşünmeye çalışarak, ama çok yavaştı.

Kasları altında kıpırdadı, eli göğüs kafesinden kalktı ve kendisi oturarak yardım edemedi, onu kollarının arasına alarak ayakta durmaya başladı.

Kadın içgüdüsel olarak bir kolunu adamın boynuna doladı ve adam da onunla birlikte banyoya doğru ilerledi. Parmaklarını şaklattı ve küvetteki sıcak suyu açtı.

Onu ayağa kaldırdığında başını kaldırıp adamın ağzına, gözlerine baktı ama yüz ifadesi yine sert ve soğuktu. Vücudunun üzerindeki açık bakış kaybolmuştu. Kolları Ondan ayrıldı ve eğilerek ayağa kalkarken parmakları son bir kez karnının üzerinde gezindi.

"Kendini temizle. Biraz dinlen," dedi. Giderken ona bir daha bakmadı.

Briony küvetin dolmasını izledi, çığlık attığında adamın nasıl bu kadar çabuk geldiğini merak etti.

Ve kucağında ince, kanla ıslanmış bir pamukla yatarken gözlerinin arkasında hissettiği sıcaklığı merak ediyordu.

* * *

Briony ertesi sabah kendini tamamen bitkin hissederek uyandı. Tilkinin nefesini yüzünde hissederek ve derisinin yırtılma sesini duyarak saatlerce düşüncelere daldı. Ve sonra Toven hakkında hatırladıklarını bir araya getirdi. Görünüşe göre Birdenbire ortaya çıkıyor, tanıdığı odadan çıkarken taş gibi hareketsiz duruyor ve sonra aniden onu tutuyor, iyileştiriyor.

Ve en şaşırtıcı şey: Toven Hearst onu bir kalp kaynağı olarak kullanmıyordu. Zihni bunun için olası tüm nedenleri gözden geçirdi ama net bir sonuca varamadı.

Kahvaltısıyla birlikte iksirler de geldi ve Onları almakta tereddüt etti. Boynundaki ve ön kolundaki ağrı dayanılmazdı.

Gün boyunca bir uyuyup bir uyuyor, rüyalarının kapışan, kanla ıslanmış çeneler, çıplak ten ve aç gözler arasında gidip gelmesine izin veriyordu.

* * *

Toven onu kontrol etmek için geri gelmedi. Briony de Yaralarından dolayı başka bir açlık grevi denemekten yorulmuştu ama kapı tekrar kilitlese bile okuması gereken *Yeni Başlayanlar için Zihin Engelleri* vardı.

Saldırıdan üç gün sonra Briony altıncı açlık grevini yapıyordu. tekrar okudum ve pratik uygulama olmadan teorileri ve teknikleri ezberlemeyi çok zor buldum. Bununla birlikte, büyü olmadan uygulanabilecek bazı meditasyon teknikleri vardı ve bunlar yeterince ilginçti.

Ufkun ötesine uzanan, durgun suları olan serin mavi bir göl üzerinde meditasyon yapın. Aşağıda derinlikler var, ama durgun ve sakin bir yüzey.

Briony, Eversun okulundaki gölü ve en sevdiği söğüt ağacının suyu öptüğünü hayal etti.

Ya da bazen görev, diğer her şeyin kenarlarını bulanıklaştırarak hareketli bir hedefe odaklanmaktı. Bunun için Hearst Hall'un etrafında tembel daireler çizerek uçan büyük bir deniz kuşu bulmuştu ama albatrosa odaklanıp diğerlerini bulanıklaştırmaya çalışırken bile zihni dağlarda neden bir deniz kuşu bulunabileceğini tahmin etmeye çalışıyordu. Bir gün büyük bir şahin de beyaz kuş, dans ediyor ve dalıyordu. Büyük şahini tanıdığını fark edene kadar saatlerce ikisinin üzerinde meditasyon yapmıştı. Orion Hearst'ün tanıdığıydı. Göğsü sıkıştı

Adamın kendisinin de o anda evde olduğu bilgisiyle kaygı içinde sıkıştı. Bundan sonra durgun suları olan bir göl imgesine bağı kaldı.

Başlangıçtaki teoriler, gizlenme ve harmanlanma, şekil değıştirme ya da görünmez olma yetenekleri üzerine yaptığı çalışmalar nedeniyle tanındıktı. görünmez hale gelmişti ama gözlerinin arkasında çekeştirebileceğı bir büyü ipliğı olmadığından, Briony meditasyonlarla ne yapacağını bilmiyordu. Eli boynuna uzandı, parmakları

Soğuk metale dokunurken iyileşmekte olan tilki ısırığının üzerinden geçti. Kütüphaneye dönüp bu tasmaları aşmanın bir yolunu araştırması gerekiyordu ama ya Mallow yine aklını okuyacaksa? Mallow araştırmasını görürse Briony bunu ondan saklayamazdı.

Briony koltuğunda oturmuş, pencereden bahçeye bakıyor ve Eversun gölünü ön kapıların yerinde hayal ediyordu ki kapı çalındı. Gözlerini kırıştırdı. Bu davetsiz misafir zihnini şimdiki zamana geri getirdi.

Ayağa kalktı ve kimse iterek içeri girmeyince, "Girin," dedi.

Toven kapıyı açtı ve nefesi boğazında düğümlendi. Onu en son gördüğü, üzerinde neredeyse hiçbir şey olmadığı zamanı hatırlayınca yüzü kızardı.

Sanki onu dışarıda tutan bir büyü varmış gibi kapı aralığında duruyordu. Gözlerinin boğazına doğru kayışını izledi. "İyileşiyor musun?"

Kadın başını salladı. "Evet, teşekkür ederim."

Başka bir şey söylemedi, sadece odaya girdi ve mobilyalara baktı. Kadın ona baktı ve ziyaretinin amacının netleşmesini bekledi.

Adam kitap raflarına baktı, parmakları sağ elindeki yüzükle oynuyordu. Oniks olabilirmiş gibi görünüyordu ama bazı ışıklarda yeşil bir tonu da vardı.

Orion'da da benzer bir tane vardı.

"Bu bir Hearst ailesi yüzüğü mü?" diye sordu. sohbetin aceleye getirilmemiş doğasından yararlanır.

Elini uzatarak yere baktı. "Hayır. Bu çizginin bir sembolü."

Briony mırıldandı, aklına bir düşünce geldi. "Del Burkin öldü. Bu çizgiyi nasıl etkileyecek?"

Kaşlarını çattı. "*Journal* sayfasının bilgilendirici olduğunu görüyorum," dedi. "Burkin Cohle'un halefiydi. Cohle'un şimdi yeni birini seçmesi gerekecek."

Riann Cohle, Mallow'a bir şey olması durumunda Koltuğun ilk sırasındaydı. Briony kollarını kavuşturdu.

"Hiç anlamadığım şey de bu. Burkin Cohle'un kan bağı olmayan bir akrabası ama onun yerine mi seçildi?"

"Evet. Sıradaki herkes halefi olarak ilk çocuğunu seçmiyor. Bazıları diğer nüfuzlu ailelere yer vererek onlarla ittifak kurar." Ona sert bir bakış attı. "Bomard'da *kan* bizim için önemli değil."

Alay etti. "Babasının yerini *miras* alacak olan adam söylüyor bunu-"

"Babam ve ondan önceki tüm Hearst'ler görevi ilk doğana devretmeyi seçti," diye araya girdi. "Bu önceden belirlenmiş bir şey, evet, ama bu bir seçim. Salon ve Hearst serveti benzer miras yasalarını takip eder."

"O zaman bu garip değil mi?" diye sordu. "Cohle halefini belirlediğinde, o tamamen rastgele kişi şimdi Cohle'a bir şey olursa babanın yerine mi geçeceksin?"

Dudakları kıvrıldı. "Evet. Ama soyun politikası şu anda sadece soy için önemli. Bayan Mallow ejderhasından aldığı bağla çok ama çok uzun bir süre yaşayacak, ve halefiyet için plan yapmaya gerek kalmayacak. Hat artık bir sembolden başka bir şey değil."

Briony'nin kaşları çatılırken konuşmayı faydalı bir yere çekmeye çalıştı. Adam ziyaretinin amacına dair başka bir ipucu vermeyince, doğrudan konuşmaya karar verdi.

"Kütüphaneyi bir daha ne zaman ziyaret edebileceğimi merak ediyordum," dedi.

Adam dudaklarını birbirine bastırdı, kızgınlığı yüzünden okunuyordu. "Öyle mi?"

Masum bir ifadeyle yere bakarak, "Yatak odamda acımasızca saldırıya uğradıktan sonra zihnimi meşgul etmeye ihtiyacım olduğunu fark ettim," dedi.

Adam iç geçirdi ve elini yüzünde gezdirirken kadın ona baktı. "Peki ya diğer kitaplarınız?" diye sordu. "Onları bitirdim."

Bakışlarını ona dikti ve mırıldandı. "Ve tarım hakkında öğrenebileceğin her şeyi öğrendiğini mi düşünüyorsun?"

Briony'nin derisi gerildi ve midesi altüst oldu.

Yan taraftaki zihin engelleri kitabına baktı kalçasına yakın bir masa. Tarımla ilgili bir kitabın kılıfıyla kaplı olan.

Yakalanmıştı. Kitabı kendisinden sakladığı için onu cezalandıracak mıydı? Adamın gözleri ona döndüğünde kalbi gırtlığına dayanmıştı ama gözlerinde öyle bir yoğunluk vardı ki onu durdurdu. Sanki ona tamamen farklı bir soru soruyormuş gibi.

Ama zihin büyüüne erişimi olmadan başarabileceği çok az şey olduğunu mutlaka biliyor olmalıydı.

"Tarım hakkında epeyce şey öğrendim," dedi yumuşak bir sesle, test ederek. "Ama pratik bir tarım için gerekli araçlardan yoksun olduğumu fark ettim. uygulama."

Gözlerini kırpmadan birbirlerine baktılar. Sonunda Toven ellerini ceplerine soktu.

"Pratik bir uygulama için hazır olduğunuzu düşünüyor musunuz?"

Oda daha da ısındı ve duvarlar daha da yakınlaştı. Bir bıçağın ucunda dans ediyorlardı.

"Evet. Temel bilgileri yıllar önce öğrendim," dedi ve sonra sonradan aklına gelmiş gibi: "Tarımın." Dudakları kıpırdadı.

Toven yavaşça başını salladı. Sonra topuğunun üzerinde dönerek, "Benimle gel," dedi.

Briony donup kaldı, sonra da onu takip etmek için ileri atıldı. Nabızı da düşünceleri kadar hızlı atıyordu. Briony, Toven'a

Sihirini geri istiyordu ve cevabı bu muydu?

Onu merdivenlerden aşağı indirdi ve kütüphaneye dönmek yerine giriş holünden diğer kanada geçtiler.

Onu mutfığa mı götürüyordu? *Gün'ük* için mi? Neredeyse soracaktı ama sonra Toven, Kül Ormanı ormanının duvar halısının yanındaki tanıdık bir kapının önünde durdu.

Toven kapı koluna uzanırken yüzünde temkinli bir ifade vardı ve Briony bunun Serena'nın dikkatle açtığı kapı olduğunu fark etti.

yürüyüşleri sırasında kapandı. Adam onu içeri aldı ve kadının nefesi içerideki çıplak duvarlarda yankılandı.

Oda küçüktü ve düz beyaz bir sandalye dışında tamamen boştu. Ne pencere ne de başka bir kapı vardı. Duvarlar inci gibi beyazdı ve ürkütücü bir parıltı

odanın kendisinden yayılıyordu. Lamba ya da mum yoktu.

Burası bir meditasyon odasıydı. Öyle olmalıydı.

Briony korkuyla geriye doğru adım attı ve sırtı kapı aralığında Toven'ın göğsüyle buluştu.

"Hayır-"

"Uygun aletlerden yoksun olduğunu söylemiştin," dedi. Elleri kadının omuzlarını kavradı ve onu ileri doğru itti.

Kadın döndü, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kullanmak istemiyorum."

Yüzü bir maskeydi ama kaşları alaycı bir ifadeyle kalktı.

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet, ama-"

Alay etti. "Ne bekliyordun Rosewood? Bana kirpiklerini kırıştırıyorsun ve ben de sana büyüü geri mi veriyorum?"

Eşikte durarak onun çıkışını engelledi. Briony beyaz odaya geri döndü, şöyle bir baktı ve acaba ona zihin engelleri konusunda gerçekten yardım edebilirdi.

Yavaşça ileri doğru adım attı. Kapı arkasından kapandı ve duvar onu yuttu. Kapı tokmağı yoktu, sadece boş bir duvar vardı. Odanın içinde yalnızdı. Tek ses kulaklarında çınlayan kalp atışlarıydı.

Sandalyeye oturdu, boş duvarların uçsuz bucaksız boşluğuna bakarken Finola'nın talimatlarını zihninde canlandırmaya çalıştı.

Beyaz duvarlar zihninizi boşaltmanıza yardımcı olur. Dünya ders düşer. Bedeniniz yok olur. Sadece zihniniz. Briony yutkundu, göğsünde yıllar öncesinden kalma aynı gerginliği hissediyordu.

Oda aynı anda hem çok küçük hem de çok genişti. Sandalyeden kalktı, bacakları titriyordu ve kapıyı bulmak için bir daire çizdi.

Her yön beyazdı.

Çıkış yolunu bulmak için çaresizce ellerini duvara bastırırken kalbi hızla çarpıyordu. Nefesi ciğerlerinde titrerken gözleri yaşardı.

"Lütfen," diye inledi, tırnakları bulabildiği herhangi bir dikişi tırmalıyordu. "Lütfen!"

Onu burada bırakmıştı. Asla çıkamayacaktı. Zihin engelleri kitabını aldığı için onu cezalandırıyordu.

"Toven! Lütfen!"

İsteği üzerine kapı tokmağı belirdi. Briony sıcak kollara doğru yuvarlandı. Derin nefesler alarak alnını Toven'ın göğsüne bastırdı ve hıçkırıklarını bastırdı.

"Beni içeri kilitleme lütfen," diye yalvardı ona sarılarak.

Adam onu geri adım atmaya itmeden önce, kollarını etrafında hissetmek için sadece bir dakikası vardı. İçine titreyerek bir nefes çekti.

ve zihin engellerini öğrenmek istediği için bir özür hazırladı

-Bunu yapmak için sihrini geri vereceğini düşündüğü için.

Önce sesi gürledi. "Başka teknikler de var.

Meditasyon odaları herkese göre değil."

Ellerini kıvrıldığı yerden indirdi.

üst kollarının etrafında. Ona o kadar yakın duruyordu ki nefesini alnında hissedebiliyordu.

Aralarındaki hava gerginleşti, bir ip gibi titreşti. Toven döndü

ve onu geldikleri yoldan geri götürdü,

onu odasına götürüyordu. Briony odadan uzaklaştıkça rahatlıyordu. Zihni, paniğin daha önce düşünmesine izin vermediği fikirlerle dolup taşıyordu.

Hearst Hall'da birileri meditasyon odası kullanıyordu.

Bomard'da beş yıldır yasaklanmış olmasına rağmen Hearst Hall'dan biri zihin büyü yapıyordu.

Gelişmiş zihin büyüğü becerileri - gizlenme, karıştırma ve zihin okuma - hepsi meditasyon ve berrak bir zihinle başlıyordu. Toven okuldayken zihin büyüğüne ilgi göstermişti. Onu birkaç kez kullanırken yakalamıştı. Ama Orion aynı zamanda Mallow'un gözde askeri olarak zihin okumadaki faydaları. Peki Toven ne demişti?

*Bilgiyle takas yaparken elini gösterme Rosewood.
Aklından geçenler senden alınabilir.*

Yatak odasına vardıklarında Briony'nin kafasında bıraktığından daha fazla soru vardı.

Kapıdan içeri girdi ve bazılarını doğrudan sormak için döndü.

Tam o sırada odadaki tüm mumlar iki kat daha fazla alev aldı. Toven'ın arkasındaki koridor tutuşur gibi olunca Briony sıçradı. Ve başlar başlamaz da sona erdi.

Briony bu sistemi biliyordu, çünkü babası da benzer bir sistem kullanmıştı. Diyarın lideri, Hearst Hall sakinlerinin derhal orada bulunmasını talep ediyordu.

Toven bir an hareketsiz durup mumlara baktı. "Gitmem gerekiyor."

Toven'ın Mallow'un yetenekli askerlerinden biri olduğunu aniden hatırlayınca Briony'nin nabızı hızlandı. Sıcak ellerinin ve değişken gözlerinin altında, savaşta babası kadar acımasız olabiliyordu. O bir katildi. Bunu ilk elden görmüştü.

"Pekâlâ," dedi.

Sanki bir şey söylemek istiyormuş gibi ona son bir kez baktı ama sonra gitmek için döndü. Kapı arkasından kilitlendi.

Briony sandalyesine çöktü, zihin engelleri kitabına bakıyor ve kalbi hızla çarparak son on dakikayı düşünüyordu.

* * *

Ertesi sabah geç uyandı. Kahvaltı tepsisinin hemen gelmesine alışık olan midesi guruldadığında saat dokuzu geçiyordu.

GörünüŖe göre ev programın gerisinde kalmıştı.

Briony yıkandı ve giyindi ama yan masasında hâlâ kahvaltı tepsi yoktu. Onun yerine bir not vardı.

Bayan Rosewood,

Acil bir durum var. Toven yaralandı. Ne zaman döneceğimizi bilmiyorum.

Evde sorun olabilir, ama sadece ihtiyacınız olanı isteyin.

Serena

Briony'nin parmakları kağıdın etrafında titredi.

Toven yaralanmıştı. Ve Serena'nın onun yanında olmak için ayrılmasına neden olacak kadar ciddiye.

Onun için bir not bırakmanın küçük nezaketini merak etti. Serena onu tamamen karanlıkta bırakabilirdi ama bırakmamıştı.

Briony yatak odasının kapısına baktı ve Toven ölürse ona ne olacağını merak etti. Dövme onu uyarmak mıydı? Bir şekilde mi?

Ani, açıklanamaz bir dehşet kaburgalarını yakaladı, basınç o kadar bunaltıcıydı ki kendini nefes nefese buldu. O Gözlerini kapattı ve geçene kadar uyguladığı meditasyona devam etti.

Eğer Toven ölürse, Reighven'a geri dönecek miydi? Kendini nefes almaya zorladı.

Briony her Ŗeye rağmen kapıya doğru koştu-

Kol parmaklarının altında döndü. Rahatlayarak haykırdı ve üzerine gelmeye başlayan odadan aceleyle çıktı.

Koridorun ortasında durdu, parmakları ağzının üzerindeydi ve diğeri elinde Serena'nın notu vardı.

"Alo?" diye seslendi bir çocuk gibi. Yalnız olduğundan emin olmalıydı.

Yanıt gelmedi.

Briony bildiklerini bir araya getirerek yavaşça merdivenlere doğru ilerledi. Mallow d n Toven'ı  a ırmı tı ve şimdi o yaralıydı. Bunun anlamı bir

Y zle me mi? Sammy, Finola, Velicity ya da Didion Toven'a bir şey mi yapmıştı?

Mallow'a karşı bir zafer kazanılmış olabileceğine dair en ufak bir sevinç kırıntısı bulmaya çalıştı ama ba aramadı.

Nefes nefese mutfaktaki *günlük* sayfasını hatırladı. Merdivenlerden hızla indi ve koridordan a a ı u tı. Mutfa a ko tu ve durdu, man et içindeki her şeyi uyu turuyor.

JAVIS KALESİNDE İSYAN BASTIRILDI: BİR G L AĞACI DAHA KATLEDİLDİ

Damarlarında buz ve kulaklarının arasında soğuk bir rüzgâr vardı.

Finola  lm  t .

BÖLÜM 20

MISTRESS MALLOW YİNE MUZAFFER!

Dün gece Javis Kalesi'nde isyancılar ve Evermore sempatizanları tarafından yönetilen küçük bir isyan patlak verdi. Mallow'un kuvvetleri toplanıp düşmanlarını bozguna uğrattırken, Javis'teki kayalık sahil isyancılar için küçük bir koruma sağladı.

Çatışmada Bomardi'nin kayıpları sınırlı oldu ama Kuyrukları bacaklarının arasında, yerdeki deliklerine geri dönen isyancılar için önemli kayıplar.

Yeni Uluslararası Portal Yasağı'nın ardından isyancılar geçit bariyerini tekneyle geçmeye çalıştı ve sihirli olmayan yollarla hattı atladi. Olay yerine ilk gelen Orion Hearst oldu ve acımasızca ve bu sırada aralarında Öldürülen Rory'nin kuzeni Finola Rosewood'un da bulunduğu isyanın birçok önemli yüzünü ortadan kaldırdı.

BRIONY gözlerini sıkarak kapattı, hava almakta zorlanıyordu.

Finola ölmüştü. Orion

onu öldürmüştü.

Göğsü yarılmış gibi hissediyordu. Briony'nin nefesi titredi.

O gün başka kim ölmüştü? Sammy mi? Didion? Onlardan bahsedilecek miydi?

Bir elini karnına bastırdı ve nefes almaya odaklanarak yüzünden akan gözyaşlarını sildi. Meditasyonlarına geri döndü.

Durgun suları olan bir göl düşünün.

Birkaç dakika derin nefes aldıktan sonra, gözleri bir kez daha kurduğunda, Briony duygusal tepkisini kapatabildi ve düşünmesi gereken şeylere odaklanabildi.

Sadece Moreland içinde seyahat etmeyi sınırlayan portal sınırları vardı. Ülkeler ve büyük su kütleleri arasında geçit açmak nadir olsa da, duyulmamış bir şey değildi. Son derece güçlü büyüye sahip insanlar bunu başarabilirdi.

Ancak Mallow sınırları sıkılaştırdıysa, artık gerçek sihirli sınırlamalar varsa, bu insanların Bomard'dan çıkmasını inanılmaz derecede zorlaştırırdı.

Kalan Eversun'lar için plan gerçekten kaçmak mıydı? Savaşmak değil mi?

Zihninin içindeki göl dalgalandı.

Orion Hearst Finola'yı öldürmüştü.

Kendini duvara yasladı, nefesinin ciğerlerinde keskin bir şekilde çekildiğini hissetti.

Başka kaç kişi ölmüştü? Makalede sadece Finola'dan bahsediliyordu.

"Bomardi için sınırlı zayıat" kelimeleri gözlerinin önünden tekrar tekrar geçti. Toven da "sınırlı zayıat "tan biri miydi? kayıplar"?

Gazetenin büyük ihtimalle bir sürü kayıpla dolu olduğunu biliyordu. propagandası yapılıyordu ama bu On'un haleflerinden birinin ölümünün üstünü örtebilir miydi?

Kesik kesik bir nefes aldı ve yüzünü ellerine bastırarak zihninde durgun suları olan o gölü bulmaya çalıştı. Birkaç dakika sonra gözlerini açtığında, göğsünü kararlı bir ateş doldurdu.

Briony kütüphaneye doğru yürüdü. Mallow'un zihnini görüp görmemesi önemli değildi; artık oturup bekleyemezdi.

Çift kapı onun için kolayca açıldı. Kataloğa doğru ilerledi ve büyülü markalarla ilgili tüm kitapları aradı. Raflar sallandı ve her boydan kitap koridorlarda gezinmek üzere dışarı çıktı. Briony her birini topladı ve uzun araştırma masasının üzerine koydu.

Kendini oturttu ve daldı.

* * *

Ev onun isteklerine yavaş yavaş yanıt vermeye başladı. Sanki duvarlar yas tutuyor gibiydi; yanıt vermekte yavaş, istekleri yerine getirmekte dalgındı. O istedi

Ertesi sabah kahvaltıda kızarmış ördek vardı. Lezzetliydi ama kahvaltı değildi.

Briony sabah ilk iş olarak *Journal* sayfasını kontrol etti, kahvaltıdan sonra kütüphanede araştırma yaptı ve öğleden sonra gözleri şaşı olmaya başladığında Hearst Hall'u keşfetti. Volta atmak ve meditasyon yapmak midesindeki dehşeti kovmayı başaramadı, bu yüzden araziye çıkıp sınırı tekrar buldu ve dövme testi yapmak için kolunu uzattı. Bu onu şok etmişti - hoş değildi ama gerçekten acı vericiydi. Çevrede yürürken, parmakları uyuşana kadar kolunu farklı noktalarda denemeye devam etti ve tüm yarış düşünceleri unutuldu. Ormanda Vesper'ı aradı, ta ki tilkinin iyileşmekte olan Toven'ın yanında olması gerektiğini fark edene kadar.

Yalnızlığının üçüncü gününde Briony hızlı bir öğle yemeğinin ardından mutfaktan çıkarken Kül Ormanı'nın duvar halısının ve meditasyon odasının kapısının önünden geçti. Hearst Hall'da bunu kimin kullandığını bir kez daha düşündü.

Onu odaya getiren kişi Toven olduğuna göre, bu, odayı kullanan kişinin o olduğu anlamına mı geliyordu? Ve neden ona nerede olduğunu göstermişti? Hearst'lerin bir şekilde yasadışı zihin büyüsü kullandığını ima eden böyle bir odayı Briony'nin bilmesi elbette tehlikeliydi. Özellikle de Mallow tekrar zihninin içine bakarsa.

Briony başını kapıya doğru eğdi, düşünüyordu. Kapıyı açmak için uzandı ama içeri adım atmadı. Beyaz duvarlar ona bakıyordu.

Ona meditasyon odasını göstermekle ne kadar büyük bir risk almıştı... tabii eğer bu odanın varlığını zihninde nasıl gizleyeceğini öğrenmesi gerekmiyorsa.

Briony zihin engelleri kitabının kitap rafından kaydığı anı düşündü. Sanki çağırılmış gibi gelmişti.

Ve Toven Hearst kataloğun yanında masumca oturuyordu.

Eğer Toven ona zihin engelleri hakkında bir kitap vermiş ve sonra da meditasyon odasını göstermiş olsaydı...

Toven Hearst onun zihin engellerini öğrenmesini *istedi*. *Neden?* Onu bir kalp spreyi olarak kullanmadığı için mi? Yoksa Hearst Hall'da hayal edebileceğinden çok daha fazla sır mı vardı?

Beyaz odaya, sanki onun için cevaplar barındırıyormuş gibi baktı.

İçeride kilitli kalışını, oda onu serbest bırakana kadar duvarı tırmalayışını hatırlayınca içini bir ürperti kapladı.

Briony'nin dudakları düşünceyle aralandı. Toven'ın onu odaya kilitleyerek zihin engelleri üzerine bir kitap aldığı için cezalandırdığını sanmıştı ama Toven kapının hemen dışında onu bekliyordu. Öyle değil mi?

Bu ona birden Vesper'ın ona saldırdığı geceyi hatırlattı. Saniyeler içinde odanın ortasında belirmişti. Toven'ın yatak odasının nerede olduğunu hiç düşünmemişti ama kızın çığlığını duyduğunda yatmaya hazırlanırsa, odası kesinlikle yakınlardaydı.

Briony ikinci kata çıktı. Kattaki her odayı kontrol etti ama hiçbir şey bulamadı. Kaşlarını çatarak birkaç adım ötedeki kendi kapısına baktı ve Toven'ın o gece sadece buradan geçip geçmediğini düşündü. Belki de onu kontrol etmeye gelmişti.

İç geçirdi ve sabah koridorun diğer kanatlarını da aramaktan vazgeçerek yatağına döndü.

Bir şey parladı, ışığı yakaladı ve tökezleyerek durdu, süslü oyma ahşap bir kapıdan ona göz kırpan oniks gözlü bir tilki figürünü görmek için döndü.

Gözlerini kırpıştırarak baktı. Bu kapı bir dakika önce orada değildi. Uyum sağlaması için büyülenmişti.

Parmakları soğuk pirinç kapı koluna dokundu ve çevirdi. Kapıyı itip içeri girdiğinde oymalı tilki ona baktı.

Burası hiç şüphesiz Toven Hearst'ün yatak odasıydı. Griler ve gümüşler. Karşısındaki duvarda bir Bomardi arması. Koyu renk ahşap bir yatak. Kitap rafları ağzına kadar doluydu.

İçeri girdi, burnu onun tanıdık kokusunu aldı. Bir daha dönüp dönmeyeceğini merak etti. Göğsü sıkıştı ve yutkundu.

Yatak odası evin köşesindeydi, pencereleri kuzeye ve doğuya bakıyordu. Onun odasından neredeyse iki kat daha büyüktü ama tasarımda benzerlikler vardı. Tıpkı Briony, Toven Hearst'ün onu kendisine fiziksel olarak mümkün olduğunca yakın bir süite yerleştirdiğini, ama yine de onu kalp kaynağı olarak kullanmadığını fark etti.

Neden?

Briony alt kattaki meditasyon odasının Hearst'lerin Bomardi yasalarına ve geleneklerine isyan etme biçimlerinin sadece yüzeyini çizmişti. Mallow'u Briony'nin düşündüğü kadar tam olarak desteklememiş olmaları mümkün müydü?

Dikkatini raflara, ıvır zıvırlara yöneltti, cevaplar arıyordu.

Toven'ın Finn ve Liam'la birlikte çizilmiş çerçeveli bir resminin yanında oyulmuş bir tilki heykeli vardı. Her iki eşya da ona herhangi bir bilgi vermiyordu.

Yatağa daha da yaklaşarak parmaklarını kumaşın üzerinde gezdirmeye isteye teslim oldu. Çarşafları ona, iplik numaralarının yüksek olduğu ve her brokarın altın ve gümüşle işlendiği önceki hayatını hatırlattı. Yatak yapılmıştı, Pantolonunu rıhtımda nasıl katladığını hatırlayınca, belki de salonun büyüğü değildi derli toplu olmasını sağlayan diye düşündü. Yatağının başucundaki çekmeceleri açtığında ıvır zıvırdan başka bir şey bulamadı.

Yatağının yanındaki kitaplık tanıdık kitaplarla doluydu ve ellerinin ona yakın tuttuğu kitaplar arasında gezinmesine izin verdi.

Banyoda kendisinininkine benzer bir küvet, düzenli tezgahlar ve onu saçlarını geriye tararken ya da serbest bırakmaya karar verirken hayal edebileceği bir ayna vardı. Bazıları kulağa pahalı gelen isimlere sahip ürünleri inceledi. Onu burada, küvetten çıkarken, tatlı havlulara sarınmış, kremlerle açık tenine bakım yaparken hayal edebiliyordu.

çekmecelerdeki ürünler. Aynada gülümsemesi soluklaşırken Bu ritüelleri bir daha tamamlayıp tamamlayamayacağını merak ediyordu.

Dolabın kapağını açtı ve Toven Hearst'ün grileri ve kobaltları için geniş bir alan buldu. Ceplerinde ilginç bir şey var mı diye kontrol etti, kim olduğuna dair bir ipucu ve hiçbir şey bulamadı.

Çekmecelerini karıştırmak mahremiyetin açık bir ihlali olsa da, endişelenmesi gereken daha büyük sorunları vardı. Suçluluk duygusunu bir kenara itti ve bir sonraki çekmeceyi açtı.

Diğer gri ve siyahların üzerine, onu daha önce giyerken gördüğünden emin olmadığı yumuşak mavi bir kazak serilmişti. Bu

ona Evermore Prensesi olarak giydiği zengin kumaşları hatırlattı. Yüzünü gömme isteğine karşı koymak zorunda kaldı.

Duvara dayalı çekmeceleri açtı ve şortunu görünce yüzü kızardı. Siyah. Tabii ki. Bir sonraki çekmecede Çorapların hiçbirisi doğru düzgün eşleşmemişti. Sanki çözülmesi gereken bir sorunmuş gibi çorap çekmecesine kaşlarını çatarak baktı.

Alt çekmecede fazladan battaniyeler ve siyah bir ayakkabı kutusu. Kapağını araladı ve içinde yeşil dantel bir kurdeleden başka bir şey bulamadı.

Briony birkaç dakika boyunca kurdeleye baktı, onu yerleştirmeye çalıştı, burada, Toven Hearst'ün dolabında bulunmasını açıklamaya çalıştı.

Çünkü kurdele saçı arkadan bağlamak için kullanılan kurdeleye çok benziyordu. Kız saçı.

Ve zihni onu kataloglarken, düşünceleri ve Diğerlerini geri gönderirken, bu şeridi tanıdığı hissinden kurtulamadı.

Ayakkabı kutusunun kapağını dikkatlice yerine yerleştirdi, kendini korkunç derecede istilacı bir şey yaparken yakalanmış gibi hissediyordu. Toven'ın odasından ayrılıp kendi odasına döndü ve kapalı kapısına yaslanarak zihninin çalışmasına izin verdi.

Gözlerini kırptırdı, zihnindeki fikirleri yeniden düzenledi, bulgularını kategorize etti.

Toven Hearst'ün yatak odasında bir çekmece vardı.
bir ayakkabı kutusu vardı. Ayakkabı kutusunun içinde bir saç kurdelesı vardı.

Ve her ne kadar bunu başka bir şekilde rasyonalize etmeye çalışsa da... o kurdele onundu.

BÖLÜM 21

Altı Buçuk Yıl Önce

BRIONY HIÇBİR ZAMAN UYUMAKTA ZORLANMADI. Esintiler

Sıcak gecelerde ona şarkı söylüyor gibiydi ve sıcak bir banyo yerine serin bir banyonun faydalarını asla küçümsemedi.

Ama Bomard'da geceleri üşümek bacaklarında karıncalanmaya ve iğnelenmeye dönüşüyordu. Belki de tüm oğlanlar gibi büyüme atağı geçirdiğini düşünmüştü ama hemşire on sekiz yaşında işinin bitmiş olması gerektiğini söylemişti. Onu geceleri rahatlaması için bir iksirle göndermişti ama Briony bu hafta üçüncü kez yataktan kalkmış, kalın bir bornoz giymiş ve gece yarısından sonra yürüyüşe çıkmıştı.

Ve koridorda oynayan Toven ve Larissa'ya ikinci kez rastlıyordu.

Briony köşeyi döndüğünde durdu, bacaklarındaki kaşıntı hissi yerini kaçmaya hazır bir av gibi ağır bir hisse bıraktı.

Üç gün önce onları benzer bir tutku içinde bulduğunda, Toven Larissa'yı koridorda sıkıştırıyordu.

Merdivenin yanındaki taş duvarda, uzun vücudu Briony'nin vücuduna yapışmış, kalçası öne doğru kayarak Briony'nin dizlerinin arasına girmiş ve Briony'nin boğazından iniltiyle yükselmişti. O zaman, Briony

sessizce geri çekildi ve Rory ile paylaştığı süitine geri koştu, kızaran teninin üzerine örtüleri attı ve sadece bacaklarındaki iğnelerin durmasını bekledi.

Ama şimdi Larissa pencerenin pervazına oturmuş, bacaklarını Toven'in kalçalarına dolamış ve başını geriye doğru eğerek boynunu onun açgözlü ağzına açmıştı. Adamın bir

Briony, aksi takdirde geriye düşüp pencereden dışarı fırlayabileceğini düşündü. Diğer eli de eteğinin kumaşının altına kaymıştı.

Toven'ın sırtındaki kaslar ince gömleğinin altında hareket ederken Briony donup *kalmıştı* ve nedense aklına gelen ilk şey, "*Neden üşümüyorlar?*" oldu.

Larissa'nın dudakları sessiz bir iç çekişle aralandı.

Oyun oynadıkları ve onu bir piyon olarak kullandıkları devlet yemeğinden sonra aralarını düzelttikleri belliydi. Okul bittikten sonra evlenecekleri neredeyse kesindi.

Gizlice kaçmalıydı. Çifti görmezden gelmeli ve odasıyla ev arasındaki yirmi metrelik yolu yürümeliydi.

Bacakları onu rahatsız etmeyi bırakana kadar yüz kere karşı koridora çıktı.

Ama burası *onun* iniş yeri idi. Onun ve Rory'nin. Ve evet, burası birini taciz etmek için harika bir yerdi, çünkü varislerin özel sütleri tarafından çok izole edilmişti, ama burası *onun* katıydı.

Briony kollarını kavuşturdu ve boğazını temizledi.

Hiçbir şey olmadı. Toven'ın kolu

Larissa'nın beline sarıldı ve onu öpmek için yüzünü çevirdi. Briony, Larissa'nın zar zor ayak uydurabildiği ağzının onunkinin üzerinde açça hareket edişini izledi.

Gözlerini devirdi. "Denizin ötesinde derler ki, bir lord ve leydi yakınlaştığında tüm köy bundan haberdar olurmuş. Burada başarmaya çalıştığın şey bu mu?"

Larissa yavaşça şimdiki zamana geri döner gibi oldu, ağzı gevşedi ve gözleri açılarak Briony'ye baktı. Toven ise hiç etkilenmeden dudaklarını tekrar Larissa'nın boynuna götürdü.

"İlginç bir şey mi gördünüz Prenses?" Larissa, Toven'ı hafifçe geriye iterek konuştu. Gözleri kapalı derin bir nefes aldı, sonra bakışlarını Briony'ye dikmek için döndü.

"İlginç mi? Hiç de değil," diye karşılık verdi Briony. "Benim kullanacağım ifade fena *halde yüzsüzce* olurdu."

Larissa cevap vermek için ağzını açtı ama Toven ondan önce davrandı. O.

"Bu kadar gergin olmak zor olmalı," dedi kibirle.
herkesin iyi zamanını mahvetmek zorundasın."

Gözlerini ona dikti. "Ben... sinirli değilim. Sadece kendi katınızda birbirinizi okşamamız gerektiğini düşünüyorum."

Adamın gözleri parladı. "Burada kendi okşamalarınızı mı yapıyorsunuz? Gizli bir buluşma için kendin mi çıktın? Yoksa o kısmı tek başına mı hallediyorsun?"

Kızın yanaklarında sıcaklık yükseldi. Bomardi neden bu kadar kaba davranıyordu?

O karşılık vermeden önce Larissa onun kulağına eğildi ve yüksek sesle fısıldadı, "Belki de kardeşi onun için idare ediyordur."

Briony, "Kardeşimle benim ne yaptığımızı merak ederek çok fazla zaman harcıyorsun, Larissa," dedi.

"Ve sen bizim mahremiyetimizi çok önemsiyor gibisin-"

"~~Önemiyorum~~" diye tersledi. "Keşke bunu yapmak zorunda olmasaydım.
gör."

"Belki bir iki şey öğrenebilirsin," diye fısıldadı Toven.

Gözleri onun üzerinde parlıyordu, henüz solmamış siyah arzu havuzları. Adamın kolunu kaydırıldığını gördü ve sonra Larissa'nın nefesi kesildi. Briony utançtan kızardı. Adam hâlâ... onunla uğraşıyordu...

Topuklarının üzerinde döndü ve neredeyse kaçacaktı. "İkinize de iyi akşamlar," diye seslendi.

"Bacaklarınızı esnetmeye ihtiyaç duyduğunuzda geri gelin, efendim." Toven'ın sesi onu koridorda takip etti.

Tekrar yatağa girene kadar, kalbi hızla çarpıyor ve ağızlarının nasıl bir araya geldiğini, omuzlarının nasıl büküldüğünü, elinin onun arasında nasıl kaydığını hatırlamak için savaşıyordu. Toven Hearst'ün o söylemeden iğnelerini bildiğini fark etti.

Bu çok saçma olurdu.

Çünkü sadece inanılmaz derecede gelişmiş zihin sihirbazları birinin düşüncelerini okuyabilirdi. Briony bile bu beceriyi henüz öğrenmemiştir.

Ve Toven Hearst bir *kalp* sihirbazıydı.

22. BÖLÜM

ERTESİ SABAH TOVEN'IN KAPISI KILITLIYDI.

"Elbette," diye fısıldadı kendi kendine, evin duvarlarına bakarak.

Günlük sayfasında yeni bir şey bulamayan Briony kütüphaneye gidip zihin engelleri hakkında başka bir kitap aradı, ancak bir gün içindeki teknikleri kullanabileceğini düşünmenin aptallık olduğunu biliyordu. Akıllı Mallow'a gitti Ve zihin büyüğü konusunda resmi bir eğitim almadan zihin okuma becerilerini nasıl öğrenebileceğini. Ejderha gerçekten de yıllarca süren çalışmayı atlamasına yardımcı olacak kadar güçlü müydü?

O öğleden sonra ejderhayı araştırmaya başladı. Efsaneye göre bilinen ilk ejderhalar büyücü yapıymıydı.

Binlerce yıl öncesinin en güçlü büyücüsü, şu anda Starksen olarak bilinen yerde, eterden bir ejderha ve eşini yaratmıştı. Ejderhalar bu büyücüye bağlılık yemini etti ve tanıdık bağı tamamladı.

Briony, Mallow'un ejderhasının son altı yüz yıl boyunca görüldüğü yerleri okuyarak, nerede olduğu ve neden geri dönmeye çağırılmış olabileceği hakkında öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmeye çalıştı. Araştırması ona merkezi bir tez olmaksızın pek çok not bıraktı.

Ejderhadan bıktığında, zihin engelleriyle ilgili kitapları okuyarak ve tekrar tekrar okuyarak saatler geçirdi. Meditasyon yapmanın pek çok püf noktası vardı ama özellikle etkiliydi. Evermore göllerini düşünmesine yardımcı oldu.

Durgun suları olan bir göl düşünün.

Briony arazide yürümeye başladı, günde birkaç saatini göletin yakınında geçiriyor, çimenli kıyıda oturuyor ve

Meditasyon yapıyordum. Uzak tarafta, ormana yakın bir yerde, suyun kenarında bir ağaç vardı ve tehlikeli bir şekilde gövdesini kaybetmek üzereydi.

gölette dengede duruyordu. Bu ona Eversun okulundaki söğüt ağacını hatırlattı.

Kendini ağacın yanındaki çimenlere bıraktı ve yanına birkaç kitap bıraktı. Suyun yüzüne bakarken Briony yüzeyde etrafındaki sesleri ve kokuları engelleyerek sadece görüşüne odaklandı.

Durgun suları olan bir göl düşünün.

Bir esinti yüzeyi öptü, suyu dalgalandırdı. Briony Su tekrar durulduktan sonra bile hala görünmeyen aşağıdaki derinliklere odaklandı.

O meditasyon yaparken güneş alçaldı, ellerini birbirine kenetledi ve düşünceleri uzaklara daldı.

"Meditasyonda ustalaşmışsın, görüyorum."

Gözlerini kırptırarak gölete baktı, ses zihnini ileriye doğru çağırıyordu. Döndü ve Toven ağacın arkasında duruyordu. Tökezleyerek ayağa kalktı, kucağından bir kitap düştü. Kadın kitabı alırken bir telaş oldu ve Toven öne doğru bir adım attı.

Elinde sıkıca tuttuğu kitapla yeniden dimdik ayakta durarak Toven'ın gözleriyle buluştu.

"Dönmüşsün."

"Evet, sadece yirmi dakika önce."

Gözleri onu taradı. Rahat bir pantolon ve düğmeli bir gömlek giymişti. Tek bir saç teli bile yerinde değildi. Ne bir çizik, ne bir titreme, ne de kanlı bir leke. Ama sol kolunu sanki bir askıdaymış gibi karnının üzerinde tutuyordu.

"Kolun." Ona doğru bir adım attı ve durdu. Adamın boğazının titremesini izledi. "Ne oldu ona?"

"Bir yaralanma," dedi çabucak. "Niyetim seni yalnız bırakmak değildi-"

"Ne tür bir yaralanma?"

Omzuna baktı. "Kalbime doğru başlayan bir Kan Çıbanı ve bir Kemik Tozu büyü"

Omuz. Neredeyse iyileştim. Sadece birkaç gün daha kolumu kullanmamam gerekiyor."

Kan Kaynaması ve Kemik Tozu. Briony yutkundu, kanının kaydığını ve kemiklerinin parçalara ayrıldığını hissetmenin ne kadar acı verici olduğunu gözünde canlandırdı. Korkunç bir kalp büyüü.

Sonra Jarvis Kalesi'ni hatırladı. Ve babasının öldürdüğü insanları.

Onu canlı görmekten duyduğu endişe ve sevinci bastırdı. "Jarvis'te mi oldu?"

Adamın gözleri köprücük kemiklerinin üzerinde gezinirken birden yukarı kaydı. Onu inceledi ve sonra kafasına dank etti.

"Demek gazete sayfasını okuyordun."

"Kuzenim Finola'nın öldüğü doğru mu?" Kanın kulaklarına hücum ettiğini duyabiliyordu.

"O öldü." Cevap hızlı ve acımasızdı.

Göğsüne ağır bir yük yerleşti. "Ve onu baban mı öldürdü? Kuzenim senin baban yüzünden mi öldü?"

"Bu bir savaş, Rosewood." Ona bir adım daha yaklaştı ve sol bacağının üzerinde sallanmaya başladığını fark etti. "Yoksa unuttun mu?"

"Savaş kazanıldı," diye tısladı. "Sen kazandın. Ama tabii ki her birimiz ölene ya da zincire vurulana kadar durmayacaksınız."

"Bu nasıl benim suçum olabilir? Onu öldüren benim babamdı-"

"Sadece birkaç kişi kaçmaya çalıştığı için-" "Hayır, oğlunu öldüren kadını öldürmek için."

Briony'nin dudakları aralandı. Ve kapandı.

Kan Çıbanı ve Kemik Tozu lanetlerinden Finola mı sorumluydu?

Yutkundu, parmakları kitabının sırtına gömülürken midesinin çalkalandığını ve takla attığını hissetti. Bir şey hissetti çaresizce konuşmayı başka yöne çevirme ihtiyacı duydu.

"Başka sorunuz var mı Rosewood?" dedi ama aralarındaki boşlukta bir fısıltıydı bu.

Aslında milyonlarca.

"Sen ölseydin bana ne olurdu?" diye fısıldadı, adamın kaşlarının çatılmasını ve gözlerinin açılmasını izleyerek.

"Açık artırmaya geri döner miydin?"

Sanki tokat yemiş gibi yüzü şiddetle seğirdi. O ondan bir adım geri çekildi, gözleri onu yukarıdan aşağıya izledi ve keskin bir şekilde nefes verdi. Gözlerini kırıştırtarak maskesini tekrar yerine taktı.

"Annem seninle ilgilenirdi-"

"*Annen* mi?" Briony, neredeyse hiç iletişim kurmadığı kadını düşünerek güldü. "Neden senin Yas tutan annem benim için bir şey düşünür mü?"

Yutkundu. "O, senin geri dönmene izin vermezdi. açık artırma." Ama ikna olmuş gibi görünmüyordu. Omzunun üzerinden gölete baktı ve kızın kendine güveni sarsıldı.

"Reighven'a geri gönderilir miydin?"

Başını tekrar ona çevirdi ve gözleri taş gibi sertleşti. "Hayır. Artık senin üzerinde hiçbir hakkı yok." Omuzlarında bir ürperti hissetti ve adamın üzerinden bir karanlık yuvarlandı. "Reighven için endişelenmene gerek yok."

Başını kaldırıp adamın karanlık gözlerinin içine baktı, her şeyin kaynağını arıyordu. "Benim karşılığında ona ne verdin?"

Adam yutkundu ve kadın onun kendisine gerçeği ya da yalanı söylemesini bekledi.

"Senden daha çok istediği tek şeyi," dedi.

Zihni tüm olasılıklar üzerinde çalışırken kalbi çarptı ve nefesi kesildi. "Hangisiydi?"

"Bu özel bir anlaşma," dedi usulca. "Mecbur hissetsem bile sana söyleyemem."

Kadın ona ters ters baktı. "Madem beni bir kalp spreysi olarak kullanmayacaksın, neden satın aldın ki?"

Adam nefes aldı ve kadın kendini onun verebileceği cevaplara hazırladı. Çekmecesindeki kurdeleyi, yatak odasının onunkine yakın oluşunu, kanaması sırasında ona sarılışını düşündü. Hearst'e kazandırdığı saygınlığı düşündü.

Toven onu elde etmek için harcanan parayla övünürken Mallow'un gülümseme şekli.

Ama tüm mantığına rağmen duymayı en çok umduğu cevabı düşündü.

Onun için bir kalp pınarından daha fazlasıydı. Bir Eversun prensesinden daha fazlası olduğunu.

Gözleri omzunun üstündeki bir noktaya döndü ve dudakları birbirine sıkıca yapıştı.

"Ne tür bir cevap tercih edersin Rosewood?"

"Gerçeği tercih ederdim ama bunu senden öğrenebileceğimi sanmıyorum."

Çimlerin üzerinden fazladan kitaplarını kaptı ve onun yanından geçti.

Kaynıyordu. Adam konuşmadan önce ağacın on adım ötesine varmıştı. "Rosewood, bu sadece doğru şey?"

Ona doğru dönerek kuru bir kahkaha attı. "Doğru şey mi? Doğru olan müzayedeyi tamamen durdurmak olurdu. Doğru olan, Bomardi okulunun saldırıya uğradığı gün babanla birlikte gitmemek olurdu." Sesi çatallaştı ve yutkundu.

O günden bahsetmemeliydi.

Kaşlarını kaldırdı ve ona gönderdiği mağrur bakış sinir uçlarını cızırdattı, kanını ateşledi.

"Ama kılıcımın üzerine düşseydim, Rosewood," dedi, "sana özel bir süiti kim hazırlardı?" Yaralı kolu işe yaramaz bir şekilde göğsünde sallanırken öne doğru ilerledi.

Teni uğulduyordu. "Kim sana mahremiyet tanır ve sihrine dokunulmasına izin vermezdi-"

"Bunların hiçbirini ben istemedim, Hearst-" "-kesinlikle Reighven değil."

Ona dişlerini gösterirken dudakları geriye kıvrıldı. "Aradığın şey minnettarlık mı? *Teşekkür etmemi* mi istiyorsun?"

"Bu lanet olası bir başlangıç olurdu."

Adamın nefesi kızın yüzünde sıcaktı. Gözleri parlayarak ona dik dik baktı. Parmakları ona vurmak, onu geri itmek için kaşınıyordu. Bu yüzden titriyordu.

"Bu kadar bencilce motive edilmiş bir şey için teşekkür etmeyeceğim. Eğer bunun için onaylanmaya ihtiyaç duyuyorsanız, yaptığınız hiçbir şeyin daha büyük bir iyilik için olmadığı açık."

"'Bencilce motive edilmiş' mi?" Gözleri dudaklarında ve omuzlarında gezinerek göğsüne indi. "Yatak odamı arayan sendin Rosewood."

Adam ona sırttı ve kız kıpkırmızı oldu.

Ona zarar verme ihtiyacıyla titreşiyordu. Elleri onu esir alana el kaldırmama kararlılığıyla yumruklaşana ve enerji bacaklarından aşağıya doğru inene kadar tüm kaslarını sarstı. Ona karşılık vermeye hazırdı, ayağını yere vurarak elektriği serbest bıraktı-

Toven geriye doğru sarsıldı, sanki bir ipin üzerindeymiş gibi havada uçtu, dudakları sessiz bir solukla ayrıldı. Vücudu bir anda ağaç gövdesine çarptı ve yere yığıldı.

Briony ağzı açık, gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde durmuş, büyüünün kaynağını arıyordu. Nedenini arıyordu ...

Parmakları titriyor, içlerinde hayat kıvılcımları çakıyordu. Büyüsü.

Tasma çalışmıyordu. Bu ne zaman olmuştu? Gözleri tekrar kendi üzerine kıvrılmış olan Toven'a kaydı, hırıltılı.

İsteğini kabul etmiş miydi? Ona sihrini geri mi vermişti?

"Toven, ben..." diye kekeledi, "öyle demek istemedim-"

Bir çingirak sesi çıkardı. Gözleri soluktu ve teni Gri. Yaralı kolu hâlâ göğsündeydi ve sırtını gövdeye yaslamıştı ama sol omzunun tamamının şekli bozulmuş gibiydi.

Omzu kısa bir süre önce toz olmuştu ve az önce onu bir ağaca çarpmıştı.

Ayaklarına hükmedemeden onun yanına koşuyordu. Dizlerinin üzerine çöktü, elleri ona uzandı ama nereye dokunacağını bilemeyince durdu.

Başını ondan çevirdi, gözlerini sıkarak kapattı. Kapalı gözünden bir damla yaş süzüldü. Hırıltılı bir ses çıkardı.

"Toven, yapabilir misin?" -sesi titriyordu ve parmakları titriyordu -"Ayakta durabilir misin?"

Adam öksürdü ve dudaklarından elbisesine kan sıçradı.

Başı Hearst Hall'a doğru döndü. "Yardım edin!"

Ama çok uzaktaydılar ve ciğerlerinden ıslak bir ses geliyordu. Koşup zamanında geri dönemezdi.

Ona doğru baktı. "Bana ne yapacağımı söyle. Nasıl düzelteceğimi söyle."

Hırıltılı bir ses çıkardı, gözleri onun yüzüne kilitlenmişti. Sakin görünüyordu. Neredeyse boyun eğmiş.

O öyle olmayacaktı.

Briony onun elini bıraktı ve ayağa kalktı. Ormana doğru döndü.

"Vesper!" Ormanı taradı, gözleri hareket arıyor, kalbi korkuyla çarpıyordu. "Vesper! Gelmelisin!"

Sağ tarafında bir yaprak hışırtısı duyuldu ve sinsi gri tilki kafasını bir çalının arkasından çıkardı. Tilki yüksek bir kükreme sesi çıkardı ve onlara doğru sıçradı. Bir rahatlama rüzgârı Briony, hayvanın yanında dizlerinin üzerine çökerken vınladı.

Vesper hırıltılı bir şekilde yatan Toven'ı kokladı ve sonra çenesini Briony'ye doğru kırdı.

"Biliyorum," dedi ellerini kaldırarak. "Sadece düzelt, sonra beni tekrar ısırabilirsin."

Tilki Toven'ın yakasını ısırdı ve bir rüzgâr patlamasıyla birlikte yok oldular.

Nefes nefese kaldı. Bir tanıdığının büyüünü hiç bu kadar yakından görmemişti.

Gölette yalnızdı. Yalnızdı ve onu incitmişti.

Ani gözyaşlarıyla nefesi kesilerek yatak odasının penceresine baktı; ikinci kattaki köşe yatak odasına.

İçeride mumlar yanıyordu.

Düşürdüğü kitapları aldı ve koşmaya başladı. Bacakları onu bahçeye ve merdivenlerden girişe kadar taşıdı. Sonra mermer merdivenlerin dibindeydi, ortak kanatlarına doğru koşarken ayakları güm güm atıyor, tilki oymalı kapıya doğru hızla ilerliyordu. Kapının kolu dönmedi. Onu görmek zorundaydı.

Kapı aniden açıldı ve Serena Hearst kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bayan Rosewood. Daha fazla zarar vermeden önce bunu düzeltmemize izin vermelisiniz."

Briony hıçkırarak hıçkırarak ağladı. "Ona zarar vermek istememiştim, lütfen-"

Toven çatlak kapının ardında çığlık attı ve Briony ürpererek odanın içini görebilmek için boynunu büktü. Serena kapıyı üzerine kapadı ve Briony gözünü kırpamadan kilitledi.

Eliyle ağzını kapatarak oyulmuş tilkiye baktı. Bir haftadır iyileşiyordu ve o her şeyi geri almıştı.

Briony tökezleyerek geri döndü, hâlâ büyüünün nereden geldiğini anlayamamıştı.

Duymadan önce koridorda birinin olduğunu hissetti. Kafasını kaldıran Briony, Orion Hearst'ün vahşi yüz ifadesini ancak bir saniye görebilmişti ki duvara doğru savruldu, vücudu görünmez bir güçle asılı kaldı ve boynunu tutan büyüyle boğazı kapandı.

Briony'nin gözleri panikle irileşti ve ayakları havayı tekmeledi. Yaşadığı şok, kuzeninin katilini kanlı canlı görmenin verdiği öfkeyle savaşıyordu.

Orion Hearst yüzüne doğru hırladı, bir elini sanki onu boğacakmış gibi uzatmıştı.

"Hayatımı ne kadar zorlaştırdığınız hakkında bir fikriniz var mı, Bayan Rosewood?" diye sordu ona, sesi aldatıcı bir şekilde sakindi.

Konuşmaya çalıştı, "Bir kazaydı-" diye mırıldandı.

"Senden kurtulmak çok kolay olurdu," dedi usulca. Parmakları havada seğirdi ve boynunu kırıp kırmayacağını merak ederken korku onu boğdu. Bacakları duvara yaslandı. Ona doğru eğildi ve fısıldadı, "Zihin engellerini öğrenmek için sihrini geri mi istedin? *Git zihin engellerini öğren.*"

Adam onu serbest bıraktı ve kadın kol ve bacaklarından oluşan bir yığın halinde yere düştü. Adam topuğunun üzerinde dönüp Toven'ın yatak odasında gözden kaybolurken kadın nefes nefese kaldı.

Toven'ın iniltileri koridoru doldurdu ve Orion tısladı, "Sağlık görevlileri sana çok erken olduğunu söyledi, Toven."

Kapı çarpıldı ve Briony kapının yankısının koridorda yankılanışını dinledi.

Briony'nin kalbi hızla çarpıyordu. Orion Hearst onun sihrine sahip olduğunu biliyordu ve bunu ondan almayı planlamıyordu.

Briony bacaklarını kendine doğru çekti, omuzlarının titremesi durana ve göz kapaklarının ardındaki Toven'ın o ağacın altında buruşmuş görüntüsü kaybolana kadar nefesini tutmaya çalıştı.

Elini kaldırdı ve parmaklarını yavaşça döndürdü ...

Gözlerinin arkasındaki ev gibi hissettiren ip titreşti. Yumuşak bir rüzgâr koridoru doldurdu ve Briony rahat bir nefes aldı.

Duyguların hücumuyla gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Orion Hearst'ün içinde uyandırdığı eş zamanlı korku ve öfke, Finola'yı kaybetmenin verdiği içi boş keder ve Toven'ın içinde bulunduğu ıstıraptan dolayı göğsüne oturan suçluluk duygusu. Ama o sihirli ipi tekrar kopardığında ve vücudunun şarkı söylediğini hissettiğinde, hepsi silinip gitti.

Toven'ın yatak odasının dışında nöbet tutmaya devam etti, zihninde sadece bir dizi düşünce birbirini kovalıyordu. Büyüsünü almıştı. O istemişti ve Toven da ona vermişti.

Hearst'ler onun zihin engellerini öğrenmesi için yanıp tutuşuyor olmalıydılar ve Briony bunun nedenini anlayamıyordu.

BÖLÜM 23

BRIONY kapısının önünde durmuş, kulağını tahtaya dayamış, Serena'nın yaklaşan ayak seslerini dinliyordu.

Her gün, Serena Toven'in odasına girip çıkarken konuşulanları dinleyebilmek için odasının kapısını aralık bırakıyordu ama her gün hiçbir şey duymuyordu.

Toven'in yaralarının iyileşmesini beklemek, aralarında sadece bir duvar varken nedense daha da acı vericiydi. Toven'in durumundan şüpheleniyordu.

Briony'nin Toven'ı yaraladığı günün ertesinde Orion tekrar Hearst Hall'dan ayrıldığı için durum ciddiye ama kritik değildi.

Birkaç gün sonra, Serena Toven'in odasından ayrıldıktan sonra, Briony sürünerek kapısına gider ve kolu denerdi. Oyulmuş tilkinin alaycı siyah gözü kıpırdamayı reddederek ona bakıyordu.

Birkaç kez sihirle açmayı denedi ama başarılı olamadı.

Şimdi, bir hafta sonra, Serena yaklaşıırken, Briony nefesini tutmuş, Toven'in kapısının açılmasını bekliyordu.

Kendi kapısının çalınmasıyla irkildi ve geriye sıçradı.

Serena gergin bir gülümseme ve katlanmış elleriyle diğer tarafta duruyordu. "Merhaba, Bayan Rosewood. Konuşmamızın zamanı geldi diye düşündüm."

"Çok özür dilerim, Serena," dedi Briony, kelimeler ağzından dökülürken. "Yemin ederim onu incitmek istememiştim. Sihrim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, öfkeliydim ve bir anda oluverdi. İnanın bana, keşke geri alabilseydim."

Serena gözlerini kırpıştırarak ona baktı, dudakları seğiriyordu. "Teşekkür ederim ama bence yanlış kişiden özür diliyorsun."

"Beni dışarıda bıraktı." Bu kadar hızlı konuştuğu için pişmanlık duyarak çenesini bir tıkırtıyla kapattı. "Demek istediğim, o... o

Belli ki beni görmek istemiyor." Serena'nın gözlerinde bir şey parladı ve Briony yüzünün ısındığını hissetti. "Ya da dinleniyordur, eminim."

"Dinleniyor, kesinlikle. Onun için zor birkaç hafta oldu. Gerçekten de tüm aile için."

Briony başıyla ayaklarını işaret etti. "İyileşiyor mu?" Serena durakladı. "İçeri girebilir miyim?"

Briony başıyla onayladı, Serena'ya el sallayarak içeri girdi ve Kadın koltuğa doğru çırpınırken yatağın kenarına oturdu.

Serena ona gergin bir gülümseme verdi. "Omzunun ve göğüs kafesinin yarısının yeniden inşa edilmesi gerekiyordu, ama bunun dışında iyi durumda."

Briony dilinin damağına yapıştığını hissetti. Görüşü bulanıklaştı ve gözlerini kırıştırarak onun Çimenlerin üzerindeki bedeni, gövdesinin ağaç gövdesine çarpma şekli...

Bunu o yapmıştı. Vücudundaki sayısız kemiği kırmış, ciğerlerini delmişti. Ve sonra yardım çağırmak yerine saatlerce onun üzerinde debelenmiş. Hemen.

Briony'nin dudakları titredi. Serena'ya dönüp baktığında kadının kendisine değerlendirci bir bakışla baktığını gördü.

"Üzülme canım. Biz konuşurken o iyileşiyor," dedi.

"Ve eğer oğlumu tanıyorsam, muhtemelen en azından ağzına bir tokat yemeyi hak ettiğini de biliyorum."

Briony dudaklarını parodi bir gülümsemeye zorladı. Toven'ın sağlığından ya da Javis'te onu yaralayan savaştan uzak durarak birkaç soru daha sordu. Serena

Toven iyileşirken kalenin kalıntılarının eteklerindeki bir kulübede kaldıkları ve Orion'un şu anda Mallow için bir göreve gittiği dışında hiçbir şey söylemedi.

Briony'nin her iki konuda da ona baskı yapmaya niyeti yoktu.

Serena gitmek için ayağa kalkarken, "Haberin olsun, Vesper iyileşene kadar Toven'ın odasında kalacak; eminim biliyordur, bu süreci hızlandırıyor," dedi.

Briony başını salladı ve bir tilkiyi kışkırttığını fark etmeden önce içinde kısa bir süre için öfke parlamıştı.

"Belki de okuyarak kafanı dağıtabilirsin," dedi Serena ve bakışlarını Briony'nin saklamayı akıl edemediği zihin engelleyici kitap koleksiyonuna dikti.

Briony şok geçirdi. Toven, Orion ve şimdi de Serena onu zihnin engellerini öğrenmeye zorluyordu.

Briony ihtiyatla Serena'ya baktı.

"Evet, öğreneceğim." Sesi dikkatliydi.

Serena kapıya doğru ilerledi. "İyi günler, Bayan Rosewood."

Briony ayağa kalktı. "Bana Briony diyebilirsin," dedi.

Serena durakladı ve kapıyı kapatmadan önce ona esrarengiz bir gülümseme verdi.

Briony tek başına oturmuş, Toven'ın onu bir kalp spreyi olarak kullanmadığı gerçeğini düşünüyordu. Neden o değildi? Ve bu meydan okuma cezalandırılabilir mi? Briony'nin zihninde saklaması gereken bir başka şey de bu muydu? Hearst'ler Mallow'un onun düşüncelerinde bunu göreceğinden mi endişeleniyorlardı?

Zihni öğleden sonra boyunca yüzlerce olasılığı düşünerek dönüp durdu.

* * *

Ertesi gün Briony yeni keşfettiği özgürlüğünü biraz test etti.

Gazetenin bilgi sayfasını kontrol etmek için mutfağa indi.

Hearst Hall sakinleriyle karşılaşmadı ve

direnış yok. Sayfada birkaç çatışma rapor edilmişti ama Sammy, Didion ya da Velicity görülmemişti.

Gözüne çarpan tek şey bugünün tarihiydi. Toven'ın doğum gününde kırık kemikleri onardığını fark edince midesine bir ağırlık çöktü.

Merdivenleri çıktığında odasını geçti ve doğrudan Toven'ın kapısına gitti. Üzerinde denemeyi unutmuştu.

Artık alışkanlık haline gelmiş olsa da, mutfağa doğru

Kapı kolu döndü. Kapıyı iterek açtı ve kapı onu engellemeden önce odaya girdi.

Kapıyı çalmak aklına bile gelmemişti. İçeri girdikten sonra kapıyı hızla kapattı. Vesper yatağın ayak ucuna oturmuş, hırlamak için başını kaldırmıştı ama Briony ona aldırmadı.

Toven yastıklarına yaslanmış, ölümcül derecede solgun görünüyordu. Ne zaman

Onu görünce, muhtemelen onurunu kurtarmak için oturmaya çalışarak kıpırdanmaya başladı.

"Yapma," diye uyardı kadın, yatağa doğru ilerlerken. "Kendini daha fazla yaralama. Çabuk olacağım." Ellerini sıktı. "Özür dilerim. Çok, çok üzgünüm, Toven."

Gözleri büyüdü ve kadın yaklaştıkça yanaklarına yeniden renk geldi.

"Sihrimin olduğunu bilmiyordum -aslında bunu sormak isterdim ama- hayır, başka zaman."

Kekeliyordu ve göğsünden bir kızarıklığın yükseldiğini hissetti. Gevşek saçlarını alnına doğru itti ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Seni asla bilerek daha fazla incitmezdim. Yemin ederim ben yapmadım-" Yutkundu. "Demek istediğim, çok öfkeliydim ve kendimi kontrolden çıkmış hissediyordum-"

"Rosewood-"

"Lütfen bitirmeme izin verin." Tekrar öne çıktı ve çılgınca bir an için onun elini tutup yatağının kenarına oturmayı düşündü.

"Seni incitmek istemedim oldu. Kuzenime yaptıkları yüzünden babandan nefret ediyorum ama burada benim için her şeyin çok daha kötü olabileceğinin farkındayım ve senin elinden gelenin en iyisini yaptığını biliyorum-"

"Rosewood, misafirimiz var."

Dondu kaldı, kalbi durdu. Vesper'ı kastetmiyordu.

Odanın diğer tarafına döndüğünde, Finn Raquin'in Toven'ın berjer koltuğunda rahatça uzandığını, bir kadehten neşeyle bir şeyler yudumladığını ve sırtıttığını gördü.

"Briony," dedi. "Uğraman ne kadar güzel."

Briony'nin dudakları anlamsızca aralandı, Finn dudaklarını şapırdatarak konyağı ve şovu içerken onun kara gözlerine baktı.

"Finn," dedi, kalbi panikle gümbürdüyordu. Az önce büyüü olduğunu kabul etti. Nasıl bu kadar aptal olabilmişti? Larissa'yı serbest bırakmış olabilirdi ama ona karşı hiçbir sadakati ya da ilgisi olmadığı kesindi.

Tabii ki buradaydı. Toven'in doğum günüydü, değil mi? Tekrar Toven'a baktı, solgun yüzünde gergin bir ifade vardı ve yanakları utanç içinde kızardı. Onu tekrar görme beklentisi çok büyüktü ve özür dileme ihtiyacı mantığını bastırmıştı.

Koltuktan gürültülü bir yudum sesi geldi ve kadının dikkati tekrar ona döndüğünde Finn bardağının üzerinden ona gülümsedi.

"Rosewood, bir sandalye çek. Arayı kapatalım." Bir bacağını diğerinin üzerine attı, gözleri parlıyordu.

Rosewood ona bakakaldı, gözlerini hızla kırıştırdıktan sonra yüz hatlarını kararttı.

Hızla çarpan zihnini sakinleştirmeye çalışırken, Finn Raquin'in Briony'nin önünde bu tür bir hata yapabileceği tek Bomardi olabileceği aklına geldi. Bomard'ın siyasetini hiçbir zaman fazla önemsememişti.

Annesi Eversun'du. Diğerleri kalp atışlarıyla ilgili planları hakkında gürültülü konuşurken o hep sessiz kalmıştı.

"Ben sadece... havayı yumuşatmak için geldim. Bir şey hakkında." Hızla Toven'a baktı, Toven yatağında doğrulabildiği kadar doğruluyor ve hafifçe sağına doğru eğiliyordu. Finn'e başını sallayarak, "Ve-ve ben... yani... Ziyaretinizin tadını çıkarın," dedi.

Aceleyle kapıya yöneldi, kapıyı açtı ve bir anlık dürtüyle kendini durduramadan omzunun üzerinden, "Mutlu yıllar Toven," diye seslenerek içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

* * *

Bir saat sonra banyodan çıktığında hâlâ yüzü kızarıyordu; zihninde Finn Raquin ve Toven Hearst'ün onun telaşlı davetsiz misafirliğine ve samimi doğum günü duygularına verebileceği farklı tepkileri canlandırmasına izin vermişti.

İç geçirerek bornozunu giydi ve ıslak saçlarını düğümleyerek yatak odasına çıktı.

Finn Raquin koltuğuna oturmuş, kitaplarından birini karıştırıyordu - neyse ki zihin bariyeri kitaplarından biri değildi; Onları dün saklamıştı. Odanın diğer ucundan ona gülümsedi, ikinci çayını yudumluyordu.

"Suyun sıcaklığı çökertici, değil mi?"

Briony bornozunu sıkıca çekti, kalbi parmaklarının altında çarpıyordu. Anneleri yakın olduğu için Finn'i biraz tanıyordu. Briony'nin annesi doğum sırasında öldükten sonra Ember Raquin neredeyse gayri resmi bir vaftiz annesi haline gelmiş, Briony ve Rory'yi çocukken Finn'le birlikte sık sık ziyaret etmişti. Onlar büyüdükçe, belki de iki ülke arasındaki gerginlikler nedeniyle ziyaretler seyrekleşti ama Ember Raquin her zaman dostça bir söz ya da

Briony'yi resmi törenlerde gördüğünde gülümserdi. Briony'nin onu çocukken gördüğü kadarıyla ve okulda ne kadar politik olmadığını bildiğinden, Finn'in diğer Bomardiler kadar kötü olmadığını biliyordu ama bu yeni Bomardinin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

dünya gibiydi.

"Ne istiyorsun?" Sesi hissettiğinden daha güçlüydü. Elini salladı. "Odayı bulmak oldukça zordu, Aslında. Büyüler ve benzerleri." Bacak bacak üstüne attı ve sırtıttı. "Ama yakın olacağını biliyordum."

Ona ters ters baktı. "Uğradığın için teşekkürler ama-" "Burası hiç de seks zindanına benzemiyor, gerçekten." O ayağa kalktı, kırıxmamış gömleğini düzelitti ve odayı inceledi. "Hayal kırıklığına uğradım."

Kadın ona kuşkuyla baktı. "Bir seks zindanı," diye homurdandı. "Peki bu fikre nereden kapıldın?"

Adam dönüp az önce perdeyi aralayıp etrafı incelediği yerden ona baktı. "Toven."

Gözlerini kırıştırdı, zihni bunu anlamaya çalışıyordu.

"Finn kayıtsızca devam etti: "Elbette ayrıntılar konusunda çok çekingen davranıyor ama kalp yayıyla bağını tamamladıktan sonra Sakral Büyü'nün inkâr edilemez hale geldiğini söyledi. Anladığımız kadarıyla ikiniz tavşan gibi oynayıyorsunuz."

Kalp yayı bağından söz edilmesi -ki Briony kullanılmadığı anlaşılıyordu ve Sakral Büyü... Sakral Büyü'yü deneyimlemeden de gönül bağı kurmak mümkündü elbette ama anlaşılan Toven Hearst Hall'da kapalı kapılar ardında neler olup bittiğine dair epey bir hikâye uydurmuştu.

"İplerim ve zincirlerim dolapta," diye kestirip attı. "'Biz' tam olarak kim?"

Finn kitap raflarına doğru yürüdü. "Çocuklar." Parmakları önce bir avuç kitabın, sonra da onları çevreleyen çıplak rafların üzerinde gezindi. "Toplantılarımızda." Ona baktı, yüz hatları hiçbir şey ele vermiyordu.

Briony bir sonraki hamlesini dikkatle düşündü.

"Annen tüm bunların neresinde?"

Finn bir kez göz kırptı, ifadesizdi. "O gitti. Bayan Mallow'a ihanet etti."

Briony'nin dudakları aralandı. Göğsü sıkıştı. "Gitti mi? Bu ne anlama geliyor?"

Finn pencereden dışarı baktı. "Eversun'larla birlikte Jarvis Kalesi'ndeydi. Ya öldü ya da artık beni ilgilendirmiyor." Ona baktı. "O... gitti."

Bu konuda gerçekten ne hissediyordu? Bilgi verirken çok kontrollü görünüyordu, tıpkı Toven'ın duygusuz olabileceği gibi. Bir soru daha sormayı denedi.

"Larissa nerede?"

Adamın karanlık gözleri yüzünde dans etti ve durakladı. "Öldü."

Briony nefes nefese kaldığını hissetti. Bir şeye yaslanma ihtiyacına direndi. Parmakları cüppesinin içinde sıkıştı.

Zihni çalıştı. Larissa'yı en son gördüğünde, Finn'in onu kurtarmak için bekleyen kollarına doğru koşuyordu.

Gözleri ona dikildi. "Neden?"

"Bayan Mallow'a sadakatsizlikten," diye yumuşak bir şekilde cevap verdi. Fazla yumuşak.

"Yalan söylüyorsun."

Finn durakladı. Sonra omuz silkti ve "Toven'a sor" dedi. Yatağa yaklaşarak onun uyku alanına doğru yürüdü.

Parmaklarını dekoratif mücevher kutusunun üzerinde gezdirdi, neredeyse içtenlikle. "Sana daha fazla bilgi vermekten mutluluk duyacaktır."

"Harika. Başka bir şey var mı? Yoksa şimdi giyinebilir miyim?" -ağzını açtı- "özel olarak."

Sırıttı. "Ben sadece seks zindanını görmek istiyordum ama..." Dramatik bir şekilde iç çekti. "Korkarım beni hayal kırıklığına uğrattın."

"Özür dilerim." Onu görmezden gelerek gardırobuna doğru ilerledi. "Toven'la ne kadar yakın olduğunuzu görmek beni gıdıklıyor. kazanılmış."

Temiz bir elbiseye uzanmak üzereyken dondu kaldı. Finn yatağının direğine yaslanmış, onu yakından izliyordu.

"Yakın değiliz."

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırıp ona baktı. "Doğum günüm ne zaman, Rosewood?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve boynuna doğru süzülen kızarıklıkla savaştı.

Sırıttı ve kapıdan dışarı çıktı.

* * *

Toven'la ilgili diğer tüm haberler Serena'dan aktarıldı. Nihayet bir gün sonra ilk kez odasından çıktı. Bir sonraki gün malikânenin bahçelerinde tek başına yürüdü ve nihayet Cuma günü ilk kez malikânedan ayrıldı.

Sabahları penceresinden onu aradı, Yeni kaburgalarını denemek için arazide yürürken bir an için onu görmeyi umuyordu ama onu hiç göremedi.

Briony büyüsunü tekrar çekiştirmeye başlamıştı. Kullanılmadığı için zayıflamış bir kas gibi yavaş tepki veriyordu ama

Küçükten başladı: banyo musluklarını çevirdi, rafından kitaplarını çağırdı, soğuk çay fincanını ısıttı. Denemeye hevesliydi zihin bariyerlerinin sonraki adımları.

Salı günü meditasyonlarını kütüphaneye taşıdı ve farklı bariyer teknikleri üzerine bir kitap seçti. Kendisinde yankı uyandıran bir tanesi, zihnini şu şekilde düşünmekti kitaplık ya da bir dizi raf. Giriş niteliğindeki ders kitabı kısa bir özetini eklemişti ve daha önce saf sezgilerini kullanarak bu konuda deneyler yapmıştı. Ama şimdi parmaklarının ucunda sayfalar dolusu ayrıntı ve teori vardı.

Diğer anıları öne çıkarmak için fikirler buldu - onun durumunda, bir anıyı kolayca ulaşılabilen bir rafta sergilemek. Teknikler inanılmaz derecede gelişmiş olsa da, Briony yardım edemedi ama bilgiyi içine çekti, her zaman baştan çıkardı en zorlu fikirler tarafından.

Saatler sonra, Briony büyük koltuklardan birine oturmuş, gölete bakan geniş pencereye bakarken zihnini durgun sulara ve gizli raflara odakladı. Sadece babasıyla ilgili anılarını öne çıkarmaya çalıştı ama kısa sürede zihninde çok fazla başka şeyin ön planda olduğu anlaşıldı ve bunlar onu ürpertti. tekrar tekrar oynadı.

Toven'in çıplak omuzları kadının boynunu onarırken.

Didion'ın hapishanenin taş duvarları arasından her şeyin yoluna gireceğini haykıran çığlığının yankısı.

Geriye doğru uçan ve bir ağacın gövdesine çarpan bir ceset.

Rory'nin ölüme at sürdüğü günkü rahat gülümsemesi.

Ona döndüğünde Cordelia'nın şakağındaki kurumuş kan, soluk teni spot ışığında yarı saydamdı.

Briony her birini aldı, kitap gibi tuttu ve yüksek raflara yerleştirdi ya da ince sırtlarını daha büyük olanların içine koyup alt raflara sakladım. Bu

Hem aşkta hem de acılarda ona en pahalıya mal olan şeyleri ortadan kaldırmak gibi.

Babasının onları sirke götürdüğü anı hatırladı. Babasının tıraş losyonu. Rory'nin komik olmayan şakalara kolayca gülmesi. Artık diğer düşünceleri yerine koyduğu için göz hizasında koca bir raf açıktı. Burayı

ailesinin mutlu anıları. "Rosewood."

Gözlerini kırıştırdı. Kütüphanedeki derin bir koltuktan gölete bakıyordu.

Zihninin içindeki kitaplar titriyor, onları zapt etmek için harcadığı enerjiyle gümbürdüyordu - onları yerinde tutmak için. Sadece ailesiyle ilgili mutlu anıları meraklı gözler.

"Rosewood," dedi biri yine.

Kendine geri döndü. Yanında biri vardı. Ama ona bakarsa, kitaplar raflarından düşecek ve geriye sadece çıplak omuzları ve

yankılanan çığlıklar ve kurumuş kan-

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu, ciğerlerinden nefes çekip göletten ve durgun sulardan uzaklaşmaya hazırlanırken.

"Kaburgaların nasıl?"

Zihnini odakladı ve kalkanlarını yukarıda tutmak için gücünü çağırdı. Kalbi yukarı bakmanın, onu tekrar görmenin heyecanı ile çarpıyordu. Ve o kitabı susturarak uzaklaştırdı.

"Daha iyi," diye gürledi sesi.

Derin bir nefes alarak gözlerini ona çevirdi, hafifçe sağa doğru eğilmiş uzun bir beden ve meraklı gözler ona bakıyordu.

Sadece ailesinin mutlu anıları.

Bakışları uzaklaştı, enerjisi zihnindeki kitap raflarına odaklandı.

"Doğum günün nasıldı?" Bu soruyu kendi dudaklarının sorduğunu biliyordu ama ses ona yabancı geliyordu.

"Eğlenebildin mi-?"

"Bana bak."

Bu isteği iliklerinde hissetti. Başını ona çevirip gri gözlerini bulduğunda, onun kendisini görünce seğirdiğini gördü. Kucağındaki kitaba baktı, sonra tekrar ona döndü.

Briony onu bir bulanıklık içinde gördü, tanıdı ama bir türlü çıkaramadı. Vücudu pamukla, kafası tozla dolmuştu.

Gözlerini kırptırdı ve adam sanki yüzerek tekrar odak noktasına geldi. Toven Hearst onun yanında durmuş, endişeyle aşağıya bakıyordu. Kitaplığı çatladı ve metinler ayaklarının dibine düştü.

Derin bir nefes aldı ve çıplak göğsü, kırık kaburgaları, buruşmuş vücudu, soğuk gözleri, özenle yerleştirilmiş tüm o kitaplar zihnindeki raftan düştü.

Sanki doğrudan güneşe bakmış gibi gözleri acıdı. Gözlerini kıstı ve elini alnına bastırarak ışığı engelledi.

Gelişmiş zihin bariyeri kitabı kucağından kayarak uzaklaştı, ondan uzaklaştı.

"Bu özel teknik için fazla ifadesizsin," diye mırıldandı. "Sende bir sorun olduğu çok belli olacak." Onun sayfayı çevirişini ve ardından kitabı bir çırpıda kapatışını dinledi. "Ara çalışmalarını atladın mı?"

"Elbette," dedi, dudaklarında hayalet bir gülümseme belirdi. Başı döndü. Sanki günlerdir uyanıkmiş gibi hissediyordu. "Benden daha azını mı bekliyordun?"

Gözleri kayarak açıldı ve tekrar pencereden gölete bakmaya başladı. Durgun sular fikrine tutunmaya, hızla akan zihnini sakinleştirmeye çalıştı ama enerjisi tükenmişti.

"Yorucu olabilir," dedi adam, zar zor fısıldayarak.

Başını salladı, damarlarında uyuşukluk vardı. Gözlerini kapatıp uyumak istedi. Ama daha acil soruları vardı

O buradayken. "Larissa nasıl?"

Adamın gözlerinin bir kitabın hızlı kapanışı gibi sertleşmesini izledi. "O öldü."

Briony dudaklarını birbirine bastırdı. "Nasıl öldü?"

"Bayan Mallow'a sadakatsizliği yüzünden öldürüldü."

Kaşlarını çattı, onu dikkatle izliyordu. "Finn'in söyledikleri de tam olarak bunlardı. Çok ilginç."

Adamın gözleri ona kaydı. "Finn'le ne zaman konuştun?"
Sözlerinde bir ısırik ve gözlerinde buz vardı.

"Uğradı. Odama girdi ve hiç umursamadan çayımı içti."
Toven'in karanlık yüz ifadesine kaşlarını kaldırarak oturduğu yerde kıpırdandı. "Ayrıca 'çocuklara' anlattığın bazı büyüleyici hikâyelerden de bahsetti."

Toven'in bakışları ona kaydı.

"Kendine olan güvenin, fetihlerini arkadaşlarına bu kadar detaylı anlatacak kadar düşük mü Toven?" diye sordu.

Adam yutkundu. "Eğer 'fetih' Evermore Prensesi ise, evet."

Kadın dudağını büktü. Şansını zorlamaya karar verdi.

"Bir kalp yayı bağında tam olarak ne olur?"
diye sordu.

Gözlerini ondan kaçırdı. "Bu bir mücevher takası
takan kişinin kanından bir damla ile aşılınmış. Boosting'den farklıdır çünkü takı iki kişiyi uzak mesafeden birbirine bağlar. Güçlendirmek için fiziksel olarak birinin yanında olmanız gerekir, ancak kalp yaylarının birbirleriyle büyü paylaşımları için aynı ülkede olmaları bile gerekmez." Ağırlığını kaydırarak zayıf tarafına doğru eğildi. "Bomardi kalp yayını kendi amaçları için uyarladığında -Eversun kalp yayları için- şöyle bir şey geliştirdiler tek yönlü sihir almak için tasma." Kızın boynuna baktı. "Tasma tüm sihri çeker - kalp, zihin ve Sakral

-Başka bir mücevher parçasına ya da Trow zindanı gibi bir yere."

"Ama Mallow istemesine rağmen bana hiç bağlanmadın, öyle mi?" dedi. "Bu benim büyümü hiç almadığın anlamına mı geliyor?"

Yutkundu ve dikkatle cevap verdi. "Zaten özgürce verildiyse, kalp yayma büyüğü alınamaz."

Gözlerini kısarak ona baktı, anlamaya çalışıyordu.

"Kalp sihrini yıllar önce kardeşine vermeye başladın," dedi.
"Onu güçlendiriyordun. Babam bunu tam olarak anlamıyor ama kardeşinizin ölümünde bile büyünüzü ona veriyorsunuz. Biz bunun kardeşinle bir ilgisi olduğunu düşünüyoruz. ikiz olmak. Ritüel ya da mücevher olmadan kalpten gelen bir bağ yarattı. Bu yüzden bu tasma kalp sihrini almak için işe yaramıyor."

Parmağını Briony'nin boynundaki altının üzerinde gezdirdi. Briony bunu düşündü.

"Yani kalp büyüm alınamazdı çünkü ben zaten farkında olmadan..." Boğuldu. "Rory'ye bağlı. Onun gönül bağı olarak mı?"

Başıyla onayladı. Rory'yi ve onunla arasındaki hiç anlamadığı bağı düşündükçe içinde bir hüzün dalgası kabarıyordu. Bu bir gönül bağı idi.

"Tüm sihrini bastırmak için sana Gowarnus iksiri verdik. Çayının içindeydi. Bazen de yemeğinde."

Serena ve Toven'ın yemek yemesi konusunda ne kadar ısrarcı olduklarını hatırlayınca içinde bir öfke titreşti. Şaşılacak bir şey değildi; ona doz veriyorlardı.

"Gowarnus iksirini durdurmamızı istedim, böylece zihin engelleri pratiğin için zihin büyüne erişebilecektin," dedi.

Kalbi küt küt atıyordu. Nedenini -neden bu kadar önemli olduğunu- sormak istedi ama önce tüm gerçekleri öğrenmesi gerekiyordu.

Gözlerini kapattı, baş ağrısı daha da kötüleşti. "Yani Trow zindanında, tasma zihin sihrimi aldı ama kalp sihrimi almadı - çünkü ben zaten

veriyordu. Buraya geldikten sonra da bana Gowarnus iksiri verildi." Ona baktı ve boynundaki banda uzandı. "Bu tasma bir işe yarıyor mu?" "Senin değil. Şu anda olmaz. Biz bağ kurmadan, bu sadece

göstermelik."

Düşünceleri bulanıklaşmaya başlamıştı. Şimdilik çözmesi gereken çok şey vardı.

Ayağa kalkmak için hamle yaptı ve başına kan hücum etti. Zihin bariyeri onu düşündüğünden çok daha fazla tüketmişti ve sandalyenin koluna doğru tökezledi.

Dirseğinde bir el. Toven'ın dokunuşunu, kolunun ince pamuğunun arasından tenine değen parmaklarının sıcaklığını hissederek gözlerini kapatırken başı çarpıyordu. Gözlerini açıp kendini toparladığında, "Bir dahaki sefere dikkatli olmalısın. Çok yorucu olabilir."

Gözlerini kırptırdığında adamın kendisine baktığını gördü, vücudu yakındı ve parmakları hâlâ kolundaydı. Ayaklarının üzerinde sallanıyordu, solgun görünüyordu.

"Hâlâ yaralısın," dedi kadın. "Sen de dikkatli olmalısın."

Adamın gözleri kızın yüzünde dans etti, dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Çok iyi bir çiftiz, değil mi?"

Başka bir hayata dair bir imgesi vardı. Elinin dirseğini tutması için başka bir neden. Vücudunun yakınlığı için başka bir kullanım.

Belki de her şey farklı olabilirdi. Belki de Hearst'ler, Hearst'ler için en iyi yarışmacılar olabilirdi.

Rosewood'un kızının elini.

Toven'ın gülümsemesi yüzünden damlıyordu ama kızın gözlerini tuttu.

Belki de başka bir hayattan sonra burada yaşayacaktı.

Kütüphane kapısı gıcırdayarak açıldı ve Toven kızın dirseğini bırakarak ondan uzaklaştı.

"Toven," diye keskin bir ses kapıdan seslendi ve Briony, ağzı gergin bir çizgi halindeki Serena'yı görmek için ağrıyan bir başla döndü. "Misafirleriniz var."

Briony zihnini kelimelerin ne anlama geldiğine odakladığında Toven onun önüne geçti.

"Onları misafir odasına göndereyim mi?" Serena kararlı bir şekilde konuştu ama Toven cevap veremedi koridordan gürültülü bir ses duyuldu.

"Eski kütüphaneye bir göz atmak hiç fena olmaz, değil mi Can?"

Liam Quill, arkasında Canning Trow ve Finn Raquin olduğu halde kapıdan içeri girdi.

BÖLÜM 24

"VAY, VAY, VAY!" CANNING iğrenç bir sırıtışla konuştu. "Bu Eversun prensesi değil mi?"

Briony, Finn, Canning ve Liam'ın kütüphaneye girip tek çıkışa bir abluka gibi yayılmalarını gergin bir bekleyişle izledi.

"Beyler," dedi Toven soğukkanlılıkla. "Bu zevki neye borçluyuz?"

"Bugün senin doğum günün, değil mi?" Liam araştırma masasının üzerindeki açık bir kitabı karıştırırken, "Geçen hafta," dedi.

"Geçen hafta, ama ilginiz için minnettarım," dedi Toven.

Briony kapıda Serena'nın yanında duran Finn'in gözleriyle karşılaştı. Finn gergin görünüyordu. Briony bunun onun fikri olmadığını hemen anlamıştı.

"Kızı kamarasına geri götürüyem mi?" Serena sordu. Toven dönüp Briony'ye bakarak, "Evet," dedi. "Ben yaşıyordum kelimenin kaç kez geçtiğine göre tüm kitapları yeniden ortaya çıktı." Ona soğuk bir şekilde sırıttı.

"Oh, kalsın," dedi Canning, kendini bir koltuğa atarak. "Oyun oynamaya fırsatımız olmadı."

"Paylaşmadığımı biliyorsun," dedi Toven kuru bir sesle. "Anne mi?" Ona başıyla işaret etti.

Serena onlara doğru ilerledi, Briony'yi almaya hazırdı.

Canning, Toven'a dik dik bakarak, "Kalmasını sağla," dedi. Serena durakladı.

Toven ve Canning birbirlerini incelerken odadakiler dikkatle onları izledi.

Herkesin onunla dans etmek için birbirinin önüne geçtiği devlet yemeğini bir kenara bırakırsak, Briony sıradan sosyal durumlarda rütbenin nasıl işlediğini hiç görmemişti.

Eğer buna gündelik denebilirse; çok yüklü hissettiriyordu. Toven başını salladı. "O kalacak, anne."

Serena gülümsemeden önce tereddüt etti. "Elbette. Siz uslu durun çocuklar."

"Aklından bile geçirme Serena," dedi Canning, Toven'ın annesinin odadan süzülerek çıkışını izlemek için başını sandalyenin koluna yaslayarak. Kapı kapandıktan sonra Liam'a döndü. "Serena Hearst'ün hep böyle göğüsleri mi vardı?"

Toven başını soğuk bir ifadeyle ona doğru eğdi. Liam kıs kıs güldü.

"Viski isteyen?" Toven dedi ki. "Babamın özel koleksiyonu." Evdekiler itaat etti ve Finn'in yanındaki masaya içinde bardaklar ve kristal bir viski sürahesi olan bir tepsi geldi.

Finn doldurmaya başladı. "Ee, Toven," dedi Finn. "Kaburgalar nasıl?"

"Kaburga mı?" Liam sordu. "Omzunu kırdığını sanıyordum."

"Evet," dedi Toven, raftan bir kitap aldı ve dalgınca ona uzattı. Briony önce kitabı karıştırdı onun için yeniden saklamaya karar verdim. "Ama sonra gidip Finn'le Dodge oynadım ve o da bana çarptı."

Finn utangaç bir tavırla omuz silkti. "Ne diyebilirim ki? Rekabetçi bir yapım var."

"Neden sürtüğü buraya getirmiyorsun?"

Odadakiler durakladı ve Canning'e döndü. Parmağıyla onu işaret etti.

Briony dondu kaldı. Tehlikedeydi ama Toven'ın onun için ne yapabileceğini bilmiyordu.

Toven yavaşça yana kayarak onun ilerlemesine izin verdi. Briony odanın ortasına doğru adım attı.

bacakları titriyor, istenmeyen gözlerin üzerine damladığını hissediyordu. Canning'in önünde durdu. Kollarının üzerine tembelce uzanmış, onun vücuduna bakıyordu.

"Bana çiçek hastalığı varmış gibi görünmedi."

Briony gözlerini kırıştırdı. Çiçek hastalığı öncelikle bir enfeksiyondur. Evermore'un nemli ikliminde meydana gelen, püstüllerle sonuçlanan

ve uygun şekilde ilgilenilmezse kaynar.

Toven'in ağır ayak sesleri yaklaştı. "Neredeyse iyileşti. Bazı günler onu almak neredeyse tiksindirici oluyordu ama Sakral Büyü'nün nabızı kaçırılmayacak kadar iyi."

Finn'in seks zindanı hakkındaki esprisini hatırladı. Toven bu adamlara onunla seks yaptığını ima etmişti.

Kalçasına sıcak bir el indi ve Briony sıçramamaya çalıştı. Toven'in keskin kokusu etrafına yayıldı.

"Ama sen onu aldın." Liam katalogdan Toven'a kaşlarını kaldırarak baktı. "Çünkü almadığına dair söylentiler var."

"Peki bu söylentilerin kaynağı kim olabilir Liam?" Toven dikkatle sordu. "Aynı soruyu ben de sana sorabilirdim ama tabii ki kendine bir kadın bulamadın. Sadece erkek bir Eversun'un kalp yayını var."

Briony listeyi hatırladı. Quills, kendisinden birkaç yaş büyük genç bir adam olan Simon ve Katrina'yı bulmuştu. Katrina'nın Liam'in babasına ait olduğunu tahmin edince boğazına bir şeyler düğümlendi. Eversun'ların çoğu Sakral Büyü adına suiistimal mi edildi?

Liam, "Hepimiz fahişelerimize altmış beş bin dolar vermekten hoşlanmayız," diye tersledi.

"Evet, sadece en iyisini sevenler," dedi Toven. Finn viski bardaklarını onlara doğru uzattı. "Doğum gününün şerefine, Tove," dedi Canning.

Toven kadehini kaldırdı ve diğerleri de onu izledi. "Bayan Mallow'a," diye teklif etti Toven. "Sonsuza dek hüküm sürsün."

"Sonsuza dek," diye yankılandılar, sanki ortak bir kadeh kaldırmaymış gibi. Bardağının tamamını bitirdikten sonra Toven ona bir tane daha getirdiğinde Canning, "Sanırım artık iyileştiğine göre onu eğlencelere getireceksin," dedi. O da Briony'ye başını salladı.

Toven sessizliği bozmadan önce sadece bir an için gergin bir sessizlik oldu.

"Planlıyorum, evet. Hizmete çağrılmadığım sürece." Bardağı tekrar viski sürahisinin yanına götürdü ve Briony onun Finn'in gözleriyle buluşmasını izledi.

Canning dilini dişlerinin arasında gezdirerek, "Elbette, onu bir arkadaşına ödünç verebilirsin," dedi.

"Oh, duymadın mı?" Liam gezindiği bir raftan konuştu.

"Toven Hearst onu paylaşmıyor."

Canning sıırttı. "Bu doğru mu?"

"Bu doğru," dedi Toven. "Başkasının dalmasına izin vermeyecek kadar çok para ödedim." Ve sonra konuyu değiştirerek, "Liam, aradığın kitabı bulmana *yardım* edebilir miyim?"

Liam arkasını döndü ve kızarmış yüzünü viski bardağının arkasına sakladı. Dudaklarını şapırdattı ve "Babam bir şey ödünç almayı umuyordu," dedi.

"Garip," dedi Toven soğukkanlılıkla. "Hiç ilgi mektubu almadım."

Liam ince ince gülümsedi. "Beni sormam için gönderdi." "O zaman sor."

Briony konuşmaya odaklanmaya çalışırken Canning aniden ayağa kalktı ve ona doğru bir adım attı.

"Portal sınır çizgisiyle ilgili. Ve geçen hafta Ashmont'ta yaşanan olayla ilgili," diyordu Liam.

Briony gözlerini Canning'den ayırmasa da kulakları dikildi ve elinden geldiğince kurnazca geri adım atmaya çalıştı. Portal sınır çizgisini en son duyduğunda, insanların çıkmaya çalıştığı Jarvis Kalesi ile ilgiliydi.

"Belirsiz koşullardaki metinleri arıyoruz, daha az muhtemel olanları-"

"Onunla iksirimin tadına baktınız mı?" Canning sanki konuşma onu sıkışmış gibi araya girdi. "Jellica iksirin etkisindeyken adeta titreşiyor."

Bir elini kaldırdı ve parmak eklemine Jellica'nın çenesinin yan tarafına sürttü, aşağıya, daha aşağıya indi. Canning'in parmak eklemleri boynundan aşağı inip köprücük kemiğinin üzerinden geçtikten sonra göğsünün yan tarafını ve altını okşarken, ne yapacağını bilemeyen ama korku ve öfkeyle titreyen Jellica olduğu yerde durdu. Safraya boğulurken boğazı sıkıştı.

"İhtiyacım olduğunu söyleyemem," diye cevap verdi Toven. Sesi arkasından geliyordu ve sonra bir eli

Biri Canning'in bardağını parmaklarının arasına almış, diğeri de bir bardağı Briony'nin göğüs kafesine doğru itiyordu.

Briony'nin elleri şaşkınlıkla bardağı yakalamak için kalktı.

"Zaten yeterince eğleniyorduk."

Toven kolunu kızın karnına dolayarak onu Canning'den birkaç santim geriye çekti.

Canning bardağından bir yudum aldı ve Toven parmaklarını kızın göğsünün hemen altına yerleştirip onu kendine daha da yaklaştıırken ikisini izledi.

O ana kadar içinde bulunduğu koşulların ne kadar özel olduğunun hiç bu kadar farkında olmamıştı. Mesele sadece arkadaşlarının büyülerinin boşaltılması değildi - Canning'in iksiri kullanılıyorsa bazılarına tecavüz ediliyordu - ve sularda yaşayan herkes ne tür koşullar olduğunu biliyordu.

Bazıları da sergileniyor ya da paylaşıyor muydu? Muhtemelen birçok kişiyi eğlendirmesi bekleniyordu?

Liam ihtiyacı olan kitabı tarif etmeye devam ederken Toven'ın ona verdiği bardağa baktı ve

Canning ters ters baktı. İçkiyi dudaklarına götürdü ve içki elinden fırlayarak göğsüne çarptı ve elbisesinin önünden aşağıya döküldü. Canning hızla sıçrayan viskiden geri çekilirken nefes nefese kaldı. Onu düşürmemişti.

Toven dudak büktü.

"Bu viskinin ne kadar tuttuğu hakkında bir fikrin var mı?" diye tersledi. "Yukarı çık ve temizlen."

Briony dönüp ona baktı. Bu oydu. Ona gitme şansı vermek için üzerine dökmüştü.

Yere baktı ve kapıya doğru ilerledi.

"Hadi Toven," dedi Canning şakacı bir tavırla, yoluna çıkarak. "Onu temizleyebiliriz, değil mi?" Alaycı bir tavırla baktı ve sonra parmağını kadının köprücük kemiklerinin üzerinde gezdirerek ağzına götürmek üzere viski damlaları topladı. "Yine de şu elbiseyi çıkar. Böylece leke tutmaz," dedi alaycı bir tavırla.

Liam güldü ve Briony Finn'in köşede kaykıldığını gördü.

Briony'nin kalbi küt küt atarken Toven kıpırdamadan duruyordu.

"Paylaşmıyorum, Trow," dedi Toven.

"Bakabiliriz ama dokunamayız," dedi Canning masumca.
"Değil mi beyler?"

"Kesinlikle, Toven," dedi Liam. "Tabii Cuma gününü beklemek istemiyorsan. Daha kalabalık olduğumuz zaman."

Toven'ın alaycı olmayan maskesi yerine oturdu ve sonra ona baktı. "Soyun."

Briony şaşkınlıkla ağzı açık kaldı; gerçekten de Canning Trow ve Liam Quill'in önünde soyunmaya mı zorlanıyordu? Toven ve Finn'den bahsetmiyorum bile. Tereddütle, gözleri sessizce müdahale için yalvarırken, sağ omzundaki kola uzandı ve aşağı doğru itti. Sonra da sol. Teni kendi tenini hissetmiyordu ve midesi altüst oldu. Kumaş kollarından, göğüslerinden, karnından aşağı kayarken Toven gözlerini tuttu. Kumaşı kalçalarından aşağı ittiğinde üzerinde sadece sütyeni ve iç çamaşırı vardı.

Reighven'in onu duş alırken izlediğini düşündü ve utancından gözlerini kapadı. En azından o değildi.

Genç adamlardan biri ıslık çaldı.

Canning dişlerini emerek, "Bu göğüslere sahip olduğunu hep biliyordum," dedi.

Tenin her santiminde gözlerin olduğunu hissetti ve bir çift göz daha sertçe yüzüne bakıyordu.

Toven öne uzandı ve avucunu başının arkasına doladı, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve onu sıkıca tuttu. Onu yavaşça öne doğru çekti ve kadın bir adım daha yaklaşmak zorunda kaldı.

"Bir daha asla sana verdiğim bir bardağı dökme," diye fısıldarken onun gözlerini tuttu.

"Viski dökme" numarasını denediği için şimdi ne kadar pişman olduğunu merak ediyordu.

"Anlıyor musun?" dedi usulca. "Evet."

"Evet, ne?"

"Evet, Efendi Toven."

Diğer elinde bir viski bardağı tutuyordu. "Ağzını aç."

Briony itaat etmekten başka bir şey yapamadı. Dudaklarını araladı ve Toven başını saçlarından geriye doğru çekti.

Viskiyi ağzına döktü, dudaklarına sıçramasına ve çenesinden aşağıya, göğsüne damlamasına izin verdi.

Gözlerini sımsıkı kapadı ve yanma hissine karşı öksürmemeye çalıştı. Viski bardağının savrulurken paramparça olduğunu duydu ve sonra adamın eli kadının kalçasına indi, parmakları kıvrılıp kadının arka tarafına bastırırken onu kendisine doğru çekti.

Toven başını daha da geriye çekip göğsünü ve boğazını ona gösterirken, kadın onun omuzlarını tuttu.

Sadece baş aşağı duran tavanı görebiliyordu ama Toven'ın sıcak ağzının göğsünde yarattığı elektrikle neredeyse yerinden sıçrayacaktı. Dili göğsünün üstünden kayarak boynundaki nabza kadar sutyen. Viskiye yalayıp yutuyordu. Boğazından bir gıcirtı çıktı ve derisinin altında ateş birikirken bile pozisyonu nedeniyle sırtı ağrıyordu.

Dişlerini boğazında hissedebiliyordu ve sonra göğüslerinin üzerinde öpücükler emiyor, hala kalan damlaları yalıyordu. Sola. Göğsü hava almak için kabardı ve adam onu ayağa kaldırmadan hemen önce, parmaklarının bir yanağına tokat atmak için hızla geri gelmeden önce arka tarafını serbest bıraktığını hissetti.

Kadın homurdandı ve adam onu kaldırıp çenesinden yukarı çıkararak ağzının önünde dururken dili boğazından geçti.

Dik durduğunda onun gözleriyle karşılaşamadı.

"Git," dedi adam gırtlaktan. "Elbiseni al ve yıka."

Briony başını salladı, kalbi gümbür gümbür atıyordu. Elbisesini topladı ve odadaki erkeklerden hiçbirine bakmaya cesaret edemeyerek kapıya doğru koştu.

* * *

Briony banyo için suyu kaynar hale getirdi. Toven'ın ağzının ve dilinin girdiği her yer elektriklenmişti ve başka bir durumda bunun anısından zevk alacağı için utanç duyuyordu. Ama şimdi suyun bu anıyı yakıp yok etmesini istiyordu.

Toven Hearst'ün ağzını teninde hissetmekle aynı nefeste *mülk* olduğunu hatırlamak... berbat bir şeydi. Ve bunun, diğerlerinin yaşadıklarının sadece yüzeyini çizdiğini bilerek içini çekti.

Vücudunun her bir santimini iki kez fırçaladıktan sonra zihnini daha iyi odaklayabildi ve yeniden ısıttıktan sonra bir şey aklına geldi.

Liam'ın sınır çizgileri hakkında bir mesaja ihtiyacı vardı. Özellikle de babası. Ve Liam Ashmont'tan da bahsetmişti. Bomard'ın ölü ağaç ormanının diğer tarafında, batıda terk edilmiş bir köy. Batıda ne yapıyor olabilirlerdi? Moreland'ı terk etmek için başka bir girişim miydi?

Mallow'un Evermore'u ele geçirmesi karşısında denizin ötesindeki ülkelerin ne hissettiğini ilk kez merak etmiyordu.

Briony, Toven'ın dilinin ve Canning'in mafsallarının hissinden kurtulduğunu düşündüğünde sabahlığına sarındı ve pencerenin yanında durdu.

Kapısı sessizce çalındı. Ve her ne kadar Kim olduğunu tam olarak biliyordu, sadece bornozuyla ve çılgınca kuruyan saçlarıyla bile ona içeri gelmesini söyledi.

Kapı sessizce açıldı ve Briony pencereden dışarı bakmaya devam etti. Adam bir şey söylemeyince sonunda yüzünü ona döndü.

Toven kapı aralığında duruyordu, içeri girmeye cesaret edemiyordu. Çerçeveye yaslanmış, rahat görünmeye çalışıyordu ama parmakları Bomardi yüzüğünü çeviriyordu.

Ne söyleyeceğini bilemedi. Bu yüzden atladı.

"Neden çiçek hastalığına yakalandım?" dedi yorgun bir sesle.

Toven dudaklarını ince bir çizgiyle birbirine bastırdı. "Her hafta sonu bir parti var. Sen de dört haftadır çiçek hastasısn.

katılmak için. Ve artık hasta değilsiniz. Belli ki."

"Ne tür bir parti?" Sesi çatallaştı. "Öyle bir şey mi?" dedi, alt katta olanları göstererek.

Onun omzunun üzerinden pencereden dışarı baktı. "Bu bir Bomard'ın kaynaşması ve zaferleriyle övünmesi için bir fırsat. Halkın içinde böyle bir şey olmaz, ama kilitli kapılar ardında ... birçok açıdan daha kötü."

Kaburgalarının ağırlığı altında nefesini sabit tutmaya çalışırken bir şey fark etti. "Orada başka Eversun'lar da var mı? Kalp yayları?"

Başını salladığında, kalbi hızla çarpmaya başladı, zihni fırsatlarla çılgına döndü-

"Cordelia Hardstark artık burada değil," dedi, açıkça onu okuyarak. Ağır bir sessizlik. "Başkalarıyla iyi geçinme eğiliminde değil."

Gözlerini dikip ona baktı ve içinde tanıdık bir kızgınlığın kabardığını hissetti. "Peki benden 'iyi davranmam' mı bekleniyor?"

Adamın gözleri parladı ve "Bunu yapmayacak kadar akıllısın" dedi.

Haklıydı. Hearst Hall'dan bir çıkış yolu arıyordu. Ve şimdi burada, önünde olduğuna göre, bunu bozmayacaktı.

"Öyleyse bu Cuma gideriz," dedi.

Kadın tekrar pencereye döndü. Onun gitmeye başladığını hissetti ve "İyi denemeydi. Viski." Adam durakladı ve ona bakmadı. "Canning'in hattın kendisine ait olduğunu düşünmesi utanç verici." Zihni allak bullak oldu ve sanki o ve Rory bütün gece uyumaz, her gece için plan yapmaya çalışırdı. savaş alanında bir olasılık. "Onu bir şekilde alt etmen gerekecek." Sesi soğuktu. "Kimse bir Hearst'e böyle emir veremez."

Toven cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Ve birkaç dakika sonra kapı tıklayarak kapandı.

* * *

Cuma akşamı geldi ve gardırobuna yeni bir elbise eklendi. Briony yeşil ipek sallanan elbiseye baktı.

Masum bir şekilde askıda duruyordu; ona şimdiye kadar sunulan en iyi kumaştı. Eversun elbisesi gibi dökümlüydü, ince askıları ve arkası açıktı ama ipeği yapıştıyordu. Uzun etek ucunu inceledi; ayak bileklerine kadar uzanıyordu. Gardırobun dibinde bir çift siyah topuklu ayakkabı duruyordu. Elbiseyle giymek için uygun bir sütyen yoktu; elbette amacı da buydu.

Gösteriş yapacaktı. Toven ne demişti? Bomard'ın zaferleriyle övünmesi için bir fırsat mı? O da böyle bir zafer miydi?

Saat onu çeyrek geçe kapıyı çaldı. Ona bir kez baktı, gözleri hiçbir yerde çok uzun süre durmadı ve bir portal başlatmak için içeri adım attı. Üzerinde rahat Bomardi giysileri vardı; pantolon ve yelek, siyah gömleğinin kolları boldu.

Portal odanın ortasında esnedi ve adam dövmesi için elini uzattı.

Briony durakladı, bilinmeyene adım atmadan önce milyonlarca soru sormak istiyordu. "Mallow da orada olacak mı?"

"Hayır. Babam onunla birlikte başka bir yerde." Briony'nin şimdi iki milyon sorusu vardı.

Bir adım öne çıktı ve ipeğin teninde su gibi hareket ettiğini hissetti. Sırtı tamamen çıplaktı ve elbiseyi doğru giyip giymediğini sormak istedi ama adam hâlâ gerçekten bakmamıştı. Geçen gün ne kadar tecavüze uğramışsa, o da o kadar uğramamış mıydı? Yapmaya zorlandı istemediği bir şey mi?

"Bu gece de benzer bir şey olacak mı?" diye sordu, ayrıntıya girmeden. İkisi de ne demek istediğini biliyordu.

Ona bakarken gözleri soğuk ve ölüydü. "Hayır. Bana yakın kalacaksın ve herkesin seni görmesine izin vereceğiz, böylece birkaç hafta geri dönmek zorunda kalmayacağız. Hepsi bu kadar."

Yutkundu, titriyordu.

"Küçük bir temas olacak," dedi adam, sorusuna açıklık getirerek. "Aramızda. Başka kimse olmayacak." Gözleri portaldaydı ve ikisinin de ne kadar küçük temasa dayanabileceğini merak ediyordu.

Tam ona partinin hangi konakta olduğunu soracaktı ki, adam tekrar ona uzandı, kolundan tuttu ve ikisini de geçide doğru çekti.

Keşke sorsaydı. Keşke hazırlıklı olsaydı.

Rüzgâr elbisesini ve saçlarını savuruyor, okyanusun gürültüsünü duyuyordu.

Biltmore Sarayı'ndaydılar. Ailesinin evindeydiler.

BÖLÜM 25

Altı Yıl Önce

"BRIONY'NİN YAZ GÜNLÜKLERİ HER ZAMAN Biltmore Sarayı'nda GEÇERDİ, Evermore'un ana limanlarına bakan bir tepede. Bu gündönümü okul yılını ikiye bölerek derslere bir hafta ara verilmesini ve Bomardi öğrencilerinden uzak kalınmasını sağlıyordu.

Briony genellikle Cordelia'yı haftayı onunla birlikte Biltmore'da geçirmesi için davet etmeyi tercih ederken, Briony'nin babası Rory ve Cordelia'nın kur yaparken aynı çatıyı paylaşamayacaklarına karar vermişti.

Yani onun yerine-

"Stones, gündönümünde hava hep böyle sıcak mı olur?" dedi yüksek bir ses, bahçede çimlere uzanmış olan Briony'nin yanından.

Briony derin bir nefes aldı, sabrını kanalize ederek göz kapaklarını çatlatıyordu. Katrina oturmuş kendini yelpazeliyor, güneş ışığında hiç de rahatlamış görünmüyordu.

"Avluya çekilmek ister misiniz? Orada daha fazla gölge var," dedi Briony elinden geldiğince kibarca.

Katrina peri şarabını yudumladı ve başını salladı. "Hayır. Mola verdiğinde bunu yapıyorsan, ben de yaparım." O saman rengi saçlarını topladı ve çimenlerin üzerine uzandı. "Bir prenses olarak her zaman seni büyük bir yaprakla yelpazeleyen birinin olması gerektiğini düşünürsün."

Briony'nin yüzü, sadece rahatına adanmış hizmetkârları olduğu iması karşısında buruştu. Tam bir top sesi bahçeyi sarsarken yorumunu geri aldı.

Katrina çığlık attı ve Briony etkilenmemiş bir şekilde güneşlenmeye devam etti.

"Bu da neydi böyle?" Katrina göğsünü tutarak ayağa fırladı.

"Bu Yaz Topu," dedi Briony tembelce. "Her gün öğle vakti Biltmore'da olur."

"Neden?"

"Gemilerin limandan ayrılma zamanını işaretlemek için," dedi. "Bu gelenekseldir."

Katrina yavaşça kendini çimlerin üzerine bıraktı, Briony'nin aşırı dramatik bulduğu bir şekilde derin derin nefes aldı. Birkaç mübarek dakika süren sessizliğin ardından Katrina tekrar konuştu.

"Toven Hearst ve Larissa Gains'in okula döndüğümüzde resmen nişanlanacaklarını duydun mu?"

Briony başını Katrina'ya doğru çevirdi. "Ne?"

Katrina mırıldanarak gözlerini güneşe karşı kapattı. "Gün dönümünü Hearst Malikânesi'nde geçirecek. Hafta sonuna kadar nişanlanacakları söyleniyor."

Briony'nin göğsünü bir kemiriş vardı. Konuşmak için kendine güvenmiyordu.

Bu onun için şaşırtıcı olmamalıydı. Bahar boyunca karanlık koridorlarda Toven ve Larissa'ya birkaç kez daha rastlamıştı, her seferinde birbirlerine sarılmışlardı. Okulun büyük bölümünde flört ettikleri düşünülmüyordu, bu da bir sonraki doğal adımdı.

Ama Briony, Toven'ın nişanlı olduğunu düşününce kaburgalarının birbirine yapışmasına engel olamıyordu.

Bahar boyunca iksirler dersinde eş olmuşlardı ve Briony iki ay boyunca her gün Toven'ın ellerini malzemeler üzerinde çalışırken izlemekten büyük zevk almıştı. Kökleri dilimliyor, bitki yapraklarını koparıyor, böcek kanatlarını kabaca doğruyordu. Çalışırken kollarındaki damarlardan başka nereye bakacağını bilememişti.

Ve dikkatini dağıtan sadece görünüşü değildi. Adamın keskin kokusu günün geri kalanı boyunca giysilerine sinmişti.

Sesi onunla sessizce alay ediyor, tüm doğru cevapları bildiği ve bunları öğretmeniyle paylaşmayı reddettiği için onu iğneliyordu.

Aynı anda havana uzandıklarında adamın sıcak teni Briony'nin parmaklarına değiyordu.

Briony gökyüzüne bakarak güneşin gözlerini yakmasına izin verdi. O ana kadar tüm bunların ne kadar uygunsuz olduğunu anlamamıştı. Eğer Toven Larissa'ya evlenme niyetiyle kur yapıyorsa, o zaman Briony'ye gösterdiği küçük ilgiler çocukça oyunlardı. Birden içinde öfke kaynadı ve ona verdiği her nazlı gülümseme, kulağına fısıldadığı her fısıltı, her Sınıfın sonunda "yanlışlıkla" doğrama bıçağını çaldığı ve geri almak için onu koridorda kovaladığı zaman - şimdi hepsi lekelenmiş hissediyordu.

"Bu garip, değil mi? İnsanların okul sırasında sürekli nişanlandığını biliyorum ama *tanındığım* hiç kimseden bunu beklemezdim." Katrina yan dönerek Briony'ye baktı. "Sırada Didion'la sen mi varsınız?"

Briony gözlerini kısarak Katrina'ya baktı. "Ne? Didion ve ben mi?" Briony gülümsedi. "Evet. Çok yakışıklı. Ve nazik."

Briony bulutlara dönerek, "Onunla evlenmelisin gibi görünüyor," dedi.

Katrina karşılık olarak homurdandı.

Bahçenin uzak ucunda, denize bakan bir geçidin açılma sesi duyuldu. Yeterince yüksek bir statüye sahipseniz geçit açabileceğiniz tek yer orasıydı.

Briony uyandığında General Meers ve kuzeni Finola'nın kararlı adımlarla saraya doğru hızla yürüdüklerini gördü. Finola ona bir bakış bile atmadı.

Briony Katrina'ya, "Sen git gölgeyi bul," dedi. "Ben geri geleceğim."

Ayağa kalktı ve giriş holünde onları takip etti.

General Meers sanki kralın kendisiymiş gibi emirler yağıdırıyor, Finola da babasının yaveriyle hızlı hızlı konuşuyordu. Briony duvarlara yakın durarak taraklı kemerleri tutan sütunların arkasına geçti.

General Meers, "Kral'a *hemen* ihtiyacım var," dedi.

Rory ve Didion uzak salondan fırlamış, kargaşayı izliyorlardı.

Hizmetçi, "Çalışma odasında," dedi ve yukarı çıkmalarını işaret etti.

General Meers önden koşarak merdivenleri ikişer ikişer çıktı, Finola da arkasından.

Briony merdivenlere doğru atıldı, Rory'yi kıl payı geride bıraktı ve her iki ikiz de hızla ikinci kata tırmanarak generali açık pasajdan aşağıya kadar takip ettiler.

Babalarının çalışma odası kapalı bir bahçeye bakıyordu ve içeriye hava girmesini sağlayan ama meraklı gözleri dışarıda tutan kafesli pencerelerle kaplıydı.

Rory ve Briony kapıya vardıklarında General Meers konuşmaya başlamıştı bile.

"Seat Pulvey öldü."

Briony kapı aralığında durdu ve babasının kalemini bırakıp parmaklarını masaya vuruşunu izledi.

"Mallow?" diye sordu.

Briony bu ismi hatırladı. Çocukları teminat olarak kullanmaktan bahseden, kurnaz gözlü ve düz saçlı kadın.

General Meers başını salladı. "Gözcüler Veronika Mallow'un şu anda Bomard'ın koltuğunu elinde tuttuğunu söylüyor."

Briony'nin nefesi kesildi ve odadakiler kemerli kapı aralığından ona ve Rory'ye baktı. Finola ona sıkı bir gülümsemeyle selam verdi.

General Meers, "Çocuklar, bize müsaade edin," dedi.

Briony ters ters baktı ve Rory, "Ben on dokuz yaşındayım. Gelecekteki krallığımdaki siyasi gelişmeleri öğrenmek istiyorum."

Kral Jacquel başıyla onayladı ve Rory'ye köşedeki sandalyeye oturmasını işaret etti. Rory elini salladı ve bir ikinci sandalye, ilkinin ikizi. Briony için sandalyeyi çekerken babasının gözleriyle karşılaştı.

"Kralım," diye başladı general. "Gizli bir toplantıda bu kadar çok kulak olmasına gerçekten itiraz etmek zorundayım."

"Briony'nin kulaklarının buradaki beş kişi arasında en az işe yarayanı olduğunu düşünüyorsan aptalsın," dedi Rory ve Briony'nin göğsü bu beklenmedik övgü karşısında ısındı. Rory destekleyici bir gülümsemeyle onunla göz göze geldi.

Babası boğazını temizledi. "Devam edin, General."

General Meers hoşnutsuzluk içinde dudaklarını büzerken Briony ve Rory köşede oturuyorlardı.

Rory, "Sırayı nasıl değiştirdi?" diye sordu.

"Düzgün bir şekilde yükseldi," dedi Finola. "Gin Pulvey'in ölümü sırasında Veronika Mallow birinci sırada yer alıyordu."

"Nasıl?"

"Riann Cohle dün gece babasını öldürdü," dedi Finola.

"Ardından birinci sıraya yükseldi, Mallow'u halefi olarak atadı ve hemen tahttan çekildi. Gin Pulvey'i öldürmeden önce de Riann Cohle'u halefi ilan etti. Pulvey'in ölümü üzerine birlikte yükseldiler - o Koltuğa, o da birinci sıraya. Yani onların altındaki sırada herhangi bir değişiklik olmayacak.

Riann Cohle'un sadece bir halef seçmesi gerekiyor."

Briony'nin dudakları aralandı, siyasi manevralar karşısında şok olmuştu. General Meers masaya doğru ilerledi. "Biz onun Riann Cohle-"

Finola, "Buna dair hiçbir kanıt yok," diye itiraz etti.

General Meers gözlerini devirdi. "Ne olursa olsun, Cohle'u bu komploya ikna etti ve şimdi o koltukta oturuyor."

"Herhangi bir manifesto hazırladı mı?" Kral Jacquel düşünceli bir şekilde kafesli pencerelerinden dışarı bakarak sordu.

"Henüz değil kralım," dedi General Meers. "Bomard haberlere uyandı ve kaynaklarım hattan gelebilecek herhangi bir itiraz için gözcülük yapıyor."

"Olmayacak," dedi babası çenesini ovuşturarak. "Hepsine ulaşmıştır, eminim."

"Bir şey var," dedi Finola tereddütle ve hepsi ona baktı.

"Mallow'un Bomard'da zihin büyüünün sona erdirilmesini emredeceğine dair bir söylenti var."

Briony'nin yüzü buruştu. "Bunu nasıl yapabilir ki? Bomardi okul yılının yarısındayız. Eversun öğrencileri zihin büyüünü nasıl uygulayacaklar?"

Finola, sanki Briony kendi sorusunu yanıtlamış gibi başıyla onu onayladı.

Oda bir an hareketsiz kaldı. Sonra Rory usulca, "Pekâlâ. Bomardi'nin gündönümünden sonra okula nasıl döneceğini merak ediyorum."

BÖLÜM 26

BRIONY'NİN GAZI Biltmore Sarayı'nın üzerine inşa edildiği yüksek kayalıklara doğru yol aldı. O kayalıkları yakından tanıyordu. Daha önce

Çocukken onlara tırmanır, muhafızlardan saklanır ve Rory ile Sammy'ye yetişmek için koşuştururdum.

Geceleri, bir kavanozda yakalanmış ateş böcekleri gibi içten aydınlatılmış güzeldi. Eversun bayrağı yerini Bomardi armasına bırakmış olsa da bu gece de farklı değildi. Bir an için babasıyla birlikte olduğunu, ileri gelenleri ağırlayacağı ve önemli dünya meselelerini karara bağlayacağı uzun bir hafta için geldiğini hayal edebildi.

Sonra Toven dirseğini tutup onu ilerlemeye teşvik etti ve gerçekliğin üzerindeki hafıza filmi dağıldı.

Biltmore Sarayı korkunçtu.

Onun yanındaki patikada tökezleyerek ilerledi ve içeriden gelen yanan ışığa baktı; sanki bir ateş yamacı yiyip bitiriyormuş gibi duvarlarda titreşiyordu. Omzunun üzerinden geri dönerek limana -ya da limandan geriye kalanlara- baktı.

Liman.

Mallow bir yıl önce Rory ve Evermore'un denizin ötesindeki ülkelerle bağlantısını kesmek için limanları yerle bir etmişti.

Bomardi'den önce sadece bir gemi çıkabilmişti.

Milisler hepsini yakmaya başladı ve Bomardi filosu yardım için denizin ötesine geçmeden gemiyi avladı.

Phoebe ve Finola'nın babası da o gemideydi.

Görünüşe göre Mallow şimdi rıhtımları yeniden inşa ediyordu. Briony ay ışığında büyüünün parıltısını görebiliyordu.

"Odaklan," diye fısıldadı Toven rüzgârın altında.

Kapılara kadar uzanan uzun yürüyüşe geri döndü. Portcullis'in tepesine baktı ve nefesi kesildi. Gri bir kurt ve bir kara ayı kemerin üzerinde gezinerek ikisine bakıyordu. Kapının içinde, Bomardi-mavi pelerinli iki adam gelişigüzel sohbet ediyordu. Kurt çenesini kapattığında, soldaki adam kapıdan onlara baktı.

Bunlar onların tanıdıklarıydı.

Kurdun efendisi dik durdu ve neşeyle, "Toven Hearst. Bu gece bizim için ne getirdin?"

"Ah, onunla baş edemedin, Roth," dedi Toven yumuşak bir sesle ve adamlar gülüştüler.

Toven Briony'nin kolundaki mürekkebe uzandı, elini mürekkeple kapladı ve onu kapılara doğru çekti. Briony derisinin altında bir yanma hissetti. Bu büyülü bir engeldi, tıpkı Hearst Hall'da olduğu gibi.

Adamlardan biri geçerken ona ıslık çaldı ve Briony topuklarının üzerinde dengesini korumaya çalıştı. Patika çamur ve topraktan yapılmıştı, tepenin üzerinde sertleşerek taşa dönüşüyordu.

Patikayı kıvrıla kıvrıla çıktılar ve duyamayacakları bir yere geldiklerinde Briony, "Artık içeride kilitli miyim?" diye sordu.

"Seninle konuşulmadığı sürece konuşma." Toven'ın sesi sert ve derindi. "Üst kata çıkana kadar olmaz."

Briony ona baktı ve yüzünün ifadesiz olduğunu gördü ama sağ gözünün üstündeki deri gerginlikle seğiriyordu.

Yol, Rory'yle birlikte babasının konuşmalarının bitmesini bekledikleri bahçeye açılıyordu.

Sammy'nin babasıyla birlikte rıhtıma inip denizcilerin çocuklarıyla oynamak için sabırsızlanıyordu. Taştan bir patika çimlerin arasından geçerek tüm sarayın içinden kollar halinde akan suyun üzerinden geçiyordu.

Bahçede yürüyen bir avuç insan vardı. Özel konuşmalar yapıyorlardı ve Toven bir lambanın altına geldiklerinde yavaşladı. Lambanın altında onunla yüzleşmek için döndü. onu kontrol ediyormuş gibi yaptı.

"Gözlerinizin herhangi bir kişide çok uzun süre kalmasına izin vermeyin. Arkadaşlarınızla etkileşime girmeye çalışmayın." Adamın parmakları omzundaki kayışa kadar geldi ve kız onun dokunuşunun fısıltısını köprücük kemiklerinde hissetti. Bakışları parmak uçlarını takip ediyordu. "Akıllı ol. İtaatkâr ol. Yakında bitecek."

Adamın son cümleyi kendi kendine söylediği izlenimine kapıldı.

Başka bir şey söylemediğinde, üzerlerindeki gözlerin farkına vardı. Bahçedeki insanlar birbirleriyle hızlı hızlı konuşarak onlara bakmaya başlamışlardı.

Kız, adamın onun cevap vermesini bekleyip beklemediğini merak edemeden, adam onları girişe doğru çevirdi ve kızın elini dirseğinin içine soktu. Sanki kur yapıyorlarmış gibi. Kadın ona baktı, gri gözlerini ileride buldu, lambalar saçlarını sarı ve turuncu renklerde aydınlatıyordu.

Onlar yaklaştıkça müzik daha da yükseliyordu. İçeride ne tür dehşetler bulacağını merak ediyordu. Arkadaşları zincirlenmiş miydi? Onları dövülmüş ve kanlar içinde mi bulacaktı?

Kapılar açıldı ve kırmızı elbiseli genç bir kadın ağır bir perdenin önünden ikisine nazlı nazlı gülümsedi.

"Efendi Hearst. Hoş geldiniz." Sesi ipeksiydi ve gözleri Briony'nin üzerinde bir saniye bile uzun süre dans etti. "Bayan Rosewood. Ne büyük bir zevk."

Briony ona göz kırptı. Tatlı kahverengi saçları vardı ve Ama Briony'nin bakışları, boynundaki Briony'ninkine benzeyen ama gümüş rengi olan yakaya odaklanmıştı.

"İlana," dedi Toven selamlayarak. "Her zamanki gibi büyüleyici."

İlana yan masadan iki şampanya kadehi çıkardı ve birini ona uzattığında Briony şok oldu. Kadehi göğsüne yakın tuttu.

İlana, Toven'a bir kâğıt parçası uzatarak, "Bu gece General Tremelo da aramızda olacak," dedi. Briony sadece bir adamın taslağı ve birkaç paragraf. Toven şöyle bir göz gezdirdi. "Tanıştırdınız mı?"

"Evet, babam daha önce onunla pazarlık yapmıştı." Toven sayfayı ona geri uzattı. "Başka kimse var mı?"

"Sadece her zamanki ayak takımı," dedi Ilana şakacı bir tavırla. Gözleri Briony'ye cıvıltıdan daha hızlı kaydı. "Bayan Mallow gelmeyi planlamıyor."

"Teşekkür ederim, Ilana," dedi Toven. Bir elini gelişigüzel saçlarının üzerinde gezdirdi. "Lag Reighven'in bir gemi inşa edip etmediğini sorabilir miyim?"

Henüz ortaya çıkmadı mı?"

Briony boğazının düğümlendiğini hissetti.

"Hayır, Üstat Reighven listemde yok." Gülümsedi ve perdeye uzandı.

Ses Briony'ye duvara çarpmış gibi çarptı.

Perdenin ötesindeki geniş giriş salonunda en az yüz kişi. Sohbetleri, kahkahaları, kadehlerin birbirine çarparken çıkardığı sesler, hepsi bir anda perdeyi aştı.

Toven onu içeri götürürken Briony'nin gözleri her yöne çekildi. Giriş holü bir sürü insanla doluydu.

Bir keresinde babası ve Rory'nin yanında bir kabul kuyruğunda karşılaşmıştı. Sağ tarafta, Caspar Quill'i konuşurken gördü.

Bir grupta hareketli bir şekilde konuşuyor, el kol hareketleri yaparken şampanya şırıldıyordu. Katrina onun koluna girmiş, dar bir elbise, altın bir yaka giymiş ve boş boş bakıyordu. Briony hiç düşünmeden ona doğru bir adım attı ama Toven onu uzaklaştırdı.

Birlikte okula gittiği bir kadının kadehini yudumladığını ve refakatçisinin söylediği her şeye içtenlikle güldüğünü gördü. Briony koyu renk saçlarını ve güneşten öpülmüş tenini görünce bir an duraksadı. Phoebe, Trow zindanından bu yana ilk kez ona bir metreden daha yakındı. Briony'nin gözleri

Ama Phoebe, koltuk için ikinci sırada oturan kısa boylu, kırmızı yüzlü Aron Carvin'e gülümsüyordu. Phoebe'nin altın yakası mum ışığında parlıyordu ve tırnakları şampanya bardağının üzerinde parlak kırmızıydı.

"Oyalanma," diye tısladı Toven.

Briony bakışlarını öne doğru çevirdi, tam o sırada iki genç adam Biri altın sarısı tenli zayıf, diğeri ise iri yapılı ve pembe yanaklı iki genç yollarına çıktı. Lorne Vult ve Collin Twindle, okuldayken Toven'in çetesinin bir parçası olmuşlardı.

Collin'in annesi yedinci sıradaydı ve Lorne'un teyzesi de Finn Raquin'in babasının arkasında bir yerlerdeydi ama Lorne, halefi olarak daha iyi bir konuma gelmek için takas girişimlerinde inat etmişti.

"Toven," dedi Lorne. "Kestirmeden gidiyorsun, değil mi? Neredeyse geç kaldın."

"Neredeyse, ama değil." Toven ikisinin de elini sıktı.

Briony, kendisine baktıklarında gözlerini onlardan ayıramadı. Lorne Vult, Canning Trow'un yakın bir arkadaşıydı ve koridorlarda kızları rahatsız etmesiyle ün salmıştı. Collin küçükken utangaçtı ama okul yıllarında kaba ve statü takıntılı biri haline gelmişti. Bomardi okulunun saldırıya uğradığı gün, yani babasının öldürüldüğü gün, Eversun çocuklarını avlamak için babasına katılan ilk çocuklardan biri olmuştu.

Collin'in kehribar rengi gözleri kızın açık teninde gezindi. "Demek onu getirdin," dedi.

"Getirdim." Toven şampanyasından bir yudum aldı. "Çiçek hastalığı sonunda temizlendi."

"Onu paylaşacak mısın?" Lorne sesini yumuşatarak sordu.

Briony'nin gözleri ona kaydı ve Toven ona gülümsedi.

"Maalesef hayır, beyler. Eğer altın bir bir tane de kendin almalıydın."

Collin, "Onu kullanacağım bir kalp yayı değil," dedi ve Lorne güldü.

Briony iri yarı adama ters ters baktı.

Toven saatini kontrol etti. "Neredeyse zamanı geldi beyler. Kalp yaylarınızı toplayın, süitte görüşürüz."

İkisi de başka bir şey söyleyemeden, Toven onu sola ve uzağa doğru yönlendiriyordu. Akli "süit" kelimesine takılmıştı ve önünde ne olduğunu merak ediyordu.

Toven onları odanın etrafında geniş bir daire çizerek yönlendirdi ve ne zaman bir kapıya yaklaşırsalar, onu o kapıdan geçireceğini düşündü. El sıkıştı ama durmadı. Sonunda başladıkları yere geri döndüklerinde, Briony fark etti ki mümkün olduğunca çok gözün üzerinde olduğundan emin olmak için onu gösteriyordu.

Briony tanıdığı insanları aradı, Trow zindanından tanıdık yüzler buldu. Tanıdığı Bomardi seçkinlerini takip etmeye çalıştı ama çok fazla kişi vardı. Katrina ortadan kaybolmuştu ama Phoebe'nin kafasının arkasını iki kez buldu. Ya kuzeni ona bakmamaya özen gösteriyordu ya da Briony'nin varlığından gerçekten habersizdi.

Toven sonunda onu ikinci kata çıkan merdivenlere yönlendirdiğinde, odada ilerlerken onları takip eden fısıltılarla işlerinin biteceğini düşündü.

Merdivenlerin dibinde Hap Gains bir puro içiyor ve Ilana'nın onlara gösterdiği çizimdeki adamla konuşuyordu. Briony yeniden Gains'in huzurunda olmak için kendini zorladı ve Toven onu ileriye doğru yönlendirmeden önce yürüyüşündeki en küçük duraksamayı bile hissetti.

"Hap, seni görmek ne güzel," dedi Toven, Gains'in eline uzanarak. "Ve General Tremelo, bu gece sizi ağırlamak ne büyük bir onur."

General sırtarak Toven'ın elini tuttu. "Orion'un oğlu. Babanın bana bir oyun borcu var!" Aksanı keskin ve sıkıydı.

Zihni bunun ne anlama gelebileceğini düşündü. Bomard denizin ötesinden bir generali mi ağırlıyordu? Mallow'un etki alanı genişliyor muydu?

Toven, Gains'e bir bakış atarak, "Lütfen babamın size eşlik edemediği için özürlerini kabul edin," dedi. Gains gözlerini ona dikti. "Daward'ın işlerine ne kadar değer verdiğini biliyorum."

Daward doğudaki sekiz büyülu ülkeden biriydi. Onlar da kalp büyüsu yapıyorlardı ama kalp yayı bağlarını Bomard'ın şu anda yaptığı gibi kötüye kullanmalarının üzerinden yüzyıllar geçmişti. Briony'nin Orion Hearst'ün Daward ve generaliyle ne tür bir "iş" olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunun kendi babasının göz yumacağı bir şey olmayacağını tahmin edebiliyordu.

"Lütfen babanıza selamlarımı iletin." General Tremelo'nun nazik bir gülümsemesi vardı ama gülümsemesini Briony'ye çevirdiğinde, Briony kendini başka bir şehvet düşkünü bakışa hazırladı. "Peki bu kim?"

"Briony Rosewood," dedi Toven biraz da kibirle. Kolu Briony'nin beline gevşekçe dolandı ve eli kalçasının üzerine indi. "Benim kalp atışlarım."

Tremelo'nun gözleri çok hızlı bir şekilde iki kez kırıştı. "Ah. Jacquell'in kızı."

Bu ses tonu ne anlama geliyordu? Onunla arkadaş mıydı? Babası mı? Kral Jacquell'in çocuğunun Bomard tarafından mal gibi muamele görmesine üzölmüş olabilir miydi? Briony bunu çözememişti.

"Genç Hearst ona karşı oldukça cimri davranmış," dedi Gains, purosunu emerken sırtışı geri dönmüştü. "Bu Bayan Rosewood'un Biltmore'a ilk ziyareti."

Briony dilini ısırarak onu düzeltme dürtüsüne direndi.

"İlk ziyaretinden çok uzak," dedi Tremelo hafifçe. "Burası kısa bir süre önce babasının eviydi, değil mi?"

Sözleri odadaki havayı çalıyor gibiydi. Gains purosunu üfledi ve Toven'ın dudakları sıkı bir gülümsemeyle kalktı. Briony gözlerini General'e dikmiş, onun meselenin aslını anlatmaktaki niyetini anlamaya çalışıyordu.

"Çok doğru," dedi Gains, üstünü örterek. "Ben sadece Toven'ın onu haftalık partilerimize getirmekten kaçındığını kastetmiştim."

Toven'ın parmakları kadının kalçasında sıkılaştı. "Peki, bu olanlardan sonra

Geçen ay Cohle'un kalp atışıyla ilgili bir şey oldu, onu getirmek için acele etmedim."

Adamın gözleri sertleşirken Toven Gains'e baktı.

Briony'nin kanında endişe kıvılcımları çıktı.
Cordelia'ya bir şey mi olmuştu?

Gains, "Ama altın bir kalp yayıyla ona biraz gösteriş yapmanın hiçbir tehlikesi olmayacağı kesin," dedi.

"Ah, evet. Altın kalp yayları hakkında çok şey duydum," dedi Tremelo nazikçe, "ama onları bu kadar özel yapan şeyin ne olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikrim yok."

Briony'nin kulakları diken diken oldu.

Gains purosunun küllerine dokundu. "Altın olduğu söylenen Gül Ağacı kanı daha güçlü bir kalp yayı bağı. Her iki altın kalp yayı da bizim ölçeğimize göre oldukça yüksek büyü kabiliyetine sahipti." O Aron Carvin ve Phoebe'ye başıyla selam verdikten sonra Toven'a sırtıttı. "İşte bu yüzden hepimiz Aron ve Toven'ı arenada birlikte görmek için sabırsızlanıyoruz."

Briony'nin kafası tüm bu yeni bilgilerle dönüyordu.
Bir arena mı?

Toven'ın ifadesi sakinliğini koruyordu. "Sihrimi Bayan Mallow benden ne isterse ona saklamayı tercih ederim."

Tremelo güldü. "İyi asker. Bahse girerim gırtlığına kadar güce batmışsındır. Bayan Rosewood'un bu yüzden hiç de kötü görünmediğini görmek güzel."

Tremelo'nun konuşma tarzında -Gains'in duraklamasında, Toven'ın parmaklarının kalçasında sıkışmasında- Briony'nin sözlerinin arkasında ne olduğunu merak etmesine neden olan bir şey vardı.

Daward zihin büyüü yapmıyordu, bu yüzden işaret parmağını delici bir hareketle dikkatlice uzatıp gözlerinin arasındaki ipliği kavradığında herhangi bir dirençle karşılaşmadı. Tremelo'nun zihni strateji ve taktiklerden oluşan bir labirent gibiydi ama ön planda kendini Tremelo'nun onu gördüğü gibi görüyordu: Sağlıklı ve zarar görmemiş.

Briony düşüncelerinden sıyrıldı ve Tremelo'nun bu geceki gerçek motivasyonunun ne olduğunu merak etti. Kime rapor verecekti? Ve Mallow'un düşmanının kızının esir olmasına rağmen güvende olması onun için neden önemliydi?

Bomard nüfuzunu genişletiyorsa, Daward kendi gelecekleri için endişeleniyor muydu?

"Oldukça büyük bir güç," dedi Toven, kabul ederek. "İkinizi akşamınızla baş başa bırakayım."

Her iki adamın da elini sıktı ve onu etraflarından dolaştırdı.

"Kadını bu kadar sıkı tutmana gerek yok, Toven,"

Gains arkalarından konuştu.

Briony'nin midesi bulandı. Bu, çözülmesini istemediği bir imaydı.

Çok kısa zamanda çok fazla şey öğrenmişti:

Cordelia'ya bir şey olmuştu, bir tür arena vardı ve Dawardlı General Tremelo, Veronika Mallow'un Bomard'ıyla tam olarak aynı fikirde değildi.

Toven onu kutsal sularla birlikte akan merdivenlere götürdü.

Korkuluklardan şırıl şırıl sular akıyordu. O

Ona "süitte" neler olacağını sormak istedi, ama ağzını açmadan inişte Bomardi mavisini giymiş genç bir muhafızla karşılaştılar.

"Toven." Onlara başıyla selam verdi. "Herkes içeride."

"Harika," dedi Toven, siyah yüzüğünü incelemek için elini kaldırarak. "Giriş yapmaya bayılırım."

Muhafız arkasından babasının eski açık hava yemek salonuna açılan kapının kilidini açtı.

Kapı açıldığında şamatalı kahkahalar kulak zarlarına çarptı ve

Briony sekiz kişilik bir masa buldu. Yedi

Genç erkekler oturmuş, içki ve sigara içiyordu ve yakalı yedi genç kadın gözlerini yere dikmiş, duvarlara dizilmişti.

Konuşma aniden kesildi ve tüm bakışlar onların gelişine çevrilince Briony sonunda gözlerini masadaki adamlara odakladı.

Finn Raquin, Liam Quill, Lorne ve Collin, tanımadığı iki kişi daha.

Ve masanın başında duran Canning Trow.

Sırtışı genişti ve kadehini kaldırırken gözleri açtı.

"Bayan Rosewood. Bu gece sizi ağırlamak bizim için bir onurdur."

Rahatsız edici bir centilmenlik gösterisiyle, diğ er altı adam Briony aniden bu yeni d unyada kuralların ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını hatırladı.

Canning Trow ona sırtıttı, gözleri Briony'nin v ucudunda gezindi.
"Beyler, altın kalp pınarı burada."

BÖLÜM 27

"Hepinizi beklettiğim için üzgünüm," dedi Toven öne çıkıp Canning'le el sıkışırken. "General Tremelo kalp atışlarımla ilgilendi."

Arkasından kapı kapandı ve gardiyan kapıyı kilitledi.

Briony'nin gözleri odadaki her kadının üzerinde hızla gezindi, bir hizmetçi gibi dolu bir sandalyenin arkasında duruyordu. Hepsinin bakışları aşağıdaydı ama birkaçını tanıdı.

Canning'in sandalyesinin arkasında, Canning'in daha birkaç gün önce iksirini üzerinde kullanmakla övündüğü Jellica Reeve vardı. Okulda her zaman sessiz ve nazik olan Octavia adında bir kadın, Lorne'un sandalyesinin arkasında, Jellica'nın yanında duruyordu. Nerede

Okuldayken balık etliydi ama şimdi bir deri bir kemik kalmıştı. Masanın karşısında, yüksek rütbeli bir Eversun'un kızı olan Cecily Weape, Collin'in sandalyesinin arkasında duruyordu. Collin'in okuldayken ona aşk notları gönderdiğini hatırlayınca Briony'nin içinde bir şeyler kırıldı.

Diğer yüzler anılarında gelip gidiyor, isimlere bağlanamıyordu.

Masanın üzerinde birkaç açık şarap şişesi, otlu sebzeler ve ağzında bir elmayla birlikte kızarmış bir domuz vardı.

"Akşam yemeği" fikrine çabucak alıştı ve gözlerini odadaki erkeklere dikti.

Canning onu süzerek, "General her zaman seçkin zevkleriyle tanınmıştır," dedi.

Toven hızla masanın diğer ucundaki Canning'in karşısındaki açık sandalyeye geçti. Toven'in bir zamanlar

Briony onun arkasından gitti.

ve hızla sandalyesinin arkasında, duvarın dibindeki yerini aldı.

Toven boş şarap kadehini aldı ve yan tarafına doğru uzatarak bekledi. Briony ona baktı.

"Ayak uydur Rosewood," dedi alaycı bir tavırla. Adamlar kıkırdayarak onu izlediler.

Sonra çilek sarısı saçlı bir kadın Liam'ın arkasındaki duvardan öne çıktı, bir şarap şişesine uzandı ve Liam'ın bardağını doldururken Briony'nin gözleriyle karşılaştı.

Briony sarsılarak öne çıktı ve onun izinden giderek Toven'ın bardağını doldurdu. Adamların gözleri ona doğru parıldarken, Toven sadece ileriye, ondan uzağa baktı.

Adamın bardağı dolunca, Briony şişeyi yere bıraktı ve geri adım attı ve teşekkür etmek için sarışın kadına baktı. Kadın ona gülümseyerek karşılık verdiğinde Briony'nin zihni bir kilidin tamburları gibi yeniden düzene girdi.

Bu Claremore Kalesi'ndeki hizmetçisiydi. Saldırının olduğu gün, yani Rory'nin öldüğü gün onu kurtarmıştı. Cordelia'yla onu merdivenlerden aşağı indiren ve Cordelia onu bulmak için geride kaldığında kaçan kişi.

Briony ayaklarının üzerinde sallanıyor, topukları ayak bileklerinin altına doğru eğiliyordu.

Çilek sarısı kadın tekrar yere baktı.

Briony'ye göre o gün kazanan olmaması biraz rahatlatıcıydı. Anna'nın istediği gibi saklansaydı, bulunacaktı. Birkaç adım daha hızlı atabilseydi ve göçüğü kaçırmış olsaydı, yine de bu genç kadın gibi yakalanmış olurdu.

Briony ona şöyle bir baktı ve boynunda altın yerine gümüş bir tasma buldu. Belli ki arada bir fark vardı.

-Ama bu ne anlama geliyordu?

Toven kadehini kaldırdı. "Bayan Mallow'a. Sonsuza dek hüküm sürsün."

Salon koro halinde "Sonsuza dek" dedi.

"Ve düşmanları," diye devam etti Toven ve ona profilini göstermek için başını çevirdi, "bir *daha asla olmasın*."

Adamlar gülüştüler ve rus rengi şaraplarını yudumladılar.

Ve Briony'nin duyduğu tek şey, her iki ifadede de ülkesinin adının yankılanmasıydı. Arkasında bir pencere pervazı vardı ve ona yaslanarak esintinin omuzlarında gezinmesine izin verdi ve çok uzun topuklarının ağırlığını üzerinden attı.

Konuşma bundan sonra hızla döndü.

"Baban denizin ötesinden henüz dönmedi mi?"

"Lorne, sorduğum tablo sende mi?" "-Yeni iksir partisi yakında gelir mi?"

"Ağzı sulanıyordu, sana söylüyorum-"

Briony bakışlarıyla konuşmacıları takip etmeye çalıştı ama adamlar ona bakmaya devam etti. Masanın diğer ucundaki Jellica Reeve ayaklarının üzerinde kıpırdandı, sanki vücudu Canning'in sandalyesine bir iple bağlıymış gibi öne doğru sallanıyordu. Gözleri büyümüştü, bakışları Canning'in başının arkasındaydı.

Briony'nin kaşları birbirine yaklaştı.

"Çiçeği güzelce temizlendi, Toven." Lorne'un sesi Briony'yi değerlendirirken yüzünde ışıltılı bir gülümseme belirdi. "Hiç de öyle görünmüyor."

"Elbette," diye mırıldandı Toven. "Malımın bu kadar lekeli görünmesine izin veremezdim, ama sizi temin ederim, çıbanlar ve iğrençti." Omzunun üzerinden ona tiksintiyle baktı. "Yorgun musun? Dik duramıyor musun?"

Bütün gözler ona çevrilmişti. Diğer kadınların hiçbirinin eğilmediğini fark ederek pencere kenarından kalktı.

"Hayır, efendim. Sadece ayakkabılarıma alışık değilim efendim," diye mırıldandı.

Masadakiler kahkahalara boğulurken Toven'ın gözleri ona dikildi.

"Oh, Rosewood," dedi Liam sırtarak. "Ayakkabılarına biraz ara verebilirsin. Gel kucağıma otur."

Adamlar uludu. Toven şarabını yudumladı, bardağı yere bıraktı ve boğazını temizledi. "Öyle bir şey yapmayacak."

Kahkahalar onun ses tonuyla dağıldı.

Liam gözlerini devirdi. "Stones, biraz eğlenemeyeceksek neden onu getirdin ki?"

Toven parmaklarını masa örtüsüne vurdu. "*Ben* eğleniyorum, önemli olan da bu. Lorne? Bu şerefe nail olur musun?" Masanın ortasındaki domuza başıyla işaret etti. "Açlıktan ölüyorum."

Lorne sırtarak ayağa kalktı ve bir oyma bıçağı çıkardı. Briony erkeklerin sohbetini dinlerken, kadınlar da birer birer Lorne'a yaklaşarak kendilerine bir tabak aldılar. Eskort. Cecily Weape Collin'e iki porsiyon getirdi ve Collin de ona sırtına bir çimdik atarak teşekkür etti. Jellica Reeve neredeyse Canning'in tabağını düşürüyordu, elleri çok fena titriyordu ama Briony bunun korku gibi görünmediğini fark etti onu tahrik ediyordu. Yemek tabağını Canning'in önüne koyduğunda, parmakları kıvrılarak neredeyse ona uzanacak şekilde havada asılı kaldı. Ona sırtarak baktı ve "Gidebilirsin" dedi. Jellica

inledi ve tökezleyerek sandalyesinin arkasındaki yerine geri döndü.

Sıra ona geldiğinde Briony masanın etrafından dolaşarak Lorne'un yanına geçti. Konuşma devam ederken onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu, gözleri vücudunu tarıyordu.

Lorne bıçağını döndürerek, "Şımartılmış görünüyor, Toven," dedi. Döndürmeye başladığında Briony'nin kalp atışları hızlandı. başparmağındaki bıçağı. "Onu kuruttuktan sonra kalp atışlarım çok zayıflıyor; kuru bir cilt ve yorgun gözler." Lorne'un bakışları Briony'nin boynunda ve göğsünde gezindi. "Ve başka türlü izler de yok. 0 kadar da eğlenmiyor olmalısın."

Masadakiler güldü. Briony ayakta duran Octavia'ya baktı. Lorne'un sandalyesinin arkasında hayaletimsi bir şekilde, gözleri bıçağa yapışık bir şekilde dönerken onun için portakal soyuyordu.

"Onun için ne kadar ödediğimi biliyorsun," dedi Toven. "Elbette onu her gece süt ve lavantayla yıkıyorum."

Canning güldü. Ama Lorne'un gözleri Briony'nin teninde geziniyordu. Yavaş bir nefes aldı, keşke odanın Toven'ın tarafına geri dönebilseydim diye düşündü.

Şimşek gibi hızlı bir metal parıltısı oldu ve sonra Lorne bir nefes ötede, bıçağı Briony'nin teniyle

elbisesinin yeşil askısı. Onu çekiştirdi.

"O bir Eversun, Toven. Tek yapması gereken geri dön." Gıcır gıcır beyaz dişleri kıza doğru parladı, nefesi kızın yüzünde sıcaktı. "Ayrıca, onları her zaman daha sonra iyileştiririm."

Bıçak kayışı keserken dehşet içinde donup kaldı, kalbi çılgınca çarptı ve gözleri büyüdü -elbisesi göğsünden aşağı kayıyordu-

Lorne geriye doğru zıplarken bıçak havada dönerek taş duvarı deldi.

Kayışı kendini onardı ve Toven'ın elini uzattığını, soğuk yüzünün altında kaynayan sıcak öfkeyi görmek için döndü.

"Bunu daha kaç kez söylemem gerektiğinden emin değilim," diye fısıldadı ve oda zar zor nefes alıyordu. "Bu Heartspring benim. Onun ağzı benim, onun büyüğü benim, onun teni benim." Dişlerini kelimeleri ısırarak geçirdi ve masadaki herkesle göz göze geldikten sonra şöyle dedi: "Ona hiçbir koşulda dokunmayacaksın. Onu satın aldım. Onunla istediğimi yaparım."

Lorne'un bıçağının hayaletini hâlâ hissedebildiği derisi karıncalandı. Toven'ın duyulduğuna ikna olana kadar bir heykel gibi kıpırdamadan onlara bakmasını izlerken nefesi kesilmişti.

"Şimdi bana bir tabak getir. Aç olduğumu söyledim."

Briony tabağı aldı ve aceleyle odanın diğer tarafına gitti. Toven'ın önüne koyarken, onun kadehini de doldurmak için uzandı. Bir kol beline dolandı ve aniden Toven'ın kucağına çekildi. Bir nefesi bastırdı ve kendini düzeltip Toven'ın kalçalarına yanlamasına oturdu. Sol kolu kadının sırtına dolandı ve avucunu sol kalçasına dayayarak onu sabitledi.

Toven boştaki eliyle çatalını aldı ve masaya döndü. "Şimdi, biz ne hakkında konuşuyorduk?"

Briony, Toven'ın kalçalarının altındaki sertliği dışında her şeye konsantre olmaya çalıştı. Hiç bir erkeğin koltuğuna oturmamıştı.

önce kucak. Evli olmayan genç bir kadının

hele ki kralın kızının yanında. Didion'la refakatsiz olduğu zamanlarda bir erkeğin bedenine bu kadar yakın olmuştı ama bu çok daha samimiydi.

Sadece Toven'ın kalçalarının elbisesinin ipeğindeki hissi değil, aynı zamanda elinin onu sabit tutmasıydı. Çıplak sırtına hava değiyordu.

Toven'ın patlamasından sonra havadaki tansiyon yükselirken, sohbet yavaş yavaş yeniden akmaya başladı. Cecily Collin'in tabağını yeniden doldurduğunda, Collin onu da kucağına çekti ve yüzünü onun boynuna gömdü. Briony başını kaldırdığında Octavia Lorne'un kucağındaydı, Canning'le bahis skorları hakkında konuşurken parmakları onun saçlarını dalgınca döndürüyordu. Toven'la birlikte gecenin havasını değiştirdikleri düşüncesi Briony'nin içini suçluluk duygusuyla kaynattı.

Bakışları tekrar Jellica'ya kaydı. Canning onu kucağına almak için hiçbir hamle yapmazken, Jellica bir adım bile atmamıştı. Canning'in arkasında, vücudu kıpırdanıyor ve dudakları Briony'nin arzuyla dediği gibi dişlerinin arasında çekiliyordu. Canning'in omzuna uzandı ve sonra elini bıraktı, sanki kendini hatırlıyordu.

Finn, kalbinin baharına bir ısırik peynir ikram eden ilk kişiydi. Sonra aniden çilek sarısı kadın elinde bir kadeh şarapla Liam Quill'in kucağında otururken söylediği her şeye gülmeye başladı.

Toven'ın sağında, Briony'nin adının Kleve olduğunu düşündüğü, bronz tenli, kaslı bir Bomardi oturuyordu. Rory'yle okula başladıklarında o da son sınıftaydı ve Briony'nin hatırlayabildiği kadarıyla nazik biriydi. Briony'nin hiç tanımadığı koyu tenli bir kadın olan gönüldaşı taş gibi hareketsiz dururken, gözleri binlerce mil ötede, kadehinden sessizce bir şeyler yudumlarken, bütün akşamdan oldukça hoşnutsuz görünüyordu.

Sonra, yemek masasında Cecily'yi kendisini öpmeye zorladığı için Briony'nin kendini hasta hissetmeden bakamadığı Collin oturdu. Collin ve Canning'in arasında Briony'nin tanımadığı bir adam oturuyordu.

Gains'in On'daki yerini devraldığını düşünüyordu ama adını hatırlamıyordu.

Solundan, Finn şarap kadehine uzandı ve siyah taşlı bir yüzük ışığı yakaladı. Ve bir şimşek gibi Gökyüzünde çakan şimşek sesiyle birden bu adamların neden böyle yemek ayrıcalıkları olduğunu anladı.

Onlar sadece okuldan eski arkadaşları değildi. Onlar halefleriydi.

Cohle, Carvin, Trow, Gains, Locklin, Quill, Twindle, Hearst, Kleve ve Gidrey -koltuğa oturmak için sırada bekleyenler- öldüklerinde ya da tahttan çekildiklerinde sıradaki yerlerini kendi seçtikleri bir kişiye devrediyorlardı.

Onların sağ ellerine baktı. Koyu renkli değerli taşlar Toven'inki gibi orta parmakları ona parıltıyordu. Daha önce on dördüncü yaşındayken babasının halefi olan Finn bile On'u simgeleyen bir yüzük takıyordu.

O da yükselmiş olmalıydı. Lorne'un yüzüğünün içinde değerli bir taş yoktu. Toven'a bunu sormak için can atıyordu.

Bu sekiz adamın hepsi bir şekilde sıradaydı. Aslında, bilinen her halefi sıradaki bir pozisyonla eşleştirse, muhtemelen burada olmayan diğer iki halefin kadın olduğunu görecekti. Elinden gelse alay ederdi, Bomard'ın Evermore'u erkek soyuna dayandığı için ne kadar küçümsediğini biliyordu. Şimdi bir de onlara bakın.

Bazılarının anneleri ya da teyzeleri hatta olabilirdi ama ikinci kuşak kesinlikle bir erkekler kulübüydü.

"Toven," diye seslendi Canning masanın öbür ucundan, yanakları şaraptan kızarmıştı. "Tadına bakamayacağımıza göre, bize yatak odasındaki prenesten biraz bahseder misiniz?"

Birinden bir kahkaha patladı ve ardından masa sessizliğe gömüldü. Briony'nin yüzü ısındı ve Toven yutkunurken boğazı tıkırdadı.

"Ne bilmek istiyorsun?" Şarap kadehini kaldırdı ve boşalttı. Kalp atışları kaburgalarına çarpıyordu.

Canning'in arkasında, Jellica'nın yüzünden Briony'nin anlam veremediği gözyaşları süzülüyordu. Jellica'nın elleri

yumruklarını sıkmış, göğsü ve boynu kızarmıştı.

"Toplum içinde soğuk, ama özel hayatında ateşli biri olduğunu hatırlıyor gibiyim." Canning Briony'ye sırttı ve Briony onun devlet yemeğinde dans etmek için kendisini nasıl kaçırdığını hatırladı. "Yatakta da o kadar ateşli mi?"

Kahkahalar kaşıklara çarptı ve Briony başını kaldırdığında bütün gözlerin şehvetle ya da acımasız bir eğlenceyle kendisine çevrilmiş olduğunu gördü.

"Başlangıçta," dedi Toven sonunda, sırtından alçak bir uğultu geçti. "Artık nasıl rahatlayacağını biliyor."

Kürek kemiklerinde bir ürperti hissetti, dışarıya doğru yayıldı ve tenine battı.

"Amcığı nasıl bir şey?" Lorne gülümsemesini bastırarak sordu.

"Lezzetli."

Bir durgunluk vardı ve Briony belki de Toven'ın yanlış bir şey söylemişti. Çünkü buna gerek yoktu... bu onun yapabileceği bir şey değildi... onların-

"Onunla yattın mı?" Collin endişelerini yüzünü buruşturarak dile getirerek sordu.

Sanki kendisine hava durumu sorulmuş gibi, "Eğer yaramazlık yapıyorsa zahmet etmiyorum," dedi.

Canning gülerek, "İksir bunun için var, Toven," dedi.

Arkasında, Jellica boğazının içinde sızlandı. Canning onu öne doğru çağırdı ve kucağına oturttu. Jellica nihayet sakinleştiğinde Briony'nin midesi çalkalandı. ona dokunuyordu. Canning onu susturdu ve "Sadece biraz daha" diye fısıldadı.

Jellica yüzünü Canning'in boynuna bastırıp çaresizce tenini öpmeye başladığında Briony tiksintisini gizledi. Jellica tam şu anda iksirin etkisindeydi. Briony bunun ne işe yaradığını fark etti.

"İksir olmadan da iyi anlaşıyoruz," dedi Toven. "Kendi başlarına inlemeleri ve yalvarmaları çok daha tatmin edici, öyle değil mi?" Toven'ın eli kalktı

ve bir kıvrıma uzanıp hafifçe büktü. "Sakral Büyü'nün o acelesi bu şekilde çok daha tatlı. Alınma Canning."

Canning'in dudakları gülümsemeden seğirdi. Jellica Kucağında kıvranıyor, kendini daha da yakınlaştırıyor, tenini öpüyor ve parmaklarını yakasının altına sokmaya çalışıyordu. Canning neredeyse tembelce ellerini onun düğmelerinden çekti ve kucağına itti.

"Ama iksiri *kullandınız*?" Canning sordu. İfadesinde bir meydan okuma vardı.

Briony bütün gözlerin üzerlerinde olduğunu hissetti, erkekler ve kadınlar. Sanki Canning ona dokunmasına izin vermezse ölecekmiş gibi Canning'in boynuna sarılıp hıçkıran Jellica hariç herkes.

Toven konuşur gibi, "Hayır, Rosewood'un buna ihtiyacı yok," dedi.

Liam kadehini kaldırdı ve görkemli bir şekilde, "Ah, hepimiz Toven Hearst'ün cinsel hünerleriyle kutsanabilirsek," dedi. Gözleri parlıyordu.

Toven, Briony'nin kaburgalarına doğru derin bir nefes aldı. "Taşlar hepimizi farklı yeteneklerle kutsuyor," dedi kuru bir sesle. "Eminim sen ve kalp atışların kendi ritminizi bulacaksınız, Liam."

Masa hafifçe kıkırdadı ve Liam ona ters ters baktı. Liam'ın kalp atışı bir erkekti. Briony okulda Liam'ın erkekleri tercih ettiğine dair söylentiler duymuştu ama Liam bunu her zaman çabuk inkâr eder ve çabuk öfkelenirdi.

Liam cevap vermek için ağzını açtığı anda Toven şarabını yudumladı

-

Canning, "Önümüzdeki hafta Bayan Rosewood'u ağırlamaktan onur duyarız," dedi. Oda sessizleşti. "Onu paylaşmayacağınıza göre, neye benzediğine bir göz atmayı çok isteriz." Canning dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Tabii ki evde."

Gergin bir duraklama oldu. Bütün gözler Toven ve Canning arasında gidip geldi. Toven başını eğdi ve Canning'in cevap vermeden önce aldığı nefesi hissedebiliyordu.

"Çok nazıksınız ama çok yazık. Dediğim gibi, onsuz da iyi anlaşıyoruz."

Toven elini kalçasında, göğüs kafesinin üzerinde gezdirdi ve Briony'nin vücudu bu his karşısında donup kaldı. Canning'e baktı; yüzünde yavaş bir gülümseme belirmişti.

"Utanmana gerek yok, Toven. Bu odada ne olduğunu biliyorsun, bu odada kalır. Bize bu kadar ayrıntılı olarak anlattığın gibi, onun ağzının suyunu akıttığını görmek istiyorum," dedi Canning. Kesin bir havası vardı. Birden aklına bir fikir geldi.

"Ve bunun boşa gitmesine gerek yok. Gelecek hafta arenaya kaydolabilirsin!"

Briony'nin bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Toven şarap kadehini yere bıraktı. "Sanırım bu yüzden Bayan Reeve şu anda boynunuzu kemiriyor?"

Canning gülererek Jellica'ya usulca kucağından inmesini ve arkasındaki duvara dönmesini söyledi. Jellica sızlanarak kendini daha da yaklaştırdı. Canning onun yanağına bir öpücük kondurdu ve onu itti.

"Evet, beni bu gece arenada göreceksin," dedi Canning. "Jellica bana biraz daha güç verecek, değil mi canım?" Ona bir öpücük kondurdu. Jellica titredi, elleri teninde gezindi.

Erkekler kucaklarındaki ya da geçmişteki kadınlarla ilgili hikâyeler anlatmaya başladılar, sanki hepsi erkeklerin yatakhaneindeymiş gibi. Kahkahalar yeniden başladı. Canning'in solundaki adam, Gains'in halefi, özellikle kötü bir hikâye anlattı ve kaba bir taklitle kadını kucağında zıplattı, bardağını dökene kadar onu itip kaktı.

Briony kadınlara, çıkışlara ve keskin bakışlara odaklanmaya çalıştı. Babasının eski yemek odasında yaşanan iğrençlik dışında her şey. Ya da Toven'ın elinin saç buklelerinin arasında kalışı, yumuşak bir şekilde kıvrıp büküşü.

Meyve ve tatlı dağıtan kadınlardan biri, gezinen bir el onu her sıktığında ağırbaşlı bir şekilde gülümsüyordu. ya da kalçasının yan tarafına doğru sürüklendi ve Cecily

Collin onu sandalyeye oturtmak için çevirdiğinde hasta olacakmış gibi görünüyordu.

Briony boğazında ciğerlerini yakan bir asit hissetti. Toven ona kilitli kapılar ardında her şeyin daha kötü olduğunu söylemişti. Gecenin daha da kötüye gitmesi için kendini hazırladı. Toven'ın başparmağının kulağının arkasına yavaşça sürtünmesi bile onu göğsündeki gerginlikten uzaklaştıramadı.

Adamlar giderek daha yüksek sesle birbirlerinin üzerine konuşuyorlardı. Liam bir espri yaptığında Toven'ın güldüğünü, Finn Canning'e şişenin geri kalanını içmesi için meydan okuduğunda böğürdüğünü hissetti, Kleve daha fazla şarap almak için ayrıldığında kıkırdadı. ekli servis odası. Gözleri onu takip ederken, Collin'in Cecily'nin omuzlarını iterek onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladığını gördü.

Nefes nefese kalmış, havasızlıktan boğuluyordu. Kimse gözünü bile kırpmadı.

Bir bakış daha Cecily'nin titreyen parmaklarını gösterdi. Collin'in pantolonunun kemerini çözüyordu. Yüzü solgun ama teslim olmuş gibiydi, sanki başka bir seçenek göremiyordu.

Briony nefes alamıyordu.

"Bu gece arenada sana karşı kim var Canning? Umarım Carvin değildir," dedi Finn.

"Hayır, Carvin bu hafta ara veriyor," dedi Canning.

"Geçen ay Hardstark'ın başına gelenlerden sonra Carvin'in yanına yaklaşmakta tereddüt ediyor," dedi Liam.

Cordelia'dan söz edilince Briony'nin kulakları diken diken oldu. Cecily Collin'i pantolonundan çıkarırken gözlerini kaçırdı, boğazında safra düğümlendi.

"Cohle çok hırslıydı," dedi Canning. "Hardstark'ın kabuğunun kırılacağını bilmeliydi."

Gözleri seğirdi. Sığ nefesi göğsünde buz gibi hissediyordu.

Kabuk bağlamak. Cordelia'nın tüm büyüü alınmış, kullanılmış ve bir daha geri döneceğine dair hiçbir söz verilmemişti.

Briony ellerini yumruk şeklinde sıktı.

Bir bardak parçalandı; kristal parçaları yemek masasının üzerine sıçradı, meyve ve peynir dışarı doğru patladı ve

sekerek uzaklaştı. Adamlar ayağa fırladı ve Toven onunla birlikte ayağa kalkıp vücudunu döndürerek koruma sağlamak için elini uzattığında göğsündeki baskı azaldı.

Collin'in yumruğu, bardağının az önce kanlı olduğu yerdeydi. bir saniye önce. Collin şaşkınlık içinde eline bakarak parmaklarını büktü. Cecily masanın altından sürünerek çıktı.

Briony derin bir nefes aldı.

Büyüsü.

Sihринi haleflerinin önünde serbest bırakacaktı.

BÖLÜM 28

TOVEN HEMEN BAŞLADI.

"Taşlar, Collin! Çok mu heyecanlandın?" Bir kahkaha attı ve Briony'yi kurnazca arkasına sıkıştırdı.

Diğerleri yavaş yavaş fark etti. Collin bardağını çok sert sıkımişti. Hepsi bu kadardı.

"Sanırsın daha önce hiç sakso çekmemiş!" Canning havladı ve Lorne kıs kıs güldü. Collin şaşkınlıkla eline bakıp gülümsedi.

O korkunç sözler aklına geldikçe içindeki korku dışarı sızdı.

Cordelia boğulmuştu. Büyüsü tamamen tükenmiş, kalbi daha fazlasını üretemez hale gelmişti. Hayattaydı ama zar zor.

Gözlerinde yaşlar toplandı ve düşmelerine izin vermek için yüzünü çevirdi. Cordelia'nın yasını burada, şimdi tutamazdı.

Kleve kolları şişelerle dolu olarak diğer odadan geri geldi ve manzarayı inceledi. "Bütün bu camlar da ne?"

"Mükemmel bir noktaya değindin, Kleve." Canning kötü niyetli gözlerini kadınlara çevirdi. "Hanımlar, dört ayak üstüne! Her cam parçasının toplanmasını ve her botun öpülmesini istiyorum." Parmaklarını başının arkasında birleştirdi ve özellikle Toven'a gülümsedi.

Birkaç kadın hemen dizlerinin üzerine çökerken Toven'ın parmakları Briony'nin belinde kıpırdandı.

Briony hâlâ kalbini sakinleştirmeye ve dikkatini Cordelia'yı zihninin gözünde alçak bir raftaki bir kitabın içine tıktı.

Yere doğru gitmeye başladı ama Toven'ın bileğindeki eli onu durdurdu.

"Sorun ne, Tove?" dedi Lorne. "Kalp atışının bizim temizliğimizi yapmak için fazla mı iyi olduğunu düşünüyorsun?"

"Aslında öyle düşünüyorum," dedi. "Genelde altmış beş bin altının yere düşmesine izin vermem."

Briony aralarına bir göz attı. Diğer bütün kadınlar dizlerinin üzerine çökmüştü.

Liam kaşığındaki yansımasını inceleyerek, "Hâlâ altın kanlı bir prenses gibi davranmasına izin vermen bana garip geliyor," dedi.

Oda nefesini tutarak sessizleşti. Tek ses, masanın altında toplanan bardakların çınlamasıydı.

Toven küçümseyen bir bakışla onun bileğini bıraktı. Hızla dizlerinin üzerine çöktü ve masanın altına süründü, küçük cam parçalarının avuçlarına ve dizlerine battığını hissetti. Bir tane aldı derin bir nefes aldı ve gözlerin üzerinde olmadığı ilk anın tadını çıkararak kendini toparladı.

Kafasını kaldırdığında, kadınlardan birkaçı yere düşen yiyecekleri ve kırılan camları toplamak için hızla çalışıyordu ama Cecily donup kalmıştı. Dizlerinin üzerine kıvrılmıştı, avucunu ağzına götürmüştü ve sessiz bir çığlık onu boğuyordu. Briony aralarındaki kadının -gümüş yakalı, koyu tenli bir kadın- Cecily'nin üzerine kapanmasını ve her titreyen nefes alışında vücudunu sıkıca sarmasını izledi.

Jellica Reeve Briony'nin karşısındaydı, bakışları boştu ve ağzı açıktı, sanki Briony'den daha fazla hava alıyor gibiydi. Her nefeste ihtiyaç duyabileceği kadar. Bir avuç dolusu cam vardı.

Konuşma yeniden canlandı ve Briony yerde gördüğü her şeyi toplamak için titreyen elleriyle uzanmaya başladı.

Cecily soluk soluğa bir nefes aldığı anda gözleri bulanıklaştı.

Birden aklına Cecily'nin okuldaki yemek salonunu kıran kahkahası geldi. Bu kadar küçük bir bedenden gelen vahşi ve sarsıcı bir kahkahaydı.

Briony başıboş bir üzüme uzandı ve parmakları başka biriyle sürtüştü. Elini geri çekmeden, solgun

Çilli parmaklar onu sıkıca kavradı. Kafasını kaldırdığında, çilek sarısı hizmetçi kız ona odaklanmış, elini sıkarak onu topraklıyordu.

Briony bunun hakkında binlerce soru sormak istiyordu. Genç kadının Eversun saraylarından önceki hayatını ve kardeşinin nerede olduğunu ve *neredeyse* kurtulup kurtulmadığını.

Başka bir el diğerini tuttu ve sıktı. Sağ tarafına baktı. Koyu tenli kadın hâlâ üzerine kıvrılmıştı. Cecily'nin nefes alışları sakinleşmişti ama elini uzatarak kendini Briony'ye bağlamıştı.

Briony etrafına bakındığında her kadının yavaşça bir diğerinin omzunu, elini, bileğini sıktığını, hepsinin arasında bir destek sarmalı olduğunu gördü. Octavia, Jellica ve tanımadığı diğer beş kadın, sanki hepsi Cecily'ye ayakta durması için ihtiyaç duyduğu şeyi aşılayabilirmiş gibi birbirlerine sıkıca sarılmışlardı. kalktı ve Collin'in kucağına oturdu. Neredeyse sihir gibi hissettiriyordu. -Bu bağlantı, bu temas. Bu düşünce Briony'nin gözlerini yaşarttı.

Ve başladığı kadar hızlı bir şekilde koptu. Briony ellerini bardak ve üzümler dışında boş buldu, asmayı çoktan özlemişti.

Ayağa kalktığında çöpleri attı ve göğsünde bir boşluk hissiyle avuçlarından kırıkları topladı.

Tekrar Toven'in kucağına oturup oturmayacağına karar veremeden aşağıdaki avluda hafif bir çan sesi duyuldu.

Canning alkışladı. "Bu bizim işaretimiz."

Jellica öne doğru tökezledi ve rahatlamış bir şekilde ona tutundu.

Canning hariç tüm erkekler sandalyelerinden kalktı ve Briony neredeyse bittiğini umdu. Gözleri dökülmemiş yaşlarla dolmuştu ama onları burnuyla geri çekti.

"Arenada bol şans," dedi Lorne, Octavia'yı belinden tutarak. "Toven, sen de bizimle oturacaksın elbette."

Toven bir elini saçlarının arasından geçirdi ve "Korkarım olmaz. Babam bu akşam evde olacak. Orada olmam gerekiyor.

onu karşılamak için." Elleri kızın sırtının alt kısmına doğru kayarak onu dışarı çıkarmaya hazırlandı.

"Yapmayacağını biliyordum," diye mırıldandı Lorne Liam'a.

"şimdi gel, Toven!" Canning dramatik bir şekilde eliyle şaret etti. Jellica yine onun kucağına düşmüştü ama bu kez onun üzerine binmişti. "Kleve'den zaten on altın kazandım. Onu asla yemeğe getirmeyeceğiniz bahse girer." Canning gülümsedi ve eliyle

Lorne'un başparmağı. "Bu, onu arenaya sokamadığımızı söylüyor ama bir gün senin de atlayacağını biliyorum."

Sırıtişları Briony'nin midesini bulandırdı.

Toven gülümsemeye zorladı ve orta parmağındaki yüzükle oynadı.

"Belki başka bir zaman."

Adamlar kendi aralarında bakiştılar. Canning, Jellica'nın omzunun üzerinden gülümseyerek boynuna öpücükler kondurdu,

Arzuyla nefes nefese.

"Baban ne zaman eve gelecek?" Liam, ses tonu aldatıcı bir şekilde rahattı.

Toven durakladı ve Briony onun saati öğrenmeye çalışıp çalışmadığını merak etti. "On iki buçuk. Yani biz-"

"Bolca zaman var!" Lorne sanki iş bitmiş gibi Toven'ın omzuna vurdu. "Canning'i ilk rauntta kesinlikle göreceksin!"

Toven'ın eli sırtında sıkıydı ve omurgasında gerginlik yaratıyordu. "Sanırım yirmi dakikamız var."

"Öhöm, bahsetmişken..." Canning sözlerini şöyle sürdürdü müstehcen bir şekilde. Briony, Jellica'nın Canning'in pantolonunun düğmelerini hevesle açtığını fark etti.

Briony safrasını yuttu ve başka tarafa baktı. Adam arenada dövüşmeden önce onunla seks yapacaktı, çünkü bu ona Sakral Büyü'yü artıracaktı. Briony o kadarını öğrenmişti.

Lorne kapıyı çaldı ve nöbetçi kapıyı dışarıdan açtı. Briony gizli akşam yemekleri için aldıkları ekstra önlemleri not etti.

Erkekler Canning ve Jellica'ya gülerken, kadınların gözleri başka yöne çevrilmiş bir halde çıkışlarını yaptılar. Merdivenlerden geri döndüler ve tekrar giriş salonuna girdiler. Kalabalık azalmıştı ama hâlâ hepsinin üzerinde yeterince göz vardı.

Kraliyet süvarileri gibi geçtiler. Bahçede birkaç kişi birbirine karışmış, içkilerini yudumlayarak sohbet ediyordu.

Briony'nin sıcak yaz gecelerinde kitap okumak için kullandığı bahçede yürürken, fısıkiyelerden şırıldayan suyun sesinden kalabalığı belli belirsiz duyuyordu. Babasının eski galerisinin önünden geçtiler, kayalıkların tepesine tünemiş, Vindecci'nin orijinal resimlerine, heykellerine ve silah tasarımlarına ev sahipliği yapan süslü bir bina.

Kontrolünden geriye kalanları topladı. *Durgun suları olan bir göl düşünün.*

Amfiteyatroya doğru gidiyorlardı, burada konferanslar Evermore'da yüzyıllardır oyunlar ve büyük konuşmalar yapılıyordu. *Burası bir arena değil!* diye bağırmak istedi. *Burası sanat, felsefe ve bilim için bir saray.*

Kemerli stadyum girişine vardıklarında, gecenin başındaki kadın -Ilana- elinde şampanya ve viski dolu bir tepsiyle durdu.

"Beyler," diye geniş bir gülümsemeyle selamladı. Dudakları hâlâ şiddetle kırmızıydı, saçları hâlâ mükemmel dalgalar halinde dökülüyordu.

Lorne onun tepsisinden bir viski aldı. "Ilana, canım," diye mırıldandı. "Büyüleyici görünüyorsun. Sonunda benimle eve ne zaman geleceksin?" Onun kolunu okşadı.

"Dalkavukluk sizi her yere götürür, Efendi Vult." Ilana ona göz kırptı ve tepsiyi Toven'a sunmak için döndü. "Ama Barlow'ların buna izin vermeyeceğini biliyorsun."

Toven eline bir kadeh daha şampanya sıkıştırırken Briony ona baktı ve bu bilgiyi bir kenara not etti. Güzel kadın önce Toven'a, sonra Finn'e kirpiklerini kırıştırıp tepsiyle birlikte sıranın aşağısına doğru süzülürken gözleri Ilana'nın gümüş yakasına takıldı.

Toven onu koltukların altındaki geçitten geçirerek dairesel arenaya götürdü. En az iki yüz kişinin oturacak yer bulmadan önce içki içip sosyalleştiği zemin kumla kaplıydı. Ortaya doğru atılan her adım Briony'yi daha da hasta hissettiriyordu.

Toven ve diğerleri kendileri için temiz tutulduğu anlaşılan bir alana geçtiler. Oturmak için yükselen banklar vardı ama adamlar ayakta durmaya devam etti ve

Sosyalleşiyorlardı. General Tremelo, Gains ve Canning'in annesi Genevieve Trow'la birlikte ön tarafa yakın bir yerde oturuyordu. Bakışlarını amfi tiyatrodan gezdirdi ve Katrina'yı Caspar Quill'in kolunda, boş bir ifadeyle buldu. Ön tarafta, Canning'in karşısında Briony ve Toven, Phoebe Carvin'in yanında uzun topuklarının üzerinde sallanıyordu. Yorgun görünüyordu ama Briony üşüdüğünü hissetti.

Phoebe, Carvin'in söylediği bir şeye gülerken içinde bir şeyler koptu.

Carvin ona gülümsedi ve Phoebe'nin karşılık verdiği bir öpücüğü dudaklarına bastırdı.

Briony'nin kaburgaları sıkışmış gibiydi. Phoebe Canning'in iksirini mi kullanıyordu?

Davranışları Jellica Reeve'inkine hiç benzemiyordu ama nasıl oluyordu da Phoebe Carvin'in kolunda neredeyse doğal görünüyordu?

Briony gözlerini arenaya dikmiş, Phoebe'ye kendisine bakması için yalvarıyor, hâlâ o utangaç gülümsemenin arkasında olduğunu kanıtlamak istiyordu.

Kirpikleri dalgalanıyordu.

Ona doğru hiç bakmadı.

Yaklaşık on dakika sonra, Bay Vein, aynı adam Müzayedeye ev sahipliği yapan kişi, büyük bir alkışla salona girdi.

"Bomard'ın hanımefendileri ve beyefendileri," diye selamladı sesini yükselterek. "Geçen haftadan da hatırlayacağınız gibi, Bay Carvin son şampiyonumuz."

Kalabalık bağırdı ve Carvin el sallayarak kolunu Phoebe'nin beline doladı. Şampanya kadehinden bir yudum aldı ve kalabalığa gülümsedi.

"Bildiğiniz gibi o ve altın kalpağı bu hafta izinli olacak ama! Gelecek hafta kiminle karşılaşacak?"

Briony'nin kafası ılıklarla çarpıyordu. Bay Vein'in kalabalığı coşturan neşeli sesiyle kendini müzayedeye geri dönmüş gibi hissetti.

Canning Trow, arkasında Jellica olduğu halde çembere girdi. Kalabalık bir çığlık attı ve Genevieve Trow oğlu için ıslık çaldı. Jellica'nın bakışları yere düşmüştü ve elbisesi Belki de kalçalarına dolandığı için kırışmıştı.

Canning'in karşısında, kırpılmış siyah saçlı, açık tenli bir kadın salına salına ringe girdi. Solgun yüzlü ve gümüş yakalı zayıf bir adam da onu takip etti.

Briony tam olarak ne olacağını bilmiyordu ama Cordelia'nın bu şekilde öldürüldüğünü biliyordu. Canning ve kadın arenanın iki ucunda duruyorlardı, kalp atışları arkalarında duruyordu.

Ne zaman başladığını Briony anlamadı. Dvşyorlardı. Kadın ve Canning birbirleriyle neredeyse şakacı bir şekilde dvşyorlardı. Canning bir saldırıya karşı kalkan oluştururken güldü ve kadın da bir kesikten sıritarak kurtuldu. Dönüp durdular ve saldırılar daha da ayrıntılı hale geldikçe kalabalık onlar için çığlık attı, her alım ve karşı saldırıdan çıkan kıvılcımlar gökyüzünü canlı renklerle aydınlattı.

Toven bir kolunu Briony'nin kalçasına doladı ve ilgisiz bir şekilde izledi. Bir adam gelip bahisleri topladı ve Toven tembelce kadına elli altın yatırdı.

Ancak beş dakika sonra Briony bir değişiklik gördü. Kadının kalp atışı önce yalpaladı, sonra bayılmış gibi dizlerinin üzerine çöktü. Kalabalık ığlık attı ama Jellica da çok geride değildi. Çok geçmeden her iki kalp atışı da ayakta duramayacak şekilde yere oturmak zorunda kaldı.

"Amaç ne?" diye fısıldadı Toven'a. "Birinin kabuğu soyulana kadar dvşyorlar mı?"

Toven ona doğru eğildi ve siyah kumla kaplı arenanın kenarlarını işaret etti. "İkisinden biri dışarı çıkarsa diğeri kazanır. Dvşler, kalp atışlarının kabuğunu soymaya değip değmeyeceğine karar vermek zorunda."

Cordelia'nın bir kalabalığın önünde tükenişini hayal ederken Briony'nin gözleri yaşlarla doldu. Cordelia'nın kalabalığın önünde

sihrine tekrar erişebileceğini düşündü. Bazı insanlar asla anlamazdı.

Jellica Reeve hıçkırmaya başladı ve Briony onun Canning'in adını ağzına alıyor, ona yalvarıyordu. Hepsi gösteriş içindi. Tasmalarla, kalp kordonlarının olması gerekmiyordu. dövüşüklerinde Bomardi'ye fiziksel olarak yakındı. Jellica ve adam sırf Bomard eğlenebilsin diye arenadaydı. boşalmalarını izliyordu.

Canning ve kadın pozisyonlarına kilitlenmişlerdi, her biri diğerini çemberin öbür ucundan itiyordu.

Canning'in elleri uzanmış, parmakları kıvrılmıştı. Kadın hırıliyordu.

Her iki dövüşçü de kumda geriye doğru kaymaya başladı, diğerinin gücü onları ringin kenarına yaklaştırıyordu. Kadının kalp atışı bayıldı ve kadın aniden yenilgiyle ellerini bıraktı, geriye doğru kayarak ringe çıktı.

Kalabalık çılgına döndü ve Canning ellerini havaya kaldırdı. Jellica'nın beti benzi atmış, yere yığılmıştı ama sesi çıkmıyordu. Adam da öyle. Kadın Zamanında durdu ama Jellica ve adam şimdi, muhtemelen günlerce dinlenmek zorunda kalacaklardı.

Briony'nin yüzünden yaşlar süzülürken kalabalık omuzlarını itip kakarak onu sıkıştırdı.

Tüm bunlar spor içindi. Hiçbir anlamı olmayan bir güç gösterisi. Bu gece hiçbir savaş yapılmadı. Hiçbir kalp yayı efendilerine daha büyük bir amaç için hizmet etmedi.

Briony ürperdi; bu insanlar için onlar sadece boşaltılacak kalplerdi.

Ilana'yı elinde ordövr ve meyve tepsisiyle kalabalığın arasında ilerlerken buldu, başka bir kadın da elinde içeceklerle onu takip ediyordu. Bay Vein diğer yarışmacıları çağırdı.

Zihninde bir yerlerde bir göl vardı. Berrak bir göl, su durgun ve hareketsiz.

Briony'nin midesi sıkıştı ve kusmuk boğazına doldu. Yutkundu ve Carvin'in yanındaki adama söylediği her şeye usulca gülümseyen Phoebe'ye baktı.

Toven ona birazdan ayrılacaklarını fısıldadı ve Phoebe eskiden kullandığı yerin kumlu zeminine yavaşça gözlerini kırıştırdı. Halkının kültürüyle bağlantı kurmak için.

Bir çift şampanya topuklu ayakkabı, çaprazlanmış bronz bacaklara onun görüş alanına girdi. Ilana tepsiyle birlikte. Toven'a bir içki getirmeyi teklif etti ama Toven birazdan gideceklerini söyleyerek reddetti.

Briony onları zar zor duyuyor, ayaklarının üzerinde hafifçe sallanıyordu. Karşı konulmaz bir yorgunluk göz kapaklarını zorluyordu. Nasıl oldu da bundan nasıl kurtulacaktı? Herhangi biri bundan sonra nasıl ilerleyecekti?

"Bayan Rosewood?"

Ilana'nın hâlâ havada asılı durduğunu görmek için başını kaldırdığında, gözlerini kırıştırdırınca görüşü açıldı. Doğrudan kendisine hitap edildiği için kafası karışmış bir halde kaşlarını çatı. Toven, yanından geçen bir arkadaşının selamına karşılık vermek için hafifçe arkasını dönmüştü.

"Yiyecek bir şey var mı?" Ilana uzun kirpiklerini yavaşça ona doğru kırıştırdırarak sordu, Briony'ye meyve sepetini uzatmak için kolunu indirdi. "Üzüm, belki?"

Briony yere baktı ve kalın, bordo üzümlerden oluşan bir asmanın onu başka bir yaşamdan çağırdığını gördü. Zindan zeminine yazıldığında bir anlam ifade eden bir şey.

Zihni bir şok gibi berraklaştı. Geniş gözlerle yukarı baktı. Ilana tek bir üzüm kopardı ve yumuşak bir gülümsemeyle ona uzattı.

Briony onu aldı ve sanki çalınmış bir malı saklarmış gibi hızla avucunun içine sıkıştırdı. Kalbi kaburgalarına çarpıyordu.

Tekrar Ilana'yı aradı ama o uzaklaşmıştı.

Üzümlerin onun için ne anlama geldiğini bilebilir miydi? Briony'nin bir zindanda neler olduğunu bilebilir miydi?

sesi yoktu, sadece meyvesi vardı, ama kadınlara yalnız olmadıklarını söylemesi gerekiyordu. Başkalarının da yükseleceğini.

İlana bilebilir miydi?

Stadyumun ortasında başka bir çift dövüşçü hazırlanıyordu. Başka bir çift kalp spreyi boşaltılmayı bekliyordu.

Briony arenada Phoebe'yi aradı ve zindandan beri ilk kez göz göze gelmenin şokuyla sıçradı. Phoebe'nin kolları Carvin'in omuzlarına dolanmış, Carvin onun boynunu öpüyordu ama artık gülümsemiyordu keyifle.

Briony'nin kalbine bakan Phoebe, bir eliyle Carvin'i serbest bıraktı ve avucunu açarak dolgun, olgun bir üzümü ortaya çıkardı. Onu boyalı dudaklarının arasına itti, gözleri bir devrimin ateşiyle yanıyordu.

BÖLÜM 29

Beş Yıl Önce

GIN PULVEY SUİKASTINI TAKİP EDEN YIL ve Veronika

Mallow'un Bomard koltuğuna oturmasıyla birlikte Bomardi öğrencileri ile Eversun öğrencileri arasındaki gerilim on kat arttı.

Collin Twindle, Eversun'ların yanından geçerken onlara tükürmeye ve "akıl hastaları" demeye başladı. Lorne Vult, Eversun kızlarını koridorda toplayarak onlara ne yapmak istediğine dair zihnini okumalarını istedi. Liam Quill Eversun'larla yumruk yumruğa kavga etmeye başladı ve Larissa Gains araya girip

Zihin büyüsüne atıfta bulunan tüm öğretmen derslerini sabote ediyordu.

Ve Toven Hearst buzdan bir heykele dönüşmüştü. Eskiden alay eder, sırtır ve hatta onu rahatsız etmek için ateşli bakışlar gönderirken, şimdi ona bakmayı reddediyordu.

Yaz gündönümü tatilinden döndüklerinde Larissa'nın parmağında yüzük yoktu ve Briony sonraki yıl boyunca Toven ve Larissa'nın flörtünün yavaş yavaş ölmesini izledi.

Kışın Bomardi okul yılının sonunda Mallow, Bomard'da zihin büyüsü kullanımının yasaklandığını ve cezaya tabi olduğunu duyurmuştu.

"Bunu nasıl yapacak?" Cordelia, Katrina ve Briony ile birlikte akşam yemeğine yürürken şöyle demişti gün.

Briony, "Zaten zihin büyüsü üzerine çalışmıyorlar," dedi. "Eminim herkes bir bahane bulduğu için çok mutlu olacaktır.

bilgilerini genişletirler. Çoğu Bomardi, zihin büyüsü hakkında bir şey öğrenmeyi bırakır.

dördüncü yilda uzmanlık alanları. Gelecek yıl muhtemelen fark etmeyecek."

Katrina homurdandı. "Muhtemelen. Ama bunu yapmak yeterince zor. Bomardi'nin yarısı öğretmenlerle tartışırken konsantre olun."

Birkaç hafta sonra, bir sınır kasabasında bir Bomardi zihin büyüsü kullandığı için idam edilmişti.

Kı  gündönümünde Finola saatlerini Briony'ye gizlenme ve gizleme gibi ileri zihin büyüsü tekniklerini öğretmekle geçirmişti. Rory, General Meers ile yapılan toplantılarda babalarına gölge etmesi için davet edilmişti. Bu dersler sırasında Finola'nın omuzlarındaki gerginlik Briony'nin iki ülke arasında i lerin ne kadar kötüye gittiğinin farkına varmasını sağlamıştı.

Dördüncü yılları olan Evermore yılı için okula döndüklerinde, Toven Hearst her zamankinden daha solgundu. Bir zamanlar olduğu gibi sosyal faaliyetlerden çok az zevk alıyordu. Arkadaşları arasında hâlâ okuluna bağlı olan tek kişi tutkal gibi yan Finn Raquin'di ve o bile hareket eden her şeyle flört etmeyi bırakmıştı.

Bir yaz gecesi sokağa çıkma yasağından sonra Briony, Rory'yle paylaştığı varis süitine gizlice dönerken uzun koridorun uzak bir duvarından yansıyan ışığı gördü.

Bir  ğretmenin onu yakalayabileceğine dair herhangi bir işaret aradıktan sonra sessizce ışığa doğru ilerledi.

K  eyi döndüğünde, Toven Hearst'  terk edilmiş bir koridorda, ışık vermek için büyülü bir alevle buldu. Elinde bir sayfa tutuyordu ve ne okuduğunu merak etti, sonra fark etti ki

...

Yazıyordu. Kalem k ğıdın üzerinde kendi kendine hareket ediyordu. Sağ elinin parmakları gerilmiş, kelimeleri doğrudan zihninden sayfaya göndermek için karmaşık bir büyü yapıyordu.

Zihin büyüsü kullanıyordu.

Briony'nin nefesi kesildi ve bir saniye sonra elini ağzına götürdü.

Toven ayağa fırladı ve gözleri bir an için irileşti, sonra ona soğuk bir şekilde bakmaya başladı.

"Hiçbir şey görmedin."

Briony ona baktı ve sonra sayfaya göz attı
-Kafasındaki her düşünce karmakarışıktı.

"Önce meditasyon yapmalısın," dedi kadın. "Bu kafadaki teğetleri temizleyecektir."

Bu teknikleri Finola'dan yeni öğrenmişti ve Briony bunları *biriyile* paylaşmak için can atıyordu.

Toven'ın gözlerinde bir şey parladı ve yüzüne yavaşça bir sırıtma yayıldı.

"Zihin büyüü yapmak yasak olmasaydı bu çok yardımcı olurdu."

"Bomard'da," dedi Briony onun cümlesini tamamlayarak.
"Bomard'da yasak. Sen Evermore'dasın."

"Ah, bu kokuyu açıklıyor."

Bakışlarını ona dikti. "Bu işte daha iyi olacaksın. Hiçbir yerde pratik yapamaman çok yazık-"

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok, Rosewood." Yüz ifadesi soğuktu.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. "Anlıyorum. Biliyor musun Toven, eskiden senin farklı olduğunu düşünürdüm. Ama görüyorum ki sen de diğerleri gibisin."

Gülümsedi ve ilerledi. "Peki neymiş o?" "Cahil."

Bir kahkaha atarken içinden hava püskürdü ve kız bunu bir adım öteden hissetti. "Bu senin en iyi hakaretin olurdu, değil mi? Eversun'lar aydınlanmış, Bomardi'ler ise ilkel mi? Bu doğru mu?

Rosewood?"

"Senin sözlerin, benim değil."

"Şey, 'ilkel' büyüümüz bizim için gayet iyi işliyor. Kalp büyüü zihin büyüünün sahip olabileceğinden çok daha fazla saf güce sahip. Neden 'evrimleşelim' ki?"

Bir yıldır ilk kez onun ilgisinin tüm ağırlığını hissetti ve bu onu pervasızlaştırdı.

"Sen söyle," dedi. "Saatler sonra aklını kullanarak bir sayfaya saçma sapan şeyler yazan sensin."

"Yanıliyorsun," dedi adam basitçe.

Briony'nin ses tonu yükseldi, bu bir kışkırtmaydı. "Oh, hayır mı? Ben TOVEN HEARST'ın ZİHİN BÜYÜSÜ YAPTIĞINI görmedim mi?" diye bağırdı.

Koridorda onunla alay ediyordu.

Toven onu yakaladı, sırtı taş duvara çarparken eliyle ağzını kapattı. Birinin onu duyup duymadığına dair koridora baktıktan sonra eli değişti; başparmağı ve işaret parmağı çenesinin iki yanını tutuyordu. Elinin bir hareketiyle bile onu boğabilirdi.

Gözleri irileşmişti ama adamın kızgın yüzü onu öfkelen-dirmişti. "Anlamadığın konularda konuşma," diye tısladı. "Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorum."

Adamın nefesi kızın üzerindeydi ve kız adamın tenindeki nane kokusunu alabiliyordu. Parmakları sıkılaştı ve kızın nefesi kesildi.

"Kardeşin bir gün kazığa geçirilmiş bir kelle olacak ve Mallow istediğini yaptığında bedeninin sokaklarda sürüklenerek," dedi yumuşak bir sesle. Briony'nin kasları korkuyla kilitlendi. Adam gözlerinin Briony'nin boynundan aşağı kaymasına izin verdi. "Ve böyle güzel bir vücut için ne utanç verici."

Adam iğrençti ve Briony onun kendisine tekrar bakmasından, ona bir Eversun yerine bir *kadın* olarak bakmasından nefret ediyordu.

Kendinden iğreniyordu, bu yüzden safrasını dışarıya doğru çevirdi.

Onun yüzüne tükürdü.

Adam çok içinde ona baktı. Sonra yüzünde bir gülümseme belirdi, kıvrıldı ve açıldı. Briony'nin nefesi sıcaktı ama adamın eli yanağında serindi. Vücudu ona doğru bastırarak onu olduğu yerde sabitledi. Gözleri

üzerinde yükselen adamın uzun çizgilerini hissetmek için genişledi. "Eğer terbiyeni unutmakta ısrar ediyorsan

Rosewood, o zaman

Belki ben de benimkini unuturum," diye fısıldadı ağzının içine.

Toven Hearst'ün dudakları onunkilere bu kadar yaklaştığında kafasında hiçbir kelime yoktu.

"Ne terbiyesi?" dedi zayıf bir sesle. "Sen bir centilmen değilsin, Toven Hearst."

Mırıldandı. "Eğer bir centilmen olmak isteseydin, Winchester'la çoktan nişanlanmış olurdun."

Kadının nefesi boğazında düğümlendi. Çenesini yukarı kaldırırken gözleri parlıyor gibiydi.

"Söyle bana Prensese," dedi, dizini onunkinin arasına kaydırarak, tıpkı Larissa'ya yaparken gördüğü gibi koridorlarda samimi.

Nefesi kesildi, şok, heyecan ve özlem kanında şarkı söylüyordu.

Briony'nin elleri adamın belindeydi, onu itmeye ya da daha yakına çekmeye hazırdı, karar veremiyordu.

Adam gülümsedi ve zalimce olsa da Briony'nin bakışları gülümsemenin çizgilerini takip etti.

"Bir centilmen ister misin?" diye sordu, sesi kadının içinde dalgalar yaratan alçak bir uğultuydu.

Nefesini tuttu, arzuyla dolup taşı, umutsuzca geri istenmenin nasıl bir his olduğunu anlamaya çalıştı. Söğüdün altında Didion'la birlikte bedeninin aradığı o *şeyin* sonunda ona açılıp açılmayacağını merak ediyordu. Acaba onun dikkatini kendisine izin verecek kadar uzun süre tutabilir miydi? onu bulmak.

Yanıt dudaklarından dökülüverdi. "Hayır."

Gözlerinde bir şey titreşti. Bakışları kızın ağzına doğru kayarken yumuşadı.

"Briony?"

Briony başını koridorun sonuna doğru salladı. Cordelia sabahlığının içinde durmuş, ellerini dövüşmek için açmıştı.

Toven bir adım uzaklaştı ve ön tarafına serin bir hava hücumu oldu. Cordelia nefesini tutmaya çalıştı.

"Neler oluyor?" Cordelia sert bir sesle sordu.

Toven cevap olarak sırtıttı.

Briony hızla Cordelia'ya doğru ilerledi, bacakları kararsızdı. "Hiçbir şey," dedi. Briony kollarını kavuşturdu ve onunla birlikte yatakhanelere doğru yürürken yüksek sesle, "Toven Hearst yine terbiyesini unuttu."

Arkasından alaycı bir bakış gönderdi ve uzaklaşırken adamın onu karanlık bir şekilde izlediğini gördü.

"Ne terbiyesi?" diye seslendi arkasından, kendi sözlerini yankılayarak. "Bana centilmen olmadığımı söylendi."

Cordelia'yı kendine doğru çekerek onu görmezden geldi.

Briony bazen her şeyi hayal edip etmediğini merak ediyordu, özellikle de Toven Hearst okul yılının geri kalanında ona bakmayı reddettiğinde.

BÖLÜM 30

Toven sonunda onları arenadan çıkarırken kanında ateş vardı. Ayakları altında sallanıyordu ve kulaklarında bir çınlama vardı.

Briony, Ilana'nın ona verdiği üzümü, sanki yok edilmesi gereken yasak bir yazışmaymış gibi hızla yedi. Üzümün tatlı suyu boğazından aşağı kayarken Phoebe'nin gözlerini tekrar aradı ama Phoebe ona dönüp bakmadı.

Toven'ın parmakları dirseğine dolanmış, onları bahçenin denize bakan ve babasının hükümdarlığı döneminde portalcılığa izin verilen küçük bölümüne götürüyordu. Toven parmağının ucunu kesip açarken ve elini bir portal için kullanırken aklı başka yerdeydi. Vücudu sıkıştırıldı ve bastırıldı ve sonra aniden Hearst'ün misafir odasında idi.

Ağır ağır nefes alan Briony, o arenanın atmosferinin boncuklu bir elbise gibi bedeninde asılı kaldığını hissediyordu. Hâlâ kalabalığı duyabiliyor, havadaki dumanın tadını alabiliyordu. Ve o

Toven'ın gözlerinin üzerinde olduğunu ve beklediğini hissedebiliyordu.

Ondan uzaklaştı, aynı anda şunları hissetti yorgun ve enerjikti. Phoebe, Ilana ve üzümleri zihnindeki raftaki bir kitabın içine tıktırdı ve cevap alabileceği sorulara yeniden odaklandı.

En çok açıklamaya ihtiyaç duyduğu yerden başlayacaktı.

"Sakral Büyü," dedi yavaşça. "Doğru muyum? seksle ne ilgisi var?"

Odanın öbür ucundan adamın yutkunduğunu duyabiliyordu.

"Heartspring büyüğü aşk eşleşmeleri içindir," diye söze başladı. Başını salladı, zaten bunun farkındaydı. "Kalp yayları doğru kullanıldığında... sevişmek bağı güçlendirir."

"Siz kalp sihirbazları metaforlarınızı seviyorsunuz. *Hepsi* değil romantik ilişkiler seks içerir." Briony içini çekti. "Yani bana Canning'in Jellica ile rızası dışında seks yaptığında onu güçlendirdiğini mi söylüyorsun?" Sözlerinden asit damlıyordu.

"Hayır," dedi. "Kutsal Büyü istekli taraflar arasında hâlâ kutsaldır... Ama..."

Geri döndüklerinden beri ilk kez gözlerini ona çevirdi. Dudakları sanki bir şey tatmış gibi bükülmüştü. ekşi bir şey.

Katrina'nın açıklamasını hatırlayarak, "Ama Canning'in iksiri işleri ilginçleştirdi," diye onun yerine sözlerini tamamladı.

Adam başını salladı.

"Ne güzel arkadaşların var, Toven," diye mırıldandı. "Bunun sadece tecavüz olmadığını öğrendiğime çok sevindim. Büyülü güç için tecavüz." Azı dişleri birbirine sürtündü. Sessiz kaldı. "Kimdi tüm o kalp atışları?"

Ellerini ceplerine soktu. "Çoğu, Bomard topraklarını aldıktan sonra hâlâ Eversun bayrağını dalgalandıran Eversun ailelerinden. Bildiğiniz gibi bazıları Bomard'ın zafer gününde sarayınızın bir parçasıydı," dedi.

Briony başını salladı. "Bazıları Sammy Meers'e yardım ederken bulundu." Ona göz kırptı ama devam etti. "Peki kim bu Barlowlar mı?"

"Sınırın yakınlarından bir Eversun ailesi. kardeşiniz öldüğü anda bağlılıklarını bildirdiler. Onlara Biltmore Sarayı tahsis edildi." Sesi klinik gibiydi.

Rory'den söz edince ayaklarının üzerinde sallandı.

"Peki gümüş yakalı kalpakların sahibi Barlowlar mı?"

Toven'in gözleri onun üzerinde gezindi. "Uyumalısın." "Daha sonra. Tasmalar? Altın ve gümüş."

"Altın tasmalar özel olarak sahiplenilen kalp atları içindir - yani açık artırmaya çıkarılanlar için." Gözleri yere düştü. "Ve evet, gümüş takanlar

Tasmalar Barlow'lara ait. Onlar ... ödünç alınabilir

Cuma akşamları, ama Biltmore'da yaşıyorlar. Bazıları da büyüdü değil, arkadaşlık için kiralanıyor."

Briony çilek sarısını hatırladı ve başını salladı. Hâlâ bu aptal elbiseyi giyiyor olmaktan nefret ederek kollarını önünde kavuşturdu.

"Özel akşam yemeği partisi. Onlar, kadınlar hariç, soyun tüm varisleriydi," dedi. Toven onaylarcasına kaşlarını kaldırdı. "Yani o yemek masasındaki her erkeğin bir Heartspring?"

"Canning Jellica Reeve'e sahip, Lorne da onun kızına-"

"Octavia," diye tersledi. "Onun adı Octavia."

Başını eğerek selam verdi. "Octavia. Collin'in de evde bir kalbi var ama hatırlarsanız okuldayken Cecily'den oldukça etkilenmişti. Bir sürü altın harcadı

Her Cuma Barlowe'lardan kiraliyormuş."

"Onu kiralamak," diye mırıldandı kendi kendine, başını sallayarak. Boğazındaki safra yeniden köpürdü ve gözlerini her kapadığında Cecily'nin Collin'in pantolonunu açarken ellerinin titrediğini gördü. Omuzlarına, omurgasından aşağı kayan bir buz küpü gibi yavaş bir ürperti yayıldı. "Ya Finn? Onun halefi mi seçildi?"

"Cal Gidrey'nin kızı geçen ay iltica etti ve onu onuncu sıradaki halefsiz bıraktı. Finn büyük bir Gidrey'e son birkaç ay boyunca yardım etti. Ödül olarak Finn'e onuncu sıradaki haleflik pozisyonu teklif edildi ve on dördüncü sıradaki babasının yerini aldı."

"O ne yaptı?" Briony sordu.

Toven başını ona doğru eğdi. "Ona sormanız gerekecek."

Kadın ofladı pufladı. "Son duyduğumda, Lorne Vult hala bir halef pozisyonu için yarışıyordu. Görünüşe göre bir tane bulmuş."

"Cohle'un halefi olarak Burkin'in yerine geçecek."

Briony'nin aklında tüm bu isimler ve pozisyonlar dönüp duruyordu. Kendine bir liste hazırlaması gerekiyordu.

"Ama henüz resmîyet kazanmadı mı? Bu yüzden mi Lorne'un yüzüğünde değerli bir taş yoktu?"

Adam ona göz kırptı, kaşları hafifçe kalktı. "Evet. İyi yakaladın."

Adamın etkilenmiş bakışları karşısında Briony'nin göğsü kendi izni olmadan ısındı. Briony, düşünceleri teğet geçerken bile odaklanmak zorundaydı.

"Bunu resmileştirmek için ne gerekiyor?" diye sordu.

"Koltuk için kanla imzalanmış bir yemin."

Topuklu ayakkabılarını çıkarma arzusuyla ondan uzaklaştı. Jellica'nın nasıl aşağılandığını ve Cecily'nin nasıl diz çökmeye zorlandığını hatırlayarak, "O yemeklerin *tonu* genelde böyle miydi?" diye sordu.

"Sizin varlığınızla işler belki biraz kızıştı ama genel olarak evet. Canning iksirini böyle küçük toplantılara getirir."

Göğsündeki sıcaklık ve öfke açığa çıkarken ona ters ters baktı. Erkekler o akşam sırf o orada olduğu için normalden daha fazla mı davranmışlardı? Ve geçmişte, o saklandığında, Toven'in yanında başka bir kadın var mıydı? yan mı?

Birden kanı yeniden bembeyaz kesildi.

"Peki, kalp spring'in çiçek hastalığına yakalandığında nasıl idare ettin?"

"Vesper benimle geldi. Çiçek hastalığı seni 'çekip çıkarılamayacak kadar zayıf' yaptı, bu yüzden kolay bir bahaneydi-"

"Hayır, sihirli bir şekilde değil," dedi. "Kolunda hâlâ bir kız olduğunu varsayıyorum."

Boğazı tıkırdadı ve gözleri sonsuz derecede seğirerek, "Bir Barlowe Kızı kullandım. Ya da Barlowe'dan ödünç aldım. biri."

Ateş püskürtmek istedi.

"Ödünç alınmış. Bir fincan şeker gibi," diye tısladı. Kadın merkez halkayı bulan bir ok gibi ona inişini izledi. "Geç oldu, Rosewood. Bir iksir göndereceğim-"

"İksire ihtiyacım yok-"

"-ve sabah konuşabiliriz."

"Ben çiçek hastalığı geçirirken kimi kucağına alıp ellediğini bilmek istiyorum-"

Gözleri parladı. "Ayrıntılı bir liste mi istiyorsun? Ne fark eder ki!"

"Önemli, çünkü bu gece sadece benim varlığımın o kadınlar için durumu daha da kötüleştirdiğini söylüyorsunuz. Önemli çünkü ben Hearst Hall'da kilitli kalırken, diğer kadınlar o aşağılık gösteriye katlanmak zorunda kaldılar."

Boğazı düğümlendi, tek bir gözyaşı yanağından aşağı yuvarlanarak ona ihanet ederken boğazı kapandı. Kendine kızarak gözyaşını tokatla uzaklaştırdı.

Adam onu incelerken birkaç dakika sessizlik oldu. O da çenesini kaldırarak ters ters baktı. Adam onu dikkatle izledi.

"Bu akşam yaşadıkların travmatikti," dedi basitçe. "Uyumalı ve düşüncelerini yeniden toparlamalısın."

Adamın kusursuz yüz hatlarını tararken, zihin bariyerleri kullanıp kullanmadığını merak etti. Yüzü bir maske gibiydi. Hearst Hall'daki meditasyon odasını kullanan kişi o muydu? Dudaklarını birbirine bastırdı. "Başka sorularım da var."

"Bekleyebilirler."

"Yarın her soruma cevap verecek misin?" Adam boş gözlerle ona baktı ve "Evet" dedi. "Sabah sekizde," diye sordu kadın.

"Öğlen."

"Dokuz."

"Rosewood, saat biri geçti. Sorulacak şeylerin listesini yazmak için iki saat daha uyanık kalacaksın ve sabahını meditasyon yaparak geçireceksin," dedi gözleri gri ve boş. "Uyumaya ihtiyacın var."

Gözlerini ona dikti, kalbinin onun varsayımlarına duyduğu öfke ve bu varsayımların doğru olmasına duyduğu kızgınlıkla çarptığını hissetti.

"Bu 'Usta Toven'dan bir emir mi?" diye hırladı.

Adam tepki vermedi. İçinde bir şalter atmıştı. Artık sinirlenmeye müsait değildi.

"Gerekiyorsa olabilir," dedi sakince. Kadın çılgılık atmak istedi.

"Öğleden sonrını temizlesen iyi olur, Hearst," diye tısladı ve merdivenlere doğru tepindi.

* * *

Ertesi gün, saat on ikiye doğru ilerlerken, Briony Toven'ın ondan kaçacağından emindi.

Ama tam öğle vakti yatak odasının kapısı çalındı. Pencerenin önündeki sandalyeden kalktı ve "İçeri gel" dedi.

Toven soluk gri bir kazak giyerek içeri girdi. Kadın soru sormaya hazırlanırken, adamın maskesini gece boyunca güçlendirmeyi başardığını fark etti. Başını hafifçe eğmiş, soğuk ve gri gözleriyle ona bakıyordu.

Sorun değil. Ben de kendiminkini güçlendirdim.

"General Tremelo'nun dün geceki varlığı," dedi selam vermeden atlayarak. "Bu Bomard ve Daward için ne anlama geliyor?"

Toven yüzüğünü orta parmağının etrafında döndürdü ve odaklanmayı hatırlamadan önce gözü ellerindeki kaslara takıldı.

"Biltmore denizin ötesinden gelen birçok yetkiliyi ağırladı. Mallow'un bir bakıma onlara 'kur yaptığını' söyleyebilirim. Ona şiddetle karşı çıkan ülkeler var.

Denizi geçmeye çalışacak ama onları hizada tutmak için kendi yöntemleri var."

Briony başını çevirip pencereden dışarı baktı, düşündü, bu cevapları zihnindeki kontrol listesine not etti ve raflardan oluşan kütüphanesinin dar bir köşesine istifledi.

"Biltmore'da eşikten geçerken dövme dokundun, tıpkı burada salonda yaptığın gibi. Aynı büyü mü bu?"

"Bildiğim kadarıyla. Bariyer istenmeyenleri dışarıda tutuyor ve ... kalp yaylarında tutar."

Gelecekteki bir kaçış planı için bu bilgiyi bir kenara sakladı. Derin bir nefes alarak ve kendini merkezleyerek

Cevabını duymak istemediğini bildiği tek soruyu sordu.

"Ya Cordelia?" dedi ve sözcükler bir tüy gibi ona doğru süzüldü. "Söyle bana."

Onun yutkunmasını ve gözlerini tekrar omzunun üzerinden çevirmesini izledi.

"Birkaç hafta önce bir şampanya kadehini kırdı ve bir gardiyanın boynunu keserek onu öldürdü."

Briony güçlükle nefes aldı, kelimeler başının üzerinden bir kova su gibi geçti.

"Cohle arenaya girmeye karar verdi. O ve Carvin dövüştüler ve Cohle Cordelia'nın kabuğu soyulana kadar durmadı."

"Peki şimdi ona ne olacak?"

"Yaşıyor ama... artık bir kalp spreysi değil."

Briony onun söylemediği kelimelerin arasına uzandı. "Artık bir erkeğin malikânesinde esir tutulan bir kadın sadece."

Toven onun gözlerine baktı. "Bu doğru olabilir."

Ondan uzaklaştı, gözlerinin yanması durana ve tekrar net görebilene kadar gözlerini kırıştırdı.

"Bir daha büyü yapabilecek mi?" Briony'nin sesi kelimelerle çatallaştı.

"Duruma göre değişir. Kalp büyüğü gitti ama bir daha muhtemelen zihin büyüğü kullanabilir... eğer bu seçenek ona geri dönerse."

Kendi kendine başını salladı ve gözyaşlarını sildi. Başına gelenleri düşünmek için başka bir zaman olacaktı.

Cordelia. Ama şimdilik oynaması gereken bir rol vardı. Onu gerçekte başa çıkabileceğine ikna etmişti ve yapmak istediği de tam olarak buydu. Kulaklarındaki uğultuya ve göğsündeki gerginliğe aldırmadan omuzlarını gevşemeye zorladı.

Umut etmekle hiç işi olmayan kadınlar tarafından kendisine umut işaretleri verilmişti. Bir üzüm. Dizlerinde bardak olan yedi kişi tarafından masanın altından tutulan eli.

Ve Phoebe onu bekliyordu. Onunla konuşmak zorundaydı.

"Artık ne beklemem gerektiğini biliyorum," dedi, sesi net ve güçlü bir şekilde, "Rolümü daha iyi oynayacağım. Bir dahaki sefere

gidersek, daha iyi hazırlanmış olacağım-"

"Bir daha gitmiyoruz."

Sözcüklerin kafasında yer etmesi bir an aldı. Ona doğru döndü, gözleri kocaman olmuştu. "Ne?"

Elleri pantolonunun cebinde, gözleri ölü ve boş bir şekilde duruyordu.

"Görünüşümüzü yaptık. Siz de görüldünüz." Yutkundu. "Bir daha gitmeyeceksin. Uzun bir süre için değil. En azından."

Kalbi hızla çarpıyordu. Bu partiler onun arkadaşlarıyla iletişim kurmak için tek şansıydı; Hearst Hall dışında olup bitenlerle tek bağlantısı buydu.

"Yani yine çiçek hastalığına mı yakalanacağım?" diye tersledi.

"Babamla konuşacağım ve bir şeyler bulacağız."

."

"Seni hemen tanıyacaklardır. Bu çok fazla şüphe uyandıracak-"

"Dinle," dedi sessizce. "Eğer geri dönersek, Canning sana iksiri içirecek."

Gözlerini devirdi, karnındaki ateşin yeniden yandığını hissetti. "Ben kime aitim? Sana mı Canning'e mi?"

"Biltmore'a gidip de bu etkinliklere katılmadan edemeyiz. özel akşam yemekleri. Eğer reddedersem, ilişkimizde bir terslik olduğundan şüphelenirler." Gözleri ona doğru kaydı.

"Canning zaten şüpheleniyor."

"Peki bu kimin suçu?" dedi. "Eğer tüm arkadaşlarına yaptığımız harika miktarlardaki rızaya dayalı seksi anlatmamış olsaydın, bu durumda olmazdık Toven, ama sen anlattın-"

"Okuldayken o adamlar için ne kadar çekici olduğunu hafife alıyorsun," dedi Toven yumuşak bir sesle. Sesindeki bir şey onu susturdu. Adam devam ederken yanakları kızardı. "İlişkimizin ilerlediğini ima etmeseydim ve bu nedenle seni piyasadan çekmeseydim - tabiri caizse - ilgileri Şu anki halinin on katı. Yaptığım tek hata dans etmektir."

İlk okul yılından sonra seninle malikane yemeğinde. O andan itibaren onların gözünde işaretlenmiştin."

Briony gözlerini ona dikti. Bunu tartışmak istiyordu ama Liam ve Canning'in araya nasıl girdiklerini de hatırlıyordu. Hepsi kasıla kasıla etrafta dolaşıyor, birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışıyorlardı.

Ama Toven Hearst'le vals yapma anısını dünyaya değişmezdi.

Başını salladı ve soruna yeniden odaklanmaya çalıştı. Canning'in iksiri.

Briony, Jellica'yı düşündü.

Yapabildiği her anı kutluyordu. Vücudunun ona doğru sallanma şekli.

"İksiri şimdi iş başında gördüm. Jellica'nın davranışı standart mıydı?"

Burnundan ağır ağır nefes aldı. "Rosewood, eğer bu iksiri taklit etmek istiyorsan-"

"İçki içmenin etrafından nasıl dolaşacağımızı bulabiliriz," dedi ve adım atmaya başladı. "Belki sana deriz ki bana önceden verdi."

"Geri dönmeyeceğimizi söyledim zaten!"

"Toven, hayatımızın geri kalanında beni nasıl saklamayı düşünüyorsun bilmiyorum. Beni yanında götürmeni engellemek için başıma çok ciddi bir şey gelmesi gerekecek."

Çenesini sıktı, bakışlarını başka yöne çevirmeden önce onun yüzünde gezdirdi.

"Biltmore'a ne kadar sık gelersen bütün gözler senin üzerinde olacak. Sadece Lorne, Canning ve diğerleri değil. Ve sadece Biltmore Sarayı'nda da değil. Başka, çok gizli toplantılar da var ve buralarda... kalp atışlarınıza katılmanız daha çok teşvik ediliyor."

Dudakları tiksintiyle kıvrıldı ama yeniden odaklandı.

"Anlıyorum," dedi, sesinde küçümseme vardı. "O zaman hepiniz birbirinizin önünde sık sık seks yapıyor musunuz?"

Gözlerini devirdi. "Bizi seks yaparken izlemek istemiyorlar, Rosewood. Seni aşağılanmış görmek istiyorlar."

Yutkundu, boğazının küçük odada yüksek sesle tıkırdadığını dinledi. Yanakları sıcaktı ve ellerini kavuştururken parmakları titriyordu.

"Sen ve ben aynı fikirde olduğumuz sürece bu fedakârlığı yapmaya hazırım," dedi, hissettiğinden daha kendinden emin bir şekilde.

Toven ona bakakaldı. "Şaka yapıyor olmalısın."

"Bu gece Jellica'yı izledim. Temel şeyleri anlıyorum-"

"Temel şeyler'," dedi gülerek. Ona doğru yürüdü.

Pencereden onu takip etti, öfkeden içi yanıyordu.

"Seks yapmadığım için birini hiç arzulamadığımı mı ima ediyorsun? Anlayamayacağımı mı? bu dürtüler?"

Başını eğdi ve sırtı ona dönükken boynunu kırdı. "Eminim bir fikriniz vardır ama bu iksirin şakası yok, Rosewood."

Briony ona hançer gibi baktı. O an aklına Phoebe'nin Carvin'e verdiği yapmacık gülümsemeler. Ilana'nın Canning'e attığı cilveli kahkahalar. Bu kadınlar duyularını karıştıran bir iksir olmadan da oyunu gayet iyi oynayabiliyorlardı. Bunu kendisinin de yapabileceğini ona kanıtlaması gerekiyordu, yoksa onu geri almayacaktı.

Briony, tartışmaları nedeniyle vücudunda oluşan gerilimi serbest bıraktı ve farklı bir gerilime odaklandı. Onun Bakışları onun sırtında gezindi ve Vesper ona saldırdığında gördüğü teni hatırladı. Dudakları aralandı, ayrı kalmak için hiçbir neden olmaksızın ona tamamen sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal etti.

Toven pencereden döndü, ona başka bir bahane sunmaya hazırdı.

Briony dudağını ısırды, gözlerini onun önünde gezdirdi, Jellica'nın rahatlamak için çaresizce kalçalarını nasıl birbirine bastırdığını hatırladı.

Onun sıcak bakışlarıyla karşılaştığında kelimeler boğazında düğümlendi. Bir adım öne çıktı.

"Toven..."

Ağız anlayışla açıldı ve sonra gözlerini kapattı. "Aklını kaçırmışsın Rosewood, eğer düşünüyorsan-"

"Lütfen bana dokun," diye yalvardı, sesi nefes nefese çıkıyordu. Ona doğru uzandı.

Adamın hızlı refleksleri onu yakaladı, elleri dirseklerine kadar geldi. *Saatlerce* yalvardıktan sonra onun tenini kendi teninde hissetmenin baş döndürücü duygusunu hayal etti ve usulca inledi,

Alnını onun göğsüne yasladı.

"Rosewood," dedi, sesi sertti.

Vücuduna çarpan istek yüzünden onu duyamadı.

Ağızını onun göğüs kafesine bastırdı ve giysilerinin üzerinden göğsünü öptü.

Omuzlarından tuttu ve onu geri itti. Gözleri geniş ve sıcaktı, neredeyse korkmuştu.

"Ne yapıyorsun sen?"

Nefes nefese kaldı ve gözlerinin donmasına izin verdi. "Toven, lütfen. Beni daha fazla bekletme."

Adamın gözleri büyüdü ve geri çekilmeden önce siyah gözbebeklerini bir anlığına yakaladı. Tökezleyerek ileri atıldı, Başını kendisine doğru çekmek için uzandı, ama dudaklarını birleştiremeden tekrar itti.

"Bu kadar yeter-"

"Sana ihtiyacım var. Lütfen, Toven." Parmakları Toven'ın saçlarına dolandı ve ayak parmaklarının ucunda yükselip dudaklarını hedefleyerek, "Dokun bana," diye mırıldandı.

Şimşek gibi hızlıydı, elleri ondan ayrılmış ve vücudu pencerelere doğru itilmişti. Üç adımda odanın diğer ucuna geçip kapıya yöneldi.

"Yani?" diye sordu, karakterini bozdu ve yüzündeki vahşi ifadenin kaybolmasına izin verdi. "İkna edici miydim?"

Adamın gözleri kızın üzerinde sertleşti ve sonra adam odadan çıkıp gitti, kızı dokunduğu yerde karıncalanan dudaklarıyla baş başa bıraktı.

* * *

Toven sonraki altı gün boyunca onu özenle görmezden geldi. İlk birkaç gün kendi kendine bunun iyi bir şey olduğunu söyledi ama Çarşamba gecesi sinirlenmeye başladı. Geri dönmek zorundaydı. Şu anda birbirleri hakkında ne hissediyor olurlarsa olsunlar.

Sonunda Cuma sabahı onu aradı ve mutfakta sepetten bir elma alırken buldu.

Ellerini kalçalarına koydu ve "Sanırım bu gece onda ayrılacağız?" dedi.

Adam döndü ve cevap vermeden önce gözleriyle onu taradı: "Hayır. Bu gece parti yok."

Şüpheli bir kaş kaldırdı. "Neden?"

"Ertelendi." Elmayı ellerinin arasında savurdu, gözlerini ondan uzak tuttu.

"Benden sonsuza dek kaçamazsın, Hearst. Hoşuna gitse de gitmese de bu işte beraberiz ve ne kadar çabuk-"

"Az önce söylediklerimin tek kelimesini bile duydun mu? Bu gece olmayacak." Başka bir şey söylemeden yanından geçip gitti.

Briony yumruklarını sıkarak boş mutfağa baktı. Belli ki yalan söylüyordu.

O gece saat onda kapısını kırarak açtı, onun salondan çıkarken çıkardığı sesleri duymayı bekledi. Gözü kapıda yarım saat kaldıktan sonra pencereye yöneldi ve onun yatak odasından gelen ışığı aradı.

Karanlıktı.

Ters ters bakarak banyoya girdi ve onun dönmesini beklerken banyo yapmaya karar verdi. Ilık suyun ve köpüklerin içinde rahatlarak, onu nasıl rahatlatacağını düşünmeye çalıştı. Toven'ı onu Biltmore'a geri getirmeye ikna etti. Onun karşılaşacakları cinsel zorlukları aşabilecek kapasitede olduğunu düşünmüyordu ama onu ikna edebilirdi. İkna etmek zorundaydı.

Phoebe'ye geri dönmek zorundaydı. Ilana'nın kim olduğunu ve o üzümün düşündüğü anlama gelip gelmediğini öğrenmesi gerekiyordu. Altı haftadan uzun bir süredir Hearst Hall'da mahsur kalmıştı ve Biltmore halkına en çok yaklaştığı yerd.

Briony ona kendi başının çaresine bakabileceğini kanıtlamak zorundaydı. Ne pahasına olursa olsun.

Gece yarısından sonra bir koltuğu penceresine çekti ve bir gözü Toven'ın pencerelerinde kitap okuyarak odanın içinden bir yaşam belirtisi bekledi.

Saat ikiyi çeyrek geçe, donuk gözleri sayfalardan yukarı kayd. Odasının içinden ışık sızıyordu. Ayağa fırladı, uyanıktı, kitabı halının üzerine yuvarlandı. Pijamalarını düşünmeden kendi kapısından çıkıp onunkine doğru yürüdü.

Adamın kapısına vurdu ve bekledi, karnında öfke kabarıyordu.

Yanıt gelmeyince kapıyı daha yüksek sesle, daha ısrarla çaldı.

Tam yumruğunu kaldırıp tahtaya tekrar vurmak üzereydi ki kapı açıldı. Toven ona baktı,

Bir eli hâlâ kapının üzerindeyken kapı çerçevesine yaslandı.

"Neden hâlâ ayaktasın?" diye sordu.

Kadın çenesini kaldırarak ona ters ters baktı. "Aynı şeyi benim de sana sormam gerekirdi. Dışarı çıkmadın, değil mi Hearst?"

Yutkundu ve "Yaptım ama Biltmore'a değil" dedi. "O

zaman neden puro ve viski gibi kokuyorsun?" tısladı.

"Bilmeniz gerekiyorsa, özel bir partideydim. Çocukları onun yerine bu akşam kağıt oynamaya ikna ettim."

Duruşundaki bir şey ondan şüphe etmesine neden oldu. Bu akşam kucağına kimi almıştı? Hangi zavallı kadın bu hafta o iğrenç akşam yemeği partisine katılmak zorunda kaldı? Kadın ve gelecek hafta onu götürmesini talep edecekti.

Briony onu geçip yatak odasına girmek için bir adım öne çıktı ama Toven yoluna çıkarak onu engelledi. Gözlerini kırıştırtarak ona baktı. Ona korkunç bir şekilde yalan söyledikten sonra, en azından lanet olası odasına girmesine izin verebilirdi.

Kadın kenara çekildi ve adam da onunla birlikte hareket ederek kadının görüşünü engelledi. Ona baktı, solgun bir korku tenini çatlatıyordu.

Bir misafiri vardı.

Zihninde bir dizi hızlı görüntü canlandı.

Barlowe Girl çarşaflarının üzerine yayılmıştı - az önce yarıda kestiği faaliyetler.

"Burada biri mi var?" diye fısıldadı.

Adam ona baktı, başını bir kez salladı ve "Hayır, sadece bir şeyin ortasındayım" dedi.

"Aman Tanrım," diye seslendi odanın içinden tanıdık bir kız sesi. "Sabahın ikisinde yatak odanızı sık sık ziyaret eder mi? Ne kadar da çaresiz bir kadın."

Briony'nin zihni dönüp duruyordu, sese benzeyen sesi bulmaya çalışıyordu...

Toven teslimiyet içinde gözlerini kapadı.

Ve sonra kapı, çok iyi tanıdığı bakımlı bir el tarafından daha da açıldı - Toven'ın saçlarında parmaklarını gezdirirken izlediği el, Kaburgalarının üzerinde dans eden yollar ve arka tarafını hızla sıkıyor.

Briony'nin nefesi, bir kadın görüş alanına girdiğinde onu terk etti. Larissa Gains kapı aralığında Toven'a katıldı.

Memnun bir sırtış yerinde duruyordu ve gözleri Briony'nin vücudunda bir avcının gibi geziniyordu.

BÖLÜM 31

LARISSA GAINS ÖNÜNDE DURUYORDU ve Briony aniden açıklanamaz bir şekilde Larissa'yı tutup O gerçektir. Ama vücudu ona *sarılmaya* çalışmadan önce Larissa'nın aklı başına geldi.

Saat sabahın ikisiydi. Ve Larissa Gains Toven'ın yatak odasında idi.

Gözleri Toven'a kaydı, buruşuk giysiler, siyah irisler, boynunda ruj izi aradı.

Larissa'nın onunla işi bittiğinde okul koridorlarında görmeye alışkın olduğu bir şeydi. Kapıyı çaldığında bir şeylerin ortasında olduklarını gösteren hiçbir şey yoktu. Ama sanki Aklından geçenleri okuyan Larissa, o anı kolunu Toven'ın dirseğine dolamak ve elini sol pazusundan yukarı kaydırmak için seçti.

"Briony. Esaret sana çok yakışıyor." Larissa gülümsedi.

"Ölüm sana daha da çok yakışıyor," dedi.

Larissa güldü ve saçlarını omzunun üzerinden savurdu. Toven boğazını temizledi ve kolunu Larissa'nın elinden çekti.

"Seninle sabah konuşacaktım," dedi Toven, "ama madem buradasın..."

Geri çekildi ve Briony'ye içeri girmesini işaret etti.

Briony kendisini hesaplı bir şekilde izleyen Larissa'ya baktı ve sonra ikisinin arasına sıkışarak Toven'ın yatak odasına girdi.

Hızla yatağına baktı, mükemmel bir şekilde yapılmış olduğunu gördü, hiçbir kırıklık ya da buruşukluk yoktu. Masasının yanında durmak için hareket etti ve ikisine doğru döndü. Larissa kasıla kasıla

Şömineyi yaktı ve kanepeli koltuğuna oturdu.

Bacaklarını şehvetli bir şekilde açıyor ve masanın üzerinde duran, kenarına rujunun tam tonunun bulaşmış olduğu şarap kadehini alıyordu.

Toven bir elini saçlarında gezdirdi ve kendini toparlamaya çalıştı. Kapının yanında bekledi ve eğer Briony onun çıkışı engellediğini düşünebilirdi.

"Larissa'nın sana bir teklifi var," dedi.

Briony kendisine sırttan sarışın kıza baktı.

Larissa bardağından yudumlarken, "Biltmore'da tam bir felaket olduğunu birçok kaynaktan duydum," dedi. Briony gözlerini ona dikti. "Berbat görünüyordun ve Toven Hearst'ün seninle birlikte olduğunu düşünerek kimseyi kandıramadın."

Briony kollarını kavuşturdu. "*Bu* benim hatam değildi." Toven'ı işaret etti. "Beni uygunsuz bir şekilde hazırladı. Ve benimle *samimi* olmaya da hiç niyeti yoktu."

Toven ona ters ters baktı. Larissa elini sinek kovar gibi salladı.

"Alakası yok. Biraz hızlanmalısın Rosewood," dedi. "Şanslısın ki şu anda Toven Hearst olmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi bilen biriyle konuşuyorsun."

Briony'nin boğazında bir düğüm oluştu ve irkilmemeye çalıştı.

"Larissa," diye uyardı Toven. "Bu kadar yeter."

Larissa tırnaklarını inceledi. "Özür dilerim. Lanet olmak *herhangi biri*. Nokta." Briony'ye sırtıttı.

Larissa her ne kadar onu kızdırmaya çalışsa da Briony, Larissa'nın da Canning Trow tarafından denemek için zindandan çıkarılanlar arasında olduğunu hatırlamadan edemedi.

İksir. Ve Larissa haklıydı. Toven'ı yakından *tanıyordu*. Onun kalbini Briony'den daha iyi biliyordu. Ve Larissa

Trow zindanında Briony'nin hayatını kışkandığını söylemiş miydi? Larissa, Toven'ın Briony'yi de bir kalp spreyi olarak kullanmadığını biliyor muydu?

Birdenbire Briony, eğer Briony'ye Trow'a erişim sağlayacaksa Larissa'nın sunacağı her şeyle ilgilenmeye başladı.

Larissa'nın Toven hakkında bildiği şeyler ve "altın kalp yayına" sahip olmanın onun için neden bu kadar önemli olduğu.

"Pekâlâ," dedi Briony. "Bu hilede bana bir şekilde yardım etmek istiyorsun. Peki karşılığında ne istiyorsun?"

Larissa tereddüt etti. Briony Toven'a baktı. Üçü mükemmel bir üçgen oluşturmuş, başlamak üzere olan bir oyunun oyuncularını gibi birbirlerinden eşit uzaklıkta duruyorlardı.

Toven'ın boğazı düğümlendi. "Larissa zihin gizleme konusunda ders almak istiyor."

Briony'nin kaşları çatıldı. "Zihin gizleme." Larissa'ya şöyle bir baktı. Zihin gizleme yalnızca ileri düzey zihin sihirbazları tarafından uygulanan bir teknikti. Eğitimciler bu konuya Ama Briony'nin nasıl gizleneceğini öğrenmesi Finola'nın rehberliğinde uzun yıllar almıştı. "Şeffaflık ve görünmezlik pratiği mi yapmak istiyorsun?"

Larissa dudaklarını birbirine bastırdı. "Bu ve ayrıca şekil değiştirme."

Kişinin görünüşünü, bir lekeyi gizlemek gibi küçük bir şeyden başka bir kişi olmaya kadar değiştirebilme yeteneği. Kendini değiştirmekle pek ilgisi yoktu.

Sizi izleyen kişinin zihnini manipüle etmek.

İçinden bir ses Briony'ye Larissa'nın birkaç sivilceyi saklamakla ilgilenmediğini söylüyordu.

"Görünüşünüzü değiştirmek istiyorsunuz," dedi. "Saklanmak için mi?"

Larissa kaşlarını kaldırdı. "Aslında tam tersi. Göz önünde saklanmak istiyorum."

Briony Toven'a baktı. Onu kurnazca izliyor, yanıtını bekliyordu. Onun evet demesini istiyordu.

"Bu son derece zor bir iş," dedi Briony. "Özellikle de okulda zihin büyüsünün temellerini öğrenmemiş biri için."

Larissa alaycı bir şekilde gülümsedi. "Neyse ki bugünlerde bolca zamanım var. Yarın başlayabiliriz."

Briony başını ona doğru eğdi. "Bu kadar çabuk mu? Acelen mi var?" Toven'a baktı. Toven onu izliyordu,

Kıpırdamadan.

Larissa ikisinin arasına baktı, sonra dişlerini emdi. "Biltmore partilerine gitmeye başlamam gerek, ama kendim olarak değil."

"Neden?" Briony alnının şiştiğini hissetti.

"Orada erişmem gereken bir şey var," dedi Larissa basitçe.

Briony ondan başka bir şey öğrenemeyeceğini biliyordu.

Garip bir şekilde, bir an için bunun ne kadar güzel olduğunu düşündü. Briony aynı şeyi yaparken Larissa'nın da bu partilerde arkasını kollaması olurdu.

Toven kımıldadı ve Briony ona baktı. "Yarın pratik yapman için sana yer verebilirim. Sabah dokuzda?"

Duruşunda bir gerginlik vardı. Kadın ona baktı, Zihnini bariyerlerle koruyup korumadığını ve onun haberi olmadan bariyerlerin altından geçip geçemeyeceğini tekrar merak etti.

"Dönüşüm geçirmiş olarak partilere katılmaya ne zaman başlamak istersin?" Briony sordu.

"Gelecek hafta," dedi Larissa.

Briony güldü. "Yedi gün! Yedi gün içinde güçlü zihin büyüü konusunda uzmanlaşabileceğinizi mi düşünüyorsunuz? Onlar Bazı üniversiteler tüm yıllarını bu konuya ayırıyor!" "Sorun nedir?"

Bu hafta için planın var mı Rosewood?"

Larissa kesin bir ifadeyle. "İkimiz de oldukça özgürüz."

Briony Toven'a baktı, onun -zihin büyüü teknikleri konusunda biraz deneyimi olan diğer kişinin- bu fikrin ne kadar saçma olduğunu söyledi.

Hâlâ onu izliyordu.

Bu fikir onun için önemliydi.

Briony gözlerini adama dikti, içinde batan bir his vardı.

Toven'a dikkatle bakan Briony, "Peki sen kim olarak dönüşmeyi planlıyorsun Larissa?" diye sordu.

"Birkaç seçenek var," dedi Toven. "Biltmore'da bulunmaması gereken, Larissa'nın rahatlatılabileceği insanlar."

Tüyleri diken diken oldu ve keşke oraya gitmeden önce bornozunu giyseydim diye düşündü. Briony ona baktı, gözleri

İçindeki öfke ve tiksinti kaynıyordu.

"Larissa'yı Biltmore'a götürmek istiyorsun. Benim bedenimde."

Odanın öbür ucundan adamın boğazının tıkırdadığını duydu.

"Başka kişiler de var-"

"Taşlar, o çok zeki," dedi Larissa. Briony onun sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu ama gözlerini Toven'dan alamıyordu.

"Güney Camly'nin başkanı mı?" Toven başladı hızlıca konuşuyor. "Kızı geçen hafta Bomard tarafından yakalandı. On sekiz yaşında. Finn'e bir hediye olarak verilmişti, onun kalbini fethetmesi için, ama eğer Larissa onun yerini alabilirse, bu bir daha asla Biltmore'u ziyaret etmek zorunda kalmayacağı anlamına gelebilir."

Bomard'ın işlediği savaş suçlarını bir kenara bırakırken bile Briony'nin boğazında bir safra vardı. Elleri yumruk şeklinde kıvrıldı.

"Bunu inkâr bile etmeyecek misin?" diye sordu. "Larissa'yı benim yerime geçmeye zorlamayı tercih edeceğini mi?"

"Kimse kimseyi zorlamıyor," dedi Larissa. Briony ateşli gözlerle ona baktı. "İkinizin de öldürülmesini engelleyecek her şey için gönüllüyüm."

Briony tekrar Toven'a döndü. Ellerini ceplerine soktu.

"Seçenekler arasında en kolayı bu olacak," dedi.

Briony alay ederek ona doğru yürüdü. "En kolayı."

"Evet, en kolayı," diye tekrarladı adam, sesi sertti. "İkimiz için de. Larissa Canning'in iksirinin etkilerini tecrübe etti. Ne yaptığını biliyor, bu yüzden şimdi etkilerini taklit edebilir."

Öfke onu boğdu, Larissa Gains'in ellerinde kendi bedenini, onun kucağında kendi kalçalarını, onun ağzında gezinen kendi dudaklarını düşündükçe nefesi daralıyordu. Şimdi onun önünde duruyordu, Larissa'nın varlığı unutulmuştu.

"Biltmore'a geri dönmek *istediğimi* daha kaç kez söylemem gerekiyor? Arkadaşlarımı görmek ve onlara ne olduğu hakkında bilgi sahibi olmak istiyorum."

"Bu senin iyiliğin için Rosewood."

"Bedenime tecavüz etmek istiyorsun-"

"Vücudun her iki şekilde de ihlal edilecek," diye hırladı, kendi zeminini tutarak. "Bu şekilde, içinde olmak zorunda değilsin."

Kolu hızla hareket ederek havayı kesti ve yüzüne bir tokat attı. Yanağındaki kızgın kırmızı el izine rağmen başı neredeyse hiç kıpırdamadı.

Gözleri karanlıktı; gri, siyah genişlemiş merkezlere dönüşüyordu. Adamın nefesini alnında ve göğsünün sıcaklığını kendisinininkinden birkaç santim ötede hissetti. Adam ona bakarken boğazı titriyordu, maskesinin yüzeyinin altında zar zor dizginlenen bir şey vardı.

"Larissa'ya nasıl pelerin giyileceğini öğreteceğim," dedi Briony yavaşça. "Bana bir rolü nasıl oynayacağımı öğretecek. Ve bir daha asla bedenimle ilgili kararlarda beni devre dışı bırakmayacaksın."

Çenesini yukarı kaldırdı ve adamın bakışlarının ağzına inip tekrar gözlerine çıkmasını izledi.

Sessizlik omurgasından aşağı ürperti gönderdi. Kendine olan güvenini topladı ve "Kendimi ifade edebildim mi?" dedi.

Adamın yüz ifadesini inceledi ve yanaklarının pembe el izinden daha fazlasıyla lekelendiğini gördü.

"Pekâlâ," dedi arkasından gelen bir ses ve neredeyse Larissa'yı hatırlayınca sıçradı. "İkinizi de yalnız bırakayım." Larissa kıkırdadı.

Briony önce gözlerini Toven'dan ayırmayı reddetti, burada yenilgiyi kabul etmeyi reddetti.

"Yarın sabah dokuzda görüşürüz," dedi Larissa ve kapıdan çıkıp gitti.

Kapı bir tıkırtıyla kapandı ve Briony ile Toven yalnız kaldılar.

BÖLÜM 32

SESSİZLİK SAĞIR EDİCİYDİ.

Briony yutkundu ve adamın gözlerinin hareketi yakalayışını izledi.

Adam kendini güçlendirircesine ondan bir adım geri çekildi. "Bana öyle geliyor ki içinde bulunduğumuz tehlikeyi hâlâ tam olarak anlamamışsın."

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Bana açıklayın Üstat Toven."

Devam etmeden önce gözleri kısıldı.

"Geçen hafta yemek masasında durumu kontrol altında tutabildim ama bunu şans olarak görüyorum," dedi. "Okulda o çocuklar üzerinde belli bir kontrolüm olduğunu düşünebilirsiniz ama babamın sadece sekizinci sırada olduğunu unutmamalısınız."

Lorne elbisesini kesmeden önce babasının olayları nasıl durdurduğunu, diğer erkeklerin ellerinin yanlarından geçen her kışta nasıl gezindiğini hatırladı

-Onunki hariç hepsi.

"Bu sadece o grup içinde olanlarla ilgili değil Halefler," dedi. "Bu geceki özel partiyi, sizi bir hafta daha katılmaktan alıkoymanın bir yolu olarak önerdim ama Canning, Carvin ve Reighven'ı davet etti."

Briony onun adını duyunca irkildi ama sonra toparlandı. Toven devam etmeden önce durakladı, bakışları daraldı.

"Canning bu geceki kart oyunu için yaptığım öneriyi anlamıştı elbette," diye devam etti Toven. "Herkes altın kalp yayının gelecek hafta Biltmore'da iksiri alacağını söylemeyi ihmal etmedi."

Briony kollarını kavuşturdu. "Yani sen biriyle seks yapmayı planlıyorsun Larissa Gains benim tenimi giyerken. Hem de tüm Bomardi elitinin önünde."

Başını sallayarak, "Ben asla toplum içinde seks yapmam, bunu onlar da biliyor," dedi. Briony merakla ona baktı ama o daha sormadan devam etti, "Eğer Larissa'ya bu hafta nasıl pelerin giyileceğini öğretir ve Cuma günü senin yerine geçmesine izin verirsen, Larissa'nın Biltmore'a gelecekteki tüm randevulara başkanın kızı olarak gideceğine dair söz verebilirim."

Briony onun ifadesiz yüzüne baktı. O kadar çok istiyordu ki Gözlerinin ardındaki maskenin altına girmek, zihnini ona açmaya zorlamak için umutsuzca çabalıyordu.

"Larissa'nın bir hafta içinde nasıl pelerin takılacağını öğrenebileceğini düşünüyor olamazsın," dedi.

"Belki de değil," dedi. "Ama o köprüye geldiğimde geçeceğim."

"Biz," diye düzeltti onu. "O köprüyü geçeceğiz. Üçümüz birden."

Bakışları titredi. Briony omuz silkti.

"Penetratif seksten kaçınabileceğinizden bu kadar eminseniz, neden kendim olarak katılmamam konusunda kararlı olduğunuzu anladığımdan emin değilim."

Adam sanki şaka yapıp yapmadığına karar veriyormuş gibi ona bakıyordu. Alay etti ve gözlerini ovuşturmak için bir elini kaldırdı. Briony tedirginlikle dudaklarını birbirine bastırdı.

"Seksin... başka yönleri de var Rosewood-" "Elbette var."

"-ve sen bana bu yönleri düzenli olarak veriyorsun," dedi, Briony'nin gözleriyle tekrar buluşarak.

"Ah." Kadın ona sırıttı. "Yani ağzımı senin üzerinde kullanmakta iyi olamayacağımı düşünüyorsun. Senin için ne kadar utanç verici.

Toven Hearst'ün böyle başarısız bir fahişesi var, doğru mu?"

Ondan uzaklaşarak masasının kenarına yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

"Biliyorsun," dedi, "saflığımı tespit etmek için yapılan büyü hepsine bakire olduğumu söyledi, ama sen benim bakire olduğumu varsayıyorsun.

Bu 'diğer yönler' hakkında kesinlikle hiçbir bilgim yok."

Kendine güveniyormuş gibi yaparak başını ona doğru eğdi.

Toven bir oda uzaklığında duruyordu, vücudu tamamen hareketsizdi.

"Öyleyim," diye sertçe kabul etti. "Öyle değil mi?"

"Ağzımı erkekler üzerinde nasıl kullanacağımı biliyorum, Toven," dedi kadın, sesi asitle yanıyordu.

O yapmadı. Biriyle yaşadığı en yakın deneyim, geçen yıl Didion'ın elini onun etrafında gezdirmesine izin vermek olmuştu. Görünüşe bakılırsa o da eğlenmişti ama Briony'nin bununla pek bir ilgisi olduğundan emin değildi.

Ama bu küçümsemeden bıkmıştı.

Toven'ın gözlerinde okuyamadığı bir şeyler titreşiyordu.

"Öyle mi?" dedi. "Peki sen kimin sikini ağzına aldın Rosewood?"

Toven'ın kabalığı Briony'yi heyecanlandırdı ama Briony onun kendisiyle bir beyefendi gibi konuşmasını rica edemedi Toven bir adım öne çıktı ve tıpkı tanıdığının yapabileceği gibi ona doğru sinsice yaklaştı.

Briony yutkundu.

"İsim mi istiyorsun? Hepsini hatırlamak için düşünmem gerekecek," dedi.

Adam yaklaştıkça dudakları kıpırdadı ve Briony ona inanmamış olsa da bu konuda geri adım atmayı reddetti.

Adam onun önünde durdu. Kadın masaya yaslanıp adam da onun üzerinde dikilince, kadın başını sonuna kadar arkaya eğmek zorunda kaldı.

"Bence blöf yapıyorsun. O dudakları hiç kimse için ayırdığını sanmıyorum."

Ona gülümsedi. "Neye inanmak istiyorsan inan. Beni test etmek ister misin? Rosewood prensesi olarak ne kadar çok şey öğrendiğimi sana göstereyim mi? Etrafımda bir sürü muhafız vardı, biliyorsun-"

Birden eğildi, yumruklarını kalçalarının iki yanına yerleştirdi ve gözlerini onun hizasına getirdi.

"Muhafızlar," dedi sertçe.

Başını salladı, kalbi onun yakınlığı karşısında hızla çarpıyordu. Ve kendini bir uçurumdan aşağı atmanın verdiği ağırlıksızlığı hissederek, "Muhafızlar ve arkadaşlar. Didion'ı hatırlıyorsun elbette."

O zaman ona gülümsedi, dudakları keskin köpek dişlerini göstermek için ayrıldı. Dili onların üzerinde gezindi.

"Didion Winchester, elbette. Ona her zaman çok yakındın," diye fısıldadı, "seni çözmemesine rağmen bağcıklar."

Yüzündeki kan çekildi. Kendini geri çekilmemek için zorladı.

Didion'ın o gece neler yaşadığını bilmesine imkân yoktu. okuldaki söğüt ağacının altındaki bağlarının altına girmeye çalışmış ve başaramamıştı. Vazgeçmeden önce nasıl güldüklerini. Nasıl

Briony'nin hayal kırıklığına uğradığı an

Didion'ın kahverengi gözlerini ve siyah saçlarını unutmaya ve onların yerine griyi hayal etmeye başladı.

Bunu nasıl bilebilirdi ki?

"Sonradan öğrendiği kesin," dedi titreyerek.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve ifadesinden neşe damladı.

"Göster bana," dedi usulca. Ve Briony onun ne demek istediğini düşünmeye fırsat bulamadan - dizlerinin üzerine çökmesini mi kastetmişti - ona dokunmasını mı istiyordu - eğer ona dokunursa oracıkta ölecek miydi - "Bana anıyı göster," dedi.

Briony ona gözlerini kırptırdı. Ve onun gri gözlerine bakarken, kendi gözlerine girmek isteyen bir zihnin iğnesini hissetti.

Dudakları sessiz bir solukla aralandı.

Adam zihin büyüsünü kullanarak onun kafasının içini görmek istiyordu. Kapıyı çalıyordu.

Briony yutkundu. Adamın onun zihnini okuyacak kadar gelişmiş olmasına imkân yoktu.

"Bir hanımefendi öpüşmez ve söylemez, Hearst."

"Ama sen bana ne kadar hanımefendice davranmadığını anlatmaya çalışıyorsun, değil mi?" diye fısıldadı, nefesi Briony'nin yanağındaydı. "Winchester'ın sikinin etrafındaki dudaklarının anısını öne çek. O ağızla ne kadar iyi olduğunu görmek istiyorum, Rosewood."

Kafasının içindeki tıkırtıyı tekrar hissetti. İçeri girmek için izin istiyordu.

Kendine güveni sarsılmıştı ama burada yenilgiyi kabul etmeye cesaret edemedi.

"Utanmanı istemem," dedi ona. "Onun büyüklüğünü düşününce. Karşılaştırmak çok zor."

Dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Çok nazıksınız ama hünerinizi kendi gözlerimle görmek isterim." Adam daha yakına eğildi ve kadın tenlerinin birbirine değip değmeyeceğini merak etti. "Aç," dedi adam.

Zihni yine onunkinin girişine vurdu.

Kadın tekrar onun gözlerinin içine baktı. "Sen aç," dedi. Adam bir kez göz kırptı. "Belli ki öğrenmem gereken bir iki şey olduğunu düşünüyorsun. Neden bana göstermiyorsun?"

Adamın gözleri dudaklarına kaydı, sonra tekrar onunkilere geldi ve zihninin kapısını tekrar dürttü.

"Sana beni nasıl emeceğini göstermemi ister misin, Rosewood?"

"Evet," diye nefes aldı.

Kendi zihniyle ileriye doğru itti, parmaklarını masanın üzerine yaydı ve duvarlarına vurdu. Pirinç kaplı aynalardan yapılmış bir kapı vardı. Kapıyı çalarken kendi yansımasına baktığını gördü ve ilk kez

onun korumak için çok çalıştığından şüphelendiği barikatları hissetti.

Aşılmazdı.

Adamın zihni onu geriye doğru itti, sanki onu tüyden bir şiltenin üzerine bastırıyormuş gibi kendi zihnine gömüldü.

"Neden sen başlamıyorsun?" diye fısıldadı ağzına doğru. "Ben de senin şeklini düzelteyim."

Ve sonra adam onun içindeydi.

Briony nefesini tuttu ve adamın ipine tutundu,
Onu görmesini istemediği şeylerden uzak tutarak.

Zihnindeki kitap rafları titredi. Durgun sulara sahip gölünde
usulca süzülüyor, parmaklarının yüzeyde sürüklenmesine ve
dalgalar oluşturmaya izin veriyordu.

Didion'un anısını söğüt ağacının altında mı buldu yoksa daha
yeni olduğu için o mu sağladı emin değildi.
ama aniden sırtı ağaç kabuğuna yaslandı, dudaklar boynundaydı
ve eller

tenini şekillendiriyordu.

Kendi hafızasının içinde, gözlerini açtı ve Toven Hearst'ü gölün
kenarında durmuş, bir gölcüğü izlerken buldu.

Genç adam beceriksizce onun köprücük kemiklerini öptü ve
bağcıklarını çekiştirmeye başladı.

"Seni buradan öpmek istiyorum," dedi genç adam ve gölgesi
Didion'a dönüştü. Briony gözlerini zihninin içindeki Toven'dan
ayırdı ve genç adam bağcıklarla uğraşırken Didion'a gülümsedi.

"Bunu özel olarak yapmamız gerekecek, sence de öyle değil
mi?" diye sordu titreyerek.

Omzunun üzerinden bir gölge geçti ve başını kaldırdığında
Toven'ın yanına çömeldiğini gördü. "Bana ağzını onun sikinin
üzerinde göster Rosewood. Kardeşinin askerleri için diz
çöktüğünü göster bana."

Didion, Toven'ın siyah gözlerinin içine bakarken bile
boynunu tekrar öptü, ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirdi.

Bunu yapmak istedi. Didion'ı sırt üstü yatırmak için döndüğünü
göstermek. Pantolonunun düğmelerini açtığını göstermek için.

Toven'ın blöfünü onunkini aradığı kadar aramak istiyordu.

Toven Hearst'ün Hearst Hall'daki yatak odasında
üzerine eğildi, yumrukları masanın üzerindeydi ve gözleri
onunkilere kilitlenmişti.

Briony kollarını açarken, zihninin gözündeki versiyonu
parmaklarını Didion'ın saçlarından geçiriyordu-

ve şimdiki zamanda, uzandı ve Toven'ın çenesini ellerinin arasına aldı.

Zihnine doğru bastırdı, içine girmeye çalıştı ve "Aç" diye fısıldadı.

Onun yatak odasında idi, zihninin içinde ve dışındaydı. Yatağında diz çöküp çıplak göğsünü öperken perdeler teninde bir yaz esintisi estiriyordu.

Briony'nin vücudu, dudaklarını onun tenine değdirirken şarkı söylüyordu. Kollarından birini yüzüne atmış, diğeriyle sikini tutmuş, usulca okşuyordu.

Şu anda, onun masasının karşısında, yüzündeki şaşkınlığın pufunu hissetti.

Briony ipliği sıkıca kavradı ve kadının gittikçe daha aşağılara doğru öpüşmesini izledi, sonunda onun elini kendi eliyle birleştirdi.

Yatağında çıplak yatan Toven yüzünü açtı ve sonunda ona baktı.

Onun da çıplak olduğunu fark etti. Saçları çözülmüştü. ve özgürdü, göğüsleri pembeydi ve kalçaları beline doğru mükemmel bir şekilde kıvrılmıştı.

Elini kendinden emin ama nazikçe sikinin üzerinde gezdirdi ve adam onu dikkatle izledi.

Eğildi ve dudakları yavaşça ayrıldı. Adamın ucu pembeydi ve ağzının içinde kaybolurken damlıyordu. Neredeyse onun tadını alabiliyordu.

Gözleri dalgalanarak kapanırken başı geriye doğru uzandı ve kadın ağzının aşağı, aşağı, aşağı kaymasına izin verdi, ta ki siki tamamen içine girene kadar, inanılmaz bir şekilde içine girene kadar. Adam inlerken yanaklarının çukurlaşmasını ve gözlerinin Toven'ın yüzünde kalmasını izledi.

Ağız yukarı doğru kaydı ve Toven aşağı uzanarak parmaklarını başının etrafına doladı ve onu usulca geri itti.

Adamın gözleri açıldı ve Briony'yi tekrar içine alırken onu izledi -şu anda masasının başında şehvetten kararmış bir halde ona bakan aynı gözler- ve Briony'nin başı sallandı.

Elleri adamın kalçalarında, karnında, uyluklarında gezindi. Ve Toven, kızın onu yalamasını, emmesini ve öpmesini izledi.

Vücudu bu güçle alev alev yanıyordu. Onun üzerindeki hareketlerinin yavaş ölçüsü ve saçlarını yumuşakça kavrayışı.

Karın kasları gerilmişti. Ve kendini onun sikini tekrar alırken, dudakları aşağı kayarken ve yanakları emerken izledi.

Başını geriye attı ve ağzı açıldı. "Briony..."

Ve aniden yatağında yalnızdı, çıplaktı, eli sikinin etrafındaydı, kalçaları sarsılmaya başlamıştı-

Oda soğudu. Yaz esintisi gitmişti.

Ve Toven Hearst odanın diğer ucunda, yüzü ona dönük, omuzları dik ve vücudu gergin bir şekilde duruyordu Sıkıca.

O anda zihni onun bilincinden koptuğunu hissetti - sanki iplik koparılmış gibi.

Şimdiki zamandaydı, hafızada değil - ya da öyle görünüyordu ki illüzyonda.

Sanki günlerdir nefes almamış gibi bir yudum hava aldı.

Vücudu hâlâ masanın üzerindeydi ama gözleri az önce içinde bulunduğu çıplak ve muhteşem yatağa kaydı.

Onun için bir şey mi hazırlamıştı? Ona ne yapacağını mı göstermişti? Akşam yemeği partilerinde beklenen şey için son derece yavaş ve durgun görünüyordu.

Toven bir elini uzattı ve sanki kendini toparlıyormuş gibi duvara yaslandı.

Briony'nin vücudu gergin hissediyordu. Boşluktan acı duyuyor, o fabrikasyonun içinde biraz daha yaşayabilmeyi diliyordu. "Şey, bu öğreticiydi," diye sesi titredi. "Bu mu Gelecek hafta ne bekleyeceksin?"

Toven ona bakmadan kapıyı kırarak açtı ve uçarak içeri girdi, kapıyı arkasından çarptı ve onu terk etti yatak odasında tek başına.

BÖLÜM 33

"EĞER DENEMEYECEKSEN, belki de durmalıyız." "Oh, lütfen beni bağışla, Rosewood." Larissa sert bir bakışla sandalyesine çöktü. "Belki de berbat bir eğitmensinizdir."

Briony kollarını kavuşturdu. Bunu yaptığına inanamıyordu. Larissa'nın yokluğunda onun için endişeleniyordu. bir noktada onu görmek istedi.

İki saattir bunu yapıyorlardı. Briony bu sabah erken saatlerde, yumuşak beyaz çarşaf, uzun kaslı kalçalar ve sıcak ellerle dolu yorucu bir rüyadan uyanmıştı.

Larissa kapısını yumrukluyor, saatin dokuz olduğunu ve aşağıda, salonda onu beklediğini söylüyordu.

Toven henüz ortaya çıkmamıştı ve Briony çıkıp çıkmayacağını merak ediyordu.

Dersleri için mutfağın yanındaki meditasyon odasını sormayı düşünmüştü ama Larissa bütün gün boş duvarlara bakmaya hazır değildi. Briony'nin de oraya dönmek için acelesi yoktu.

Larissa başını sandalyesinin arkasına bıraktı ve derin bir nefes aldı. "Daha hızlı gitmeliyiz," dedi. "Bu çok uzun sürüyor."

"Eğer temel bilgileri kavrayamazsan, o zaman nasıl ustalaşmayı beklemesi mümkün mü?" Briony sandalyesinden kalktı ve pencereye doğru yürüdü.

Sehpanın iki yanındaki koltuklarda karşılıklı oturmuş, saatlerdir meditasyon yapıyorlardı. Daha önce hiç meditasyon yapmamış biri olarak Larissa'nın zihin büyüünün nereden geldiğini anlaması gerekiyordu. Larissa hangisinin olduğunu bilmiyorsa Briony ona *o ipliğe* uzanmasını söyleyemezdi.

Ve elbette Briony'nin kendisinin de dikkatinin biraz dağılmış olması mümkündü.

Ne zaman aklının başka yerlere kaymasına izin verse, pembe ve dolgun dudaklarının Toven'ın sikinin ucuna yaklaştığını görüyordu.

Ve bahsetmişken, çok daha güçlü bir zihin sihrinde sandığından daha ustaydı ve kendi imgesini canlandırmak için ... büyütülmüş olmalıydı. Abartılı, belki. Toven'ın sahip olduğu versiyonu oldukça heybetliydi. Doğru, daha önce hiç bir erkeğin sikini görmemişti ama onun bu kadar görkemli olduğunu hayal bile edemezdi.

"Sırf seni bu kadar üzen şeyin ne olduğunu öğrenmek için zihin büyüsü öğrenmek istiyorum Rosewood."

Larissa'ya baktığında onu bacak bacak üstüne atmış, dirseklerini sandalyenin kollarına dayamış ve yüzünde geniş bir sırıtışla buldu. Briony parmaklarını dudaklarında gezdirdiğini, yanakları kızarmış bir halde Hearst arazisine baktığını fark etti.

Düşüncelerinden sıyrılarak, "Hiçbir şey. Yeniden başlamaya hazır mısınız?"

Briony sandalyesine döndü ama Larissa ona sıırtmaya devam etti.

"Peki," dedi Larissa, "Toven'la ne sıklıkta böyle tartışıyorsunuz? İtiraf etmeliyim ki, onunla bu şekilde konuşmak bir yana, ona vurmana izin vermesine şaşırdım, çünkü onun esiri olman gerekiyordu."

"Senin de ölmüş olman gerekiyordu," dedi Briony omuz silkerek. "Hepimiz rol yapıyoruz, değil mi?"

Larissa ona kedi gibi bir gülümseme gönderdi.

Briony başını eğdi. "Biltmore partilerine katılmayı neden bu kadar çok istiyorsun Larissa?"

Larissa bakışlarını onun üzerine dikerek, "İntikam için," diye cevap verdi.

Briony de ona baktı. Larissa'nın diğerleriyle birlikte açık artırmaya çıkarılmasına neyin sebep olduğunu hâlâ bilmesede, onun hayatı için babasına yalvardığını görmüştü. Hap Gains'in kızı olmadığını iddia ettiğine tanık olmuştu.

Cevap karşısında başını sallayan Briony derin bir nefes aldı. "Yeniden başlamaya hazır mısın?"

Larissa sinsice, "Bütün bu işlerin nasıl yürüdüğünü merak ediyorum," dedi.

"Hangi şey?" Briony onun zihin büyüünden bahsettiğini düşündü.

"Toven Hearst ve onun altın kalp pınarı." Larissa onu inceledi. Briony bekledi, konuşmayı Larissa'nın yapmasını istiyordu. "Yani, açıkça görülüyor ki

"sunabileceğin her şeyden" -kaşlarını kaldırdı- "yararlanmak."

Briony onun bir kalp baharı olarak mı yoksa bir kadın olarak mı demek istediğini bilmiyordu ve bunu açıklığa kavuşturmak istemiyordu.

"Peki bütün gün seninle ne yapıyor?" Larissa omuz silkerek devam etti.

"Genelde beni görmezden geliyor," dedi Briony.

"Öyle mi?" Mavi gözlerinde bir şey parlıyordu. "Yine de gecenin ikisinde kapısını yumruklarken kendini rahat hissediyorsun. Sabah mı? Karanlıkta birbirinizi sık sık ziyaret eder misiniz Rosewood?"

Briony'nin hafızası Toven'ın odasının ortasında pijama altından başka bir şey giymeden durduğunu, Toven'ın gözlerinin kana bulanmış geceliğinin önünde gezindiğini hatırladı.

"Hayır," dedi. "Sadece dün gece eve gelmesini pencereden izliyordum, hepsi bu."

Larissa başını eğdi. "Senin penceren." "Evet, onunkinin yanındaki odadayım."

Larissa kıpırdamadan durdu ve Briony bir an için ona zindanda yattığı konusunda yalan söyleyip söylemediğini merak etti. Ama sonra ağzının kenarı kıpırdadı ve gevşek bir kahkaha attı.

"Doğru," dedi Larissa sessizce, pencereden dışarı bakmak için başını çevirerek.

Briony yanlış bir şey söyleyip söylemediğini düşünmeye başlamıştı ki salonun kapısı çalındı ve Toven içeri girdi. Dün geceden sonra onu tekrar görmek Briony'nin vücudunda bir şimşek çakması gibiydi.

Girişin hemen bu tarafında duruyordu, sanki yaklaştırmaya cesaret edemiyormuş gibi. Siyah bir pantolon ve siyah bir gömlek giymişti ve gözleri bomboştu.

"Bizi kontrol etmeye mi geldin?" Larissa, adamın onları karşılamayacağı belli olunca, "Bizi kontrol etmeye mi geldiniz?" diye sordu.

"Haberlerim var."

Briony ona baktı ve kendisini bu kadar uzakta tutmasının tuhaf olduğunu düşündü. Ona bakıp bakmadığını bile anlayamıyordu.

Bir sonraki konuşmasında Larissa ya da o vardı.

"Canning Trow'un iksiri Hanımefendi Mallow'un emriyle Biltmore Sarayı'ndan yasaklandı," dedi ve Briony Sesi o kadar kısıktı ki onu duymakta zorlandım. "Ayrıca artık siyasi teminat olarak tutulan hiçbir kalp yayına izin verilmiyor."

Briony ve Larissa birbirlerine baktılar. "Ne oldu?"

Briony sordu.

Orta parmağındaki yüzükle oynamaya başladı. "Finn ve ben Mallow'la görüşmeden yeni döndük.

Böylece dün gece yaşanan bir olaydan dolayı duyduğum vicdan azabını dile getirebilecektim."

Sesi soğuk ve alçaktı, Briony gözlerini kırpmadan onun gözlerini izledi. Larissa hazırolda oturmuş, onun her sözünü bekliyordu.

"Ona, dün gece Biltmore'dan uzakta daha küçük bir toplantı düzenlemek benim fikrim olsa da, Başkan'ın kızını bu tür kaba şenliklere maruz bırakma niyetimin olmadığını söyledim. Bunun Mallow'un stratejisi olamayacağını biliyorduk.

Bir gün tek parça halinde geri dönecek bir kadına böyle bir korku aşılacak."

Briony kaşlarını kaldırdı ve Larissa derin ve tatmin edici bir nefes alarak sandalyesine geri oturdu.

"Elbette," dedi Larissa melodik bir sesle. "Niyetiniz hiç de bu değildi."

Larissa'nın "senin" niyetini vurgulamasında bir şey vardı. Toven'ın ifade ediş biçiminde bir şey vardı.

her şeyi çok dikkatli bir şekilde onlara anlattım. Çünkü eğer Toven'ın ya da Finn'in niyeti bu değilse, o zaman suç bir yerdeydi.

Briony'nin dudakları aralandı ve neredeyse gülümseyecekti.

Toven, Canning'i alt etmenin bir yolunu bulmuştu. Tıpkı ona yapması gerektiğini söylediği gibi.

Ayrıca Briony'nin iksiri almasını engellemenin de bir yolunu bulmuştu. Briony rahatlamıştı: Artık Biltmore'a dönme konusunda onunla tartışmak için bir nedeni kalmamıştı.

Boğazını temizledi. "Sen ya da Finn cezalandırıldınız mı?"

"Hayır," dedi Toven. "Bayan Mallow güncelleme için son derece müteşekkirdi ve Biltmore'a geri döndüğümüzü kabul etmemizi takdir etti.

Suçluluk duygusu." Larissa'ya başıyla onay verdi. "Finn'e izin verilecek Juliana'yı Biltmore'a getirmeye devam edecek, ama sadece

onun misafiri olarak." Bu da Briony'nin Larissa'nın hâlâ

Biltmore'a gidebileceği anlamına geliyordu.

Juliana'nın yerine Biltmore'da çalışacak ve *bu* süreçte aşılayıcı cinsel durumlara zorlanmayacaktı.

Siyasi teminat. Toven başkanın kızına böyle hitap etmişti.

Briony bir an için bunu düşündü. Hearst'ler de Briony'yi böyle mi görüyordu? Daward'lı General Tremelo da onu böyle mi görüyordu? Güvenli bir şekilde dönene kadar sağlıklı ve zarar görmeden tutulması gereken bir şey mi?

Yeniden odaklanmaya çalıştı ama bir şey onu rahatsız

ediyordu. "Finn tüm bu olanlarda güvenilir mi?" diye sordu.

Her ikisi de ona sanki üçüncü bir kolu çıkmış gibi baktı.

Açıklamak için acele etti. "Demek istediğim, Larissa'nın gerçek kaderi ve başkanın kızıyla ilgili bu komplo gibi epeyce bilgi biliyor. Mallow bunları kafasında bulamaz mıydı?"

Toven cevap vermeden önce Larissa'ya baktı. "Finn, Mallow için böyle bir sorgulama için yeterince önemli değil."

Briony gözlerini kıstı. "Daha bu sabah onunla bir görüşme yaptım," diye belirtti. "Ve o artık bir halef, yani daha fazla fırsat ortaya çıkmaz mıydı?"

"Finn'in zihni güvende," dedi Toven, ses tonunda kesinlik vardı. "Endişelerinizde haklısınız ama bana güvenmek zorundasınız."

Briony Larissa'ya baktı. O da tırnaklarını inceliyordu. Briony şimdilik bu konuyu kapatacaktı.

Toven odaya doğru ilk adımlarını attı ve Vücudunun hareket ettiğini görmek Briony'nin zihninde onun çıplak göğsünün, kaslı kalçalarının ve iç çekerek başını arkaya atmış halinin canlanmasına neden oldu.

"İlerleme kaydediyor muyuz?" diye sordu onlara ama bakışlarını Larissa'dan ayırmadı.

Larissa, "Elbette," derken Briony, "Hayır," dedi.

Birbirlerine kısık bakışlar gönderdiler.

"Rosewood gereksiz yere titiz davranıyor," dedi Larissa, Toven'ın yararına saçlarını savurarak.

"İyi," dedi Toven. Briony'nin gözleri ona kaydı ama o sadece Larissa'ya ve Larissa'ya bakıyordu. "Saatlerce sürecektir bir aldatma planı yapmalısınız. Sana bir şey vermenin yolu olmayabilir.

Biltmore'da bir mola için mahremiyet." Toven ikisinin karşısına bir sandalye çekti ve oturdu. "Yeterli hale gelene kadar gitmene izin vermeyeceğim."

Larissa homurdandı. "'İzin vermek' mi?"

"Evet," dedi Toven, hiç sıcak davranmadan. "Sadece hazır olduğunda. Buna karar verecek kişi Briony olacak."

Ona gözlerini kırptırdı. Adının dilinde nadiren çıkan sesi dün geceki sesleri çağrıştırdı, bitirirken adını inleyişini, dudaklarının Sesli harflerin etrafında oluşan, boğazının derin sesle nasıl titrediğini.

Gözlerini dikmiş, onun da bunu fark etmesini bekliyordu. Ama adam bakışlarını Larissa'dan ayırmadı, sanki göz göze gelmişlerdi.

Larissa dilini şaklattı ve Briony onun bakışlarına karşılık verdi. "Pekâlâ," dedi Larissa. "O halde devam edelim."

Briony gözlerini Toven'a çevirdi.

Sandalyesinde rahat bir şekilde otururken baldırını diğer dizinin üzerine koyacak şekilde kaldırdı.

"Tamam." Boğazını temizledi. "Zihnin temizlenmesi ile kalmıştık."

"İleriye atlayabilir miyiz?" Larissa söyledi.

"Hayır." Briony ellerini dizlerine indirdi ve ayak parmaklarını öne doğru uzattı. "Önce nötr bir duruşa geliyoruz, gözlerimizin dinlenebileceği bir yer buluyoruz."

Tam bakışlarını Larissa'nın sandalyesinin birkaç adım ötesinde rahatlatırken, göz ucuyla Toven'in onun duruşunu taklit ederek bacaklarını açtığını gördü.

Kalbi küt küt atmaya başladı. Sadece gözlemlemiyordu; öğrenmek için buradaydı.

Ondan.

Sinirlerini bastırdı ve devam etti.

"Gerçek hayattaki durumlarda dikkatinizi dağıtacak pek çok şey olacaktır, bu yüzden şimdi her şeyi, sahip olduğunuz her duyuyu almanın tam zamanı. Ne duyuyorsunuz, hangi hareketi görüyorsunuz, ne kokusu alıyorsunuz?"

Briony Toven'in tıraş losyonunun kokusunu aldı ama bu onun için artık tanıdık bir dikkat dağıtıcıydı.

"Altındaki sandalyeyi hisset. Ayaklarını yerde hisset."

Burada daha önce mevcut olmayan bir simetri vardı. Toven odada olduğu için Larissa'nın bunu daha ciddiye alıp almadığından emin değildi ama Briony Aniden, mükemmel bir netlikle, üç kişinin birlikte nefes aldığını hissetti.

"Ayak parmaklarınızı ayakkabılarınızın içinde hareket ettirin. Ayak bileklerinize ve baldırlarınıza dikkat edin. Orada hangi kaslar hareket ediyor?" Briony'nin sesi alçak ve yumuşaktı. "Baldırlarınızın dizlerinize, dizlerinizin uyluklarınıza bağlandığı yerleri hissedin..."

Hiç beklenmedik bir anda Toven'in kalçaları aklına geldi. Ve Ağzını onun üzerinde kullanırken ağırlığını onlara dayadığını hayal etti. Derin derin nefes aldı.

"Dikkat dağınıklığı normaldir," dedi onlara ama esas olarak kendine. "Varlığınıza odaklanın. Kalçalarınıza, belinize ve göğsünüze."

Kan akışınızı hissedin - kalp büyüü yaparken çektiğiniz damarı. Bunu göğsünde bul."

Toven gelmeden önce, dikkatini verdiğinden emin olmak için birkaç saniyede bir Larissa'yı kontrol ediyordu ama şimdi odadaki üç kat nefes alış veriştten hepsinin hazır olduğunu biliyordu. Bir sonraki bölüm kalp büyüü ile zihin büyüü arasındaki farkın anahtarıydı ve zihin büyüü çalışmasında öğrenilen ilk şeydi.

"Bunu damarlarınızda dolaşan bir iplik olarak hayal edin. Kanınızı niyetlerinize bağlar. Bu iplik yukarıya, omuzlarınıza, boynunuza doğru hareket ettikçe, başınızın arkasından dolandır ve alnınıza bağlanır. Tam gözlerinin arasında. Çünkü kan, vücudunuzun her yerinde hareket eder. vücudu.

"Bu iplik, alnınızın ortasına bağlı- Vücudun herhangi bir yerindeki en büyük güce sahip olduğunu hayal edin. Zihninizi kanınıza bağlar. Bu ipliği bulmanıza izin verin. Onunla tanışın. Eğer onu kaybederseniz, yine kalbinizden başlayın ve boynunuzdan ve omuzlarınızdan, kafatasınızın arkasından, gözlerinizin arasındaki yere kadar dakin."

Briony eğitiminin sona ermesine izin verdi. Bu, zihin büyücülerinin okuldan önce eğitimlerinin çoğunu harcadıkları alandı - iplikle birleşme.

Larissa'yı sessizliğe bırakmanın önemli olduğunu biliyordu.

Gözlerini yavaşça yerden kaldırdı. Larissa kıpırdamadan oturuyordu, gözleri odaklanmamıştı ve nefesi yavaştı. Briony, Larissa'nın dikkatini çekmemek için kasını bile kıpırdatmamaya dikkat ediyordu.

Bakışlarını Toven'a çevirdi ve irkildi. onu izliyordu. Larissa'yı tekrar kontrol etmek için başka tarafa baktı. Dikkati hâlâ ona odaklanmıştı.

Briony, Toven'ın kendisi gibi genç yaşta öğrenmiş olsaydı zihin büyüünü bir kök kaynak olarak tercih edip etmeyeceğini merak ediyordu. Belli ki zihin büyüü konusunda biraz deneyimi vardı. okuma ve engeller, ama o zihin büyüü kullanmadı

sıradan bir döküm. Çoğu kalp büyücüsü gibi o da hâlâ her gün tanıdıklarına güveniyordu.

Briony Larissa'nın yarım saat daha meditasyon yapmasına izin verdi ve sonunda onu sessiz talimatlarla meditasyondan çıkardı. Larissa sonunda gözlerini kaldırıp onunkilerle buluştuğunda bitkin görünüyordu.

"İplikle bağlantı kurabildin mi?"

Larissa başını salladı. "Sık sık elimden kayıp gidiyor."

"Evet, öyle olacak," diye onayladı Briony. "Bunun iki parçası var. O ipliği bulmak için meditasyon yapman ve onu saatlerce tutman gerekiyor. Ve sonra pelerin yapmak için, büyü yaparken onu çekiştirmeye başlarsın. Sadece meditasyon yapmış, berrak bir zihin bunu yapabilir. Başlangıç çok sıkıcı olduğu için özür dilerim."

Toven boğazını temizledi ve Briony ona baktı. "Sadece meditasyon yapmış, *berrak* bir zihin," diye tekrarladı. Kaşları birbirine çarpılmıştı. "Bu zihin bariyeri büyüyle uyumsuz, değil mi?"

"Öyle," diye onayladı Briony. Adamın kafa karışıklığı geçmeyince, "Zihin bariyerlerini koruyarak gizlenebilen bilinen hiçbir zihin büyücüsü yok. Vindecci bile bunu yapamadı."

Toven'ın dudakları gerildi. "Yani Mallow gibi bir zihin okuyucunun huzurundaysanız..."

"Zihninizi gizleyebilir ya da ona barikat kurabilirsiniz," dedi. "Tarih kitaplarımızda pek çok casus başka bir insana dönüştüğü için idam edilmiş, ancak zihinsel savunmaları düştüğü için düşünceleri okunmuştur."

"Görünmezlik o zaman tek gerçek güç," dedi Larissa kurnazca. "Eğer orada olduğunuzu bilmiyorlarsa, zihninizi de okuyamazlar."

Briony omuz silkti. "Muhtemelen. Sanırım bu niyetinize bağlı."

Larissa hiçbir şey belli etmeden ona baktı. Toven'a baktığında, adam hoşnutsuz bir ifadeyle pencereden dışarı bakıyordu.

* * *

Larissa kötü bir baş ağrısı çekmeden önce bir saat daha devam ettiler. Briony bunun sahte olmadığını biliyordu. Okuldayken kendi baş ağrıları da olmuştu.

Ama Briony onu bugünlük bıraktığında Larissa, "Ben biraz uzanacağım. Belki öğleden sonra tekrar denerim." Briony ilk kez bir şeyin farkına vardı.

"Sen..." Önce Toven'a, sonra da şakağını ovuşturan Larissa'ya baktı. "Burada mı kalıyorsun?"

"Sadece bir haftalığına," dedi Toven çabucak. "Senin vesayetin altındayken."

Briony'nin boğazı kurumuştur. "Ah. Bu çok yardımcı oldu."

Hearst Hall'daki Larissa'yı düşündükçe midesinde yılan balıkları yüzüyordu. Toven'a erişen Larissa. Larissa onunla yemek bile paylaşıyordu.

Briony ayağa kalktı ve sandalyesini aldığı yere geri koydu.

"Endişelenme Rosewood," dedi Larissa yüksek sesle. kapı aralığında. "Sabahın ikisinde onu ziyaret eden tek kişi yine sen olacaksın."

Larissa sırtarak dışarı çıkarken Briony gözlerini ona çevirdi. Toven'a baktı. Profilden bakıyordu, yüzüğünü parmağında döndürüyordu, omuzları gergindi.

"Dün gecedен bahsetmişken," dedi Toven usulca ve Briony'nin göğsü sıkıştı. "Özür dilerim. Bir daha böyle bir şey olmayacak."

Bakışlarını yüzüğünden ayırmadı. Briony midesinde bir boşluk hissetti.

"Pekâlâ," dedi faydasızca. "Sanırım iksir konusunda benden ne beklendiğine dair bir örnek istemiştin. Ve sen... bir örnek verdin."

Adamın bakışları kadına kaydı. "'Bir örnek'," diye tekrarladı.

"Evet," dedi, yan masada soğumaya bıraktığı çay fincanıyla oynayarak. "Bir senaryo yarattınız, ayrıntılı olsa da..." Yanaklarının ısındığını hissederek öksürdü. "Bu... Bu

beklediğimden çok daha yumuşaktı, yine de eminim ki senaryoyu benim yararına sulandırıyordun."

Konuşmayı kesmeliydi. Kendini susturmak için soğuk çayını içti. Çay fincanı tabağa geri düştüğünde yüzünü ona döndü.

Adam ona baktı, dudakları sözcükleri oluşturmaya çalışıyordu. Sonra çenesi duyulabilir bir tıkırtıyla kapandı ve boğazını temizledi.

"Doğru. Daha yumuşaktı. Eğer Biltmore'daki kilitli kapının ardında bu şekilde bir şey olsaydı, çok daha farklı olurdu." Derin bir nefes aldı ve bir adım geri çekilip yüzünü tamamen ona döndü. "Ama dün gece tehlikeli bir oyun oynuyorduk ve aklına asla girmemeliydim."

Kadın homurdandı. "Lütfen. Yıllardır izinsiz olarak zihnime giriyorsun, Toven."

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı ama sessiz kaldı. "Yoksa Didion'la beni o gece nereden bilecektin? Göl mü? Ve *bağcıklar*," dedi kollarını bir prensese yakışmayacak şekilde kavuşturarak. "Üçüncü yıl boyunca bacaklarımdaki ağrılardan bahsetmiyorum bile. Ben bilgi vermesem de sen hepsini biliyordun."

Toven odanın diğer ucundan ona baktı. "Ah," dedi yavaşça. "Evet, sanırım hepsini biliyordum."

Briony gözlerini ona dikti. "Ama iyi, evet. Özrünü kabul ediyorum ve bir daha izinsiz olarak birbirimizin zihnine girmeyeceğiz."

Başını salladı. "Peki."

Ayaklarının üzerinde kayan Briony, "Larissa'nın bu hafta tüm dikkatini vermezse Cuma günü pelerin giymeye hazır olacağını sanmıyorum. Larissa'nın Cuma gecesi için bana 'öğretmesini' umduğun şey nedir?"

Adam ondan uzağa, omzunun üzerinden baktı. "Canning'in iksiri ortadan kaldırıldığına göre bunu daha sonra düşünebiliriz."

Kaşlarını kaldırdı. "Lütfen beni geçen seferkinden daha fazla bilgi sahibi olmadan aslanın inine göndermeye niyetli olduğunu söyleme."

zaman."

İçini çekti. "Ne bilmek istiyorsun?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Çok sinir bozucusun.

Larissa'nın yardımına ihtiyacım olduğunu söylüyorsun, ama sana bunun ne olduğunu açıkça sorduğumda bana söylemeyi reddediyorsun."

"Belki de sana söylemek garip-"

"Tüm bu durum çok *garip*, Toven. Bu konuda bir yetişkin olarak bana *güven*," dedi. "Biltmore'da kalp yaylarının davranışlarına dair pek çok örnek gördüm. Sadece söyle bana eğer

Cecily Weape ya da Phoebe gibi olmalı."

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bu o kadar basit değil _."

"Bu kadar karmaşık olan ne söyle bana-"

"Uyum sağlamalısın ama rahat olmamalısın," dedi sesini yükselterek. "Ne bir cadaloz ne de bir kurban olabilirsin. Bir cadaloz onlar için daha cazip olacaktır ama Cecily gibi bütün gece ağlayan ürkek bir kız onların dikkatini farklı bir şekilde çekecektir." Ondan uzaklaştı. "Eğer onlara seni sık sık beceriyormuşum gibi bir izlenim yaratıyor-her gün, günde iki kez, her neyse." Elini havada salladı kayıtsızca ve yüzünü ona dönerek daha da yaklaştı. "O zaman birbirimizin bedenlerini anlamaya ihtiyacımız var."

Onun önünde durdu.

"Ve sen... *Larissa*'nın bana vücudunu anlamayı öğretecek kişi olduğunu düşünüyorsun," dedi sertçe.

Adam *elbette der* gibi gözlerini ona dikti.

Kadın ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Peki beni ne sıklıkla beceriyordun, Toven?"

Gözleri griye dönmeden önce titredi. "Ne?" "Bilmen gerekmez miydi?" dedi "Kesinlikle bir

Geçen hafta akşam yemeğinde aktif hayal gücü. Çok iyiydin.

Beni nasıl çözeceğini, dilini üzerimde nasıl kullanacağını

biliyorsun. Peki tüm bunlar ne sıklıkla oluyor? Günlük mü? Günde iki kez mi?

gün? Beni ne sıklıkla sadece kendin için beceriyorsun?

ve beni ne sıklıkla senin için titretiyorsun?"

Adam ona ters ters bakarken çenesi titriyordu.

"Görüyorsun ya," dedi, onu görebilmek için başını geriye doğru eğmek zorunda kalana kadar ona yaklaşarak. "Bana öyle geliyor ki, tüm detaylarımı doğru bir şekilde öğrenmesi gereken tek kişi ben değilim. Belki de bunun üzerinde birlikte çalışmalıyız."

Adam alay etti ve hava kadının yüzünde püfürdedi. "Bunu nasıl yapabiliriz ki?"

Omuz silkti. "Sen söyle. Ama dürüst olmak gerekirse, *eski kız arkadaşını* bu karmaşanın içine sokmanın daha iyi hale getirmesi gerekiyordu."

Sanki kendini hazırlıyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Sizi... daha az deneyiminiz olan şeyler hakkında bilgilendirebilir-"

"Neden bana haber *vermiyorsun*?" dedi, içinde barındırdığını düşündüğünden daha büyük bir cesaretle. "Hadi, Toven," diye devam etti, onu kışkırtarak. "Senin için ne sıklıkta diz çöktüğümü ve senin benim için ne sıklıkta diz çöktüğünü söyle bana."

Bakışları yüzünde dans ediyor, göz bebekleri karanlığa gömülüyordu ama Toven'ın işi bitmemişti.

"Mumlar yanıyor mu yoksa sönmüş mü?" dedi, hizmetçilerden duyduğu şeyleri tekrarlayarak. "Ayakkabılarını çıkarma zahmetine katlanıyor musun?"

"Bunları nereden duyuyorsun?" diye fısıldadı, nefesi yüzünde gezinirken. "Hangi günahkâr konuşmaları dinliyorsun Rosewood?"

"Bitirdiğinde bana Briony mi diyorsun?" diye sordu, sesi gevşek ve göğsü gergindi. "Dün gece yaptığın gibi mi?"

Adamın yüzü bir sırtışıla donmuş gibiydi. Adamın vücudunun sıcaklığını kendisinininkinden birkaç santim ötede hissedebiliyordu. Sanki bir kokuyu ezberliyormuş gibi burnundan nefes aldı ve

Birden daha da uzamıştı ve başını daha da geriye doğru eğmeye zorladı.

"Genelde," diye başladı, "seni sabahları götürmeyi severim. Yatağına tırmanarak seni uyandırırım. O zaman daha esnek olduğunu görüyorum."

Sesi akıllı ve gözleri siyahtı. Briony gözlerini kırpmadan ona baktı.

"Seni yüzüstü yatırıyorum ya da yan tarafına kıvrılıyorum, ve beni yavaşça, usulca almanı istiyorum. Sevgilinmişim gibi davranabileceğın bir yere. Her zaman sabahları gelirsın."

Yutkundu, adamın izdiğı sahneyi içine çekti. Kalbi k t küt atıyordu.

"Benim üzerimde sadece pijama altlarım var, senin üzerinde ise göğüslerinin üzerine kadar inen yumuşak ipek bir gecelik. Eğer altına i amaşını giydiğini görürsem, boşalmana izin vermem."

Adamın sözlerinin gürültüsünü iliklerine kadar hissetti. Sesi sabitti ve gözleri eşitti.

"O zaman bazen öğleden sonraları seni kütüphanede bulurum," dedi. Sesi müzikal bir nitelik kazandı. "Ben de Sana bunun yasak olduğunu hatırlatırım ama elbiseni çıkarırsan orada kalmana ve kitabını bitirmene izin veririm."

Aklına Canning ve Liam'ın orada olduğu, viskiyi üzerine döktüğü zaman geldi. Ama onun sözleri farklı bir tablo çiziyordu.

"Seni masanın ya da bir sandalyenin üzerine yatıracağım ya da g letlere bakan pencereye yaslayacağım ve içine girerken okumaya devam etmeni söyleyeceğim. İçine girmeden önce okuduğun bölümü bitirdiğinden emin olacağım, sonra kıını tokatlayacağım ve sana iyi bir kız diyeceğim. Elbiseni topla ve git."

Briony'nin midesi nadiren hissettiğı şeylerle çalkalanıyordu.

Genellikle bu adam söz konusu olduğunda. Adamın gözlerine odaklandı, görüntülerin ve hislerin onu yıkamasına izin verdi.

"Ama geceleri," dedi adam. Dudaklarını bir gülümseme süsledi.

"Geceleri,

İşte o zaman seni bacaklarının arasından saatlerce öperim. Gün boyunca ne kadar sinsi olursan ol, seni üç ya da dört kez dilime boşaltırım. Ve ben

Seninle işim bittiğinde, yatağıma uzanıp ağzının sikime batışını izleyeceğim. Ve evet. Boşaldığımda sana Briony diyorum.

Ve sen buna *bayıllıyorsun*."

Titriyordu ve onun da bunu gördüğünü biliyordu. Göğüslerinin gergin zirvelere doğru çekildiğini hissetti ve nefesi boğazında düğümlendi.

Bu düşüncelere sahip olabilir miydi? Ona bir sahneden daha fazlasını mı tarif ediyordu? Bir arzu mu?

Başı aşağı eğildi ve onu öpeceğini düşündü. Ona izin vereceğini düşündü.

"Bu her şeyi daha açık hale getiriyor mu Rosewood?" diye fısıldadı, onun havasını soluyarak.

Yüzünün neye benzediğini, onun için ne tür duygular sergilediğini bilmiyordu. Onu Toven Hearst'ün baştan çıkarıcılığından koruyacak hiçbir kalkanı yoktu.

"Crystal," dedi, boğazı düğümlenmiş ve teni uğulduyordu.

Geri adım atıp adamın etrafından dolandı ve titreyen bacaklarıyla kapıya yöneldi.

34. BÖLÜM

LARISSA HIZLA İLERLEMeye BAŞLADI. Pazartesi öğleden sonra, saçlarını kahverengiye çevirebiliyordu, ancak bir seferde sadece iki dakikalığına.

Larissa aslında onunla birlikte olmadığı zamanlarda pratik yapıyordu. Briony. Görünüşe göre onu Biltmore'a gitmeye motive eden şey her neyse çok güçlüydü.

Toven Pazar günkü derse katılmadı ama Pazartesi günü çizim odasına girdiğinde Larissa'yı kahverengi saçlarıyla görünce olduğu yerde durdu.

"Bakın!" Larissa onun için dönmek üzere ayağa fırladı, ama neredeyse fırladığı anda ipin ucunu kaçırdı ve saçlarının tekrar sarıya dönmesine izin verdi. "Ah, hepsine lanet olsun."

Toven ellerini ceplerine sokup sandalyelerine doğru ilerlerken Larissa gözlerini kapadı ve ihtiyacı olan konsantrasyonu bulmaya çalıştı.

"Üzerinde çalışılması gerekse bile etkileyici," dedi yumuşak bir sesle. "Sessiz ol," diye tersledi Larissa, gözlerini sıkıca yummuştu.

Briony Toven'ı izledi, hepsi sessizlik içinde dururken bakışlarının Larissa'dan hiç ayrılmadığına dikkat etti.

Larissa'nın saçları yavaşça köklerinden kahverengiye döndü. Yüzü hala konsantrasyon içinde ezilmiş bir halde, "Yapıyor muyum?"

"Öyle mi?"

"Birazcık."

Larissa oflayıp pufladı ve kollarını sallayarak konsantrasyonunun tekrar dağılmasına izin verdi.

Toven boğazını temizledi. "Annem bu akşam hepimizi yemekte ağırlamak istiyor."

Briony'nin çenesi düştü. Ne mutlu bir akşam yemeği partisi.

Larissa'nın yüz ifadesi bir an için temkinliydi. "Gelemem," dedi. "Bu akşam gerçekten pratik yapmam gerekiyor."

Briony'nin kaşları çatıldı. Birinin evinde kalmayı ve bir akşam yemeği davetini reddetmeyi hayal bile edemiyordu.

Toven ayakkabılarına bakarak, "Korkarım bu isteğe bağlı değil," dedi.

Larissa dudağını çiğneyerek Toven'a baktı - bir şey Briony onu okulda hiç böyle görmemişti. Başını salladı ve "Saat kaç?" diye homurdandı.

"Altıda."

Larissa başını salladı ve Toven Briony'nin yanıtını beklemeden çıktı.

Larissa sandalyesine geri çökerken Briony kollarını kavuşturdu. "Serena Hearst'ün arkadaşlığından hoşlanmıyor musun?"

Larissa homurdandı. "Tam tersi." Başparmağını dudaklarına götürdü, aklı başka yerlere gidiyordu. "O kadının onayını almak için yıllarca uğraştım. Eminim nasıl biri olduğunu fark etmişsinizdir. Onunla bir yemeği paylaşmak, onun için sadece bir şans.

değerlendirmek ve reddetmek için. Göreceksiniz."

Daha sonra Larissa akşam yemeğini bir alıştırma seansı olarak kullandı ve tüm akşam boyunca yanağındaki güzellik izini gizlemeye çalıştı.

Briony, Larissa'nın yanına ve Toven'ın karşısına oturdu, Orion'un masanın başındaki Serena'nın karşısındaki yeri ayarlanmamıştı.

"Bu akşam bizi yemeğe davet ettiğiniz için teşekkür ederim, Mrs. Hearst," dedi Larissa okulda öğretmenlere karşı kullandığı ses tonuyla. "Mutfağınızdaki yemeklerin tadını çıkarmayalı çok uzun zaman oldu."

Serena'nın dudakları gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Evet, çatım altındaki *herkesle* birlikte bir yemek yemenin zamanı geldi diye düşündüm."

Toven ile annesi arasında bir bakış geçerken Briony peçetesini kucağına koyarken durakladı. Toven'ın dudakları birbirine yapıştı.

"Larissa sadece bir haftalığına bizimle birlikte, belki biraz daha uzun süre. Bazı değerli aletleri öğrenmek için biraz zaman harcaması gerekiyor.

Bayan Rosewood ile."

"Ah," dedi Serena şarap kadehini kaldırarak. "Sanırım Bayan Gains'in yanağında belirip kaybolan bir leke görmemin nedeni de bu."

Larissa kızarmadan önce yüzünü buruşturdu. "Öyle, Bayan Hearst."

"Eğer doğru hatırlıyorsam, kozmetolojiyle her zaman yakından ilgilenmişsinizdir," dedi Serena. "Görünüşünüz için daha fazla etkiye mi ihtiyacınız var?"

Briony gözlerini kırptırdı. Briony'nin ona Serena diye hitap etmesine izin verilmişken Larissa'nın ona "Bayan Hearst" diye hitap ettiğini duymak çok garipti.

Toven peçetesini yeniden düzelterek, "Hepsi gerekli, anne," dedi. "Söz veriyorum."

Briony boğazını temizledi. Briony çatalını kaldırarak, "Bizi yemeğe davet ettiğiniz için teşekkür ederiz, Bayan Hearst," dedi.

"Bana Serena demeni söylemiştim, Briony."

Briony durakladı, tüm vücudu ikinci el utançla kızarmıştı. Larissa onun yanında taş gibi duruyordu.

Yemeğin geri kalanı boyunca Serena Larissa'yı, Toven Briony'yi ve Larissa da kendi içine kapanarak herkesi görmezden gelirken Briony rahatça sohbet etmeye çalıştı.

* * *

"Tekrar gidelim," dedi Larissa çayını yudumlarken.

Cuma sabahıydı ve Larissa gözlerini yirmi dakika boyunca yeşile çevirebiliyordu. Bu gerçekten etkileyiciydi ama ne yazık ki yeterli değildi. Yirmi dakikadan çok daha uzun bir süre kendini başka bir insan gibi gizlemesi gerekecekti.

Ancak Larissa o akşam Biltmore'daki partiye gitmeyeceğini henüz kabullenmemişti.

Son seansta yorgunluktan neredeyse bayılmak üzere olduğu için kendine gelmek için yanaklarını tokatladı.

"Larissa," diye başladı Briony.

"Hayır. Yine gidiyoruz."

Briony ona baktı. "İstediğin kadar deneyebilirsin bugün. Bu akşam için hazır olmadığın gerçeğini değiştirmeyecek."

Larissa gözlerini kıstı. "Bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleme Rosewood."

"Sana söyleyebileceği şey tam olarak bu," dedi kapı aralığından gelen bir ses. İki kadın dönüp onları sessizce izleyen Toven'ı gördü.

"Toven-"

"Bu gece olmayacak Larissa," dedi yumuşak bir sesle. "Gelecek Cuma için daha da hazır ol."

Briony, Larissa'nın gözlerinin arkasında yanan ateşi izlerken dudakları ince bir çizgiye dönüştü.

Toven, "Finn neden katılamayacağına dair bir mazeret uyduracak ve ikiniz de gelecek hafta ortaya çıkacaksınız," dedi.

Larissa yeni yürümeye başlayan bir çocuğun huysuzluğuyla ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. Yanından geçerken, Toven dedi ki, "Ve ben

anlaşmanın size düşen kısmını yerine getireceğinizi Rosewood bu akşam, altı gündür sizinle birlikte çalışıyor."

Larissa'nın ağır ayak sesleri gittikçe daha uzaklarda yankılanırken sözleri cevapsız kaldı.

Toven, Briony'ye doğru bir bakış bile atmadan oradan ayrıldı.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Briony banyodan çıkıp bornozunu üzerine örtmek üzereydi ki Larissa odasına daldı.

Briony banyo kapısından dışarı baktı ve "Kapıyı çalmak kibarlıktır, biliyorsun," diye mırıldandı.

Larissa ona el salladı ve doğrudan makyaj masasına giderek yanında getirdiği çantayı açtı. Fırçaları ve pudraları çıkarmaya başladı.

Briony geçen hafta söylediklerini hatırlayarak gözlerini kırıştırdı. *Biltmore'da tam bir felaket olduğunu birçok kaynaktan duydum. Berbat görünüyordun.*

Derin bir nefes alan Briony, "Beni iyi göstermek için mi buradasın?" dedi.

Larissa küçümseyerek gülümsedi. "Ama tabii ki. İyi görünmek benim *tek* yeteneğim," dedi, sanki birinin sözlerini tekrarlıyormuş gibi. Makyaj sandalyesinin arkasını sıvazladı ve Briony'ye oturmasını işaret etti.

Briony, Larissa'ya karşı çıkıp çıkmaması gerektiğini bilmiyordu. Talimata uydu ve oturdu.

Larissa tüm pudraları ve rujları düzenlemeye başladığında, Briony aynada ona kaşlarını çatarak baktı. "Her kız süslenip püslenip şıkır şıkır giyinmez."

Larissa şaşırtıcı bir güçle sandalyeyi sürükleyerek ona doğru çevirdi. "Her kız altmış beş bin altın kazanmaz," dedi ve Briony'nin seviyesine inmek için eğildi. Briony, Larissa'nın sonunda Toven'ın onu ne kadara satın aldığını anladığını öğrenince donakaldı. "Her kız sıradaki en zengin varisin kolunda değildir. Rolüne uygun görünmen ve davranman gerektiğini söyledim bana güven. Eğer bu yalanı sürdüremezsen, Rosewood," dedi Larissa, sesi keskinleşerek, "tüm Hearst ailesini tehlikeye atarsın."

Briony dudaklarını birbirine bastırdı. "Bunun gayet farkındayım, teşekkürler."

Larissa ayağa kalktı, dudaklarında parlak bir gülümseme belirdi. "Güzel." Briony'nin ellerine bir tüp bir şey tutuşturdu. "Şimdi nemlendir."

Briony kremi cildine sürerken gözlerini Larissa'nın sol ön koluna çevirdi. Finn'in kullandığı asit yüzünden et parçalanmış ve gümüş beyazı rengini almıştı. Briony artık dövmeler hakkında kendisine ipucu verebilecek birine ulaşabileceğini fark etti.

"Acıdı mı?" diye sordu sessizce.

"Aptal olma Rosewood. Çıglıklarımı duydun. Şimdi devam et ve sormak istediğin asıl soruyu sor."

Larissa o sırada büyük bir fırçayla ona doğru geldi, Briony'nin utançtan kızarmış yüzünü derhal bej rengi bir yapışkanla kapladı.

"Dövmeler hakkında ne biliyorsun?" Briony fırçayı ağzından uzaklaştırdıktan sonra sordu.

"Kesinlikle hiçbir şey." Larissa fırçayı tekrar daldırdı. "Tek bildiğim istediğim gibi gelip gidebildiğim."

"Çünkü sen 'ölüsün'."

Larissa'nın dudakları seğirdi. "Şey, evet. Bu yardımcı olma eğiliminde."

"Uyandığımda dövmem çoktan kolumdaydı. Kullandıkları büyüyle ilgili bir şey hatırlıyor musun?"

"Bir büyü hatırlamıyorum," dedi Larissa. "Sadece iksir."

Briony kollarındaki tüm tüyler diken diken olurken derisinin diken diken olduğunu hissetti.

"Ne tür bir iksir?"

"Tanrım, Rosewood, onu incelememe izin verildiğinde bulgularım yetersizdi-"

"İksir mi içtin?" Briony onun bileğini tutarak Larissa'yı fırçasını geri çekmeye zorladı. "Emin misin?"

Larissa ona kaşlarını çattı. "Eminim. Çenemin açıldığını hatırlıyorum."

Briony'nin aklı son hızla çalışmaya başladı. Dövmenin kişiye yapılan bir büyü, bir dış tılsım olduğunu düşünmüştü. Acaba Briony'ye bu iksir Bilinçsiz mi?

Bir iksirin panzehiri vardı. Bu yeni bilgiyi daha sonra Hearst kütüphanesinde incelemek üzere heyecanla bir kenara sakladı.

Briony, Larissa'nın sessiz konsantrasyonunu sürdürmesine, yüzünü kurulamasına ve yanaklarına pudra sürmesine izin verdi. Babası öldüğünden beri bunların hiçbirisiyle uğraşmamıştı. Eğer bir devlet etkinliği varsa, saray bir ekip kiralardı.

içeri girip onunla ilgilendi, ama allığı nereye sürmesi

gerektiğinden başka bir şey bilmiyordu. Larissa ise pudralı ve kontürlü yüzünü çoktan mükemmelleştirmişti.

On altı yaşında okula başladılar. Briony'nin onu yüzü açık olarak gördüğü tek zaman birlikte esir tutuldukları zamandı.

"Trow zindanlarında beni kışkırdığını söylemiştin." Briony'nin sesi yumuşaktı, sanki ürkek bir kediyle konuşuyormuş gibiydi.

Larissa başını paletinden kaldırmadı.

"Benim hayatımın nasıl olacağını kışkırdığını söylemiştin," dedi Briony. "Ne demek istedin?"

Larissa, Briony'nin koltuğunda zıplamasına neden olan bir sevinç çılgılığıyla güldü. Larissa banyo süitinin etrafına bakındı, fırçasıyla işaret ediyordu.

Briony, "O zaman bile Toven'ın beni satın alacağını biliyordun," dedi.

Larissa yeni bir fırçayı pudraya sapladı ve onaylarcasına mırıldandı.

Briony nefes aldı, kalbi çarpıyordu. "Nedenini biliyor musun?"

Larissa ona döndü, saçları nazikçe sallanıyordu. Gözleri Briony'nin gözlerini aldı, onu inceledi ve sonra bir avcının gibi kısıldı.

"Biliyorum," dedi Larissa dudaklarını bükerek. "Gözlerini kapat, Rosewood."

Briony itiraz etmek için ağzını açtı ama Larissa çoktan fırçayla ona doğru geliyordu. Briony gözlerini kapadı ve yenilgiyle nefesini dışarı verdi.

Larissa göz farını bitirirken sessiz ve hareketsiz kaldı. Sonra, Larissa'nın parmaklarını Briony'nin saçlarında dolaştırdığını, büyüünün buklelerin arasından süzülmesine izin verdiğini, sıkılaştırdığını ve onları evcilleştirmek. Sonunda bitirdiğinde, Larissa sandalyenin arkasına tutunarak kendini görebilmesi için onu aynaya doğru çekti.

Briony bir gölgeydi. Birinin hayal gücünün ürünü. Elmacık kemikleri parlıyordu ve gözleri kocaman görünüyordu. Kaşları keskin ve çenesi sivriydi; tıpkı Larissa'nınki gibi. Bukleleri bir aslan yelesi gibi yüzünün etrafında dans ediyordu.

"Nefret ediyorsun, biliyorum," dedi Larissa, parmaklarının bir hareketiyle eşyalarını kaldırırken. "Ama buna katlanmak zorundasın."

Larissa tüm pudraları ve fırçaları temizlemeye başladı ve Briony saatin ona yaklaştığını hissetti.

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" Briony midesinin düğüm düğüm olduğunu hissederek sordu.

Larissa, "Bunları çıkardıktan sonra yüzünü yıkadığından emin ol," diye mırıldandı.

"Hayır, yani..." Briony tereddüt etti. "Nasıl davranacağınıza dair bir şey var mı?"

Larissa aynada onun gözleriyle karşılaştı ve gülümsemesini bastırdı. "Ne bilmek istiyorsun?"

Briony onun tezgahı düzenlemesini izledi.

"Toven nelerden hoşlanır?"

Larissa güldü. "Toven'ın sevdiği şeyleri yapmakla Biltmore'da iyi görünen şeyleri yapmak farklı şeyler."

Briony'nin kaşları çatıldı. "Yani Toven geleneksel şefkatten hoşlanmaz mı demek istiyorsun?"

"Hayır, hayır. Sadece..." Larissa gülümsedi. "Bir rol oynamaya çalışırken *hoşlandığı* şeyi yapmak? Bu biraz bela aramak olur, sence de öyle değil mi?"

Briony anlamadı. *Kimin için sorun?*

Larissa başını salladı ve "Biliyor musun, neden olmasın?" dedi.

Briony'nin sandalyesine doğru eğildi ve parmaklarını Briony'nin kalın buklelerinde gezdirdi. Briony'nin aklına hemen Larissa'nın ona bahsettiği akşamcı kadın.

"Toven ensesine yumuşak dokunuşlardan hoşlanır." Larissa parmaklarıyla Briony'nin başının arkasını gıcıklayarak gösterdi. Kafatasının dibindeki ince tüyleri küçük küçük çekti.

Briony bunun oldukça hoş bir his olduğunu düşündü, ama bu kendisini pek de tahrik etmiyordu.

"Özellikle de parmakların soğukken," dedi Larissa elini çekerek.

"Parmaklarım her zaman soğuktur," diye takıldı Briony.

Larissa homurdandı. "Doğru," dedi bilmiş bir gülümsemeyle. "Bomard'da gerçekten hâlâ üşüyor musun? Bunca şeyden sonra

yıl mı?"

Briony başını salladı.

Larissa bakışlarını ona dikti. "Tanrı aşkına, yaz mevsimindeyiz Rosewood."

Briony omuz silkti.

Sonra, gardıroptan Briony'nin elbisesini ve topuklu ayakkabılarını almaya gittiler. Larissa ayakkabıları daha rahat hale getirmek ve Briony'nin ayak bileklerinin dönmesini önlemek için onlara bir tılsım yaptı. Bu hayat değiştiren bir şeydi.

"İyi akşamlar," dedi Larissa. "Hedefim Pazartesi gününe kadar bir saatlik tam dönüşüm geçirmek." Adımlarını sallayarak kapıya doğru yürüdü. Muhtemelen bütün gece derslerine çalışacaktı.

"Biraz dinlen Larissa. Ders sırasında sızıp kalmak iyi değildir."

Eşikte döndü ve gülümsedi. "Oh, şimdi bana bağlanma, Rosewood. Bu seni hor görmemi çok daha zorlaştıracak."

Gözden kayboldu ve kapı arkasından tıklayarak kapandı.

* * *

Briony'nin elbisesi bu gece siyah danteldi ve düşük bir yakası vardı. Vücudunu sımsıkı sarıyor, hayal gücüne çok az şey bırakıyordu.

Ayakkabılarını giyen ve aynaya son bir kez bakan Briony koridora yöneldi. Merdivenlerden indiğinde ayakları yere basmaya başlamıştı ama Toven'ı görünce Onu yerden izlerken neredeyse yeniden tökezliyordu. Gözleri kızın yüzünde, elbisesinde ve bacaklarında gezindikten sonra gözlerini ayırıp mermere baktı.

Cumartesi gününden beri ilk kez doğrudan ona bakmıştı, her gün ona nasıl sahip olduğunu tüm ayrıntılarıyla anlatmıştı. Annesiyle akşam yemeğinde ona bakmayı reddetmişti. Briony'nin kalbi hızla çarpıyor ve derisi karıncalanıyordu.

Topuklu ayakkabılarıyla merdivenleri tıkırdatarak indi, aşağıya varana kadar her adımı garip bir şekilde dinledi.

Geçidi hemen açmadı, o da sordu: "Her seferinde aynı giriş mi? Ana kapılardan mı?"

Bir süre sonra, sanki transa geçmiş gibi başını salladı. "Evet." Boğazını temizledi ve "Akşam yemeği bu gece çok daha evcil olacak" diyerek onu şaşırttı.

Parmağını kesti ve bir geçit açtı. Briony kolunu ona uzatmadan önce durakladı.

"Güney Camly'nin başkanı Mallow'u desteklemiyor, değil mi?" diye sordu. "Juliana bu yüzden kaçırıldı ve bir kalp atışı yaptı. Onu fikrini değiştirmeye zorlamak için."

"Kısacası bu kadar," dedi adam.

Dirseğinden tutarak onu bir boşluktan Biltmore'un dışındaki patikaya doğru çekti.

Kapılara kadar olan uzun yürüyüşün zihnini toparlamasına, esintinin duygularını serinletmesine ve ayak seslerinin her şeyin gerçekten yeniden olduğunu teyit etmesine izin verdi.

Kurtlar uludu, muhafızlar dudaklarını şapırdattı ve avludaki Bomardi kalabalığı ıslık çaldı. Hepsini görmezden geldi, durgun suları olan bir göle odaklanırken onların alaylarını neredeyse hiç kaydetmedi.

Toven oldukça rahatmış gibi bir gösteri yapıyordu. Biltmore'a ilk gelişlerinde aceleci ve endişeliydi. Bu kez kalabalığa gülerek bağırıyor, merdivenlerin başında biriyle sohbet etmek için duruyor ve purosundan öksüren birine takılıyordu. Ancak seyirciler ortadan kaybolup sadece ikisi kaldığında yüzü düştü, gözlerinde boş bir ifade belirdi.

Onu büyük salona açılan kapıdan geçirdi ve Briony, Ilana'nın elinde bir tepsi şampanyayla onlara doğru döndüğünü görünce nefesi kesildi.

"Efendi Hearst," dedi cilveli bir sırıtışla. "İyi akşamlar. Bakan Bağış'ı tekrar getirdim."

Toven bir bilgi notunu reddetti ve Ilana şampanya ikram etmeden önce kısa bir süre onunkilerle göz göze geldi.

"Bayan Rosewood, hoş geldiniz."

Briony bu kez Ilana'nın gözlerini çekmek umuduyla kendi bardağına uzandı ama Ilana çoktan perdeyi kenara itip onları salona sokmuştu bile.

Müzik ve konuşmalar ona bir duvar gibi çarparak iki hafta önceki anılarını canlandırdı. Toven'ın elini sırtında, sıcak ve sakinleştirici bir şekilde hissetmeden önce dondurucu bir an için dehşete kapıldı.

Şampanyalarını yudumlayan insanlarla konuşmak için durdu. Briony bu kez konukları ve konuşmaları daha titiz bir şekilde kataloglamaya çalıştı. İki hafta önce kadınlara çok daha fazla odaklanmıştı. Bu sefer ise fısıldanan şakaları ve söylenmeyen ipuçlarını dinlemesi gerekiyordu.

Toven, dirseğinde Phoebe'yi taşımayan Carvin'i selamladı. Briony'nin gözleri onu ararken Mümkün olduğunca göze çarpmadan, ama şansları yaver gitmedi.

"Toven," diye seslendi iğrenç bir ses arkalarından. Döndüklerinde Liam'ın babası Caspar Quill'in yaklaşmakta olduğunu gördüler, Bir eli bastonundaydı. Yanında yuvarlak bir adam vardı. "Ben de tam Starksen'den Bakan Bagis'e kalp yaylarımızdaki korumalardan bahsediyordum."

Toven el sıkıştı ve Briony sonunda Bakan Bağış'ın yüzüyle ismini eşleştirdi. Starksen hükümetinin liderlerinden biriydi ve Mallow Rory'nin ordularının üzerine yürürken ona acil olarak yazdığı ve desteğini istediği mektubu uygun bir şekilde görmezden gelmişti. İri yarı, romatizmalı gözleri ve pembe benekli bir cildi vardı.

Quill konuşurken bardağını biraz çalkalayarak devam etti. "Sizi temin ederim, sahip olduğumuz bu korumalar yenilmez. Bu dövmeler? Kırılmaz."

Briony'nin kulakları diken diken oldu.

"Ah," dedi Toven. "Yani bu 'dövmeler' kırılmaz ama portal sınır çizgileri kırılabilir mi?" Gözleri acımasızca parlıyordu. hakaretin Quill'in üzerine inişini izledi.

"Kesinlikle," diye homurdandı Quill. "Büyü aşılamaz. Büyümüzü korumak için tarihteki herkesten daha ileri gittik."

Heartsprings!" Quill kadehini sallayarak tüm odayı işaret etti.
"Kadim Dawardlar, Starksen klanları. Bizim başardığımızı
Durlingler bile başaramazdı!"

Dikkatleri üzerine çekiyordu. Yakındaki birkaç kafa kargaşayı
görmek için döndü.

Ve her şey yerli yerine oturdu. Dövmeleri Quill yapmıştı.

Briony yere baktı, zihni hızla çalışıyordu.

Durlingler.

Bu terimi daha önce görmüştü. Nerede olduğunu
çıkaramıyordu ama bu grup okumalarında bir yerlerde karşısına
çıkmişti.

"Haklısın Caspar," dedi Toven ipek gibi bir sesle. "Ve umarım
babamın kütüphanesi geçit sınır çizgisini güvence altına alma
çabalarınızda size yardımcı olmuştur. Bir daha kaybolursanız
size doğru yönü göstermekten mutluluk duyarız."

Briony'nin kaşları, yüzünü toparlayamadan havaya kalktı.
Quill öldürücü görünüyordu.

"Şimdi bize izin verirsiniz, gerçekten gitmemiz gerekiyor."

Toven'ın parmakları kadının belinin kıvrımında sıkıca
kırıldı,

Geri adım atmak zorunda kalana kadar onu dengesizleştirdi ve
merdivenlere doğru onu takip etti.

Durling'lerin kim olduğunu hatırlamak için beynini o kadar
zorluyordu ki, üst katta başka bir engerek çukuruna doğru
gittiğini neredeyse unutuyordu.

"Hâlâ gitmiyor musun, Hearst?" diye gür bir ses duyuldu
sağlarından. "Merhaba demeye bile fırsatım olmadı."

Toven dondu kaldı. Briony'nin göğsü sarsıldı, çıplak vücuduna
bakan gözler, bacaklarının arasında bir el, kulağına pis şeyler
fısıldayan cızırtılı bir ses yüzünden tüyleri diken diken oldu.

Uzun boylu, çarpık burunlu ve çarpık gülümsemeli bir adam
yollarına çıktı ve Briony, Lag Reighven'in onu müzayedede
kazanmasından bu yana ilk kez yüz yüze geldi.

BÖLÜM 35

TOVEN'IN KOLU BELİNDE SIKILAŞTI ve Briony kendine nefes alması gerektiğini hatırlattı.

"Lag," dedi Toven yapmacık bir sesle. "Güney Camly'den bu kadar çabuk mu döndün?"

"Daha bugün." Bakışları Briony'nin göğsünde, belinde ve bacaklarında gezindi. "Onu kafesinden çıkardığını duymuştum. "Onu kafesinden gelip kendim görmek istedim."

Kanında bir çarpıntı vardı ama başını dik tutmaya ve onun gözleriyle buluşmaya odaklandı.

"Ve şimdi gördünüz," diye yanıtladı Toven sertçe. "Bize izin verirsiniz-"

"Duyduğuma göre onu da paylaşmıyormuş," dedi Reighven, hafifçe sola doğru adım atarak etrafındaki dar yolu kapattı. "Ne kadar yazık." Başını eğerek öne doğru küçük bir adım attı. Gözleri bir kez olsun onu terk etmemiştir. "Benimleyken Biltmore'un prensesi gibi muamele görürdün. bir kez daha. En büyük ödül, sunuldu ve parlatıldı."

Omuzlarından bir ürperti geçti ama kılını bile kıpırdatmadı. Toven kımıldadı, omzu onun görüş alanına girdi. Kendini onun önüne koyduğu sırada.

"Bence o daha iyi bir anlaşma yaptı, Lag," diye mırıldandı Toven ve sesindeki okul günlerini anımsatan pis sırıtışı duyabiliyordu.

Reighven dudak büktü ve ona doğru adım atarak burun buruna geldi. "Baban burada değil, Hearst. Yerinde olsam bana söyleyeceklerine çok dikkat ederdim."

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Bağlayıcı bir anlaşmamız var," dedi Toven, sesi alçaktı. "Şimdi nazikçe adım at benden ve kalp atışlarımdan uzak dur. Senden sadece bir kez isteyeceğim."

"Onu çok uzun zamandır kilit altında tutuyorsun. Dikkatli ol," diye uyardı. "Yoksa biri kilidi nasıl açacağını öğrenebilir."

Toven'ın sol kolu arkasında bükülmüştü ve bileğini öyle sert sıkıyordu ki, kız bileğinin moraracağını biliyordu. Mizahsız bir kahkaha attı ve Reighven'in üst koluna bir tokat attı.

"Seni görmek güzel, Lag. Babama selamlarınızı ileteneğim."

Keskin bir çekişle onu kendine doğru çekti ve Sağ taraftaki Reighven omzunu itti. Briony arkasına bakmadı, sadece bir ayağını diğerinin önüne atmaya odaklandı.

Zihninde durgun suları olan bir göl bulmaya çalıştı ama Reighven'ı tekrar görmek onu sarsmıştı. Merdivenleri çıktıklarında Toven'ı çekiştirerek tek kelime etmeden durmasını istedi.

Briony iki derin nefes alırken Toven pasajda bir aşağı bir yukarı baktı.

Başını salladı ve devam ettiler.

Toven onu iki hafta önce akşam yemeği yedikleri odaya götürdü. Aynı Bomardi muhafızı kapıda durdu ve Toven'ın yüzüğünü giriş için kontrol etti.

Gürültülü kahkahalar ve bağırışlar kulaklarına hücum etti ve içeri girdiklerinde odadakiler alkışladılar, centilmenlik taklidi yaparak ayağa kalktılar.

Toven onu masanın başına götürdü ve Briony de Toven'ın sandalyesinin arkasındaki yerini aldı. Cecily'yi Collin'in arkasında, Octavia'yı Lorne'un arkasında ve Jellica'yı Canning'in arkasında buldu.

Ve çilek sarısı Liam otururken onun arkasında yerini aldığı anda, Briony Toven'ın solundaki sandalyenin Boş.

Finn burada değildi, tıpkı Toven'ın planladığı gibi.

Bunun bahanesinin ne olduğunu merak etti.

Erkekler oturur oturmaz kadınlar şarap şişeleri için öne çıktılar. Briony de onları takip ederek Toven'ın omzunun ötesine geçip kadehine şarap dolduruyor.

Kadeh kaldırmayı tekrarladılar: "Bayan Mallow'a. Sonsuza dek hüküm sürsün"-ve Briony yedi adamın Mallow'un şerefine derin derin içmesini izledi. Masada iki hafta öncesine göre daha az yemek vardı. Gösterişli domuz kızartması ya da çökmekte olan garnitürler yoktu. Erkekler sohbete geri dönerken, çilek sarısı ve diğer iki kadın ellerinde tepsilerle dolaşmaya, hafif ordövrler ve peynir servis etmeye başladılar.

Araya yemek girmeden, ilk kadının kucağa düşmesi uzun sürmedi; gümüş yakalı, kıkırdayan bir çelimsiz O da hiç telaşlanmadan Kleve'in üzerine atladı. Collin sanki bütün akşam bu işareti beklemiş gibi Cecily'yi kucağına aldı, kollarını karnına doladı ve yüzünü buruştururken boynunu derin derin içine çekti.

Briony konuşmaları dinliyor ve adamları yakından izliyordu, bu yüzden Canning'in cüppesinin içinden küçük bir kutu çıkardığı anı tam olarak gördü.

"Ne dersiniz beyler?" diye seslendi gürültünün içinden. "Bu gece biraz altın kaybedelim mi?"

Genç adamlar gülüştüler ve alay ettiler, geçen sefer kimin kazanıp kimin kaybettiğine dair birbirleriyle şakalaştılar. Canning'in uzun parmakları kutuyu açtı ve içinden bir deste kâğıt ile üç zar çıkardı. Desteyi karıştırmaya başladı. Ceplerindeki delikler için inliyor, diğerleri ise açgözlü ellerini neşeyle birbirine sürtüyordu.

Briony bu oyunu daha önce Biltmore'daki muhafızların oynadığını görmüştü. Rory'ye öğretmeyi kabul etmişlerdi ama prensesin onlarla kâğıt oynama fikrine karşı çıkmışlardı. Onun ilkel anlayışa göre bu poker oyununa benziyordu ama kartlar numaralandırılmamıştı.

Lorne fişleri bölüştürmeye başladı ve Canning kartları dağıtırken kartlar sihirli bir itmeyle masanın üzerinde kaydı. Başını kaldırıp baktığında kadınların yarısından fazlasının meşguldü. Bazıları kucaklarına oturdu ya da "sevgililerinin" omuzlarına sarıldı. Diğer yarısı bardakları dolduruyor ve atıştırmalıklar sunuyordu. Sadece Briony hazır olda bekliyordu.

Toven kartlarını toplarken o da öne çıktı. Şarap sürahisini kaparak, meşgul görünmek için neredeyse dolu olan kadehini doldurdu ve adam kartlarını yeniden düzenlerken o da parmaklarını adamın yakasının arkasına, yaka deliğine yakın bir yere Larissa'nın ona öğrettiği gibi kafatasının tabanını. "İyi bir elin var mı?" diye mırıldandı, Larissa'nın mırıltısını taklit etmek için elinden geleni yapıyordu.

Adam kıpırdamadan durdu. "Mükemmel," dedi gözlerini Canning'inkilerle buluşturmak için kendinden emin bir hareketle.

Canning sırttı, sonra bakışlarını ona çevirdi. "Bu gece topukların nasıl, Rosewood?" Bakışları onun üzerinde gezindi. "Eğer oturmak istersen, kucağımın her zaman boş olduğunu biliyorsun."

Rosewood bir yanıt veremedi Toven'ın eli kalçasındaydı ve elindeki kâğıtlardan başını kaldırmadan onu aşağı doğru çekti. Adamlar gülüştü.

Kız Toven'ın iki bacağının arasına düştü, göğsünün sağ tarafı Toven'ın sol tarafına baskı yapıyordu. Elbisesi çok kısa ve dar olduğundan, bacak bacak üstüne atıp kolunu Toven'ın omzunun arkasına atana kadar kendini kaydırmak zorunda kaldı. Toven hiçbir yardımda bulunmadı.

Lorne zarları atmaya başladı ve sonuca bakıp sırttı. Kenarlardaki işaretler zarların üzerindekiyelerden farklıydı. Muhafızların oynadıklarını gördüğü zarları hatırlamaya çalışmaktan vazgeçti. Canning bahisleri başlattı.

"Bu sefer iyi oynayalım beyler." Kleve'e başıyla işaret etti. "Önce sen."

"Elimde iki ilticacının ismi var."

Canning gözlerini devirdi. "Bu çok sıkıcı, Kleve." "Elimde olan bu," diye homurdandı Kleve.

"O zaman daha iyi bir şey düşün. Büyükanneimin bana söyleyebileceği bir şey için bildiklerimi riske atmayacağım."

Gözlerini boğazını temizleyen Lorne'a çevirdi. "Starksen hakkında haberlerim var."

"Bunu alacağım," dedi Canning. "Sana Punt'ı gördüğünü söyleyeceğim."

Briony'nin ağız kurudu ve öne doğru eğilme isteğine direndi. Altın yerine sırlar üzerine bahse giriyorlardı- Savaş ve dış dünya hakkında hassas konular.

Masanın etrafına bir göz attı ve çilek sarışınının bir başka Barlowe Kızıyla göz göze geldiğini gördü. Liam'ın tabağındaki peynir.

"İlgi çekici, Canning. Kaynağın kim?" dedi Toven. "Öğrenmek için elimi dövmen gerekecek, değil mi?" "Collin mi?" Lorne sordu. "Var mısın?"

Ama Collin Cecily'nin boynuna sokulmuş, katlanmaktan memnundu. "Mallow'un ejderhasıyla ilgili haberlerim var.

"Mallow'un ejderhasıyla ilgili haberlerim var.

Tampet Dağları dün," dedi Briony'nin adını bilmediği adam.

Toven alay etti. "Mallow'un ejderhasının yeriyle ilgili ilginç ne olabilir ki?"

"Bunu öğrenmek için elimi dövmeniz gerekecek." "Toven?" Canning sordu. "Var mısın?"

Briony her çift gözün onlara çevrildiğini hissetti. Elindekinin kazanmak için yeterli olup olmadığını anlayamadan Toven'ın eline baktı. Ortadan bir kart çekti ve ucuna yerleştirdi.

"Ben varım." Başını eğdi ve Briony onun saçlarının boynunu gıdıkladığını hissetti. "Kim olduğunu bilmek isteyen var mı? Geçen ay Javis'te sınırdan atladı mı?"

Masada bir elektrik akımı oluştu. Canning kaşlarını kaldırdı; Lorne daha yakına eğildi. Biri kadehini şingirtıyla yere bıraktı. Diğer yandan Liam kaskatı kesildi.

"Bu gizli bilgi," diye tısladı sol taraflarından. "Bu tür bilgileri veremezsin."

"Vermeyeceğim," dedi Toven. "Elimi kazanmayı planlıyorum, çok teşekkür ederim." Şarap kadehinden yavaşça bir yudum aldı. "Peki ya sen, Liam? Sende değerli bir şey var mı?"

Liam sandalyesinde dik oturdu ve omuzlarından sarkan çilek sarışınının kollarını itti. "Sana söyleyebilirim ki

Önümüzdeki ay Biltmore'u ziyaret etmeyi planlayan önemli bir hükümet yetkilisi var" dedi.

"Tremelo zaten geri geleceğini söyledi-"

"Hayır," diye tersledi Liam. Sözünün kesilmesiyle alay etti.

"Tremelo olmaz."

Genç adamlar düşünürken bir duraksama oldu.

Canning sırtıtarak, "Pekâlâ, ilgimi çektiniz," dedi. "Oynayalım mı çocuklar?"

Canning Jellica'nın kulağına fısıldadı ve Jellica biraz isteksizce öne doğru eğilerek önündeki desteden bir kart seçti.

"Yüksek takım ..." Canning, Jellica'nın seçtiği kartı çevirdi ve yüzünde bir gülümseme belirdi. Gözleri Briony'ye kaydı.

"Güller."

Canning kartı masanın üzerinde çevirirken adamlar kıkırdadı. Ortasında süslü bir gül vardı.

"Joker kart ..." Canning, Jellica'nın elinden bir sonraki kartı aldı ve bir kahkaha attı. "Zincire Vurulmuş Gül." Masanın karşısındaki Toven ve Briony'ye bakarken gözleri parlıyordu. "Bu mükemmel bir şey değil mi?"

Adamlar gülüşürken Toven hâlâ taş gibiydi ve bu tur Toven'a karşı bahis oynamamakla ilgili şakalar yapıyorlardı: "Bahisler ondan yana!"

Briony oyunu çok az anlıyordu ama imayı anlayabiliyordu.

Sonra başladılar. Briony kartların el değiştirmesini, zarların atılmasını, adamlar gülüp içerken hızlıca karıştırılmasını izledi. Oyunun nasıl oynandığını hâlâ anlayamıyordu ama konuşmaya çok daha fazla ilgi duyuyordu. Adamlar teker teker sırlarını ve daha sonra da altınlarını dökerek kaybettiler. Son birkaç şarap şişesine geldiklerinde sadece Toven, Canning, ve Liam sırlarını saklamışlardı.

Lorne'un Starksen'la ilgili haberleri - Mallow'un orada yüzlerce yeni asker kaybetmiş olması - Briony'nin kafasının karışmasına yardımcı olmuştu.

Bakan Bağış'ın bu geceki varlığına rağmen, Starksen'in tamamının Mallow'u desteklemediğini birlikte gördük.

İki el daha uzattı ve General Tremelo'nun ordusundaki şüpheli bir hainin adını öğrendi.

Canning sonunda alkışlar arasında elini kaybetti. "Pekâlâ," dedi içkisini geri atarken. "Bir kolunu kaybeden o kaltak -Adı neydi?"

"Velocity Punt," dedi Jellica yumuşak bir sesle ve hemen ardından kıpkırmızı kesilerek kucağına baktı.

Canning her şeyden çok eğlenmiş görünüyordu. "Evet, *teşekkür ederim* Jellica," dedi patronluk taslayarak. "Velocity Punt geçen gün kuzeyde, kapatılmış bir eczanede görüldü. hafta."

Briony'nin zihni milyonlarca yöne savruldu. Artık dövmenin bir iksirle yapıldığını bildiğine göre Velocity'nin tek kaçanlardan biri olarak panzehirin malzemelerini bulmaya kararlı olması mümkündü. Fakat her şey olabilirdi. Eğer Velocity gazetelerde gördüğü gibi Sammy'yle birlikte kaçıyorrsa, bol miktarda malzemeye ihtiyaçları olacaktı.

Sırada Liam vardı ama Biltmore'un Bakan Bağış'ın kabinesinin geri kalanına ev sahipliği yapacağını kendini beğenmiş bir şekilde açıkladığında çok da sinirlenmiş görünmüyordu.

Toven, Javis'te kimin kaçtığına dair sırrını saklayarak kaybetmedi. Briony, Toven'ın bu sırrı saklamamış olmasından duyduğu rahatsızlığı bir kenara itti. ona daha önce söylemişti. Bunu onunla daha sonra konuşacaktı ama şimdi zamanı değildi.

Bir sonraki turun sonunda, birkaç tur önce altınlarını ve sırlarını kaybetmiş olan Lorne, oyunu dinlerken Octavia'nın boynunu öpmeye başladı, sadece arada bir ses çıkarıyordu. Collin de benzer bir şey yapıyordu, sadece Cecily'nin ağzını özensizce öpmeye odaklanmak için oyunu tamamen göz ardı etmiş gibiydi.

Zar atma sırası Kleve'deydi. Kucağındaki Barlowe Kızı, ona kâğıt destesini uzattığında kıkırdadı.

Liam zar sonuçlarını açıklarken Briony gözlerini sahneden kaçırdı. İlk ellerini oynadılar, karşılıklı

fişler ve kartlar. Sıra bilgilerini ortaya koymaya geldiğinde Liam önümüzdeki ay Biltmore'a bir ziyaretçi daha gelmesini teklif etti.

"Bununla vaktimizi boşa harcama," diye söylendi Toven.

"Baban için benim evimde ne araştırdığını bilmek istiyorum. kütüphane." Liam ağzını açtı. Toven, "Ve bana portal sınır çizgisi hakkında hiçbir şey anlatma," diye devam etti, onu kesiyor. "Seni diğer bölümlerde gizlenirken gördüm."

Masayı bir sessizlik kapladı. Liam zor durumda bırakıldığı için kızardı ve belli ki bundan hoşlanmamıştı.

Canning gözlerinde bir parıltıyla, "Bahse girerim," dedi. "Özellikle de Liam paniklediği için."

Masadakiler kıkırdadı. Çilek sarısı Liam'ın kulağına mırıldandı ve kaşlarını çatarken omuzlarını ovdu. Entrikadan beslenen Briony'nin nabızı hızlandı ve hevesini gizlemek için hızla masaya baktı.

Liam parmaklarını masaya vurdu. "Ben sadece Toven bize Hearst Baba'nın nerede olduğunu söylerse varım."

Toven'ın kaburgaları onunkilere doğru genişledi ve ağzının kenarı kalktı. Elindeki kartlara bakıp seçenekleri tartıyormuş gibi yaptı.

"Ne düşünüyorsun Rosewood?" diye sordu. "Sence kartlarım yeterince iyi mi?"

Rosewood nasıl cevap vereceğini bilemediği için adamın eline göz kırptı ama önemli olmadığını biliyordu. O sadece zaman kazanıyordu. Parmaklarını ensesindeki ince tüylerin üzerinde, bir zamanlar derisini birbirine diktiği yerin tam üzerinde gezdirdi ve onun titremesini izledi.

Briony, Toven'ın elinin ortasından bir kart aldı ve ucuna yerleştirdi. Daha yakına eğildi ve yüksek sesle fısıldadı, "Sanırım Liam her şeyi anlatmak üzere."

Adamlar kahkahalara boğuldu; esprinin gerektirdiğinden daha gürültülü bir kahkaha. Çok esprili değildi ama belki de Onun tarafından söylendiği için eğleniyordu. Onunla birlikte oynuyordu. "Şimdi oyun başlayabilir!" Canning gürültü üzerine bağırdı. "I

"Ne zaman ortaya çıkacağını merak ediyordum Rosewood!"

Liam elini kazandı ve sırlarını bir süre daha saklamasına izin verildi. Toven kartlarını masaya yaydı ve Briony Rose'dan onun da kazandığı sonucunu çıkardı.

Onun galibiyetini kutlamak için başka bir şey denemeye karar verdiğinde kalbi göğsünde çarpıyordu. Alnını bastırarak Briony yüzünü şakağına doğru eğdi ve utangaç bir gülümsemeye onun ağızına uzandı.

Alt dudağını ağızının köşesine hafifçe değdirdi-

Ve Toven yüzünü geri çekti, boynunun en küçük hareketiyle sanki bir kılıç darbesinden kurtulmuş gibiydi.

Donup kaldı, adamın tüm vücudunun kasıldığını, kaburgalarının artık onunkilere değmediğini hissetti.

Utanc göğsüne ve boynuna doldu, bir anda yanaklarına doğru ilerledi. Onu öpmeye çalışmış, o da reddetmiş ve daha da önemlisi dikkatli gözlerin önünde irkilmişti. Ona bakmaya cesaret edemedi, yüzü yanarken gözlerini kucağına dikti. Adam hiçbir şey olmamış gibi yeni elini karıştırmaya devam etti. olmuştu.

Çok geçmeden, utancı yerini kaynayan bir öfkeye bıraktı. Öfke. Onları tehlikeye atacaktı. Sözde samimi olduğu kadından bir öpücüğü kabul edemezdi. Bu ne anlama geliyordu?

Kimse görmüş müydü?

Başını kaldırdığında odadaki ses yavaşça ona geri döndü. Adamlar sohbet ediyor ve kart dağıtıyorlardı. Gözleri üzerlerinde değildi ama Canning Trow'un masada sırtışında kötü niyetli bir şeyler vardı, dişleri dudağını kesiyordu.

Toven'ın kaburgaları tekrar hareket etti ve sesli bir şekilde yutkundu. Briony onun orada olduğunu hatırlayınca sertleşti.

Konuşmaları gerekiyordu. Davranışlarının nelerden oluşacağı konusunda bir tartışmaya ihtiyaçları vardı. Geçen sefer onun rol yapma yeteneğini küçümsemiş ve sonra da Oyunu gerçekten oynamaya çalıştığında onu sabote edecekti.

Derin bir nefes aldı; odada bu kadar çok dikkatli göz varken nasıl hissettiğini belli edemezdi.

"Sıra sende, Hearst."

Kleve kartları Toven'a uzattı ve Toven kartlara uzanmak için kolunu uzattı.

"Sana şans dilemesine izin mi vereceksin?" Lorne alay etti.

Toven desteyi onun önünde tuttu. Utancını bastırdı ve desteden bir kart çekerek masaya doğru çevirdi.

"Bakire ve Kurt," Liam masa için okudu.

Bunu daha önce duymuştu. Bakirenin kanının kokusunu alabilen bir kurdun anlatıldığı eski bir peri hikâyesiydi.

O Toven'ın ellerine doğru gevşerken erkekler sırlarını açıklıyorlardı.

Canning sırtarak, "Artık son tura geldiğimize göre potansiyeli olan bir şeyim var," dedi. "Cordelia Hardstark adında birinin yerini biliyorum," derken gözleri onunkilere kilitlendi.

İçini soğuk bir korku dalgası kapladı. Ve yüz ifadesini yumuşatamadığının farkındaydı. Canning'in gözleri parlıyordu. Sırtındaki elin de gerildiğini hissetti.

"Peki sen bunu nereden biliyorsun?" Liam alay etti.

Canning omuz silkti. "İksirim artık Biltmore'da bulunmuyor. Birinin ispiyonlaması çok yazık," dedi ve gözlerini kaçırmadan önce Toven'a dikti. "Ama artık ev ziyaretleri yapabiliyorum."

Briony'nin kalbi küt küt atıyordu. Cordelia Cohle'un evinde değildi. artık malikane mi? Ve Canning onun nerede tutulduğunu biliyor muydu?

"Ama bu büyük bir sır, biliyorsun," dedi Canning suratını asarak. "Eğer bunu açığa çıkaracaksam, çıtayı yükseltmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Canning doğrudan Toven'a baktı. Toven düz bir sesle, "Korkarım babamın bulunduğu ülkeden daha fazlasını açıklayamam," diye karşılık verdi.

"Bunu bilmek umurumda değil. Gerçekten." Canning omuz silkti ve gözleri tekrar Briony'ye kaydı. Briony, Canning'in kedinin fareyle oynadığı gibi onlarla oynadığını hissetti. "Ama bu sırrı altın kalp pınarından gelen bir öpücüğe karşı bahse girerim."

Briony nefesini tuttu. Toven'in çenesi kıkırdadı ve midesindeki ağırlık azaldı. Reddedecekti. Ve o zaman Cordelia'ya ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacaktı.

Toven nefes alamadan dudakları ayrıldı. "Değersiz bir öpücük mü?" Altındaki adamı taklit ederek kaşlarını kaldırdı. ve dedi ki, "Bu almak için kolay bir bahis. Yine de senin için pek adil değil."

Canning ona göz kırptı. "Kendini küçümsüyorsun, Rosewood. Belki de seni bu kadar çılgınca arzuluyorumdur."

Toven gerildi, söze girmek üzereydi, bu işi bitirmek üzereydi.

"Efendi Toven nasıl reddedebilir ki?" diye hemen cevap verdi. "Kaybederse ona hiçbir maliyeti olmaz."

Sırtındaki el kalktı ve sandalyenin kolunun, onu sıkan bir elin gerginliği altında gıcırdadığını duydu.

Genç adamlar sessizdi, masanın iki başı arasındaki sözsüz düelloyu izliyorlardı. Ama maç kazanılmıştı ve Toven bunu biliyordu. "Elbette. Mükemmel bir bahis."

Toven ve Canning oynarken, yeni eller çekip zar atarken tüm gözler kartlara çevrildi. Toven'in başarısını, poker yüzü olmayan Liam'a göre değerlendirdi. Daha fazla hayal kırıklığına uğramıştı, Toven daha iyisini yapıyordu.

Sonunda ikisi de kartlarını ortaya koyduğunda tüm masa nefes aldı. Briony bekledi.

"Siktir," diye fısıldadı Lorne, bir elini saçlarında gezdirirken.

"Berabere, tatlım," dedi Canning ona karşıdan. dudakları kibirli bir gülümsemeyle bükülmüştü. "Ne kadar yazık. Seni bir kez olsun tatmak isterdim." Adamlar gülerken o dudaklarını yalayarak bir gösteri yaptı.

Toven da metanetle kartlarını temizledi. Canning daha yakına eğildi ve yüz hatlarını sahte bir surat ifadesiyle düzeltti. "Ve eminim

Sevgili arkadaşınız hakkında umutsuzca bilgi edinmek istediniz. Ne kadar yazık."

Canning derin düşüncelere dalmış gibi çenesine vurdu.

"Bak sana ne diyeceğim," dedi Jellica'yı kucağından indirerek. "Bana o öpücüğü verirsen sırrımı yine de açıklarım. İyi ve düzgün bir şekilde, şimdi."

Nabzını parmak uçlarında hissetti. Sonra Toven alay ederek şarap kadehini kaldırdı, içindekileri boşalttı ve onları odadan çıkarmaya hazırlandı.

Cordelia'nın karanlık bir kalede solup gittiğini düşündü. Mavi gözleri kararmış ve büyüğü kaybolmuştu.

Briony hızla ayağa kalktı. Oda hareketsizdi. Ona sırtarak bakan Canning'e doğru ilerlerken onu izlediler. Aç gözlerle. Canning'in kucağına oturup boynunu aşağı çekerek onu dudaklarından öperken Toven'a göz ucuyla bile bakmadı.

Masadan alkışlar ve inilti yükseldi. Canning'in dudaklarına karşı gülümsediğini hissetti, sonra intikamla öpücüğüne karşılık verdi, ağzı onunkine karşı soğuk ve lastik gibiydi. Tam geri çekiliyordu ki Canning'in eli saçlarının arasına girdi, Diğeri ise kalçasına inip derisini okşadı. Dudakları onunkilerin altında hareket etti, eli onu sabit tutmak için buklelerini kavradı ve sonra dili ağzına dayandı, içeri girmek için ileri doğru bastırdı.

Kadın tüm gücüyle geri itip ondan kurtulduğunda ve tökezleyerek ayağa kalktığında bunu zar zor başarmıştı. O anda Canning başparmağını dudaklarının üzerinde gezdirerek ona sırtırken ses odaya geri döndü. Adamlar masaya vurup uludular.

"Sırrın mı, Trow?" Briony gürültünün altında tıslayarak ona baktı ve ağzını silme isteğine direndi.

Canning odayı susturmak için elini kaldırdı, dişleri gururla parlıyordu. "Cordelia oldukça sık taşınıyor. Geçen hafta Locklin malikanesindeydi, ondan önce de Seat's Castle'daydı. Artık büyüğü olmayabilir ama içinde iyi bir mücadele gücü olduğu kesin."

Briony yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Odanın içinde bir yerlerden sesler geliyordu ama ne olduğunu çözemiyordu.

Seat's Kalesi ve Locklin malikânesi. Moira Locklin koltuk için beşinci sıradaydı ama Briony'nin Locklin malikânesinin nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Soracak sesi bulmaya çalıştı ama bileği tutulmuştu, sırtına bir kol dolanmıştı ve sonra Toven

onu odadan dışarı çıkardı. Onu itiyordu, gerçekten. Oyun sona ermişti. Diğer birkaç kişi de onları takip etti, nöbetçiye geçip merdiven boşluğundan aşağı indiler.

Toven sessizdi. Onu kapıya doğru yönlendirirken kalçasındaki eli sertti, ama onun geçici bir düşünceydi. Öğrendiği onca bilgi ve Cordelia'nın bir şatonun zemininde kanlar içinde can çekişirken hayalinde canlandırdığı görüntüler zihninde dönüp duruyordu. Koridorda sersemlemiş bir halde yürüyor, Cordelia'yla ilgili anılarını ait olduğu yere, raftaki kapalı bir kitaba geri itiyordu.

Dudakları Canning'inkiler yüzünden hâlâ garip ve kuru hissediyordu ve elbisesi çok dar geliyordu.

Toven onu dışarıya ve kalabalığın sesine doğru yönlendirdi. Başka bir köşede Ilana elinde bir tepsi içkiyle bekliyordu. Briony yorgunluğunu üzerinden attı. Tekrar arenaya çıkacaktı. Aklını başına toplaması gerekiyordu.

Bu hafta kendilerini tribünde buldular. Briony ve Toven bir banka oturdular ve çilek sarısı kadın Toven'ın yanına, Liam da onun diğer yanına çöktü. Briony onlara gülümserken ona baktı.

Toven kolunu Briony'nin arkasındaki banka dayadı. Kısa elbisesinin içinde bacak bacak üstüne atmak için elinden geleni yaptı. Tam gecenin olaylarından sıyrılmaya başlamıştı ki sağ tarafında kalın sesli bir ses duydu.

"Kalp baharının eskiden bir prenses olduğu doğru mu?"

Briony ve Toven birlikte çilek sarısı saçlı kadına baktılar. Aynı kadın daha önce Claremore aylarca onunla birlikte, söz konusu prensesin çarşaflarıyla ilgilendi.

"Onunla konuşmaman gerekiyor," dedi Liam tembelce, bir bardak viskisini yudumlarken.

"Özür dilerim," dedi Strawberry-Blonde, gözleri hâlâ Briony'nin yüzünde aç bir şekilde. "Daha önce hiç prenses görmemiştim."

Toven onun artık prenses olmadığına dair bir şeyler mırıldanırken Briony ona bakakaldı. Bu aynı kız değil miydi? Öyle olmalıydı.

Kadın dizlerinin üzerine çökerek Toven'a baktı ve Briony. "Böyle bir ödülü satın aldığınıza göre çok zengin olmalısınız," dedi cilveli bir şekilde.

"Öyle, ona sormanız yeterli," dedi Liam.

Çilek-Blonde kıkırdadı ve saçlarını savurdu. "O kesinlikle çok güzel, Usta Toven." Kadın kıpırdandı ve sanki sihirli bir değnek değmiş gibi askılarından biri düştü. "Ve iki hafta önce onun hakkında konuşma şeklin. Lezzetli olduğu hakkında..."

Toven içkisini dudaklarına götürdü ve hepsini yutmak için başını geriye doğru eğdi.

Çilek sarısı kadın da bu fırsatı değerlendirerek dudaklarını yaladı, Briony'nin boynuna uzandı ve ağzını kendi ağzına doğru çekti.

Briony'nin kaşları havaya kalktı, gözleri fal taşı gibi açıldı. Kızın ağzı Briony'ninkinin üzerinde hareket etti, eli Briony'nin boynuna dolandı ve vücutlarını Toven'ın kucağında birbirine doğru çekti.

Briony olayın şokuyla hareket edemiyordu. Bu... Bu neydi?

Kadın parmaklarını Briony'nin boynunda gezdirdi ve dilinin dışarı kaymasına izin vererek Briony'nin dudaklarının tadına baktı.

Kadın geri çekildi, ıslıl ıslıl gülümsüyordu. "Çok lezzetli," dedi. "Bir ara onun daha fazla tadına bakmak isterim, Efendi Toven."

Briony'nin yanakları kıpkırmızı kesilmişti, çünkü oda aklına gelmişti. Liam'ın içkisi dudaklarına giderken donmuştu.

Ve Toven ikisinin arasında bir yay gibi gerilmiş, gözleri sertleşmişti.

Kadın tekrar kıkırdadı ve sonra sanki onlarla hiç konuşmamış gibi geri kayarak Liam'ın kucağına oturdu.

Briony parmaklarını ağzına bastırılmış, son dakikaya anlam vermeye çalışıyordu.

"Bence birbirlerinin tadına bakmalarına izin vermelisin, Toven," dedi Lorne daha ilerideki bir koltuktan. "Sen ne dersin?"

Toven ince ince gülümsedi ve elini Briony'nin kalçalarının üzerinde gezdirdi. "Kendi 'tadımımı' yapmak için ilham aldığımı söyleyebilirim." Banktan kalktı ve onu da kendisiyle birlikte yukarı çekti. "Beyler," dedi vedalaşırken.

Briony onun arkasından tökezleyerek, eskiden hizmetçisi olan kadının Liam'ın boynunu öpüşünü izlemek için döndü ve ona bir bakış daha atmadı.

"Bu da neydi böyle?"

Çıkışa doğru yürürlerken Toven'ın kaşlarını çatarak ona baktığını görünce gözlerini kaldırdı.

Briony ağzını açtı. Sonra kapattı. "O... çok arkadaş canlısıydı," dedi sonunda.

Onu bahçeye çıkardı ve Briony geçit noktasına geldiklerini fark etmeden başparmağını keserek eve bir geçit açtı ve "Bu gece başka arkadaş edinmek ister misin Rosewood?" dedi.

Briony itiraz ederken onu sürükleyerek içeri soktu.

Hearst'ün misafir odasına girdiklerinde Briony'nin kolunu bıraktı ve kapıdan çıkıp merdivenlere doğru yürüdü. Briony, öfkesi onu bulmadan önce bir an için arkasından göz kırptı.

"Neden ayrıldık?" diye sordu peşinden koşarak. "Daha işimiz bitmemişti!"

"Sanırım bir gece için yeterince eğlendiniz," diye tıslayarak tırmanmaya başladı.

Adam geri çekilirken kadının ağzı açık kaldı. "Canning'i öptüğüm için kızgın mısın? Sence bu benim için eğlenceli miydi?"

Geri döndü, onun birkaç basamak yukarısındaydı. "Beni zayıf gösterdiğin için kızgıyım."

Kadın adama bön bön baktı. "Şaka mı yapıyorsun? Canning o bahse sırf beni öpmeyi reddettiğin için girdi! İkimizi de aptal gibi gösterdin!"

Adamın çenesi kapandı. Tekrar yükselmeye başlayarak, "Öpüşmek çok samimi." diye ısırdı.

Kızın öfkesi fokur fokur kaynadı. Onun peşinden merdivenleri fırlatarak, "Çok mu samimi?" diye bağırdı. Diğer herkes Öpüşmek! Bana sözde yaptığımızdan *çok* daha mahrem şeyler gösterdin!"

"Yani bu gece intikamdı, öyle mi? Seni rahatsız ettiğim için Aklın var mı?" Esprili bir şekilde güldü. "Benden intikam almak için etrafta dolaşıp mümkün olduğunca çok insanla flört mü edeceksin?"

"Kendini övme," diye tersledi Briony. "O kadın -" Bunu söylemesi gerekip gerekmediğini bilmiyordu. Briony'yi tanıdığı konusunda yalan söylemişti. "Tuhaf," diye bitirdi sözlerini, "ama Canning hesaplı bir hamleydi. Cordelia hakkında bilgisi vardı-"

"Ah evet," diye hırladı, yüzü pembeleşmiş bir halde ona döndü. "Eski dostlarının senin bilgi toplama yöntemin hakkında ne söyleyeceklerini merak ediyorum, Rosewood."

Ona ters ters baktı. "Seni öpmek zorunda kalmazdım. iğrenç arkadaşlar, eğer bana ne haltlar döndüğünü söylerseniz!"

Burun delikleri alevlendi ve merdivenin geri kalanını hışımla çıkmak için döndü. "Bana sorduğun her soruya cevap veririm, Rosewood-"

"Sular başka bir şey teklif etmeni yasaklıyor!" Topuklu ayakkabılarıyla onun peşinden koştu. "Bu akşamlar için herhangi bir oyun planı gibi. Ya da bana seninle ilgili bir şeyler anlatma nezaketini

"Aptalca Öpüşme Kuralı!"

Yatak odasına doğru ilerleyen adamı köşede takip etti.

"Kural mı istiyorsun Rosewood?" diye bağırdı koridorda, yatak odasının kapısını iterek açtı. "Kendini benim üzerime atma

arkadaşlar!"

"Siktir git, Toven!"

Ona ters ters baktı ve kapıyı arkasından çarparak odasına girdi. O da onu takip ederek yatak odasına yürüdü, kanında alev alev yanıyordu.

Topuklu ayakkabılarını çıkarıp odalarını birbirine bağlayan duvara fırlattı ve adamın duymasını umdu.

Yakasına uzandı, ondan ve temsil ettiği her şeyden nefret ediyordu. Ve *kaşındı*. Parmakları onu çekiştirirken boğazının arkasından bir çığlık attı-

Ta ki parmakları bir şeye değene kadar.

İnce bir kâğıt parçasının boynundan aşağıya doğru uçuşmasıyla şok içinde ellerini çekti.

Briony ona baktı, tüm vücudu donmuştu.

Bir şeyin kenarından kopmuş, küçük parmağından daha geniş olmayan bir parşömen parçası.

Yavaşça eğildi, çilek sarısı saçlı kadının onu boynundan tutarak nasıl öne doğru çektiğini düşündü - bu oldukça dikkat dağıtıcı olmuştu.

İnce bir kâğıt parçasını altının altına kaydırmak için.

Briony'nin titreyen parmakları kâğıda uzandı ve onu ters çevirdi. Nefesi kesildi.

Ejderha yok, endişelenme

Kalbi kafeste yerinden fırladı.

El yazısı tanıdıktı ama nefesini kesen kelime büyük *W* harfiyle "Worry" idi.

Çocukken, adını telaffuz edemediği zamanlarda Rory'ye böyle seslenirdi.

Bu lakabı bilen hayatta sadece dört kişi vardı.

Kendisi, Cordelia, Didion ve Sammy.

Ve içlerinden biri ona bu notu yazmıştı.

BÖLÜM 36

Bütün gece ayaktaaydı, aklı olasılıklar ve ihtimaller üzerinde çalışıyordu.

Saatlerce el yazısını inceledi, Cordelia'nın *R*'lerinin şeklini hatırlamaya çalıştı, Didion'ın atmadan önce ona yazdığı notlardan bazılarını hatırlamaya çalıştı, Sammy'nin el yazısını görüp görmediğini merak etti.

Ama harfler sıkışık ve titrekti, sanki Yeterince küçük bir kâğıda sığdırılmış bu dört kelime, tüm şeklini etkilemişti.

Onun yerine notun kendisine nasıl ulaştığını düşündü. Çilek sarışınının Biltmore dışındaki dünyayla etkileşimi çok sınırlı olmalıydı ama Briony hatırlıyordu Ilana'nın iki hafta önce ona üzüm uzattığı gibi. Ilana'nın Biltmore Sarayı'nın kapısından içeri giren herkese erişimi vardı.

Peki Ilana'ya notu kim götürmüş olabilir? Sammy ve Didion dışarıdaydı. İkisi de onun Rory'ye taktığı ismi hatırlayabilirdi. Canning'e inanacak olursak, Cordelia sık sık taşınırdı. Biltmore partileri hakkında samimi bilgi. Cordelia, Ilana ile nasıl koordine olacağını biliyor muydu?

Briony yatağında oturmuş, güneşin ilk ışıklarını arazinin üzerinden izliyor, kâğıt parçasını parmak uçlarının arasında tutuyordu. Üzerinde hâlâ siyah elbisesi vardı. Pudralarını ve kremlerini temizlemediği takdirde Larissa'nın üzüleceğini biliyordu. Notu yatağının başucundaki mücevher kutusunun içine koyduktan sonra kendini topladı ve banyoya gitti.

Temiz bir yüzle küvete oturdu ve daha büyük bir meseleyi düşünmeye başladı.

Ejderha yok, endişelenme

Ne kadar etkileyici bir kelime dizisi. "Ejderha yok" pek çok anlama gelebilirdi. Briony en son ne zaman ejderha hakkında duyduklarıydı. Adamlardan biri dün gece ejderhanın Tampet Dağları'nda görüldüğünü söylemişti. Orası Bomardi okulunun olduğu yerdi.

ve Quill malikanesinin nerede olduğu.

Ama bu olay ne kadar zaman önce olmuştu?

Not ona ejderhanın öldüğünü söylüyor olabilir miydi?

Ejderha için endişelenme, o öldü. Bu olabilir mi?

O zaman böyle bir şeyi kim bilebilir?

Briony banyodan çıktı, bornozuna sarındı ve pencerenin önündeki koltuğuna döndü.

Daha fazlasını bilmeye ihtiyacı vardı. İletişime açık olduğunu göstermek için bir mesaja karşılık vermesi gerekiyordu.

Bir şey açıktı. Biltmore'a geri dönmesi gerekiyordu.

Ve bu da ancak Toven'la birbirlerini öldürmemeyi başarabilirlerse gerçekleşecekti.

Briony çayından uzun bir yudum aldı ve düşünmeye başladı. Dün gece Toven'ı üzen üç şey vardı: Canning'i öpmek, Yemek odasında rolünü oynamaya çalışıyor ve çilek sarışınının kendisine yaklaşmasına izin veriyordu. Briony onun Canning'le ilgili bakış açısını anlayabiliyordu ama yine olsa yine aynı şeyi yapardı. Elbette nedenini anlaması gerekiyordu.

Öfkesinin geri kalanı hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Gözlerini kapadı ve Toven Hearst'ün imkânsız bilmecesine duyduğu kızgınlıkla mücadele etti. Belki de Öfkesinin temel nedenini anlamak, bunun bir daha olmayacağından emin olmak kadar önemli değildi. O ne yapıp yapamayacağını bilmesi gerekiyordu. Yoksa Larissa'yı bedenine almayı deneyebilirdi.

Briony kaşlarını çatarak çay fincanına baktı.

Böyle bir şey olamazdı. Onunla arasını düzeltmesi gerekiyordu. Hatalı olmasına rağmen.

* * *

Düşüncelerini toparladıktan sonra koridorda onu aradı. Onu birinci kattaki çalışma odasında buldu, kapı hafifçe aralıktı. Birkaç kez vurduktan sonra cevap gelmeyince kapıyı parmak uçlarıyla iterek açtı ve geriye doğru sallanırken nefesini tuttu. Bir masanın üzerine eğilmiş, yüzünde vurdumduymaz bir ifadeyle bir zarfı Hearst balmumu mührüyle mühürlüyordu.

Kadın yutkundu ve çenesini kaldırdı. "Konuşabilir miyiz?"

"Bir tartışma." İçini çekti ve arkasına yaslandı.

Sadece onun içinde uyandırdığı öfke, yeniden odaklanmadan önce kaynamaya başladı.

Kapı aralığında durarak, neredeyse onun çıkışını engelleyerek, "Biltmore'da henüz başarılı bir akşam geçirmediğimiz gerçeğini konuşmak istiyorum," dedi.

Adamın gözleri ona doğru kaydı. "Başarılı." Kadın başını salladı, ve ağzının köşesi seğirdi. "Peki bu neye benzeyecek?"

"Sen söyle," dedi sessizce. "İki kez gittim ve ikisinde de boğuluyormuşum gibi hissettim."

Yüzünde bir şey parladı - belki de suçluluk.

Kadın öne doğru itti, onun bakışlarını tuttu.

"Biltmore partilerine gitmeye devam etmek istiyorum. Bedenime başka birini almanı istemiyorum."

Keskin bir nefes aldı. "Rosewood-"

"Her ne kadar korkunç ve iğrenç olsa da, Biltmore Eski arkadaşlarımı görebiliyorum ve kendimi biraz daha az yalnız hissediyorum" diye devam etti. "Ve biraz da dışarıdaki dünya hakkında bir şeyler duyuyorum."

Dudağını ısırarak durakladı. Ona nattan ya da iletişim kanallarından bahsetmeyecekti. Hearst'lerin bağılılıkları hakkında şüpheleri olsa da -her ne kadar

"Siyasi teminat" ifadesi hâlâ kulaklarında çınliyordu; Toven'a verdiği bilgiler konusunda güvenmek için henüz hiçbir nedeni yoktu.

"Bu partilerde aynı sayfada olmamız gerekiyor," diye ekledi.

"Peki bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun?"

"Öncelikle, gelecekte Canning Trow'u öpmekten kaçınmam gerekiyorsa, sanırım bu fedakârlığı yapabilirim," dedi kuru bir sesle.

Adam gözlerini devirdi. "Ne kadar yüce gönüllüsün."

"Sanırım birbirimize karşı daha rahat olmamız gerekiyor," diyerek hemen konuya girdi.

Adamın gözleri onunkilere kaydı, okunmuyordu.

"Ben çok katıyım, sen çok... ürkeksin." Sanki onunla tartışacakmış gibi ağzını açtı. "'Yakınlığa' karşı, her neyse," dedi kadın.

küstah bir hareketle söyledi. Adamın ağzı kapandı ve kadın gözlerini adamın yoğun bakışlarından kaçırdı. "Durumlara gerekli tüm bilgilerle girmeyi severim. Öpüşmekten hoşlanmadığını bilmiyordum." Bakışlarını masasından ayırdı ve adamın gözlerini omzunun üzerinden bir noktaya diktiğini gördü. Yutkundu.

"Canning'in rahatsızlığımı anladığına inanıyorum."

"Ve bundan yararlandı," diye bitirdi.

Başıyla onayladı. Derin bir nefes alan ve notu hatırlayan Briony, onu buraya getiren isteği dile getirdi.

"Bu akşam benimle yemek ye," dedi. "Sadece ikimiz."

Adamın gözleri kızın yüzüne kaydı. Çenesindeki kaslar dışında hareketsizdi.

"Var..."

"Akşam yemeği." Başıyla onayladı. "Biltmore'da başarılı bir akşamın sizin için nasıl görüldüğünü tartışmak istiyorum. Ne olduğunu arkadaşlarını aramızda nasıl bir ilişki olması gerektiğine ikna etmek için benim yapmam gerekenler."

Adam boynunu kaşıdı ve kadın yakasının altındaki pembe iğne izlerini gördü. "Bu akşam dışarıdayım."

Yanıt hızlıydı ve Briony'nin gözlerinin kısılmasına neden oldu. "O zaman yarın," dedi. Adam ayaklarının üzerinde kıpırdandı ve Briony gelmekte olduğunu bildiği bahaneyi kesti. "Ya da herhangi bir gün, gerçekten."

Programım sonuna kadar açık."

"Yarın" diye cevap verirken gözlerini masasına dikmişti.

"Harika. Sadece ikimiz." Durakladı. "Larissa hâlâ evde değil, değil mi?"

Adam başını salladı.

Larissa'nın "ölüyken" nerede kaldığını sormak için can atıyordu ama devam etti: "Mutfakla her şeyi ayarlayacağım."

Adam kaşlarını kaldırdı ve biraz da isteksizce, "Bu bir randevu," dedi.

Nabızı hızla atmaya başladı ve yanakları ısındı. Kadın kapı aralığından kaybolmadan önce olumlu bir şeyler mırıldandı ve merdivenleri hızla çıkararak odasına döndü.

* * *

"Randevu" kelimesi aklına bir tutkal gibi yapışmış, ertesi akşama hazırlanmaya çalışırken onu telaşlandırmıştı. Briony Birkaç kez elbise değiştirdi, ikisi arasında gidip geldi ve her birinde bir kusur buldu. Elleri makyaj masasındaki pudralara ve kremlere uzandı. saçlarını omzunda duracak şekilde örmekle meşguldü ve bunu düşündüğü için kendini azarlıyordu

Toven Hearst gibi giyinmek kadar aptalca bir şey.

Bu bir "randevu" değildi. Bu, Biltmore'a başka bir gezi için hazırlıktı. Cordelia'ya geri dönmesi gerekiyordu.

Sammy ya da Didion ve Toven'ın şüpheleri bertaraf etmesi gerekiyordu.

Sekize çeyrek kala, hazırlıkları kontrol etmek için yemek odasına yöneldi. Evdekiler tam da onun istediği gibi iki yer hazırlamışlardı; biri masanın başında, diğeri de hemen

solda. Bir şişe kırmızı şarap boşaltılmıştı ve servis tabakları sebze ve biftekle doluydu.

Beceriksizce masanın kenarındaki yerine oturdu ve Toven'ın ayak sesleri bakışlarını kapıya çevirmeden önce sadece beş dakika beklemek zorunda kaldı. Toven içeri girdiğinde hızla ayağa kalktı.

Bakışları koyu mavi düğmeli gömleğine takıldı. Gözleri masadaki şarap ve yiyecekleri gözden geçirdikten sonra tekrar ona döndü ve örgülü saçlarını hızla değerlendirdi.

"Rosewood," diye selamladı, masanın başındaki sandalyesine geçmeden önce, tutsağıyla yemek yemekten doğal olarak zevk alan birinin güveniyle.

Rosewood hızlıca başını salladı. Yerine oturduktan sonra, "Günün nasıl geçti?" diye sorarken peçetesini kucağına yerleştirmeye odaklandı.

Adam boğazını temizledi. "İyiymi. Ya seninki?" "Çok güzeldi, teşekkür ederim."

Şarap kadehine uzandı ve derin derin içti, sessizliği bozacak bir şeyler düşünmeye çalıştı ama başaramadı. Toven tabağını yemekle doldurduktan sonra servis tabağını ona doğru itti, dudakları ince bir çizgi halindeydi. Briony çatal bıçaklarıyla oynadı, sıcaklık boynundan yukarı süzülüyordu.

Otuz altı saniye boyunca sessizlik içinde yemek yediler ve kadın buna daha fazla dayanamadı.

"Belli ki ikimiz de çene çalmayı sevmiyoruz ama ben iki saat boyunca sessizce oturmak niyetindeyim." Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı ve kız yanaklarının kızardığını hissetti. "Daha çok sorum var. Ama sorulardan nefret ettiğinizi biliyorum-"

"Sorulardan nefret etmiyorum-"

"Seni bir 'ruh haline' sokuyorlar -"

"Öyle değil. Beni havaya soktun."

Kadın ona kaşlarını çattı ve sebzelerini sert bir şekilde tokuşturdu.

Adam şarabını yudumlayarak onu inceledi. Kadın yemekten büyük, meydan okuyan bir ısırik aldı ve adamın bakışlarını üzerinde tuttu.

"Soruların neler Rosewood?" Kalın kalın yutkundu. "Ilana kim?"

"Annesi Bomardi ama bir Eversun'la evlendiği için evlatlıktan reddedilmiş. Denizin ötesinde büyüdü ve Evermore'un çöküşünden sonra babası Ilana'yı evlat edinene kadar orada yaşadı.

Mallow'a karşı örgütlendi ve o sırada alınıp Barlow'lara verildi."

Briony'nin aklı her şeyi kavramaya çalışıyordu. "Peki Biltmore'da ona neden bu kadar çok yetki verildi? Diğer Barlowe Kızlarından daha fazla özgürlüğe sahip gibi görünüyor."

"Bunu söyleyemem, gerçekten." Rostosunu küçük, hassas kesiklerle dilimledi. "Sanırım yaptığı işte... oldukça iyi olduğu için."

Üzerine soğuk bir şüphe çöktü. "Peki tam olarak ne yapıyor?"

Toven'ın çatalı ağzının yarısında durdu. "Ev sahipliği. Gülümseyerek. Flört eder ve şakalaşır. Görünmesi gerektiğinde görünür, görünmez olması gerektiğinde görünmez olur."

Briony kızartmasını keserken dudaklarını büzdü. Bomardi'nin küstahlığı hayret vericiydi. Ilana'nın gibi bir geçmişi olan bir kadına Biltmore'un anahtarlarını vermek ve onun odadan odaya büyük ölçüde istediği gibi hareket etmesine izin vermek korkunç bir dikkatsizlik gibi görünüyordu.

"Dövmeler. Finn'le birlikte Larissa'yı onlardan nasıl kurtardınız?"

"Biz bulmadık." Kadın gözlerini ona dikti ve Fin omuz silkti. "Kan temizleyici bir büyü ve saf şans. İşe yarayacağından emin değildik. Anladığım kadarıyla eğer Larissa mülk sınırını geçseydi, onu çıkarmak neredeyse imkansız olurdu."

"Ve bu dövmelerin etrafından dolaşmanın bir yolunu nasıl bulacağınız hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Bu, etrafta dolaşıp diğer Bomardi'lere soracağım türden bir soru değil, hayır," dedi kuru bir sesle. Yanağındaki bir kas seğirdi. "Büyük kaçış planını mı yapıyorsun Rosewood?"

"Hmm," dedi masumca, onun sorusunu duymazdan gelerek. "Bomardi'de kimin kaçtığına dair bilgi vermeye istekliydin. Kart oyunu sırasında Jarvis Kalesi. Paylaşmak ister misin?"

Onun çiğnemesini, dudaklarını tıpkı annesi gibi küçük lokmalarla sıkıca bastırmasını, aristokrat çenesinin hızla hareket etmesini izledi.

"Billium Meers kurtulmayı başardı."

Briony gözlerini kırıştırtarak bakışlarını onun dudaklarından çekti. "Yaşıyor mu? Savaş alanında öldüğünü sanıyordum."

"Görünüşe göre yaşadı ve Jarvis'ten çıktı. *Journal* sayfası bu konuda hiçbir şey söylemezdi. Böyle bir zayıflığı kamuoyuna duyurmazlardı."

Briony peçetesini iki avucunun arasında sıkarak titrek bir rahatlama nefesi verdi. Sammy'nin babasıyla arası hiç iyi olmamıştı ama babasının güvendiği bir generaldi. Kaçmış olması Mallow için büyük bir kayıptı.

"Nereye gittiğini biliyor musun?"

"Starksen." Adam şarabını içti ve Mallow onun yutkunmasını izledi. "Orada Mallow için epey sorun yaratıyorlar."

Briony peçetesine sırttı. *Güzel*. Tekrar ona baktığında, dudaklarındaki gülümseme hâlâ soluktu, adam hâlâ ondan uzağa bakıyordu.

Derin bir nefes aldı ve akşamki planlarının ikinci yarısı için kendini hazırladı. Şarap kadehini kaptı ve iki büyük yudum alarak ayağa kalktı.

Gözleri ona kaydı. "Ne yapıyorsun?"

"Sanırım"-yutkundu, sesindeki cılız tınıdan nefret ediyordu-"Sanırım pratik yapmalıyız."

Çatal ve bıçağı tabağının üzerinde duruyordu. Gözleri seğirdi. "Pratik yapmak."

"Birbirimizin yanında daha rahat olmak için." Kadın adamın diğer tarafına geçerek şarap şişesine uzandı. Biltmore'da genellikle yaptığı gibi kadehini doldururken bir milim bile kıpırdamadı. Adamın hemen yanında durarak dudaklarını birbirine bastırdı, adam ona bakmadığında, hâlâ sandalyesinde donup kalmıştı. "Bence şimdi beni kucağına çekmelisin."

Elindeki kapları yere bıraktı ve keskin bir nefes aldı. "Ana planın bu mu Rosewood?"

"Evet, daha rahat olabilmemiz için ikna edici bir gösteri." Parmaklarını birbirine doladı. "İkimiz de biraz prova yapabiliriz-"

"Buna gerek kalmayacak."

"Katılmıyorum. Canning'in yaptığı numarayı gördünüz ve eğer ona sebep vermeye devam edersek bunu tekrar deneyecektir-"

"Bütün bu fikir çocukça."

"Çocukça olan, bana dokunmaya dayanamaman!"

"Sana yeterince dokunuyorum, daha fazlasını istemen çok saçma-" "-ve fiziksel olarak itici olduğum çok açık olmasına rağmen sen-"

Ondan kuru bir kahkaha patladı.

Burun delikleri alevlendi. "Yattığın kadınlara karşı nasıl davrandığını bilmiyorum Hearst, ama eğer samimiyetten anladığın buysa, benim sunabileceğimden çok daha fazla yardıma ihtiyacın olduğu açık-"

Eli dışarı fırladı ve karşı kalçasını kavradı, onu kucağına çekti. Ciyaklamasını yuttu ve Kalbi küt küt atarak kendini masanın üzerinde sabitledi. Saygınlığını kurtarmak için çenesini kaldırdı. düzgün oturabiliyordu. Uzun yün elbisesiyle dengeli bir pozisyon bulmak, ipek ve topuklu ayakkabılarla olduğundan daha az zor görünmüyordu.

"Şimdi ne olacak Rosewood?" diye gürledi ve Rosewood bu sesin göğüs kafesinde titreştiğini hissetti.

Kulaklarının uçları yandı. "Sadece... normal davran. Sanki bu... normalmiş gibi." Boğazını temizledi ve şarabına uzanarak masa düzenine geri döndü. "Sanki ben burada değilmişim gibi yemeğinizi yiyin."

Toven çatalını tekrar eline almadan önce uzun, yavaş bir nefes almış gibiydi. Sebzelerini itip kaktı ve bezelyelerine dikkatle baktı.

Bakışlarını nereye odaklayacağı konusunda birkaç seçeneği vardı. O garip bir şekilde yüzüne bakabilirdi. Onun yemeğiyle oynamasını izleyebilirdi. Ya da en güvenli seçenek: Onun yüzüne bakabilirdi.

boynuna bakarak, pembe allığın bakışları altında nasıl yayıldığını inceledi.

"Yemekte ne sıklıkla kâğıt oynuyorlar?" diye sordu usulca ve yutkunurken boğazının titremesini izledi.

"Belki iki haftada bir oynuyorlar. Bir program yok," dedi.

"Ve bu tehlikeli değil mi? Kadınların şahit olması?"

"Oldukça."

Briony kaşlarını çatı. Çilek sarısını ve onun oyun sırasında her ayrıntıyı dinleyen dikkatli gözlerini düşündü.

Barlowe Kızları'nın tasma sıkı olabilirdi ama zengin bir bilgi birikimine erişimleri vardı.

"Bana oyunu nasıl oynayacağımı öğretecek bir kitap bulun. Herkesin kartlarını görmek için zihin büyüsü kullanabilirim."

"Nasıl kazanmaya devam ettiğimi sanıyorsun, Rosewood."

Kadın ona baktı ve yüzlerini inanılmaz derecede yakınlaştırdı. Adam kadehinden yudumlarken, Toven Hearst'ün sonsuz bir sırlar mahzeni olduğunu fark etti.

"Ah, nasıl unutabilirim ki," dedi sonunda. "İnsanların kafasına girmek gibi bir huyun var, değil mi?" Başını salladı ve bardağına doğru iç çekti.

Parmakları masa örtüsüne vuruyordu. "Olaylarla ilgili hatırladıklarının aksine Rosewood, geçen haftaya kadar aklına hiç girmedim."

Kadın bakışlarını ona dikti. Bu olamazdı. Üçüncü sınıftaki bacak karıncalanmaları. Didion'un korse bağcıklarını karıştırdığını biliyordu. Yalan söylüyor olmalıydı.

Kalp atışlarını düzene soktu ve korktuğu soruyu sordu.

"Peki ben ne yapacağım?" diye devam etti. "Nasıl... rahat edeceğiz?"

Büyük bir iç geçirdi. "Cuma günkü davranışınız gayet iyiydi. Bunu yapmaya devam edebiliriz-"

"Pekâlâ o zaman." Uzandı ve parmaklarını adamın başının arkasındaki saçlarda gezdirdi. Onu fırçaladı

Parmaklarını kafa derisi boyunca gezdirdi ve pürüzsüz buklelerin parmak eklemlerinin arasından geçmesine izin verdi.

Başını başka yöne çevirdi. "Ne yapıyorsun-?"

"Saça dokunmama kuralınız da mı var?" Kadın gözlerini devirdi. "Sakin ol."

Parmakları kulağının üstündeki saçlarda gezinirken hırıltılı bir nefes verdi. Adamın çatalını tekrar eline aldığını ama hiçbir şey yapmadığını gördü. Saçlarını ipekmiş gibi tarayarak kulağının üzerinden geçti, parmak uçları kabuğu yuvarladı.

Parmaklarını onun saçlarında bu şekilde gezdirmeyi hayal etmişti. Pek çok gece.

Larissa'nın tavsiyesini hatırlayarak yumuşak parmaklarını ensesinde, saç çizgisinin bittiği yerde gezdirdi.

Adam titrerken, Collin ve Lorne'un kadınlarını nasıl yakın tuttuklarını ve sadece kart oyununu nasıl izlediklerini düşündü. Çilek sarısının Liam'ın boynuna masaj yapması ve şans getirmesi için yanağını öpmesi. Başka kadınları Barlowe Kızları gülümser ve erkeklerin kulaklarına fısıldar ya da boyunlarına sokulur.

"Rahatla," diye tekrarladı sessizce. Saçlarını tekrar kulağının üzerinden geçirdi, parmakları şaraptan pembeleşmiş boynuna doğru ilerledi. Öne doğru eğildi ve dudaklarını kulağının altındaki deriye bastırdı.

Adamın kolunun beline daha sıkı dolanması için geçen kalp atışında dünya dönmeyi bıraktı, eli kaburgalarının üzerinde yayıldı. Dudaklarını ayırdı ve onu tekrar öptü. Teni temiz ve naneliydi ve yutkunurken boğazının ağzının altında sallandığını hissetti.

Sonra hızlı hareketlerle ayağa kalktı ve adam da sandalyesinden kalktı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye tısladı.

Adam boynuna, az önce dudaklarının olduğu yere dokunurken kadın kendini masanın üzerinde sabitledi. Adam ona bakarken ağzı sözsüzce hareket etti. Belki de onu kirletmiş gibi hissetmişti.

"Ben yapmam gerekeni yapıyorum," diye hırladı. "Eğer sakın olursan-"

"Bir adamın kucağına oturup boynunu öpemezsin Rosewood!"

Kadın gözlerini kırpıştırarak adama baktı, adam bir elini saçlarında gezdirirken hızlı hızlı nefes alıyordu.

"Ve neden olmasın? Biltmore'da olan da tam olarak budur. _"

"Orası *Biltmore*!" diye tersledi. "*Burası* benim evim!"

Adamın çıkışa doğru ilerleyişini izlerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Senin derdin ne? Pratik yapıyoruz-!"

"Bu kadar kalın kafalı olamazsın," diye mırıldanarak yemek odasından çıktı.

Hiddetle peşinden gitti ve kapının girişinde durdu.

"İşimiz bitmedi, Hearst! Seni yarın akşam yemeğine bekliyorum!"

Adam bir köşede kayboldu ve Briony nefesinin altından küfretti.

Ayaklarını sürüyerek masaya gitti, kadehindeki şarabı boşalttı ve tabağını bitirdi - ve daha sonra evden istemeyi planlıyorsa diye onunkini de.

* * *

Toven'a akşam yemeği için resmi bir davetiye gönderdikten sonra Briony Pazartesi gününün geri kalanını zihin bariyerleri oluşturarak geçirdi.

Onun kucağında bir öğün daha geçirmeye tamamen hazırды ve bunun gerekliliğine onu ikna etmek için daha çok çalışacaktı. Onun teninin kokusu ve göğsünün sıcaklığıyla ilgili başıboş düşüncelerini bir kenara iterek nasıl odaklanacağına odaklandı.

Sekize çeyrek kala alt kata indi. Odanın kenarındaki şezlonga oturdu ve rahat olma alıştırmaları da yapmaları gerekip gerekmediğini merak etti

bir yemek masasından uzakta. Aklına Toven Hearst'ün ve bir sezlongun *çok* yönlülüğünün görüntüleri gelince, bu fikri çabucak reddetti.

Hâlâ sekiz buçukta gelmesini bekliyor, kendine olan güvenine rağmen şarap kadehine bakıyordu.

bu sefer daha az tepkisel olacaktı. Saat sekiz on ikide, nihayet taşların üzerinde sürünen ayak seslerini duydu. Kaşlarını kaldırıp adama baktığında, adam tıpkı bir çocuk gibi görünüyordu. yetişkinlerle bir akşam yemeği partisine sürüklenmiş, sıkılmış gözlerle kaşlarını çatmış, berbat bir zaman geçirmeye razı olmuştu.

"İyi akşamlar," diye mırıldandı.

Tek kelime etmeden masadaki yerini aldı. Adam oturduktan sonra ayağa kalktı, şarabını doldurdu ve oturdu.

sanki itiraz etmeye cesaret ediyormuş gibi kararlılıkla kucağına oturdu. Kız yemek tabağını yaklaştırıp şarabını yudumlarırken ve mutfağın ilk yemek olarak gönderdiği kanepeleri mideye indirirken yüzündeki ifade değişmedi.

"Bir sorum daha var," diyerek sessizliği bozdu. Adam cevap vermedi, şarabını derin derin içerken kadının bakışlarının onu delip geçmesine aldırmadı. "Baban nerede?"

Bu, kaşlarını çatmasına neden oldu ve adam kadehini masaya geri koydu. "Bunu sana söyleyemeyeceğimi biliyorsun."

"Cuma günü bu bilgiyi kumarda kaybetmek üzereydin."

"Kazanacağımı biliyordum."

"Berabere kaldın. Bu pek de kazanmak sayılmazdı." Derin bir nefesle adamın kaburgalarının kendi kaburgalarına doğru genişlediğini hissetti. "Sadece ülkenin adını söyleyecektin," diye devam etti daha yumuşak bir tonda. "Bana bunu bile veremiyor musun?"

Gözlerinden geçen ifade onu bir an için sersemletti. Bir yumuşaklık ona belki de bir şey sorabileceğini söylüyordu. ondan bir şey. Şarap kadehinin üzerinden ona göz kırptı, ama o gitmişti.

Belki de hayal etmişti.

"Güneyli Camly." Uzun parmakları beyaz masa örtüsüyle oynuyordu. "Tek bildiğim bu."

Juliana Güney Camly'nin başkanının kızıydı. Aynı zamanda Finola'nın strateji ve casusluk eğitimi aldığı yerdı.

-Finola'nın bağlantılarının ve tanıdıklarının çoğu oradaydı.

"Süresiz olarak mı gitti?" diye sordu.

Toven başıyla onayladı. "Kesinlikle gerekli olmadıkça rahatsız edilmeyecek."

Elinde spekülasyondan başka bir şey olmadığını bildiği için kaşlarını çattı.

Önceki akşamdan sonra onu daha fazla zorlamak istemediği için daha fazla soru sormaktan kaçındı. Adam şarabını bitirip yemeğini yerken sessizce kucağına oturdu ve zihni öğrendiği her şeyi sıraladı.

Adamın ne kadar çok şey bilmediği -hâlâ ne kadar çok şey bilmediği- onu hayal kırıklığına uğratmıştı ama en azından bu bir başlangıçtı. Adamın yalan söylediğini ya da kendisinden bilgi sakladığını hissetmiyordu. Daha da önemlisi, kişiler arası düzeyde ilerleme kaydediyor gibi görünüyorlardı. Akşamın sarsıntılı başlangıcına rağmen kavga etmemişlerdi ki bu da önemli bir gelişmeydi.

Ertesi gece erkenden yemeğini yedi ve şarabını çabucak bitirdi, bu da ona sınırlarını biraz daha zorlamak için ihtiyaç duyduğu cesareti verdi. Yemeği onun yanına kıvrılmış bir şekilde, o sebzelerini karıştırırken parmaklarını saçlarında gezdirerek geçirdi. Onun gözlerini her zamankinden daha uzun süre tuttuğunu fark etti ve her seferinde göğsündeki çarpıntıyı görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Özel yemeklerde işler yine çığırından çıkar mı dersiniz?" diye sordu. "Ortamın daha sakin göründüğünü biliyorum ama-"

"Bu iyi," diye araya girdi. "Burada yaptığımız şey" -eliyle aralarında bir işaret yaptı- "Cuma günü için iyi olacak."

Kaşlarını kaldırdı ama çekincelerini kendine sakladı. O köprüyü daha sonra geçeceklerdi. Şimdilik, ilerlemelerini bozmak istemiyordu. Hâlâ çok kırılıyordu.

Hafta ilerledikçe, Toven düşüncelerini her zamankinden daha fazla dağıtmaya başladı. Sabahları uyandığında

Onun bedenine sarılmanın nasıl bir his olduğunu hatırlayarak. Kokusu. Onun kokusunun miktarını

Sabahları meditasyon yaparak geçirdiği zamanı, haberleri tararken ve araştırmaya devam ederken günün geri kalanında görevinin başında kalabilmek için harcıyordu.

Ama geceleri, sadece ikisinin olduğu zamanlarda, rafını öne çekerek ciltlerinin canlı renklere ve desenlere açılmasına izin veriyordu.

Geçmişte ona karşı hissettikleri düşünülüğünde bunun tehlikeli olduğunu biliyordu ama güven inşa etme ihtiyacından başka bir yol da göremiyordu. Arkadaşlık olmasa bile onunla sağlam bir bağ kurmuştu. Kafasının içinde onu istemediğini söyleyen sesi duymazdan geldi. başka bir yol bulmak için.

Çarşamba günü, göğsüne yaslanmış otururken tabağındaki yemekleri topladı. Son patates için onunla mücadele etti, elini uzattığı zaman çatalı parmaklarına saplandı. Gülümseyip patatesi ona uzatmaya ve dudaklarına bastırmaya çalışırken kalp atışları hızlandı. Adam gözlerini devirdi ve yüzünü başka tarafa çevirdi.

Serena Hearst ikisini böyle buldu - Briony oğlunun kucağında, kolu beline sarılmıştı ve o başını dramatik bir şekilde bir yandan diğer yana çevirirken onu beslemeye çalışıyordu.

"Oh," dedi Serena.

Briony'nin nefesi kesildi ve Toven'ın kucağından yuvarlandı. Toven ayağa fırladı ve şarap kadehini devirdi.

"Biz-"

"Bu görüldüğü gibi değil-"

"Sadece bu-"

"Kapıyı çalamaz mıydın anne?"

"Vay canına," diye mırıldandı Serena ve Briony yüz hatlarına yayılan zorlukla gizlenmiş sırıtış karşısında yüzünün pancar gibi kızardığını hissetti. "Bölmeme izin verme."

"Hiçbir şeyi bölmüyorsun," dedi Toven hızla, neredeyse bağırarak. Sandalyesini itmeye başladı, gürültüyle yere düştükten sonra kabaca itti.

"Hayır, hayır." Serena ellerini salladı. "Lütfen yemeğinizi bitirin. Israr ediyorum."

Briony gözlerini ayakkabılarına dikmiş, nabızı kulaklarında atıyordu. Az önce Toven'ın vücuduyla temas eden her yeri suçluluk ve utançla kaşınıyordu.

"Yemeğinizin geri kalanının tadını çıkarın." Serena süzülerek odadan çıktı ve Briony hafif bir kahkahanın koridorda yankılandığını duyabildiğini düşündü.

Serena köşeyi döner dönmez Briony başını ellerinin arasına aldı. "Ah *sular*," diye inledi.

Toven ayaklarını sürüyerek anlaşılmaz bir mırıldanmayla dışarı çıktı ve onu yemek odasında sadece yanan teni ve vicdan azabıyla baş başa bıraktı.

BÖLÜM 37

CUMA GÜNÜ, AVLUYA GİDEN ARTIK AİLE YOLUNU TAKİP ETTİLER, Yine de bu sefer ona kolayca ayak uydurdu. O da Elinden geldiğince yakasıyla oynamaktan kaçındı ama notun tenini yaktığını hissetti.

O gün, sözcükleri bu kadar küçük bir kağıda sığdırmak için epeyce deneme yanılma yaptıktan sonra, Briony en azından bir iletişim başlangıcı olabilecek bir şey buldu.

güvende, Biney

Sadece Sammy, Didion ya da Cordelia, Rory'nin Briony'yi telaffuz edemediğinde ona "Biney" dediğini bilebilirdi. Bir dahaki sefere bir not iletme fırsatı bulduğunda, araştırmasından aktaracak sağlam bir şey bulacağına dair kendi kendine söz verdi.

Caspar Quill Durling'lerden söz etmişti ve ne kadar uğraşsa da Hearst kütüphanesinde onlar hakkında bir şey bulamamıştı.

Yansıma havuzlarının bulunduğu bahçelerden geçerek giriş holüne doğru ilerlediler.

Briony bu gece dar mavi dantel giymişti, bu kadar kısa olmasaydı neredeyse Bomardi modasını anımsatacak bir şeydi.

Larissa onu tekrar hazırlamak için gelmişti ama bir saat boyunca kendini başkanın kızı Juliana'ya dönüştürmüştü. Briony ve Toven bu geceki partiye katılabileceği konusunda hemfikirdi.

Zeytinli eller Briony'nin yüzüne pudra sürerken Larissa'ya, "Toven seninle rahat etmeden önce bir noktada fiziksel dokunuştan kaçınıyor muydu?" diye sordu.

Larissa, Juliana'nın yüzüne bakarak yaptığı işi bıraktı ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ne?"

"Kafasının arkasındaki saçlarla oynamamdan hoşlanmıyor. Boynunu öpmeye çalıştım ve beni üzerinden itti."

Larissa ona başka birinin gözlerinden bakıyordu ama aynı inançsızlık ifadesi oradaydı.

"Sanırım, acaba fiziksel dokunuştan hoşlanmıyor mu, yoksa-"

"Bunu yapamam." Larissa fırçaları yere atmış ve Briony'yi kendi başının çaresine bakması için bırakmıştı.

Kapıya ulaştılar ama onları karşılayan kişi Ilana değildi. Büyük göğüslü kızıl saçlı bir kadın Toven'a gülümsedi ve Briony'ye hiç bakmadı.

Onlara şampanya verdi ve hepsi bu kadar. Toven'a bir misafir kağıdı vermeden perdeyi açtı.

Briony, Phoebe'yi giriş holünde Carvin'in koluna asılmış, Carvin'in eli sırtında aşağılara doğru inerken gülümserken buldu. Ama Briony'nin ilgisi başka yerdeydi, gözleri genişti ve çilek sarısından herhangi bir işaret için tetikteydi. O daha odaya doğru dürüst bakamadan, Toven onu kıvrımlı merdivenlerden yukarı, muhafız kontrolünden geçirip yemek odası. Briony hayal kırıklığını bastırdı, Ona iletmesi gereken nottan bahsetmeyerek bir hata yapıp yapmadığını merak ediyordu.

İlk fark ettiği şey Finn Raquin'in gülmesiydi. Liam'ın söylediği bir şeye neşeye bakıyordu ve Larissa da Juliana kılığında onun arkasındaki duvarın dibinde duruyordu. Gözleri Liam'ın sandalyesinin arkasına kaydı ve farklı bir Barlowe buldu Kız şarabı doldurmak için sessizce bekliyordu. Etrafı taradı ama odada hâlâ Çilek-Blonde'dan eser yoktu. Midesindeki hayal kırıklığı daha da ağırlaştı.

Kapı arkalarından kapanırken bir ses, "Sakin ol kalbim," diye seslendi ve Briony döndüğünde Canning Trow'u gördü dramatik bir şekilde onu selamlıyor. "Leydim yaklaşıyor." Gözlerini yere indirdi, rolünü oynamaya hazırdı.

"Ah, aşkım," diye mırıldandı Canning, "geçen haftadan sonra Toven seni iyice patakladı mı? Oğlumuz asla paylaşmayı sevmez.

Neden kucağıma eğilmiyorsun, böylece onu daha iyi öpebilirim?"

Toven yerine otururken genç adamlar güldü, çenesi sırtarak gevşemeden önce zorlukla gerildi. Pencerenin önündeki pozisyonunu alırken sola, Finn'in sandalyesinin arkasındaki Larissa'ya baktı.

Larissa'nın taklit ettiği genç kadın çok küçük ve gençti. Gözleri ayakkabılarına dikilmişti, bilekleri inceydi ve karnının önünde itaatkâr bir şekilde çapraz duruyordu. Briony bunun ne kadarının rol olduğunu, ne kadarının Larissa'nın büyüye tamamen konsantre olmasından kaynaklandığını bilmiyordu.

Briony şüphe çekmemek için gözlerini ondan ayırmadı.

Sekiz kadın bir adım öne çıkarak kristal kadehlere şarap doldurmaya başladılar ve Briony duvara dönmeye fırsat bulamadan Toven'ın kolu Briony'nin beline dolanarak onu kucağına götürdü. Finn'in onlara teatral bir şekilde kaşlarını kaldırması dışında kimse bu konuda tek kelime etmedi. Briony bu durumdan oldukça memnundu.

"alıştırma" işe yaramıştı ama Toven'ın peşinden hızla gittiğinde Cecily'nin Collin'in göğsüne yaslanmak zorunda kaldığı fazladan dakikalar için bir an suçluluk duydu.

Küçük dantel elbisesinin içinde bacak bacak üstüne atarak dizlerini Toven'ın beline doğru eğdi. Sol kolu kalçasının üzerinden kayarak, parmaklarını sandalyenin koluna sıkıca dolamak yerine onu kendisine doğru tuttu. Kız kucağında kayınca,

Boynuna sokulup parmaklarının başının arkasındaki saçlarla oynamasına izin verdiğinde hiç irkilmedi. Başarının başını döndürdüğünü hissetti. Birlikte geçirdikleri zaman, tam da tahmin ettiği gibi buna değmişti.

İlk yarım saatten sonra masadaki konuşmalarda kayda değer bir şey dikkatini çekmemişti. Ama sonra Liam'ın sesi diğerlerinin üzerinde çınladı.

"Bu gece Summer Cannon var," dedi çatalını tembelce havada döndürerek.

Masadan toplu bir ilgi mırıltısı yükseldi. Briony bunun ne anlama geldiğini merak ederek gözlerini Liam'a dikti. Yaz Topu genellikle öğlen vakti patlardı.

Toven'in kalçaları onunkilerin altında gerildi. Parmaklarını saçlarında gezdirerek kafa derisinde daireler çizdi.

Canning, "Akşam yemeği ve gösteriyi seviyorum," dedi ve masa kahkahalara boğuldu.

Toven'in eli onun kalçasını sıkarak tenini titretti. hoş bir şekilde. Kendini tuttu, yeniden odaklandı. Bu yeni olayın çilek sarısını bulmak için harcayacağı zamanı azaltıp azaltmayacağı gibi daha acil endişeleri vardı.

Yemek odasında oturup konuştukları ve güldükleri saatlere rağmen oldukça olaysız bir akşamdı.

Derken bir çan sesi duyuldu, tüm yemek salonuna yayıldı, müziği kesti ve şaşkınlık içindeki sesleri susturdu. Briony kaynağını bulmak için başını kaldırdı. Duvardaki saat gece yarısına çeyrek kalayı gösteriyordu.

Erkekler alkışladı, içkilerini kaptılar ve kadınlarını sıkıca kavrayıp ellerini birbirine sürttüler.

Toven kadını üzerinden sıyırdı, tüm gerginlik vücuduna geri döndü. Finn, Juliana-Larissa ile bakışlarını paylaştı.

"Ne oldu?" Briony Toven'a fısıldadı.

Toven onu uyarırcasına başını salladı ve merdivenlerden giriş salonuna inen diğerlerini takip etti. Gözlerini çilek sarısı için açık tuttu ve avluya çıkışlara yönelen insan kalabalığını araştırdı.

Elini ayarlamak için yakasına götürdü ve kendini tuttu.

Toven Finn ve Larissa'ya, "Ben bize içki getireyim," dedi. "Dışarıda görüşürüz."

Briony, onları koridora yönlendiren Toven'a doğru döndü. Ağzı sormak için açıldı-

"Yapma," diye tısladı. "Bu konuda bana güven."

Toven onları kalabalığın etrafından dolaştırırken kalbi kulaklarında çarpıyordu, aniden sola dönerek bahçelere doğru ilerlediler.

geçit olabilir.

"Şimdiden gitmiyor musun, Toven?"

Briony'nin kanı dondu. Toven onun yanında hareketsiz kaldı. Arkasını döndüğünde, kim olacağını zaten biliyordu. orada duruyordu.

Veronika Mallow koyu mor bir elbise giymişti. Saçları sıkıca geri çekildi ve yüz hatları genç bir şaşkınlığa dönüştü. Yanında iki Bomardi muhafızı vardı.

Toven derin bir selam verdi, Briony de onu takip etti ve bir an için meditasyona daldı.

Zihninde, aldığı notu yakasının altına, yıpranmış bir kitabın sayfaları arasına sıkıştırdı ve bir rafın derinliklerine itti. Boş bir sayfaya Larissa'nın adını yazdı ve kapatıp sıkıca kilitleti.

Ayağa kalktığında Mallow'un siyah gözleriyle karşılaştı.

"Özür dilerim, Hanımefendi," dedi Toven. "Bu konuda biraz gayretliydim.

... özel bir yere gitme çabalarım." Sesi baştan çıkarıcı bir şekilde alçaldı.

Mallow gülümsedi, bakışları hâlâ Briony'deydi.

"Henüz gidemezsin," dedi kararlı bir şekilde. "Gösteri için bana katılmalısın."

Toven başını eğdi. "Benim için bir onurdur, Hanımefendi."

Mallow dönerken muhafızına bir şeyler fısıldadı, Onu takip edip etmediklerini bile kontrol etmiyordu.

Briony, Mallow'un zihninde görmesine izin veremeyeceği her şeyle savaşırken başı döndü.

Toven bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendisiyle birlikte ileriye doğru çekti.

Avlunun serinliğine doğru ilerlediler ve Toven'ın taş kesilmiş, vurdumduymaz yüzüne bir göz attı. Tepenin dibinde toplanan kalabalığa doğru yürürlerken göğsünde soğuk bir korku oluşmaya başladı. Avlu ufka bakıyordu ve mavi pelerinliler ve yürekleri titretti.

Toven onu Mallow ve muhafızlarının arkasından yürüttü ve kalabalık onlar için ayrılarak saygıyla geçişlerini izledi.

Briony notun "ejderha yok" kısmını merak ederek gökyüzünü kontrol etti. Canavardan hiçbir iz yoktu. Bu gece yakasının altındaki not kaşınıyordu ve şöyle düşündü planından vazgeçti. Mallow'un burnunun dibinden not geçmek çok mu tehlikeliydi?

Mallow'un mor pelerini onu üç basamak çıkararak bir platforma kadar takip etti ve Toven ile Briony de aynısını yaptı. Cohle, Gains ve Quill de oradaydı. Mallow'un önünde saygıyla eğildiler ama gözleri açlıkla Briony'nin üzerindeydi.

Platformdaki tek kalp spreyi oydu.

Ancak yükseltelenler onlar olsa da, platformun sahne olmadığını fark etti. Briony'nin solunda, ışığın sarayın çıkıntısındaki kalabalığın ön tarafına doğru yönlendirildiğini gördü.

Briony'nin kalbi boğazında düğümlendi. Çilek-Sarışın kalabalığın en önünde, şehre bakan çıkıntıya dayanmış duruyordu.

Nefes nefese kalmış, sessizliğe gömülmüştü. Ses bir boşlukta kayboldu.

Kadın, elleri önünde sihirli bir şekilde bağlanmış, yırtık pırtık bir elbise içinde duruyordu. Çenesi kaldırılmıştı ve Bir şeyler mırıldanıyor, dudakları hızla hareket ediyordu. Solunda, başının tepesinde aynı renk bukleler olan bir çocuk titreyerek duruyordu. On sekiz yaşından fazla olamazdı- Strawberry-Blonde'un kardeşi. Rory'nin ordusuna katılmıştı. Bunu yapan tek büyücü olmayan kişiydi.

Briony, derisiyle altın tasmaları arasına sıkışmış notu düşündü. Kız yakalanmış mıydı? Birisi onun tasmalarla ne yaptığını biliyor muydu? Briony gerildi.

ve Toven'ın onu uyarmak için sıkıdığı elinin altında irkildi.

Bir adam görüş alanına girdi ve tezahürat tüm gücüyle ona çarptı. Bu müzayededen Bay Vein'di. Vein dişlerini göstererek gülümsedi ve sesini yükselterek kalabalığı selamladı.

Elini platforma doğru kaldırarak, "Bayan Mallow'a," diye gürledi.

Kalabalık "Sonsuza dek hüküm sürsün" diye karşılık verdi.

Mallow, ellerini önünde kavuşturmuş, metanetle duruyordu.

"Hanımefendi Mallow'un saltanatına ihanet eden biri karşınızda duruyor," dedi Vein. "O ve erkek kardeşi - iki hizmetkâr büyü" - kitleler homurdandı - "burada, hanımefendimizin gücünün merkezinde onlara verdiğimiz her şey için kendilerini nankör buluyorlar."

Yuhalama ve tükürme sesleri kulaklarında çınladı. Toven arkasında duruyordu, bir eli hâlâ dirseğinin üzerindeydi.

Briony başına gelecekleri biliyordu. Kız ve erkek kardeşi burada, herkesin önünde ibret olsun diye idam edilecekti. Briony kalabalığın içinde birini, herhangi birini aradı. Dönmeye çalışırken dizleri büküldü ve Toven'ın eli onu tekrar sıktı.

Sonunda gözleri bir tepside içki dağıtan ve sıkıca gülümseyen Ilana'ya takıldı. Ilana ön tarafa baktı, gözlerinde yeterince çabuk maskelenemeyen bir hüznün vardı. Briony hiç düşünmeden parmaklarını tekrar yakasına götürdü ve çilek sarısına döndüğünde kadın gözleriyle buluştu.

Briony elini hızla bıraktı, kalbi kenarlarından parçalanıyordu.

"Bu büyülü olmayan pislik," diye devam etti Vein, "ona verdiklerimiz için hiçbir minnettarlık göstermedi. Onun ve kardeşinin dünyamıza girmesine izin verdik. Bize hizmet etmelerine izin verdik. Peki o bize borcunu nasıl ödüyor?"

Briony nefesini tuttu ve çilek sarışınının bakışlarını Ilana ile kendisi arasında gezdirmesini izledi. Mallow'un varlığını sağ tarafında yağ gibi hissedebiliyordu.

"İsyancılarla iletişim kuruyordu!"

Kalabalık tısladı. Briony bakışlarını hızla Mallow'a çevirdi. Dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

"Kapıda yakalandı! Sadece düşmanla konuşmakla kalmıyor, aynı zamanda kardeşinin kaçışını da ayarlıyordu!"

İnsan denizi alay etti. Briony'nin yakasının altına sıkıştırdığı not tenini yakıyordu. Bu kadın ve kardeşi, sırf isyancıların iletişim kurmasına yardım ettiği için ölmek üzereydi. Sıradaki Briony mi olacaktı? Sahnede öldürölmek için mi Mallow'un yanında bu platformdaydı?

"Bayan Mallow!" Vein seslendi. "Bu sürtüğü ve kardeşini nasıl cezalandırırsınız?"

Mallow'un solgun teni ay ışığında parlıyordu. Briony onun hareketini izlerken çenesi keskindi.

"Ölüm. Acı dolu bir ölüm."

Bomardi çığlık attı ve tezahürat yaptı.

Briony'nin dünyası kendi ekseninde dönmeye başladı. Toven'ın belini sabitlediğini ve onu dik tutmaya çalıştığını fark etmesi uzun saniyeler aldı.

Kanının çarpmasıyla bir düşünce netleşti: Mallow yakasının altında bir not olduğundan şüpheleniyorsa -yani yakaların bu şekilde kullanıldığını bilen biri varsa- içeri girerken her kalp deliğı aranacaktı. Biltmore'daki partiler sona erecekti.

Bu kadının cezasının Briony'ye uzattığı notla hiçbir ilgisi yoktu. Çilek-Blonde'a dönüp bakan Briony, onun gözlerinin iki kadın arasında gidip gelişini izledi.

Ilana ve Briony, kardeşi onun yanında hıçkırır hıçkırır ağlarken içlerindeki yoğunluk yanıyordu.

Ilana, Briony'nin üzerinde durduğu platformun tabanına doğru ilerledi.

Çilek sarısı kız kardeşine döndü ve duyamayacağı kadar alçak sesle hızlıca konuştu. Ciddiyetle başını salladı, parlak gözleri kız kardeşinin gözlerinden hiç ayrılmıyordu.

Onlar hizmetkârdı. Büyülü değillerdi. Bu dehşete karışmakla hiç işleri yoktu. Yine de, masanın altında dizlerine cam batan elini kavrayan kadın buydu. O notu ona ulaştırmak için her şeyi riske atan bir kadın. Tıpkı küçük kardeşini korumak için her şeyi riske attığı gibi.

Briony gözlerini kaçırdı ve gözyaşlarının akmasını engellemek için hızla gözlerini kırptırdı. Kalabalığın içinde gümüş yakalı kadınlar donup kalmıştı, birçoğunun yanaklarından sessiz gözyaşları süzülüyordu.

Çılgın bir tezahürat dikkatini tekrar ön tarafa çekti. Bir top ileri atıldı.

Yazın her öğlen vakti saati bildiren eski savaş topu iki kardeşe doğru yavaşça dönerken dehşet onu kavradı.

"Hayır!" diye boğuldu ama sesi hem zihninin içinde hem de dışında her yerde çok yüksek çıkıyordu.

Bir çift el beline indi. Kürek kemiklerine sert bir göğüs dayandı.

Vein sesini tekrar yükseltti. "Birin Bayan Mallow'un iradesine direnmesinin ne kadar aptalca olduğunu kanıtlayalım. Önce çocuğu alacağız ve kız kardeşine izleteceğiz."

Briony olduğu yerde donmuş, nefes almak için çırpınıyordu, Mallow paniklemesini izliyordu. Başka tarafa baktı ve bir el belinden çenesini geriye doğru çevirerek onu Topu nişan aldıklarında yüzleri ileriye dönüktü.

Keskin bir çene şakağına bastırdı. Ilık nefes elmacık kemiklerinde gezindi.

"Durgun suları olan bir göl var," diye fısıldadı Toven'ın sesi. "Etrafını bir dağ silsilesi çevreliyor. Sular derin ve gizli sırlarla dolu ama su durgun."

Gözlerini kırptırdı, bacakları sallandı, Toven'ın sözlerinin üzerinde dolaşmasına izin verirken nefes alış verişinin düzleştiğini hissetti. Adamın elleri karnının etrafında kayarak onu kendine yaklaştırdı.

Topu ateşlediler ve kız paniğinin göldeki bir yaprak gibi uzaklaştığını hissetmeye başladı.

Onlar geri sayarken avlu çığlıkları atıyor ve tepiniyordu.

"Zihninizi bir kütüphane gibi düşünün. Raflar dolusu roman, dergi ve biyografi," diye mırıldandı ses. "Şu an için boş bir raf bul."

Bir kitabı öne doğru çekti, zihni önündeki andan ayrılıyordu.

Patlayıcı bir gümbürtü ayaklarının altındaki taşları sarstı. Briony gevşek bir çeneyle, çocuğun bir dakika önce bulunduğu yerin tütüp parçalanmasını, kız kardeşinin kanıyla beneklenmesini izledi. Top yeniden dolduruldu.

"Ellerinde boş bir kitap. Boş sayfaları parmaklarının arasında. Bu anı kitabın içine yazın. Ona bir başlık."

Çilek-Blonde, zihni bunu sağladı. "Sayfaları doldurun ve kitabı kapatın."

Top kadına nişan aldı. Kadın yavaşça gözyaşı döktü, kardeşinin kanıyla karıştı ve boynundan aşağı pembe damladı.

"Onu bir köşeye it. Yığın yığın metinlerin ve romanların arasında kaybolsun."

Zihninde bir kitabın sayfaları çırpınarak kapandı. Kilitlendi. Derin bir nefes aldı ve kitabı itmek için parmak uçlarına uzandı. uzanamayacağı kadar yüksek bir rafa koydu. O da uzun parmaklı bir elin tepeye ulaşmasına yardım ettiğini hayal etti.

Bir top ateşlendi.

Ağlayan bir kadın vardı.

Bir kalabalık tezahürat yapıyor ve saniyeleri sayıyordu.

Kadın başını gökyüzüne doğru eğdi ve çığlık attı. Bir duman, kan ve öfke püskürmesi içinde kayboldu.

Briony'nin belinde onu geriye doğru götüren, platform basamaklarından aşağı çeken eller vardı.

Gümüş yakalı güzel bir kadın ve elinde bir tepsi şampanya kadehleri son basamakta duruyordu. Briony'nin zihni bomboştı. Onun için isimsizdi.

"Efendi Hearst, size bir şey ikram edebilir miyim?" "Teşekkür ederim, Ilana. Çıkmak üzereyiz."

Ilana. Bu isim ona tanıdık geliyordu ama zihninde açılmayı reddeden kitaplar vardı.

Briony'nin vücudu öne doğru sarsıldı, midesi ters döndü, yer yüzüyle buluşmak için yukarı çıktı.

"Ah!" kadın -Ilana- onu yere düşmeden hemen önce yakaladı. "Bayan Rosewood, dikkatli olun."

İki parmak Briony'nin boynu boyunca kaydı. Bir kâğıt parçası çıkarıldı.

Oraya nasıl gelmişti?

"İyi akşamlar, Efendi Hearst."

Kollarını tekrar Briony'nin boynuna dolayarak onu hızla Bağıran fanatikler, kurtlar ve diğer canavarlar. Onu kumlu bir tepeden aşağıya doğru çekiyordu.

Bir geçit açıldığında gerçeklik yırtıldı ve soluk saçlı bir adam onu boşluğa çekti.

Gri ve gümüş renkli bir yatak odasına, koyu renkli ahşap bir yatağa ve özenle düzenlenmiş ıvır zıvırlara doğru adım attı.

Arkasını döndü, kitap rafları sallanıyor ve eğiliyordu ve Toven Hearst yatak odasında karşısında duruyordu.

Elleri çenesinin üzerinde durmuş, gözlerini inceliyordu. "Bana bak."

Kadın gözlerini kırıştırdı ve kitaplık yere düştü. Özgür.

Tüyleri ürperdi, göğsünden soluk soluğa nefesler çıktı, yanaklarından aşağı bir gözyaşı seli süzüldü. Hıçkırarak ağladı, elleri adamın dirseklerini kavradı, onu yakınında tuttu.

Ve nasıl olduğunu bilmeden göğsüne bastırdı, alnı göğüs kafesine bastırdı. Çığlıkları vücudunu sarsıyordu. Adam kollarını kadının sırtına doladı.

Karnında gülle şeklinde bir delik vardı, keder, öfke ve çaresizlikle doluydu.

Toven tek kelime etmedi, sadece ona sarıldı.

Sonunda kendini tükettiğinde geri çekildi, ondan uzaklaşıyordu. Kızardığını, şiştiğini ve ıslandığını biliyordu. Ama ona öylesine çiğ bir duyguyla bakıyordu ki, kendini savunmasız hissedemiyordu.

"Yaptıklarının bedelini ödeyecekler," diye yemin etti, sesi boş ve şekilsizdi.

Adamın gri gözleri ona dik dik bakıyordu. Kulağının arkasındaki bir kıvrımı oynattı. O da başını salladı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sevgilim,

Mahkeme sunumunuzdan çok memnun kaldı. Vindecci ismini yakında herkesin dilinde görebileceğim - gerçi benimki onlarınkinden daha erken . . .

Kavramı anladığıma inanıyorum, ancak mahkemenin bazı üyelerinin ifadenizle ilgili soruları vardı. "Büyücünün kendi zihni onun aşinası olabilir." Etkileyici sözler, ama belki bunu gözden geçirebilirsiniz. Bazıları zihin büyüünü öğrenmek için gereken her şeyi merak etmeye başladı ve tembelleşiyorlar. Zaten Barden Trow'un "tanıdık" ı insanlaştırmakla ilgili soruları var.

İnsan zihnini bir "tanıdık" olarak sunma, canım. Barden ve diğerleri sizi yanlış anladılar. İnsan kalbinin de tanıdık olup olamayacağını sorguluyorlar... ve niyetinizin bu olmadığını biliyorum. Teorinizi tekrar sunduğunuzda, tanıdıkları sunumdan tamamen çıkardığınızdan emin olun.

Çabuk dönün. Mahkemenin böyle uğultulu olmasından korkuyorum.

-MEKTUP, İMZASIZ, VINDECCI'NİN EŞYALARI ARASINDA BULUNDU, YAKLAŞIK YIL 1515 KAYITTAN SONRA, 0 BV YILI OLARAK DA BİLİNİR (VINDECCI'DEN ÖNCE)

BÖLÜM 38

Dört Yıl Önce

"BARTA'DA BİR KAVGA OLDU. Bir köylü öldü."

Briony başını kaldırıp kahvaltısını yapmakta olan Rory'ye baktı. bir *dergi* sayfası okuyor. "Barta?" Kaşları birbirine çatıldı. Barta iki diyarın sınırında bir dağ köyüydü. "Ölen bir Eversun muydu yoksa bir Bomardi mi?"

"Eversun," dedi adam.

Briony sandalyesinde arkasına yaslandı. Bomardi okulundaki sütünlerindeydiler, yaz gündönümü tatilinden sadece birkaç gün önce. Bomardi öğretmenleri Eversun çocuklarına ölüm cezası altında zihin büyüü öğretmeyi reddettikleri için, ilkbaharda okul yılının başlamasından bu yana zor birkaç ay geçmişti.

Rory ona baktı. "Onu öldüren bir Bomardi'ydi." Briony parmaklarını masaya vurarak derin derin düşündü.

"Bunun bir şeyleri değiştireceğini düşünüyor musun?"

Rory sordu.

Briony ona gülümsedi. "Hayır. Eminim babam bir elçi gönderecek ve her şey çözülecektir." Saate bir göz attı. Merdivenlerden sınıfa inme vakti gelmişti ve beşinci sınıflar önceki yıllara göre daha yüksek bir katta eğitim görüyor olsalar da, aşağı inmek hâlâ oldukça sıkışıktı.

Rory ve Briony iki dakika kala sınıfa girdiler.

Liam Quill yerine otururken, "Milisleriniz dikkatsizleşiyor, Majesteleri," dedi. "Bugün bir Eversun askerinin Bomard'da bir sivili öldürdüğünü duydum."

Briony sandalyesinde dönüp ona baktı. "Aslında ölen bir Eversun'du. Onu *sizin* adamlarınızdan biri öldürdü." Toven, Liam'ın yanındaki koltuğa otururken, "Pek olası değil," dedi. "Zihin büyüsünün ne kadar dengesiz olabileceğini biliyorsun Liam." Gözleri onun üzerinde kaldı. "Bir Eversun muhtemelen çaylarını ısıtmaya çalışırken köyü ateşe vermiştir."

Briony arkasını dönerek, "Bu çok abartılı," dedi.

Öğretmen odaya girdi ve tam derse başlamak üzereydi ki sıradağlara bakan pencerelerden bir cızırtı sesi geldi.

Tüm gözler büyük bir şahinin pençelerini cam bölmeye sürttüğünü, kanatlarını çırpıp öttüğünü görmek için döndü.

Toven ayağa kalkarken bir sandalye yüksek sesle sürtündü.

"Bu babanın tanıdığı mı?" diye sordu Larissa.

Toven pencereye doğru iki adım attı ve sonra dağ titredi ve sarsıldı. Zemin ayaklarının altında sallanırken cam paramparça oldu.

Çıglıklar odayı doldurdu ve Briony'nin eli yüzünü cama karşı korumak için havalandı.

İnsanlar kaçıyordu. Rory Cordelia'yı koruyarak onunla birlikte odadan dışarı fırladı.

Briony ellerini bir koruma kalkanına dönüştürdü, tam o sırada tavandan kayalar düşmeye başlamıştı, beşinci sınıf çökmüştü.

Kendini bir duvara yasladı, öğrenciler dehşet ve acı içinde çıgık atarken kalkanı toz ve molozları kendisinden uzak tuttu. Tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışırken kalbi küt küt atıyordu. Deprem gibi doğal bir şey miydi? Yoksa daha kötü bir şey miydi?

Burada kalamazdı. Tavandan daha fazla parça düşerken Briony hızla koridora fırladı.

Rory'yi bulması gerekiyordu. Ona bir şey olursa babası onu asla affetmezdi.

Koridorda ilerlemeye başladı ama sonra olduğu yerde durdu. Mavi giysili adamlar ve kadınlar vardı.

Bomardi pelerinleri savaşı giriyor. Öğrencilerle.

Adının Riann Cohle olduğunu düşündüğü bir adam Eversun çocuklarından birini boğazından yakaladı ve onunla birlikte dışarı çıktı.

Dehşete kapılarak geri çekildi ve birinin üzerine düştü. Eğri burunlu ve kalın siyah kaşlı, neşeyle gülümseyen bir adamla yüzleşmek için döndü.

"Bu prenses değil mi?" Sesi çakıl gibiydi.

Onu kendisine doğru çekmek için elini uzattı ama kadın onu iterek engelledi. Ayaklarının üzerinde iki santim geriye kaydı, sonra bir bağlama büyüü yaptı. Kadının sol kolu yana kaydı ama sağ kolu ona doğru uzandı.

Adam onu bıraktı ve geri sıçradı. Omzunda bir kesik vardı. Ona sıırttı. "Oh, senden hoşlandım."

Elini olabildiğince şiddetli bir şekilde bükte, onu geriye doğru savurdu, dönüp koşarken bile molozların ve cesetlerin üzerinde tökezledi. Rory neredeydi?

Briony koridorda koşarak birkaç adamı atlattı. onu bir geçide doğru sürüklemeye çalıştıklarını fark etti. Collin Twindle bir Eversun'u saçlarından tutup dolaptan çıkarıyor ve babasına doğru fırlatıyordu. Liam Quill yerde yatıyordu. köşede sallanıyor ve ağlıyordu. Briony'nin beyni hepsini tutamadı.

Merdivenlere ulaştı ve bu portalların nasıl açıldığını anlamaya çalışarak yukarı çıktı. Portallar öyle her yerde açılmazdı.

Portalların sahibi olan kişinin kanına ihtiyacınız vardı. okul gibi özel bir araziye açmak için. Merdivenlerden çıkarken

ayağı takıldı ve kendini yakaladı. Tabii ya: Okul arazisi Trow ailesine aitti.

Briony kazımdan ellerine bulaşan kana baktı. Tüm bu Bomardi'ler bunun için mi Trow kanından damlalar almıştı? Bu bir koordinasyon muydu?

Veronika Mallow'un öğrencilerden teminat olarak bahsettiğini hatırlıyordu...

Rory'yi bulmalıydı.

Bir sonraki sahanlıkta, parlak kızıl saçlı bir kadın "İşte prenses!" diye bağıırken kendini duvara attı.

Briony onu itti ve kadın geriye düşerek merdivenlerden aşağı yuvarlandı. Zihnindeki ipliği çekiştirerek formunu görünmez hale getirdi. Mallow, Gin Pulvey'i öldürdükten sonra Finola ona işlerin temelini öğretmişti ama Briony onu tanıyordu. büyü tüm bu dikkat dağıtıcı şeylere dayanamazdı.

Briony sekizinci kata koştu ve her kapıyı açmaya başladı. Öğrenciler saklanıyordu, Bomardi ve Eversun Aynı şekilde. Rory, Cordelia ve Didion'ın yüzlerine tek tek baktı, sonra kapıyı kapatıp saklanmalarına izin verdi. Her kapıyı açarken onu göremiyorlardı.

Koridorun sonuna geldiğinde, merdivenlerin dibinden derin bir sesin şarkı söylediğini duydu. "Oh, Prenseler."

Durdu. Kalın kaşlı adam merdivenlerden ona doğru tırmanıyordu.

Briony diğer yöne doğru koştu, sonra kayarak durdu. Liam Quill'in babası kapıları menteşelerinden söküyor ve Bomardi öğrencilerini Eversun'dan ayırıyordu.

Görünmezlik üzerindeki hakimiyetinin sarsıldığını hissederek başka bir koridora daldı. Koşarken ayakta kalmasını görebiliyordu. O

Dağın sarsıntısından sonra merdivenlerin parçalandığını görünce geri dönmek zorunda kaldı.

Rory'yi bulurlarsa ne olacaktı? Evermore'un varisini gerçekten öldürecekler miydi? Aldıkları diğer Eversun'larla ne yapıyorlardı? Onları öylece götürüyorlar mıydı? Nereye götürüyorlardı?

Boots koridorda ona doğru koştu. Gözleri kocaman açılmıştı; kapana kısılmıştı. Takipçisi dönüp onu bulmadan hemen önce Koridorun ortasında gidecek hiçbir yeri yokken bir el ofis kapısından fırladı ve onu içeri sürükledi.

Sırtını kapıya dayamadan önce çığlık atmak için bir nefes aldı ve Toven Hearst önündeydi, eli ağzını kapattı.

Botlar hızla geçerken birbirlerine baktılar. Ortalık aydınlanır aydınlanmaz adam elini kadının üzerinden çekti.

"Neler oluyor?" diye fısıldadı kadın, sesi titriyordu.

"Bilmiyorum. Kardeşin hâlâ burada mı?"

Onu tekrarlariken boğazı düğümlenmişti. "Bilmiyorum."

Dağ tekrar sarsıldı ve okul ayaklarının altında sallandı.

Toven onun elinden tuttu ve onu bu oda ile diğeri arasındaki duvarda kemerli bir açıklığa götürdü. Kendilerini hazırladılar ve Toven etraflarında koruyucu bir sınır oluşturdu.

Briony bir plan yapmaya çalıştı. Yanlarında Trow kanı olmadan nasıl portal açabilirlerdi? Ve nereden çıkacaklardı?

Gitti mi? Bomard'dayken Evermore'a gitmek için kralın onayına ihtiyacı vardı. Krallığa gelen herkesin bir sınır kasabasına geçmesi ve izin alması gerekiyordu.

Rory ve kendisi bile fiziksel olarak sınırı yürüyerek geçebilirdi.

Yer sabitlendiğinde Briony gözlerini sıkıca kapattığı yerden açtı. "Kardeşimi bulmalıyım ve bir sınır kasabasına gitmeliyim. Evermore'a gitmeliyim."

"Bu planlanmış gibi görünüyor," dedi Toven. "Her kasabada muhafızları olacak. Bomard senin eve gitmeni engelleyecek."

"Her kasabada muhafızların olacak demek *istiyorsun*," diye tısladı. "'*Bomard* beni durduracak'," diye tekrarladı, "ama sen Bomardi değil misin?"

Adam ona ters ters baktı. "Benimle mi savaşmak istiyorsun yoksa onlarla mı?" Koridordaki adamlara başıyla işaret etti.

O da ters ters baktı. "İkisiyle de."

Pek de eğlenmemiştir. "Kardeşini bulalım ve sınır kasabası için daha sonra endişelenelim," dedi ve onu yan odaya götürmek için döndü.

Briony'nin kalbi "hadi" kelimesinin kanında çınladığını hissetti. Onu takip etti, tam o sırada çalışma odasının kapısı menteşelerinden fırladı.

Briony kemerin arkasına saklandı ve Toven onun önüne geçti, ikisini de gizlemek için ona yaklaştı.

Nefeslerini tutmuş, birinin daha da ileriye gelip onları bulup bulmayacağını bekliyorlardı.

"Toven," dedi Briony'nin tanıdığı sert bir ses.

Toven'ın kaşları birbirine çarptı ve yana doğru adım atarak yan odadaki kişiye kendini gösterdi.

"Baba mı?" dedi Toven. "Neler oluyor?"

Briony parmak uçlarını dudaklarına bastırarak nefesini dengede tutmaya çalıştı. Orion Hearst onun burada olduğunu öğrenmemeliydi.

"Senin için şahinimi gönderdim ama yeterince çabuk gelmedi," dedi Orion. "Gitmek zorundayız."

Orion'un ayak sesleri diğer odadan duyuldu. Oğlunu bulduğu için rahatlamış görünüyordu.

"Ne oldu?" Toven bastırdı.

"Mallow Jacquell'e saldırdı. O... etkisiz hale getirildi."

Briony'nin vücudundaki her kas gerildi, sanki kalbi durmuş, sonra yeniden başlamıştı. Babası. *Etkisiz hale getirilmiş.*

Toven gergindi, ondan bir adım ötede, arkasına saklandığı kemerin içinde duruyordu.

"Diğerleri Evermore'a karşı fidye için Eversun çocuklarını yakalıyor," diye devam etti Orion ama Briony'nin kulakları tüylerle doluydu. Başka şeyler de söylüyordu ama o sadece şunları duyuyordu

Sonunda. "... buraya senin için geldim ama sınıra geri dönmem gerekiyor." Durakladı ve sonra neredeyse şaşkınlıkla, "Toven? Gel."

Briony onun elini oğluna doğru uzattığını hayal edebiliyordu. Ve oğlu kapıda hareketsiz duruyordu.

"Yanında kim var?" Orion sessizce sordu.

"Hiç kimse."

Briony omuzlarını dikleştirdi, zihnini odakladı ve gözlerinin arasındaki ipliği çekti. Kalçalarına kadar inen sarı saçlara, mükemmel bir buruna ve manikürlü parmaklar. Köşeyi dönerek kemerli geçide girdi ve Toven'ın yanında durarak Larissa Gains'in görüntüsünü iki Hearst'e yansıttı.

"Bay Hearst," dedi Larissa'nın sesiyle. "Bu çok korkunç. Rory Rosewood'u henüz yakalayamadılar mı?"

Orion ona göz kırptı, topuklarının üzerinde geriye yaslanmadan önce onu tepeden tırnağa taradı. "Larissa. İyi olmana sevindim. zarar görmemiş," dedi. Dudaklarını büzdü ve önce Toven'a, sonra tekrar ona baktı. "General Meers on dakika kadar önce Evermore soyunun varisi ve Hardstark kızıyla birlikte ayrılırken görüldü."

Briony'nin ifadesi Larissa'nın yüzünde donup kalmıştı. Onu terk etmişlerdi. General Meers'le birlikte gitmişler ve onu geride bırakmışlardı. Rory en azından tartışmayı denemiş miydi? Cordelia onun adını bile anmış mıydı?

Orion Hearst'e başını salladı ve acısını yutkunarak bastırdı. Ayaklarının dibine yıkılan bir kalede kardeşini arıyordu ve kimse onu aramıyordu.

"Larissa, babanı bulmalısın," dedi Orion yavaşça, kasıtlı olarak. "O ve diğerleri ilk kalede toplandılar. Her katta Briony Rosewood'u aramak niyetiyle." Adam gözlerini kırpmadan ona baktı. "Büyük olasılıkla yarım saat daha buraya kadar gelemezler."

Briony gözlerini ona dikti.

Onun Larissa olmadığını biliyordu. Ve ona avantaj sağlıyordu.

"Teşekkür ederim Bay Hearst," dedi dikkatle. "Aşağı ineceğimden emin olabilirsiniz."

"Gel, Toven," dedi Orion, kapıya doğru ilerleyerek.

"Larissa'nın da bizimle gelmesi gerekmiyor mu?"

Hem Orion hem de Briony dönüp Toven'a baktılar.

"Okulda güvende olmadığı kesin. Onu Hearst Hall'a geri götürebiliriz-"

"Hayır, Toven," dedi Orion ve aralarında bir şeyler geçti.

"Larissa kalmak zorunda."

Briony yutkundu. Gitmeleri gerekiyordu ve sonra mümkün olduğunca yukarı çıkmalı, *birinin* -herhangi birinin- onun için geri dönmeyi düşüneneğini ummalıydı. Birinin onun güvenliğini şu anda Toven Hearst'ün düşündüğü kadar düşünmesini umuyordu.

Toven onun yanında donup kalmıştı. Ve yavaşça, bir ayağı diğerinin önünde, öne doğru adım atarak babasını kapıya kadar takip etti.

Briony nefesini bıraktı ve Orion Toven'a dışarı kadar eşlik etti. Adam kapının eşiğinde durakladı ve Briony bir saniye daha Larissa'nın suretine tutundu.

"Bayan Gains?" dedi Orion. Briony çenesini ona doğru kaldırdı. "Babana Bayan Rosewood'un dağları çoktan terk etmiş olabileceğini söyle." Durakladı ve bakışlarını ona dikti. "Sınırların açık olduğunu anlamış olabilir... Evermore şu anda kralsız olduğu için."

Briony ona gözlerini kırptırdı. Ruhu göğsünde titredi.

Aciz.

Babası ölmüştü.

Orion Hearst narin değilse bir hiçti.

Elini cebine attı ve ona bir şey uzattı. İçinde bir damla kan olan küçük bir şişeydi. "Genevieve Trow'dan. Babanı bulamazsan, portaldan çıkmak için buna ihtiyacın olacak."

Briony'nin nefesi kesildi. Adam başıyla onu onayladı ve kapının kapanmasına izin verdi.

Terk edilmiş bir çalışma odasında tek başına durmuş, Larissa Gains'in kılığının vücudundan akıp gitmesine izin veriyordu.

Babası ölmüştü ve Rory yakında taç giyecekti. Evermore'un yeni bir kralı olmadan ve sınırlar yeniden yükselmeden önce bir avuç dakikası vardı.

Kendisine güvenli olduğu söylenen yerin enkazına baktı, sonra bir damla Trow kanını eline döktü. Başparmağını kesti, eğer izin verirse kendi kanıyla Biltmore'a bir geçit açmak için uzandı.

Geçit onun emriyle açıldığında, Orion'un ona yalan söylemediğini doğrulamak için bilmesi gereken tek şey buydu.

Sınırlar açıktı. Kral ölmüştü. Ve görünüşe göre artık harcanabilirdi.

Boşluğa adım attı ve kayboldu.

BÖLÜM 39

CUMARTESİ SABAHı uyandığında, gece üzerine çöken sık bir çalılıktan kendini çekip çıkarmak gibiydi. Bilincini geri kazanmak için mücadele ederken

Ağrıyan kasları ve sol gözünün arkasındaki çarpıntı.

Yan döndü ve vücudunun yataktan çıkmasını istedi. Ama hareket edemiyordu.

Ve sonra hatırladı. Topu.

Çilek sarışınının çığlığı. Mallow'un gözleri.

Ve Toven'ın kulağındaki sesi, onu sakinleştiriyor, gecenin dehşetinde ona rehberlik ediyordu.

Hıçkırmasına izin verdi, ona yaslanmasına izin verdi, onu yakınında tuttu. Ve sonra başını sallamıştı. Ona katılıyor muydu?

Onu bir uyku iksiriyle birlikte odasına götürmüştü ve bedeni çarşafın arasına girdiği anda zihni kapanmıştı.

Yapması gereken her şeyi hatırlayan zihni canlanırken gözleri fıldır fıldır açıldı. Ancak Mallow'un yakınlığına karşı böylesine güçlü zihin bariyerleri bedenine ve zihnine zarar vermişti. Niyetine rağmen, kendini tekrar denize doğru sürüklenirken buldu.

* * *

Nihayet yatağında doğrulabildiğinde, yanındaki saat öğleden sonra dördü gösteriyordu.

Briony inledi. Daha fazla zaman kaybetmeyi göze alamazdı. Etrafında şüpheler olması ihtimaline karşı zihin bariyerinin dayanıklılığını artırması gerekiyordu. Bir saat ayarlaması gerekiyordu.

bundan sonra alarm. Dokuzdan önce harekete geçmezse evin onu kovalarla soğuk suyla ıslatmasını istiyordu.

Briony düşüncelerine odaklandı, zihninde topun dehşetini, isimsiz kadın ve kardeşi için duyduğu kederi barındıran kitapları kapattı.

Taze bir anı yüzeye çıktı. Kolları onu yakın tutuyor, uzun parmakları kulağının kabuğunda geziniyordu. Başını sallarken gri gözleri onunkilere kilitlenmişti.

Toven. Dün gece ona yardım etmişti. Belki yine yardım ederdi. Kalbi olasılıklarla çarpıyordu.

Briony günü Durling'leri araştırmaya ayırmaya karar verdi. Caspar Quill sarhoşken onların da büyüğü damgalar kullandığını ima etmişti; belki de onlardan esinlenmişti.

Alt kattaki kütüphaneye yöneldi ve kapıları iterek açtıktan sonra olduğu yerde durdu. Metinler sandalyelere, yere ve küçük sehpalara saçılmıştı. Bir düzine kitap raflarının önünde durmuş, kitap bulucudan onları çağıran kişi tarafından alınmayı bekliyordu.

Rafların derinliklerinden hızla dönen sayfaların sesiyle Briony'nin dudakları aralandı.

"Hâlâ aç değilim."

Gözlerini kırptırdı. Serena'nın elinde bir tepsiyle orada durup durmadığını görmek için arkasına baktı. Yığınlara geri döndüğünde, Toven bir rafın arkasından kafasını uzatıp ters ters baktı. Onun geldiğini görünce kaşları çatıldı ve kitabını kapadı. Kulağının arkasından bir kalem çıkardı ve parmaklarının arasında evirip çevirdi.

"Rosewood," dedi. "Seni annem sanmıştım."

Gözleri sanki içine girdiği karmaşayı inceliyormuş gibi odanın içinde gezindi. Kadın nefesini tuttu.

onu inceledi, boynundaki kızarıklığı izledi. Kitabı tutan kolunu indirip arkasına doğru hafifçe eğdi ve kızın gözleri bu hareketi takip etti.

"Ne araştırıyorsun?"

"Sadece bir soruna çözüm arıyorum," diye kestirip attı. Yutkundu ve bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

Yavaşça başını salladı ve kitap bulucuya baktı. Durlingler hakkında her şeyi sormak istemişti ama şimdi Toven'ın araştırma konusunu duyması gerekip gerekmediğinden emin değildi.

Dün gece anlayışla başını salladığında neyi kabul etmiş oluyordu?

Ona birkaç adım daha yaklaştı. "Dün geceki nezaketiniz için size teşekkür etmek istedim."

Kız ona bakarken, adam sert bir ifadeyle ona baktı. Gözleri dün gece yatak odasında onunkilere kilitlenen sıcak gözlerden farklıydı.

"Bir şey değil."

Daha fazlasını bekledi ama hiçbir şey gelmedi. "Ve ben istedim ki -"

"Rosewood, şu anda bir işin ortasındayım. Bu bekleyebilir mi?"

Adamın ses tonundaki ısırıkla irkildi. Adamın duruşunda bir gerginlik vardı, omuzlarını okuldan tanıdığı bir şekilde dikleştirmişti. Kararlılık.

Birden kendini çok aptal hissetti. Kendisi ağlarken onunla ilgilendiği için ona teşekkür ediyordu. Bir şeylerin değiştiğini düşünüyordu. Gözleri diken diken oldu ve ağzını kapattı.

Adamın yüzü anında yumuşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyi," diye cevap verdi ve omuzları düştü. Omuzları düştü.

Gözlerinin arkasındaki yanma yavaş bir zonklamaya dönüştü.

"Yorgun." Tüm kitapları, notları ve dağınık yığınlarıyla çevrili bir şekilde duruyordu. "Bu 'sorun' yardımcı olabileceğim bir şey mi?"

Notlarla dolu masaya doğru ilerledi ve kenarda açık duran bir kitaba göz attı. Toven göz açıp kapayıncaya kadar oradaydı ve kapıyı çarparak kapattı. Toven kapatmadan önce parşömen üzerine karalanmış eski çevirilere bir göz atmayı başardı. hızla önüne geçti.

Gözleri ona doğru kaydı, o kadar yakındı ki başını geriye eğmek zorunda kaldı. Bir gece önce de bu kadar yakın olmuşlardı.

O hıçkırarak hıçkırarak ağlarken kollarını ona dolamıştı. Saçının bir buklesini kulağının üzerine itmiş ve sulanmış gözlerine büyülenmişti.

Anıları bir kenara sakladı. "Hatırlarsan araştırma konusunda oldukça iyiyimdir." Gülümsedi, adamın onu kızdırma fırsatına karşı koyamayacağını umuyordu. Onu içeri almak için.

Onun yerine başını salladı. "Hayır. Neredeyse geldim." Sıkıca yutkundu. "Yine de teşekkür ederim."

Gözlerini hızla kırıştırdı ve hayal kırıklığıyla başını sallayarak ayakkabılarına baktı. Belki de "sorunu" ile işi bittiğinde nihayet konuşabilirlerdi.

Çenesini kaldırdı, derin bir nefes aldı ve "Çoğu durumda cevabın tam önünüzde olduğunu görüyorum" dedi.

Sanki küstahça sözleri onu rahatsız etmiş gibi dudakları sessiz bir nefesle aralandı. Gözleri kızın üzerinde gezinirken yanaklarında pembe lekeler belirdi ve tekrar kızın bakışlarına döndü.

"Teşekkür ederim Rosewood. Bunun için gözümü dört açacağım," diye mırıldandı.

Son bir kez daha başını sallayarak kapıya doğru yöneldi. Kütüphanenin kapısını kapatmak için döndüğünde, masada oturmuş, araştırdığı her neyse onu düzenlemeye başladığını gördü.

O gece akşam yemeğini odasında tek başına yedi ve içinde büyümlü dövmelemlerle ilgili bir referans bulunan ağır bir kitabı inceledi. Karşı konulmaz bir yorgunluk göz kapaklarını zorlayıp onu uykuya çağırmadan önce üç bölüm bitirebilmişti.

* * *

"Rosewood, uyan."

Odasında başka birinin varlığıyla sarsılarak gözlerini açtı. Zifiri karanlıktı.

Yanı başında yanan bir mum, Serena'nın komodinin üzerine eğilmiş, bir kibrit çıktığını gösterdi.

"Her şey yolunda canım," diye fısıldadı ama sesinde bir titreme vardı ve göz teması kurmuyordu. "Her şey yolunda. Doğru," diye tekrarlardı - daha çok kendi kendine.

"Ne-" Briony sessizliğe gömüldü, yatağının diğer tarafında elinde başka bir mumla duran Toven'ı görünce dudakları aralandı. Parmakları bir kutudan çıkardığı kibriti yakmadan mumun yanına bıraktı.

"Ne oldu?" diye sordu, oturur pozisyona geçmeye çabalayarak.

"Gel." Serena bacaklarının üzerindeki çarşafı sıyrarak ona doğru uzandı. "Benimle gel."

Briony kalbi kulaklarında çarparak yataktan çıktı. Toven odanın ortasına doğru ilerleyip eliyle daireler çizerek bir portal açarken Serena onu banyo odasına götürdü.

Serena kapıyı arkalarından kapattı ve Briony gözlerini kırptırarak, sabahlığının içindeki zarif Serena Hearst'ü makyajsız ve özel dikim kıyafetler giymemiş halde gördü. Beyaz bir ipek

Geceliği dirseğinden sarkıyordu ve yüzünde de ona uygun solgun bir ifade vardı.

"Geceliğini çıkar," diye fısıldadı Serena.

Briony yutkundu, zihni cevaplar için yalvarıyordu. Ama Bir şey ona itaat etmesini söyledi. "Bir yere mi gidiyoruz?" diye ciyakladı.

"Hayır, canım. Orada... biri var-"

Serena'nın kelimelerle boğuşmasını izledi. Briony'nin gözleri artan dehşetle irileşti, nefesi hızlandı. Mallow mu?

Serena sonunda, "Sabah ilk iş ziyaretçilerimiz olacak," demeyi başardı. "Nedenini bilmiyorum. Bize tıbbi muayene yapmaları gerektiği söylendi."

Briony titreyen parmaklarıyla sade pamuklu geceliğini yukarı çekti, Serena beyaz ipeği toparlayıp boynuna atarken korkusu alçakgönüllülüğünün önüne geçti.

"Pekâlâ," diye mırıldandı. İpek üstünden kayarken ürperti tenine yayıldı. Pamuğun ipekle takası mı? "Ve

Ne yapıyoruz biz?"

"Eski bir büyü var. Eskiden kızları üzerinde kullandıkları bir şey... Bir ritüel."

Briony, Serena'nın elbiseyi bacaklarından aşağı çekmesine izin verirken dehşet içinde donakaldı. Parmakları saçlarını yana doğru itti. Serena üzerine kristal bir kolye yerleştirirken serin bir zincir omuzlarından sarkıyordu.

"Ne tür bir ayin?" Kendi sesini tanıyamadı. Kristal teninde uğuldadı.

Büyülü. İpek de ritüelin bir parçası mıydı?

Serena'nın mavi gözleri onunkilerle buluştu. Onu delip geçtiler, incelediler.

"Bekâretinin bozulmamış olduğunu görebilecekler," dedi sessizce. "Bu yüzden onu çıkaracağız."

Omuzlarındaki ipek elbisenin ağırlığını hisseden Briony'nin teni karıncalandı. Kelimelerin ona bir anlam ifade etmesini bekliyordu.

Banyo kapısı tıkırdayarak çalındı. "Bir elli sekiz," Toven'ın kısık sesi zamanı bildiriyordu. Onun vücudu sarsıldı ve Serena onu dışarı çıkarmak için kollarından tuttu.

Toven geçmelerine izin vermek için kenara çekildi, gözlerini saatinden ayırmıyordu. Geçit odanın ortasında kocaman bir delikti. Serena onu yatağa götürdü ve oturması için itti.

Serena önünde diz çöküp bir tas su getirip parmaklarını suya daldırdığında aklı içinde bulunduğu koşullara takıldı, ve parmak uçlarını Briony'nin gözlerine ve dudaklarına değdirdi.

Bir ritüel vardı.

Bekâret büyüsunü kandırmak için bir ritüel. Müzayededeki başlangıç fiyatını belirlemek için ona yaptıkları büyü.

Serena su kabına bir şeyler fısıldadı- dudaklarına götürüp yarısını yutmadan önce başka bir dilde bir şeyler söyledi. Briony Toven'a baktı. Haliya yapışmış duruyordu, çenesindeki kaslar hareket ediyordu.

Araştırdığı şey buydu. Bu ritüeli bulmak. Kadının ona yardım etmesine izin vermemişti.

Saat sabahın ikisini gösterdiğinde Toven portaldan uzaklaştı ve gri gözleriyle ona baktı.

Serena kaseyi ona doğru iterek Briony'nin dudaklarına götürdü. Briony suyun geri kalanını içti ve kenarından Toven'ı izledi. Yutkunurken gözlerini ona dikmişti.

Geldiklerini dün biliyordu. Biliyordu. onu dokunulmamış olarak bulacaklardı ve o da sorununa bir çözüm bulmak için kütüphaneyi didik didik edecekti.

En kolay olanı atladığını fark edince Briony'nin nefesi kesildi.

Serena kâseyi komodinin üzerine koydu ve sürünerek yatağa uzandı, uzun bacakları zarifçe kendi altına katlandı. Briony'yi önüne oturması için yönlendirdi, her ikisi de portala bakıyordu. Toven yatağın ucuna doğru ilerledi, elini karyola direğine dayamış, saati izliyordu.

Sessizliği bozmak, büyüü sormak ve araştırmayı sorgulamak için ağzını açtı ama geçit cızırdayıp Orion Hearst içeri girince kelimeler boğazında düğümlendi.

BÖLÜM 40

KALBI GÖĞSÜNDE GÜM GÜM ATIYORDU.

Orion ona baktı, beyaz ipek giysiler içinde, bir yatağın üzerinde onu bekliyordu.

Toven öne çıktı, arka cebinden bir kitap çıkarıp çevirerek açtı.

"Starkça'dan çevrildi," dedi Toven. "Çeviriyi kontrol ettim. Doğru." Arkasından tıslayarak kapanan geçitte babasıyla buluştu. "Adımları ana hatlarıyla belirttim. Mum, kan, büyü-"

Orion Hearst elini kaldırarak oğlunu durdurdu. "Ver bakayım, Toven." Kitabı aldı ve sayfaları çevirerek aşağıya baktı. Toven'ın etrafındaki hava bükülen bir enerjiyle uğulduyor gibiydi.

Bir sayfa döndü ve Orion durakladı. Kaşları çatıldı. Briony, gözlerini kendisine doğru kaldırana kadar gözlerinin aynı pasaj üzerinde hızla hareket edişini izledi.

Kitap kapandı. Orion onu değerlendirdi ve "Peki ya işe yaramazsa?" dedi.

"Yarayacak." Toven'ın ağzı sert bir çizgiydi.

"Ya işe yaramazsa?"

"O zaman başka bir şey düşünürüm."

Ama Orion oğluna bakmıyordu; ona bakıyordu.

Ona gözlerini kırptırdı, soruyu derisinin altında hissetti.

Eğer bu işe yaramazsa, bunu kolay yoldan mı yapacaksın?

Yutkundu ve başını hafifçe eğerek selam verdi. Orion'un gözleri metne döndü, kelimeleri taradı, gelişigüzel, bir vitrin alışverişi gibi. Güney Camly'de olması gerekiyordu. Sadece acil durumlar için ayrılmasına izin veriliyordu. Onu yasadışı bir karanlık ayın için getirmişlerdi,

ve sanki dünya kadar zamanları varmış gibi davranmaya cüret ediyordu.

Sanki tüm hayatları tehlikede değilmiş gibi.

Toven'ın parmakları seğirdi. Serena'nın nefesi saçlarını karıştırdı.

Orion kitabı kapattı ve Toven'a geri verdi. Şöminedeki saate baktı ve ona döndü. "Hazır."

Briony, sessiz oda için çok yüksek bir sesle, "Kitabı görmeme izin ver," dedi. "Önce ben okuyayım-"

"Zamanımız yok Bayan Rosewood," dedi Orion ve o da yatağının yanındaki yanmayan muma doğru ilerlerken sesindeki kesinliği duyabiliyordu.

"Ne işe yarıyor?" Başını kaldırıp önce Serena'ya, sonra da pencerenin yanında sessizce onu izleyen Toven'a baktı.

"Endişelenmene gerek yok canım," diye fısıldadı Serena kulağına.

Orion kibriti çaktı ve fitili yakarken alevler tısladı.

Odadaki tek ışık iki mumdan geliyor, elmacık kemiklerine gölgeler düşürüyordu.

Serena bacak bacak üstüne attı ve Briony'yi başını kucağına koyarak yatması için yönlendirdi. Briony zihni hızla ilerlerken gölgeliklere baktı.

Kim geliyordu? Neden bekaretini kontrol ediyorlardı? Neden şimdi?

Ve sonra Orion Hearst yatağına tırmandığında tüm düşünceler aklından uçup gitti.

Uzun bacakları bir panter gibi sürünerek yanına oturduğunda bacaklarını sarsarak neredeyse onu tekmeleyecekti. Serena onu sakinleştirmek ve hareketsiz tutmak için kollarından tuttu.

"Bu büyü neyi içeriyor?" diye tekrarladı, sesi kuru boğazında çatlıyordu.

Orion'un sakin yüz hatları keskinleşerek bir sırıtışa dönüştü. "Şimdi, şimdi. Endişelenmeyin, Bayan Rosewood. Sadece arkanıza yaslanın ve Evermore'u düşünün."

"Orion," diye uyardı Serena.

Briony'nin kalp atışları Serena'nın parmaklarının altında geriliyor, içinden çıkmak için çarpıyordu. Ve o daha soramadan

Bir soru daha sorduğunda Orion cüppesinden bir bıçak çıkarmış, vurdumduymaz maskesini bir kez daha takmıştı. Orion uzun bir eliyle köprücük kemiğine sıkıca bastırırken kadın bıçağın parıltısına bakakaldı. Bıçak kalbine doğru hızlı, sığ bir kesik attı, irkilmesine neden olmayacak kadar hızlıydı. Orion'un dudakları sessiz bir duaya dönüştü, alnına Starkish damlaları değdi.

Pencerelerin yanında ay ışığıyla yıkanan ve elini ağzının üzerine kapatarak izleyen Toven'a baktı. Gözleri buluştu.

Ve mumlar söndü.

Karanlık, suya soğuk bir dalış gibiydi. Eğer bileklerinde Serena'nın parmaklarının baskısı olmasaydı, çığlık atabilirdi.

Orion'un soğuk ses tonu yüzüne kadim kelimeler damlattı. Geriye doğru kayarak karnının üzerinde durdu ve ilahi söylemeye başladı.

Sınırlı Starkçasıyla "kurt" ve "korunma" gibi kelimeleri yakalayabildi.

Başını Toven'ın köşede durduğu yere doğru salladı ve sersemlemiş zihni Toven'ın karanlığı kendisine yansıtan gözlerinin akını görebildiğini hayal etti.

Karnında, en kötü adet krampları gibi keskin bir çekilme oldu. Nefes nefese kaldı, sarsıldı. Serena onu tuttu ve Orion ilahi söylemeye devam ederken sesini yükseltti.

Bağırsakları zıt yönlerde doğru bükülmek için savaşıyormuş gibi hissediyordu. Kıvrandı, vücudunu krampları hafifletecek pozisyonlara getirmeye çalıştı ama midesinde bir burkulma vardı.

İnledi ve pencerelerin yanındaki zemin gıcırdadı.

Sanki içinde bir şey yerinden çıkmış gibi sert bir patırtı. Acıyla gözlerini kapadı ve karanlığı engelledi.

Ve sonra bir huzur dalgası. Güneş ışığı gibi. Midesi rahatladı.

İşe yaraması için dua ederek gözlerini açtı ve Orion Hearst'ün yüzünü mum ışığında ona bakarken buldu.

Hayır. Mum ışığı değil. Yumruğu büyüklüğünde bir top karnının üzerinde geziniyordu. Tıpkı hemşirelerin aylar önce yaptığı büyü gibi, o kadar beyaz yanıyordu ki mavi görünüyordu.

Zifiri karanlık odaya gölgeler düşürüyor, Orion'un gri bakışlarında sıcaklık yaratıyordu.

Serena'nın parmakları saçlarının arasından nazikçe geçerken, her bir çift göz henüz ondan alınmamış olanı simgeleyen enerji topuna bakıyordu. Işığı izledi

Peri kanatları onu havada tutuyormuş gibi dalgalanıyordu.

Cam bir kavanoz yavaşça kürenin altına doğru itildi, onu yakaladı ve üstündeki kapağı kapattı. Toven kapağı kapattı ve ışığın nefes alışını izledi. Gözleri ısıltıyla dans etti ve dudakları şaşkınlıkla aralandı.

Bir elinde kavanozu tutarken, diğer eline bir demet diğeriyle karnının üzerinde dallanan beyaz çiçekler. Kızın üzerinde Bekaret Tespit büyüü yaptı. Tarama başının ve ayak parmaklarının üzerinde mırıldanarak merkeze doğru taradı. Büyü karnına ulaştığında dördü de nefeslerini tutarak onu izledi.

Bohça, saflık testi pozitif çıktığında olduğu gibi alev almadı.

Bakire değilse ne olması gerektiğini bilmiyordu. Onu görmemişti.

Kimse kımıldamadı. Toven'ın yutkunduğunu duydu. "İşe yaradı mı?" diye fısıldadı.

Bir duraklama. Ve sonra: "Öyle görünüyor," dedi Serena onun saçlarına doğru nefes alarak.

Orion büyüü tekrar yaptı ve sonuçların aynı olmasını izlediler.

Orion aniden yataktan kalktı, önce ona sonra da Toven'a baktı. "Yarın öğleden sonraya kadar bir sorun olursa benimle iletişime geçemeyeceksin."

Toven'ın avucundaki cam kavanozun ışığı Orion'un yüzüne ürkütücü gölgeler düşürdü. Döndü, elini kesti ve kanı kullanarak mülkten bir geçit açtı. Arkasına bile bakmadan boşluğa girdi.

Serena el sallayarak aplikleri yaktı. Aşağıya doğru kaydı. yatağa uzandı ve ayin mumlarını topladı. "Bütün bu yaygara için özür dilerim, Briony, canım," dedi, hâlâ ona bakmadan. "Getir biraz dinlen. Sabah konuşuruz." Toven'a sert bir bakış gönderdikten sonra kapıdan usulca çıktı.

Briony sarsılarak ayağa kalkmadan önce birkaç nefes aldı. Beyaz bir önlükle yatakta oturuyordu, göğsünden akan kan çarşafıya damlıyordu ve gözlerini bekâretini ellerinde tutan Toven Hearst'e dikmişti.

Yüzündeki rahatlama dağıldı ve ona bakarken solgunlaştı. Kavanozu özenle yatağının başucuna koydu.

"Bu burada kalmalı." Yutkundu. "Onu güvende tut. Bu... karaborsada oldukça yüksek fiyatlara alıcı bulabilir, bu yüzden en iyisi odanızda saklı tutmak."

Aplikler yanarken bile hâlâ odadaki en parlak kaynak olan ışığa gözlerini kırıştırdı. Farklı hissetmesi gerekip gerekmediğini merak etti.

"Ani olduğu için özür dilerim," dedi ağırlığını değiştirerek. "Bana sadece dün öğleden sonra haber verildi. Büyü için babama ihtiyacım vardı ve yapabileceğimden bile emin değildim-"

"Hâlâ bakire olmam Mallow için neden önemli olsun ki?" diye sordu.

Toven dudaklarını birbirine bastırdı. "Liam bana Canning'in Mallow'la görüşmek istediğini söyledi. Bunun iksirini yasakladığı için intikam almakla ilgili bir şey olduğundan şüpheleniyorum."

Briony çıplak ayaklarına baktı. "Ama yine de... Mallow neden umursasın ki? Arkadaşların benimle yakınlaşman için baskı yapıyordu ama Mallow'un yapmadığı kesin."

Toven gözlerini kapadı ve güçlendirici bir nefes alır gibi oldu. "Mallow bana, senden en fazla gücü elde etmek için her yolu desteklediğini açıkça belirtti," dedi dikkatle.

Briony'nin yüreği ağzına geldi. Kutsal Büyü.

Briony birden Mallow'un karşısına ilk kez çıkarıldığı zamanı hatırladı.

Onunla iyi eğlenceler, Toven. Ona bağlandığında ne kadar güçlü olacağını merakla bekliyorum.

Bu, Mallow'un Briony'nin Toven'a karşı bir şeyler hissettiğini öğrenmesinden birkaç dakika sonraydı -Toven'ın Briony'yi ayartmasına bile gerek olmayabileceğini öğrendikten birkaç dakika sonra-.

Briony kendini hasta hissetti. Dünyada başka bir kadın için böyle bir şey dileycek bir kadın olduğuna inanamıyordu.

Ama elindeki soruna yeniden odaklandı.

"Araştırmanı görmek istiyorum," dedi Briony. "Büyü hakkında bir şeyler okumak istiyorum."

Başını salladı, gözleri uzakta ama kavanoza dikilmişti. "Elbette. Yarın, onlardan sonra-"

Kaşlarını çattı. "Şimdi. Uyandım. Uyanmışsın." O Uzun ipek geceliği bacaklarını garip bir şekilde sararak yataktan tökezleyerek kalktı. Çözmek onu adama yaklaştırdı.

Hızla göğsündeki kesiğe baktı. Adamın en son ne zaman göğsünden kanlar akan bir gecelik giydiğini düşünüp düşünmediğini merak etti.

Adam yutkundü. "Dinlenmelisin." "Kitabı bana ver," diye talep etti.

Ondan her zaman bilgi saklıyordu, özellikle de doğrudan kendisiyle ilgiliyse. Öfke keskinleşti ve göğsünde fokurdadı.

Ama bu sefer bir şeyler farklı olmalıydı. Kitabı ona uzattı ve onun kitabı alıp işaretli sayfaları çevirmesini izledi.

Hâlâ Stark dilindeydi.

Bir çeviri büyüsü yaptı ve derin nefesler aldı, kendilerini düzenlerken kelimelere odaklanıyorlardı. Olan olmuştu. Ne olduğunu ya da nasıl olduğunu değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece ayrıntılara ihtiyacı vardı.

Bu bir günlüktü. Bin yıl öncesinden, Vindecce'den sonra zamanı ölçmeye başlamadan önce bir büyücünün kaydı. Kızının "saflığını" "kurttan" kurtarmak için yapılan bir ritüeli detaylandırıyordu.

İki mum. İki ebeveyn. Anne temizliyor, baba kanını akıtıyor.

Kitabı kapadı, yanakları öfkeyle yanıyordu. ve utanç. Toven'a doğru döndü, bastırılmış öfkesini serbest bırakmaya hazırды.

Sıcak bir el omzuna düştü. Kalbinin üzerindeki kesikten damlayan kana bakıyordu. Elini kaldırdı ve deriyi tekrar dikmek için bir büyü yaptı. Kesiğin iyileştiğini hissederken gözleri göğsünden ayrılmadı.

"Ya işe yaramasaydı?" diye sordu ince bir sesle.

Adam ondan uzaklaştı ve elini saçlarında gezdirdi. "O zaman başka bir şey düşünürdüm. Farklı bir büyü."

Adamın hangi noktada odasına gelip onu yatağa yatıracağını ve içine gireceğini merak etti.

"Ziyaretçiler" gelmeden dakikalar önce mi? Ya da belki bunun yerine hepsinin ölmesine izin vermeyi tercih ederdi.

"Peki ya başka bir büyü bulamasaydınız? Bu konuda bana ve benim fikrime ne zaman danışacaktın?"

Kitap raflarına bakmadan önce gözlerini kırptırdı. "Büyü gibi bir şey bulabileceğimi umuyordum.

Tespit büyüsünü yanıltmak için yapılmış bir şey." Kalın kalın yutkundu. "Umuyordum ki-"

"Asla bilmek zorunda kalmayacağımı umuyordun," diye onun yerine sözlerini tamamladı. Teni öfkeyle uğulduyordu. "Bir büyü yapmak ve bunu halının altına süpürmek için."

Dudakları birbirine sıkıca yapıştı. "Soruşturma altında olabileceğimizi anlamıyor musunuz? Mallow'un emriyle yarın sabah muayene edileceksiniz ve nedenini bilmiyoruz-"

"Çok iyi anlıyorum, teşekkür ederim," diye tükürdü. "Ben de bana neler olup bittiğini anlatmak için on iki saatiniz olduğunu anlıyorum"- diye nefes aldı.

"Beni sorundan haberdar etmek için araya girdiniz, böylece *birlikte* bir çözüm bulabilirdik, ama bunun yerine siz beni şaşırtmayı seçti-"

"Ailem tehlikede, Rosewood-" "Ve bunun için beni mi suçluyorsun?"

"Bazen ailem için en iyisini yapmak için senin onayını almadan hareket etmek zorunda kalıyorum! Sadece senin için değil, dördümüz için de!"

Dudakları sessiz bir solukla aralandı.

Az önce ne söylediğinin farkına varır gibi olduğunda gözleri büyüdü. Ağız kapandı, yüz hatlarında dehşet belirdi. Briony onu daha fazla sıkıştıramadan, topuklarının üzerinde dönerek kapıya doğru koşmaya başladı.

Briony yatağının köşesine oturmadan önce uzun süre boş kapı aralığına baktı. Komodininin üzerindeki kavanozun içinde çırpınan ışığa baktı, ailesine seslenişinin kulaklarındaki yankısını dinliyordu.

* * *

Ertesi sabah saat yedide Toven yatak odasının kapısını çaldı.

"Geldiler." Sesi düzdü. Ve gözleri soğuktu.

Saatlerdir giyinikti ve uyuyamamıştı. Onun için de aynı şey geçerliydi. Her ikisi de kendilerini bekleyen kadere boyun eğmişti.

Yatak odasının kapısını arkasından çekerek kapattı ve onu merdivenlerden aşağıya, salona kadar takip etti.

Kapıyı iterek açtığında, dirseğini sıkıca kavradı ve onu arkasından eşikten geçirdi.

Odayı hızlıca katalogladı. Serena. Tanımadığı hemşire üniformalı bir adam ve bir kadın. Cohle.

Ve onları selamlamak için dönen, yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle Reighven.

Bakışlarını yere indirmeden önce tökezledi, midesi bulandı.

Toven'ın adımları yavaşladı ama başka hiçbir tepki vermedi.

"Cohle. Reighven," diye selamladı.

"Bu kadar erken geldiğim için özür dilerim, Hearst," dedi Cohle hiç pişmanlık belirtisi göstermeden. "Ama annen bana Hearst Hall'da erken kalktığınızı söyledi." Ona ve Toven'a sırtıttı.

"Evet, misafirperverliğiniz için teşekkürler Serena," dedi Reighven göz kırparak.

Serena bir adım öne çıktı. "Elbette, Lag." Yüzüne ince bir gülümseme yayıldı. "Ve bana Bayan Hearst demenizi tercih ederim."

Briony gözlerini taş zemine çevirdi. Teni soğuktu ve nefesi kesilmişti.

"Bu da ne demek oluyor?" Toven sordu. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak onun önünde yer değiştirdi.

"Reighven'la ben, bir hafta önce

"dedi Cohle. "Birkaç sorun oldu ve Mallow bizden takip etmemizi istedi." Sesi kadının omurgasını tırmaladı.

Erkek hemşire bir muayene masası yarattı ve sessizce ona doğru işaret etti. Susturulduklarını fark etti.

Muayene masasına doğru ilerledi ve itaatkâr bir şekilde masaya kayarken tüm gözler onun üzerindeydi.

Reighven, "Görünüşe göre nasıl iyi oynanacağını öğrenmişsiniz Prenses," dedi.

Toven soğuk bir ifadeyle, "Sizden kalp spreyimle konuşmamanızı rica edeceğim," dedi. "Ona doğrudan bir emrin varsa bana hitap edebilirsin."

Briony zihni uyuşmuş bir halde arkasına yaslandı. Boş ciğerlerine hava çekerek derin nefes aldı. *Durgun suları olan bir göl.*

"Ne tür sorunlar?" Serena sordu. "Diğer kalp yaylarının nesi var?"

Hemşireler başında durmuş, sessizce birkaç tarama yapıyorlardı.

Reighven, "Bunlardan biri uygun şekilde sterilize edilmemiş," dedi.

Briony odanın sarsıldığını, gözlerinin önünde titrediğini hissetti. Hemşireler onu test ederken yoğun bir sessizlik vardı.

Sterilize edilmesi gerektiğini duyduğu diğer kadın, hayatta kalan diğer Rosewood olan Phoebe'ydi. Phoebe hamile mi kalmıştı?

Göğsü titriyordu.

Doğurganlığı tekrar elinden alınacaktı. Bu olasılık. Bu küçük gelecek şansı.

Erkek hemşire sol kalça kemiğine dokundu. Loş kırmızı bir ışık belirdi. Briony'nin diğer tarafına geçti ve bir dokunuşla adamın yüzünü parlak bir yeşil aydınlattı.

Merdivende bir basamak atlamak gibi bir duraksama. Odadaki tüm gözlerin belinde olduğunu hissetti. Toven'a bakmaya cesaret edemedi.

Ve sonra Reighven'ın boğazından keskin bir "Ha!" sesi yükseldi. Kıkırdadı ve oda onunla birlikte sallandı. "Doğurgan bir sürtükle iki ay geçirdin ve hamile kalmadı mı? Oğulların yüzüyor mu diye kontrol ediyor musun, Hearst? Benimle olsaydın, üçüzlerin olurdu.

Şimdi-"

"Bu kadar yeter Lag," diye tısladı Serena. "Lütfen evimdeyken terbiyeni takınmayı unutma."

Reighven alay etti. Sanki şöyle diyecekmiş gibi nefes aldı başka bir şey söyledi, sonra kendini durdurdu. Erkek hemşireye döndü. "Bekaretini tarayın."

Oda gerildi. Cohle güldü.

Cohle, "Toven, tabii ki onu becerdin," dedi. "*Beyler*," diye uyardı Serena.

"Kanıt istiyorum," dedi Reighven. "Yap o zaman."

Kadın hemşire dallanan beyaz çiçeklerden bir demet çıkardı. Briony, tanıdık tarama karnını merkez alarak üzerinde gezinirken nefesini tuttu, sonra durdu. Hiçbir şey bulamadı. Briony neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı.

"Gördün mü Lag? Taşlar ..." Cohle içini çekti. "Pekâlâ, devam edin. Sterilizasyonu bitirin."

Oda sessizliğe gömüldü.

Erkek hemşire bir adım öne çıktı.

Briony, tüpleri son kez kesildiğinde hissettiği acıya karşı kendini hazırladı. Hemşirenin kolunun arkasından tavana doğru baktı ve titreyerek nefes aldı, bukleleri ve gri gözleriyle çocuk görüntüsü dışında her şeye odaklandı-

"Yapma-" Bir boğaz temizlendi. "O benim malım. Burada söz hakkım yok mu?"

Briony yutkundu, gözlerini hızla kırıştırdı. Kar gibi koyu bir sessizlik çöktü.

"Neden, Hearst? Yavru mu istiyorsun?" Reighven kıkırdadı.

Cohle mırıldandı. "Rosewood kızı ve onun hattına bağlı olan herkes sterilize edilmeli. Açıkçası, nedenini biliyorsunuz."

"Carvin'inki de doğru yapılmamıştı ve dün onun da icabına baktık."

Phoebe. Briony'nin nabızı küt küt atıyordu.

Toven tartışmalarının sonuna gelmiş gibi görünüyordu. Briony kalçasının üzerindeki soluk yeşil ışığın azaldığını gördü, göz kırpyordu.

Uzuvları ağırlaşmıştı. Kendini soğuk ve işe yaramaz hissediyordu. Göz kapaklarının arkasında acı vardı.

Yakında her şey bitecekti.

Erkek hemşire ellerini kaldırdı ve Briony'nin kalçasının üzerine koydu. Briony gözlerini sıkarak kapattı.

Bir rüzgâr şakırtısı onu savurdu. Ani ve sessiz bir soluk sesi ve bir hava hışırtısı duyuldu.

Briony'nin gözleri sağından gelen bir homurtu ve ardından gelen *çarpma* sesiyle açıldı!

"Anne!"

Briony sarsıldı ve masadan yana doğru sıçradı. Toven bir kalp atışı içinde onun yanındaydı.

Erkek hemşire birkaç metre ötede yerde yatıyordu, yüzü şaşkındı, sanki onu oraya neyin gönderdiğini tam olarak bilmiyordu.

Reighven uzaktaki duvara yaslanmış, başı öne eğik ve baygın bir halde yatıyordu.

Serena Hearst ellerini uzatmış, Briony'nin hissettiği kadar şok olmuş görünen Cohle'a bakarken parmaklarının arasında sihir çıtırdıyordu.

"Korkarım bunu yapmana izin veremem," dedi Serena, sesi Alçak ve karanlık bir sesle, gözlerini Cohle'a dikerek. "Bayan Rosewood benim korumam altında."

BÖLÜM 41

"NE HALT ETTİN SEN?" Cohle fısıldadı.

Briony'nin kalbi gümbür gümbür atıyordu. Odadaki insanların arasına bakıp durum değerlendirmesi yaptı.

Toven yanındaydı ve nefesi hızla kulağına geliyordu. Kadın hemşire masanın diğer tarafında donup kalmıştı ve ellerini kaldırmak için hiçbir belirti göstermiyordu. Erkek hemşire hareketsiz yatıyor, ayağa kalkmanın en iyisi olup olmadığından emin olamıyordu. Reighven'ın bilinci yerinde değildi.

Cohle ve Serena Hearst birbirlerine bakıyorlardı, büyü cızırdıyordu.

"Hemşirelere dikkat et, Toven," dedi Serena. Ve sonra ellerini geniş bir kavis çizerek savurdu.

Cohle hemen bir kalkan fırlattı ve havayı yarararak geçti.

Briony ikisi odanın içinde dans ederken onları hayranlıkla izledi. Serena akıcı bir şekilde hareket ediyor, Cohle'un büyüsunü yakalıyor ve ona geri gönderiyordu. Cohle hareketlerinde kaba ve kalındı.

Toven masanın köşesinden tutup çevirdi ve Briony'yi dizlerinin üzerine çöktürdü.

"Burada kal."

Kadını masa barikatının arkasına yerleştirdikten sonra ayağa fırladı ve ellerini her iki hemşireye doğru uzattı. Kadın bir solukla ona doğru kaydı ama adam büyüyü engelledi ve ayağa kalktı. Toven ona daha fazla büyü fırlattı ama o hepsini engelledi.

Kadın hemşire Briony'nin yanında dizlerinin üzerine çöktü ve Toven bir eliyle onu yerde tutarken diğer eliyle ikinci hemşireyi tuzağa düşürmek için geniş daireler çizdi.

Yukarıdan bir pencere kırıldı ve Briony başını düşen camdan korudu. Hearst arazisinden gelen beyaz deniz kuşu içeri süzüldü ve tam Serena'nın kalbine uzanırken Cohle'yi gagalamak için alçaldı. Albatros Cohle'la savaşmak için Serena'yla dans ederek havada savruldu.

Toven düşen bir sandalyeye takılıp tökezledi ve kendini toparlayamadan kadın hemşire kaçmaya başladı. Koridordan geçip kapıdan dışarı koştu.

Briony panik içinde ayağa fırladı ama Toven onun yoluna çıktı.

"Onu burada tut," dedi erkek hemşireye başıyla işaret ederek ve sonra kapıdan dışarı koşmaya başladı.

Briony bir Serena'ya, bir Cohle'a baktı, onlar da yumruklarını savuşturuyor ve mobilyaların arasından geçip gidiyorlardı, sonra da yerde yatan ve yeniden ayağa kalkmaya çalışan adama.

Saklanmak için masanın arkasına eğildi ve avuçlarıyla yere vurdu. Adam yere düştü ve kadın etrafına bakınca adamın şaşkınlıkla bacaklarını çekiştirdiğini gördü. Adamın ayakkabılarını yere yapıştırmıştı. Basit bir şeydi ama paslanmıştı ve büyü yapmaması *gerekiyordu*.

Devrilmiş muayene masasının diğer tarafına sürünerek Reighven'a baktı, hâlâ baygındı.

Briony arkasını döndüğünde hemşire botlarının bağlarını çözmeye başlamıştı. Ellerini itti ve adam öne doğru yuvarlandı. Yaratıcı değildi ama oyalanması *gerekiyordu*.

Serena çığlık attı ve Briony odaklanmaya çalıştı; yakın dövüş hakkında öğrendiği her şeyi hatırlamaya çalıştı.

Duvarlarda asılı duran Hearst ailesinin geçmişteki üyelerinin portrelerine baktı, sonra büyüyle bir tanesine uzandı ve onu duvardan çekti. Portreyi Cohle'a doğru gönderdi, Cohle Serena kıvrılırken onun üzerinde duruyordu. ve albatros onu tırmaladı.

Portre yan tarafına doğru uçtu, köşesi tam istediği gibi onu kaburgalarının altından yakaladı.

Serena tökezleyerek ayağa kalktı ve oyuncularını değerlendirerek Toven'ı aradı. Gözleri alarmla açıldı ve Briony tam döndüğü sırada erkek hemşirenin üniformasının köşesi kapının etrafında kayboldu.

Briony kaçtı. Serena'nın Toven'ı Cohle'u idare et. Reighven'in uyanmayacağına inanmak zorundaydı. Ayaklarının mermer zemine her vuruşunda inanması gereken yeni bir dilek tutuyordu.

Salonun dışında durdu ve önce sağa sonra sola baktı, adamın salona doğru koştuğunu gördü.

Ön kapılar. Briony kollarını iki yana açıp göğsüne doğru çekti: adam kapıları açmak için çekip durdu ama kapılar kımıldamadı.

Adam dönüp diğer koridora doğru koşarken Briony bir köşenin arkasına saklandı, çaresizce dışarı çıkmak istiyordu.

Toven'la savaşırken sahada eğitim almış bir sıhhiyeci olmadığı anlaşılmıştı. Muhtemelen hiç savaş görmemişti. Hayatları onun kaçmamasına bağlı olmasaydı onun için üzülebilirdi.

Eğer dışarı çıkıp Serena'nın ne yaptığını ortaya çıkarırsa... Eğer birine Serena'nın sterilize edilmediğini söylerse...

Briony kestirme yolu bildiği için bir geçitten eğilerek geçti. Adamın sadece birkaç adım önünde kayarak karşı koridora çıktı. Adam o kadar ani durdu ki tökezleyip sırt üstü düştü ve dehşet içinde ona baktı.

"Sana zarar vermek istemiyorum," dedi nefes nefese. "Öldürülmeyeceksin. Sadece gidemezsin."

Kalbi göğsünde ritmik bir şekilde çarpıyordu. Ona doğruyu söylediğini umuyordu.

Adam ondan uzaklaştı, ağzı söyleyemediği kelimelerle işe yaramaz bir şekilde çırpınıyordu. Briony parmaklarını boğazına götürerek Serena'nın ilk geldiğinde onun için yaptığı şeyin aynısını yaptı. Ona sesini geri verdi.

Adamın elleri şok içinde boğazına gitti. Başından topuğuna kadar ona baktı.

"Sende büyü var," dedi. Sesi sanki aylardır kullanılmamış gibi cızırtılıydı.

"Sen bir tutsak mısın?" diye sordu. Adamın üzerinde durmamak için dizlerinin üzerine çöktü. "Seni tutuyorlar mı?"

Başını salladı. "Kız kardeşim... onu ellerinde tutuyorlar." Gözleri vahşiydi. "Onu gördün mü? Biltmore Sarayı'nda."

Briony'nin kaşları çatıldı. Bunun için zamanı yoktu ama adamın ıstırabını da görmezden gelemezdi. "Adı ne?"

"Maggie. Benim gibi koyu renk saçları var."

"Ona göz kulak olurum ama onu tanımıyorum, hayır." Elini uzattı. "Şimdi, üzgünüm ama benimle geri gel-"

"İkimiz de babanın tıbbi birimindeydik!" Kelimeleri soluk soluğa söylüyor gibiydi. "İkimiz de sana hizmet ettik!"

Briony ona gözlerini kırptırdı. "Sen Eversun musun?"

Başını salladı, gözlerinde yaşlar vardı. "Artık böyle bir şey var mı?"

Zihni hızla çalıştı. Bu adam da kendisi gibi bir mahkûmdu. Onu gerçekten tutsak edenlere geri gönderecek miydi? Ne söyleyeceğini bilemeden kelimeler ağzından dökülüyordu.

"Eğer gitmene izin verirsem, bugün gördüklerini kimseye anlatmayacaksın." Başını salladı, gözleri irileşmişti. "Ama gidemem.

Maggie'yi öldürecekler-"

"Onlara senin öldüğünü söyleyeceğiz," dedi hemen. "Bu gece ne olması gerekiyorsa... çok fazla temizlik olacak. Ölmüş olacaksın, yemin ederim."

Briony'nin eli uzandı ve ona bir anlaşma teklif etti.

Elini tutarken parmakları titredi. "Ne istiyorsun?"

"Hiçbir şey. Asileri bulabilirsin. Sammy Meers. Velocity Punt adında bir kadın onunla seyahat ediyor. Tek kolu var. En son kuzeyde görülmüşler."

"Dövme yüzünden mi?" Kaşları çatıldı.

Briony başını salladı. Elini sıkıca tutarken kalbi umutla çılginca çarpıyordu.

"Sammy'ye söyle..."

Durakladı. Çok fazla şey vardı. Dövmelerin cevaplarını bilmeye yakın bile değildi.

"Sammy'ye işaretini bekleyeceğimi söyle."

Ayağa kalktı, hâlâ Sammy'nin elini tutuyordu. onu takip etti. Ona nereye gideceğini söylemek için ağzını açtı.

"Cordelia Hardstark şu anda Seat's Kalesi'nde. Dağlardaki kalede," dedi, sözcükler ağzından yuvarlanarak çıkmıştı.

Briony'nin eli onunkini sıktı. "Emin misin?"

Başını salladı. "Mallow'un en sevdiği kız. O... Ona ne yaptığından emin değilim ama onu bir kez iyileştirmiştım."

Damarlarındaki kan dondu. Briony sertçe başını salladı.

"Şu tarafa git," dedi işaret ederek. "Ağaç sınırına koş, sonra da geçide."

Adamın eli Briony'nin elini bıraktığında vücudundaki sıcaklık kayboldu ve verdiği tüm kararlar başarısızlığa mahkûm gibi göründü.

Ya yakalandıysa? Ya yalan söylüyorsa?

Koşmaya başladı ve Briony geçide doğru geri döndü, ayak sesleri inancı kemiklerine işliyordu.

"Bayan Rosewood?"

Döndü. Prenses olduğundan beri Serena'dan başka hiç kimse ona alaycı bir şekilde böyle hitap etmemişti. Umudu alev alev yanıyordu.

"Onda yolunda gitmeyen bir şeyler var," dedi adam.

Briony göğsünün korkuyla sıkıştığını hissetti. "Cordelia mı?"

"Mallow," diye düzeltti ve kızın kaşları birbirine çarptı. "O... Phoebe Rosewood'un hamile olduğunu öğrenince çok öfkeleni. Cenini kendim çıkardım ama..."

Phoebe'nin yaşadıklarını düşününce Briony'nin tüyleri diken diken oldu.

"Anlamadığı bir şey var. Bir yerlerde bir erkek varis olduğunu sanıyor," dedi.

Karnına dikkatle baktı.

"Ben değilim," diye fısıldadı. "O yapmadı... Toven ve ben..."

Hemşire omuz silkti. "Gebe kalabildiğinizi öğrenirse bu evdeki herkesi öldürür."

Kadın ona baktı. Farkına varması gün ışığı gibi sıcaktı.

Briony hâlâ iki kat fazla varis doğurabilirdi.

O bir Rosewood'du.

Rosewood hattı Rory ile sona ermemiştı.

Koridorun aşağısından bir çarpma sesi duyuldu ve ikisi de sıçradı.

"Gidin!" Briony döndü ve onun ayak sesleri gibi koşmaya başladı.

Geçitten geri dönene kadar onun adını hiç öğrenmediğini fark etti. Tıpkı çilek sarısınıninki gibi.

Kapılardan geçip Serena'nın kollarını açmış, Reighven'in cesedinin zeminin ortasında, kadın hemşirenin cesedinin de onun birkaç adım ötesinde durduğu misafir odasına uçtu.

"Ne oldu?" dedi nefes nefese.

Serena başını çevirdi. "Nerede o?"

Verdiği muazzam düşüncesizce kararı tartışacak zaman yoktu.

"Zaptedilmiş durumda." Etrafına bakındı. "Toven nerede?"

"Reighven uyandı," dedi. "Bağlanmak zorundaydık. Toven kızı geri getirdi"-Serena başıyla vücudunu işaret etti-"ve sonra Cohle kaçtı. İkisini de zapt etmek zorundayım."

Briony başıyla onayladı ve Serena daha sormadan tekrar koşmaya başladı.

Ön kapıdan içeri daldı ve durdu, hangi yöne gitmiş olabileceklerine karar verdi.

Mülkün arka tarafından cırtlak bir uluma duyuldu.

Vesper.

Koşarak, arazinin sınırına açılan ağaçlı yola doğru yöneldi.

Yolun üzerinde gri bir tüy yumağı vardı ve Briony kendini Vesper'ın yanına bıraktı.

Yaşıyordu ama sadece gözleri hareket ediyordu. Gıdılarında kan vardı, sanki dişlerini birine geçirmiş gibiydi. Briony onu taradı ve sırtının kırık olduğunu gördü. Empatik bir acıyla tısladı.

"Seni iyileştireceğiz. Sadece dayan." Elini Vesper'ın kürkünde gezdirdi.

Tilki hareket edebilse Briony'nin parmaklarını ısırp koparacakmış gibi görünüyordu.

Briony yoluna devam etti, patikadan aşağı döndü ve durdu.

Karanlıkta siluet halinde duran iki figür vardı. sabah güneşi. Biri yerde, diğeri onun üzerindeydi ve Briony'nin kalbi Toven'ın dik duran kişi olması için yalvarıyordu.

Derin nefes aldı, zihninin ortasındaki ipi çekti. Bedeni kayboldu, görünmez oldu. Acele etti.

Onlara gizlice yaklaşmaya gerek duymadan tam gaz koştu.

Yerde yatanın Toven olduğunu, gri saçlarının sabah güneşinde solgunlaştığını görünce bacakları daha da hızlandı. Vücudu kasılıyor, acı içinde seğiriyordu.

"Ne tür sorunların olduğu hakkında bir fikrin var mı evlat?" Koşarken Cohle'un kötü niyetli sesi ona ulaştı. "Hayır. Babanın Güney Camly'de neyin peşinde olduğu hakkında *hiçbir* fikrin yok, yoksa karısı ve oğlu asla bu kadar pervasız olmazdı!"

Briony onlardan yirmi metre uzağa dikildi ve tüm gücüyle itti. Cohle ayaklarından fırlayarak havada süzüldü ve çimlerin üzerine düştü.

Hatasını çok geç fark etti.

Bariyer çizgisinden sadece beş adım öteye düşmüştü. Geçebileceği ve geçitten çıkabileceği çizgiye.

Toven açgözlülükle havayı içine çekti ve Cohle da aynısını yapınca kendini ayağa kaldırdı.

Briony yaklaştı, panik yüzünden görünmezliği bozulmuştu. Cohle'u kendisine doğru sürüklemek ve çizgiden uzaklaştırmak için kaldırdığı elleri görünüyordu.

Cohle engelledi, gözleri onun üzerindeydi. Gülümsedi.

"Oh, anlıyorum. Aptal değilsin, Toven Hearst," dedi, Aralarına bakarak. "Sen Bomard'a ve Bayan Mallow'a ihanet ettin. Senin orospunun büyüğü var!"

Briony uzanıp bir ağacı köklerinden söktü ve Cohle'un üzerine devirdi. Cohle eğildi ve kaçmak için ileri doğru koştu, Devrilmiş gövdeyi kendisiyle sınır çizgisi arasına koyarak.

Toven ellerini kaldırdığında yorgunluktan titriyordu ve Briony, Vesper'ın yaralanmasının ona büyü kuyularında çok pahalıya mal olmuş olabileceğini biliyordu.

Onun önüne geçti ve kollarını Cohle'a doğru savurdu.

Cohle onu savuşturdu ve kıkırdadı. "Senin için savaşıyor muyuz, Toven?" Cohle ellerini kaldırdı ve Briony daha engel olamadan vücudunda, derisinde kayan binlerce bıçağa benzer bir acı patladı.

Briony acı dinene kadar çığlık attı, sonra çimlerin üzerine yığıldı ve güneşe bakmaya başladı.

Toven onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. Kadın ters döndü. Zar zor dik durabiliyordu.

Kendini yukarı çekti. Cohle ikisinin de üzerinde duruyordu, sanki bir kılıç onu yakalamış gibi yüzünde bir kesik vardı. Toven son kalp sihrini de kullanmıştı.

Cohle yere baktı. "Eversun fahişenle geçirdiğin son anların tadını çıkar, Toven. Mallow, Hearst Hall'da neler olup bittiğini öğrendiğinde, bu senin sonun olacak."

Cohle döndü, ağır ağır ağaç gövdesinin üzerinden geçerek mülk sınırına doğru ilerledi.

Bir geçit çizmemeliydi. Mallow'a ulaşmamalıydı.

Briony'nin ayakta dururken duyduğu tek şey buydu, büyü kanında hızla akıyordu.

Ve hemşirenin sözleri yüksek sesle ve *net* bir şekilde *çınladı*:
Gebe kalabildiğini öğrenirse, bu evdeki herkesi öldürür.

Briony elini uzattı ve sadece iki ay önce Trow zindanında tamamlayamadığı büyüyle onun kalbini avucunun ortasında hayal etti.

Ve sıktı.

Cohle, göğsünü tutarak donup kaldığında mülk sınırına iki adım kalmıştı.

Cohle dizlerinin üzerine çöktüğünde içini bir güç dalgası kapladı, Nefes nefese kalmıştı ve sonra telaş onu terk etmiş, bir parçasını da beraberinde götürmüştü.

Eli yumruk olmuştu ve Cohle çimlerin üzerinde ölmüştü, bedeni bariyer çizgisini aşmıştı.

Ve onun içinde sadece karanlık ve ölüm vardı.

BÖLÜM 42

Bir Yıl Önce

Babalarının öldüğü gün, RORY'nin korkunç taç giyme töreninden sonra, Evermore'un sınırları tekrar güvenli bir şekilde kilitlenmişti ama Bomardi milisleri ve casusları, Evermore'un kralsız geçirdiği o bir saat içinde çoktan ülkenin içine girmişti.

İçeriden gelen saldırılar ve sınırdaki günlük kayıplar arasında Evermore'un boyutu gittikçe küçüldü.

Briony, kuşatma altındayken üç yıl boyunca Biltmore Sarayı'na hapsedilmişti ve tüm dünyada en sevdiği yer olmasına rağmen, Anna ona toplanıp göl kenarındaki kale Claremore'a çekilme zamanının geldiğini söylemeye geldiğinde neredeyse rahat bir nefes alacaktı.

İki saray arasında at sırtında iki haftalık bir yolculuk vardı. Briony, arkalarındaki beş yüz kişi yaya olarak seyahat ederken bir kraliyet mensubu gibi arabaya binmeyi reddetti, Özellikle de Rory atına binmeyi ve yolda karşılaştıkları köylüleri selamlamayı tercih ettiğinde. General Meers aranıyor ve Biltmore Sarayı'nı çevreleyen bölgelerdeki insanları yaya olarak yürümeye bıraktı, ancak Rory reddetti. Hepsine portal açmak söz konusu olamazdı, çünkü hem Rory'nin yüzlerce portal için kanını akıtması gerekecekti, hem de Claremore'un etrafındaki sınır hattında bu kadar çok yırtık olması onu zayıflatacaktı. Onlar daha ön kapıdan içeri girmeden kalenin surları yıkılmış olacaktı.

Finola ikinci hafta bir öğleden sonra Briony'nin kısırağının yanına gitmek için atını yavaşlattı.

"Yaklaşık iki günümüz kaldı," dedi sarı saçlarını terleyen boynundan uzak tutmak için dağınık bir şekilde toplayarak.

"General ve kardeşin bir geçitle önden gittiler."

Briony bön bön baktı. "Ne? Ne zaman?"

"İki saat önce. Rory varışımız için sınır hattını güçlendiriyor."

"Neden bana haber verilmedi? Onunla birlikte olmalıydım," dedi Briony.

İçinde bir panik yükseldi. Briony büyüsunü ona iletmezse Rory korumaları uygulamayı başarabilecek miydi?

Finola, "Bunun sessizce yapılması gerekiyordu," dedi.

"Bugünlerde her köşede saklanan sığınmacılar var. Bomard'daki özgürlükleri karşılığında bilgi takas edeceklerini düşünen Eversun'lar."

"Ve *benim* sorumluluk sahibi olduğumu mu düşünüyorlar?" Briony alay etti. Köprücük kemiğindeki broşu düzeltti.

"Oh, generali biliyorsun." Finola içini çekti. "Bu ayrıcalıklı bir bilgiydi."

Briony ofladı pufladı. General Billium Meers onu taktik toplantılardan çıkarmak için elinden geleni yaptı. Orada Bu yolculukta stratejistler konseyi tarafından kullanılan çadıra girmesinin engellendiği birden fazla olay olmuştu. Bitti Briony, son üç yıldır generali

Saldırı günü okuldan kaçırılan dört Eversun öğrencisinin sağ salim geri dönmesi için pazarlık yapıyordu ama istekleri kulak ardı edilmişti. Rory bu tutsaklar söz konusu olduğunda yanlış bir hamle yapmaktan çekiniyordu, bu yüzden General Meers'in tavsiyesine güvendi.

"Bu iş bittiğinde," dedi Briony, "söylediğin gibi beni Güney Camly'ye götürmeni istiyorum. Mahkemeye ve konseye nasıl faydalı olabileceğimi öğrenmek istiyorum. Ben olmaktan yorulдум

bu ülkede bir pazarlık kozundan başka bir şey değil."

Finola homurdandı. "Dikkatli ol, şimdi bir Bomardi gibi konuşuyorsun."

"Ben ciddiylim."

Briony dönüp kuzenine baktı. Finola cevap vermeden önce yanağının iç kısmını çiğnedi.

"Bence bunun zamanı geçti," dedi Finola yumuşak bir sesle.

"Bu iş bittiğinde yeni bir barış anlaşması imzalanacak.

Ülkelerin benzer anlaşmalar altında ilerlemeleri gerekecek-"

Briony onun yerine, "Ve ben de bir nişanın teminatından başka bir şey olmayacağım," diye tamamladı. "Anlıyorum."

Briony çenesini sıkarak dosdoğru önüne baktı.

"Sadece sen olmayacaksın. Kız kardeşim Phoebe de. Bazı erkekler de dâhil olmak üzere sarayınızın geri kalanının da huzuru sağlamak için görevlerini yerine getirmeleri gerekecek."

Briony'nin gözleri, Katrina ve Didion'la birlikte elli adım ilerideki Cordelia'ya takıldı. "Cordelia değil ama," dedi Briony, kıskançlığın kanında parladığını hissetti ama bastıramadı.

"Eğer kardeşin akıllı olsaydı, kendini ama bu kaybedilmiş bir savaş." Finola ona baktı. "Senin için başka bir seçenek daha var."

Briony onun bunu söylemesini bekledi, gözleri Didion'un başının arkasında duruyordu. "Evet?"

"Didion Winchester seninle hiç tereddüt etmeden evlenir," dedi Finola. "Ve bu ateşi körüklemiyormuşsun gibi davranma."

Briony ona huzursuzca baktı. "Peki bu ne anlama geliyor?"

Finola kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Anna her hafta sonunda rıhtımda kaybolduğunu söylüyor."

Briony nefesini tuttu ve arkasından Anna'nın ata bindiği yere doğru bir bakış fırlattı. Anna omuz silkti.

"Bu her hafta olmuyor. Ve 'rıhtım' kulağa tawdry. Birlikte yürüyoruz, hepsi bu." Briony'nin yanakları kıpkırmızıydı.

"Gece yarısından sonra mı?" Finola dürttü. "*Yürüyüş* için ne güzel *bir zaman* -"

"Yirmi dört yaşımdayım, biliyorsun," dedi Briony. "İzlenmesi ve hakkında rapor tutulması gereken bir çocuk değilim."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Sen de evlenmemiş bir Rosewood kadınısın," dedi Briony suçlayıcı bir ifadeyle. "Bana bunca zamandır erdemli olduğumu mu söyleyeceksin? Güney Camly'de hiç rahatlık aramadığını mı?"

Finola ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Ben sadece senin için ağabeyinin yapabileceği kolay bir yol olduğunu söylüyorum. mutlu bir şekilde bağışla." Sesini sadece Briony'nin duyabileceği kadar alçalttı. "Tabii hâlâ başka bir şey ummuyorsanız?"

"Hayır," dedi Briony çabucak. Gri gözleri sık sık olduğu gibi zihninde gezindi. "Hayır, ben bunu aştım. hayranlık."

"Güzel." Finola derin bir nefes alarak konuyu değiştirdi. "Sen ve ben bu gece kardeşinin yokluğunda barınak koşuşlarını ayarlayacağız. Kimsenin Rory'nin gittiğinden şüphelenmemesi için bunu sessizce yapmamız gerekecek."

Briony başıyla onu onayladı. Rosewood'lar kalkan büyüleriyle tanınırlardı. Rory yolculukları boyunca her gece Briony'nin yardımıyla, onun haberi olmadan bunu yapmıştı.

Finola topuklarını aygırına vurarak onu ileri doğru itti ve Briony'yi az önce söylediği yalanı düşünmeye bıraktı.

Stratejistler konseyinin her toplantısında fısıldanan isim *Hearst*'tü. Orion aynı anda iki kalp üzerinde Heartstop yapabiliyordu - bu duyulmamış bir beceriydi - ve söylentilere göre oğlu da en az onun kadar yetenekliydi. Toven'ın adı cepheden gelen her raporda babasınıninkinin yanında yer alıyordu ama Heartstop'taki yetenekleri hakkında henüz bir rapor gelmemişti. Briony, Bomardi okulundan kaçmasına yardım etmeye çalışan çocuğa ne olduğunu merak ediyordu. Babası onu orada bırakmasını söylediğinde tereddüt etmişti. O günden beri Toven'ı görmemişti ama savaş meydanlarındaki ölümcüllüğüne dair hikâyeler duymuştu.

Kafile geceyi geçirmek üzere kamp yapmak için durduğunda, Briony her zaman yaptığı gibi Cordelia ile aynı çadırı paylaştı. Aşçılar akşam yemeğine başlarken askerler de kamp ateşi yakmaya başladı, Briony ve Finola kampın merkezinde buluştular ve birbirlerinden uzaklaşarak bir duvar oluşturdular. Onlarla birlikte seyahat eden beş yüz kişinin etrafında. Briony kalkanı kenarlara iterek çadırların arasında yürüdü.

Didion onu kampın uzak ucunda buldu.

"Rory'nin yokluğunda onun kalkanlarını yapmak zorunda mı kaldın?" diye sordu.

Briony, Didion'ın kralın hareketleri hakkında bilgi sahibi olmasından duyduğu rahatsızlığı bastırarak başını salladı. "Finola da ben de."

Didion boğazını temizledi ve dökümünü bitirdiğinde yaklaştı. "Acaba biz de biraz ortadan kaybolabilir miyiz?" diye sessizce önerdi.

Briony onun utangaç gülümsemesine karşılık vermek için kendini zorladı.

Didion'a aşık olmaya çalışmıştı. Geçen yıl boyunca her iki haftada bir, Briony onunla gece yarısı rıhtım yakınlarında buluşup sohbet etmiş, bazen de daha fazlasını yapmıştı.

Ama şimdi bile, ona usulca gülümserken, Finola ne kadar kolaymış gibi gösterirse gösterebilirsin, Briony onun müstakbel kocası olmadığı hissinden kurtulamıyordu.

"Düşünüyordum da," diye başladı yavaşça, "belki de savaş bitene kadar görüşmelerimize ara verebiliriz."

Yüzü düştü ama hemen toparlandı. "Pekâlâ." Boğazını temizledi. "Anlıyorum. Claremore'a çekilmek çok stresli olmalı."

"Öyle," dedi, öneriyi benimseyerek. "Şu anda işler... anlamsız şeylerle uğraşmak için fazla kırılğan." O

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz yüzünü buruşturdu ama Didion yutkunup yere bakarken bile onları geri almadı.

Gerçekten de anlamsız geliyordu. Belki ona daha fazlası gibi geliyordu ama ona göre bu gereksiz bir düşkünlüktü.

"Güneş tutulması bir yıl içinde gerçekleşecek," dedi hüzünlü bir sırıtışla. "Kardeşin, 'güneş geceleri parladığında' İki Kere Varis olduğunu kanıtlayacak, böylece tüm bunları o zaman tekrar gözden geçirebiliriz."

"Didion, beni beklemek... zorunda değilsin." Dudağını ısırıldı. "Senden bunu beklemiyorum, yani-"

"Senin için binlerce yıl bekleyebilirim, Briony Rosewood."

Gözleri berrak ve sesi yumuşaktı. Ve bu şimdiye kadar birinin ona söylediği en romantik şey olmasına rağmen, hiçbir şey hissetmedi.

Didion onun yanağına bir öpücük kondurdu ve onu ağaçlara bakarken bıraktı.

Uzun bir süre öylece durdu ve neden Didion'ın sevgisini kabul edip onunla rahatça yaşayamadığını düşündü.

Briony büyüyen karanlığa karşı titredi. Kampın içinden Cordelia'yla paylaştığı çadıra doğru uzun bir yürüyüş yapmak için dönmüştü ki ağaçların arasındaki bir ışık gözüne çarptı.

Bir peri gibi zıplayarak yavaşça ona doğru ilerliyordu. Bu bir yön bulucu aleviydi.

Briony ellerini kalkanın güvenli tarafında tutarak atış yapmak için açmıştı. Bu sayede fark edilmeyecekti. dışarıdan herhangi biri.

Alev yaklaştıkça, arkasında dolaşan genç kadını tanıdı. O bir tüccardı.

Biltmore Sarayı'nın dışında. Annesi balık pazarını işletiyordu ve her zaman kızının çivit boyalı saçları hakkında yorumlar yapardı. Briony onun asiliğini severdi.

Ormanda yalnızdı, kaybolmuş ve endişeli görünüyordu.

Briony, mavi saçlı kadının onu bulabilmesi için bir adım öne çıktı. "Ayrıldınız mı?"

Kadın sıçradı ve şok içinde göğsünü tuttu. "Oh! Bayan Rosewood!" Gözleri geniş ve periliydi. "Kardeşim yakacak odun almaya gitti ve geri dönmedi. Ailem ve ben onu aramaya çıktık ama dönüş yolunu bulamadık."

Briony kadının arkasını aradı, navigatör alevinin parıltısı yanında kimsenin olmadığını gösteriyordu. "Buldun mu

onu?"

Gözyaşları içinde başını salladı. "Hiçbirinin nerede olduğunu bilmiyorum. Hepsini kaybettim."

Briony ikisinin etrafına bir kalkan ördü. Kampın etrafındaki gibi onları tespit edilemez yapmayacaktı ama büyüü saldırıları önleyecekti. "Orman seni döndürebilir. Onları bulmana yardım edeceğim."

Kadın minnettar gözyaşları döktü. "Teşekkür ederim, Bayan Rosewood!"

"Bana Briony diyebilirsiniz."

"Ben Delilah," dedi kadın ve onları geldiği yoldan geri götürdü. Hızlı adımlarla ilerledi, karanlıkta tökezleyerek Briony'nin kalkanının erişebileceği mesafeyi geçti ve ağaçlara baktı.

"Bu senin kardeşin ve başka kim var? Annen mi?" Briony hızlandı, ikisini de koruma balonunun altında tutmaya çalışıyordu.

"Annem, babam ve amcam. Hepimiz aramak için dağıldık."

Briony ona bir arama ekibi oluşturmaları gerektiğini söylemek üzereydi. Aile farklı yönlerde dağılmış olsa da başının üzerindeki bir kuşun gaklaması onu durdurdu.

Kafasını kaldırdığında siyah bir kuşun boncuk gözlerinin onları izlediğini gördü.

Büyü havayı cızırdattı ve Briony kalkanından bir şeyin sektiğini hissetti. İrkildi ve bir daire çizerek döndü.

Bomardi okuluna saldıran adam on adım ötede duruyordu, sarı dişleri çarpık burnunun altından ona gülümsüyordu.

Reighven.

Briony'nin kalbi hızla çarptı. Onu son gördüğünden bu yana geçen yıllar içinde, adı savaş meydanlarında dehşet ve kara büyü ile eş anlamlı hale gelmiş ve yüzü kâbuslarında kalıcı bir yer edinmişti.

"Taşlar, bu gece ne kadar şanslıyız," dedi Reighven, sesi çakıl gibiydi. "Prensesin ta kendisi."

Briony ağaçların arasında bir kıpırtı duydu. Onu Briony'nin koruma kalkanına almak için Delilah'nın bileğine uzandı ama bunu yapamadan Reighven kolunu havada kesti. Delilah'nın göğsünden kanlar fışkırdı.

Reighven ve ağaçlardaki diğer her kimse kalkanına saldırmaya başladığında Briony nefes nefese kaldı ve ikisini de korumak için kalkanını daha da gerdi. Briony Delilah'yı yere yattı, parmaklarını göğsündeki yarığa bastırdı ve sihirle deriyi tekrar bir araya getirmeye çalıştı etraflarında sekti. Delilah'nın gözleri panik içinde açılmıştı.

Briony zihnindeki ipliği kavradı ve tüm gücüyle itti. Reighven ve başka bir adam tökezledi, büyüleri bir anlığına durdu. Briony bir ağaca uzandı ve onu üzerlerine devirdi, gövdesinin çatırtısı karanlık gecede ağırlaştı. Reighven ve diğer adam yoldan çekilirken, kadın gökyüzüne bir havai fişek gibi mor kıvılcımlar saçtı. Finola için bir imdat çağrısı.

Kendini düzelten Reighven'a baktı ve diğer adamı ilk kez gördü: Toven Hearst.

Adamın soğuk gözleri onunkilerle buluştuğunda dünya yavaşladı ve aniden hızlandı.

Onlar kendisine doğru ilerlerken Briony kalkanına yeniden odaklandı ve Eversun'lar yardımına gelene kadar sadece saniyeleri olduğunu umdu. Dallar altında kırılırken Delilah'ya geri döndü. aceleci adımlar. Yaraları dikildiği için yanaklarına yeni yeni renk gelmeye başlamıştı.

Bir el Briony'nin kalkanının duvarından uzandı ve elbisesinin önünü yakaladı. Reighven onu en yakındaki ağaca çarparken Briony nefes nefese kalmış, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Fiziksel şiddeti düşünmemişti, sadece büyülü şiddeti düşünmüştü. Kalkanı onun ellerine karşı işe yaramazdı.

"Prenses, hadi gidip biraz konuşalım. Bakalım kardeşini o kamptan nasıl çıkaracağımızı bulabilecek miyiz?" Reighven ona sırtı ve ardından beş metre sola bir geçit açtı.

Briony panikledi, zihni beyaz gürültüden başka bir şey değildi ve derisi titriyordu. Reighven onu geçide doğru çekmek istercesine elbisesinin önünü çekiştirirken gözleri Toven'ınkilere takıldı. Dudakları ince bir çizgiye dönüşmüştü ama Reighven'ı durdurmak için hiçbir hamle yapmadı.

Briony tekmeleyip pençeliyor, kampın onu duyması için çığlık atıyordu.

"Hey!" diye seslendi arkalarındaki ağaçlardan bir ses. Reighven durakladı.

Eversun tüccar kıyafetleri giymiş bir adam ağaçların arasında duruyordu. Yanında balık pazarını işleten kadın ve onlara benzeyen iki iri yarı adam duruyordu.

Delilah'nın ailesi. Briony zamanlamaları için sulara teşekkür etti.

"Onu öylece alamazsınız!" diye bağırdı adam. "O geliyor bizimle!"

Briony'nin bu sözleri düşünmesi için yarım saniyesi vardı ki Delilah ayağa kalktı ve ellerini havaya kaldırdı.

Delilah'nın bedeni bir ağacın gövdesine doğru uçtu ve kafası ağaç kabuğuna çarptı. Yere yığıldı.

Arkasında Toven Hearst elini indirdi, gözleri hâlâ soğuktu. "Seninle hiçbir yere gitmiyor," dedi.

Anne çığlık attı ve Briony'nin kalkanını kaldıracak zamanı ancak olmuştu ki büyü etrafını cızırdattı, sanki bir şenlik ateşinin ortasına itilmiş gibiydi.

Reighven büyü yapmak için onu bırakınca eğildi. Kendini bir ağacın etrafına çekerek kampa hangi yönden dönebileceğini bulmaya çalışırken, arkasında bir savaşın çığlıkları ve homurtuları patlak verdi. Eversun'a geri koşamazdı. Şimdi kamp. Kalkanları olsa da olmasa da onları oraya götüremezdi.

Güçlü parmakları olan soluk bir el bileğini kavradı ve çekiştirdi. Briony öne, Toven'ın göğsüne doğru düştü. O da Bir geçit çizmeye başladığında onu geriye doğru itti.

"Yapma," diye uyardı onu, sesi ölümcüldü.

Omzunun üzerinden bir büyü alevlendi ve adam uluyarak acı içinde kıvrıldı ve onu serbest bıraktı. Delilah'nın akrabalarından biri ellerini uzatmış, yirmi adım ötede duruyordu.

"Teşekkür ederim! Kaçın!" Briony ona bağırdı.

Kuzeye doğru havalandı, ağaçların arasından koştu, köklerin ve devrilmiş dalların üzerinden atladi.

Bir büyüün fermuarı önünden geçip önündeki ağaca çarptı ve Briony kendi üzerine kıvrılıp sağa doğru yöneldi.

Yarım mil ileride bir nehir olmalı. Oraya ulaşabilirse, suyun büyüünü daha güçlü bir kalkana dönüştürebilirdi.

Bir büyü sırtına çarptı ve çenesini yere çarparak düştü. Kafasının içinde yıldızlar dönüyordu. Tam bir diz sırtına bastırırken kendini yukarı çekti, boynunda sıcak bir nefes vardı.

"Bu eğlenceli, değil mi?" Reighven homurdandı, bileklerini tutup sırtına bastırdı. "Sanırım seni yeni evcil hayvanım yapacağım. Saatlerce birbirimizi kovalayabiliriz."

Briony zihnini altındaki toprağa odakladı. Korku ve adrenalin büyüünü hızlandırdı ve orman zemini altından yarılmaya başladı.

Reighven onu da yanına alarak yuvarlandı. Reighven onun üzerine binip bileklerini sıkana kadar altında debelendi.

Sonra Reighven çığlık attı. Başını tuttu, parmakları önce kafatasını, sonra da göğsünü tırmaladı ve dayanılmaz bir acı içinde çığlık attı.

Kadın gecikmedi. Adamın altından sıyrıldı ve yönünü bulmasına yardımcı olması için nehrin sesini duymayı umarak koşmaya devam etti.

Tüccarlardan biri yoluna atladığında cevabını aldı. Kadın kayarak durdu.

"Bayan Rosewood!" dedi adam. "Kamp bu tarafta!"

Briony nefesini tutmuş, adamın gösterdiği yöne bakıyordu. Gerçekten bu kadar dönmüş müydü? Hangi yönün doğu olduğuna dair dört tahmini olsaydı, bu sonuncusu olurdu.

Kulağının dibinden bir büyü cızırdadı ve adam ayaklarının dibinden geri savruldu. Briony saklanmak için yakındaki bir ağaca doğru koştu. Ağacın etrafında döndüğünde, Toven Hearst ona doğru ilerliyordu.

Ellerini birleştirdi ve iki uzun ağaç köklerinden sökölerek adamın önüne devrildi. Toven geri sıçradı ve Briony adamın işaret ettiği yöne, kampa doğru koşmaya başladı.

Briony artık yerini başka kimlerin bildiğini umursamıyordu. Finola ve ordunun onu ve tüccarları bulmasına ihtiyacı vardı. Onların yanından koşarak geçerken ağaçları ateşe vermeye başladı.

Solunda bir çalı alev aldı. Yakmamıştı. Briony arkasından gelen bir çift ağır botun sesini duyarak etrafından dolandı. Yoluna bir ağaç devrildi ve sağa dönmek zorunda kaldı.

Toven ağaçların arasından onunla birlikte koşuyordu, Briony söğüt ağacına doğru nasıl yarıştıklarını hatırlayınca midesi bulandı. Adam her zaman ondan çok daha hızlıydı. Onunla yarışmak onu nasıl da heyecanlandırırđı. Onu uzak tutmak için büyüünü ona doğru itti.

Önüne bir ağaç daha devirdi ve kız ondan kaçmak için dönmek zorunda kaldı.

Onunla oynuyordu. Onu güdüyordu. Onu kendi seçtiği yöne gitmeye zorluyordu.

Ona ayak uydurmaya çalışırken göz ucuyla ona baktı ve tam ona karşı büyü yapabilecekken omzuna bir büyü çarptı ve ayağı takılıp yuvarlandı.

Koşmaya devam ederken arkasından bir büyü savaşının sesleri tısladı. Tüccar kadının tekrar çığlık attığını duydu, Delilah'nın bedeni yere düştüğünde attığı çığlığın aynısıydı. ormanın zeminine yığıldılar.

Briony onlar için geri dönmek istiyordu -kaçabilecekken onunla birlikte Toven ve Reighven'a karşı savaşan tüccar aile- ama önce Finola ve ordunun onları bulması gerekiyordu.

Önünde bükölmüş büyük bir ağaç gövdesi duruyordu. Aslında birbirinin içine girmiş iki ağaçtı ve gövdesinde bir delik vardı.

taban. Ona doğru kaydı ve nefesini tuttu, onu kimin kovaladığını ve tam olarak nerede olduğunu değerlendirdi.

Ateşe verdiği üç ağaç etrafı aydınlatmaya başlamıştı. Onların ışığını elli metre öteden görebiliyordu.

Çalıların arasından büyülerin birbirinin yanından hızla geçişini izledi. Ağaçların arasına dağılmış, hareket eden ve büyü yapan beş figür vardı.

Ve sonra birden ortalık sessizleşti, tek bir çığlık bile duyulmadı.

Briony ormanın büyüyen ışığına gözlerini kırıştıtırarak bir hareket bekledi. Hiçbir şey gelmeyince ayağa kalktı, Bu sefer her türlü şiddete karşı korunmak için bir kalkan yaptı ve açıklığın kenarına doğru süründü.

Tüccar adamlardan biri onun yirmi adım önünde sırt üstü yatıyordu. Gözleri açık ve cam gibiydi ve eli kalbinin üzerinde kenetlenmişti. Kalp durması.

Briony tekrar ilerlemeden önce ağaçları taradı. On adım sonra Delilah'nın annesini ve diğer iki adamı benzer pozisyonlarda yerde buldu. Gözleri yaşardı ve midesi çalkalandı, bu korkakça davranıştan nefret ediyordu.

Onlar ölürken saklanıp bekleyecekti.

Briony, Delilah'nın annesinin cesedi üzerinde diz çökerken eliyle ağzını kapattı ve kızının mavi saçları için nasıl iç çektiğini hatırladı.

Ağaçların arasından baktı. Ormandan çıkmak zorundaydı.

Mor kıvılcımlardan oluşan bir parlama solundaki gökyüzünü aydınlattı.

Finola,

ona rehberlik ediyordu. Briony kampa ne kadar yakın olduğunu görünce nefesi kesildi ve kaosun içinde yönünü nasıl bulduğunu merak etti.

Ağaçların arasından kendine bir yol açmaya başladı ama çalılıkların arasında başka bir ceset görünce durdu.

Soluk gri saçlı ve uzun bacaklı bir ceset.

Beyni düşünmeden ayakları ona doğru hareket etti. Toven

Hearst yan yatmış, kımıldamıyordu. Kaburgaları tutuldu, ve bir nefeste boğuldu.

Onu avlamış, onunla oynamıştı ve hâlâ yaklaşırken titriyor, kalp atışları için sulara yalvarıyordu.

Adamın vücuduna yaklaştığında gözlerinin açık olduğunu, dümdüz ileriye baktığını gördü.

Boğazından bir nefes tıkırdayıp gözünden bir damla yaş süzüldüğünde Briony rahatlayarak neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlayacaktı.

"Briony!" diye seslendi uzaktan bir ses. Belki yarım mil öteden.

Eversun'lar onun için geliyordu ama Briony Toven'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü.

Çok açıktaydı. Briony'nin onu ordusundan korumak için birkaç dal parçasını havaya kaldırırken düşündüğü tek şey buydu.

Onu saklarken Toven'ın bakışları çok uzaktaydı. Yoğun bir acı içinde nefes almak için mücadele ediyordu.

Adının tekrar söylendiğini duydu.

Briony onun eline uzanmak için son bir saniyesini harcadı ve aşağı bakarken durakladı.

Her iki eli de yumruk şeklinde kıvrılmıştı. Her iki kolu da kadının geldiği yöne doğru uzanmıştı. Çimenlerin üzerindeki dört cesedin olduğu yöne doğru.

Heartstop.

Ve sadece Heartstop değil. Babası gibi, bir anlık atış. Hayır. Babasından daha kötü.

Briony ondan uzaklaşarak ayağa kalktı. Yoluna çıktıkları için, kendisiyle onun arasında oldukları için dört masum insanı öldürmüştü.

Ve bir nefeste dört hayat? Titriyordu ve Hava almak için çırpınıyordu çünkü Heartstop kalbini dört kez parçalamıştı. Ve bunun için onu *şımartmıştı*.

İki eliyle dört kişiyi öldürmek kesinlikle duyulmamış bir şeydi. Orion bile böyle bir yeteneğe sahip değildi.

Bomard'ın muhtemelen en tehlikeli adamına bakarken bacakları titriyordu.

Bir gün bunu gözünü kırpmadan yapabilecekti. Nefes almadan.

Bunu tekrar yapma şansı bulmadan önce onu şimdi öldürmesi gerekip gerekmediğini merak etti. Altı can almayı öğrenmeden önce.

Sekiz.

Toven Hearst yerde titriyordu, gözleri titremeye başlamıştı.

Briony kalbini sertleştirdi ve Toven Hearst'ün o dalların altında çürüyeceğini umarak geceye doğru koştu.

43. BÖLÜM

ÇİMLERDE BİR CESET VARDI ve eli yumruk olmuştu.

Briony soğğun göğsüne sızdığını ve zihnine doğru ilerlediğini hissetti.

Nefesi titriyor, hava titreyerek ciğerlerine giriyor ve tıkırdayarak dışarı çıkıyordu.

Çimlerin üzerinde bir ceset vardı...

"Briony."

Bir adam onun adını fısıldadı.

Zihni kitaplarla dolu bir kütüphaneydi. Boş bir tane aldı ve arkasına *Cohle* yazdı. Onu bir kitapla doldurdu.

Vücudunu çimlere gömüp elini yumruk yaptı ve kimsenin görmeyeceği alçak bir rafa itti.

"Briony."

Yüzünde, başını gri gözlere doğru eğen eller vardı.

Toven önünde duruyordu, bakışları geniş ve araştırıcıydı.

Ellerini onun bileklerine koydu.

"Bunun için zamanımız yok," dedi.

sesini tanıdı. "Cesedini hatta getirin ki onu kaldırmanıza yardım edebileyim."

Kalbi parçalandığı için aklı sürekli çalışıyordu.

* * *

Cesedini yol boyunca havaya kaldırdılar. Vesper'ın cesedine geldiklerinde çok küçük görünüyordu.

Toven diz çöktü ve üzerine bir şeyler fısıldadı. Kız hâlâ göz kırpmıyordu.

Briony boş gözlerle adamın kendisine bakmasını izledi.

"Yapamam... Yapmak için yeterli gücüm yok-"

Briony bir gümbürtüyle Cohle'u tekrar yere indirdi-
Çimenlerde *bir ceset vardı* ve Vesper'in yanına gitti.

Tilkinin omurgası üzerinde bir tarama yaptı, kırık kemikleri ve kopmuş sinirleri buldu. İyileştirme konusunda hiç uzmanlaşmamıştı ama Toven'in yeterince bildiğini biliyordu.

Sinirleri işaret etti. "Onları tekrar birbirine örmen gerekecek. Önce onu uyut."

Briony elini Vesper'in gözlerinin üzerinden geçirdi ve tilki uykuya daldı.

Kafasında düşünecek başka bir şey olmadığına her şey çok daha kolaydı. Toven'in talimatlarını izledi, kemikleri yeniden hizaladı ve sinir yollarını temizledi. Belli bir noktada, Vesper artık ölümün eşiğinde olmadığına ve büyüğü Toven'a tekrar akabildiğinde, o devraldı.

Briony onun başında durdu, Toven kemikleri dürttüğçe kendini boşlukta hissediyordu.

Fox'un kemiklerini tekrar bir araya getirdi ve sinirlerini yerine oturttu.

Zihninin içinde, açılıp okunmak için yalvaran raflar dolusu kitap vardı ama bunun için zamanı değildi. Eğer kendini onlardan herhangi birine açarsa, *Cohle*

önce yıkılmalıydı. Ve sonra kalbinin tekrar parçalandığını hissetmesi gerekecekti. Bir insanı öldürmenin ne demek olduğunu anlaması gerekiyordu. Katillerin ne hissettiğini.

Çünkü o da öyleydi.

Sayfaları titredi ve onları susturdu.

Toven Vesper'ı kollarına aldı. Hâlâ uyuyordu.

Briony tek kelime daha etmeden cesedi çimenlerin üzerine kaldırdı ve eve doğru ilerlemeye devam ettiler.

* * *

Serena, Reighven ve kadın hemşirenin başında nöbet tutuyordu. Salona girdiklerinde gözlerini ikisinin üzerinde kocaman açmıştı.

"Onu yakalamışsınız.

Güzel." "Onu ben öldürdüm."

Kelimeleri ağızında test etti. Diğer kelimelerden farklı bir his vermiyorlardı.

Serena'nın dudakları şok içinde aralanırken, yüzündeki renk soldu.

Toven Vesper'ı kanepeye yatırdı ve odanın etrafına bakındı. "Diğer hemşire nerede?"

"Gitmesine izin verdim."

İki çift göz de ona çevrildi. Misafir odasının ortasında, kendi kabuğuna çekilmiş bir halde duruyordu.

"O Eversun'du. Öldüğünü söyleyeceğiz ve bir ceset çıkaracağız. Ona söz verdim."

Serena dikkatli gözlerle ona baktı. "Anlıyorum. Bugün gördüklerini kimseye anlatmayacak mı?"

Başını iki yana salladı. "Biltmore'da kız kardeşi var. O bir Barlowe Kızı. Adı Maggie."

Sanki okulda sorguya çekiliyormuş gibi ayrıntıları sıraladı.

"Pekâlâ." Serena hemen harekete geçti. "Baban için albatrosumu gönderdim. Onunla ilgileneceğiz..." Cohle'un cesedini işaret etti ve sonra ellerini sıkarak saatle cesetlerin arasına baktı. "Cohle bize saldırdı. Kendisi için altın kalp yayını çalmayı planlıyordu. Reighven Hemşireler gibi erkenden etkisiz hale getirildi. Erkek hemşire çapraz ateş arasında kaldı ve Cohle oğluma işkence ederken onu öldürdüm."

"Hayır," dedi Toven. "Onu ben öldürdüm. Kızımla birlikte kaçıyordu."

"Onun için öldüremezsin, Toven," dedi Serena hızla, gözleri Briony'nin okuyamadığı bir şeyle doluydu. "Oğlum için öldürebilirim. Onun için öldüremezsin."

Briony, Toven'ın yine tartışacağını düşündü ama nefesini sıkıca tutmuş gibiydi.

"Demek hikâye bu," dedi Briony. "Ama Reighven'ın gördüğü bu değil. Mallow'a gerçeği anlatacak."

Serena yutkundu, volta atıyordu. "Onun anılarını düzelteceğiz. Onun ve hemşirenin anılarını."

"Ama bu son derece gelişmiş bir zihin büyü," dedi Briony. Toven ve Serena arasında bir bakış attı.

Sonra mutfağın yanındaki meditasyon odasını hatırladı. Toven'ın onun zihnine nasıl girebildiğini ve anılarının içine nasıl girebildiğini. Orion Hearst'ün bir bakışıyla sanki kesilip biçiliyormuş ve inceleniyormuş gibi hissediyordu.

Briony, duygularının beyniyle etkileşimini engelleyen kendi zihin bariyerlerinin sisi içinde, kendi zihninin Orion ve Toven Hearst tarafından kaç kez işgal edildiğini merak ederken bir korku kıvılcımı hissetti. Ama daha önce Paniğin içine işlemesine izin vermeden Toven konuştu.

"Ne istiyorsun?" Sanki onun işaretini bekliyormuş gibi annesine baktı.

Briony'nin gözleri Serena'ya kaydı, şüphesi göğsünde fokurduyordu.

Serena'nın bakışları saatten hiç ayrılmadı. "Eğer Mallow benim tekniklerimi kendi zihnimden tanırsa -eğer imzam belli olursagün batımına kadar hepimiz ölmüş oluruz," dedi Serena, sesi soğuktu. "Bunu riske atamayacak kadar sık aklıma giriyor. İkinci bir çift göze ihtiyacım var, bu yüzden babanı bekleyeceğiz."

Farkındalık Briony'nin zihnine gevşek bir musluktan akan su gibi damladı.

Serena Hearst, Hearst Hall'daki ileri düzey zihin sihirbazıydı. Mallow nedense Serena Hearst'ün zihninin içine bakıyordu. Sık sık. Serena da onu engellemek için zihin büyü kullanıyordu. Hayır, onu engellemek için değil. Kendi anılarını değiştirmek için.

Briony bakakaldı, duygusuz düşünceler hızla geliyordu.

Hearst Malikânesi'nde hiç hizmetçi yoktu. Misafir ağırlamıyorlardı. Hiçbir partiye ev sahipliği yapmıyorlardı. Bu duvarların içinde sırlar vardı ve Briony bu sırların sadece yüzeyinde.

"Bırakın ben yapayım," dedi

Briony. Ona baktılar.

"Bırak ben yapayım," diye tekrarladı. "Toven az önce bana ileri şifa tekniklerini gösterdi. Hafıza değiştirme konusunda eğitilebilirim."

Serena başını salladı, gözleri hâlâ saatteydi.

Briony, Serena'nın düşüncelerini aynen dile getirdiğini bilerek, "Şimdiye kadar gitmiş olmaları gerekirdi," diye karşı çıktı. "Onlar Mallow'a rapor veriyor olmalı. Orion'un dönmesi saatler sürebilir."

Toven öne doğru yürüdü. "Hemşireyle başlıyoruz," dedi. "Haydi anne. Üçümüzle birlikte bu işi doğru yaparız."

Serena saate son bir kez baktıktan sonra hemşirenin ayaklarının dibinde onlara katıldı.

Briony onun yanında diz çöktü. "Teknik nedir?"

"Onu durağanlıktan çıkarıp sakın ve hareketsiz tutmalıyız." Toven'a baktı. "Bu sen olacaksın."

Toven başını salladı.

Briony şömine saatinin tik taklarını göğsünün içinde hissetti. Zihni odaklanmış ve boştu. Toven'ın kafasının içi her zaman böyle mi hissediyordu - panik yokluğu, Acı yok mu?

Serena, "Hemşireyle birlikte sana talimat vereceğim ve Orion'un Reighven'ı almak için geri döneceğini umacağız," dedi.

Briony'nin suları dalgalandı. Zihninde sallanan bir kitap vardı ve Reighven'ın kara gözleri ve buruk nefesi O daha kapatmadan duyularına hücum etti.

Briony gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

Rafları yeniden düzenlendi ve o daha *Cohle* adında bir tanesine bakmadan, raflar uzak bir rafa sürüklendi.

"İpimi takip et," dedi Serena ve Toven'a başıyla işaret etti.

Toven ellerini yukarı doğru sürükleyerek kadını bilinçsiz halinden çekip çıkardı. Kadının gözleri fıldır fıldır açıldı ve Toven onu tekrar aşağı iterek toprakladı. Bir eli kaslarını sabit tutarken, diğeri yavaş ritimlerle kalp atışlarını hızlandırdı.

Serena kadının yüzünü ellerinin arasına aldı ve Briony onun omzuna yaklaştı. Serena'nın yüzüne odaklandı. Serena'nın zihninden yayılan enerji. Alnındaki sihirli iplik.

Onu bulduğunda, Serena'nın zihninden hemşirenin zihnine uzanan gümüş pırıltılı bir ipti. Gergindi, kafasının içinde parlıyordu, enerjiyle titreşen çelik bir bağlantıydı. Briony bir sirk göstericisi gibi ipin üzerinde dans etti ve sonra kadının zihnine girene kadar aşağıya, aşağıya kaydı.

İçeride tökezledi, tanımadığı insanlar ve tanımadığı endişeler buldu. Mallow'un sağlık ekibinde çalışan kızı için endişelenen bir baba. Köylerinin yağmalanmasını kıl payı kaçırarak erkenden kaçan bir kız kardeş.

Sıcak bir el Briony'nin omzuna düşer gibi oldu ve sonra o sabahın anısıyla yüzleşmek üzere döndü.

Serena onun yanında durdu ve birlikte manzaraya baktılar. Briony muayene masasında yatıyordu. Erkek hemşire onun yanında durmuş, ellerini kaldırmıştı.

"Yapma-" dedi Toven. "O benim malım. Burada söz hakkım yok mu?"

Briony tüm gözlerin ona çevrilmesini izledi. "Neden, Hearst?" Reighven söyledi. "Yavru mu istiyorsun?"

Cohle ellerini önünde kavuşturdu. "Rosewood kızı ve onun soyuna bağlı herkes kısırlaştırılmalı." Toven'a tepeden bakan bir bakış attı. "Açıkçası, nedenini biliyorsun."

Reighven sırtarak kemerini düzeltti. "Carvin'inki de doğru yapılmamıştı ve dün onun da icabına baktık."

Briony'nin zihninin içinde, Phoebe ve kendi kayıpları için duyduğu üzüntü zonkluyordu.

Erkek hemşire emirleri yerine getirmeye başladığında yeniden odaklandı ve o sabahki Serena'nın aniden uzanıp hemşireyi geri çekmesini, ardından Reighven'ı ayaklarından iterek duvara çarpmasını izledi. Toven muayene masasına doğru koşarken Serena da Cohle'la ilgilenmek için döndü, Briony'yi vücuduyla kaplıyordu.

Kalbinin içinde bir şeyler çırpınıyordu. Ama beyniyle göğsü arasında hiçbir bağlantı yoktu. Hâlâ boştu.

Sahne yavaşladı ve hemşirenin zihninde onun yanındaki Serena onları bir adım geriye götürdü. Reighven dik duruyordu. Erkek hemşirenin elleri uzanmıştı.

"Yapma-" dedi Toven.

O an donup kaldığında Serena ona döndü. "Buradan başlıyoruz," diye fısıldadı sesi ama ağzı hareket etmedi.

Sahne yeniden düzenlenmişti. Erkek hemşirenin elleri uzatılmıştı.

Ve bir iplik sahneyi örüyor, delikleri dikey ve anları birbirine bağlıyor gibiydi.

Hemşirenin elleri çekiştirdi ve Briony'nin vücudu fallop tüpü kesilirken irkildi.

Serena ona nasıl yapılacağını gösterdi ve sonra Briony ipliği aldı. Briony bu hareketler için saatlerini harcamış gibi hissetti. Önce hemşireye ve onun kollarına odaklandı. Nasıl çekiştirdiklerine. İplik, kusursuz olana kadar üzerlerinde hareket etti. Serena ona Briony'nin -muayene masasındaki Briony'nin- acı içinde kıvrınmasını sağlamasını söyledi.

Toven'ın tepkisini ördüler. Toven şimdi kıpırdamadan duruyordu. İtiraz etmedi. Sadece Briony'nin doğum şansının elinden alınışını izledi.

Serena'nın geçmişteki halinin tepkileri üzerinde Briony'nin düşündüğünden daha az zaman harcadılar ama Serena Hearst sadece erkek hemşire Briony'nin fallop tüpünü çekip kopardığında yüzünü buruşturdu.

İş bittikten sonra Serena ipliği dikişe yönlendirerek yeni anları varlığa yazdı. Briony de onu takip etti.

"Okadar da zor değildi, değil mi?" Reighven alaycı bir ifadeyle konuştu.

Cohle bir adım öne çıktı. "Bu işi hallettiğimize göre, korkarım kötü haberlerim var, Toven." Cohle gülümsedi. "Mallow altın kalp yayının kendisine en sadık olana ait olmasına karar verdi. İkinci ~~adına~~."

Toven'ın kaşları çatıldı.

Serena parmaklarını dudaklarına bastırdı.

Ve sonra olaylar hızla gelişmeye başladı, bazıları gerçeklikten alınmıştı.

Sadece duvara fırlatılan Reighven değil Toven'dı ve kargaşaya neden olan da Cohle'du.

Hemşireler korkmuştu. Briony muayene masasının altına saklandı. Reighven bir an tereddüt etti ve sonra saldırmaya başladı.

Serena Reighven'ı bayılttı.

Serseri bir küfür erkek hemşireyi yakaladı. Cohle, Toven'a işkence etti.

Ve sonra Serena Cohle'u öldürdü.

Her şey çok çabuk oldu. Ama sonra mükemmel olana kadar sahnenin üzerinden tekrar tekrar geçtiler. Serena talimat verdi Briony herkesin tepkisini ayarladı. Burayı kıvırdı; oradaki dikişleri açtı.

Sonunda, o sabahki Serena dönüp kadın hemşireyi bayılttı ve sahne karardı.

Briony, Serena'nın zihninin onu çekiştirdiğini ve geriye doğru çağırdığını hissetti.

Misafir odasındaydılar. Kadın hemşirenin üzerine diz çökmüşlerdi.

Toven'ın elleri onun üzerine uzanmış, titriyordu. "Onu tekrar uyut," dedi Serena.

Toven ellerini çevirdi ve hemşirenin gözleri kapanarak tekrar staz haline geçti.

Serena saate baktı ve Briony de onun bakışlarını takip etti. Yarım saattir onun zihninin içindeydiler. Ve Orion hâlâ evde değildi.

Serena ellerini birbirine sürttü ve boynunu yuvarlayarak daha fazla enerji topladı. Solgun görünüyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Briony başını salladı, kendini Reighven'ın zihnine girmeye hiç de hazır hissetmiyordu.

Toven ellerini Reighven'ın üzerinde gezdirmek için hareket etti. Ellerini yukarı doğru sürükledi ve Reighven'ın göz kapakları titrer titremez tekrar aşağı bastırdı.

Katran çukurları kadar siyah gözler Briony'ye baktı. Adam tam olarak orada olmasa da, ona bakmıyor olsa da, Briony hâlâ onun gözlerini çıplak bedeninde, ellerini kalçalarının arasında hissediyordu.

"Seninleyim. Başla," diye nazikçe talimat verdi Serena.

Briony gözlerinin ortasındaki ipi tuttu ve Reighven'a bağladı. Aşağı kayarak onun gözlerinin derinliklerine daldı.

Bilinci yağlı ve boğucuydu. Briony geri çekilmek ve onu da öldürüp öldüremeyeceklerini sormak istedi.

Görüntüler akın etti, tanıdığı anlar. Çıplak vücudu.

Açık artırma - spot ışıkları altında bir slip içinde kendisi.

Omzuna bir el kondu ve Serena onu kendine doğru çekerek Reighven'ın eski anılarından uzaklaştırıp düzeltmeleri gereken sahneye götürdü.

O sabah farklı bir açıdan ortaya çıkmıştı ve Briony'nin bunu kavraması bir an aldı.

"Yapma-" dedi Toven. "O benim malım. Burada söz hakkım yok mu?"

Reighven'ın bakış açısından Briony, Toven'ın yutkunduğunu gördü. "Neden, Hearst? Yavru mu istiyorsun?" Reighven kıkırdadı.

hemen yanında.

Ve Briony başladı.

Sahnenin üzerine dikiş attı. Unutulması gereken anları ilmek ilmek işledi. Ve eğer dikkatsiz davranırsa, Serena fazladan bir gözle, fazladan bir dikiş işaret ederek oradaydı.

Kırık kalbine kafasından uzak durduğu için teşekkür etti. O muayene masasına yattıktan sonra olan her şeyi kitap raflarının derinliklerine gömmeseydi bu şekilde çalışabilir miydi, bilmiyordu.

Serena sahneyi tekrar gözden geçirdi, her açıdan inceledi.

Bilinçlerinin dışında bir şey titredi.

Serena yeniden odaklanması için onu dürttü ama Briony'nin işi bitmek üzereydi.

O ipliğin üzerinde geriye doğru kaydılar, yukarı, yukarı. Reighven'ın zihninin yağı onun üzerinden damladı.

Briony tekrar kendi bilincine ulaştığında Reighven'a baktı, Reighven'ın gözleri açıktı ve ona bakıyordu. Toven onu tekrar uyuttu.

"Pekâlâ," dedi arkalarından gelen kaygan bir ses. "Görünüşe göre ailem bu sabah oldukça meőgülmüş."

Yavaşça arkasına döndü. Orion Hearst misafir odasının ortasında durmuş, öldürücü bakışlarla ona bakıyordu.

BÖLÜM 44

ORION SAHNENİN ÜZERİNE ÇIKTI - üç ceset onun çizim odası, daha önceki kalp büyüünden bitkin düşmüş iki sevilen kişi ve Briony Rosewood şeklinde bir sorun.

Serena ayağa kalktı ve Orion'la birlikte geri gelen albatrosuna uzandı. Kuş koluna kondu ve yanağını okşadı.

"Neredeyse bitti," dedi Serena.

Orion, Reighven ve Cohle'un arasına baktı. "Söyle bana."

"Cohle öldü." Serena'nın sesi yorgun ama kararlıydı.

Orion kaşlarını kaldırdı, zihni aynı anda birçok senaryoyu gözden geçiriyor gibiydi.

"Yani, Bayan Rosewood'la kaçmaya çalıştı.

Sanırım," dedi Orion ve Briony onun da Serena'yla aynı yolu bu kadar çabuk seçmesine şaşırdı.

"Toven'a işkence etti," dedi Serena. "Ve ben de onu öldürdüm."

Orion yavaşça başını sallarken hâlâ Cohle'un bedenine bakıyordu.

Briony başını kaldırıp Toven'a baktı. Ayaklarının üzerinde sallanıyordu, açıkça dinlenmeye ihtiyacı vardı. Reighven'ı ve hemşireyi zapt etmek için kalp büyüü kullanıyor ve kendini daha da tüketiyordu.

"Peki ya Reighven?" Orion dikkatini diğer adama çevirerek sordu.

"O da erkenden bayıldı," dedi Serena. "Peki ya hemşire?"

"O da her şeyi gördü ve sonra bayıldı."

Orion kendini Reighven'ın yanına indirdi. "Beni beklemeliydin. Eğer iğneni tanırса-"

"Briony yaptı," dedi Serena. "Ona ben rehberlik ettim."

Orion bıkkınlıkla gözlerini kapadı ve sonra Briony'ye doğru açtı. Ağzı sert bir çizgi halindeydi.

"Peki o zaman, Bayan Rosewood," dedi Orion ipek gibi. "Bana çalışmanızı gösterin."

Sanki okuldaki öğretmenlerden biriydi.

Briony yutkundu ve sonra Toven'a Reighven'ı bilinçsizlikten ayağa kaldırması için başıyla işaret etti.

Reighven'ın zihnine geri dönmek daha da az ikinci kez çekici geliyordu. Orion onu Serena'nın yaptığından çok daha az nazik bir şekilde o sabaha yönlendirmeden önce görmek istemediği birkaç korkunç görüntü ve anı arasında tökezledi.

Orion sahneyi izlerken onun omzunda durdu.

Onları odanın farklı yerlerine yerleştirerek her saniyenin üzerinden geçmesini sağladı. Tekniği iplikle değil, kalemle dikmek yerine yeniden yazmaktı. Serena kumaştaki küçük deliklerden kayarak geçen bir iğneyken, Orion iyi mürekkeplenmiş bir kalem, kayıyor ve hiçbir dirençle karşılaşmıyordu.

Onları çıkardığında Briony'ye hoşnutsuzlukla baktı.

"Özensiz ama işe yarar. Onu yukarı götür, Toven."

Briony gözlerini ona dikti. Kitap rafları, duvarlarını yıkmakla tehdit eden ilk duyguyla sarsıldı - kızgınlık.

"Bir cesede de ihtiyacımız olacak," dedi. "İkinci hemşirenin gitmesine izin verdim."

Ayağa kalktı ve Orion Hearst'e sırtını dönerek, Hearst ona *teşekkür* dışında bir kelime daha söyleyemeden uzaklaştı.

* * *

Bir çift ayak sesi onu merdivenlerden yukarı kadar takip etti.

Odasına kadar olan yol boyunca ona tek kelime etmedi.

Adam onu içeri kadar takip edince, kadın yüzünü ona döndü.

Toven sessizce kapıyı arkasından kapattı, gözleri tüm süre boyunca dikkatle onun üzerindeydi.

"Ben iyiyim," dedi kadın.

Ellerini ceplerine soktu ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. Bir şey bekleyerek onu izledi.

"Endişelendiğin buysa, Mallow gelip gidene kadar zihin bariyerlerimi serbest bırakmayacağım."

Bir anda çok fazla şey olabilirdi. Zihinsel savunmasını yeniden oluşturması çok uzun sürebilirdi ve Mallow gelene kadar ne kadar zamanları olduğunu kimse bilemezdi.

"Aslında tam tersi için endişeleniyorum," dedi Toven. Kadın ona boş boş baktı. "Kendini bırakmalısın. Kendini çok fazla tutuyorsun. Bu seviyedeki koşullar için bu seviyede bir bariyeri korumak uzun vadede sana yardımcı olmayacaktır."

Sanki biliyormuş gibi konuşuyordu. Sanki bu bariyer seviyesini yakından tanıyormuş gibi konuştu.

"Nasıl-" Kekeledi. "Ne zamandır zihin bariyerleri üzerinde çalışıyorsun?" diye sordu.

"Uzun zamandır," derken yüzü ifadesizdi.

Yavaşça başını salladı. Bu, şüphelendiği pek çok şeyi açıklıyordu.

"Peki ya ailen?" diye sordu. "Hearst'lerin üçü de yetenekli zihin büyücüler mi?"

Hiçbir şeye ihanet etmedi. Ona doğru ilerledi. "Serbest kalmaya, dinlenmeye ve yenilenmeye ihtiyacın var."

"Mallow her an burada olabilir-"

"Daha önce de stresli durumlarda kalkan kurmuştunuz. Bunu tekrar yapabilirsin." Onun önünde durdu. "Cohle'un icabına bakmalısın, böylece o da zihninin kütüphanesinde yaşayabilir. rahatsız edilmeden."

Cohle adlı kitap zihninin içinde ileriye doğru kaydı. Kalın kalın yutkundü. "İstemiyorum."

"Briony," diye fısıldadı Cohle ve kadın akıntıya kapılmış gibi ona doğru sallandı. "Bugün kalbin paramparça oldu. Bırak zihnini onu iyileştirsin."

Teninde bir titreme fısıldadı. Adamın gözleri ona dikilmişti ve Briony onlarla buluşmak için kendini zorladı.

Çimlerin üzerinde bir ceset vardı.

Ve eli yumruk olmuştu.

Cohle adlı kitap yere düştü ve bir rüzgâr sayfaları susturarak açtı.

Soğuk boşluk yükseldi, ölümün uluması etrafını sardı ve kalbinden kopan parça ay siyahı bir kuzgun gibi öttü.

Dudakları aralandı ve masumiyetin son iç çekişi içinden süzülüp gitti.

Adam kadının görüşünde bulanıklaştı.

"Birini öldürdüm," dedi, sesi saatlerdir izin vermediği bir şekilde titriyordu.

Toven başını salladı. "Bir can aldın. Bu senin ilk cinayetin miydi?"

Göğsü titredi ve bir avucunu ağzına kapattı. "Ben ne yaptım ki?" Gözleri geniş, parlak ve dökülmemiş yaşlarla doluydu.

Bir adım öne çıktı ve ellerini onun kollarına koydu. "Kendini korumak için ne gerekiyorsa yaptın."

Onun ağırlığına yaslandı ve sonunda gözyaşları döküldü, yanaklarından aşağı süzüldü. "Seni korumak için." Aceleyle "Annemi. Hepimizi."

Çimlerin üzerinde bir ceset vardı ve eli yumruk olmuştu. Arkası dönükken adamın canını sıkmıştı. Onun geldiğini görmemişti.

Briony hıçkırıklara boğularak nefes aldı, ciğerlerine hava çekmeye çalıştı ama başaramadı.

Toven'ın kollarındaydı, alnını yakasına dayamıştı. Adamın gömleği kadının kederiyle ıslanmıştı.

"Kalbim asla eskisi gibi olmayacak," diye fısıldadı, sesi kısıktı.

"Sen gerekeni yaptın," diye gürledi, kadının duyduğu kadar hissettiği kelimelerdi bunlar. "Benim yapmaya gücümün yetmediği şeyi yaptın."

Adamın sesinin üzerine çökmesine izin verdi. Trow zindanındaki o günü hatırladı - Reighven'in kalbini bir anlığına nasıl avucunun içine aldığını. O zaman onun işini bitirebilir ve belki de Katrina'yla birlikte kaçabilirdi. O gün gücü yoktu ama bugün farklıydı ve aradaki farkın Toven'in hayatının dengede olması olduğunu düşünmeden edemedi.

Kalbi defalarca aynı ritimde atarken bacakları tutmuyordu-katil, *katil, katil*.

Toven onu kollarına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağlayıp yutkunarak nefes almaya çalışırken, bu konuda bu kadar zayıf olmamayı diledi. O

Duygularının boğazından geçip zihnine ulaşmasına asla izin vermemiş olmayı diledi. Keşke onu bu şekilde görmeseydi.

Onu yatağına yatırdı ve o da acı içinde kıvranarak kendi içine kapandı.

Kalbinin kayıp parçası acıyordu.

Ve bu sadece Cohle'u öldürme eylemi değildi.

Tenindeki yağ Reighven'in zihninden, onun çıplak bedenine dair anılarından geliyordu.

Cohle'u öldürme şansını verdiği isimsiz hemşireydi.

Sammy'yi bulabileceğini ummak için kalbinin ihtiyaç duyduğu şeye sahip olamazdı.

Phoebe'ydi; istemediği bir çocuğu ve istediği bir çocuğa sahip olma şansını aynı gün içinde kaybettiğini biliyordu.

Cordelia'ydı, kabuğu soyulmuş. Ejderha hakkındaki not Briony, Cordelia'nın hâlâ içeride olduğunu, hâlâ savaştığını bilsin diye ondan gelmesini diledi.

Ve bu Rory'ydi. Bir kehanete çok güvendiği için veda etmediği Rory.

tekerlemelerden başka bir şey yok. Briony bunun doğru olduğunu bildiği için tekrar tekrar savaşa giren Rory. Onun doğru kişi olduğunu biliyordu. Ve o da ona inandı, aptal herif.

Briony'nin boğazı düğümlenmişti.

Kalbinin içindeki acıyla inliyordu. Yüzü sıcaktı.

Gözyaşları içindeydi ve kasları titremekten ağrıyordu.

Ve iki kol hâlâ onu sarıyordu.

Kendine geldiğinde titreyen nefesini içine çekti. Toven ona sarılmış, sırtını göğsüne yaslamıştı. Adamın kalçaları kadıninkilerle aynı hizadaydı ve sonunda boynunda, saçlarını rahatsız eden nefesi tanıyabildi.

Briony'nin gözleri düştü ve yumruğuna sarılmış kaslı bir el buldu, siyah taşlı yüzük ona göz kırpiyordu.

Keder, panik ve üzüntüsü her titrek nefeste biraz daha azalırken, adamın sırtına bastırıldığı göğsünü hissederek kendini yere bıraktı. Adamın kalp atışları yavaş ve sabit bir şekilde omurgasına çarpıyordu. Derin derin nefes aldı ve kaburgalarının onunkilere bastırmasıyla rahatladı.

Gözyaşları kuruyup nefes alış verişini normale döndüğünde, adamın çekilip gitmesini, kendini affettirmesini ve görevini tamamlamasını bekledi.

O an gelmedi.

Briony güneşin gökyüzünden inişini izledi ve gözleriyle Toven'in ellerindeki damarları takip etti.

Eğer Toven aşağıda neler olabileceği konusunda endişelenmiyorsa, o da endişelenmiyordu. Mallow odaya dalabilir, ejderhası tüm Hearst Hall'a ateş püskürtebilirdi ve Briony yine de bu ana bir saniye daha tutunabilirdi.

Sessizce, yarı uyuyor olmasını umarak, "İlk öldürmenden sonra da böyle mi hissettin?" diye sordu.

Bir an için adamın cevap vermeyeceğini düşündü ama sonra sesi göğsünde gürledi, havası boynuna doldu. "Evet."

Eversun ailesini öldürdüğünü gördükten sonra onu kalbinde ayrı bir kutuda tutmaya alışmıştı. O bir *katildi* ve özleminin ve ilgisinin bulunduğu göğsünün içinde ne işi vardı. Artık o da aynı kutuya aitti.

"Kalbin parçalandığında biri seni böyle mi tuttu?" diye sordu.
Nabızı bir uçurumda asılı kalmış, bekliyor gibiydi.

"Biri yardım etti, evet." Sesi çok uzaktaydı.

İçinde bir kıskançlık ateşi alevlendi. Onun için o kişi olabilmeyi diledi.

Yer değiştirdi, onun kucağında döndü ve kolları
Dizleri onunkilere dolanırken sırtını yeniden ayarladı.

Gözleri yumuşak bir griydi. Parmaklarını onun teninde,
saçlarında, gömleğinin altında gezdirmek istedi. Yumruklarını
göğsüne bastırdı ama kendine engel olamadı. Uzandı ve
gözlerinin üzerine dökülen ince tüyleri fırçaladı. Parmaklarını
elmacık kemiğinden aşağı doğru gezdirdi, çenesine giden yolu
oydu.

"Beni neden satın aldın, Toven?" diye fısıldadı ona doğru.

Adamın gözleri onunkiler arasında gidip geldi. "Buna cevap
veremem."

Kadın gözlerini kırptırdı ve adam bir sınır çiziyor olsa da onun
geri çekildiğini hissetmedi. Sanki yaklaşıyor, gözleri yumuşuyor,
zihni açılıyor gibiydi.

Parmaklarını onun dudaklarının üzerinde gezdirdi ve ileriye
doğru hareket etti.

Toven'ın başı geriye kaydı, ulaşamayacağı bir yere geldi.
Gözleri kapandı ve kaşları çatıldı.

Briony parmaklarını onun çenesinde gezdirdi. "Ah
evet," diye fısıldadı. "Öpüşmek Yok Kuralın."

Adamın gözleri irkilerek açıldı ve tek kaşı havaya kalktı.
"Benim Öpüşmeme Kuralım yok."

Ağzının köşeleri yukarı doğru kıvrıldı. Parmaklarını adamın
boğazında gezdirdi ve adam yutkundu.

"Beni Öpmek Yok Kuralı o zaman," diye alay etti.

Dudakları ayrıldı ve dili onları ıslatmakta gecikmedi.

"Kesinlikle," diye nefes aldı.

Gözleri tekrar onunkilere kaydı ve sonra adam onu öpmeye
başladı.

Briony'nin nefesi kesildi. Onu çalmış, göğsünün içine
hapsetmişti.

Ağız onunkine karşı yumuşadı ve kirpikleri titreyerek kapandı. Dudaklarını lüks bir şekilde, yavaşça, o kadar nazikçe oynattı ki Briony her an çekip gideceğini düşündü ama adam onu öpmeye devam etti.

Dudaklarına karşı yutkundu ve yumruğunu kıvırdı yakasının etrafında. Adamın bir eli sırtında geziniyor, göğüsleri sıcak göğsüne değene kadar onu kendine doğru çekiyordu ama yine de ağız yumuşak ve telaşsızdı.

Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki, yaşamı ve *arzuyu* vücudunun her santimini. Ellerini teninde görmek istiyordu. Onun dilini istiyordu. Kalçalarını onunkilere dayamak istiyordu.

Ama Toven Hearst acele etmedi. Onu öpüşürken görmüştü. Larissa Gains birçok kez. Ellerinin onun üzerinde gezindiğini görmüştü.

Onu hiç böyle görmemişti. Hiç böyle *bir şey* hissetmemişti. Bunun gibi.

Dudakları nihayet ayrıldığında ve dilinin yumuşak kayışını hissettiğinde, boğazının arkasından bir inilti döküldü. Kalçalarını sıktı ve kalçalarını ona doğru yaklaştırdı.

İşte o zaman Toven sonunda onu sırt üstü yatırdı ve vücudunu açık bacaklarının arasına yerleştirdi.

Kolları adamın boynuna dolanarak onu kendine çekti ve sağ dizi adamın beline doğru ilerledi.

Dudakları hâlâ yavaş ve durgundu, sanki kız özenle ele alınması gereken bir şeymiş gibiydi. Ama dili onunkine değdikçe ve kız ağzını onun istediği şekilde açmayı öğrendikçe, cam gibi dokunulmak istemiyordu.

Onun ağırlığını hissetmek istiyordu. Onun terini istiyordu. Onun kendisi için inlemesini istiyordu.

Yer değiştirdi ve kalçalarını onunkilere doğru itti. *Her şeyi* hissedebiliyordu.

Briony'nin ağız bir iç çekişle aralandı, gözleri zevkle dalgalandı.

"Toven, lütfen," diye mırıldandı onun ağzına.

Öpüşme yeniden başladığında dudakları onunkiler üzerinde sıkıydı. Ona karşı eğildi, onu daha fazla hissetmeye çalıştı.

Adam onu daha derinden, dili daha sıcak, dudakları daha dolaysız öperken, Briony parmaklarını adamın boynunda, ince saçlarının kafatasının dibinde bittiği yere doğru kaydırıldı. Parmakları yumuşak hareketlerle sürüklendi ve yıllar önce derisini diktiği yerde kabarık bir yara izi buldu önce.

Göğsü gümbürdedi -sonunda- bir inilti kadının ağzına doldu. Kalçaları öne doğru fırlatarak onu yatağa yapıştırdı ve eli diğer bacağını kavradı, kalçaları onunkini kavrayana kadar dizini beline doğru çekti.

Adamın kendisine doğru bastırıldığını hissedince nefesi kesildi. Adamın kalçaları üst üste yuvarlanırken gözleri fal taşı gibi açıldı. Onu tam da ihtiyaç duyduğu yerde hissedebiliyordu. Adam onun yumuşaklığına karşı tarif edilemeyecek kadar sertti ve tenine doğru inerken ağzı çenesine, boynuna, nabzına yapışmıştı. Parmaklarını usulca saçlarında gezdirmeye devam etti ve adamın hızı çılgınca bir hal aldı.

Her nefes alışını, her inleyişini, her iç çekişini ezberledi. Ağzı onu emerken üzerinde izler bırakıyor olması için dua etti.

Çökmüş hissediyordu. Şımartıcı. İçinde bir okyanus vardı, dalgalar toplanıyordu.

Sonra kalçalarını biraz daha aşağı kaydırıldı ve Briony tüm kumaşlarının arasından ereksiyonunun merkezine doğru bastırıldığını hissetti-

Nefesi kesildi ve zihni bembeyaz oldu. Daha önce hiç hissetmediği kadar bir şeye yakın hissederek inledi.

Dudaklarını onun kulağının kabuğuna doğru kaldırdı ve tekrar ona doğru sallanırken adını inledi. "Briony."

Kızın gözleri mutlulukla geri döndü.

Sesi tıpkı daha önce olduğu gibiydi. Zihninin içinde. Ağzını onun üzerine koyduğu uydurma fantezide.

Eğer hayatının geri kalanında tek bir ses duyacaksa, bunun Toven Hearst'ün onun adını inlemesi olmasını istiyordu.

Kapısı çalındı ve sistemi şok oldu.

Donup kaldılar. Aldığı zevk vücudundan hızla çekildi.

Toven geri çekilip ona bakarken bakışları simsiyahtı. Yanakları pembeleşmiş, saçları dağınık bir şekilde öne doğru dökülmüş ve dudakları öpücüklerinden dolayı kızarmıştı. Geri sıçradı ve Briony onun bedeninin yokluğunu sönmüş bir ateş gibi hissetti.

Dudağını ısırды, kapının iki dakika önce ya da yirmi dakika sonra çalmasını diledi.

Doğrulup Toven'ın bir elini saçlarında gezdirmesini, pantolonunu düzeltmesini ve derin bir nefes almasını izledi.

Bir sürüngen göz kırpması gibi yeniden kendine gelmişti. Kalkanları kalkmıştı.

Kapıyı açtığında Serena'nın sesi fısıldadı: "O nasıl?"

"Daha iyi."

Briony kendini yataktan çekti ve çarşafı düzeltmek için hızla çekıştirdi.

"Reighven ve hemşire gönderildi. Babanın şahini Mallow'dan döndü. Hava karardıktan sonra burada olacak."

Briony'nin omurgasından aşağı soğuk buzlar süzüldü. Pencereden dışarı baktı. Güneş birkaç saat içinde batacaaktı. En azından bariyerlerini yeniden inşa etmek için zamanı vardı.

"Her şey yolunda gidiyor mu?" Toven sordu.

"Bildığımız kadarıyla," dedi Serena. "O buraya gelene kadar emin olamayız. Baban seni görmek istiyor."

Toven başını salladı. Briony'ye bir kez baktı ve Briony yine o tanıdık soğuk gözlerle karşılaştı.

Kalçalarının arasında ya da ağzının içinde.

Kapıyı açık bırakarak gitti.

Briony derin bir nefes aldı. "İçeri gel, Serena."

Serena kapıya doğru ilerledi ve ellerini önünde kavuşturarak kapıyı arkasından kapattı. Briony yataktan uzaklaştı, Toven'ın ellerinin, dilinin ve dudaklarının anılarını aldı ve annesiyle yüzleşirken onları bir deftere kapattı.

"Bugün yaptıkların için teşekkür ederim," dedi Briony.

Serena başını öne eğdi. "Ben de aynısını söylemek üzereydim." Aşağıya baktı. "Çok zor bir yirmi dört saat geçirdin, Bir can almanın yüreğini burktuğunu biliyorum ama bilmeni isterim ki benim için hiç bu kadar cesur olmamıştın."

Briony kendini buna inanmaya zorlayarak başını salladı.

"Lütfen çocuk doğurma yeteneğimi senden saklamadığımı bil."

"Anlıyorum. Bilmek benim işim değildi," dedi basitçe.

Briony kendini toparladı ve aklındaki konuyu açtı.

"Mallow'un sık sık aklını kurcaladığını söylemiştin. Neden?"

Serena çenesini kaldırdı ve Briony'nin omzunun ötesine baktı. Serena konuşana kadar kadının ona cevap vermeyeceğini düşündü.

"Bana görme yeteneği verildi. Üç büyük imgelem ve bir avuç dolusu küçük imgenin hepsi gerçek oldu," dedi.

Briony ona gözlerini kırptırdı. "Eskiden rüyalarımı her hafta ona rapor ederdim ama etrafındaki herkesten şüphelenmeye başladı ve hatta kendi bilinçaltımı anladığımdan bile şüphe ediyor.

Artık zihnimin incelenmesi için Mallow'a her gün rapor veriyorum."

Anlamaya çalışırken Briony'nin kaşları birbirine çarptı.

"Sen bir kahinsin," dedi Briony.

"Bu ailemde nesilden nesile geçen bir özellik. Her yüz yılda bir ortaya çıkar."

Bugünlerde imgelem yeteneği giderek daha nadir görülüyordu. Briony'nin Briony'nin bildiği tek kahinler yarım bin yıl öncesinden, varisi iki kez önceden gören kişilerdi. Çoğu kahin yeteneklerini göstermezdi. Hedef haline gelmek çok kolaydı.

Briony düşünerek ayaklarının üzerinde kaydı. "Mallow bunu neden biliyor ki?" diye sordu.

Serena Briony'ye baktı. "Onun geldiğini gördüm," dedi. basitçe. "Onu Koltuk'ta gördüm. Orion ve ben de hemen harekete geçerek... onu kayırdık."

Briony, Mallow'la ilk tanıştığında onu sosyeteye tanıtanların Hearst'ler olduğunu hatırladı.

"Yokluğum için beni bağışlayın. Soğuk," dedi Serena nadir görülen bir gülümsemeyle. "Sen zihin engellerini öğrenmeye başlayana kadar, Seninle fazla konuşma riskini göze alamam. Ve zaten kendi hayatımda kesip bir kenara koyduğum çok şey var. anılar."

Briony, Mallow'u her gün zihninde hayal etmeye çalışıyor, bilinçaltının kontrol edemediği rüyalarına dalıyordu.

"Alt katta bir meditasyon odası var," dedi Briony. "Senin mi?"

Serena bir kez başını salladı. "Zihin bariyerlerinde ilerleme kaydettikçe oraya girebilirsin."

Briony, Serena'ya imgelemleri hakkında soru sormak istedi. O da geleceği bilmeyi çok istiyordu. Serena'nın gördüğü ve Mallow'a verdiği şeyleri bilmek istiyordu.

Ama bunu bilmenin ona ait olmadığını da biliyordu. Çoğu kahin Arkadaşları ve ailesiyle bu tür konuşmalardan kaçınmak için izole bir şekilde yaşıyor.

"Sana rüyalarını sormayacağım, ama ne zaman bugün onları durdurdu..." Briony durakladı ve yeniden ifade etti, Hemşirenin gitmesine izin verdiğinden beri zihninde yankılanan kelimeleri bularak. "Mallow'un İki Kez Varis'in hâlâ var olabileceğini düşündüğüne inanmak için sebeplerim var. Bugün Rosewood hattını kurtardığında..." İç çekerek konuya girdi. "Oğlunuzun bir gün babalık yapacağına inanmak için bir nedeniniz var mı? varis?"

Serena'nın kaşları havaya kalktı. "Oh. Oh, anlıyorum." Başparmağı diğer bileğine vurdu. "Hayır. Bugünkü niyetim sadece sana geleceğinle ilgili bir seçenek sunmaktır."

Briony bu sözlerin ağırlığının üzerine çöktüğünü hissetti. "Sen bir kahinsin," dedi Briony küçük bir gülümsemeyle. "Belli sonuçları zaten bildiğin halde sanki tüm gelecekler mümkünmüş gibi konuşuyorsun."

Serena başını salladı. "En çok arzu ettiğim geleceği henüz görmedim ama umutluyum. Bence ikimizin de bir arada olduğu bir dünya yeniden seçme şansına sahip olmak mümkün."

Briony boğazındaki yumrunun etrafında yutkundu. Kalbi hızla atıyordu ve Serena Hearst'ün bu çatı altında onunla birlikte olduğunu bildiği için kendini birden daha az yalnız hissetti.

Serena başını eğerek veda etti. "Kendine iyi bak, Briony. Zihnini hazırlarken sana bir konuşma daha verdiğim için özür dilerim."

İzin istedi ve Briony içine odaklandı.

BÖLÜM 45

EBEGÜMECI AKŞAM KARANLIĞINDA GELMEDİ.

Briony ön kapıya bakan pencerede durmuş, bir geçidin cızırtısı için ufku izliyordu ama hiç gelmedi.

Hearst'ler de onu kontrol etmeye gelmedi.

Briony enerjisini zihin bariyerlerine odakladı, Mallow'dan saklamak için ihtiyaç duyduğu her şeyi bir araya getirdi ve zihinsel raflarında hepsi için bir yer buldu. İğne iplikle her şeyin üzerinden geçti, tıpkı Serena'nın Briony, Cohle'un o sabah onu kaçırmaya çalışıp çalışmadığından bile emin olamayana kadar, kadın hemşirenin zihninde neler olup bittiğini hatırlıyordu. Yumruğunun sıkılmasıyla ilgili kendi anılarının üzerine yazdı, daha soluk, daha narin bir bileğin görüntüsüyle üzerlerinden geçerek Serena'nın eli olana kadar Heartstop'ta sözleşmeli.

Konsantre olursa zihninde gerçeği bulabilirdi ama o sabahı düşünmek ve uydurma senaryonun öne çıkmasını sağlamak da kolaydı.

Sabahın dördünde gökyüzünde bir kanat gürültüsü duyuldu.

Briony tam zamanında başını kaldırdı ve dünyadaki son ejderhanın göbeğinin uzun ve cılız kanatlarıyla Hearst Hall'un üzerinde kaydığını gördü.

Briony gözlerini canavara dikti. Yani ejderha ölmemişti.

Ejderha yok, endişelenme

Ejderha kanat çırparken kelimeleri tekrar düşündü.

-Vesper'ın yaşadığı ormanın üzerinde neredeyse zarif bir şekilde, yanındaki tarlaya usulca yerleşiyor. Başlangıçta

Briony, şafak güneşiyle birlikte kanadından kayan bir biniciyi seçebiliyordu, uzun siyah saçları sırtından aşağıya doğru parılıyordu.

Briony'nin zihninin derinliklerinde, kalkanların ve Kitap raflarının arkasında, ejderhaya binmek bir yana, onu getirmenin gerekliliğini merak etti. Şüphesiz bir geçit daha hızlıydı.

Figür kapıdan süzülerek geçti ve patikadan aşağı indi. Mallow ön kapının içinde gözden kaybolunca Briony beklemek için sandalyesine döndü. Plan ya işe yaramıştı ya da yaramamıştı.

Yirmi dakika sonra kapısı açıldı ve Toven içeri girdi.

"Bayan Mallow sizi görmek istiyor."

Yüzü hiçbir şeyi ele vermiyordu. Bir şeylerin içine doğru yürüyor olabilirdi.

Briony onu merdivenlerden aşağıya ve misafir odasına kadar takip etti. Anıları zihnindeki kitap raflarında titriyordu ama bunların uydurma olduğunu fark etmekten memnundu.

Mallow şöminenin yanında duruyordu, parıltı silüetini aydınlatıyordu, yanında Orion ve Serena vardı. Briony onu sadece iki gece önce Biltmore Sarayı'nda görmüş olmasına rağmen sanki aylar geçmiş gibi hissediyordu. Döndüğünde Briony onun gözlerinin yorgun olduğunu fark etti. Mallow'un gerçek yaşını bir kez daha merak etti.

Cohle'un bedeni kanepelerin arasında bir sehpa gibi duruyordu.

Mallow yumuşak bir gülümsemeyle, "Briony," diye mırıldandı. "Dün sabah küçük bir ameliyat geçirdiğini duydum."

Briony hiçbir şey söylemedi. Toven onun hemen solunda duruyordu.

Mallow öne doğru kayd, uzun elbisesi etrafında yağ gibi hareket ediyordu.

"Başından beri hâlâ çocuk sahibi olabileceğinizi biliyor muydunuz?" Mallow sordu.

Briony, ilk fallop tüpünü kesen hemşirelerle ilgili anılarını hazırlamamıştı, bu yüzden

Yalan.

"Bundan şüphelenmiştim."

"Ona Hanımefendi diye hitap edeceksin," dedi Orion kararlı bir şekilde. Kızın gözleri ona kaydı. Briony ekledi, "Hanımefendi."

Mallow'un dudakları kıvrıldı. "Başka ne saklıyorsun, Briony?" Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ama zihni odaklanmaya devam etti. "Ne demek istiyorsunuz, Hanımefendi?"

Mallow onun önünde durdu, bakışları kararmıştı ve zihni Briony'ninkine sürtünüyordu.

"Senin ülken Nevermore," dedi Mallow. "Halkın kaybetti ama yine de otoriteme karşı isyan etmenin yollarını buluyorsun, değil mi?"

Briony'nin zihni sarsıldı, sakladığı her cilt ayaklarının dibine düşmekle tehdit etti. Yakalar, notlar ve üzümler. Mallow'un bakışlarına odaklandı.

Mallow, "Bana bildiklerini anlatmalısın, Briony," dedi. Ve sonra bıçaklar zihnine saplandı.

Anıları yüzölürken Briony'nin nefesi kesildi. Mallow'un tekniği kördü. Serena'nın fark ettirmeden girip çıkmaya çalıştığı yerde Mallow günler sonra bile hissedilmek istiyordu.

Kendini bıçaklarla savaşmaya hazırladı ama Mallow tanıdık bir sahnenin etrafında dönüyordu.

General Meers babasının çalışma odasında duruyordu. "Gizli bir toplantıda bu kadar çok kulak olmasına gerçekten itiraz etmeliyim-"

Rory, "Briony'nin kulaklarının buradaki beş kişi arasında en az işe yarayanı olduğunu düşünüyorsan aptalsın," dedi.

Briony, Mallow'un sahnede tırtıklı bir bıçak gibi kayarak her yere izini bırakmasını bekledi.

Bir şeyleri saklamak için yapabileceği çok az şey vardı. *Neyi* saklayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Mallow zihninde uçuyor, Rory'nin anılarının etrafında bir yılan gibi dönüyordu. On beş yıl önceki aile toplantılarında, yıllardır ölü olan teyzeler ve amcalarla uzun zaman geçirdi. Briony'nin babasıyla ilgili anılarının arasından süzüldü, babasının verdiği zor derslerin etrafında dolandı.

ve Rory'nin daha fazla olabilmesi için Briony'nin daha az olması yönünde yaptığı ricalar.

Vücudu titriyordu, dizleri güçsüzdü. Mallow onu dik tuttu. odanın ortasındaydı. Zihni sahneyi zar zor tanıyabiliyordu - önünde vahşi siyah gözleriyle Mallow'un şekli ve yirmi adım gerisinde, odak dışında Orion'un soluk grisi.

Mallow'un neyin peşinde olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Briony, sahip olduğu sırların gizli kalması gerektiğini bildiğinden, acıya rağmen aşırı nefes almaktan kaçındı. Tuhaf anlarda, kendi anılarında başka bir varlık hissediyordu. Mallow'un burkucu dilimlerle kesip açtığı yerde, bir kaleminki gibi yumuşak bir kayma da vardı.

Gizli kalmaya dikkat ediyordu.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından Briony, Mallow'u bir misafir gibi kendi zihninde takip etti.

Mallow arayışında kararlı ve lazer odaklıydı, bu da Briony'yi Mallow'un tam olarak ne yaptığı konusunda şüpheye düşürüyordu

arıyordu. Acı onu bitkin düşürmüştü, Briony'yi umursamaz yapmıştı. Mallow başka bir yerdeyken aklına bir fikir geldi. Briony, Mallow'un tam olarak ne istediğini bilebilseydi...

Zihnindeki bıçaklar Mallow'un zihin büyüğü ipliğine bağlıydı.

Ve tıpkı haftalar önce Toven'ın zihnine doğru kaydığı gibi...

Tıpkı o sabah Serena'nın hemşirenin zihnine girdiği gibi...

Briony, Mallow Rory ve Sammy Meers ile ilgili bir anıya odaklanana kadar bekledi ve sonra o ipliği bir örümcek gibi yürüterek aşağı, aşağı, aşağı ve Veronika Mallow'un zihnine doğru kayd.

Serena'nın ona öğrettiği gibi bir iğnenin üzerinde dengede duruyor, hiçbir şeyi rahatsız etmemeye dikkat ediyordu.

Ama uzun süre bakmasına gerek yoktu. Mallow'un göz kapaklarının arkasına dövme olarak yapılmış bir soru vardı, ön tarafında yaşıyordu

onunla savaşmak için hiçbir engel olmadan.

Nerede o?

Briony bilincinin havada süzöldüğünü hissetti. Kalbi asılı kaldı. Ve bulduğu şeyi tam olarak algılayamadan, Mallow'un zihninden yüzeye çıkarak ipliğe tırmandı.

Mallow'un barikat kurmaya zahmet etmediği bir zihin. Kibir mi? Yoksa aptallık mı?

Briony, Mallow'un anılarında izlediği yola geri döndüğünde, kafa karışıklığı ve acıdan başka bir şey hissetmek istemeyerek kalp atışlarını sürdürmeye odaklandı.

Çünkü Mallow'un zihninde incelediği bir *kişi* vardı.

Onda yolunda gitmeyen bir şeyler var.

Erkek hemşire Briony'nin gebe kalırsa öldürüleceğini söylemişti.

Ve Briony'nin zihni derisi yüzölürken odaklanabildiği tek şey kapıların dışındaki ejderhaydı. Ejderha Gereksiz güç gösterileri. Mallow'un yüzündeki yorgunluk.

ejderha yok, endi'selenme

Mallow'a kadar altı yüz yıl boyunca hiçbir büyücüye bağlanmayı reddeden ejderha.

Ejderha tanıdığı olan bir büyücü ölümlülerin sorunlarıyla uğraşmazdı. Her şeye kadir olurlardı.

Tabii ejderha onun tanıdığı değilse.

ejderha yok

Briony kendini bedeninin dışında hissetti. Misafir odasındaki sahneyi görebiliyordu.

Orion ve Serena şöminenin başında, Cohle'un cesedi üzerinde sorgulanmaya hazırlanıyordu.

Toven solunda durmuş, kalp atışlarının kendisine geri verilmesini bekliyordu.

Ve Mallow - On'un dinamikleri ya da ikinci komutanının ölümü hiç umurunda değil. Mallow dün olanlarla ilgilenmiyordu, sadece

Briony'nin zihninde *kaçırdığı* bir şeyi aramaya özen gösteriyordu - yine.

Belki de hemşire gerçeğe yakındı ama tam olarak değil.

Mallow, Rosewood soyunun onu yenmeye aday bir varisi hakkında endişeleniyordu - İki Kez Varis.

Ama bu, babalarının ölümünden bu yana dört yıldır mücadele ettiği şeydi.

Endişelenme

Briony, kardeşi öldüğünde bunu hissetmemesinin garip olduğunu düşündü.

Belki de o ölmediği içindi.

Tasma Briony üzerinde işe yaramamıştı çünkü kalp büyüsünü kardeşine vermişti. Ya hâlâ veriyorsa?

Özgürce verilen büyü alınamazdı.

Acı dolu nefes alışları dışında oda sessizdi ama artık kendinden ayırıyordu, Rory'nin hâlâ yaşıyor olabileceği bir dünyadaydı.

Mallow anılarında gezinirken aklı başka yerdeydi.

Güneş doğmuştu.

Ve Briony'nin yapması gereken işler vardı.

Kendi içine uzandı, bir an buldu ve onu hızla üretti. Serena'nın yaptığı gibi üzerine dikiş attı, sonra da Orion gibi temiz bir şekilde mürekkepletti.

O ve Rory, Biltmore'daki uçurumun kenarında oturuyorlardı. Briony ona babalarının varisi olmasaydı ne yapacağını sordu.

Bilmiyorum, dedi Rory. Belki denizci olurum. Daward'daki limanları hep sevmişimdir.

Briony o anı, yani uydurmayı aldı ve zihnindeki bir kutunun içine yerleştirdi.

Mallow bir gündönümünden diğerine geçmeye hazır olduğunda Briony yıllar öncesinden topladığı bu bileziği, çalınmış bir bilezik gibi elbisesinin içinden düşürmüştü.

Mallow onu almakta gecikmedi. Kutu onun için açıldı.

Briony'nin beklediğinden de kısa bir süre sonra zihninde yalnız kalmış ve bedeni Hearst salonunun zeminine düşmüştü.

Mallow dönüp bahçeye bakan pencereye doğru ilerlerken bilinci neredeyse yerinde değildi. Pencere tarladaki ejderhaya bakıyordu.

Briony şimdiki zamana tutunmak için mücadele ediyor, yerde nefes nefese kalıyordu.

Orion öne çıktı. Hareketleri pürüzsüzdü... iyi mürekkeplenmiş bir kalem gibi.

"Hanımefendi, nasıl yardımcı olabilirim?"

Mallow pencereden ejderhasını izliyor gibiydi. "Serena," dedi. "Öngörülebilir bir gelecekte yine kocanız olmadan yaşamak zorunda kalacağınızı söylediğim için üzgünüm."

Serena boğazını temizledi. "Bomard için her şeyi yaparım."

Mallow omzunun üzerinden döndü ve Briony'nin cesedine başıyla işaret etti. "Hepsi bu kadar. Lütfen Orion ve bana müsaade edin."

Toven onu yerden kaldırmaya başladı. Serena da hemen yanına gelip ona yardım etti.

Ama Briony penceredeki konuşmaya odaklanmıştı.

"Her zamanki gibi sağduyun için minnettarım, Orion." "Elbette, Hanımefendi."

Mallow'un Cohle'un yüzüğünü parmağından çıkarışını izledi.

"Görünüşe göre koltuk için ilk sıradaki pozisyon açık, Cohle, Burkin'in ölümünden sonra bir halef belirleyemediği için. Ve halefiyet farklı olsa da, bunu sana teklif etmekten mutluluk duyarım, Orion."

Serena ve Toven donup kaldı. Briony'nin başı Toven'in omzunda sallanıyordu. Gözleri dalgın dalgın Orion'u izliyordu.

Orion'un düşünmesi sadece bir kalp atışı sürdü. "Çok naziksiniz Hanımefendi. Ama On benim için çok önemli. Her zaman da öyle oldu. İşlerin doğal düzenini bozmak istemiyorum. |

Riann Cohle'un ölümüyle yedinci sıraya yükselmeyi mutlulukla kabul ediyorum."

Oda nefesini tuttu. Mallow onu değerlendirdi. "İ Gücü anlayan ama ona tamah etmeyen insanları takdir ediyorum." Orion başını eğdi.

Briony, Serena ve Toven onu tekrar hareket ettirirken vücudunun kaydığını hissetti.

"Toven?"

Mallow'un sesiyle durdular. Briony'nin vücudu Toven'a yaslandı, tüm enerjisini bunun için uyanık kalmaya harcamıştı.

Toven bir adım öne çıktı. "Evet, Bayan Mallow."

"Bana Bayan Rosewood'u bir kalp spreyi olarak kullanmadığınız söylendi. Daha birkaç hafta önce bana tamamen bağlandığınızı ve bunun faydalarını gördüğünüzü söylemiştiniz."

Oda sessizliğe gömüldü ve Briony sesin yokluğundan bayılıp bayılmadığını merak etti.

"Özür dilerim, Hanımefendi. Kısa süre önce bağı kopardım. Bağlantı son derece güçlüydü. Görünüşe göre söyledikleri doğruymuş; altın kan, kalp pınarını çok daha güçlü kılıyor." Kıkırdadı. "Görüyorum ki biraz sihirden bunalmıştım. Büyünün çoğunu başka bir yere aktarmak zorunda kaldım."

Mallow pencerede durmuş, gözlerini ejderhasına dikmişti. "Çok fazla güç mü? Eğer durum buysa," dedi, "belki de senin için yapacak daha fazla şey bulmamız gerekecek, Toven."

Serena'nın kolu Briony'nin vücudunun etrafında gerildi. Orion'un dudakları gerildi. Toven'ın ensesi sertleşti.

Toven, "Davanızı ilerletmek için her türlü fırsatı değerlendiririm, Hanımefendi," dedi.

Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı ve sonunda karanlığa teslim oldu.

* * *

Briony ertesi gün uyandı. Zihni hâlâ halsizdi.

Yan masasında onu bekleyen bir demlik çay vardı ve bir fincan hazırlamak için kendini sürükledi.

Yapacak çok şey vardı.

Masasının üzerindeki mücevher kutusuna uzandı ve notu çıkardı.

Ejderha yok, endişelenme

A harfinin şeklini ve R harfinin kıvrımını takip etti. Bu Rory olabilir miydi?

Hissettiği kesinlik göğsünü sızlattı. Kardeşi, kendisinden bir parça, her şeye rağmen kaybolmamıştı. Gözleri yaşlarla doldu.

En basit açıklama muhtemelen doğrudu. Ebegümeci Briony'nin anladığı kadarıyla Rory kesinlikle hayatta olduğunu düşünüyordu.

Yani bir şekilde Rory, Biltmore'daki Barlowe Kızları'na giden bir hat bulmuştu.

Briony parmaklarını notun üzerinde gezdirdi. Rory buna dokunmuştu. Son iki aydır ona her zamankinden daha yakındı ama yine de çok uzaktaydı.

Odasına bakan Briony, odanın ağırlığını üzerinde hissetti. Güzel bir kafesti ama yine de bir kafesti. Sadece kendisi için değil, Cordelia, Phoebe ve Katrina için de dövmeleeri aşmanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

Ve ondan sonra... Mallow'u nasıl öldüreceğini araştırmanın zamanı gelmişti.

Briony ejderhanın kendisine tam olarak bağlanıp bağlanmayacağını sorguladığına göre, Mallow o kadar da güçlü görünmüyordu. O sadece zeki ve esrarengiz bir yalancıydı.

Briony, Mallow'un ne kadar korktuğunu hatırlayınca kendi kendine kıkırdadı çünkü ejderhanın bağı ona zihin okuma yeteneği veriyordu. Bu bir ejderha değildi; bu konuda kötü bir çalışmaydı.

Zihin büyü, özensiz ve acı vericiydi.

Briony Finola'yı ve Mallow'un onu Briony'nin kafasında nasıl aradığını düşündü. Belki de bunun onun stratejileri ve bağlantılarıyla hiçbir ilgisi yoktu. Belki de kısırlaştırılmamış bir Rosewood kadını olduğu içindi.

Kapısı çalındı. "İçeri gel," dedi.

Toven içeri süzüldü ve Briony'nin kalbi onu görünce yerinden fırladı. Yüzü sabit ve mesafeliydi.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Nasıl olduğunu görmek istedim." Sesi kırpılmıştı. "İyiyim.

Neden bu kadar tuhaf görünüyorsun?"

"Garip mi?" dedi.

"Soğuk. şmş
görünüyorsun."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "İyileştikten sonra bağlanma törenini yapacağız. Tasmanın sihrini kullanma yeteneğini elinden almamasını sağlayacağım."

"Ama ona erişimin olacak," dedi Briony.

Adam başıyla onayladı. Karşılığında hiçbir şey almadan bir parçasını Toven'a vermeyi düşündükçe nefesi daralıyordu. Başka ne gibi seçenekleri olduğunu bilmiyordu. Bunu atlatmışlardı bu kadar uzun süre kalp baharı bağı.

Bir an işin sessiz kaldılar. Odanın etrafına bakarken parmakları siyah yüzükle oynadı.

"Canning'in Mallow'a, iksirinin yasaklanmasına misilleme olarak bizim bağlı olmadığımızı söylediğinden şüpheleniyorum. Yakında bunu dzeltmemi bekleyecektir."

Briony başını salladı. "Peki ya baban? Yine mi gitti?"

"Yarın. Nereye gideceğimi bilmiyorum."

Briony biliyordu. nce Daward'daki limana, sonra da şehirdeki her denizcinin evine.

"Ama bir kez bağlandığımızda," dedi yavaşça, ona bakmadan. Sözlerini yeniden ifade eder gibiydi. "Sakral Büyü işin söylenecek bir şey var... ve etkileri."

Briony kaşlarını kaldırırken yanaklarında bir allık belirdi. "Evet?"

"Yani geçen geceki gibi bir şey bir daha olmayacak." Anlamalı bir şekilde yatağına baktı. "Böyle bir şey olmamalıydı. ilk etapta oldu. Bu uygunsuzdu." "Uygunsuzdu," diye tekrarladı gözlerini kısıarak.

"Duygusal olarak şok hamdın," dedi. "Kendinde olsaydın bunlar asla olmazdı."

Briony sanki tokat yemiř gibi keskin bir sızı hissetti. Bunun onun suçu olduđunu mu dűřűnűyordu? nce eđildiđini hatırlamıyor muydu?

"Duygusal açıdan ham kadınlarla yatağa girerek ilgilenmek senin alışkanlığın mı?" diye karşılık verdi.

Adamın enesi seğirdi. "Sadece bir daha böyle bir şey olmayacağını bildirmek için buradayım."

"Ve ben bilgilendirildim." Ses tonu asidikti. "Başka bir şey var mı?"

Dıř grűnűřű çatırdadı. "Eteđine ne dolandı Rosewood?" diye tısladı. "űzgűn olduđumu söyledim-"

"yle mi?" Gűldű. "Ben duymadım!" "Evet! zűr *dilerim*. Bir daha olmayacak!"

"Nedenmiř o?" Kollarını kavuřturarak ona yaklařtı. "Diđer pek çok Bomardi, bir daha böyle bir řey Toven Hearst hangi *ahlaki űstűnlűđe* sahip?"

Adam ona bn bn baktı. "Seni doğru mu duyuyorum? Sana neden sahip olmadığımı mı soruyorsun?"

"Evet," dedi basitçe. "Neden buradayım? Neden Hearst Hall'da bana bu kadar iyi bakılıyor? Kendime ait bekaretimi ve doğurganlığımı. Tanrım, ne misafirperverlik!"

Gözlerini kapattı ve ondan uzaklaştı. "Sen... Çok sinir bozucusun."

"Biliyorsun, ben de o sahnede ydim, Toven. Bana teklif verdiđinde oradaydım. ylece kuşađına *dűřmedim*. Beni almak için Reighven'a bir řey verdin ve bunun ne olduđunu bilmek istiyorum."

Ona dođru dndű ve űzerine yűrűdű. "Bilmek zorunda deđilsin Rosewood! İnandıđının aksine, bunları bilmeye hakkın yok!"

"Oh, *nihayet!*" Kollarını iki yana açtı. "Sonunda bu evde ikinci sınıf vatandaş muamelesi grűyorum!"

"İstedığin bu mu?" dedi adam kaşlarını kaldırarak. Sesi bir oktav dűřtű. "İstedığin bu mu? Bu kadar mı Haklı bir öfkenin açlığını mı çekiyorsun ki sihrini, kitaplarını ve mahremiyetini elinden almamı istiyorsun?"

"Bu şeylere neden sahip olduğumu bilmek istiyorum," dedi. Onun Yüzü onunkine o kadar yakındı ki, sert nefesini hissedebiliyordu. "Hearst'ün son oyununu bilmek istiyorum. Evermore Prensesi olduğum için mi?"

Gözleri ona doğru parladı. Sanki kelimeler ağzından dökülmeye hazırmış gibi nefesi kesildi. Ve sonra basitçe, "Evet," dedi.

Briony onun yüzünün sertleşmesini izledi. Duymak istediği şeyi -özel olmadığını ama *onun için* özel olduğunu- söyleyemediğinde bunu kalbinde hissetti. Ama bunun yerine onun için altın kanlı bir pazarlık kozuydu ve aile.

Duygularını bastırarak başını salladı. "Bu mantıklı," dedi zayıf bir sesle. "Ailenin her iki tarafı da oynamaya hazır olduğu açık."

Hiçbir şey söylemedi, sadece onu izledi.

Çenesini yukarı kaldırdı, kendini her iki tarafı da oynamaya hazırladı. "Mallow'a karşı oyuna başlamaya hazır mısın, Toven? Yoksa tüm işi baban yaparken kenarda durmaktan memnun musun?"

Adam gözlerini ona dikti. "Bu ne anlama geliyor?"

Dudaklarını yaladı ve adamın gözleri ağzına kayınca, onun kendisini bir daha öpeceğine dair umudunu geri itti.

Bu bir aşk hikâyesi değildi.

"Bu," dedi, "kardeşimin hayatta olduğundan her geçen gün daha da emin olduğum anlamına geliyor." Onun gözlerinin yavaşça genişlemesini izledi. "Ve merak ediyorum, bana yardım edecek misin yoksa yoluma çıkma."

SONSÖZ

EJDERHA şatonun kulesine kondu.

ilk insana aitti. Şimdi burada yaşayan kadın kanadından aşağı kayarak pencereden içeri girdi ve ejderha onu silkeleyip atma isteğine direndi.

Siyah saçlı iblis ona döndü.

"Seni çağırdığımda geleceksin. Bu işler böyle yürür."

Ejderha burnunu büyücüye doğru çevirdi.

ona sayamayacağı kadar çok söz vermişti. Kadına sıcak hava üfledi ama kadın yerinden kımıldamadı.

Kadın -Mallow- başını ejderhaya doğru eğdi ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Benden şüphe ediyorsun ama yakında bu kehanetten kurtulacağım. Varisi ortadan kaldırmaya çok yaklaştım. O zaman sen de benimle olan bağını tamamla."

Belki, diye düşündü ejderha. Belki de senden o kadar hoşlanmıyorumdur.

Mallow siyah gözlerini kıstı. "Sana verdiğim sözü ancak bana bağlanırsan tamamlayabilirim. *Sen benimle* bunu yasaklıyor."

Ejderha tekrar homurdandı ve Mallow'un odasına sert bir rüzgâr göndererek kâğıtları dağıttı ve duvarlardaki resimleri uçurdu.

Mallow ona bakakaldı.

Ejderha kuleden uçarak uzaklaştı. İnsanlardan nefret ediyordu.

Kanatlarını havaya çarptı ve dağların etrafından uçurumun diğer tarafındaki kayalık araziye, o iblisin onu ilk bulduğu yuvaya doğru süzüldü.

Beş yüz yılı aşkın bir süredir, bir insan tarafından rahatsız edilmediği sürece huzur içinde yaşıyordu. İnsanların bir yolu vardı

onun için işleri berbat ediyor.

Örnek olarak...

Ejderha mağarasının çıkıntısına hafifçe indi ve etrafta olmasını istemediği kadar çok insan kokusu aldı.

Pas rengi saçlı adam ve bir kolunun yarısı olmayan kadın geri dönmüştü. Ejderha hırladı.

Adam döndü ve ellerini huzur içinde havaya kaldırarak derin bir şekilde eğildi. Kadın da onu takip etti.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacımız var. Eğer başka bir şeye izin vermeyecekseniz, gidiyoruz."

İnsanların çoğalmak gibi ejderhanın nefret ettiği bir huyu vardı. Kanatlarını katladı ve çıkıntıya yerleşerek onlara bakmaya başladı.

Paslı saçlı adam başını sallayarak teşekkür etti. En azından babasından daha kibardı.

Mağaranın arka tarafından oğlu ışığa doğru geldi. Diğer ikisine sarıldı ve ejderha pas saçlı olanın ona göremeyeceği kadar küçük bir kâğıt parçası göstermesini dinledi.

"Demek temas kurdunuz?" dedi oğlu.

Heyecanlıydı. Ve ejderha bundan sonra ne olacağını biliyordu. İçini çekti ve ıssız dağın yamacına baktı. Ona bakamayacağını biliyordu. Bir ejderha çocuğunun olabileceği şekilde onun değildi. Ama onunla ilgili bir şey onu çağırıyor, onu kurtarması için yalvarıyordu.

Ama onu kurtarmak, tüm *arkadaşlarıyla* uğraşmak demektir. Bu kelimeyi duyunca hırladı.

"Ejderha," diye seslendi oğlu endişeyle. "Vakit geldi. Eğer gitmeme izin verirsen, gitmem gerek."

Ejderha oflayıp pufladı, ona bakmayı reddetti.

Bu ikisi onun için son kez geldiklerinde, hepsi oğlunun burada kalmasının daha güvenli olduğuna karar vermişti. Aptalca bir şekilde, ejderha o gün onu seçtiğini düşünmüştü. Kalmayı tercih edeceğini.

İki ay önce onu hiç yanına almamış olmayı diledi. O gün gölün yakınında, toz buluta dönüşürken ve savaş pençelerinin altında cızırdarken.

Ondan hoşlanmaya başlamıştı. Ve şimdi o da gitmek istiyordu. "Beni iyileştirdiğin ve güvende tuttuğun için teşekkür ederim," dedi.

"Ama kız kardeşime ulaşmalıyım. Bir zamanlar senin de bir kız kardeşin olduğunu biliyorum. Ve umarım bu bağın ne anlama geldiğini hatırlıyorsundur."

Bağ, diye düşündü ejderha alaycı bir şekilde. Yine bir bağ bildiğini sanmıştı. İblis kadın bu dağa tırmanıp onu ejderha eşi yapmaya söz verdiğinde, ejderha bir bağ kurmayı kabul etmişti. Ama o andan itibaren

büyüsünü iblise açtığında, bunun doğru olmadığını biliyordu. Mallow'un gücünü hissetmiş ve bunu doğru eş sanmıştı. Ama çocuğun kanında Mallow'un hayal bile edemeyeceği kadar ejderhanın özlemini çektiği şey vardı.

Ve şimdi de gitmek istiyordu. İyi o zaman.

Ejderha burnunu tekrar ona çevirdi, burnunu onun yanına bastırdı ve kuyruğunu onun yolundan çekti.

"Teşekkür ederim. Umarım tekrar karşılaşırız," dedi çocuk. "Seni kız kardeşimle tanıştırmak istiyorum. Bir büyücünün bir ejderhayı nasıl eş yapabileceğini anlayabilecek biri varsa, o da odur."

Ejderha gözlerini devirdi, bu kız kardeş hakkında bir şeyler duymaktan bıkmıştı.

"Haydi Rory," dedi tek kollu kadın. "Seni yakalayacağız."

Rory elini ejderhanın burnuna doğru uzattı ve ejderha homurdanarak onu geri itti.

Gül prensi ve ona ait olmak için duyduğu kaşıntıyı unutmaya kararlı bir şekilde gökyüzüne doğru havalandı.

TEŞEKKÜR

Bu kitabın ortaya çıkmasında derin etkisi olan tüm insanları listelemek için gerçekten yer ayırıyordım. Teşekkür yazıları kitabın kendisi kadar uzun olurdu (ve o incedir). Elimden gelse, yorum ve övgü bırakan her AO3 kullanıcı adını, Discord ve Facebook'ta yazarken benimle etkileşime giren her kişiyi ve kelimelerimden güzel bir şey yapan her hayran sanatçısını ve kâr amacı gütmeyen ciltçiyi listelerdim.

Bir pandemi öncesinde ve sırasında benimle birlikte bir projeye bağlanarak on sekiz ay boyunca benim kayam olan Mar ve Cat'e, beni bugün olduğum yere getirdikleri için bb'lerime teşekkür ederim. Onlar hala dünya çok sertleştğinde masanın altından ellerini tuttuğum kızlar.

Bana her konuda destek olan ve her türlü saçma sapan fikri dile getiren koçum Anna'ya teşekkür ederim.

Beni itiyorsun. Claire, buna ilk sen baktın ve iklim, yapı malzemeleri ve tarihsel bağlam hakkında gevezelik ettin ve ben muhtemelen bunların hiçbirini anlamadım ama sana sevgiyle baktım. Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkür ederim. Güzel yüz.

Gaia Banks, sen dünyadaki en iyi menajersin ve yanımda olduğun için çok şanslıyım. Saat başı yaptığın (gibi gelen) telefon görüşmeleri ve ruh sağlığıma verdiğin sonsuz destek için teşekkür ederim.

Bu kitap üzerinde yorulmak bilmeden çalışan ve kendimi zorlamam için beni cesaretlendiren editörlerime teşekkür ederim. Forever'dan Junessa Vilorio ve HarperCollins UK'den Martha Ashby ve Rachel Winterbottom, üçünüz de

ve bu konuda harika bir şans yakaladı. Forever'daki tüm ekibe, özellikle de Estelle Anne, Kuzen Dan, Caroline Green, Leah Hultenschmidt ve Sabrina Flemming'e teşekkür ederim. HarperCollins UK'deki tüm ekibe teşekkür ederim.

Yabancı editörlerime ve yayıncılarıma da teşekkür etmek istiyorum: Goldmann'da Maria Runge, Newton Compton'da Elena Paganelli, Bragelonne'da Sonia Mennour, HarperCollins Brezilya'da Julia Barreto ve İspanya'daki tüm Crossbooks/Planeta ekibine, özellikle de Paula Hernández'e.

On bir ay boyunca beni neredeyse hiç görmeyen aileme teşekkür ederim. Köpeğim Charlie'ye teşekkür ederim, çünkü neden olmasın?

Yazar arkadaşlarıma, vampir meclisime, grup sohbetlerime teşekkür ederim. Özellikle Christina ve Lauren'a, Susan Lee'ye, Rosie Danan'a ve Ali Hazelwood'a, bu kitabın keyfini benimle birlikte *parıltılar saçarak* yaşadıkları için. Teşekkürler Kate Goldbeck, Kate Golden, Margaret Wiggins, Amanda Jewell ve Thea Guanzon. Lauren Goldgrub, Shaye Lefkowitz ve Tatyana'ya coşkunuz ve sonsuz duygusal desteğiniz için teşekkür ederiz. Sanat eserleri için Nikita Jobson'a teşekkür ederiz. Yıllar boyunca bana bahsettiğin. "Altın Kız "a layık değildim ve bu muhteşem kapağa layık değilim.

Ve en önemlisi, beni farklı türlerde takip eden okurlarıma teşekkür ederim. Uzun süreli okuyucularıma ve yeni okuyucularıma, içerik yaratıcılarına ve kitap eleştirmenlerine, meme üreticilerine ve çorap meraklılarına, bunu yapmamın nedeni sizsiniz.

[JULIE SOTO'NUN DİĞER KİTAPLARI](#)

Unutma Beni
Başka Bir Aşk Şarkısı
Değil Thrashers

YAYINCI HAKKINDA

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street Sydney,
NSW 2000, Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower 22
Adelaide Street West, 41. Kat Toronto,
Ontario M5H 4E3, Kanada
www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins Hindistan
4. Kat, Kule A, Bina No. 10, DLF Cyber City, DLF Faz II,
Gurugram, Haryana - 122002 www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand Unit
D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632 Auckland,
Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 Londra Köprüsü Caddesi

Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

Dublin
HarperCollinsPublishers
Macken House, 39/40 Mayor Street Yukarı Dublin 1
D01 C9W8, İrlanda
www.harpercollins.co.uk

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

